ஸ்ரீகாமகோடி சாமியாரவர்கள்,
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

திருத்துருத்தி ஜந்திராபீடம்

காரபாதகிர சுவாமிகள் ஆதீனம்

ஸ்ரீ. சச்சிதாநந்த சுவாமிகள்

மாணாக்கருள் ஒருவராகிய,

தண்டறை.

சுப்பராய ஆசாரியா ரவர்களால்

மது சுவாமியவதி ஸ்ரீ [illegible]

பிரகடப்பட்டு,

[illegible] சுந்தரசாமி [illegible]

சோர்க்கப்பும்

இராமலிங்கத் தம்பிரானவர்கள் மாணாக்கரும் [illegible]

வடிவேலு முதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

அத்துவித சபையாரது

உதவியினால்.

சென்னை,

ஸ்ராமப்பிரஸன்னேதய அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபா 1.

சார்வரிஷம் காரதிகைமீ

Registered Copyright.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளம்பரம்.

இதனால் அறிவிப்பது யாதெனின், இப்புத்தகம் வேணுமவர்கள் சென்னை பழைய வண்ணாரப்பேட்டை சிறுமொர்ஸியா ஸ்ரீரோட்டு, கெவான்ன தெரு, 9 - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலிருக்கும் ம - ா - ா - ஸ்ரீ, தஞ்சை. கூடமூர். அமுர்தலிங்க ஆசாரியாரிடத்திலும், தங்கசாலை வீதி, 194 - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலிருக்கும் ம - ா - ா - ஸ்ரீ. புதுப்பாக்கம். சுப்பதி முதலியாரிடத்திலும், ஷெ சாலைவீதி. ஹிந்து ஸென்ட்ரல் இன்ஸ்டிட்யூஷன ஹெட்மாஸ்ட்டா, ம - ா - ா - ஸ்ரீ, ம. குமாரசாமி முதலியாரிடத்திலும, ஷெ சென்னை வேபேரி, புதுமாரகட்டுக்கு மேலண்டை வெங்கடாசலமுதலி வீதி, 17 - வது மெபர் வீட்டிலிருக்கும் ம - ா - ா - ஸ்ரீ, த. சுபராய ஆசாரியாரிடத்திலும பெற்றுககொள்ளலாம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தியாய அட்டவணை.

அதிகரணம்.	பக்கம்
[illegible]ட்டபேத விளக்கம்.	உ0
[illegible]மபொறி ஆராய்ச்சி விளக்கம்.	௯0
[illegible]ந்தக்கரண ஆராய்ச்சி விளக்கம்.	௯௫
[illegible]வபோத ஆராய்ச்சி விளக்கம்.	௪உ
[illegible]டஸ்த் சைதன்னிய [illegible] விளக்கம்.	௪௫
[illegible]விநிஷ்டாதீராப ஆராய்ச்சி விளக்கம்.	௪உ
[illegible]ஜித இன்பாதீராப ஆராய்ச்சி விளக்கம்.	௪
[illegible]ககமெனறுய சத்தா[illegible]த் ஆராய்ச்சி விளக்கம	௪0௯
[illegible]வயவமெனறுய [illegible]த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.	௪௪௧
[illegible]மிசாகமெனறுய சதுதார்[illegible] ஆராய்ச்சிவிளக்கம	௪௫0
[illegible]ண்ணின் மகத்துருவாராய்ச்சி விளக்கம.	௪௯0
[illegible]ன்ணின் தூலவறுவாராய்ச்சி விளக்கம்.	௪௯௪
[illegible]ணின சூக்குமவறுவாராய்ச்சி விளக்கம்.	௪௯அ
[illegible]ணணின் காரணமாகியபரமாறுவாராய்ச்சிவிளக்கம்	௪௯உ
[illegible]ருவபால ஆராய்ச்சி விளக்கம	௪௯௪
[illegible]ன்முதலிய சதுர்பூத குணிப்பொருள் ஆராய்ச்சி [illegible]ளக்கம்.	௪௯அ
[illegible]மசைதன்னிய இலட்சியார்த்த விளக்கம்.	௪௯0
[illegible]விவுநந்த ஐக்காறுபவ விளக்கம்.	உ௪உ

[illegible]பதினெட்டாவது அத்தியாயத்திலுள்ளவை,

[illegible]குரு சற்குரு இலக்கணம்.	உ௨௫
[illegible]விஞானம்.	உ௨அ
[illegible]வாக்கிய நிருபணம்.	உ௪0

அ கேட்டலென்பது. உ
ரு சிந்தித்தலென்பது. உரு
சு தெளிதலென்பது. உரு
எ வழிபடுமார்க்கத் துவைதம் உரு
அ வழிபடுமார்க்க விசிட்டாத்துவைதம். உசுஉ
சு எதார்த்தத்துவிதம். உஎக
கo எதார்த்த விசிட்டாத்துவிதம். உஎசு
கக அத்துவிதம். உஅo

திட்டாந்த தாட்டாந்த துவிதமுதலியவற்றுள்.

கஉ திட்டாந்தத்தில் துவிதம். உகூஎ
கங திட்டாந்தத்தில் விசிட்டாத்துவிதம். உகூஅ
கச திட்டாந்தத்தில் அத்துவிதம். ரூoo
கரு தாட்டாந்தத்தில் துவிதம். ரூoங
கஎ தாட்டாந்தத்தில் விசிட்டாத்துவிதம். ரூoரு
கஅ தாட்டாந்தத்தில் அத்துவிதம். ரூoசு
கஉo சரியையென்னது. ரூகக
கஉஉ கிரியையென்பது. ரூகஉ
கஉங யோகமென்பது. ரூகங
கஉச வேதவேதாந்த விசாரமென்பது. ரூஉo
கஉஎ அறமாதிநான்கு மினையவென்பது. ரூஉரு
கஉஅ சீவனமுத்தரது பேதங்கள். ரூஉஎ
கஉசு நிட்டையெனபது. ரூஉங

அத்தியாய அட்டவணை

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாத்துகவிகள்.

மகாவித்துவான் காஞ்சீபுரம்,

இராமசாமிநாயுடு அவர்களியற்றிய

எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்.

இந்தநில மனபதைமுத் தாபமொருங் கொழிய
வினையறுபே ரின்பவம்பு ராசியடுந் திடுவ னன
சந்தமிகு மிந்திரபீ டத்துமர போங்கத்
தனிவருசச் சிதாநந்தன் முனிவனெனு ஞானமுனு
சிந்தையெனுஞ் சினகரத்து நிறுவியுயர் ஞான
தீரநனி யுறுகுப்ப ராயப்பே யறிரு
னந்தமிலசீ ரகம்புறவா ராய்ச்சிவிளக கமதென
றருநூலீந் தனனனனோற கவனியென்னுற றுவ ரீத.

ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

திருமழிசை. கந்தசாமிமுதலியார் குமாரரும

சொர்க்கபுரம்.

இராமலிங்கத தம்பிரானவர்கள்மாணுக்கருமமிய,

வடிவேலுமுதலியாரியற்றிய

வெண்பா.

அளக்கவரி தாகு மகம்புறவா ராய்ச்சி
வினக்கமெனு மோர்நூல் விளம்பித்—துளக்கமறு
மத்துவித வுண்மையறைந் தான்சச்சி தாநந்தன
கொத்தடிமை சுப்பராயக் கோ.

திருமூலர்மரபு

காசிவப் பிரமயோகிகட்கும், ஈரூர். சச்சிதாநந்தசுவாமி

கட்கும் மாணுக்கராகிய,

ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

தே. சுப்பரா...முதலியாரியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஓவகிடு பரவைசூ ழுலகிடை யுபிர்க-டாங்கிடு மவிதனைத்த
ணாதரு ளடையச-சிற்றநுடு சங்கரா சாரியர் தேர்ந்தே - யறம
வளரக் தோகை வனபுளவ கூர்ந்து-மாகிஞற் பீட மதித்திடவ்
குத கனர் - தேசுறு நூலிற் றிசழிர்தர பீடத்-துயர்மர புதனி
லுவந்தினி திலெகு-மயலறு கரபாக திரண்டி மருவு-மண்ணலார்
தெத்த காத திரயனருஞ்சரண்-வண்ணமா யனுதினமவணங்குமு
த தையன-சொல்லலரு மவனமடி தொழுகப்ர மன்ரய-னெல்லையி
னவன்ரு லினைபெறு வணங்குந்-திருகாகை வாழுரு ஞசலன்
திருவடி-மருவிப் பணிந்திடு மாசிலமப பிறைசை-வந்திடு மருளு
சலகுரு மணியைச்-சிந்தையி லிருத்திச் சிவோகம் பாவித்தே-
யறிவறி யாமை யகனருள வடிவாய்ப் - பிறிவிலா மாயா பேத
மரிய-ஜெகசீ வபரச சிவத்தி னை யாற்றி-யக மபிர மமென வருள்
யோ மொழியாற்-காட்டிட வல்ல கருணைவா ரிதியா-நாட்டா
தரவே நாட்டிய வளள-ஸீசூர்ச் சச்சிதா நந்த னிணையடி-நேச
மோ டேதது நின்மல னுடாது-தாலா மதனிற றநங்கிய வுயிர்கள்-
வேலையாம பவத்தை விட்டகன் றிறி யுதிய திருச்தி நிதமுப
பொருந்தச்-சதிய மாகச் சுகலகேவ தாந்த-நூலெலா மாய்ந்து
நுண்ணறி வதனுற-பாலெலாய கடையப் பிநகவநீதந்-தேறிய
தொக்கக திகழுனு பூதியை-மாறிடா நுணாநாநது மாதவஞ் சிறா
து-சாந்தி முதலிய சற்குணமபொருந்திக்-காந்தி யுடனே சருணை
வா ரிதியா-யடுத்தவா தாயக ளையம தகற்றி-விம்ந்திட வவிதனை
விழிபினை யருளிச்-சச்சிதா நநத தகுமபொரு ளுணரு-நிச்சய
ஞான நிலைபெற வுணாத்தி-யத துவா மார்க்க மகனறுமே லுய்
யத் - தத்துவா தீதத தன்மையுங காட்டி-மோனமொழியான்
முடிவினை யுணாததி - ஞான நிலைதனை காட்டிடு புனித-னுயா

வுறு விஸ்வ குலமதி லுதித்தோ - னயர்வகன் றில்லந் தனின்
மர்ந் திட்டோன்-சுப்பரா யனெனுந் தூய்மதி யுடையோ-னப்
பரா பரனிலை யாய்ந்ததன் னனுபவ-முலகினி லுயிர்க ளுவந்த
டைந் துய்யக்-கலக மிலாவறக் கருணை யதனு-லகமபுற மிரண
டினு ராய்சசி விளக்கஞ்-சுகமுட னிருபதத் தியாயமாய்ச் சுருக்
கத-தரதுளி னுயர்ந்த தனிமுகி லுலகிற்-சிரத்தொடு பெய்யுக
திறமெனப் பொழிந்தா-னடைகுவோ ரின்ப மடைகுவர தனுற-
றிடமுட னிதனை தேர்ந்தறி குவரே-நிலையதாக் கொண்டோ
ரிகரிலாச் சகச-நிலையினைப் பொருந்தி நீடுவாழ் குவரே.

இந்திராபீடம ஈசுர். சச்சிதாநந்தசுவாமிகள் மாணுக்கா
ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

மழுவை - தங்வேலையரியற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மலர்தலை யுலகிற் றலைமை சான்ற மாக ளாக்கையிற் புக்க
வெவ வுபிரு ம-லிந்தக மாயகன் முதுதியம் திரைமிற-சிவனீ வர்
களின நிரமத நேர்ந்தின் செயற்கையி லொன்று மியற்கையி
லிரண்டுமெனன்-றேறுதி மாயா வாத மயக்கொரீஇச்-சொருபஞ்
சகசமென நிருபரு தியவா - நிட்டையில விளங்குங் கட்டதிற
கேறப-நிலையெது வோவாக நிலையே தன்னிலை-பிறவோ வென்
னிற் பிறவே பிறவே-தனனிலை யெனன லெங்கிலை பென்னிற்-
காலத தானுங தேசத் தானும - பரிச்சே தமின்றிப பரிபூ ரண
மாய்ச-சுசாதி விசாதி சுகத பேத-மிறந்தொரு படித்தாய்ச் சிற
ந்தொளி மறிவே-யென்றுளத தறிந்தே யினிதுற வகமபுற-வா
ராய்ச் சிவிளக்க மருளினனமம-வன்னவ னுரொனி றைகுவன்
கேண்மின-பிறறமுடிப்பெம்மான் கறைமிடற் றண்ணல் றிருவு
ளம் பற்றிய வருமறை நான்கின் - சிரமிசைப் பொலியு மொரு
மொழி யுண்மை - விளக்க வடிவாய் விளங்கிடுஞ் சதுரன்-சன்
முக ஞானத் தலததுறை யெங்கோன் - சச்சிதா நந்தன் சரண
மேற் கொண்டவன் - பூரண நோக்கம் புரியப் பெற்றவன-பந்த
மித் தையதாய்ப் பாரததசிற் கண்ணன் - எததகை யோர்க்குஞ்

சித்தமால் களைந்து - தத்துவார்த் தங்களைச் சாற்றி மகிழ்பவன-
கருணைக் களஞ்சியன் காட்சிக் கினிய - ஞபசாந தத்திற் குறை
விட மேலோ - னெப்புயர் வில்லா வொருவன் சுப்ப -ராயநக
தூயவிண் ணவனே.

ஈரூர். சச்சிதாநந்தசுவாமிகள் மாணுக்கா
ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

பி. ஆறு முகமுதலியாரியற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

உயர்நிலம் போந்த வுயிர்தமதொகை யனைத்துந-தய தெழு
பேதச சாரபகன றெனறு-மிரியா தேகமா யிலகுமிடற் கருநள-
சமகரா சாரிய சுவாமிகள வருதத-விந்திர பீடத தெருதைகளு
சரவி - தாநநத னெனனுரு சாநதனெவ கோமான-சரணே சர
ணெனச சாரந்தவன பாலை-பிரவண மாதி சிறக்கச் செய்தே-
யுணமை யிலெதென வுணாந்தது வாகி-ஜெனன மரணத திகைட
பினை யொரீஇ - யெமபோல வார்நெடு வெம்பவ நீங்கி-யுய்வா
னருளை யுளத தமைதைதே-யகமபுற வாராயச விளக்கமென
னு-நூல தொன றுநுவன தன வெனவகள்-மெயப்பயன கொணடு
பிளிர்தருஞ்-சுபப ராய துயமெயந தவனே.

ஈரூர். சச்சிதாநந்தசுவாமிகள் மாணுக்கா
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அரிகரபாடி.

சின்னையாமுகலியாரியற்றிய

வெண்பா.

இருதிரபீ டத்தமாநத வெருதைசசி தாநந்த
னருதலில்சி டன்சுப்ப ராயக்கோன்—சிந்தையினைச்
சீரரயா ராய்ந்தேயச் சித்தாநத மேநாடிப்
பாரரா புகழுற்றுன பார்.

அகம்புறவா ராய்ச்சி விளக்கவரு நூலைச
செகமபரவ வேயியற்றிச் சீராய்ச்—சுகம்பெறவே
யாய்ந்துய்வ தற்கே யளித்ததனை நல்லோர்கள
காய்ந்திகழா ரொன்றுமே காண்.

ஈசூர். சச்சிதாநந்தசுவாமிகள் மாணுக்கா
ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

தே. வேலுநாயகரியற்றிய

வெண்பா.

அகம்புறவா ராய்ச்சிககோ ராதவனைப் போலே
யகமபுறவா ராய்ச்சி யருநூற்—சுகமபெறவே
யிந்திரபீ டந்தழைக்க வேய்ந்தசுப்ப ராயக்கோன
றந்தனனன் னேற்கா சரி

செகமாதி மெய்யெனவே தோந்த மருளாககுச
செகமாதி பொய்யெனமுன தோவிந்—தகமதுநான்
சச்சிதா நந்தமதாத தாளிலங்கச் சாமமறை
யெச்சமிலா தோதினு னீககு.

திருச்சிரபுரம உறையூர் மகாவித்துவான்
விஸ்வகுலதிலகா,
வாணிபீடம்-முத்துவிரமாமுனிவர் குமாரரும,
புராணப் பிரசங்கயாருமாகிய
ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

வைத்தியலிங்க ஆசாரியாரியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

திருவளர் மறையுந் தோந்த மனமு-மருவளர் முடிவி லமை
யு மூலநிற்-பொருளா ரோபிதம போக்கி யிருமையு-மொருமை
யாய்த துலங்க வுள்ளத் துள்ளிச்-சுயம்பிரகாசச் சுகமாம பிரம-
மயக்கமில் மதியாய் வயகுறு தனையே-நவநவ் மாக நயந்தனு
பவித்த-துவந்துவ மற்ற சுவாநு பவமே-நமதுரு வெனன நவி
னறன னோநூ-லமையு மகம்புற வாராய்ச் சியினும் - விளக்க
மென்ன வியனவே தாந்தநூற்-றுளக்கறத் தோந்தோர் துதித்
திடச் சென்னைப் - பதியே வசிக்கும் பதியாக் கொணடு - மதியு
ளோா தினஞ்சிர வணித்திட வாய்மலர்ந்-திங்கங் ககம்புற மியா
ணீ யென்று-தங்கு முள்ளது மில்லதுஞ் சத்தே-யென்று சுருக்
கமா யெடுத்தெடுத் தன்பர்-வன்றுயர் தீர மாறு துணர்த்துங்-

குலவு விஸ்வ குலஞ்செய் தவத்தி-னிலவு வுதித்து நிகரிலா வா
சான்-றங்கிய நிலையே தானென நின்ற - நங்கள் சுப்ப ராயதே
சிகனே.

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, உறையூர்.

அ. க. றெ. பெருமாள்செட்டியாரியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஆகலி சூழ மம்புவி யகனிற-கார்சரு மந்த காரம தகல-
விளங்கொளி விரிந்து யாவையும் விளக்கு-மளவுகதி சிரவி யனை
யோ குகிப்-பிறப்பிறப் பளவு பிறைமுனி வொப்ப - மறப்போ
டாசை மருவா மணிரு - பகவக் பாதா சாரிய ரெனப்பகா-
சுகல கலையுணர் சமகர சாரிய பிரம கலைத்திற் பெருந்தகை
யாகித - பிறவுள மக்கலை யுணர்மிரி தறிக்கு ாவலருத்
ருணிய தகக்க ப ட - கலைகளு விரிந்த பிட நணைய-
மகரா பரஜிர கலை பி யாபளை ா - கக ம பலமுதைச
சொலசகேட டுவாதருள- சகு ா ந கக - ஆடி ா வுரைமிகு-
மிதகசமா னாக னென்றிய ா பிடவே - வாசிலை ஞாவிகள்
வளாத்தமா தவமொடு - ஏதிலா மாக ர்கள் வசய்தநற
றவத்தின - பேரெலாந் தூரணமி பிறங்கிய தூரமெனக் - கூற
வோர மானவக் குப்பா யம்பேரா - தோராவிசு வகுலத் தொ
ரிமிக விளங்கு-மேர்தரு தினகர னெனவவ தரித்துச-செல்லை
மா ககரிற் சீர்பெற விளங்குவோன - நனனய வாகுள நனவ
ஞெப்பிலா-வேதாந் தரதின் மேவத துவித-நாதாந் ததுதை நன
ரு யுனாநதபின் - றகதுவ பசிபதந் தன்னை யுணர்த்திடு-மத்து
வித நூ லனைந்து மாகிய-கலவி கரையில கற்பவர் நாள்சில-மெ
ல்ல நினைகின மேவிடு பிணிபல-வேணுநூன் முறையை வித
மாயறிநது-மானுடர்க் கிரங்கிமுன் வழுத்துசாத திரமெலா-மன
னஞ் செய்துநல் வழிதனை மருவுதல்-கனவயர் வாமெனக் கருத்
தினி லுன்னி-யதது வித நூ லனைததினு முள்ள-தத்துவக் கரு
த்தைத தானே சுருக்கி-மிகவகம் புறவா ராய்ச்சி விளக்கநூல்-
சகமது புகழ்கொளச் சாற்றின னம்ம-நித்தமெங் கட்குறு நெறி

[illegible]னை யுணார்த்துஞ-சுத்சனை மனமுறு சுப்பரா யக்கோன-றி
[illegible]ணமும பற்றிலாத தீரரு மவனிரு-சாணதா மரைமலா தலைக
[illegible]ணிவேனே

மா-ா ஸ்ரீ, மாயூரம அட்டாவதானம

சந்திரசேகர உபாத்தியாயரியற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்

சிறப நூலின படிச்சாமு, திர்க [illegible]லின படியுருவும பெ
றபுமமைக்குவ கைவலலோ [illegible]னைப் [illegible]கட குரிருளோ
கறகுடியரு விலகியறாற கனாணை டிருசகுரு கவிவலவ ரொ
றக மினறிப டாடிய [illegible] மெனனைப [illegible]ளவற நிலவனறே.

எதகன மைபரா [illegible] யனசெய பட்டபுர [illegible]ணையான
றிலையுமபோல - [illegible] - [illegible] செ
னைது [illegible] - [illegible]
ராயபபோ - முதலன மெபபி [illegible]ணபகா முமை யுலகத
தினுமினனே

அ [illegible] விளக்க மெனபபடு
மா-ஸ்ரீ [illegible]
கரு பன [illegible] பேரினபத தூய பத [illegible]
[illegible]

உறையூர. மகாவித்துவான் வாணிபீடம
முத்துவீரமாமுனிவா மாணுகசுரும, சதாசிவ பாடசாலை
மானேஜருமாகிய வித்துவான
ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

சதாசிவசெட்டியாரியற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

அகமகிழுஞ் சென்னை யறிவகுலத் துற்ற
குகஞான சுப்பரா யக்கோன—சுகமா
ரகமபுறவா ராய்ச்சி விளக்கவரு நூலைச்
சகமபுகழச் சாற்றினன ருன்.

சாத்துகவிகள்.

உறையூர். மகாவித்துவான் வாணிபீடம்
முத்துவீரமா முனிவர்கள் மாணாக்கர் ஷை யூர்
ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

தொ. மு. நல்லசாமிப்பிள்ளையியற்றிய

இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

வல்லாஞ்சிக் தென்றே யெழுந்த வனுபவத்தை
யெல்லாருங் கண்டிங் கெமடையச்—சொன்ன
லகம்புறவா ராய்ச்சி விளக்க வருநூற்
குகனே யெவர்க்குங் குரு

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சத்திமரங் கயிறறிலவெள்ளி யாளரா வெனவுருவ தோன
றுமாபோல், பெத சமுடை யுலகமுணர்ந் துணர்வொழித்திட்
டருமறையின் பேறுறைக கண்டிங், கதுவிதச் சுவானுபவந்
தனதுருவென் றறிவுருவா யமையும் லீலைச், சுத்தமாயக் கா
டடியநற சுப்பரா யகுருவே துணையா மன்றே.

தேவகுரு சுவாமிகள பரம்பரை
ம - ா - ா - ஸ்ரீ,

உறையூர். அருணாசல ஆசாரியாரியற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

செகம்பரவப் பரமகிலை செப்பியவே தாநதமெலாக தெளிந்
த மேலோர், சுகம்பெறுமிந் திரபீடக் கரபாத்ர சுவாமிகளின்
றாயா தீன, னிகம்பரமாங் கற்பிதங்க ளுணர்விஸ்வ குலசுப்ப
ராய வேந்த. லகம்புறவா ராய்ச்சிவிளக் கப்பெயரிகொ ளரு
நூலை யருளி னனே.

சாத்துகவிகள
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

முகவுரை.

உபாதி சகிதமாகிய எண்ணரிய உயிர்களுள் எஞ்ஞான்றும் எங்கணும் நான் நானென்னும் போதவடிவில் [illegible]து நிகழும் உயிர் ஒன்றேனும் இல்லவே இல்லை. இல்லையாயினும், அவ்வவ்வுயிர்களாகிய போதங்களுள், ஒரு கடத்துக்கு உபாதான காரணமாக இருக்கின்றது [illegible] மட்பொருளோ அந்த மட்பொருளொன்றே எண்ணரிய கடபேதங்கட்கும் உபாதானகாரணமாக இருக்குமாறு ஓர்போதத்துக்கு உபாதானகாரணமாக இருக்கின்ற [illegible]ந்த ஆதாரப்பெரும்போதமோ அப்போதமொன்றே [illegible] சோபாதிகமாகிய எண்ணரிய போதங்கட்கும் உபாதான காரணமாக இருந்திலங்குகின்றது. இஃது வறிய [illegible]ல்வாதமன்று, சுருதி யுக்தி அனுபவங்கட்கு ஒத்த [illegible]த்தவாத சம்மதம். இங்ஙனமிருக்கும் அவ்வாதாரப் [illegible]மபோதமானது, அதிட்டானரோபங்கட்கு இயைந்த [illegible]சுத்த சகலகேவலங்கட்கு அதீதமுற்றிருக்கின்ற [illegible] அவ்வாறிருக்கினும், அஃது அவத்தாத்திரய முதலானவாக நிகழும் அஞ்ஞானதிசைக்கண் ஷை எண்ணரிய சீவபோதமாகவும், இருவித சமாதிகளென்னும் ஞானதிசைக்கண் ஏகமாகியசிவபோதமாகவும் ஆரோபவதிட்டானங்கட்கு இயைந்து பிரகாசிக்கின்றது. இங்ஙனம்

பிரகாசிக்கின்ற இவ்விருபோதமும் கை ஆதாரமாகிய முதற்போதத்தின் பாலதன்றோ? யாதெனில், அவ்வாதாரமாகிய முதற்போதமானது தூறபோதமெனப்படும். அதாவது, தானேதானாகிய போதமெனப்பதாமெனக. என்னை?

சோதுபசாரம்.

நீதியமா யோசமாய நாமலராய பூரணமாய்ச
சத்தியமாய நின்றெழுந்த தறபோதஞ்—சுத்தரறிய்ச
சிதத்தலை பெற்றவராய நீரூதசெனனதுதவரா
யுதமரா யள்ளாரச குறும். என்றும்,

தாயுமானவர்.

தானாவ தனமயமே யல்லா லொன்ன தத்
தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட் டாங்கே
போனாலுங் கர்பூர நீடம் போலப்
போயொழிக்கு மல்லாது புலன்வே றினாலும்
ஞானாரத்திலுனை நேய மறற
ஞாதுருவு நமுவாம னமுவி நிற்கு
மானாலு மிதனபெருமை யெவாகசா சொல்வா
ரதுவானு லதுவாவா ரதுவே சொல்லும். எ-ம்,

வாசிட்டம்

அகமகமென் றனைதுயிரி னிடதுமிருட் தனவரத
முரைப்ப தாகி
நிகழொளியா மாதுமதத் துவமான சொரூபதைத
நினைதுதல செய்வாரு
திகழிதைய குகையுறையுந் தேவதையை விட்டயலே
தெயவரு தேடன
மிகவரிய கவுத்துவத்தை யெறிருதுசிறு மணிதேடும
வேட்கை போலாம். என்றும்,

உபநிடதம்.

நானிவன்றா னவனென்றே நவின்றறியா தேயுழன்ற
நாயி னேற்குத்
தானமரு நிலையிதுவே தாந்தவுப சாந்தமிது
தானே தானா
மோனமொழி யிதுவெனநான்மறையினுபநிடதமொழி
முடிவு காட்டும்
ஞானகுரு தேசிகனை நாவகத்தும் பாவகத்து
நவிற்று வாமே. என்றும்,

கைவல்ய நவநீதம்.

ஞானங் காரண மறிவுகாண் காரிய
நாமரூ பப்பேர்க
ளான தெப்படி யழிந்ததெப் படியெனை
வாய்குதல் பயனன்றே
மான மைந்தனோ தீர்ந்தசொப் பனசகம்
வந்ததும் பாராமற்
போனது நினை யாமலுன் போதமாய்ப்
பூர்ணமா யிருப்பாயே. என்றும்,

தந்துவராயர் பாடுதுறை.

உள்ளது போதமென் றூதேடா காள
முலகமோக காளமென் றூதேடா காளம்
வெள்ள வெளியிதென் றூதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம். எ - ம்,

புத்திவி கற்பம றுக்குமூ ரெங்களூர்
பூரண போதமே யானவூ ரெங்களூர்
வித்தும்வி ளைவுமி லாதவூ ரெங்களூர்
விண்முதற் பூதம்வி ளைந்தவூ ரெங்களூர்.

என்றும் கூறியவாற்றாற் காண்க. மேற்கூறியுளள உயிர்களாகிய சர்வபோதத்துள், மக்கள்யாககையைப் பெற்று

நிகழும் போதமாகிய உயிர்கள், முன்ஞான்று ஷை சிவ போதமாகிப் பின்ஞான்று தற்போதமாதற்கு, வேதமாதா தனது இயற்கைக் கருணையினால் விரிந்திராநின்ற சாண் டத்திரயத்துள் முடிவாகிய ஞானகாண்டத்துள்ளே முற் கூறிய இருவகையாயுள்ள சமாதிகளில் முன்ஞான்று அக ச்சமாதிக்கண் தனிச்சாட்சி போதமாகவும், பின்ஞான்று புறச்சமாதிக்கண் சர்வசாட்சி போதமாகவும் ஆகுமாறு, தான் உணர்த்திய இவ்விருவித சுவானுபூதியாகிய அரிய பெருஞ்செல்வங்களை எளிதிலுணரும்வண்ணம் அரம்புற ஆராய்ச்சி என்னும் இந்நூலானது வசனரூபமாக அமை க்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இங்ஙனம் அமைந்த இந்நூல் முகவுரை உட்பட இருபது அத்தியாயங்களாயிருக்கின் றது. அவற்றுள 1-வது முகவுரை, 2-வது சிறப்புப் பாயிரம், 3-வது நாட்டபேத ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 4-வது ஐம்பொறி ஆராய்ச்சிவிளக்கம, 5-வது அந்தகரண ஆரா ய்ச்சிவிளக்கம், 6-வது சீவபோத ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 7-வது கூடஸ்த சைதன்னிய இலட்சியாததவிளக்கம், 8-வது துவைதசித்தாரோப ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 9-வது துவைத இன்பாரோப ஆராய்ச்சிவிளிகக்கம ஆக இவ் வொன்பதும் முதலாவது அகத்தாராய்ச்சி விளகக்கத்தின் கண் உள்ளன. மற்றவை, 10-வது தேகமென்னும் சத்தார் த்த ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 11-வது அவயவமென்னும சத் தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம், 12-வது மாமிசாதிகளென் னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 13-வது மண்ணினா தது மகத்தென்னும்சத்தார்த்தஆராய்ச்சிவிளிகக்கம்,14 வது மண்ணினது தூல அணுவென்னும சத்தார்த்த ஆரா ய்ச்சிவிளகக்கம, 15 வது மண்ணினது சூக்கும அணு வென்னும் சததார்த்த ஆராய்ச்சிவிளகக்கம், 16-வது மண்

ணினது காரண அணுவென்னும் சத்தார்த்தஆராய்ச்சிவி ளக்கம், அதாவது பரமாணுவெனப்படுவது. 17-வது அரு வபாவ ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 18-வது சதுர்ப்பூத குணிப் பொருளாராய்ச்சி விளக்கம், 19-வது பிரமசைதன்னியு இலட்சிபாத்தவிளக்கம், 20-வது அறிவானந்த ஐக்யானு பவ தற்போதவிளக்கம், ஆக இப்பதினொன்றும் ஷெ 2 வது புறத்தராய்ச்சிக்கண் உள்ளன. இங்ஙனமாக இருக் கின்ற இந்நூலின்கண் கர்மோபாசனாகாண்ட மிரண்டை யும் கௌணமாகத் தழுவிச்சொல்லுகின்றது. ஏனெ னின்? கர்மகாண்டத்தில் உயிர்கள்பழிபாவமென்னும் தீய நெறிகளிற் புகாதுமடங்கி அறநெறியிற் கட்டுண்டிருத்த ற்கு விதிவிடேதங்களையும், உபாசனாகாண்டத்தில் அங்ங னம்கட்டுண்டொழுகி முதிர்ந்தஉயிர்கள் பின்னான்று அவ் வறநெறியில் முக்கியமாகப்புகாது அதைக கௌணமாகத் தழுவிச் சுதந்தரமிழத்தலென்னுஞ் சித்தசுத்தி வாய்ந் திருத்தற்குச் சரியையாதி மூன்றினையும் உணர்த்தியிருக் கின்றதாலென்க. இந்நூல் அவ்விருகாண்டத்தையும் கௌ ணமாகத் தழுவியிருத்தலால் இவ்விருதிறததருகும் எங் ஙனம் உடன்பாடாகுமெனின், இவ்விருவருள் காமகாண்டி கள் அவத்தாத்திரயங்களோடும் தூல முதலியனவாகிய உபாதித்திரயங்களை நான்நானென்றழுந்தியிருக்கும் மய க்கமான சீவபோதம் கிஞ்சித்துங்குன்றாது முற்றும் வி ரிந்தவராயும், உபாசனாகாண்டிகள் அச்சீவபோதம் கிஞ் சித்தும் நசிப்புறாது முற்றுங்குன்றினவராயுமிருக்கினும், இவ்விருவருக்கும் எவ்விதத்தும் சீவபோதம் முற்றுங்கெ டவேண்டுவது அவசியமாகலின், இவர்களுடன்பாட்டிற்கு முரணின்றென்க. இவ்விருவரதுபோதமும் கெடவேண்டு வதெற்றுக்கு? போதமானது முற்றுமவிரிந்திருக்கும் கர்ம

காண்டிகளே பின்னானறு உபாசனாகாண்டிகளாய் நின்றொழுகும் சவத்தால் அபோதமகுன்றியிருக்கப்போகிறார்கள். அங்ஙனமகுன்றுதலே சாலுமன்றோ? போதமகெடவேண்டுமெனபானேனெனின், இவ்விருகாண்டத்திற்குமேல ஞானகாண்டமிருப்பது யாதுசெயத்தகு? அவ்விருவரது போதமுமகெடச் செயத்தகனன்றோ? எங்ஙனமெனின், இவ்விருகாண்டிசனுமகாமியத்தவமுடைய காமியத்தவம் புரிவது யாதுகுகு? காமியகதவம இகசுவாகபோகமாகிய சிறினபதரையும, கிடகாமியரதவம சாலோசாதிபதவிபபேறாகிய பேரின்பரதையும அனுபவிததலகனன்றோ? அனறியும இவ்வினபபபேரிரணடும யாருகு? உயிரகடகெனின், உயிரகள போச சொரூபமறறவாகாயிருக்கட்டுமே! அங்ஙனமகூறுவாலேலெனின், நான நானெனனுத உயிரகள இனறுகலன, கடிருனைபபபேரிரணடும நானெனபதுசெனறு உயிரகளாகிய முனனிலைபாகக்கொளளலேயாம! அங்ஙனமகாளுதலுல நானெனனும முரகியப பொருளினறுகுத! இனறுஎனறோ உயிரகள வேறுபொருளகளெனபகொளளபபடலாயிருக்கலன, அவ்வினபபபேரிரணடும யாருகு? சிவசுரூபகளேனக. உபாசனாகாண்டெறியபபடுநன்றுமிபபோதமுணடோவெனின, மேறகூறிய மூவிதபோதங்களுள அவாகள எகபபோதமறறவாகளெனபபடுவா சிவபோதமறறவரெனின, உபாசனாகாண்டதிலறுபடுபது சிவபோதமுதானுக்கும! அசசிவபோதமானது உபாசனாகாண்டதைததழுவிச சாலோகாதிபதவிபபேரினபததை அனுபவிபபதாகுகு! அங்ஙனமாயின, சிவபோதமானது ஞானகாண்டத்தைததழுவி நிரதிசயானநதத்தை அனுபவிபபதாகுகு! இஃது விடதையினும விடநத! இதுநிற்க,

உபாசனாகாண்டிகள் புரியும்தவமனைத்தும் ஈசுரார்ப்பண மாயினும், "அத்தவத்தை அடிமையென்று புரிவதா? அஃதின்றிப்புரிவதா? அடிமையென்றே புரிவதெனின், அடிமை ஆரெனப்புரிவது? நானெனப்புரிவதன்றோ? அங்ஙனம் புரிவதனுலன்றோ "என்றுநீயன்றுநானுன்னடிமையல்லவோ," என்றுரான்றோர். இதனுல், அடிமை நானென்னுமபோதசொரூபமாயிறரென்க. மேலும், பேரின்பபபேறுயாருக்கு? அங்ஙனம் அடிமைப்பட்டிருக்கும நானென்பதற்கன்றோ? அடிமை நானென்பது சீவபோதமா? அன்றிச் சிவபோதமா? சீவபோதமாகலின், அப பேரின்பபபயன் நானென்பதற்கென்றுமநான் அடிமையென்றும்கொண்டிருக்கும் இவ்விடரிற்போதம் எங்கே அகன்றது? உபாசனாகாண்டிகட்கு போதம்குன்றியிருக்கின்றதென முன்னரான்று கூறியதெங்ஙனமெனின், தூலோபாதியை நானெனமயங்கியபபரன்று, இவ்வுபாதிசாரணமாகத தான் உபசரித்துகொள்ளுதலும், அங்ஙனம் உபசரித்தற்கு இயைந்த சுகசாதனக் கருவிகளை எனதெனக்கொள்ளுதலும் குறறினேயன்றி, அடிமையென்பதைபபற்றியும பேரினபமெனபதைப்பற்றியும் ஏறியிருக்கின்ற பாவனெனென்னுமபோதம் கிஞ்சித்தும்குன்றவில்லையே! அன்றியும், இவ்வுபாசனாகாண்டிகள் பேரின்பப்பயனை எந்த நாளுகின்றுபுசிக்கின்றது? அவ்வுபாசனாசித்தாநதப்படி, அடிமையாகிய நானென்கிறசீவன் சாரபோதனுகலன் ஏதோ ஒரு நானல்லாததை நானெனச் சாரநது நின்றலலவோ புசிக்கவேண்டியது! தாலோ தானுகநின்றலல்லவோ? தாலோ தானுகத்தெளிந்த தெளிவினபடி இருந்திடிற் சுகிப்பானென்பதும சுகமென்பதும்ஏது? இல்லையே! அன்றியும், இவர்கள் தம்மால் உபாசித்தற்கு

இவைநத உபாசனாமூர்த்தங்கள் தமக்கு எனது எனதென்னுங் கிழமைப்பொருள்களாகின்றனவா? அன்றி நான் நானென்னுந் தன்மைப்பொருள்களாகின்றனவா? எனது எனதென்றே பந்தித்துப் பூசிக்கின்றதால் அவைகள் நானென்பது அன்று, எனதென்பவைகளாகின்ற வெனின், இவற்றால் பூசிபபான் நானென்பதும் பூசிக்கப்படும உபாசனாமூர்த்தங்கள் எனதென்பதும் ஆகின்றன. ஆகவே, யானென்னும் அகங்காரமும் எனதென்னும் மமகாரமும் கிஞ்சித்தும் அகன்றதன்று, அவ்வகங்கார மமகாரங்களை அகற்றவேணடுமென்றவாறு

"யானென தென்னுஞ் செருக்கறுபபான் வானோக்
குயாந்த வுலகம் புகும"

எனக்குறள் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. பிறந்துள்ள இவ்வாக்கிய மாவிவி நாகாண்டிகட்கும் அன்றோ? அன்றெனின், கர்மகாண்டிகள் இகசுவாககபோகங்கட்கு இயைநத கவம்புரிஞான்றும் எநத நானாக நிற்பது? தூலோபாதி நானாக அல்லவோ? அவ்வினைகள புரிஞான்றும் நானென்பது தூலோபாதியாயினும் அவ்விருபயனையும அனுபவிக்குஞான்றும எந்த நானாகநிற்பது? இவ்விகபோசத்தைத் தூலநானாகவும் சுவர்ககபோசத்தைச் சூக்குமநானாகவும் நின்றன்றோபுசிகின்றது? இதுபோல, சாலோகாதி பதவிப்போகங்கட்கு இயைந்ததவம் புரிஞான்றும எந்தநானாகநிற்பது? தூலோபாதி நானாகவல்லவோ? அவ்வினைகள் புரிஞான்றும நானென்பது தூலோபாதியாயினும் அவ்வினைக்கிபைந்த பேரின்பப்பயனை அனுபவிகுஞான்றும் எந்த நானாகநிற்பது? தூலநானுமன்று சூக்குமநானுமன்று! இரண்டுமல்லாத ஏதோவோர் மேலாகிய சுத்தோபாதி நானாகவல்லவோ? தூலமுதலிய இம்

மூன்று நானும் நானென்பதல்லாதவைகளா? அன்றி நானென்பவைகளா? கிஞ்சித்தும் நானென்பதற்கு இயைந்தவைகளன்றே! அன்றியும், சாக்கிரத்துள்ள தூலபோதம் சொப்பனத்திற் குன்றியிருப்பது எவர்க்கும் சகசமாயிருத்தலால், அச்சொப்பனத்தில் இத்தூலபோதம் இல்லையெனப்படுமோ? இதுபோல், உபாசனாவொழுக்கத்தில் முன்னிலையாகாரமுதிர்ச்சியால் இத்தூலபோதமகுன்றியிருத்தலின் இஃதில்லாமற்போயிற்றோ? இருக்கின்றதே! இஃதிங்ஙனமிருக்க, இவ்விருகாண்டிகளுள், ஒவ்வொருவருக்கும் இது நானெனவு வழுகற்ற இலட்சியார்த்தமாகத் தெளியப்பட்டிருக்கின்றது எது? வழுகலென்பது, பரிபாகமுதிர்ச்சியினதுழி எது நான் எது நானென்றெட்டுங்கால், நானன்றெனப்படும் தத்துவக்குழாங்களுள் ஒவ்வொன்றும் நான நானெனாதகுதியையடுதுபோல் தோன்றுந்தோறும், அத்துவம முன்னாறுன்றுதத்வம சொரூபங்களால் ஆமெனவும், விபாராணுபவங்களால் உண்டெனவும், பின்னானறு தாம தத்தம் உபாதான காரணமெனப்படாமையால் அன்றெனவும், அவ்வவ்வுபாதான காரணங்களையன்றித் தாமொரு முதலாசாமையால் இன்றெனவும் ஆகின்றன. ஆகலின், இங்ஙான்குவித வழக்குமயமாயுள்ள ஒவ்வோர் தத்துவத்தடிப்பும அறிவறியாமைப் பேதங்களாகின்றனவென்க. நானென்னும் போதமோ இவ்விருவழக்காகிய அறிவறியாமை கடந்ததாகின்றது. என்னை?

> பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
> மருளானு மாணுபபிறப்பு.

எனப்பிறந்திருக்கின்ற இவ்வாக்கியானுபவத்திற்கு எதிர்மறையனுபவமாயிருப்ப தெங்ஙனம் கூடும்? எதிர்மறை

யனுபவமாவது - பழுதையைப் பழுதையென்றுணர்ந்தின்புறுவதுபோல் தானெனைத் தானென்றுணர்ந்தின்புற்றிருத்தலென்க. எவரெவர் எவ்வெவ் வினையையும் நான் நானென்றுபுரிதலும், அவ்வவ்வினைகட்கு இயைந்த பயன்களை எனது எனதென்று நுகர்தலுமாகிய இவ்விருபோதானுபவங்கள் கிஞ்சித்து மின்றியும், பந்தாசாமியம் பந்தசஞ்சித மிரண்டும் இனிவருது தங்குதற்கிடமின்றியும், அவத்தாத்திரயங்கட்குச் சாட்சிமாத்திரமாய் நின்று பந்தப பிராரத்வத்தைக் கழித்துகொண்டுவருபவரோ அவரவரும், நானென்பதை ஆராயாது தெளியவேண்டுவதின்றி ! ஏனெனின், அவர்கள் அயலே நான் நானென்றுதவர்களாகல்லென்க. என்னை ?

தத்துவராயர் பாடுதுறை.

முன்செய் தவத்தினாலே முயன்றவப் பெருமையாலும்
பின்சாதி கழிக்கதோமென் றுருத்திபற
பிரமமே யானேமென் றுருத்திபற.

என்பதனாற் காண்க. இங்ஙனமாகத் தெளியாதார் எத்திறத்தாராயினும் அவர்கள் எது நான் எது நானென்றாராய்ந்து தெளிபவேண்டுவது அவசியமாமென்க. அந்த நானென்னும் போதத்தை எவ்விதமாகத் தெளியவேண்டுவதெனின், அகம்புறமில்லாத உயிர்களின்றாகலின், முன்னாள்றுஅகத்துள் வியட்டிகளாகநிகழும்தத்துவகுழாங்களை, ஆமெனவும் உண்டெனவும் அன்றெனவும இன்றெனவும் நியதிகளையப்பட்டமுடிவில, அன்றெனற்கும் இன்றெனற்கும் பின்னாள்றியையாத ஆமெனற்கும் உண்டெனற்குமே இயைந்துவிளங்கிய கூடத்த சைதன்னியபோதமாயும, பின்னாள்று புறத்துள் சமட்டிகளாக நிகழும தத்துவக் குழாங்களை, ஆமெனவும உண்டெனவும அன்

றெனவம இன்றெனவும் நியதிகளையப்பட்டமுடிவில் அன்றெனற்கும் இன்றெனறகும் பின்குநன்றியையாத ஆமெனற்கும் பண்டெனற்குமே இயைந்து விளங்கிய பிரமசைதன்னிய போகமாயுமெனக. முதலாவது, கூடஸ்தபோதமெனபது அறிவேவடிவாயும், இரண்டாவது, பிரமபோதமெனபது ஆனநதமே வடிவாயும் நிற்றலெனக. இவ்விருபோகானுபவங்களுக்கு யதார்தகமாகஸ்ன் சிற்சடக்கறடனைகளை பிரிவால் தனி நதனிபேகின்று அன்னியோன்னியாபாவமெப்காது அறிவே ஆனநதமாயும் ஆனந்தமே அறிவாயும்ஐகிய முறறி நகுந் இவ்விதபோதமேமேலாகிய தற்போதமாமெனக. இவ்திரிவிதானுபூதிபோதங்களையும் எவிகிவுணாதது நமகே இநநூல அகமபுறவாராய்ச்சி விளாதமெனனும் காரணபெயாகொண்டு வெளிப்பட்டிருசகின்றது. இவ்வகை வெளிபபட்டிருசகும் இந்நூல் பரிபாகிட்டுன்றி ஏனையாகுப பான்பாடாது. பரிபாகிகளாவார, விடயமுதலிய அறுவகை சதுட்டயத்துள் ஓர் பாகமாயுள்ள அதிகாரிகள். இவ்வதிகாரிகளது பரிபாகமாவது-நித்தியாநித்தியவத்துவிவேகம் இசமுத்திராரத்தபல போகவிராகம சாதிசட்கசமபத்தி முமுட்சுத்துவம் எனகான்குமாமெனக. அவறறுள நித்தியாநித்தியவத்துவிவேகமெனபது காரபொழுதும் உணமையுத்தழுவி இலங்குகின்ற அகமென்னும ஆத்மசொரூபமே நித்தியமெனறும், அந்தகாரபொழுதும் இன்மையைத்தழுவி இலங்குகின்ற அனாதமாவாகிய சீவேசுரசகத்சொரூபமனைத்தும அநித்தியமெனறும், சுருதிகளையைந்த யுத்திக்கொத்துத் தோனறுகிருசகும் தேர்ச்சியே யாமெனக. இசமுத்திராரத்தபலபோக விராகமென்பது, இம்மை மறுமைக்கண் வரம்பாலனவாகிய தூல சூக்குமோபாதிகளாயுள்ள நானாவித போகங்களிலும் முற்றும் விரக்தியாகிய தோட

திருட்டியாமென்க. சமாதிசட்கசம்பத்தி என்பது-1-வது முன்னர் விரக்திதோன்றியவற்றுள் மீண்டும் ஒவ்வோர் ஞான்று இச்சைசெல்லுழி மலம்முதலிய உட்கரணங்கள் அங்கெறியிற்செல்லாது நிற்குமாறுதடுத்துக்கொண்டிருத்தலும், 2-வது பின்ஞான்று புறக்கரணங்கள் முன் பழகக கெறியிற்செல்லாது நிற்குமாறுதடுத்துக்கொண்டிருத்தலும், 3-வது தத்தமங்கிபேருத கிருத்கியங்களை நாளுக்குநாள் சிறுகச் சிறுகக் குன்றச்செய்தலும், 4-வது சுகதுக்கங்கள் மிகுதியாகவரினும் அதனை வசமுறுதிருத்தலும், 5-வது சிரவணாத்தங்களை விடாது மாதுகாத்துகொண்டிருத்தலும், 6-வது தமதுசொரூபத்தை விளக்கும் பிரபல சுருதிகளிடத்தும் கட்கிமைபோன்ற ஆபதரிடத்துய ஆப்தாங்க தானசத்பாவ முற்றிருத்தலுமாமென்க. முமுட்சுத்துவமென்பது-அகப்பற்றுக்கள் புறப்பற்றுக்களனைத்தையும ஒருங்கேவிட்டுத தன்னையுணாதறகியைந்த அதிதீவிரதர முறறிருத்தலாமென்க. நாம கல்வி கேளவி முதலிய மிக்க அரிய வித்தைகளால் எத்துணைச் சிறப்புற்றிருககினும மக்கின சுழுத்திகசண்ணின்று விழிததுமுதல் மீண்டு மொடுங்குங்காறும் நமதகத்தில் நிகழும ஒழுக்கமானது நாமரூபமாகிய அவன் அவள் அதுமுதலியவறறை மெய்ப் பொருளெனவும் இன்புருவெனவும் மயங்கி அவற்றை விடாமல் துகர்தலுக்குச் சற்றும் நாணமுறாது இதற்குமேல் ஷை கல்வி கேள்விகளுக்குப் பயன் தோல்வி வெற்றிகளையன்றி வேறேயின்றென நம்பி நம்பி இறுமாந் திறுமாந்து விவர்த்தமுற் றிருக்கின்றதால், ஷை முமுட்சுக்களது அதிதீவிரதர எழுச்சிககியைந்த அகத்தில் நிகழும் ஒழுக்கமயாதெனின் தஸ்மரணைவாய்க்குமளவும, அதாவது ததாகாரமாகுங்காறும் ஐயவெழுச்சியும் ஆராமையுமாம்.

அவையாவன, சாக்கிரமுதலிய மூன்றவத்தைக்கண்ணு முள்ள தூலமுதலிய காட்சிகளை யுணர்ந்து வருகின்றதும், அவ்வவற்றாலுண்டாம் இன்ப துன்பங்களை விடாது நுகர்ந்து வருகின்றதும் நாமன்றோ? அங்ஙனமாகிய நமக்கு இங்ஙனங்காணப்படும் இக்தேக முதலிய உலகமியாதெனவும், எத்துணைபதெனவும், எவ்விடத்ததெனவும், எது காறுமெனவும், நமக்கிஃது பேதமுற்றிருக்கின்றதா அன்றி அபேத முற்றிருக்கின்றதா? வெனவும், பேதமுற்றிருக்கின்றதெனின், ஓரோன்றேனும் உபாதித்திரய பாவினின்றி நாம் வேறாய்த்தனித்திருந்திருக்க வேண்டுமெனவும், அபேதமுற்றிருக்கின்றதெனின், அவ்வுபாதித்திரயமாகிய ஒன்றாகிய நாமெனப்படவேண்டுமெனவும், நாமெனப்படுவது யாதுளதோ? துணியுமா? தொழிலானவுபொருளானின் யாதுபொருளான படுமெனவும், உருவுபொருளானின், சாக்கிரதசில் நமமாலுணரப்பட்ட தூலவடிவமாகவே ணுமெனவும், அருவுபொருளானின், அஃதும் சுழுத்திகண நமமாலுணரப்பட்ட சூக்மவடிவம் நாமாக வேண்டுமெனவும், உருவாருவபொருளானின், அஃதும் சொப்பனத்தில் நமமாலுணரப்பட்ட சாயாவடிவம் நாமாக வேண்டுமெனவும், அன்றியும், சித்துபொருளானின், அஃதறிவெனப்படும். அறிவென்பது நாமெனின், அஃது தொழிற குணமாக வேண்டுமெனவும், அனறியும் அத்தொழிற்குணம் ஒன்றினதாக வேண்டுமெனவும், அவ்வறிவாகிய தொழிற்குணமொன்றினதாயின், சாக்கிராதி மூன்றவத்தைகளணுமிருந்து துணர்ந்து அனுபவித்துக்கொண்டு வருகின்ற முதல் நாமினறி வேறொன்றாக வேணுமெனவும், நாமென்பது குணந்தானெனின், அஃதும் ஒன்றினதாக வேணுமெனவும், உபாதிகுணந்தொழிலகள் நமமுடையவாயி

ருக்க, நாம் எந்தமுதலினது குணந்தொழிலெனப்படுமெ னவும், நமது உபாதிகுணந்தொழிலென்பது முறையே தூல சூக்கும காரணமென்னும் மூன்று சரீரங்களும், சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தியென்னும் மூன்று குணங்களும், பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியென்னும இரண்டுதொழில்களுமாயிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்க, நாம் என்ன நிலைமைததாயிருக்கின்றது, இதுநான் இதுநானென வுக்கறக கண்டுகணடுன்புருக்காறும், நாமொவ்வொருவரும் எந்தநானுகவிருக்கின்றது? நினைபாலிட முதலியவைகளுள ஒவ்வொருநானுகவிருக்கினறதா? அங்ஙனம கூடாதெனின், பின்னுனறு எந்தநானுகவிருக்கின்றது? எந்தநானுக இருக்கினும் அவரகக நானுய பர விடுகின்றதே! அவலேன், எதுவான எதுநானெனத் தேடுகுகியையபடேன்றே! அங்ஙனம நமமனத்தே பாது [illegible] ஒவ்வொருவனவுக கருதித் தேடுகின்றது. அவலைத்தேடலெனின், அவலைத்தேடக [illegible] ? துன்னைத்தேடக கண்டிருத்த [illegible] அவலைத்தேடு வேணடிய. அன்றியும், [illegible] கிஞ்சித்தேனும் இல்லேயே! தன்னைத்தேடக்கண்ணுடியின்புறமுகமாகிய, அவலைத் தேடக்கணடுன்பலனுதோ? துன்னுடைய மக்களியாகவைகளைக்கொண்டுகாணுமலைந்து! இவ்விதமந்த விவேகத்துக்கு வலைய ஆகுமகள் சாலுமன்றோ? நாம் உருவமுதலியஉபாதிகளுள ஒன்றை நானுகத்திடமுற்றிருப்பதே முதற்கோணலாயின், அதுதருமேல், வருஞ்சிரமமுதலியனவாகிய கறபனைகளால நானின்னுன் நானின்னுனென்று உளளபடியே நமபிநம்பி இறுமாநது தன்னைடிருப்பது எத்துணைக கோணலென்பம். இங்ஙனம முற்றும

கோணலாற்றிருத்தல் என்னவிவேகமோ? இவ்வாறுள்ள கோணல்களுக்கு மனத்தின்கண்ணும், முகத்தின்கண்ணும், வாக்கின்கண்ணும் கிஞ்சித்தும் துக்கக்குறிகளில்லாதவரை அரியஆபத்தொன வறும்புண்ணிலேபோல் மயங்கியதுதல் என்ன விவேகமோ தெரிகிலம்! அன்றியும்,

சோருபசாரம்.

தன்னைத் தான் றோ வாச் சதிகார ரேன்பிறந்தா
ரனனத்தால் வந்தவுடலாற்தாமா—முன்னம
விரித்தவுடலெத்தனைபோ மீண்டுமீண் டுன்பா
லெடுத்தவுடனுறுமியிரம்.

என அமைவாகிய பிறவியின் றாகமென்? இதுவாறும மேனமைவாகிய பாகுபாடாக விராது நிகழ்வதுவந்த நமது இச்சாதாரணமதியிலையாகவினைத்தும் அவலமாபபோயிற்றே! பழுதான பதுகாலெனனதேநம இவ்விழுச்சியானது உதித்து மேலட்டவிலலையே! அஃது மேலட்டாலன்றோ, அவந்தாதிரபங்களுக்கு விலட்சணமுற் றிருத்தற்கியையும். அஃது இயைந்தாலன்றோ, பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளின்றி இருதறகியையும, அங்ஙனமிருக்கினன்றோ, சித்தம் நிலைதிருந்தற்கியையும, அஃதுநிலைத்தாலன்றோ, பின்னுரான்று நாம வெளிப்படுதற்கியைந்த நிட்டையெனக் கூறுவரறிஞர். இதற்கு, நாம என்னசெய்வோமென நினைவிராது அழுதகணனும சிநனதையுமுற்றிருத்தலாமென்க.

முகவுரை முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

பாயிரம்.

வெண்பா.

சோதுப வணக்கம்

சோதிமய மாம்வெளியே தோற்றுசக சீவபரக்
காதியாய நிறகு மறிவுருவை-யேதமின்றி
நனகிறைஞசி நிநறற்கு நானதுவா வெனனகுனறு
மின்பமிகை வேறொன் றிலை. (க)

மகான்கள் வணக்கம்.

தத்துவகக ளெல்லாந சமதருவ மனறெனவுந
தத்துவமாந தமமியலபு தாமுணாநது-தத்துவகக
டம்மையன்றி யின்றெனவுந தாநதெளிநதேநா மெனகழலை
யிமகையினம பற்கே திடர். (உ)

குருவணக்கம்

மன்னு மறைமுடிவின் மாசின்றி நினறொளிரு
மூன்னற் கரிய வொருசிவமே-பன்னுதற்குச்
சச்சிதா நந்தனெனத் தானுதித்த சற்குருதா
ளுச்சிதமாக் கொணடகமே யோர். (ங)

அவையடக்கம்.

பன்னூலு நன்குணர்ந்த பான்மையுளோர்க் கிந்நிலனி
லென்னூவா னென்றற் கியைந்தவெனற்-சொன்ன
வகம்புறவா ராய்ச்சியிந்நூ லாழ்ந்துணர்ந்தோர்க் கென்று
மகம்பொருளை நன்குணாத்து மால். (ஈ)

இந்நூற்பெயர்.

அகம்புறத்திற் காண்பவற்றை யாராய்தல் செய்வித்
தகம்பொருளைக் காட்டுதலா லாங்காங்-ககம்புறமா
மாராய்ச் சிவிளக்க மாகுமிந் நூற்பெயர்தா
னோராற் கிதையென்னுண் டேற்று. (ரு)

உன்னும் புறம்பு மொளியிட் டிலகுமென்பா
லுள்ளனவே போனிகழு மூற்றமிலாக்-கள்ள
வறிவறியா மைக்குணத்தை யாங்காங் ககற்று
நெறியதனை நன்குரைக்கு நேர். (௩)

அகம்புறம் வந்ததற்கேதுவும் அவற்ற லுண்டாம் சேட்டைகளும் இனையவெனல்.

எவவுயிருந் தேகோக மெய்தியதா லுட்புறமு
மவ்வவ வுயிர்க்கு மமைந்தனவே-யொவவா
வறிவறியா மையா லடுக்கனந்த பேத
வெறிபிவற்றா னோந்தனவா மெய். (எ)

இந்நூல் கற்பனைக்கியைந்த நாத்திகாத்திகத் தை ஏற்றற்பாலதன்றெனல்.

எஞ்ஞான்றுஞ் சீவேச ரில்லையுள தென்றேற்கு
மஞ்ஞானப் புன்மதிதா னுங்கலை-வெஞ்ஞான்றுங்
காண்பனைத்து நாத்தியென்றுங்காண்பானன் காத்தியென்று
மாண்புறுமிந் நூலுரைக்கும் வந்து. (அ)

இந்நூல்

தெளிந்தோர்க்கு உரைத்ததன்றெனல்.

ஞானதனு வாயினர்க்கு நாட்டியதன் றிந்நூலஞ்
ஞானதனு வாயிலகு நாதிகாக—ணுனெனலை
நன்குணர்ந்திங் கின்புறறகு நாட்டியதா லெவவமிலை
நன்மதியோ ரேறபார் நயந்து (கூ)

இந்நூல்

சதுர்வேத மகாவாக்கியங்களின் அநுபவமுடிவை
எடுத்தாளுமுறைமைகள் இனையவெனல்

கான்பனைத்தும் பொய்யெனமுன்காட் டாதிப்பொயபை களை
மான்பாமபின் பிரமமென்னேமவணமையதா-யாண்மையெ
ப்பிரம மேயாவு மாமெனனு தப்பிரம [ஞு
மோமபிரா னேயெனனே மோர்ந்து. (கo)

இந்நூல்

தானேதானுசநிற்றமகம்போருளாகவாதுற்றுஒன்றுக்கொன்று
உயர்வுற்று நிகழப்படுந் துவிதமுதலிய முன்றினது
இலக்கணங்க ளினையவென்றும் பின்னர்
அம்முன்றும் முடிபிற் கியைந்ததன்
றென்றுங் கூறல்.

திரிபொருளு நிர்யமெனத தேர்ந்தமரு ணீங்கத்
திருக்குத் திரிசியமாத் தேர்ந்த—லிருந்துவிதந
தோன்றுமனைத் துந்தன்பாற் றோறறரவாத் தோர்திலக
லான்றவிசிட் டாத்துவித மாம (கக)

இதுவுமது.

தோற்றமெலாந் தன்னுருவாத் தோன்றக் கரைத்துநிதஞ்
சாற்றரிய சின்மயமாத் தானெளிர்தன்— மாற்றரிய
வத்துவித மாகுமே யான்ற வகமென்ன
லித்தனையு மல்லவா மே. (க)

இந்நூல்

ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்திற்கியைந்த சரியைகிரியை யோகசாதனங்கள் இனையவெனல்.

தோன்றுமய லத்தனையுந் தோறறமா கக்கரைத்த
லான்ற சரியையிதிங் காகுமே-தோன்றுமெலாந்
தோற்றமென நீங்கியெது சொற்கடா ணானதுவென்
றூற்றலுற னறகிரியை யாம். (கக)

இதுவுமது.

தனைத்தேடுந் தேட்டத்தாற் றானுமில காதாங
கனைத்தயலி லுஞ்சற்று மாழா-துனற்கியைந்த
மிவவிரண்டின் மதயநிலை யெய்தி நிலைத்திருத்த
லெவவமிலா யோகமதா மே. (கஅ)

இந்நூற்கு மேற்கோளாவது இனையவெனல்

ஏடிரண்ட தாகுமே யேயநதவொன றுதானுகு
மேடயலொன றாமிவற்று ளெனனேட்டை—நாடியிவ
னோதினதா லிநநூலை யொவவொருவர் தானுதற்
கேதிதற்கிங கெனறு மிடர். (கஆ)

இந்நூற்கதிகாரிக ளாவாநுமாகாநும் இனையரெனல்.

எப்பா வனைக்கு மியையா திருநதெனறுந
தப்பாம னிட்டைதனைச் சாதிப்பா-ரொப்புமா
றேற்பரிந்நூ லநநிட்டை யேலாத வேழையர்க
ளேற்பரோ வெஞ்ஞானறு மீங்கு. (கங)

பாயிரம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

நாட்டபேத விளக்கம்.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணெவவுயிரு நாடுதற்குத்
தந்தமா தாரத்தைத் தான்செல்லும்—தொந்தநெறி
யீங்கிரண்ட தாகுமவை யேய்ந்த வகம்புறமா
வோங்கு முழைபபோாக் குற

அகம்புறமாவது உட்புறமெனவும் வெளிப்புறமெனவுமாம். உட்புறம் வெளிப்புறமென் றிரண்டிருக்கின்றதால், இடைப்புறம் என்பது ஒன்றிருக்கவேண்டுமே? அஃதியாதெனின், அது தான் முகவுரையிறகூறிய தேதகோகமெனப்படுவது. அஃதெங்ஙனமெனின், எண்ணரியபோதவுயிர்களுள் ஒவ்வொன்றும் ஒவவோருபாதியையும் நான நானெனமயங்கி மருவாநிழி, இச்சா ஞானக்கிரியைகளெனபதேது? இவற்றுள், இச்சா ஞானமிரண்டும உட்சேட்டையும, கிரியையென்பதொன்றுமே வெளிச்சேட்டையுமாம். இவவிருவித சேட்டைகளும் எழுதற்குக் காரணம அகமுமபுறமும, இவவகம்புறமிரண்டும் வாய்த்தற்குககாரணம தேகததை நான நானெனமயங்கி அழுந்திஇருகரும் தேகோகமுமாம. அவவத்தேகோகங்களாலவந்த அகத்தின்கண் சிற்சடபேதங்களாகிய வியட்டியறிவறியாமை அடுக்குகளையும், அங்ஙனமே புறத்தின்கண் சிற்சடபேதங்களாகிய சமட்டியறிவறியாமை அடுக்குகளையும் ஆராயவேண்டியவாறு ஆராய்ந்துதெளிந்த தெளிவின்படியே நின்றிலங்கவேண்டுமென்க. தேகோகத்தால் வந்திருக்கின்ற அகத்தும் புறத்துமுள்ள னவற்றை ஆராய்ந்து தெளியவேண்டுமெனபது எற்றுக்கெனின், உயிர்களாகிய ஒவவோர்போதமும் இத்தேகமுதலிய விடயங்களின்மேல் யானெனவும எனதெனவும் வந்துவிழுந்திருக்கி

ன்றதா ? அன்றி வேறொன்றின்மேல் வந்து விழுந்திருக்கின்றதா ? விடயங்களின்மேலேயே வந்து விழுந்திருக்கின்றதெனின், ஆங்காங்கும் அவ்வப்போதமாகிய நாட்டம் இவ்விடயங்கள்மேல் வந்து விழுந்திருப்பானேன் ? காணப்படுகின்றதாலெனின், காணப்படாத விடயங்கள்மேலும் வந்துவிழுவானேன் ? அவ்விடயங்கள், நாம் முன்னான்று தூலமாகக் கண்டதனாலும் கேள்வியினாலும் சூக்குமமாகவேனும் காணப்படுகின்றதாலெனின், அங்ஙனமே போதமாகிய தன்னைத்தான் கேள்வியினாற் கேட்டிருக்கின, தன்னை நாடவேண்டுந்தானே ? அப்போதம் நாமரூபமன்றாகலின் நாடவேண்டுவதின்றெனின், நாமரூபங்களையே நாடவேண்டுமென்பதென்னை ? அவற்றாலன்றிச் சுகோதயம் வேறொன்றாலின்றெனின், சேவலாவதையாகிய சுழுத்திக்கண் சுகோதயம் இன்றெனப்படட்டும்? ஆகுசுகமென்பதும் துக்கமென்பதும் இன்றியசுனியமாயிருக்கின்றதெனின், யாவரும் நித்திரையைநாடேடுவானேன் ? இச்சகலாவத்தைக்கண் அமைதியுமல்லலும்இருக்கின்றதால்இவ்விரண்டில் அல்லலாதகிரம் தணிந்திருத்தற்கேயன்றி அமைதியாகிய சுகோதயம் தணிந்திருத்தற்கன்று. இங்ஙனமிருக்கச் சுழுத்திக்கண்சுகோதயமென்பதேது? விழித்தபின்னான்றன்றோ?அஃது சுகமயமென் றறியாமையினாற் கூறுகின்றது. ஆகலின், சுகோதயத்துக்குச் சகலாவத்தையாகிய இநநாமரூபங்களேயன்றி வேறொன்றுமிலலவேஇல்லையெனின், இச்சகலாவதைக்கண் இருபாகத்தில ஒருபாகமாகிய அல்லல் தணிந்திருத்தலே சுகோதயமென்றாலென்னை ? உறக்கத்தால் அலலல் தணிக்கப்படின், அவ்வுறக்கஞ சுகோதயமென்னலாமோ ? எவ்வெச்சுகங்களும் [illegible]சாக்கிராவத்தாச்சுகத்தினது லேசங்களேயன்றி வேறென்றுண்டெனின், இவ்விடயங்களை நாடும்போதமானது தன்னை [illegible]ழிச்சுகமென்பதின்றாமோ ? அப்போதந்தோன்றும் பொருளாயின தன்னை ஒருவாறேனும் நாடவேண்டியதே! முற்றும் [illegible]ன்றாமையைப்பற்றி நாடவேண்டுவதின்றெனின் ? நாம் [illegible]தற்கியைந்த இவ்விடயங்கள் காரணமாகச் சுகம்விளைவதாயி[illegible] அச்சுகம இவ்விடயங்களின் பாலதா! அன்றி இவ்விடயங்களின்மேல் வந்து விழும் போதத்தின பாலதா? இவ்விடயங்களின் பாலதேயெனின்,

பிரபுலிங்கலீலை.

விருப்பு வெறுப்புரு வாயவிட யத்தோ
டிருக்கு மயறசக மென்பதி லாமற்
பரபபிர மத்தியல் பாரப்ப தெமக்குத
தெரிததரு ளென றுரை செய்து துதித்தான

எனக் கூறியிருப்பானேன? இவவிடயங்கள் அவவவ[illegible]மா
கவும் இருக்கின்றதியலபாமெனின், ஷெ நூலின்கண் மய
கமாகிய சகமென்பானேன? விடயங்களுடைய இயற்கை
அங்ஙனமு மிருக்கின்றதாலனின், இவவிடயங்கள் மய
ங்குகிறதுமுனடா? உண்மெனின், இவைகள் சித்துப்பொ
ருளாகுமெனடுமே? [illegible]ருளன்றெனினும், எஞ்ஞா
[illegible] விடயங்கள் விருப்பு வெறுப்புருவாக இயற்கை
[illegible] என்னசெயவதெனின்
விடயங்கள் [illegible]றுமலகானறு எதி மறையாகிய குணங்களை
எறபதுமடா? எதி மறையவது ஷெ விருபபுருவாயும் வெ
றுபபுருவாயும் உபேடசையுருவாயு மிருகின்றன. இவற்றுள
உபேடசையாவது விருபபு வெறுப்பிரணடுமிலலாமை. ஓவ
வொரு விடயமும் எதிமறைகுதனமையை யேறறதனறு. ஏ
னறு விருப்புருவாயும், மறறொனறு வெறுப்புருவாயும், மற
றொனறு உபேடசையுருவாயுமிருகது நிகழுகின்றதுமெனி
ன, ஓர் போததுதுக்கு எவ்வெவவிடயம் விருப்புருவாயிருக
கின்றதோ, அவவவவிடயமும மறறோர் போததுதுக்கு வெறுப
புருவாயும, எவவெவ்விடயம வெறுபபுருவா யிருக்கின்றதோ,
அவவவவிடயமும மறறோர்போததுதுக்குவிருப்புருவாயிருக
ப்பானேன்? அன்றியும், இவவிருதனமைததாகிய அவவவவி
டயமும மறறோர் போததுதுக்கு உபேட்சையுருவாயும், [illegible]வு
பேட்சையுருவாகிய ஓவவோ விடயமும் மறறோர் [illegible]த
துக்கு ஷெ விருப்பு வெறுப்பிரண்டி லொன்றுயுமிரு[illegible]னன்
ன? இஃதன்றியும, ஓரபோததுதுக்கு எவவெவவிடயம் [illegible]ப்பு
ருவா யிருகின்றதோ அவவவவிடயமே அப்போதத்துக்கு வெ
றுப்புருவாயிருப்பானேன்? ஓரபோதத்துக்கு எவ்வெ[illegible]டயம்

வெறுப்புருவாயிருக்கின்றதோ அவவவ்விடயமே அப்போதத்துக்கு விருப்புருவாயிருப்பானேன? ஓர்போதத்துக்கு விருப்புருவாயிருக்குஞான்றே, மற்றோர்போதத்துக்கு வெறுப்புருவாயிருப்பானேன? ஓர்போதத்துக்கு வெறுப்புருவாயிருக்கும் ஞானறே, மற்றோர் போதத்துக்கு விருப்புருவாயிருப்பானேன? ஓர்போதத்துக்கு எவவெவ்விடயம் விருப்புவெறுப்புருவமிரண்டில் எவவுருவாயிருக்கின்றதோ அஞ்ஞான்றே மற்றோர் போதத்துக்கு உபேட்சையுருவாயிருப்பானேன? ஓர்போதத்துக்கு எவவெவ்விடயம் உபேட்சையுருவாயிருக்கின்றதோ அஞ்ஞான்றே மற்றோர் போதத்துக்கு விருப்பு வெறுப்புருவமிரண்டில் ஒன்றாயிருப்பானேன? அன்றியும், ஒவவோர் விடயமும் முன்ஞான்று அவவிருப்பு முதலிய மூன்றிலொன்றாயும், பின்ஞான்று அம்மூன்றில மறறொன்றாயும், மறறோர் ஞான்று அம்மூன்றில் மறறொன்றாயும் காணப்படுகின்றமையால இவ்விருபபு முதலியமூன்றுக்கேமையுமயாதினபாலதெனப்படும்? அவவவ்விடயத்தின பாலதெனின், அத்துவும விருபபும முதலியவைகளாலமாறிக்கொள்ளமாறகவேணடுமே? தகுந்த சொரூபம கிஞ்சித்தும் மாறவில்லையே? இருந்தபடியிருக்கின்றதே எங்ஙனம இவைகள் இப்பிறழ்ச்சியை ஏற்கின்றது? இல்லையே? இதுகாறும் இப்பிறழ்ச்சியைஎற்றி இயங்கும்இயக்கத்துக்கு முதலியாதெனப் ஆராய்ந்து தெளிந்ததுண்டா? கிஞ்சித்து மில்லையே? இதற்கேல செயதும்? எஞ்ஞான்றும் இப்பிறழ்ச்சியைஏற்று வரற்பாலது இவ்விடயங்களேயன்றி வேறொன்றுளதாகக் கண்டிலமேயென்னின், இவ்விடயங்கள ஒவவொன்றும இருபபெனப்பட்டனவா? அன்றி இனமையெனபபடடதா? இருப்பெனப்பட்டதெனின், இனமையெனபது எவவண்ணமிருக்கின்றது? அன்மையெனபதை உறறிருக்கின்றதெனின், இருப்பென்பது ஆமெனபதை யுற்றிருக்கவேணடுமன்றோ? ஒவவோர் விடயமும் இருபபுளதெனின், ஆராய்சிக்கண அனமையெனவும இனமையெனவும முடியாது ஆமெனவும் உணடெனவும ஏற்கட்டுமே? ஒவவோர் விடயமும தோற்றும தோற்றதால் ஆமெனவும், அவவத் தோற்றத்திற்கியைந்த விவகாராநுபவத்தால் உண்டெனவும், தத்தமுபாதானகாரணம தாமாகாமையால் அன

மையெனவும், அவ்வவ்வுபாதான காரணத்தையன்றித் தாம்வே றாகாமையால் இன்மையெனவு மிருக்கின்றது. இங்ஙன மிருக்கின்றமையின்,

சீவகாருணிய விளக்கம்.

உண்டில்லை யாமலவென் றோர்கான்கு மேலாமற்
கண்டபொரு ளொன்றேனுங் காட்டாதார்க்—குண்டோ
குருத்துவந்தான் வல்லீர் குளறிவழி தற்கோ
பெருத்தகுரு வென்றுகொண்ட பேர்.

எனக் கூறியிருக்கின்றது அன்றியும்,

ஞானவாசிட்டம்

இல்லதனறுண் டல்லவறி வில்லாவுருவி லறிவுருவ
மலலமான்ம வுருவுமல வியலன்றுலக மெனநினைவாய்

என்றுங் கூறியிருக்கின்றது இங்ஙனம இருக்கும் இவ்விடயங்களைத் தூல மதியினால நாடுதலை விட்டுச் சூக்கும மதியினால ஆராயவேண்டுமே ? அங்ஙன மாராய்ந்து தெளியாதுழி ஷை தேகோகமயக்க மெய்வண்ணம் அகலும். இதுநிற்க, தேகோகமெனபது தேகத்தை நான்நானென மயங்கியழுந்தியிருப்பதாயினும், அவ்வத்தேகத்தின்மேல நான நானென வருது வந்து விழுந்தழுந்திய அவ்வப்போதமானது எங்கிருந்தெழுந்தது ? அதையேனுஞ்சற்றாராய்க்குதா. எங்ஙனமெனின், அங்ஙனமெழுந அவ்வவ்வெழுச்சிகளு மசடவெழுச்சிகளன்று, சித்தாகிற நினைவெழுசசிகளாதலின் இவைகளெழுதற்காதாரமென்பது எப்பொருளெனப்படும் ? அவ்வாதாரம சித்துப்பொருளன்றாயின், அதில நினறும எழுந்த எழுச்சிகளாகிய அவ்வப்போதங்களானது சித்தசங்கங்களாயிருக்குமா ? அதாவது நினைவாகிற சங்கற்பவெழுச்சிகள் இவைகளிங்ஙனமிருக்கின்றமையின், அவ்வாதாரம சித்துப்பொருளென்பதற்கு முரணாகின்றது. அச்சித்தாதாரத்தில் நின்றெழுந்த நான்நானென்னும் அவ்வப்போதத்துக்கு அதிட்டானப்பொருள், அதாவது உபாதான காரணமெனபது. அவ்வாதாரமெனப்படுமா ? அன்றி ஆங்காங்குள்ள அவ்வத்தேகமெனப்படுமா ? அவ்வத்தேகங்க ளெயம்

டுமெனின், அவவத்தேகங்களும் சொப்பனவத்தைக்கண்ணும் சுழுத்தியவத்தைக்கண்ணும் நான் நானென்பதறிவியின்றனவா? ஒருசித்தது இயையவில்லையே! ஆங்காங்கும் அவ்வவ் வீரவத்தைதோறும் நான் நானென்னும் போதமில்லையா? இருக்கின்றதே! அங்ஙனமிருக்கும் அவவப்போதமும் எதனது அம்சங்களெனப்படும்? தாம் எந்த முதலின்கணினறு எழுந்தனவோ அந்த முதலினது அம்சங்களன்றோ? தன் அம்சங்கள் தன்பால் விழுந்தழுந்தாது மற்றவற்றில், அவையாவன ஷை அவ்வத்தேகங்களில் விழுந்தழுந்தியிருக்கலாமா? கூடாதன்றோ? ஆங்காங்கும் அவவதமேதனாமசமே சர்வ உயிர்களாகிய போதவெழுச்சிகளெனின், அவ்வத்தேகங்களும் சதுர்ப்பூதாம்சசை போதவழுச்சிகளாகாதிருக்கட்டும் மீண்டும், அச்சதுர்ப்பூதமாகாதிருக்கட்டும், ஆகின்றதால், தேகங்களாகிய அம்சங்களுக்குச சதுர்ப்பூதங்கள ஒவ்வொன்றும ஆதாரமாயும் முதற்காரணமாயும, அதிட்டானமாயும, ஏகதேவமாயும, நித்தியமாயும இருககின்றதனறோ? இவறறால் ஒவ்வொரு தேகமும் கற்பனையன்றோ? இவ்வொவ்வொரு கற்பனைத்துணை நான் நானென்றிருக்கும் ஒவ்வொரு போதமும் கற்பனையன்றோ? தேகங்களாகிற கற்பனைகட்கு ஆதாரபூதங்களிருப்பதுபோல் அவ்வக் கற்பனைகளாகிய தேகங்களுள் நான் நானென்ன நிகழும் கற்பித உயிர்கட்கும் ஆதாரமாயும் முதற்காரணமாயும, அதிட்டானமாயும், ஏகமாயும, நித்தியமாயும, இருத்தற்கு ஒன்று உண்டன்றோ? இனறெனின், உபாதித்திரயம், அவத்தாத்திரயம், அபிமானதத்திரயம் என்னும் இவையனைத்தும் எதன்கண் மாறுகின்றன? இங்ஙனம்மாறுதல், அறிவினிடத்தா? அன்றி அயவினிடத்தா? அயவென்பது உபாதித்திரயம் முதலியவைகள் வேறன்று. ஆங்காங்குமுள்ள அவ்வத்தேகங்களும் முதலாயின், அவ்வத்தேகத்துணை நான் நானென்னும் தேகியும் முதலென்னப்படும். தேகமனைத்தும் சடாம்சமானாகலின், மீண்டும் சதுர்ப்பூதங்களாய் முடிகின்றன. போல், தேகியனைத்தும் சித்தமசங்களாகலின், இவைகளனைத்தும் எதுவாகவேண்டும்? ஆதாரமாகிய சிற்போதமாக

வேண்டுமன்றோ? அன்றியும், இவ்வொவ்வொரு போதமும் தானாகிய அகண்ட வியாபக போதத்தினின்று விலகி ஏனையபாகத்த தனிதத்தனியாயெழுந்த எழுச்சியே முதற்கோலாயின, அங்ஙனமெழுந்தவைகள் மீண்டும் அகக்கணமே அவ்வாதாரபோதமாய விடுதற்கு அதில விழுந்தழுந்தாதுவிடட்து இரட்டித்த கோணலன்றோ? அங்ஙனம் அதிலவிழுந்தழுந்தாவிடினும், தாமெழுந்த எழுச்சிமட்டிலேனும் நிற்கவேண்டுமே! அங்ஙனமும் நிலலாது விடயாகாரமாயத்திருமபினது, அதனினும் கோணலன்றோ? அங்ஙனம் திருமபினமட்டிலேனும் நிற்கவேண்டுமே? அங்ஙனமும் நிலலாது விடயங்கள் பலவற்றுள் ஒவ்வொன்றில் அதாவது ஆங்காங்கும் அவ்வச்சரீரங்களில் நான் நானென வந்துவந்து விழுந்தழுந்திவிடட்து பின்னும் மிகுத்த கோணலன்றோ? இங்ஙனம் ஒவ்வொரு போதமும் நானாகு நானாகு கோணலகளுந் திருகன்றதால, இக்கோணலகளன்று தானாகிய தத்தறகியைந்த உமைபபின்றோ? இருக்கின்றதால, அவ்வுமைபபிற செல்லாமல இவ்காறும் ஏமாந்திருபபானேன்? இங்ஙனம் ஏமாந்திருபபது கலவிகளேவிகளே போதுமான திரிபேனா தனுலோ? இக்கலவிகளவிளக்கமடடில்லன்றுவிடின, னனேடடைமுறறுமவிட டுவிடடு, அயலேடடில சொக்கியிருக்கவேண்டி வருமே? அன்றியும், பிறா தோலவியையும், தாம வெற்றியையும் எய்துதற்கே அங்காரதுகொண்டிருக்கவும் வருமே? அங்ஙனம் அங்காரதுகொண்டிருக்குங்காறும், பிறரால தாமும், தமமால பிறரும், துறிவையேறகவும் வருமே? ஷ கலவிகளவிகளால, பிறரது பூர்வபடசததையும், தமது சித்தாந்த படசததையும், விளக்குதற்கு இயைந்ததாயினும், நாடவேண்டியதை எத்துணைக்கடடமுறறேனும் நாடவேண்டுவது கலவிகளவிகளுக்கழகனன்றோ?

நிருக்தந்திரிசிய விவேகம்

ஏடடைப படித்திங கிறுமாப்பா லெனனபய
ஞடடம படித்தனன்றோ நாமறுப்பம—வாட்டமெலா
மெசசனனத தேனு மிருபபொருளை நாடாத
வெசசததா லன்றோ விவை.

என்றருளியிருக்கின்றதே! அஃது நூதன நூலானமையால் இஞ்ஞானறு பயனுறுதெனின், பின்ஞான்றேனும் பயனுறுமன்றோ? பின்ஞான்று பயனுறுவது, இஞ்ஞான்று பயனுறாதோ? உறுதெனின், நாமரூபங்களில் கைப்புறுமையினாலும். பொறுமை மேலீட்டாலுமே அன்றி ஷை நானகுவிதகோணல் சுருக்கும் சகிக்கக்கூடாத சித்தவிருத்திகட்கு நூல்கள் முன்ஞான்றதென்றும் இஞ்ஞான்றதென்றும் நாடவேண்டிவருமோ? எஞ்ஞான்றதாயினும ஷை ஆதார அதிட்டானத்தை எட்டுவதற்கு யுத்தி அனுபவங்கட்கு ஒத்ததாயின சாலுமன்றோ? முன்ஞான்றமைந்த நூல்கள் அஞ்ஞான்றிருந்தவர்க்கு நூதன நூல்களாகவிருந்து அறிஞர்க்கு அஞ்ஞான்றே சிறப்புற்றதுபோல் இஃது இஞ்ஞான்றும சிறப்புறுமெனக.

தாயுமானவர்.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்தெளிவால்
வாட்டமறு வற்பவநோய் மாறுமோ—நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான
பொய்யாம் பிறப்பிறப்புப் போம்

என்றருளியிருக்கின்றதும் யாதற்கு? தானுகிய ஏட்டை விடாதிருத்தலுமெனக.

ஞானவாசிட்டம்

ஊகமுள சேதகிறுவ ருரையுங கொள்க
வொழிந்ததய னுரைசெயினுந் திரண மொப்ப
வேகவிடு வாய்ஞான மெளிது தோனற
வியமபுமுவ மானமெலா மேக தேச
மாகவினை வாயுருவ மற்ற ஞான
மாகார மாமுவமைக் கண்டா தென்னு
மூகரனு பவமில்லா விசற்பத் தாலே
மொழிகுதர்க்க மறிவழிக்கு முயல வேண்டாம்.

என்றருளியதில், சுருதியத்தியனுபவத்துக்கு ஒத்துச்சொல்பவர் மிக்க சிறுவர்களாயினும் சாலுமென்பது கருத்தென்க.

குறள்.

கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா ரொழுக்கநெறி நின்றா லன்றி.

விலங்கொடு மக்க ளனையர் நிலங்குலல்
கற்றாரோ டேனையவர் என்றாங், வாசகியம் பிறந்திருக்கின்றதே (இவ்வறுள் கற்றதனாலாயபயனென்னென்றருளியது கல்விகேளவிகளில் முதிர்ந்தும், அயல்நாட்டமெனபது முன்னுரானறு முற்றுமமழுங்காமலும் பின்னுரானறு நாடவேண்டிய தன்னேடைடைக கிஞ்சிதது நாடாமலும், மிதந்திருத்தலின் அவர்களைத் தாழ்த்ததியும், பின்னுரான்று வலங்கொடுமக்களனையரென்றருளியது, அக்கல்விகேளவிகளுச்குப் பயன் தன்னேடை நாடாது மிதாதிருத்தலல்லவென்று அம்மிதப்பிலு நின்றதன்று, ஷை ஆராய்ப்பேதமாகிய தன்னேட்டையெ நுதலின் அவாகளை உயாததியுமிருக்கின்றது அன்றியும், அக்குரளமகாவாக்கியமே,

எ தனுள முனனு தனாரி னொருதலையாம்
மோதுதுள வேணடா பிறப்பு,

எனவு பிறந்திருக்கின்றது இவைகள் இங்ஙனமிருக்க, நாம் உரைக்கவேண்டிய உவ்வுபமையிட்டு எங்ஙனமிருக்கக்கூடும். ஷை உரைப்பெனபது எங்ஙனமெனின், அதுதான அகம்புற ஆராயச்சியென முன்னுரான்றுகூறியதென்க அவ்விரணடிழைப்பும் எவ்வறைபபோலவெனின், ஒரு புருஷனால எறியப்பட்டனகபபாதானது தான சென்று மோதியவிடதில நிலலாது மீளுதிய அக்கணமே திருமபி எறிந்தவனபால வாதுதாகக்கிவிழுாது விடலதுபோல, அவவச்சரீரங்களிலும் நான நானெனவாதுவிழுாத அவவுபபோதமும், தான எங்கருமெதுமூதுவந்தனமேலா அவ்விடததிலேயே அதாவது அவவாதாரபபோதத்திலேயே அகலவறித்தாகச்சென்று மோதிவிழுாதுமூதி அதுவாயிருநதி வேணடுவதும, ஒருவன வெடிமருநதிற் சோத்துப் பிரயோகஞ்செய்யப்பட்ட வெடிகுண்டானது தானசென்று மோதியவிடததில் நிலலாது ஊடுருவச சென்றுவிடுவதுபோல், தாம் அவவச்சரீரங்கள் மட்டில நிலலாது அக்கணமே புறவெறித

தாகச்சென்று ஊடுருவி ஷை அவவாதாரப்போதத்தில் மோதி விழுந்தமுந்தி அதுவாயிருக்க வேண்டுவதுமாமென்க. இங்கு னமாகிய இவவிரண்டுழைப்புகளுள் ஒன்றிலேனும் செல்லாமல் மலசல விசார்ச்சனங்கள் செய்துகொண்ட சிசுக்களானவை, அம்மலசலத்தில் நின்றும் தாம் நீங்காமலும், அம்மலசலத்தை யேனும் ஒதுக்கிக்கொள்ளாமலும் அவவவற்றிலேயே உழன்று கொண்டிருக்குமாறுபோல், ஆங்காங்கும் அவவத்தேதபாகத்தில் நானெனதாகவே ஆலவிருட்சம் விழுதிட்டு வேருன்றி நிற்பது போல் நின்று உழைத்துக்கொண்டிருப்பது எத்துணைக்கோண லெனப்படும்; இங்கே கோணலென்பது மயக்கமெனற்பாலது. இக்கோணல்களாகிய மயக்கங்களில் நின்றும் அகலவேண்டுமா? அன்றிவேண்டாமா? வேண்டுவதெனின், ஷை கைப்பந்தைப் போல் முன்ஞான்று அகநெறியாராய்ச்சியும், வெடிகுண்டைப் போல் பின்ஞான்று புறநெறியாராய்ச்சியும் செய்துசெயது தானே தானாகவேண்டுவதே திண்ணமென்க. முன்ஞான்று அகநெறியிற்சென்று எவற்றை யாராய்ந்து தானாகத்தெளிய வேண்டுவதெனின், தூலசரீரமுதல் அவிதத்தையிறுவாயுள்ள அறிவறியாமை அடுக்குப்பேதங்களையென்க. பின்ஞான்று புற நெறியிற்சென்று எவற்றையாராய்ந்து தானாகத் தெளியவேண் டுவதெனின், பிருதிவித்துவமுதல் ஆகாயமிறுவாயுள்ள அறி வறியாமை அடுக்குப்பேதங்களையென்க. அவ்வகம்புறத்துள்ள அறிவறியாமை யடுக்குக்களை ஆராய்வதெங்ஙனமெனின், இவ வகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கத்தில், முன்ஞான்று அகத்தாராய்ச் சிவிளக்கம் கூறப்புகுந்த இவவாராய்ச்சிக்கண், முதலிலே ஐம் பொறியாராய்ச்சி யுழைப்பைப்பற்றிச் சற்று ஊகிக்கின்றது.

நாட்டபேத விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

இரண்டாவது

ஐம்பொறி ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியின்க ணேய்ந்த புலனைந்துந்
தந்தமக்கு முணமையுருத் தானின்றி—யெந்த
விதத்துமறி யாமையதாய் மேவுறுமுப் போதுந்
திதித்தலெது நாளுந் தெளிவு.

நூல்.

சத்தம பரிசம ரூபம ரசம கந்தமாகிய இவைவைந்தும் சுகசா, னவிடயங்கள். இவ்விடயங்கள் காணப்படுந் தகையதாகவின ஒன்றுக்கொன்று காணப்படுகின்றனவா? அன்றித் தமக்கு, தாம காணப்படுகின்றனவா? தமக்குத்தாமே காணப்படுகின் னவெனின், கனவிலும் சுழுத்தியிலும் இவைகளிருக்கின்றதா அவற்றிற காணப்படாதிருப்பதென்னை? இதனால் தமக்கு, தாம காணப்படுவ தன்றென்க. வேறொன்றுக்கே காணப்படு கின்றனவெனின, அஃதியாதெனப்படும்? நானென்கிறவோ போதமாமெனின், அப்போத மெத்தகையதெனப்படும்? வை கட்பொறிமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களாமெனின், இவ்வை யபொறிகளும் நானென்பதற்குப பொருள்களா? அங்ஙனம, யின், ஐந்துவிதநாளிருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனமில்லையே! இ வ்வைவந்தும் பொருள்களன்றாகலின், தொழிற்குணங்களா? அன் றிததோற்றக் குணங்களா? நாமரூபங்கள்போற் காணப்படா மையின், தோற்றக்குணங்களன்று; தொழிற்குணங்களெனின், இவைகள் எவ்வெத்தொழிலக ளெனப்படும்? கேட்டல், பரிசித் தல் பார்த்தல் ருசித்தல் முகர்தல் ஆகியவாமெனின், இத்தொ ழில்கள் யாதின்பால தெனப்பெறும்? வேறொன்றின்பாலதெ

னின், அ[illegible] லாவதுமை முணருமை உண[illegible] இவ்வண்ணமிருக்க. எங்[illegible] கருமம் [illegible] விடயங்களை இவ்[illegible] வா? அனாதி [illegible] இருப்பினைக்[illegible] வைமமின்[illegible] அனாதி அறியாமை [illegible] வைமமாறினையுமன [illegible] [illegible]ன்னை, [illegible] தமமை [illegible] [illegible] முனை[illegible] [illegible] [illegible] [

கவேணடுமே! அசகதநதரம இசசாகவிராவதுதை நீங்கலாக மற்றீரவதுதைக கணணுமிலலையே! அவை சொப்பனஞ்சுழுத்தி யெனக இதனறு பிரிதினகிழமையெனபதே திணணமாயிற்று. ஆகவே, இவைகள சடபபொருளகளுமாயிறறெனக. இவைகளமேலே ஓராரனெனபதனு ணுரப்பெறும பொருளகளாயினுட, கமககணனியங்களாகிய ஸெ சதுதமுகமிய விடயங்களின் பாகுபாடுகளேயேனும கனகுணாநதுவருகின்றனமையின, அறிவுப்பொருளகளெனறுந சடபொருளகளனறெனனையெனின் இதனால இவை சித்துபபொருளாகின்றன. ஆகவே. மேலொருநெனபதனு லரியபவ[illegible]மையால அறியாமையுமாகுமனறே! இதற்கெனனை[illegible] அனறியர, இப்பொறிகள அறிபாமைபனட[illegible]யுமனவா? அனறி அறிவெ[illegible]கு இவை தலலாறி இவவிரணடிறகுமே இயைநதனவெனின, இவவிரணடு[illegible] ஒனறுகலகாறு மீ[illegible] எதிரபடைதத[illegible]டங்களாக விருக்கறபடியே இவை ஓரபொருளு[illegible]யிருநு[illegible]நுகரகின்றனவெனக இயலுமாயினுமிருபபத[illegible]தோடமெனனையெனின[illegible]ளுமாகுமனறிருநுமு இருளுளனாஞான[illegible]ளியுமு இனைமையு[illegible]றுபோல, இவைகளுமு அறிவெனபபடுமானறு அறிவனையுமு அறியாமையுமனபபடுமானறு அறிவு[illegible]னறி[illegible]கலனையுமுறுமே? இயலுமனபிரதிதுகு அவ்வனி[illegible]னனியா[illegible]லுமுறுவதிருநு இவவிரணடும அவ்வனிதியானனி[illegible]லுமுறுவதுமுடு, இவவிரணடுமொருகாலுடையபொறிகள ஒவவொரு[illegible]லலவலலையெனின இவபபொறிகள அறிவாகவேனும அறியாமையாகவேனும திரமுறறிருநுகவேணடும? அவகனவினறி மிகிமிமிதுதுபபடுமு முதுலெனறு தெரியுமாயி அவகனமு இரணடுபடடிருநுமாகவே வைதுதுக கொளளினுமு, இவபபொறிகள ஓரபோதேனும அறிவெனபதுகியைநதனவா? அனறி அலலவா? எனசசநதுகிகுகுமு. எவகனமெனனின, இவபபொறிகள வெறறையறிகின்றதாலறிவெனபடுகின்றனவா? சதுதமுகலிய ஐநதுவிடயங்களையு மாமெனனின, இவவிடயமமநதுமு பொருளகளா? அனறி குணங்களா? பொருளகளாமெனனின, எவயகைகுணநதொழிலகளுகு இவவைகு

தும் பொருள்களெனப்பெறும்? அங்ஙனம்பொருள்களல்லவே! அன்றியும், இவைகளைப் பொருள்களென்று சொல்வதற்கு எவ்வெப்பொருள்களென்றேற்பது? நிலப்பொருள் நீர்ப்பொருள் நெருப்புப்பொருள் காற்றுப்பொருள் வானப்பொருளென்பவை யாமெனின்,

ஔவையார் குறள்.

நிலமைந்து நீரநான்கு நீடுங்கி மூன்றே
யுலவை யிரண்டொன்று விண்

எனக் கூறியிருப்பானேன்? அவையாவன - நிலமென்பது கந்தமுதலிய ஐந்துவித தர்மங்களும், நீரென்பது கந்தம் நீங்கலாக ஏனைய சுவைமுதலிய நான்குவிததாமங்களும், நெருப்பென்பது கந்தம் சுவை நீங்கலாக ஏனையரூபமுதலிய மூன்றுவித தாமங்களும், காற்றென்பது கந்தம் சுவை ரூபம் நீங்கலாக ஏனைய பரிசமுதலிய இரண்டுவித தாமங்களும், வானமென்பது கந்தம் சுவை ரூபம் பரிசம் நீங்கலாக ஏனையசத்தமாகிய ஒர்வித தாமமும் உடையனவாம். இவற்றுள், சத்தம் ஐந்து பரிசம் நான்கு ரூபம் மூன்று சுவை இரண்டு கந்தம் ஒன்று ஆகப்பதினோர்வித தர்மங்களாயிருக்கின்றன. இவற்றுள், ஐந்து சத்தமாவது ஆராயும் வறும் சத்தம், வாயு சலசலசத்தம், அக்கினி பகபகசத்தம், சலம் புளுபுளுசத்தம், பிருதிவி கடகடசத்தம் என்பனவாம். நான்கு பரிசமாவது வாயு பிருதுப்பரிசம், அக்கினி உட்டினப்பரிசம், சலம் சீதளப்பரிசம், பிருதிவி கடினப்பரிசம் என்பனவாம் மூன்று ரூபமாவது அக்கினி சிவப்புநிறரூபம், சலம் வெண்மைநிற ரூபம், பிருதிவி பலநிறரூபம் என்பனவாம் இரண்டுசுவையாவன சலம் மதுரசுவை, பிருதிவி பலவகைச்சுவை என்பனவாம். ஓர்வித கந்தமாவது கந்தம் பலவாயினும் இவற்றிற்கு முதலி னொன்றாயிருத்தலால் கந்தமொன்றெனப்பட்டது ஆகாய முதலிய ஒவ்வொரு பூதமும் குணபேதமாயிருத்தலின், பொருளென்பதெங்கே? இல்லையே! குணபேதங்கள் இரண்டாக விருக்கின்றன. அவையாவன - தொழிற்குணமும் தோற்றக் குணமுமாமென்க. தொழிற்குணமாவது தமக்கெனப்பொருள் படாத அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சையோகித்திருக்கும்

ஒன்றன்கூட்டவிகாரமும், தோற்றக்குணமாவது இச்சை [illegible]
கம் வியட்டிசமட்டி பேதவடிவங்களாகக் காண்டலுமாகிய [illegible]
ழிற்குணங்களையும் தோற்றகுணங்களையும் ஒவ்வோருக்கு [illegible]
னகொண்டு உணருகின்றது மயக்கமா? அன்றித் தெளிவு [illegible]
மயக்கமாகவின், இம்மயக்கம் அறியாமையா? அன்றி அறிவு [illegible]
உணருந் தகையதாகவின் அறிவாமெனின்,

குறள்,

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணாப் பிறப்பு

என்றதேன்? அன்றியும், ஷை இருவிதகுணங்களுக்கும் மூ[illegible]
லையெட்டன துண்டா? இல்லையே! இல்லையேனும், அவைகளை
வையெனச் தேமனதாவதுண்டா? மேறசொல்லிய பொருளல்
லவற்றைப் பொருளென்றுணரு மருளென்ற மகாவாக்கியத்தி[illegible]
கிணங்கமாயிறக்கி! ஆகவே, இவைமயிபாரிகளும் அறியாமை
பெனப்படுகுமுரணெனனை? அன்றெனின், பொருளற்றபொரு
ளென்றுணருமு அறியாகவேண்டும் அங்ஙனமில்லையேல்! ஆகு
மின், அறியாமைமெனபிதே இண்ணமுண்க அன்றியும், தம
மையறிகின்றமேமிலொனாறையேனும் அறிகின்றனவா? அங்ங
னமில்லையே! அதனாலும் தாம அறியாமை யாகின்றனவே!
இவ்விரிதுதும் அறியாமையெனப்படுமிய, தம்மையேனும் தா
மறிவதுண்டா? அங்ஙனமுமில்லையே! மூப்பொதும் அறியா
மைதனை யாயிருக்கின்றதால சுதுதுமெனதற்கு [illegible]
ணினமுமுண்டாக. இவ்விதங்ஙனமிருக்க, மேமலைப்பிருந்ததிகளை அறி
வையன்றி இவைகள ஒவ்வோரு முதலாகவேனும் இருக்கின்றன
னவா எனச்சற்றாராய்க்குதும் எங்ஙனமெனின், மேமலைப்பிரு
ரு அவறிவானது வேம்பிறபோர் வி_யாகாரப்பட்டு [illegible] இப்
பொறிகள் ஒவ்வொன்றும ஒவ்வோர் பொருளாயிருக்கின்ற
வாமின, நேரிலிருக்கின்ற சுதுதமாதிவிடயங்களை உணர்கின்ற
வா? கிஞ்சித்தேனும உணரவில்லையே! ஆகலின், இவ்வறி
களை ஒவ்வொன்றும் முதலன்றென்பதே திண்ணமெனக் [illegible]
றிகளை ஓர்முதலனாறயின, இவைகளினறிச சுதுதமாதிவிடயங
களை மேமலிருகுகு அறிவ அறியாதென்னை யெனின், அமமே

வையன்றி இப்பொறிக ளறியாததென்னை? மேலேயிருக்கு
க்கு இப்பொறிகளறி கருவிகளாகவிருக்கின்றதாலெனின்,
னல் விடயங்களை யறிகின்றது மேலேயிருக்கின்றவறிவா?
றி இப்பொறிகளா? இப்பொறிகள்தாமெனின், இப்பொறி
து மேலேயிருக்கும் அறிவு அறிகருவிகளாக இருக்கவேண்
ம்! இப்பொறிகள் அறிகருவிகளா யிருப்பானேன்? ஓர்பொ
ா மற்றோர் பொருளறியவேண்டுமாயின், அவ்வறிவுக்கு எது
கருவியாயிருக்கின்றதோ அவ்வறிகருவி அறிகின்றதல்லவே?
போல், மேலேயிருக்கு மறிவு விடயங்களை யறிதற்குப்
றிகள் கருவிகளாக விருக்கின்றமையின், அம்மேலறிவை
றி எங்ஙனம் இப்பொறிகள் தாமே விடயங்களை அறியக்கூ
? இதனால், பொறிகள் ஒவ்வோர் பொருளுமன்று வினைமுத
ன்று! ஆகலின், இவைகள் முற்றும் அறியாமை யென்பதா
று. ஆகவே, முன்னான்று இப்பொறிகளை இருப்புள்ள
களென்றும் வினைமுதல்களென்றும் கொண்டதுமயக்கமா?
றித்தெளிவா? மயக்கமாகலின், இம்மயக்கம் அஞ்ஞான்ற
யாயும் இஞ்ஞான றறியாமையாயு முடிந்தன. முடியவே,
றிகளாகிய அறியாமையானவை, மேலிருந்தறியு மறிவுக்குப்
ாகபாவம் பிரத்தொம்சாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம்
கியந்தாபாவமாகிய இந்நான்கினையும் ஏற்கின்றமையின்,
நான்குபொழுதும் மேலிருந்தறிகின்ற நானென்னும் அறி
வமாயிற்று. ஆகவே, அவ்வறிவு சித்தாந்தபட்சமும் இப்
கள் பூர்வபட்சமுமாகின்றன இதுகாறும் ஆராய்ந்துவ
ம், இப்பொறிகள் நானென்பதற்குப் பொருள்களன்றென்
றிற்றென்க. ஆகவே, இவ்வைம்பொறி யாராய்ச்சியில் தே
கியாதெனின் அனந்த அடுக்குப் பேதங்களாயிருக்கின்ற
லுக்காகிய அறிவறியாமைப் பேதமும், இவற்றிற்குமேல்,
றியாயும் விலட்சணமாயுமிருக்கும் ஒப்பற்ற அறிவுமா
மென்க

ஐம்பொறி ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

மூன்றாவது

அந்தக்கரண ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணேய்ந்த வகக்கரண
மெந்தவிதத் தும்முதலா வின்றதனாற்—சந்ததமும்
கற்பனையாய் நீக்கமுற்றுக் காரணமா நானெனலே
யொற்கமில் லாவிருப்பா மோ.

எங்ஙனமெனின், முன்னைஞான் றுஐம்பொறியாராய்ச்சி[illegible] நானென்பதற்குப்பொருள் இல்லைவம்பொறிகளும் அன்[illegible]ப்பட்டமையால், வேறே எது நானெனப்படுவது? அஃதன்[illegible] அறிவெனப்படும். அவ்வறிவுயாதுபொருள்? அந்தக்கரணமெ[illegible]பாமெனின், அவ்வந்தக்கரணம் இல்லாஞான்று நானென்ப[illegible]லாதிருக்கவேண்டுமே? அஃதில்லாஞான்று சுழுத்திமூர்ச்ச[illegible]மாதிமுதலியவைகளாம். இஞ்ஞான்றுரைத்த அவத்தைகள்[illegible]த்து இவையில்லாமையைக் கண்டுகேண்டு உணர்ந்துவருகின்[illegible]யாது? நானென்பதன்றோ? அஃது நானென்பதாயினும், அ[illegible]கரணத்தையன்றி ஐம்பொறி முதலியவைகளை உணர்ந்து[illegible]றதற்கு யாதுமில்லையேயெனின், அதனால் அந்தக்கரண[illegible]யல்பைச் சற்றாகிக்குதும். எங்ஙனமெனின், அவவந்[illegible]ணம் ஐந்தலைநாகம் போல்வது, அதாவது, ஷை சட்சுமு[illegible]வைம்பொறிகளையும் ஐந்துசிரங்களாகவும், தான் இச்சிர[illegible]க்கோர் உடலாகவுமியைந்து, ஷை சத்தமுதலிய விடய[illegible] உணர்தற்கியைந்த அறிவாயிருக்கின்றது. இருக்கு மிஃது[illegible]பொறிவழித்தாகச் சென்றுணராவழி விடயங்களென்பதெ[illegible]ணக்தோன்றும்? இதனால், அந்தக்கரணம் ஐந்தலைநாகமபோ[illegible]தென்பதற்கு முரணின்று. ஐம்பொறிகட்கும் அந்தக்க[illegible]தலைமையா யிருத்தலின், அஃதறிவெனப்படுமா? அன்றி அ[illegible]மையெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், அவ்வந்தக்கரண

[illegible]ாக இருக்கின்றது அவை மனமெனவும் புத்தியெனவும், அவற்றுள் ஒன்று அகங்கிரியையுமற்றொன்று புரக்கிரியையுமாகியுள்ளன. அகங்கிரியைகளையுடையது மனமெனவும், புரக்கிரியைகளையுடையது புத்தியெனவுமாகின்றன. இங்ஙனமிருக்கும் இவ்வந்தःகரணத்தை ஞானமெனவும் மனமெனவும் சித்தியெனவும் சித்தமெனவும் அகங்காரமெனவும் சிலநூல்கள் பகுத்துக் கூறுகின்றன. எவ்வெனின், மூலப்பிரகிருதியின் குணத்தியாதிகளுள் இறுதியாகிய தமோகுணமாகிய விகேபமும் ஆவரணமும் என்னும் இரண்டின் விசேஷபரிணாமத்தின் காரியமாகிய பஞ்சபூதங்களில், ஆகாயத்தினாலாகியும் ஞானமெனவும், ஆகாயத்தில் மனமெனவும் ஆகாயத்தில் அகங்காரமெனவும் ஆகாயத்தில் அறிவு சித்தமெனவும், ஆகாயத்தில் நிலவி அகங்காரமெனவும் பிரிக்கின்றன. இந்நான்கு பாகுபாடுகளையும் அகங்கரணமெனப்பெயரிட்டு இவையனைத்தும் அந்தःகரணமெனவே கூறியிருக்கின்றனவல்லவா. எவ்வாறாயினும் பிரிக்கப்பெறாதிருக்கையினாலும் ஒன்றெனவும் [illegible] அந்தःகரணமனமானது இச்சா [illegible] கிரியாசக்தியாகவும், பிறகரணங்களுக்கு [illegible] ஆகியும், [illegible] ஆகியும் [illegible] ஆகியும் [illegible] கிரியைகளுக்கு [illegible] நிமித்தமாகவுமிருக்கின்றனவெனின் இவ்வெழுவகை வருணனைகளையும் [illegible] ஒன்றாகிய [illegible] ஆகியவை [illegible] ஆகியனவென்றோ [illegible] ஆகியனவென்றோ [illegible] ஆகியனவென்றோ

இம்மூன்றையுந் தளரவிடாது உறப்படுத்திக்கொண்டிருப்பது சித்தமெனவுமாமெனக. அன்றியும், டை மனமென்பதன் இயற்கை குரங்குபோல்வதா யிருக்கின்றது. இங்ஙனமாகிய மனமென்பதன திரிபே அரவுபோன்றிராநின்ற புத்தியெனவும், இங்ஙனமாகிய புத்தியின் திரிபே மதத்த ஆனைபோன்றிராநின்ற அகங்காரமெனவும், இங்ஙனமாகிய அகங்காரதின் திரிபேவிடாது தொடர்ந்து திரியும நாய்போன்றிராநின்ற சித்தமெனவுமாம இப்புத்திமுதலிய மூன்றும ஒன்றினுக்கொன்று திரிபாயிருத்தலபோல, இம்மூன்றினுக்கும முதலாயுளள மனமானது எதனது திரிபெனப்படும? இஃதும ஓர்முதலினது திரிபாகுமனறோ? அமுதல் மேலே நின்றுணரும்றிவெனபதனறோ? இதிகேயன மிருக்க, இவவிருதகுணம ஜீவரறிமுதலியவைகளா அறிவதாயினும, இவைகள மேலொனறாலறியப்படுமனவா? அனறி அறியப்படாதனவா? அறியப்படாதனமெனின், வழிவழிவளரதது கிடையா திருகவட்டும! எங்ஙனமெனின, எனமனமெனவும எனபுத்தியெனவும எனகங்காரமெனவும எனசித்தமெனவும வழங்கப்படுகின்றதெனக. அங்ஙனம வழங்குவதும கியைந்த அனுபவமெங்ஙனமெனின், எனமனமானது கனறாமும் நிலைக்காது சலித்துகொண்டிருக்கின்றதெனறும, அங்ஙனம் சலிபபுறாது நிலைத்திருகின்றதெனறும, எனபுத்தி நன்குமதளிவுற்றிருக்கனறதெனறும, அங்ஙனமின்றி மழுங்கியிருக்கின்றதெனறும், எனனகங்காரம பரதமேலிடடிருக்கின்றதெனறும அங்ஙனமின்றிக குனறிக்கொண்டிருக்கின்றமதனறும, எனசித்தம் இவைகளை விடாது இரக்கித்திருக்கின்றதெனறும அங்ஙனம இரக்காது மிதந்திருக்கனறதெனறும வழங்கப்படுகின்றதே சாலுமெனக. இங்ஙனம மேலானறு லறியப்படுகின்றமையால இக்காரணமகளெனன வெனறுபடுமெனின, அறியாமையெனப் படுமனக மேலொனறுக்குதாம் அறியாமையாகிய ஜீவபோதிமுதலிய அனந்தவிடய பேதங்களின் பாகுபாடுகளை நனகுணர்வது வருகின்றமையின அறிவெனபதற்கு முரணெனனையெனின, இவற்றை ஆராய்வழி அறியாமையெனபதை ஏலாதிருகவட்டுமே! எங்ஙனமெனின, ஒனறுக்கொனறு திரிபாயிருகதறியப படுவதாலெனக.

மற்றவற்றை யுணர்ந்துவருவதால இவைகள் அறிவென்பதை ஏலாதிருக்கட்டுமே யெனின், இவற்றால் அறிவறியாமையென்பதாகின்றதே! அங்ஙனமிருப்பதால் என்னிழுக்கெனின், ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிர்மறைக்குணங்களைப்பெற்று ஓர் முதல் எங்ஙனமிருக்கும்? ஓர்பொருள் சீதோட்டணமா யிருக்குமா? இராதே! அறிவாகவேனும் அன்றி அறியாமையாகவேனு மிருப்பதுதானியலபெனப்படும். இஃதங்ஙனமில்லையே! இவைகளறியாமையிரண்டும் கடத்திற்படமும் படத்திற்கடமு மில்லாவாறுபோலாகின்றனவே! அவை, அறிவெனப்படுமெஞான்று அறியாமையும், அறியாமையெனப்படுமெஞான்று அறிவுமில்லாமற போகின்றன. இவற்றிற கன்றோ? அன்னியோன்னியாபாவமென்றறிஞர் கூறுவர். அன்றியும், அவவந்தக்கரணமானது தமமையறியும மேலோரறிவையேனும்தாம அறிகின்றனவா? அனறிஅறியா திருக்கின்றனவா? அறிகின்றனவெனின், சாக்கிரசொப்பனத்தில தாம உணடாயிருத்தலையும சுழுத்திககண் இனறாயிருத்தலையும மேலோன்றால விடாதுணர்ந்துகொண்டுவர, எங்ஙனம் அமமேலறிவை அறிகின்றன? அன்றியும், தாமபழுதற்றிருத்தலையும பழுதுற்றிருத்தலையும அறிதற்கே கூடாதுழி, மேலொனறை எங்ஙனம அறிதற்கியையும? மேலேயிருந்தறியும அறிவு அகமபொருளெனத தமமாலறியப் பெறுகின்றதேயெனின், அங்ஙனம அறியப்பெறுகின்ற அவவகமபொருளுக்குத தாம் பிறிதின்கீழமையாயிருககலாமா? தம்மாலறியப்பெறுகின்றதன்றோ பிறிதினகீழமைக் கியைந்திருக்கவேண்டும்? அனறியும், தாமில்லாஞானறு தம்மால் அறியப்படுகின்ற அவவகம்பொருளிருக்கலாமா? தாமில்லா ஞான்று சுழுத்தியவத்தையன்றோ? அச்சுழுத்தியிலிருக்கும் அவவகமபொருள் இவவந்தக்கரணத்தால் எங்ஙனம் அறியப்படுகின்றது? மேலும், தம்மாலறியப்படுவது அகம்பொருளெனத் தாம் கருதுகிழ்வது அஃதுள்ளஞான்றுமா? அஃதுள்ளஞான்றும் தாமுண்டா? அங்ஙனமில்லையே! அஃதுள்ளஞான்றில் தாம் ஓஞான்றுண்டாயும், தாமில்லாஞான்று அஃதுண்டாயு மிருக்கலாமா! அஃதில்லாஞானறு தாமுண்டாமிருக்கின்றதென்பது சுமையைச்சுமப்பன

[illegible] ஞானறு அவனது கூறையானது [illegible] குமாப்போலாகும். இஃதென் மிகச்சிறந்தது! அவ்வகையிடாருளி [illegible] ஞானமே தாபில்லையாயின், (அதாவது சமுத்திரமூர்ச்சை [illegible] ஆதிகளில்) அங்ஙனமில்லாமையாகிற இக்காலைகளால் அ[illegible] வகையிடாருள் எங்ஙன மரிப்பதும்? அன்றியும், [illegible] ரூபங்களோடு [illegible] ஞானறு இருப்பது அவ்வகையிடாருளல்லவா? அஃதுஞ்ஞான[illegible] சாமுணர்ச்சி! இல்லையேல்! [illegible] இவ்விரண்டுக்கு [illegible] [illegible] [illegible]

வ[illegible]ராதினுலறியப்படுகின்றது? கரணமுதலியவற்ருலறியப்ப[illegible]றதா? அல்லவே? அவ்வறிவாகியபொருளால் இக்கரணமு தலியவைகள் அறியப்படுகின்றதால் இவைகளறியாமையென்ப தற்கையமென்னை? அன்றியும், இவவந்தக்கரணமானது, கட் பொறியுமுதலியவற்றை அறிகின்றதென முன்னாக்கூறியதைப் பற்றியேனும் அறிவென்பதற்கியைகின்றதா? அன்றி இல்லையா? என்ச் சற்றாகிக்குதும். எங்ஙனமெனின், ஷை ஐம்பொறிகளும் இவ்வந்தக்கரணங்களுக் கறிகருவிகளாயும், தொழிற்பெயாகளா யும், அறியாமையென்னும் சடங்களாயும், முனனா முடிந்தமை யால், இப்பொறிகள் பொருள்களாயிற்ரு? ஆகவில்லையன்ருே? இவைகளபொருளாகாதுழி, தொழிலுமபண்புகளுமன்ருே? இத் தொழிற்பண்புகள் சொல்மாத்திரக் கறபனைகளன்ருே? இக் கற்பனைகள் ஒவவோமுதலாகஉணர்வதன்ருே! அந்தக்கரண மெனவழங்கபபடுகின்றது. இங்ஙன ம அறியும் அந்தக்கரணம் அறியாமையெனப்படுமோ? அனறி அறிவெனப்படுமோ? அறிவெ னப்படுமெனின், பொருளலலவற்றைப் பொருளென்றுணரு ம ருளெனறதெனனை குறள்மகாவாக்கியம். இதனுல், அறியா மையென்பதற் கையமென்னை? அனறியும், சத்தமுதலிய விட யங்களை அறிகின்ற இவவந்தக்கரணம பொருள்களாக மயங்கி அறிகின்றதா? அனறிக்கற்பனைகளெனத் தெளிந்தறிகின்றதா? கற்பனைகளாகவே தெளிந்தறிகின்றமனவெனின், அவவவ்விட யங்களால் இன்பதுனபத்தாக்கின்றி யிருக்கவேண்டுமே! அங்ஙன மில்லையே! பொருளாகவே மயங்கியறிகின்றமையால், அத னுலும் அறியாமையென்பதற்கு முரணென்னை? கற்பனைகளை முதலாக மயங்கியுணர்வதனுலும், தம்மைத்தாம் உணராமை யினுலும், தலைமையையு முணராமையினுலும் அறியாமையெ னப்படுமென்ருே? இதனுல், அறிவெனபதற்குக் கிஞ்சித்தும் சிதமில்லையே? ஆகலின், தாமொருமுதலுமன்று வினைமுதலு மன்றென்க. இவவந்தக்கரண ஆராய்ச்சியிற்றேர்ந்த தியாதெ னின், இரண்டாவது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைப் பேதமும் [illegible]றிற்குமேல் உறுதியாயும் விலட்சணமாயுமிருக்கும் ஒப் பற்ற அறிவுமாமென்க.

அந்தக்கரண ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

நான்காவது

சீவபோத ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியின்க ணேற்குஞ்சீ வப்பொருடான
சந்தமூ மாரோபந் தானாகி—யெந்தன்பா
லோர்ந்துவப்ப யாவருமே யோதுநா ளும்போத
மார்ந்ததெனத் தேர்ந்திடலே யாம.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் ஆராய்ந்ததில் அந்தக்கரணம் நான்கும் அறியப்படுந் தொழிற்குணமாகமுடிந்தன. முடியவே, இத்தொழிற்குணங்கள், யாதினபாலதெனப்படும்? இவற்றைமேலேயிருந்தறியும் நானென்னுமோரறிவின்பாலதன்றோ? அவ்வறிவன்றோ மாறாதிருக்கு மிருப்பென்பது? அங்ஙனமிருக்குமிருப்பு யாது பொருளெனப்படும்? அஃது சீவப்பொருளெனின், சீவப்பொருளைச் சீவனாகவேகொண்டுணர்வது அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், அச்சீவப்பொருள் பொருளெனபடுகின்றதா? அன்றோ? எனச்சந்நறுகிகருதும். எங்ஙனமெனின், அச்சீவப்பொருள் கர்த்தத்துவமுற்றதா? அன்றி அகர்த்தத்துவமுற்றதா? கர்த்தத்துவமுற்றதெனின், அஃது போலியாயிருக்குங் கர்த்தத்துவமா? அன்றி ஓர்முதலாகவிருக்குங் கர்த்தத்துவமா? முதலாக இருக்குங் காத்தத்துவமெனின், கர்த்தத்துவமாகிய அச்சீவப்பொருள்

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு.

என்கிற சாதாரணானுபவமா யிருக்குந்தகையதா? அன்றி இவவனுபவத்துக் கெதிர்மறை யனுபவமாயிருக்குந்தகையதா? எதிர்மறையாவது, குறள் மகாவாக்கியம்.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

என்றிருத்தல், சட்பாவவிகாரானுபவமெதார்த்தமாயிருக்கின்றமையால், அவவப்படியே கண்கேண்டனுபவித்து வருவது

பிரத்தியட்சானுபவ முறையாயிருக்க, இதற்கெதிர்மறை யானுப
வமுமுண்டோவெனின் ? அவவனுபவமில்லாதுழி, அமமகாவா
க்கியம் வரவேண்டுதலினறு அவவாக்கியானுபவம் நம்முடைய
அனுபவத்திக்கு விருத்தமானதா ? அனறி அவவாக்கியத்துக்கு
நம்முடைய அனுபவம் விருத்தமானதா ? அவவாக்கியமே விருத்
தமானவிதனின, அவவிருத்தமானவாக்கியம் ஆதமானு விர
கியைருததா ? அனறி, உலகானுபவிக - கியைருததா ? ஆதமானு
பவிக - கியைருததெனின், அவவிருத்தமான வாக்கியானுபவத
தையேயாத உலகானுபவிகள் அறிவுடையோராகுரு, எறு
ஆதமானுபவிகள் அறிவிலமையுமாகவேண்டுவருமே, ஆ
யின, உலகானுபவத்துக்கு அவவாக்கியம் விருத்தமானதனறு
உலகானுபவமே விருத்தமானதெனக் இவவிருத்தமானஉலகா
வுபவம் அறிவுகுடனபடாமலிருமே! அறிவாலையெனிய சடத்தும
கி உலகானுபவம் எங்கனறது இதனால் சீவபரிமாணமானது ச
பரிபூரணமானதுமா? அனறி சுத்துபரிபூரணமானதுமா?
சிதுபரிபூரணமானதுமறிவிலலை, அது அறிவாலையானவிட
ஆதலாலும் புவ முழுமையாகிய, அசீவபரிபூரண வருமென
லும் அறிவிலனாகுமே? அனறி பூரணமானது அறிவெனபதா?
அது அறுதியிடுதலியலாதாயிருது எணணாமல் பிரமசீவ
ரும் எனிதறிவது மனுபவமாகலின் அனுபவித்துவருகின்றது
அனுபவமாகிய பிரமாணமே.

நன்னூல்

மணவிய லாமுயி ரன்றுமெய்யுயிர்
வுடல்முயி லன்னது முயி லல்லாருள்

எனப பவணநதியமுனி கூறியிருக்கலான்றமயினறாயி எருரு
ன்றும அறிவுடையாருள் தாமினனின், அதனை ஆராய்வுழி, அறி
வாலையாய முழுமையிருக்கட்டும் அறிவென்றது அறிவாலை
யாயும அறிவாலையன்றது அறிவாயும் முழுவது அறிவாலைம
யனாய்படுமன்றோ, அறிவு அறிவாலையெனறாலும அறிவாலை
அறிவெனறாலும் இவையாகிருததலன்றோ அறிவறியாமையைத்து
வைதமத. இவற்றால சீவனென்பது அறிவல்லவே? அனறியும
சீவன் சீவனையவமுகப்பட்டு வருவது பொருளலவாறறா

பொருளென்றுணரத் தகையதா? அன்றிப்பொருளைப் பொருளென்றுணரத்தகையதா? பொருளைப்பொருளெனக்கொண்டே உணருமுணர்வுபொருளெனின், அஃதுநிகழும்பொருளா? அன்றி நிகழாபொருளா? நிகழும் பொருளெனின், வேறொன்றில் நின்று நிகழுபவனா? அங்ஙனமன்றி நிகழுபவனா? அவ்வத்தாத்திரயங்களில்நின்று நிகழுபவனெனின், அவ்வவத்தைகளில் ததாகாரமாய் நின்றுநிகழுபவனா? அன்றி ஏதிராகாரமாய்நின்று நிகழுபவனா? அஃது இயறகைச் சாரபோதனுகலின், தனித்துநிகழுபவனன்று ஒன்றைச்சாராதே நிகழுபவன் - அதாவது உபாதியையெனின், இசனால் சாகிரமுதலிய மூன்றவதைக கணணும் தூலமுதலிய உபாதிகளைச் சாராதவனென்றுகினறது. ஆகவே இததூலமுதலிய உபாதித்திரயங்களைப் பொருள்களெனச்சார்ந்துநிகழுபவனா? அன்றிக+றபனைகளெனச் சாராது நிகழுபவனா? இம்மூன்றும் ஒவவோா முகலாகலின பொருளகளெனமே சாராது நிகழுபவனெனின், இவவுபாதித திரயங்களை நான் நானென மருவிநிகழுபவனா? அன்றி மருவாதுநிகழுபவனா? சாரபோதனுகலின மருவியேநிகழுகினறவனெனின், இவ்வபாதித திரயங்கள பொருள்களா? அன்றிகுணங்களா? தொழிலகளா? பொருளகளே யெனின், விகாரபபொருள்களா? அன்றிசுயம்புபபொருள்களா? சுயமபுபபொருளகளே யெனின், இவைகள் ஒவவொன்றும் ஒவவோருபாதான காரணததை யேலாமலும், பின்னொன்று நாசததையேலாமலும, அதன்பின்னொன்று தத்தம உபாதானகாரணமா யாகாமலும இருததலபடியே யிருக்கவேணடுமே! அங்ஙனமிமையால் பொயயபபொருளகளெனபதற்கு முரணெனனை. இப்பொய்ய பொருளகளை மெயப்பொருள்களாக நானென மருவிநிகழுவதன்றோ? வெனனப்படுவது? பொயயபபொருள்களைப் பொய்ப்பொருள்களென்றே நானெனமருவி நகழுபவனெனின், இவவுபாதிகளால் முறறும அலலலுறுவானேன்? அல்லலுறுதறகுயாாசமமதிப்பவர் அனறியும், இவ்வாறான இன்பதுன்பானுபவம பொய்யாயிருககவேண்டுமே! உண்மையா யிருக்கின்றதே! கயிற்றின்கண் அரவாகத்தோறறுதலைப் பொய்யெனறுணர்ந்து பின்னொன்று அதைமெய்போலப் பாவித்

கிழி, அதனால் பாவிப்பவனுக்கு இன்பதுன்பானுபவம் உண்டாயிருக்குமா? அவவின்பதுன்பங்களை விளைந்ததாகக் கொள்ளினும் அவை அனுபவப்படுமோ? படாதன்றோ! அங்ஙனம் இவ்வுபாதித் திரயங்களால் வரும் இன்பதுன்பானுபவம் பொய்யாகவுண்டாயிருக்கின்றதா? இல்லையே! உண்மையாகவிருக்கின்றதால், இவ்வுபாதிகளை நானெனமருவி நிகழுவது பொய்மையாகவன்று பொய்மையாகிய இவ்வுபாதித்திரயங்களை மெய்ம்மையாகக் கோடல்மயக்கமா? அன்றி நிதெளிவா? மயக்கந்தானெனின்? இந்நற்குமேல் இவற்றை நான் நானெனமருவியது இரட்டித்ததமயக்கமன்றோ? இவ்விருமயக்கத்திற்குமேல், இகடர போகத்திற்கியைந்த இச்சாஞானக்கிரியைகளெழுவது இன்னும் அதிகரித்ததமயக்கமன்றோ? இம்மயக்கங்களுக்குமேல், தனனைவிளக்கவைக்கும் சத்பிரமாணங்களாகிய பிரமாணசுருதிகளைப் பகுத்துலமோகநூல முதலியனவாகத் துறந்தொழுவது இன்னுமவிச்சடமாக அதிகரித்ததமயக்கமன்றோ? இம்மயக்கங்களை அறிவாமையெனப்படுமா? அன்றி அறிவெனப்படுமா? மிக்க அறியாமையாகலின், இவ்வறியாமையானன்றோ சீவனெனப்படுவது? தனக்கயலாக அனைத்துமிருப்பதாகவய அவற்றிலொன்றை நானுகவும மற்றொன்றை எனதாகவும உணருகின்றதால்,

சசிவர்ணபோதழகு.

மெய்ம்மையறி வல்லதமில வேறறிவ தெல்லாந்
தம்மையறி யுமமறிவ தேமறிவு தானே.

எனக் கூறியிருக்கின்றது. இஃதிங்ஙனமிருக்கட்டும, இனனும் சீவப்பொருளைப்பற்றிச் சற்றாராய்வோம், நானெனகிறது சீவப்பொருளாயின், பரிபாக முதிர்ச்சிவந்த பின்னொன்று இருவகைச்சமாதியையு மெய்துவதியா? நாமன்றோ! நம் அவ்விருவகைச்சமாதியையும் எய்துவது யாதுக்கு? சீவபாவமகலற்கன்றோ? சீவபாவமாவது மேற்கூறிய உபாதித்திரயங்களை நான் நானெனமருவி அல்லலுறுமயங்கம். இங்ஙனமாகிய விபரீதமயக்கங்களனறோ போதமெனப்பட்டது? இம்மயக்கமாகிய போதமநமக்குக் கிழமைப்பொருளா? அன்றி நாமா? இச்சீவபோதம கிழ

மையெனப் படுமோவெனின், என்சீவன் எனசீவனெனவழங்
கப்படாகிருக்கட்டும். வழங்குவதால், கிழமைப்பொருளெனப்
பதற்கு முரணின்று. இன்றாகவே, இஃது பிறிதினகிழமையா?
அன்றிததற்கிழமையா? தற்கிழமைதானெனின், இச்சீவபாவம்
நமமைவிட்டகல மேற்கூறிய இருவகைச்சமாதிக்கணணும் இரி
லோசததிலுமிலலாத அரிய வழைப்பெய்துவானேன்? அன்
றியும்,

வைராக்கிய தீபம்.

திரிவித வுலகத தரிதொரு ஞானி
தேர்வி—த தென்றுமோ ரொனனற
யுரைசெயிற் பிரம வித்தையொத் தரிதோ
வெனறுமிவ வுலகுளாப் பதனு
லரிசொலகீ தையிலும பிரமசா தகரின
யரக்குள வருததமென பகனறு
பெரியமத்தா வருதத வெனைமறை துணிநத
பிரமநா னெனவிருத தபிமின

என்று கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனமாயதும் உலைப்பு ஷி உ
டாதிதிரயநானனபது இறததறகா? அனறி இருததறகா? இ
ற நறகாகலின், கரணாதிரயாதிகளுக்கு அகோசரமாயுலகு
யதனது அநிடடானபிரமத்தைப் பலகாலமும் கணடுகண்டு
கவிணடுவதாயிறறெனக கூறுஞனல் நானெனபதுசீவப்பொருளா
னபடுமா? படாதே? ஆகலின், நானென்பது யாதுபொருளா
னத்தி—முற்றிருக்கின்றது? அவ்வாறாதிரயசகிதமாகிய அ
னதிலசக்கண்ணும் அவ்வவ்வாறாதிரயரகித இருவிதசமா
கிய ஞானதிலசக்கணணும், அங்கங்குள்ள இலட்சியாதி
களைக் கணடுகண்டனுபவிட்டது நானெனபதா? அனறி
னபதா? நானென்பதுதானெனின், அந்நான் எங்ஙனம்
பொருளெனப்படும்? நானென்னும் அகம்பொருள் உபாதி
நாளுக ஆரோபித்துழியன்றோ சாக்கிராவதாதைக்கண் விசு
வும், சொப்பனவுதலதக்கண் தைசதனுகவும், சுழுத்தி
னைக்கண் பிராக்ஞனுகவும், அவ்வவற்றிறகும இயைந்த இத்தலை
ப்பெயர்கள்வந்தன. அங்ஙனம் வரததிலும் விசுவனமுதலிய

ஓவவோர்தலைப்பெயருக்கும் இயைந்த பரியாயநாமங்களும் வந்திருக்கின்றன. அவைகளாவன கவது, தூலசரீர அபிமானத்தினால் விசுவனெனவுந்துள்ள அவசரத்தில் சகல தத்துவங்களுடன சகலதுவிவகரிக்கின்றமையால் வியவகாரிகனெனவும், அவித்தையாட்பிரதிபிம்பனாதலால, அநுதக்கரணப்பிரதிபலனெனவும், சொரூபசமாதிகண் விளங்கிய கூடத்தசைதனியச் சாயையாதலால சிதாபாசனெனவும், சகலதத்துவங்களாகப் பரிணமித்துபோலிருத்தலால விடேசனெனவும், அநுதக்கரண சமபந்தமாக நின்றறுணர்தலால பிரமாதாருவெனவும், இவைபயனை தரிக்கும் காரணகதுவ முற்றிருத்தலால கர்த்திருவெனவும், அனைத்தையும் அவபவிப்பனாதலால் போதாதிருவெனவும், அனைத்தும் தன்னுலாயிப் பெறுகின்றமையால வருணனாமயனெனவும், பரிபூரணமாகவமைந்து பரிதிருத்தலால குடிமியெனவும், தேகத்தையன்றி தானதுவகார்தத சொரூபம் விளங்காமையால்சரீரியெனவும், பேயெனகிற விரண்டாம் நாளதிர்கு வாசியாரிதத்னுதலால தெமாகமுகியாதாதனெனவும், ஆகிய இவையும பிறவும வந்திருக்கின்றன. உவது, சூக்குமசரீராபிமானத்தினால் தைசதனென வந்துள்ள அவசரத்தில சாகிராவஸ்தைலட்சியானுபவவாசனை பிரதிபலிக்கின்றமையால் பிராஜ்ஞசிவனெனவும், சாகிராவதத்தடைக் கறபிரதுணாவ அபேக்ஷை சொற்பனதத்தைக்கற்பித துணருகின்றமையால சொப்பனக்கபிரதெனவும், ஆகிய இவையும பிறவு மவந்திருக்கின்றன. மூவது, காரணசரீராபிமானத்தினால பிராஜ்ஞனெனவுந்துள்ள காரணமெனின, சுழுத்திக்கணயாதொன்றுதோன்றாமையினால் நிகழ்கிறது பிரஞ்ஞானறவிழித்தறிவித்தறகுஅசசுழுத்திக்கண அவசரத்தில சுழுத்திக்கண தனித்திருந்தும்அதனைக் கிரகிக்கிறதுமுணராதுமேல் தூலசூக்குமவினைவுக்குத்தான் அநுகுணமாகவிருத்தலின காரணவியட்டி சரீராபிமானியெனவும், அச்சுழுத்திக்கண் தான தனித்திருந்துமதறபிரகாசம மழுங்கி மூடபடாமலும்மூடத்தினின்று தானேகாரியப்படுதற் கியைந்திருத்தலால் காரியோபாதிகனெனவும், இன்னும் இதுபோலவன பிற

வும் வந்திருக்கின்றன. ஷை விசுவன்முதலிய தலைப்பெயரா லும் அவைப்பெயர்கட்கு இயைந்த பரியாயப்பெயர்களும் வந்து நிகழுவது யாருக்கு? நானெனபதற்கன்றோ? அந்நான் அவாதாதிரிய சகிதமாயுள்ள சீவபோத நானோ? அறிச சொரூப சமாதிககணவிளங்கிய சிவபோத நானோ? சிவபோத நன்றானெனின், ஷை விசுவனமுதலிய மூன்றினுக்கும் அதிகடப டிருக்கும் இருப்புக்கு அவத்தாதிரிய விலட்சணனெனவும் அவ்விலட்சணத்தில் அறிவேவடிவாய விளங்கலால் சேதனனெனவும், அகம்புறமென்பவற்றுள் அகத்தில் நிறைந்திருக்கின்றதால் அந்தரியாமியெனவும் சிறிதுபிசகையின்றி ஞானானுபவங்களை அனுபவித்துவருதலால் அனுசந்தாவிருக்கெனவும், யானவகுதியதானே இருட்டுப்பொருளாயிருத்தலால் சுயஜ்ஞசத்தார்த்தனெனவும் கடத்துணை வளைபட்டதுபோலிருக்கிற ஆகாயத்தையாத்து தேகத்துணை வளைபட்டதுபோற் காணலாலும் அவிசகினனாகிறானெனவும், காரணகாரிய சம்பந்தங்களிற்றுவிளங்குவதாலும் பாமாகதிக்கெனவும், மரமொன்றாலன்றித் தானே சுயம்பிரகாசமாய பிரகாசிக்கின்றதால் துரியனெனவும், யாவைக்குந்தானமுற்றுஞ் சாட்சித்தமாயிருத்தலால், சானறிந்தனெனவும் துலமுதலிய சரீரத்திரய சம்பாதமின்றியிருத்தலால் பிரத்தியேகாத்மாவெனவும், நீ எனகிற இரண்டாய பதத்தில் உறுதிபொருளாதலால் தொம்பத இலட்சியார்த்தனெனவும், இன்னும் இதுபோலவனபிறவும் வந்திருக்கின்றவை சிவபோதநானுக்காகக்கும்! சதாநிட்டை கூடிச்சமாதி எய்துவது ஆத்மபோதங்கெட்டு அல்லது சிவபோதங்கெட்டுச் சீவபோதம் ஆதலாகக்கும்! இஃதுவியபபினும் மிக்கவியபபு!! சேதனிக்கெனவும், நிருபாதிகமெனவும் இரண்டிருக்கின்றன, சோபாதிகமெனபது உபாதிசகிதமாகநிற்றல், நிருபாதிகமெனபது அவபாதிரகிதமாகநிற்றல் அவை தூலசூக்மமுதலிய உபாதிசம்பந்த நானும், அத்தூலமுதலிய உபாதிசம்பந்தமின்றியுமிருத்தல் அவத்தாதிரயமற்ற இருவிதசமாதிகணனெனபது அவாதமுற்றறுதி இசசீவபோதமுண்டா? சீவபோதவெழுச்சி உபாதித்திரய விலட்சியானுபவமுள்ள ஞானமன

றோ? இப்போத மகன்ற ஷை சமாதிக்கண்ணும் நானென்ப தின்றோ? இன்றெறனின் திருனுபவ சுழுத்திக்கணணும் நானெ ன்னும அறிவிலலாமையா? அசசுழுதகிகணண் மகனின ஆனந் தத்தை அனுபவத்து விழித்துப் பின்ஞானறு அநகுள்ள அனுப வத்தை ஒருதுணர்ந்துகின்றனர். இதுபோல் அச்சமாதிக்கண் நானென்றிலலாமையா? அவகுள்ள சிவ இலட்சியாநந்த ந் தைஅவு விரு அச்சமாதிகலேது பின்ஞான்றுணாததுகின் றது எனனை,

சுத்துவராயர் பாடுதுறை

அருளின கரிய மனைசுது மறவிட்டு
வி ரனான மாரேஞ்பெனவறுகீபன
மவனியாயகின மருமெமன்றுகீ றற எனறும,

நந்தாநந்நவுந்தியார்.

நா றுமாகந் தலைமைப பாம பொருள
ஈரு ரு ந்த மெனனறுகீபா
நன ருக ராதுதிதி லுகீ ற எனறும் கூறியவாற
றுகாண உ.ஒடி சுழுத்திகக்கண நானனபதுஇலலையாயின் சமா திகக்கண்ணும நானனனபதுமெனறும அஞ்ஞான திசைக் கணமே ருள லயமறைவ்வாருளளவறுணருபமருளானுபவ மாகலன, இடைருளசீவ மோதமெனபது? அனறிவேறு போத மெனடதாய் சீவறுமோபாதுமு முணமேடாவெனின், அவவேறுபோ தமுமியணடனபடும அவைபரமாதமபோதமெனவும அநதரா தமபோத மெனவுமாம, இவறறுள பரமாதம போதமெனபது ஷை சமாதிகக்ண் உதயமான சுக இலடசியானுபவத தெளிவா ம. இதுவெநனிசீவ சிவபோதமெனவும அலலது ஆதமபோதமெ னவும, அநதராதம போதமெனபது ஷை சுக இலட்சியானுபவ முயின்றி உபாதிதநிரயங்களை நானகானென்னும மருளானுபவ மு மின்றி மநதியபோதநனுபவ மெனவுமாமெனக மதத்தர்கள் பரமாதமாவெனவும, சீவாதமாவெனவும இரண்டெனவழங்கு கின்றார்களேயெனின்? நிதியாநந்திய வதுவிவேகமுதலிய சாதனசதுடயமவாயந்த பரிபாக முமூட்சுகள் என்னஆத்மா

வெனப்படுவர் ? சீவாத்மா ஆவாரெனின், இத்தூலமுதலிய உபாதித்திரயங்களை நான் நானென்ற முகமிருபடவராகவேண்டும், பரமாத்மா ஆவாரெனின் ஷெ இருவிதசமாதிக்கண்ணும் சிற்பிரகாசமே நானெனத தெளிந்தவராகவேண்டும் இவ்விரண்டுமல்லாதவரெனின், அவாகளுமாதமாக்க ளன்றோ ? ஆமெனின, அவாகள்என்ன ஆதமாவெனப்படுவா? மத்தியகதமாயிருப்பவரன்றோ ? ஆகலின, அத்தராதமாவென்பதறகு முரணின்றெனக சீவபோதம கற்பிதமென்பதறகும, ஆதமபோதம்எதார்த்தமென்பதற்கும் உதாரணம்-

ஞானவாசிட்டம்

சீவனெவ னறிவி னுட்ட யதரிவுமு மநுபதாரதாத
தாவறுய விவி சமான சங்கமுய விரமுமறு
மேவிய மயகக கன லை விரிந்தநீ லவிலைபாமாபோல்
பூலலயங்களாகிப பாவிபாத்து புனறசீவன னெறும்,

சீவனென் கின்றசொலலும் பொருநுபாய்ச் செறிந்தவான்மா
பாவனை மனனத்தாலே பரிசுத்தமு மனமதாகும்
மேவருமு பிரமர்தன்னில் வீலைபவ லலைபோல்வந்து
தாவுறு முள்ளந்தானே நினைந்தவா சசங்கற்பிக்கும், எனறும,

நானெனும் பொருளகாணுந்தோ ஞானவா காயங்காணுந்
நானெனும் பொருளைகக்கண்டோ ஞானவா சாயமாவா
நானெனு மகங்காரக்கா ஞானவிண மதியைமூடி
ஞானெனுப் பரமவாமய னனமலர் விரியாதன்றே, என்றும்,

கூறியவாற்றறகாண்க. அன்றியும், இருவிதசமாதிக்கண்ணும் சீவேகாசசத்தினைத்தும் தோறறன்மாத்திரமாக நிகழுமென்பதற்குதாரணம

ரிபுகீதை

துன்னு மாயைய விந்தைக டானிலை
தொடரு மீசனுஞ் சீவனுந் தானிலை
பின்ன மினறிய கண்டம தாகிய
பிரம மேயக மென்றுதெ ரிந்திடும

சினை மில்லிட மாகிய போதமே
சீவன முச்தரிக்க தானவி லக்கண
மென்ன லாநந்தத் தான்டவ மாடுநம்
மீசன் றன்பரி பூரண ரூபமே.

எனக் கூறியவாறுற் காண்க ஷை சீவன்முதலி முதிர்ச்சி யாகிய விதேகமுத்திக்கண் ஷை சீவசுரசெகத்தனைத்தும் தோற்றன்மாதலிறமு மின்றெனபதறகுரு ரணமை.

ஷை நீ பு கீ தை.

தோற்று இலாத சகடாரு சீவரின்
தொடர்பி யாசொனறுஞ் சார்றுமி லாமலே
சாறறு வாக்கு மனங்கட கீ சாச
சசவி நாநந்தத் தறாரு மாசிவ
மேற்று மையினறி யெனறு மிருப்பதே
விதேக முத்த னிலக்கண மெனறிட
லேயறு மாநந்தத் தான்டவ மாடுநம்
மீசன் றனபரி பூரண ரூபமே.

என்பதனுறு காணக. இதுகாறும் கூறிப்போந்ததனால், நானென்னபடுவது என்னபொருளாயிறறு? சீவப்பொருளாயிற்றோ? ஆகவிலலையே! இதற்கென செயதும்!! கடப்பொருளானது மட்பொருருகுந் தான வேறிடத்ததாக வினறேனும், அந்தமடபொருளின்கண தானொருமுதலாக இருப்பதனாலன றோ, பிடித்தல். எடுத்தல, வைத்தல், சமைத்தல், புசித்தல் முதலிய பற்பலவியகதாராஜபயங்கள நிகழ்கின்றன? இதுபோல்? சீவப்பொருளென்பது நானென்னனும பொருளுக்குந்தான் வேறிடத்ததாக இன்றேனும் அந்தநானென்னனும பொருளின்கண் தானொருமுதலாக இருப்பதனாலனறோ அறிதல், அறியாதிருத்தல், நினைத்தல், மறத்தல, விருமபுதல், வெறுத்தல், கேட்டல், பரிசித்தல், பார்தல, ருசித்தல, முகர்தல், வசன தான கமன விசாரக்க ஆநாதமுதலிய பற்பலகிரியாஜு வியகள் நிகழ்கின்றன வெனின், கடோபாதியென்பது தொழிறகுணமுந் தோற்றக் குணமு மா? அன்றி ஓர் பொருளா? அஃதோர் பொருள்தானெ

னின்? ஓர்பொருளின்கண் மற்றொருபொருள் எங்ஙனமிருக்கும்? அங்ஙனமிருப்பதாகக் கொள்ளினும், அந்தப்பொருளுக்கு அந்தப் புறங்களுள்ள எந்தப்புறத்திலாவது திருஷ்டிகற்கியையுமன்றோ, அது போல், கடப்பொருள் எந்தப்புறத்திலிருக்கின்றது, எந்தப்புறத்துமிலலையே! சொற்குணமாயுந் தோற்றக்குணமாயு மிருக்கின்றதால அந்தச்சொருபமும் வேண்டுவதின்று அதுபோல், சீவனென்பது ஓர்பொருளாயன, இச்சீவனுக்கு ஆதாரமாயுள்ள அவித்யாந்தக்கரணத்திற்கும் அவ்வவித்தையின் காரியமாகிய உபாதித்திரயம், அவஸ்தாத்திரயமுதலியவற்றிற்கும் ஆதாரமென்பதியாது? நானென்பதனன்றோ! அந்தநானுக்குப்புறமென்பது எங்கே? சமஸ்தமும் கயிற்றரவுபோல் நானென்பதிலாகலின், சீவனென்பது எங்கிருக்கின்றது? நானென்பதிலிருக்கின்றதெனின், நானென்பதற்குப் புறம்பாயுள்ளதாயின் உள்ளுமிருக்கலாம் அங்ஙனம் இல்லையென்பதற்கு உதாரணம்.

பாடுதுறை.

உண்மை வழிவேயென் றூர்த்தடா காள
முட்புறம் பிலலையென றூர்த்தடா காளந்
திணைமை புணரிலேயென றூர்த்தடா காளந்
திசைதிசை தேர்வுறின் றூர்த்தடா காளமெனறும்,

ஊனே யறிவிதென் றூர்த்தடா காள
முணரிலே பிரமமென றூர்த்தடா காள
நானே யவனுமென் றூர்த்தடா காள
நானுவ லிலலையென றூர்த்தடா காளமெ

என்றும் கூறியவாற்றாலுங்காண்க முன்னுரானறுகவியில் நானென்பது அகமாயும் மற்றதன்றும் பின்னுரானறுகவியில் நானென்பது பிரமவிசாரூபமாய் விளங்கிய ஞானறு உபாதித்திரய நாசமாகிய சீவபோதம் அற்றவிடனறும் பொருளாயிறதெனக் இவங்ஙனமிருக்க, சீவனென்பதோரம்பொருளா? நானென்பது அகமபுறமுடையதா? இல்லையே! இச்சீவத்துவத்தைப்பற்றி இனனுஞ் சற்றாராய்ந்துகுதும். எங்ஙனமெனின், சீவன் சீவனெனவழங்கும்பெயரானது இடுகுறிப்பெயரெனபதா? அனறிகாரணபெயரு

ரென்பதா? இடுகுறிப்பெயரெனபது நானெனின்? எந்த ஒரு
[illegible]க்கு இப்பெயரி டு வழங்குகின்றது? அறிவுகெனின், அ[illegible]
[illegible]வு நானெனபதா? அனறி நீவெறெனபதா? நானெனபது
[illegible]னின், நானெனபது இபபெயரை ஏறபானேன்? பொரு
[illegible]றைபபொருளை யுணாநது அனுபவிபதாலெனின், அ[illegible]
[illegible]ணம் உணாவது அறிபாமையனறோ? அனறெனின், பொ
[illegible] பொருளை யுணாவது அறியாமையாகுமா! அங்ஙன
[illegible]றெனின், பொருளை யலலறைப பொருளென யுணா
[illegible]றுகு? அதாவது நானலலாததை நானென மயங்கி
[illegible]வல் அங்ஙன மயங்கி மருவல் அவுபாதிகாரணமாகச சீவிப
[illegible]கன்றோ? அங்ஙன [illegible]விபதது அறிய [illegible]யெனபடுமா?
[illegible]றி வேறான [illegible]? நீ [illegible]டுமெனின், அ[illegible]றிவாக
[illegible]ண்டுமே! [illegible]னின், அ[illegible]வு நானெனதாகின்றது ஷை
உபாதிகாரண[illegible]பது நானெனதாயின், இருவுபாதி சமா
[illegible]மையதி[illegible] நிசைகாண நானெனா நிருபதால,
இவ்வஞ்[illegible]ரலெ[illegible]சீவிபதுபாது? நானெனபது நானெ
னின், இ[illegible]னன [illegible] எதுதுணை[illegible]தாக [illegible]னறு சீவிகின
றது[illegible]பாது [illegible]லையெனின், அ[illegible]கிருவகைச சமாதிகனன
[illegible]ம் சீவா[illegible]னறு எதுதுணைய
[illegible]வுகுகிறு[illegible], [illegible]மாகின றனா உ
பாதிதுணை[illegible]யின, இவவுபாதிகாரணமாகச சீவித்த
லென்பது[illegible]னாமெனகிறதறகு ஐயமினறு அந்த கிருபாதிகமா
கிற [illegible]முதியில காலசேசவதுபரிசேசரகித நானுமும,
இச்சீ[illegible]சையில உபாதிதுணை[illegible]யுமு இருககின்றனமு. இவ
விரண்[illegible]நானுள எந்நான அதி[illegible]டானதானெனபடுவது? எந்
தநான ஆரோபித நானெனப்படுவது? கண்டபபடுச சீவிக
கின்றநான ஆரோபித நானெனபது கணடபபடடிருததலா
வது உபாதியாலனறோ? இவவுபாதியானது கடோபாதி
போன்று கறபிதமாயிருததலின, இககறபிதகாரணமாக நா
னென்பதும், [illegible]ன் கணடபபடடிருததலெனபதும, கறபிதமன்
றோ? அன்றியும், இந்தக்கறபிதநான மூனறாயிருகின்றது மூன
றாயிருத்தலாலாது மூலமுதலிய வுபாதிதிரயமாம. சாகிரா
வதத்தது மூலமுன செொபபனுவதாச சுகுமுநானிலு, சொப

பனுவக்தாச் சுக்குமநான் சாக்கிராவத்தாத் தூலநானிலும் இல்லாவாறுபோல், இவ்விரண்டவத்தாத் தூலசூக்கும நானனபவை, சுழுத்தியவத்தாக் காரணோபாதிநானில் இல்லாதன. இம்மூன்றவத்தைகளும் இவ்வவத்தைகட்கியைந்த மூன்று திக்திரய நானெனபவைகளும் சகடக்கால்போல் மாறி மாறித் தோற்றுகின்றன? இங்ஙனமாகிய இக்கற்பனைகள் எதனால் தோன்றி மறைகின்றன? நாமாகிய சிவனுக்கியல்பன்றோ! அதனால் நந்தையனறோ சிதாகாசமெனபபடுவது? அசிதாகாசமன்றோ அகம்பொருளெனப்படுவது? எனனை,

தந்துவராயர் பாடுதுறை

எட்டுத் திக்கையு நிறைந்தவு ரெங்கணு
ரோகாந்தமாகி யிருக்கவு ரெங்கணு
தடபம்ற யோகி யிருக்கவு ரெங்கணுந்
தன்மயா வயக டவி ந்தவு ரெங்கணுந்.

என்பதனாலு காணக இங்ஙனமாகிய தீராத நிலையுடைய மூன்றான் அதிட்டானனாகவனனபது? அவ்வதிட்டான நானைத்தவிர இவ்வாரோபிதநான் இல்லாவாறுபோல் இவ்வாரோபித நானெனபதையனறி அவ்வதிட்டான நான் இல்லையென்னப்படுமா? இருக்கின்றதாலு ஒரு பட்டி [illegible]யனறிக் கடட்பொருளினறுமம் கடட்பொருளையனறி பட்டபொருளுண்டாமம் இருக்கின்றனவிபோலவ இவ்வாறலாரோபிதயபதெனனு மும் பொழுது கடபிற்பொழுதும் மடபொருளுண்டாயவ இன்னாரோ பொழுது கடட்பொருள் மடபொருளையனறி இருந்தாலுமிருக்கினு, உணமையில் இவ்வாரோபிதநானுமட்பொருளையனறிச் சிதிக்கவுமுண்டோ? இனனாலெனன, முப்பொழுதும் உள்ளது மட்பொருளு, அமுப்பொழுதும் இலலாதது கடட்பொருளுமாகின்றன இதுதானல, அவ்வதிட்டான நானென்பதைத் தவிர, ஆரோபித நான் இனறுபுர, இவ்வாரோபித நானைத் தவிர அதிட்டான நான் எனபதுண்டாயவ இருக்கின்றன. இதனால், ஆரோபிதநானுக்கு முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் அதிட்டான நானெனபதுண்டாயவ, இடைப்பொழுது இவ்வாரோபிதநான் அதிட்டானநானென்பதையனறி இருந்ததுபோலிருக்

கினும், உண்மையில் இவவோரபோதேனும் அதிட்டானநா
னென்பதையன்றிச் சிறிதேனுமுணடோ? இனறேனின், முப்
பொருளுளது அதிட்டானனாகும், அமமுப்பொருளது மில்
லாது ஆரோபிதனானுமாகினறன ஆகவே, எனறானறும
அதிட்டான நானென்பதே திணணமாயிறறெனக்
கொள்ளல், இவ்வகுறானகிகைக்கண சிவிபபது அதிட்டான
நானென்பதனறு ஆரோபிதநானாகிய அறியாமையெனறுயிற
கொள்க. இதுகறுக கூறிய பிரகாரதால (அவவகிடடான
நானென்பது சிதாகாரசியமெனறும் இதனகுமேல உண்மையில
இவ்வதிட்டானநானது சிதாகாரமனறு எனகுவனமெனின்,
முதலானது ஆரோபிதநான பூரவபக்சசிற கியைபாததால
அதிட்டானமாகிய தினறானறு அதிட்டானநான சிதாகாரமாயி
ன்று. ஆரோபிதநான அதிட்டான நானை நோக்கியபோல்,
அதிட்டானநானமேல் சிதாகாரமான தானனானதைநோக்குழி
இதிட்டான நானது சிதாகாரமாகப்படாது சுவபசமாகின்றது
கொள்க. இவ்வாறு இனறுவரை சமாதானக்குறுக எகுவனமெ
னின், நானனானது அகண்டாகாரமாகிய அதிட்டானத்துவம
இருக்கவேண்டுமாயின் அனனிசசியமனகமெனறாமா? இய
ற்கையனறாமெனின், இவ்வகி நானதது சிவபோதமா
யிருப்பதாகுக, அவ்வாறாகுமாயின் சகித்தலெனறே சிவபோதமாயிரு
ப்பதாகுமாயின் பாவனையும் அவ்வாறாகுமனறோ? அகமெனன்
பது சிவபோதமாயின், சமாதிகைகூடன சிவபோதமாய் நிற்றல
வேறு அகமாயிருக்கவேண்டும். வேறு நானாமெனின்,

நந்நுவராயர் பாடுறுறை.

அகநோனா காரிய மனைந்து றறியிடு
விகருனா மாரேனெனன றுகீரபாத
வெளியாகி நின்றேனெனன றுகீரபாத, எனக்கூறியருளி
யுளானென்? இக்னுல சீவபோதமாயகின்ற அவதாதாரிய முத
லிய கற்பனைகளைக்கழிந்து நிருபாதிக சிவபோதமாநினறமெனற
தாயிற்று. ஆகவே முனனானறு சிவபோதமாயகின்றதும நா
னென்றுமே, பின்னானறு சிவபோதமாய நின்றதும நானெ
னனறேனு, இவற்றால், நானென்பது இவவிரணடு மெனப்படுமோ?

அன்றிப்படாதா? இரண்டுமேநானெனின், சிவபோக அஞ்ஞா
னத்தில சிவபோதமெயஞ்ஞானமும சிவபோதமெயஞ்ஞானத்
தில சிவபோத அஞ்ஞான மும இனறாகின்றன இவறறுள்
ஒன்றிலொன்றி லலையெனனும அணணியோன்னியாபாவ
பாசத்துகளை இவவனமியாக்கி இவவிரணடிலும நாமெ
னும்மகபபொருள உணடெனபதா? அனறிஇனறெனபதா?
டெனபதுகாணெனெனின, இவவனமாகிய நாமெனபது ஞா
ஞானமாகிய சிவபோதமு சிவபோதமுமா? இவவிருவரு
மும அனலபோனனியாபாவ எறகனறலையால இவ
விருபோமு னென்னை எனனின, நாமென்னதைமுன்
இவவிருபோதமு முனனடைபடாரெனெனின, இவ
ருபோதமும அனாதியனவு இனவிரணடுமாகின்றன. ஆகலா
தால, நாமென்னது விடுவிடாதலகக்ணை பொருளாகின
றது எவவளவடிவினை, இவவிருபோதமும ஈறாத அகப்பொ
ருளகள எனபது மையம் அவகபொருளை இவவிடு
தும, அவவகபொருளை அறி இவவிருபோதமும இனமை
யால அவ சமபொருளை இனமை ஈறாதது, ஆகிய இவவிருதன
மையையும இருதலைப்பட்டு நிறுதுலெகுவதுலை அகப்பொ
ருளை விடுவிடாதலகக்ணைச் சென்றடையமெனக விடுவிடா
தலகக்ணை இரு நாமின விடுவிடாதலகக்ணை பவ்வி நாமெனமெனின,
தேகங்கள் - ஐ அவ்வாறாகிய பொருளை தாமமாகிய
லுக்கு யினமுதலாகி அவவிருளை கருதி அவவிருளை
தன்-விடு அவவகபொருளை லஞ்சிதுலையமெனக் விடா
தலகக்ணையாமெனின, அகமெனமு வினைமுதலாகக்கொண்ட
அகபபொருள வாககு ஞாதாவாகுமெனெ. இவவாகுதுகமைந்தி
ருகின்றசதது சிதது. ஆநநதமுதலிய அனகுணங்களில் ஓர்
குணம காரணமாக இருவிதசமாதிகளிலும அநிகதஆசசந்தித்த
லாமெனக. இருவிதமாகக்ணையுள முடிபாகியது விடுவிடா
தலகக்ணையாம இவவிடுவிடாத லகக்ணையுமெனவதை,

சசிவர்ண போதம்

விட்டலக்ணை தனையுமவிடு விடாதலகக்ணை தனையுமி
விடுவிடு விடாதலகக்ணை யாலவிளங்குவி ளங்கவே,

என மகாவாகியம வருதிருகின்றது அனறியும,

சோருபசாரம்.

வாலமதி யுகமதி மோனரூன வஞ்ஞானக்
காலமுநாங கண்டு கழிதலோமேசிலமா
மப்போது நமமிலை யாரோப மானவெலா
மிப்போது பொய்பான வே. என, எலலாமாயும் அல்லவுமாயுமிருக்கும் நிலைமையைக குறிபபிததாமென்க. இது கிற்க.

சோபாதிகமாக நின்று சீவிக்கிறதர்மம் அறியாமையிலோ? அன்றி அறிவிலோ? அறியாமையிலேயேயெனின், அவவறியாமையிற சீவிகிற முதலெது? நானெனபது தானெனின், நானென்பது அசிட்டானுரோபங்களைக கடநத ஏகநானெனனமுன்னமே முடிபாயிற்றே! எங்ஙனம சீவிததலை அது ஏறகும்? அனறியும, அதிட்டானவகமே உசித்தல், மரித்தல் முதலிய சீவிததலை ஏலாதாயின ஏகநானு அவவுதிததல்முதலியவற்றை ஏற்கும்? எவவறியாமையில் சீவிததலியலகுகின றதோ அவ்வறியாமையே இவற்றிறகு வினைமுதலெனப் பட்டதெனக. புத்தோகம, முக்தோகம, பூரணனுக்தோகம், சத்தோகம், சித்தோகம, சாயுச்தோகம, சுத்தோகமுதலியனவாகிய அனேகஞான ரசானுபவங்களனைத்தும அறியாமைகாயின ஷை உருப்படல், வெளிப்படல், வளரதல், பூரிததல், தேய்தல், மரித்தல்முதலிய அஞ்ஞானுஷுபவங்களனைத்தும அறிவுகெனப்படும். அங்ஙனமில்லையே' அறிவிலுண்டாகிவரும ஞானுஷுபவங்கள் அறிவுக்காகலின் அறியாமையிலுண்டாகிவரும அஞ்ஞானுஷுபவமனைத்தும அறியாமைகலகை,ததற்கு முரணினமெனக அறியாமையையனறிச சீவத்துவமெனபதறகு வேறுமுதலுண்டா? இல்லையே? ஆகலின், அறிவையனறிக் கூடததசாடசி சைதன்னியமென்பதற்கு வேறுமுதலினறாமெனக. அறியாமையாகிற சீவத்துவதைச் சீவனனறு உயாதிணை ஆண்பாற்பொருளாக உருவகப்படுததி வழகுவதால், அதொரு புருடனெனப்படுமாயின, அதிலிதை முதலெனப்படும, இதுகாலததுவத்தைக்காலனெனவழகுவகி வருவதுபோலாமெனக. உதிததல், மரித்தல் முதலிய இனபதுனபானுபவங்கள் சீவன்டாலதெனச் சத

பிரமாணங்களால் வழங்கிவருவது அறியாமையின்பாலதென்றுமிறது. ஆகவே, சீவதத்துவமென்னுமபெயா தொழிறபெயரா? அன்றி வேறுபெயரா? சீவிக்கும் தாமதத்தையுடையதால் தொழிற்பெயாதானெனின்? இஃது தொழிற்குணமெனப்பட்டது. இதுதொழிற்குணம், கிழமையெனப்படுமெனறோ? கிழமையென்பது சுகந்தரமாகிய உரிமை. இவ்வுரிமை பிறிதினின்கிழமையா? அன்றி தற்கிழமையா? தற்கிழமையெனின், இஃதெனனான்றும் நமமையவிட்டகலாச சுகந்தரமாயமுடியும். முடியவே, ஞானனுடைய ஞானம் பயனின றிப்போம் அன்றியு, சீவன்முத்தியின வழங்கப்படுவதும் சாலமாதிரமெனவு முடியும் முடிவுறுமா, பிறிதினகழமையெனறாயெனின்? இக்கிழமை நமமால எதுகாறும நிகழறபாலது, சாதிலைக்கடுமெனறாறு மெனின், அதுகாறும எனசீவனெனவுமென்னு மறவுமெனபிரமாணமெனவுமவழங்கப்படுமெனறோ? அங்ஙனமவழங்கப்படும இயபினனதுவத்திறகு ஆதாரயநானெனபதனறோ? நானெனபதில கயிறு, கானல, கட்டைமுதலியவற்றுள, அரவு, நீர், கள்ளன் முதலியவைகள் ஆரோபிதமாக நிகழுவதுபோல, சீவதத்துவதுக்கு அசீவதத்துவதுக்கு இயபாதிருக்கின்ற அவ்வதாததிரய முதலியபலவாகிய கறபனைகளுக்கு ஆதாரம் நானெனபதாயினக. எனினை,

கைவல்லியம்.

தூலசூக்குமவஞ் ஞானந் தோன்றுமூன றவத்தைதா முங்
காலமோ மூனறுஞ் சென்று கடலெழுகு கலமோலவுகன
போலவே வாதுவந்து போனவெத் துணையெனபேறு
ஞலமா கடவுளாணை யவைகளெலாஞ் சாடசி நீயெ. எனறும,

பலகலையு முணர்ந்துகுரு மொழிநிகழ்படி யிவனுடனு
பவம்வி டாயபற்
பலமலரின மதுப்போலச சச்சிதா நந்தமொன்றும்
பரமாந்த தத்தைதப்
பலவாழுதுகி கணமுடிச் சமாதியிருந் தான்விழிதனுப்
பார்த்த பேரு

பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொரு
படமா னானே.

என்றும் கூறியவாற்றாற் காண்க சிவனென்பது அங்கப்பொருளென்பதென்னையெனின், அச்சிவப்பொருள் சட்பாவகற்பனாசையோகத்துவதைதை யறிந்தனியே ஓர் பொருளன்று, எங்ஙனமெனின், அதிட்டானம் அங்கியானம் அந்தக்கரணம் தேகத்திரயம் பிரதிபிம்பம் அத்தியாசமெனவாம் இச்சட்பாவத்துள் அதிட்டானமென்பது நித்தியசுத்தசிவ சுயம்பிரகாச சுத்தசைதன்னியமாகிய சுயம்பிரகாசசைதன்னியமாகிய சிவனை சுயம்பிரகாசசைதன்னியமாகிய சிவனை அவ்வுருவடித்தாற் போல, மனமாகிய வுருவாக உளவாகிய அவ்வுருவம்போலிருக்கின்ற ஷை மயக்கமாகிய வாரோபிதமும் அந்தக்கரணமென்பது ஷை அகங்காரமாகிய மயக்கத்தன்னிலாரோபிதமும் சங்கற்ப எழுச்சியாகிய வாரோபிதமும், தேகத்திரயமென்பது ஷை சுவாசத்தினால் உள்ளதுமாகிய வாரோபிதமும் பிரதிபிம்பமென்பது ஷை தூலமுதலிய மூன்றாகிய தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றாகிய தத்துவமான மனவாக்காயவழியாக நின்று நிகழுமாரோபிதமும், அத்தியாசமென்பது வந்தியாபுத்தியானுண்டாகிய துட்டங்கிகிக்கும் சிட்டாபாசமலனமுதலிய சிருஷ்டியங்களைப்போல் ஷை ஆபாரதனவியலை நிகழுமபாலனவாகிய அபேட்சித்தல் பருத்துணர்தல் [illegible] வினவும், [illegible] பற்றுதல் முதலியனவும், வன்னத்தன்மை முதலியனவும், அறிதல், அபியாகிருத்தல் முதலியனவுமாக [illegible] ஆகிய புடைபெயர்ச்சிகளாம். இவ்வனாதி நுகரும் [illegible] வதுமாகுருள் எது சிவனெனப்படுவது? பிரதிபிம்பசைதன்னியமென்பாமெனின், அஃது தனக்குமேல் ஆதாரமாகிய கற்பனைத்தத்துவமுதல் அதிட்டான சைதன்னியம் இறுதியாவுள்ள சட்பாவங்களையுமன்றி. ஓர்முதலாகாததனித்திருக்கட்டும். அதிட்டானசைதன்னியமென்பாமெனின், அச்சைதன்னியம், அங்கியானம், அந்தக்கரணம் தேகத்திரயமாகிய இந்நான்கவத்தையும் உடையதாயிருக்கவேண்டும், அஃதெங்ஙனமில்லையே! நிரவயவமாகவும் சுயம்பிரகாசமாகவும்.

இருக்கின்றதாலென்க. அக்கியானமென்பாமெனின், அவவக்கியானம் சடத்துவமாயிராமலும் அதிட்டான சைதன்னியத்தின் பால் ஆரோபிதமாயில்லாமலும் தனித்து ஓர் முதலாகவிருக்கட்டும். அந்தக்கரணமென்பாமெனின், ஷை அவவந்தக்கரணம் அக்கியான சம்பந்தமில்லாமலும் அவாக்கானான சலனவெழுச்சியில்லாமலும் தனித்து ஓர் முதலாகிருக்கட்டு சேதனரேயமெனபாமெனின், அந்தச்சேதனரேயம் மூன்றாமெனின், சீவபொருள் மூன்றாவதுமாகி மூன்றுவிபாகிப்பினை வழங்கக்கட்டும். அதுகியாக்கமென்பாமெனின், அவவதிகியக்கம் உபாதித்துணைகளினால் ஓர்கற்பனை குணமாகுமாயினும் தொழிற்குணமெனபாமாயினும் தனிதுவு முதலாயிருக்கட்டும். இங்ஙனமிருக்க சீவனென்பதற்கு பொருள் எதுதகையதென்றேறுதும். இனிநிற்க

தூலவுடம்பு சிதைந்தகாலத்திலாவது ஆராயுச்சவழைப்பாலதோன்றுகாலத்திலாவது ஆகிய அகம்பொருள் முதலாக, அவ்வகம்பொருள் அவாக்கானான சலனியாலவிரிபடுகின்ற சீவபோதமுளவாமென்றும் இருவகைச்சீவபோதத்தாலாகிய சீவபோதமுளவாமென்றும் ஷை சீவபோதம் அகளமாயுமன்று அச்சீவபோதமெனபது தூலமாகிய தற்போதமுமாகிய சூக்கும தற்போதமுமாகிய இரண்டானமெனலாமென்பாமெனின், சீவபோதமாகிய சீவோகமுமாகிய சீவோகவுருவானமும் ஆகியிரண்டு, இவவிரண்டு தற்போதமன்று இவவிரண்டுள சீவோகமெனபவற்றுத் தற்போதமென்பாமெனின், சீவோகமென்பது தற்போதத்தையன்றி வேறாகவிருக்கட்டும் வேறாகாமையால், இச்சீவோகத்தை ஷை தற்போதமென்பாமெனின், அத்தற்போதத்தையன்றிச் சீவோகம வேறாகவிருக்கட்டும். அத்தற்போதம் இவவிரண்டுமெனபாமெனின், அத்தற்போதம் அறிவையறியாமைப்பொருளாய முடியாதிருக்கட்டும்? எங்ஙனமெனின், அத்தற்போதம் ஓர்பாகம் சீவோகமும் ஓர்பாகம் சீவோகமுமாய் இருபாகமுற்றுத் தனக்கெனப் பொருளின்றிச் சூனியப்படுப்போம். அன்றியும், இவவிரு போதமும் ஒன்றிலொன்று மாறாதிருக்கட்டும். அவை சீவோக

லட்சியானுபவமில்லை சீவோக லட்சியானுபவம் இன்றாயும், சீவோக லட்சியானுபவமில்லை சிவோகலட்சியானுபவம் இன்றாயு முடிகின்றதில்லை. இங்ஙனம் முடிவதால் தோடமென்னையெனின், இவ்விருலட்சியானுபவமும் யாருக்கு யாதோன்றி மறைகின்றன? தமக்கிருதமாமேயென்னலாமா! என்னலாமெனின், அவ்வாறானதிசைக்கண்ணுள்ள சுழுத்தியனுபவம் சாக்கிராவத்தைகளை உணரப்பெறுகின்றதுபோல, இருவகைச்சமாதி சிவோகானுபவம் அவ்வாறான திசைகளை உணரப்படலாமா? ஷை அஞ்ஞானதிசைக்கண்ணுள்ள சாக்கிராவத்தானுபவம் வாசனுப்போலி யாகச் சொப்பனாவத்தைகளைக் கண்ணுணரப்படுகின்றதுபோல, இவ்வவத்தாதீதமாம் சீவோகானுபவம், ஷை சமாதிசிவோகானுபவத்தினைகளை சீவன்முக்தியாக உணரப்படலாமா? அவ்வவ்வவத்தாதீதமாம் அவ்வவ்வத்தைகளிடமில்லை உணரப்படாது மறைந்து அவ்வவ்வத்தைகளுக்கண்ணும் உணரப்படுகின்றதே, இவ்வாறான அவத்தைகளுக்கு ஒருவனே யாகுது சாக்கிராவத்தைகளாகுமிடத்து, [illegible] அவ்வவ்வத்தைகளுள்ள அவ்வவ்வ [illegible] கைக்கண்ணமையில் உணரப்படாது மறைந்து [illegible] இவ்வாறான இவ்விருவகை [illegible] தமியாகுது [illegible] சாக்கிராவாதீதமாகுது [illegible], இவ்விருபோதமும் அத்தமியாதமென்றெனல் [illegible], ஆயவிடத்து, இவ்விருபோதமும் அத்தமியாதமென்றெனல் [illegible] வேண்டியே வேண்டிற்றானெனின், பிராரப்தாநுபவமினறிச் சிரத்தினகிரீடமும் காலினதணியும் [illegible] இல்லையாகுமாறுபோல, தற்போதத்தினதொர்தலின்றி ஷை அதிட்டானசிவபோதமும் ஆராபசீவபோதமும்இணைமையினன்றாகுமா? பிரிவின்றமையால், இவ்விருபோதமும் தமியாதமாகுமெனலாகுமா? அல்லவா? தற்போதத்தினறாலதினின், இவ்விருவகையும் கிழமைகளெனப்படுமோ? படாவா? கிழமைகளெனப்படுமெனின், உருகிழமைகளெனப்படுமோ? அன்றிப் பிறிதின்கிழமைகளெனப்படுமோ? பிறிதின் கிழமைகளெனின், இவ்விருபோதமும் தற்போதத்தையன்றி வேறுபொருள் அன்றெனமுன்னமேமுடிந்தாயிற்று. ஆகவே, தற்கிழமைப் பொருள்களெனாகவேண்டும். ஆகுமாயின், இவ்விருகிழமை

யும் தற்போதத்தைவிட்டகலாததாய்முடியும். சிவபோதம் தானாகிய தற்போதத்தைவிட் டகலாததாயினும், சிவபோதமே னும் அகலவேண்டுவதுதானே? இதனாற் சிவபோதம் எங்ஙனம் தற்கிழமையெனப்படும்? சிவபோதஞானம் அகலாக்கிழமையா கநின்று இச்சிவபோதக்கற்பனையை அகலச்செய்து முடிவில் தானேதானாயிருப்பதாமென்க.

இவ்வாராய்ச்சிக்கண் சிவபோதம் அறிவெனபது பூர்வபட்ச மூற்று. இதனைக் கிழமையாகக்கொண்டுணரும் ஓர் அதிட்டான போதமே மேலாகிய அறிவென்பதா மென்க

நான்காவது

சிவபோத ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

ஐந்தாவது

கூடஸ்தசைதன்னிய

இலட்சியார்த்த விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சமெனி லென்று மிருப்புளதாச்
சிந்தை வியாபகமே தேரார்தொளிரு—வந்த
பரிபாகி யிளக்கப் பாவுகுடையோர்க் கொன்றுங்
கிரமில்லார்க் கொவ்வாகிந் தேன்.

எங்ஙனமெனின், முன்னொன்று ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சிக்கண் சீவபோதம் அறியாமையாயும், தேரப்பட்டது அறிவாயும் முடிந்தன. முடிந்த இவ்விரண்டில், தேரப்பட்ட அவ்வறிவேனும் நானென்பதற்கியைந்ததா? அன்றி இயையாததா? இயைந்ததெனின், அஃது எத்தன்மையதெனப்படும்? வியாபகமாயும், விளக்கமாயும், உபாதானகாரணமாயும், நித்தியமாயும், சாட்சியாயுமிருக்கின்றதன்றோ? நானென்பதற்குப்பொருள் இங்ஙனமாயிருக்கின், அஃது தன்னையறியும் அறிவென்பதற்கு முரணென்னவிருக்கின்றது? இங்ஙனமாகிய தன்னையும் அயலையும் அறிவதே அறிவென்போமெனின், அயலை அறியுமவசரம் அறியாமையாகிய சிதாபாசனும், தன்னை மேற்கூறியவண்ணம் அறிவது அறிவெனவுமாகின்றதே! எங்ஙனம் அயலையும் தன்னையும் அறிவதை அறிவெனப்படும்? சோபாதிகமென்றும் நிருபாதிகமென்றும் இரண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் சோபா

திகமெனபது, ஏகதேசமாக நின்றுணாவது. நிருபாதிகமெனபது, நிறைவாக நின்றுணாவது. ஏகதேசமாய நின்றுணாவதெனபது, இத்தேசத்துணையாய நிற்பது இங்ஙனம் நின்றுணருமனுபவம் கற்பனையா? அனறி யதாரத்தமா? சற்றாக்கருதும். ஏகனமெனினு, உலகெனபது சமட்டியும், வியடியெனபுலியட்டியுமாயிருக்கின்றன. சமட்டியாகிய உலகம் தோன்றிஞானறு வியட்டியாகிய இவ்வுடலும் தோனறுவானேன்? அசமட்டியாகிய உலகம்தோனறுமாறானறு வியட்டியாகிய இவ்வுடலும் தோனறுமற் போவானேன்? இவ்வுடல உலகப்பொருளனறாயின, அவ்வுலகோடு தோனறி மறையவேனுமே வினறு தோன்றிமறைதலால இவ்வுடல் உலகப்பொருள் எனபதற்கு முரணினறு சமட்டியும் வியட்டியும் ஒருங்கே காணப்படுதல் சகலாவத்தையுள, ஒருங்கேமறைதல் கேவலாவத்தையமாகின்றன. இவ்விரண்டவத்தைகளையும் அறிந்து யாவதனபயாமன்றோ? எங்கருதுது இவ்வுடலை அறிகிலாறனபு? இவ்வுடலினகணிருது அறிகின்றானெனின் இவ்வுடலசுபதுங்களையறி முதலாயிருக்கடுமே சோடல் [illegible] திரமாயும் சொலயாதிரமாயுமிருக்கன்றதே! சொற்றல் மாத்திரமாகத தோனறும் தோற்றத்தில நின்றுகொனடு என்பது, கானலிற்றோன்றும் நீரில நினறு அருந்தமுதலிய பலகாரியைகள் புரிகின்றோமெனபது போலாகனறது. அகக்கானல நீர் அருந்தமுதலிய அனுபவங்கட்கியையாததை இதற்கு ஒப்பிடலாமோவெனின், அனுபவத்துக்கியையாதது யாதாத்தமாகும்! அங்ஙனமாயின், கடபடமுதலிய அனுபவங்களை மேல் இருக்கவேணடுமாகும்! அக்கடபட அனுபவங்களில மட்பொருளும் நூற்பொருளும் அவற்றைவிடட அகனறிருக்கின்றதாகும்! அங்ஙனம் நீங்கியிலவேயே! அங்ஙனம் நீங்கி இருந்தாலனறோ அக்கடபடங்கள் அனுபவத்துக்கியையும்? இருபபதுமட்பொருளும் நூற்பொருளுமாகலின, பிடித்தல் எடுத்தலமுதலிய அனுபவங்களுக் கியைகின்றன. கடபடங்களின்றி மட்பொருளும் நூற்பொருளும் அனுபவப்படட்டுமேயெனின், அமமடபொருளும் நூற்பொருளுமினறிக் கடபடங்கள் அனுபவப்படட்டுமே, அனறியும், மட்பொருளும் நூற்பொருளும், யாவரும் வகுத்தி

பதற்குத் தேவதாபிமபமாகவும், திருமங்கிலியத்துக்குச்சரமாகவும் அனுபவப்படுமொன்று கடபடாதியனுண்டா? இல்லையென்றோ? கடபடங்களை அனுபவப்படுமொன்றான மட்பொருளும் தூறபொருளுமின்றோ? இருங்கின்றதால, அனுபவப்படுதல் எவை? மடபொருளும் தூறபொருளுமன்றோ? ஆகலின், கடபடானுபவங்களை கோடறல மாத்திரமும் மடபொருள் தூறபொருளாகிய பவங்களை யதாரத்தமுமாயிறறெனக் இயமடபொருள் தூறபொருள் பொருள் போனற மன்றுகி சுயமடபாதானையன்றி உடலெனபது எங்ஙனம் பொருளாயிருக்கின்றது? தோறறல் மாத்திரமாயிருக்க நாம் இவறறிலிருந்தறிந்து கொள்ளக்கூடும்? கூடாமையால, இச்சமடடி லியடடி ஈதோறறங்களினாலும அவை மறைக்கலுமுட எங்கிருந்தறிகின்றனம்? இயமயக்கமறறதும், நாமிருந்தற்கிடமும் நமக்கயாதாருநிலையும் எங்ஙனம் வெளிப்படுமே? இதுதிறக.

அவத்தா தாத்திரியங்கள் மாறுகின்றனவா? அன்றி நாம் மாறுகின்றனமா? நாம மாறுகின்றனமெனின், நாம மாறுகின்றனை மாறுகிறது அறிவனாறது யாது? நாம்மறிகின்றனமெனின், நாம மாறுகின்றனமெனறு, நடபால மாறுகின்றனவெனின், நமக்கயனறி வியாபகப்பொருளியாது? வேறின்றாகவின், நானென்பது யாதோ அது வியாபகப்பொருளென்பதற்கு குமுராணினை. அன்றியும், எது இவவவத்தைகளாக மாறுகின்றது? நானென்பதன்று, அறியாமையெனின், அவவறியாமை நானென்பதையன்றி இதுகாறும உணடெனப்பட்டதா? இல்லையே? இல்லையாயின அறியாமையாகிய இவவவத்தாத்திரியங்களுக்கு உபாதானகாரணமுமியாது? வேறின்றாகலின்? நானென்பதே.

அன்றியும், இவவவத்தாத்திரியங்கள மாறினும், நானென்பது எஞ்ஞான்றேனும மாறினதுண்டா? இன்றாகலின், மாறுமவவத்தாத்திரியங்கள அநித்தியமாகின்றன. ஆகின்றதால், மாறாதிருக்கின்றது நானென்பதாகலின், நானென்பதையன்றி நித்தியமெனபதியாது? வேறின்றாகலின், நானென்பதே நித்தியமென்றுந்து முராணின்று. அன்றியும், இவவத்தாத்திரியம் விஷய

ருகின்றது எந்தவிளக்கத்தினாலென்படும்? சோமசூரியாக்கினி விளக்கத்தினாலென்பின், சொப்பனமும் சுழுத்தியும் எவ்விளக்கத்தினால் விளங்குகின்றன? சுறபிரகாச விளக்கத்தாலன்றோ? அவ்வீரவதைக்கணணும் நானென்பது ஒளிவடிவ யிருக்க, சாக்கிரமாகிய இவ்வீரவதைக்கணணு ஒளியினியிருக்கின்றது இவ்வவதைக்கண் நானென்பது ஒளிவடிவாயின், சோமசூரியாக்கினி வேண்டுகின்றதேயெனின்? திரிகாலஞானிக்கு சோமசூரியாக்கினி உதவியிருக்கட்டுமே? அவ்வருக்குத் தவங்காரணமாகவெனின், அந்தஞானமுதவுதாலவரிலும் விளக்கமாயிருப்பது? அந்தியுடு, நானென்பதன்பாலதன்றோ? ஆகலின், நானென்னுது விளக்கவழிவமென சுறுது முரணின்று அனறியும் இவ்வவதைகளுதிரயங்களை வருகிற நித்தியமாயிருந்து அறிந்துகொண்டு வருகின்றமையின் நானென்பதையன்றி சாடசியம் நிடாது சாடசியென்று கூறு சண்மாகின்றமுண்டோ, வெறிவிளக்கலின் நானல்லாது சாக்ஷிபோலுளென்பதுமுரணின்று நானென்னுமிவ்விலக்கியபொருளாயிருக்கையாலும் அகரநல கணமே அகரச்சாயிருக்கின்றன இரண்டுமு இவ்வதைகளுக்கு மாறாகவும் ஒருதுவாமியுமுவியாபகமுமாய இவ்வெண்ணங்களை யென்கு இவ்வியக்கங்களை அமைப்பாருமுண்டாகலின், இந்நில அவதைகளுக்கு பகையினாக்கம் ஒடு அனறியும் ஒருதாராயசாக்ஷியினக்கமென்பிட்டு பாடு ஆக்ஷியினக்கமனறு அக்ஷியினக்கமாகலின், இவ்விளக்கம் கூ ஸ்தானனிய இவ்ஸ்சியாரத்தினென்பதுமன்றோ? கூடமனது இரக்ஷபவர்பாருமென்பதுமெனக் இவ்வில் மூலவுமையுள்ளேதுகூறுதும் எவ்வனமெனின், நபசுகு ஆகான்று காணப்பட்ட காலமுதேசம வஸ்துக்கள் இஞ்ஞான்று உணரும்தோறும் தோன்றுகின்றனவா? இலவோ? தோன்றுகின்றனவெனின், அவனம் தோன்றுவது மூன்றான்று காணப்பட்டவைகளா? அனறி வேறாக இருந்துதோற்றுகின்றனவா? முன்ஞான்று காணப்பட்டவைகளே இஞ்ஞான்று தோன்றுகின்றனவெனின், அவனம் தோன்றுகின்றவைகளுள் ஒன்றையுமுப்பம். அதுவது:—இப்பரிவுநமான்று இத்தலபாவமாகின்றறி

யும்கமக்கு, அணிமைக்கண்வந்ததண்டா? அன்றி அதன் அணிமைக்கண் காமபோனதுண்டா? இல்லையே! ஆகலின், பர்வதமாகத் தோற்றுவதியாது? முன்ஞானறு காணப்பட்டதைப் போலவே தோற்றுகின்றதெனின், இப்பாவதத்தைப்போல் அண்டரண்ட சராசரங்களனைத்தும் தோற்றலும்மாச்திரமாகக்காணப்படுகின்றனவல்லவா! இவையனைத்தும் எவ்வகைகாணப்படுகின்றன? நினைவிற்காணப்படுகின்றனவெனின், அந்நினைவுஎதனுணைத் தாமிருக்க, இவ்வண்டரண்ட சராசரங்களும் காணப்படுகின்றன? அகண்டமாயிருக்க அதனகண் காணப்படுகின்றனவெனின், அவ்வகண்டம் வெளியெனப் படுமன்றோ? எங்ஙனமெனின், மேரு பர்வதம் தோற்றுகின்றது, உயரத்திலும், நீட்சியிலும், அகலத்திலும் இத்துணைத்தென இருக்கின்றதல்லவா? இங்ஙனம் இந்நினைவுமாறிநிற்கின்ற இப்பர்வதம் தசபரிமாணமுற்றிருக்கின்றதன்றா? இதுதசபுறவளியிலும் யாதிருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லாமையெனின், அவ்வொன்றுமில்லாமையன்றோ வெளியென்பது? இப்பர்வதம் தசபுறவளியுள் ஓரிடத்திலுள்ளவெனின், தசதிக்குமியானது சுழலச்செல்லச்செல்லச் சேய்மையாகுமன்றோ? சேய்மையுற்றுச்சென்றும் அவ்வெளி குறையவில்லையன்றோ? இல்லையென்றோ? இங்ஙனம் பர்வதமுமிருக்கின்ற அவ்வெளிக்கு முடிவு எட்டவில்லையன்றோ? பர்வதத்தி, அவ்வெல்லைக்கு இருக்கின்றதன்றோ? ஆகையால் அவ்வெளியானது சுழற்கு மேற்கூறிய நிலையனவாகவிருக்கின்றதா? இல்லையன்றோ? அஃது எங்ஙனமெனின், இதுதான் கிழக்கு திசையெனச் சுட்டும் இச்சுட்டுக்கு இலட்சியம் எவ்வெனப்படும்? அதற்குக்கீழெனவும் மேலெனவும் வரையறுப்படுவது இடைச்சுவன்று அவ்விரண்டும் திக்குகளாயிலக்கணங்கொடு கிழக்கு திக்குஎன்னும் சுட்டுக்கு இலட்சியம், இவ்வெளியையன்றியுண்டோ? இன்றாகலின், இவ்வனமே தசவித திக்குகளுக்கும் இலட்சியம் இவ்வெளியையன்றியின்றென்பதாயிற்று. ஆகவே, இவ்வெளியானது எந்தத்திக்குக்கியைந்தது? தசதிக்குக்கும் இயைந்ததெனின், ஓர்திக்கு மற்றோர்திக்கு எனப்படாததுபோல, ஓர்திக்குவெளி மற்றோர்திக்குவெளியெனப் படாதிருக்கவேண்டுமே? அங்ஙனமில்லையே

எங்கும் ஏகவெளியாயிருக்கின்றதே ! எங்ஙனம் ஷை கிழக்குமுதலிய தசவித திக்குகளையேயாகும்? புறமென்பதையேயாத இவ்வெளியானது உள் என்பதை எற்றறகியைகின்றதோ? இன்றாக்கலின், உள்ளும் புறமுமறிருக்கினும் இடைப்புறமேனும் ஏற்றிருக்கமேண்டுமே! அஃதுமிலலையே! ஏனெனின், நிரந்தரமுற்றிருக்கின்றதாலெனக் அகமும் புறமும் அறறிருக்கின்றதாயின் ஷை கிளைவாகிய இவ்வெளி அகிமத்தியாக்கிரகத்தினனப்படுமன்றோ? இக்கேள உறறுநோக்குழி ஒன்றோ இஃதுணமையெனறும் அன்றெனறும் விளங்கும். அங்ஙனமிருக்கக்கூழி, இஃது ஓர்சுவைத்தோறுமே! இங்ஙனாகப்பரிபூரணவியாபகத்திலனாற் ஷை சீர்ட்டனனாறிமியாகிட இவ்வெளியினானமை அணுவேனட சராசரங்களுக்கு நிதாறறுகளுடன் இங்ஙனமே சோறறப்பட்டவறறுள், ஒவ்வொருவதுமிதோறறு சான்றுரானையு நாமரூபங்களை நிதோறறுகின்றனவல்! இலலையலறோ? மறறவற்றுள் உனறுநிதானறு மறறுள்ளவுமிவ்வெளியானசரமுளவு! இலலையனறோ? இலலையலறி, எவ்வாறாயிருக்கிறது? எவ்வாறு தெனின், நகுதுவி [illegible] அபரிவகுவாது [illegible] விடுகின்றதெனின், இலலை [illegible] வாறிலவாறையவாகிய [illegible] யனறோ? [illegible] இஃது எது போலவெனின், உப்பனது [illegible] ட்டி, நீரானது [illegible] ப்பமுதலிய மூனறும், நீரு அறவுவானனவ [illegible] அவவுப்பாதியுளகூனமையால் மீனம் [illegible] தானகாரணமாயுமிருன்றன. இவ்வறறைப்போல, ஷை பவதம தனக்காதாரமாயய வெளியாவானனவ? அவ்வெளியே பர்வதமாக ஸ்புரித்தலையால், மீணடும் அதுதனது உபாதானகாரணமாயுமிருன்றது அவ்வெளியானது ஷை கபிறறறவுபோல், பர்வதமாக ஸ்புரிக்காலடின, மீணடும் எங்ஙனம் வெளியாகும். இப்பாவதம்போல் மறறோ நாமரூபமுமதோனறி, மீண்டுமவ்வெளியாகின்றது. இங்ஙனமே அவ்வெளியின்கண் தோன்றும் [illegible] சராசரங்களும் தோன்றிய ஒன்று தோன்றி

மீண்டும் வெளியாகவே முடிகின்றன சலமானது தனது அகண்ட வியாபகத்தில தான் ஏகதேசமாய அலையாதிகளா, கஸ்புரித்து விளங்கி ஒடுங்கித் தானுமுடிவதுபோல, இவ்வகண்ட வெளியானது, ரனது சிற்பண வியாபகத்தினகண, தானே ஏகதேசமாய நான் நீ அவன் அவள் அது எனைகிற்ணை பாலியமுதலிய அனநக நாமரூ நகளாக ஸ்புரித்து விளங்கி ஒடுங்கி சதாயைமுடிதலிடுகின்றது இவ்வியாவுமகணகூடா னஅனுபவமன்றோ? இங்ஙன மிருப்பதால, ஷை தோற்றமாக ளாகிய சாவத்துக்கு இவ்வெளியாகிய தான அகண வியா பகமாயிருப்பதுமன்றி, உபாதான காரணமாயுமிருப்பது சத்தி யமன்றோ? அன்றியும அவ்வெளியாகிய தனமால சமடியாக வும் விபடியாகவுமகாணப்படுகின்றனவள ள் றகளைப்படுகி ஓரறிவுக்கெளின, அறிவுக்கு ஏனகாணப்படுகின்றன? தாமை அறிகின்றதுக்கு காணப்படுகின்றனவளின, இத்தோற்றங்க ளாகிய [illegible] ? இதுவுமல்லாமலசரீரத் தில [illegible] , [illegible] ல் சத [illegible] ? [illegible] ? [illegible] லவை [illegible] னசகொண்ட [illegible] லாத அறியாமை யினாலனமே ? இவ்வறியாமையை மிகக ஆபதமாகக கழுவி யிருக்குஞானமும [illegible] வடிவம [illegible] வெளிப படாதோ! இதுநிற்க

[illegible] இருஞான்று காணப்படுகின்ற இடபாவத்ததை அறிகின் [illegible] அறிவாகலின அறிவு உருவமு அருவம உருவாருவமாகி, [illegible] எந்த விசாரூபமாக நினறறிகின்றது? அருவமாக, [illegible] நினறவுதானின, அருவமமன்பது இப்பர்வதமுதலிய சட [illegible] றங்களுக்கும ஆதாரமாகிய இவ்வெளியையன்றி இன் [illegible] ருமே! யின, அவ்வாதாரவெளியே இபபர்வததை, [illegible] றதெனவருமே! யின, அவ்வெளியானது தனனையுதி, [illegible] வருமே! அங்ஙனமன்றி உருவமாக நினறறிகின்றதெ [illegible] றகிற இபபர்வதம உருவபபொருளாகவேண்டும். உரு [illegible] ருளாயின, கட்புலனமுதலிய ஐம்பொறிகளுக்கும்

தோன்றி அனுபவப்படவேண்டும். அனுபவப் படுகிறதற்கு நாம் இந்நகரத்தைவிட்டு அதன் அணிமைக்கண் போயிருக்க வேண்டும். அங்ஙனமின்றெனின், டர்வதம் தன்ஸ்தானத்தை விட்டு நமக்கு அணிமைக்கண் வந்திருக்கவேண்டும். இங்ஙனமு மின்றெனின், எங்ஙனம உருவவடிவமாக நின்றறிகின்றதெ னக்கோடல் ? உருவாருவ வடிவாக நின்றறிகின்றதெனின், இஞ்ஞான்று தோற்றும் பாவதம உருவாருவமாகலின், நாம் உருவாருவமாக நின்றறிகின்றசென்பது பொருந்தும். பொருந் தவே, உருவாருவ வடிவமாக நின்றறிகின்ற அறிவு, எங்கிருப் பது? இப்பாவதத்துக் காசாரமாகிய வெளியினகண்ணெனின், இப்பாவதம் சதுர்விதபக்கங்களுள், ஓரபக்கம் தோன்றுகின்ற தன்றோ? அங்ஙனம் தோன்றுகின்றது, எத்தபக்கமெனப்படும்? கீழண்டைப்பாரிசம் தோன்றுகின்றதெனின், அப்பாரிசத்தை அறிகிறவறிவு, எப்பாரிசத்தில் நிற்கின்றதெனப்படும்? அக்கீழ ணடைப்பாரிசத்தி லெனின், அப்பாரிசத்தில் அணிமைக்கண் ணுக்கேயும், அப்பரிசத்தின் சேய்மைக்கண்ணுக்கேயும் நின்றறிகின் றதன்றோ? அங்ஙனமாகின்ற அறிவுருவாகாரூபம் உருவாரு வடிவாக்கொண்டு [illegible] உருவா ருவமாகலின், தோற்றுகின்ற இப்பாவதம் ஓர்முதலாக வேண்டும் அங்ஙனம முதலாயின இவ்வுருவாருவ வடி வமும் ஓர்முதலாகலாம். எங்ஙனமெனின், இஞ்ஞான்று இப்பாவதத்தை அறியுமறிவுக்கு வடிவம் உருவாருவமாயின், சாக்கிரமாகிய இக்கனவில் காணப்படுகின்ற இவ்விருட்சத் தையறிகின்றதுயாது ? அப்பாவதத்தை அறிந்தவறிவன்றோ. இவ்விருட்சம் உருவமா ? அன்றிக்கவறோ ? உருவமாகலின், இவ் வுருவத்தை அறிகின்ற அறிவும் உருவமாகவிருக்கின்றது. நாம ரூபங்களை இக்கனவில் அறியும்ஞான்று உருவபாவமாயும், அகத் தில் அதாவது நினைவின்கண் நாமரூபங்களை உருவாருவ மாகஅறியுஞ்ஞான்றுஉருவாருவ பாவமாயுமின்றறிகின்றது. இ வ்வீரிடத்தும் அறிகின்றவறிவுக்குச்சாரூபம் எங்ஙனமிருக்கின் றது. இவ்விரண்டுமாயிருக்கின்றதெனின், தான உருவமாகிரு ந்து விருட்சத்தை அறியுமஞ்ஞான்று உருவாருவமே[illegible] தான் உருவாருவமாயிருந்து பர்வதத்தை அறியும்ஞான்று [illegible]பத

மும் இன்றிப்போகின்றன. இங்ஙனம் ஒன்றிலொன்றில்லா மற்பேர்வதாதலை, அனைவிலியானனியாபாவ மெனபரறிஞர்கள். இங்ஙனமிருப்பதால், ஷ டாவதத்தை அணிமையாகவும் சேய்மையாகவும் அறிவதுபோற்கானபதுதனது உருவாருவபேதபாவத்தாலன்றோ? உருவாருவவடிவம் தானன்றாயின், நான் இப்பர்வதத்தை அறிவது எங்கிருந்து தனபடும்? ஆதாரமாகிய அவ்வெளியின்கணெனின், அவ்வெளித்தனை இப்பாவதமோ னறாகாமலாங்கள் எங்கெங்கே எவ்வெஞ்ஞான்று ஸ்புரித்துக் காணப்படுகின்றனனோ, அங்கங்கே அவ்வஞ்ஞான்று அறிகின்றது அங்ஙனம் அறிகின்ற அறிவு உருவாருவபாவபோல ஆரோபிதமாகக்கொண்டமையால் ஏவோர் நாமரூபங்களையும் ஒவ்வோர் பாரிச்சேதிகளையுமுடைய தாகிய தோற்றுகின்றதாகிய தேகாதியுடன்றி, உண்மையில் அங்ஙனமிலாவேயிலை இவ்லேயெனும், அறிவதும் உலகையாகிய மனவெங்கிறாகின்றது? அவ்விபாபகத்தில் எவ்வெங்கே தோற்றுகின்றனவோ, அங்கங்கேயிருந்து குறிகின்றது தோன்றுதலொன்றுமல்லை இருந்தே அதன்றன்றாமையையுட அறிந்தமையால் இருந்தவாறு இருந்தவாறு அறிவனடது அவ்வெளிமுழுதும் நிறைவனபதாயிற்று. ஆகவே, அவ்வெளியையன்றி அறிவனபதுண்டோ? இன்னமையால், அவ்வெளியே தன்பாலமேற்றுவன யாவையும் தானேயறிகின்றது இதனால் அவ்வெளியானது உணர்வெளியெனவும், அறிவானது நிறையுணர்வெனவுமாகின்றது இவ்வுணர்வெளியினகண் தோற்றும் இப்பர்வதமுதலிய சராசரங்களும் விளக்குவது யாதினாலெனப்படும். அதாவது விளக்கமெனப்படுவது இச்சராசரங்களை விளக்குதற்கு அவ்வெளித்தனை சேமமுரியாக்கினி யென்பனவயில்லையே! இல்லாமையால், எந்தவிளக்கத்தால் இவற்றுதிதோற்றங்களும் விளங்கப்படுகின்றன? தற்பிரகாசமாகிய விளக்கத்தாலெனபதற்கு முடிணின்றெனக். நாம் விளக்கவடிவமாயிருக்க அவ்விளக்கம் விளங்காததெனனையெனின், அஃது விளங்தாலுறுமுண்டோ? சுதோதயமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றதே! உருவம் உருவாருவமாகிய சராசரங்களாகப் பார்க்கும் பார்வையே அவ்விளக்கம் விளங்காததுபோலிருத்தற்குக் காரணமன்றி வேறனறென்க. சராசரங்கள் தோற்றுவதும்

[illegible]

[illegible]

படுமோ? படாததால், அவவியாபக விளக்கத்தைவிடாது பாடிக்கொண்டிருப்பது மிக்க அவசியமாமெனக.

இதேன்றியும், உயிராகிய ஒவவோர் போதத்துக்கும் நாட்டத்திரயம் உள்ளன அதையாவன, ஏகதேசவிகார நாட்டமென்றும், ஏகதேச சுயம்பு நாட்டமென்றும், அகண்ட சுயம்பு நாட்டமென்றுமாய. அவற்றுள் தொற்றல்மாத்திரமாகக்கும் அலையாவெனா நாடுவகாறும் ஏகதேசவிகாரநாட்டமும், இவ்வலையாட்டகு உபாதானமாயிருப்பது யாதெனசூலமதியமாகிய துகளுமதியால நாடுவி இருநதுவெளிப்படுதல் நீப்பெயரகாக்கலின் அதனி சுயமபுப்பொருளாயினும், ஷை அலையாநிநாட்டமுதலிய அவசரம் நீப்பெயருள ஏகதேசமாகத் தோன்றுவதென்னமனின், அலையாகிய அவலையாநிலைய ஒழுதலென நாடி இரும தநாட்டமும் ஏகதேசக் கண்டத்துவமாகலின், இக்கண்டத்துவநாட்டம் அக்கால அவசரம் அம்மாட்டம் அகண்டமாயுளள நீப்பெயருள்ளக் கண்டத்துவமாக நடுமென்றோ! ஆகலின், அகநாட்டம் கண்டத்துவமெனபதறகு முரணெனனனோ? இதனால் ஷை ஏகதேச சுயம்பு நாட்டமும், அநநீப்பெயருளை ஏகதேசமாகநாடிய நாட்டம் முதிரமுதிர அநநீப்பெயருள ஆகாரப்படுதறகு இடனுமுமன்றோ? அவைகாரமும் முதிரமுதிர நீப்பொருளானது எத்தனைதூரமாக விலகிநிருகினறதோ அதாவது அகண்டமெனப்படுவது, அத்தனைதூரமாக வியாபிக்குமன்றோ? அங்ஙனம் வியாபித்தலே அகண்டநாட்டமுமாமென்க. இவறறைப் போல், சொல்மாத்திரமாயும தோறறல்மாத்திரமாயும தூலமுதலிய உபாதித்திரயங்களை நாடுகாறும், ஏகதேசவிகாரநாட்டமும், இவ்வுபாதித்திரயங்களுக்கு உபாதானகாரணமாயிருப்பது யாதெனது சூலமதியை நீக்கிச் சூக்குமமதியால் இவவுபாதித்திரயங்களைக் காரணகாரிய நெறித்தாக ஆராய்ந்துசென்றுழி இருநதுவெளிப்படுதல் அறியாகலின், அதாவது ஞானமாகலின் அந்நஞானம் சுயம்புப்பொருளாயினும், ஷை உபாதிததிரய பஞ்சகோசநாட்டம் தவிர்ந்த அவவவசரம், ஷை ஞான

மானது அகண்டத்துவமாயினும் ஏகதேசமாகத் தோன்றுமல்ல வா? ஏகதேசமாகத் தோன்றுவதென்னெனின், உபாதித்திரய பஞ்சகோசங்களும், இப்பஞ்சகோசங்களை ஓர்முதலெனநாடி இருநதநாட்டமும் ஏகதேசகண்டத்துவமாகலின், இக்கண்டத் துவநாட்டம் அகன்ற அவசாய அநநாட்டம், பஞ்சகோசங்க ளுக்கும் ஆதாரபியாபகமாயுள்ள ஷை ஞானத்தைக் கண்டத்து வமாக நாடுமென்றோ? இனனல், அந்நாட்டம் கண்டத்துவமெ ன்பதற்கு முறானென்னை? இவ்வேகதேச சுயம்புநாட்டமும், அநதஞானமாகிய போதப்பொருளை ஏகதேசமாக நாடியநாட் டம் முதிரமுதிர அர்த ஞானகாரடபடுதறகு இடனாகுமன் றோ? அவ்வாகாரமய முதிரமுதிர அநதஞானம் வித்துணைத் தாகவிருக்கின்றதோ, அதாவது அகண்டபூரணமெனப்படுவது அத்துணைத்தாக வியாபிக்குமன்றோ? அநனாடவியாபித்தலே அகண்டபூரண நாடடமாமெனக. இவ்வறிவினகண் இன்னும் ஐய முளதேல கூறுதும்.

சடோபாதி தோற்றமுளள ஞானறு எங்குமாயுள்ள மகா காசமானது, அகக்கடத்துணை வளைந்ததுபோலிருக்குமன றோ? அவ்வேகதேச கடவடிவவநாடி இருநதநாட்டம் நீடித் தபழக்கமாகலின், அவ்வேகதேசநாட்டம் துவிரந்து அதனுள் வளைபட்டதுபோலிருக்கும் வெளியில் விழுஞானறு, ஏகதேச மாக விழுமா? அனறி பூரணமாக விழுமா? அநநாட்டம் பூர ணமாக விழுகுதறகுப் பழக்கமுதிரதலால்லன்றோ? ஏகதேசமாக முனஞானறு பழகியதால் பிலஞானறு ஏகதேசமாகநாடவே ண்டிவரும் இதுவேபால உபாதித்திரய ஏகதேசநாட்டம் துவிரந்து சிதாகாசதனதைக கணடு சிலஞானறு பழகுங்காறும் அந்நாட் டம் ஏகதேசப்பட்டிருக்குமன்றோ? உபாதிநாட்டம் துவிரந்தபோ தேபூரணநாட்டம் வாய்க்குமேயெனின், பலஞானறும் ஞானப் பியாசமசெய்து தெளியவேண்டுமென்பானேன்? என்னை?

ஞானவாசிட்டம்.

ஊனமிலா ஞானநூல் விசாரத் தாலே
யுயர்வீடு நண்ணுமென லுண்மை யன்றோ

தானறியு மவுபூதி ஞான நனனூல்
சற்குருவிம் மூவகையுந் தயமிலொத்தே
யானுவகை யியற்றில்விடா தானமாத் தோன்று
மற்பவறி வினர்கற்ற வரிய மெய்நூ
னேமுறு மடமைதரு மிதுபோன் மற்ற
வெக்நூல் கருமடமை யியற்ற தன்றே. என்றும்,

வைராக்கியதீபம்.

திரிவிந வுலகத் தரிகொரு ஞானித
தோவிடத தென்றுமோ ரொன்றை
யரைசெயிற் பிரம விந்தையொத் தரிதோ
வெனறுமிவ் வுலகுரைப் பதனு
ளரிசொல்கீ தையி லொ பிரமசா தகரி
னுர்சுகுள வருததமென் பதனுற்
பெரியமோ வருததத் தெனைமறை துணிந்தப
பிரமநா னெனவிருத் தலினே என்றும் கூறியவாற
(ஆ) ஆனக

வியா கவிளக்கம் ஆஸ்சியார்த்தநாட்டம் வந்தும், அநாரா ட்டம் ஞானமாக நிலைக்குவதாலும், அஞ்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதம் என்னும் இவற்றோன்றும் வந்துவருது தாக்குமன்றோ? தாக்குந்தோறும் அவற்றைக் கெடுத்தற்குக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல் என்னும் இம்மூம்முயற்சியும் விடாது பன்னூன்றும் நிகழவேண்டுவது திணணமாகலின், ஷை ஞானவியாபக நாட்டம் எளிதில வாராதென்க. இதுநிற்க. இவ்வியாபக விளக்கம் நூலமுதல் அவிததைகாறும் உள்ள வியட்டிதத்துவக் குழாங்களனைததினையும் அன்மையெனவும், இன்மையெனவும், பொருளபடுமாறு காரணகாரிய நெறித்தாக ஆராய்ந்து சென்று முடிவில் நினறு சதோதயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றமையால், நீ என்னும் தொம்பத இலட்சியார்த்த கூடஸ்தனெனப்படுமா? அன்றி வேறெனப்படுமா? கூடஸ்தனெனப்படுமெனின், இவ்விளக்கத்திற்குக் கூடஸ்தனென்றானேன? ஷை நூலமுதல் அவித்தைகாறும் சூக்குமம் சூக்குமமாக ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து உட்சென்

ற முடிவில் அதிசூக்குமமாய் வெளிப்பட்டு விரிந்த இரகசியப் பொருளாகவினாலென்க. இது அவ்வத்தாதிய விடேசணமாகவின், பிரதியகாதம சொருபமுமெனப்படும். இப்பிரத்தியகாத்ம சொருபம், ஒவ்வொருவரது உள்ளதையன்றி இன்றெனப்படுமோ? படாததால்,

உத்தமவாதநூல்.

உளளஞ் சுயஞ்சோதி யொவ்வொரு வாக்குமெனி
னுள்ளடி காணுமவகை யோராதே— களளமதக்
கறபனைய தாகியதைக் காணுவதோ நும்புலமை
சொறகடகங்கார்க் கேதுயர்க்தோர் சொல

என்றருளியிருக்கின்றது. அவ்வகை வுள்ளதினை கணணும் காலமிதுசமவாதமுகளாக விடாது ஈதிகின்றதும் விளங்குகின்றதும் பதறகினை நாடும் மறைதுதவை மீணடும் அவ்வுளளமாகின்றதுமாயிருக்கின்றதால்,

ஞானவாசிட்டம்.

[illegible]
வாழுவிலாத விலை ணினைவே [illegible]
பழுதினமே [illegible]
நழுவுதுமிலி ஞலனறி [illegible]

என்றும் அருளி நிருகின்றது. [illegible] வியாபகவடிவென்பதற்கு, உதாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

[illegible]
சகத்திரளாஞ் சித்திரத்தைத் தானேகோடு
மானுத் வுலகமெலாம் தனதுசோதி
யாதலினு லதற்குவே றயலொன்றில்லை
நீநானுஞ் சகபேத வடிவாதாலு
நிறகினற வுதனவடிவாய் நீங்காதென்று
நானுவாய் பொருட்புணர்வா னடந்ததாகு
நடக்கவிட மிலாமையினுனடவாதாகும். என்றும்,

பாடுதுறை.

பற்றற்று நின்றோமென் றாதேடா காளம்
பார்ப்பறப் பார்த்தோமென றாதேடா காள
முற்றவு ணர்வேயென் றாதேடா காள
முன்னொளி யானோமென் றாதேடா காளம். என்றும்,
அருஞான காரிய மனைத்து மறவிட்டு
விருஞான மானோமென் றுந்தீபற
வெளியாகி நின்றோமென றுந்தீபற என்றும் கூறிய
வாற்றாற்காண்க.

உபாதி சகிதமாக நின்று நிகழும் எண்ணரிய உயிர்களது உள்ளமானது அதாவது சித்தம் சிந்தையானது வியாபகமாகவும் உபாதானமாகவும் விளக்கமாகவும் நித்தியமாகவும் சாட்சியாகவுமிருக்கின்றது சுத்தியமானது அனுபவமாயிருக்க, அவ்வொவ்வொருவரும் நான் நானென்பதற்குப்பொருள் இதையன்றியாதிருக்கின்றது? உயிர்கள் பலவாயினும் அவைகளுக்கு நானென்னும் இவ்வகைப்பொருள் ஒன்றாயிருக்கின்றதன்றோ? இவ்வொன்றையன்றோ எல்லாவிடமும் நான நானென்னவழங்குகின்றன அங்ஙனமவ்வழக்கு நிகழ்வதற்கு ஒப்பொருள் யெவ்விடங்களும் பொருந்தமுற்றிருக்கின்றதாலன்றோ.

ஞானவாசிட்டம்.

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிரும்
தனவயத முலரைப்ப தாகி
ஈகவொளியா யானமத்த துவமான
சொருபத்தை நினைத்தல செய்வாந்
திகழிதய குகையுறையுந் தேவதையை
விட்டயலே தெய்வந தேடன்
மிகவரிய கவந்துவதை யெறிந்துசிறு
மணிசீதமும் வேட்கை போலாம். என்றும்,
ஜீவிஜீவையெல் லாமறுந்து மங்கலமெல்
லாமுதவுந் தேவபூசை
யாவதெனக் கேட்டலுமீம யருள்செய்வான்

நெய்வந்தா னியாதென் றேதிற்
கேவலமே யரியல்ல வரனல்ல
பூதவடற் கிடைத்த தல்ல
வோவுமன மன்றடியு முடியுமிலாச்
செப்பப்படா வுணர்வே தெய்வம் என்றும்,

அருளியிருக்கின்றது. அன்றியும், ஓவவொருபிரும் இவ வகமபொருளை அபரோட்சமாகக்கொண்டு பலகற்பமும் பூசித்து அநுபவாகவேண்டுவது அவசியமிருக்கின்றதால்,

ஞானவாசிட்டம்

தேகமுசற் பிரிவுளாய்ச சிறியனவாம பொருள்கள்
தெய்வ முணடோ
பாகமறப் பணிமையா வடிமுடிவற் றுளவுணவே
பரமபோத
மாகலிஞ ஞதுதெய்ய மருச்சித்தற குரித்தாகு
மறிவிலாத
மூகருக்கு வடிவமுத லருச்சனையே யமல்பெனறு
மொழியுமனறே எனறும அருளியிருக்கின்றது,

சுருதி உததி அனுபவங்களால் அகமபொருள் இங்ஙனமிருக்க, நாம ஓவவொருவரும எகருத்தியங்களையும் எட்போதங்களையும் அனுபவித்தற்கு நான நானென இவவாபாச போதங்களை மூந்தோறும் அவவப்போத நாட்டங்கள அதிட்டான நானென்னும் ஆதார அப்பெருமபோதத்தில விழவேண்டுமா? அன்றித் தூலமுதலிய இவவுபாதிததிரயங்கள்மேல்வந்துவிழவேண்டுமா? அவவாதாரப்பெருமேபாதத்திலன்றோ வந்துவிழவேண்டும். அங்ஙனம் விழாதிர்நாட்டம் அபரோட்சத்தில இதுநான் இதுநானெனவும், பரோட்சத்தில் அதுநான் அதுநானெனவுமாகவின், அபரோட்சமாகவிழுந்து பழகுபவரை அவர்போன்றார் மட்டுமே ஆறறிவுயிரே. என்றருளியிருக்கின்றனர். அன்றியும்,

குறள்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மிக்கட்பே றல்ல பிற. எனவும் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. இவற்றால் அபரோட்சமாக அப்பியாசிப்பவர்கள் மனிதரெனப் படுவரெனின், அவத்தாத்திரயங் கடந்து பரோட்சமாக அப்பியாசிப்பவர்கள் எனனவெனப்படுவர்? போலிமனிதரெனப் படுவரன்றோ? இவவப்பியாசிகளே போலிமனிதரெனின், அவத்தாத்திரயங்களில் கைப்பறறுமலும் அயர்வுறுமலும் பரோட்ச அப்பியாசத்துக்குக் கிஞ்சித்தும் இணங்காமலும் கல்விகேள்விகளிலேயே முற்றும் மிதந்திருப்பவர்கள் என்னவெனப்படுவரோ தெரிகிலம்? ஆகலின் ஒவ்வொருவரும் நாபரூபங்கள் நான் எனதாகத் தோன்றுமிதோறும் இவற்றை நான் எனதுமல்லன அகற்றியகற்றி ஷை ஆதாரபெருமிபாதத்தில் அபரோட்சமாக விழுவிடினும், பரோட்சமாகவேனும் தத்தம் நாட்டம் விழுந்தழுந்த வேணடியதே திணணமாயின? இவ்வாராய்ச்சிக்கண் ஊதியினும் கூறவேண்டுவது யாமறிகிலமென்க.

முன்னாளான்று விடியமுதல் இஞ்ஞான்று இருப்பாகத்தோந்த இச்சாபாகபாவம் விரிந்து வந்த ஆராயச்சியைத் தொகுத்துரைத்தல் வெகுளலினை, சத்தமுதலிய ஐந்து விடயங்களும் எதற்குத்தோறுகின்றதென ஆராய்ந்துழி, அவைவைந்துவிடயங்களையும் பிறிதினிழமைகளாகக் கொண்டுணர்ந்துவரும ஐம்பொறிகளெனத்தேர்ந்தன. அதனால், அவ்வைமபொறிகளும் அறிவாயிற்று. ஆகவே, பின்ஞான்று அவவைம்பொறிகளையும் ஆராய்ந்துழி, அவைகள அறியாமையாய் முடிந்தன. அதன் பின்ஞானறு அறிவென்பதியாதென ஆராய்ந்துசென்றுழி, ஷை பொறிகளைப் பிறிதின்கிழமைகளாகக்கொண்டு உணர்ந்துவரும் அந்தக்கரணங்களெனத்தேர்ந்தன அதனால், அவவந்தக்கரணங்கள் அறிவாயிற்று. ஆகவே, பின்ஞான்று அவவந்தக்கரணங்களை ஆராய்ந்துழி அவைகள் அறியாமையாய்முடிந்தன. அதன் பின்ஞான்று அறிவென்பதியாதென ஆராய்

ந்துசென்றுழி ஷை அந்தங்க [illegible] பிறிதொன்றிறமைகளா
கக்கொண்டுணர்ந்துவரு [illegible] ஆகிய [illegible]. அதனால் அச்சீவபோதமாகிய [illegible] ஒன்று அச்சீவபோதத்தை ஆராய்ந்துழி அது [illegible] ஆய் முடிந்தது அதன் பின்றொன்று [illegible] ஆராய்ந்துசென்றுழி ஷை சீவபோதத்தை [illegible] ஆகக்கொண்டுணர்ந்துவருட [illegible]. அதனால் அச்சாட்சிபோதம் அறிவாகிய [illegible] ஒன்று அப்போதத்தை ஆராய்ந்துழி [illegible] ஒளி இல்லாவாறுபோல, ஷை [illegible] உணர்வுக்கு வேறோர் உணர்வு இன்றி [illegible] ஷை விடயமுதல் சீவபோதமாகிய [illegible] அறிவறியாமை அநாதி [illegible] ஆகிய [illegible] அறிவறியாமையாதுமாய் அவை அனைத்துக்கும் சாட்சியாய் [illegible] ஆனைவிற்பிரகாசமாயுணரு உணர்வுவடிவே ஷை அறிவறியா [illegible] அகம்பொருளாகவே முடிந்ததென்க. இதனால் [illegible] அறிவறியாமை அறிவுகளுமேயல்ல அறிவிருதன்மையுமாகிய அகப்பட்சத்தைப் பூர்வபட்சமாகக், ஷை விடயமுதல் அசித்தாகிய அகமாக நிகழும் அறிவறியாமை அனைத்துள ஒன்றேனுமு [illegible] ஒன்றேனுமாகத் தானே தானாயிறவிறனாக. தானே தானாயிருத்தலால் இயற்கையாயின், இடைஒன்றாகிய அறிவறியாமையைப் பிறவாமலிருத்தல் வேண்டுமெனின், இஃது கயிற்றினகண் அரவெனப்படு வத்திலுள்ளமையென வினவுவதுபோலாமென்க. ஷை விடயமுதல் [illegible] ஆகிய [illegible] வற்றிய குத்திரமாவன.

உபநிடதம்.

சத்தமுத லைந்தனையும பொறிகளறி யுமபொறிக
டமமைத தானு
யொத்தகர ணமதறியுங் கரணததை யறியுமுப
ருயிரைத் தானு
நித்தியமா யிருந்தறியுஞ் சாட்சியகண டாகாமு
நீவுமேலா

பித்தனையும் பகுத்தறியு மறிவுடை வாயிருப்ப
தியல்பு தாமே யெனறும்.
விடயமறிந் திடும்பொறிகள் விடய மாமோ
மிகுபொறி யறிகரணம் பொறிக ளாமோ
வடையவறி வேனந்தக் கரண மாமோ
வதனையறிந் திடுஞ்சாடசி வேனுமோ
தடையறவொன் றினையறியு மொன்று மேலாகு
சாட்சியையொன் றுலகியத் தருமோ தானு
மிடையறநின் றிலகுமெனி னதனைக் காண்டற்
கேதுண்டா மதுவாகி யிருந்து காணே. எனக்கூறிய
வாற்றாற்காண்க.

ஐந்தாவது

கூடஸ்த சைதன்னிய

இலட்சியார்த்த விளக்கம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

ஆறவது

துவைத சிதாரோப ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா

இருதவா ராயச்சினி லேய்ந்திடுமா சுத்திரண்டென்
றாதமின்றிச் சாதிகுமா கமக்தா—ரேமத
வறிவிரண்டுங் கற்றினக ளாகிமே லானறே
யறிவனனத தேர்நதிடுமே யாநகு

மூன்றானறு இருப்பது ஓர் அறிவெனக்கூறியது உண்மையாயிருக்க, ஒழுவிலாடுக்க முதலிய அரிய நூல்களில்.

காணு மறிவுநீ சாடடறிவு நாமவற்றைக்
காணக் கழலுன கழற்றியிலே—காணி
நமைதநிருபபிப் பாராதே நான்றானென ஞேத
யமிழ்த்துகர கமபோனிற் பாய்.

எனக்கூறியிருப்பானேனெனின் அங்ஙனம கூறியிருக்கின்றதைப்பற்றி நன்கு விளக்குதும் எங்ஙனமெனின், அறிவென்பதற்குமேல், வேறே ஓர் அறிவுண்டென்பது, முதலறிவு அறியுமறிவுய மேலறிவு அறிவிக்குமறிவும் ஆகின்றன முதலறிவையறிவிததற்கு மேலறிவு ஒன்றிருப்பதுபோல, அம்மேலறிவையய

றிவித்தற்கு மேலறிவொன்றிருக்கவேண்டுமன்றோ? மேலறிவை அறிவிததற்கு மேலறிவொன்றில்லையெனின், முதலறிவை அறிவித்தற்கு மேலறிவொன்று இல்லையெனப் படாதோ? படாதெனின், முதலறிவுக்கு மாதிரம் எங்ஙனம் மேலறிவு உண்டெனப்படும். அறிவெனபது, தனக்குச் சுசாதிகமும் விசாதிகமும் சுகதபேதமு மிருக்கச் சம்மதித்ததாயின், அது அறியாமை யெனப்படும்? இங்ஙனமிருக்க ஈரறிவென்பதில எது அறிவெனப்படும்? எது அறியாமையெனபடும்? முதலறிவு அறியாமையும் மேலறிவு அறிவுமெனப்படுமெனின்; சிற்றறிவு பேரறிவு பேதமின்றாகின்றன. இருக்கின்றதால் ஒன்றறிவாயும் ஒன்றறியாமையாயும் எங்ஙனம் ஏற்கப்படும்? மூன்றான்று சுசாதிவிசாதி சுகதபேதம் மூன்றையும் ஏலாததே அறிவெனச் சமமதித்திருக்க, பின்னூன்று முதலறிவாகிற அறியாமையிருக்கச் சமமதித்ததென்னை? அவ்வறியாமை மேலறிவுக்கு விசாதிகமன்றோ? அன்றியும், சிற்றறிவு பேரறிவென்பதில் சிற்றறிவாவதுமுண்டன்றோ? அசசிற்றறிவு சுசாதிபேதமன்றோ? இச்சுசாதிபேதம பிரபஞ்சமுதல் பிபீலிகம இறுவாயுள்ள எண்ணரிய கோடாகோடிகடகும் மிஞ்சியிருக்கின்றனவனறோ? அன்றியும், பாஞ்சபூதபவுதிக முதலியன வாகத்தோன்றும் இப்பிரபஞ்சம விசாதிபேதங்களன்றோ? முதலறிவு அறியாமையென்னின், இமமுதலறிவு எண்ணரியதாயிருக்கின்றமையின், விசாதிபேதம அனந்தபேதங்களாயும், அங்ஙனமினறி அமமுதலறிவு சிற்றறிவெனனின, அனந்த சுசாதிபேதங்களாயும் முடிகின்றன. முடிவதால் எங்ஙனம்மேலறிவென்றது அறிவெனபபடும்? முதலறிவு அறிவாயின், மேலறிவாகிற சுசாதிபேதமும் பிரபஞ்சமாகிற விசாதிபேதங்களும் இருக்கலாமா? அன்றி, மேலறிவு அறிவாயின் முதலறிவாகிற சுசாதிபேதங்களும பிரபஞ்சமாகிற விசாதிபேதங்களும் இருக்கலாமா? வத்துவெனப்படுவது ஒப்பும் உயர்வும் தாழ்வுமற்றதன்றோ? இத்துணைத் தோடங்களிருக்க, அறிவுக்கு மேலறிவுண்

டெனச்சமமதிதது அறிவுக்குமேலறிவு அறிவுக்கு மேலறிவெ னசவெனறு செனறு சாறின்றி அனவததாதமேநாடமெய்து மே? இதறகென்செயறும்! இதுதுணைக் கட்டடங்களையும் நன் குணாக.

சுசாதெமுதலிய பேசங்சாருக்குத் திட்டாந்தமாவது—மர த்துதகுததனபோன றமரும்மெலறிருதகல சுசாதியும், அம்ம ரத்துக்குக் கமுதுவினை மாறு பிருதகல் விசாதியும், அம்மர த்தின்கண்தளிர் இலைமலகமுதலியனவாய விட்டுநீஙகாது அ டங்கியிருதல சுவசாதியேபோலனனவெனக இவவாறே தாட் டாருதமாவது அறிவெனபது மேலைநிலையாம் தமுவாகவே ணும் சடபாரவேணடு தனனிசசயபாக மேறறிவு ஒனறாகவேணு ம பலவாகவேணடு இரு வகையன்றி, சுசாதியாக, அவவறிவுக்கு அதியாமடைபடு பிரமமுமு மேலறு நிருகுணமாக என விசாதியும், அவவறிவு தானே சருவமுமு நிருகுணமுமாய அது வைகதபேத மும்மேனக் நிருவிசாதிமுமாய மூனறு பேதங்களும் அறி வெனபதுதகன்றுகலை.

சதிவான்போதம்

மெய்ப்பனாயறி வெனப்பகுக்கு வேறறிவு வேறாகத்
தமலைபடறி யுமபதிவ தேயறிவு தானேன் என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

பொருகடலிற் றிரைமுதலாய் பிறந்த வெல்லாம
புனலாகி விளங்காமற் புழுதி யாமோ
வொருபொருளாம பிரமமயத் திரமேயல்லா
ஐயமெனுங் கற்பனைப்பே ரொன்றுமில்லை
யெரியிடைதிற் சூடியாத் திரமே யல்லா
லிரண்டினைடோ வவ்வலைகபோலென்றுமொன்றுஞ்
சரிதைகிரி யாயோகப் பதத்தின் முதறிச்
சாதனங்க ளிறைந்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டும்.

என்றும் கூறியிருக்கின்றன.

ஓர் அறிவென்பதே சுவகதாதீபேத மிறந்திருக்கின்றதாயின், இரண்டாவதறிவு எங்ஙனமிருக்கும்? வேறாக ஓரறிவேயிருத்தறகு ஏதுவில்லையாயின், எண்ணிய அறிவென்பது இருத்தற்கு எங்ஙனமிடந்தரும்? இதனால் ஈறறிவெனவழங்குவது விவரிதமெனக இதுநிற்க. ஈறறிவென்பதைப்பற்றி இன்னுஞ்சம்ரூபிக்குதும. முதலறிவு அறியுமறிவு மேலறிவு அறிவிக்கும் அறிவனறோ? அறியுமறிவு பொருளல்லவற்றைப் பொருளெனவும் பொருளைப் பொருளெனவு முணர்தல். அவையானை—தானல்லாதுகைத் தானெனவும் தனதல்லாததைத்தனதெனவு, தானெனலேத தானெனவுமதனதெனலேதனதெனவுமாதோ ல இவ்விரண்டிபடிகமும யாரபாலது? முதலறிவாகிய உயிரினபாலதெனின, இவ்வுயிருக்குமேல் வேறாகவோ அறிவிருபதுமாதுக்கு? முதலறிவுக்கு அறிவித்தறகெனின் அவ்வறிவு அறிவிக்கறதுபோ, மேலறிவெனபது எங்ஙனம் தானறிவிப்பதறுமாறு, மேலறிவு ஏவுதறபாற்றா கீழறிவு இயற்றுதற்காதுசாயினனறனறிவு ஏவுதற்காததா கருத்துப்படி

ழுமொழிக்கிணங்க, அனாதியாயுள்ள மாயைக்கண் அனாதியாக வாளாவிருந்த உயிரை வெளியிலிழுத்துவிட்டு இத்தனை கோலஞ்செய்துகொண்டு இன்னும் வருகின்றதென்பது பொருத்தமாவிருக்கின்றதா? அவ்விறைவன் தனது காருணியத்தால் இழுத்துச்செய்வித்ததேயன்றி விவாத்தமாக வல்லசீவியெனின், இக்கருணை உயிரின்மேல் இடையில வைத்ததற்கு ஏதுவென்னை? அன்றியும், இக்கருணைவைத்திருத்தற்கு முன்னுள்ளது இவ்வுயிர் என்ன நனமைசெய்தது? அநநனமமெ மாயைகக்ண் தான் செய்வதற்குத் தனக்குபாதிசத்தியில்லையே? இவ்வாறிழுமம், எவ்வித்ததிருலோ நனமைசெயது விட்டதாகவே ஏறுபோமெனின், அவ்வினை இறைவனது அருகவிர சதுதியிச்சோநதனமிப் இனனுல் அகருணை இனபமில்வருதலன்று அகருணை இறைவனுககு அனுதியே இருகவின் வெதனின், அவவியலனகருணை உயிரைப்பற்றியதனறே? அங்ஙனம் பற்றியிருக்குமாயின் அனுதியிலேயே உயிர் விடுபடுவிருந்ததுவன்றுகிடக்க இன்னமையால அகருணை இடற்கையுமன்று செயறனகையுமன்று இவ்வருட்கருணையென வழங்கபடுவது விவாத்தமென்றாயிற் றன்ச இதுநம்மக. ஏறறி வெனனமுடியாதது உளதாயின் அதுவருவெகாத்ததா? அன்றி ஒவவாததா? ஒத்தெனின், அவ்வருளிகெனைத்ததா? அன்றிபிரபல சுருதிகளிகொத்தபடி பிரபலகுருதிக்கொத்ததெனின்

தாயுமானவர்.

சந்ததமு மெனதுசெய னினதுசெய லியானெனுா
தனைமறினை யன்றி யில்லைத் தனமையால வேறலேன்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சுபாவமிதுவே யென்றும்.

திருவாசகம்.

வானுகி மண்ணுகி வளியாகி யொளியாகி
யூனுகி யுயிராகி யுண்மையுமா யின்மையுமாய். என்றும்,

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

ஊனுயிரானுயுடலானுயுலகானுய்
வானுய்நிலனுனுய்கடலானுய். என்றும்,

வைராக்கியசதகம்.

புகலரும்பரப் பிரமமாங் கடறனிற்
புணரிபரைத் திரையீசன்
சகமொடாருயி ரெனுநுவை யாதிக
டந்துமாற திடுமென்றே
பகரு நான்மறை யெனினி லெதையெதைப்
பற்றுமாம விடுகிறபாம்,
சுகமொருபமே யனைத்து மென்றகற்றுதி
துவிந்பா வினை நெஞ்சே. என்றும்,

பிருதுவமது.

சேயபுரந்தொழிலைவிந்தாழி லியாமுமச்
சிவனதுவடி வென்றே
யையமறுனராதியா னெனுஞ்செருக்கடைந்து
[illegible] வருமிச், மைவிதன்னேடு என்றும்.

குறள்.

அகர முதல வெழுத்தெலலா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு என்றும்,

இங்ஙனம் அநேக நூல்களும் இறைவனையன்றி உயிரின் றேறனயும, வேறுகதேனுன்றினும் ஓர் முதலன்றெனவும், இங்ஙனமிருக்கும் உயிர் அவனிறைவனுமன்றெனவும் கூறியிருக்கின்றவை அற்பசுருதிகளாகுமா! அன்றியும், ஈரறிவென்பது உளதெனச்சம்மதித்த ஷை சுருதிகள் இவவுலகானுபவத்துக்கியைந்திருக்கின்றநே யெனின், ஈரறிவென்பது கற்பிதமென்ற சுருதிகளனுபவத்துக்கியையாததாக்கும்! இரண்டறி வெனக்கூறும் சுருதிகள் அனுபவத்துக் கொவ்வியதோடு யுக்திக்கும் ஒத்திருக்கவேண்டுமன்றோ? அவயுக்திப் பிரமாணத்தைப்பற்றிச் சற்றூகிக்குதும. எங்ஙனமெனின், ஈரறிவெனச் சம்மதித்தது வியட்டி சமட்டி உபாதி குணம் தொழில்களாலன்றோ? வியட்டி உபாதிகுணம் தொழில்களென்பவை தனித்தனியாயிருக்கின்ற தூல

சூக்குமகாரணங்கள் உபாதிகளும், கிஞ்சிக்ஞத்துவம் குணமும இராகாதி சேட்டைகள் தொழில்களுமாம். சமட்டி உபாதிகுணம தொழில்களெனபவை ஷை யாவமருங்குகூடியிருக்கின்றநூலசூக்குமகாரணங்கள் உபாதிகளும், சர்வக்ஞத்துவமுதலிபவைகுணங்களும், சிருட்டியாதிகள தொழில்களுமாம். இவைகள் எங்ஙனமெனின், தனிமரம வியட்டியெனபதும பலமரங்களின் சேர்க்கை சமட்டி யெனபதுமாம். தனிததலியாயுள்ளவியட்டி உபாதி குணம் தொழிலுக்குப் பிரமன்முதல் பிபீலிகமிறுதியாக ஒவவோரவியட்டி சித்துப்பொருள இருக்குமாறுபோல், சர்வமாயுள்ள சமட்டி உபாதி குணம் தொழிலுக்குச் சமட்டிசசித்துப் பொருளொன்றிருக்கவேணடுமன்றே? அசசமட்டியாகிய சித்துப்பொருள் ஈசுரனெனவும், பேரறிவெனவும், ஆண்டானெனவும் பொருள்படுகின்றது வியட்டியாகிய சித்துப்பொருள் சீவனெனவும் சிற்றறிவெனவும் அடிமையெனவும பொருள்படுகின்றது. ஷை வியட்டி சமட்டியாகிய உபாதிகுணம தொழில்கள் ஈரறிவாகிய முதல்களுக்கா? அன்றி ஈரறிவாகியமுதல்கள் உபாதி குணம் தொழில்களுக்கா? உபாதி குணம தொழில்களுக்கே ஈரறிவுகளுமெனின், ஆழிக்குவிரலலமறுமிபோலமன்றது. அங்ஙனமாயின், ஆழியானது விரலலலக்கேசாடலயாதுக்கு? ஆழியாகியதான் விரலால் அலங்காரமாயமிருத்தறகாகக்கு! இங்ஙனமே, ஷை இருவித உபாதி குணம தொழில்களும அவவீரறிவையுங்கொண்டு யாதுசெயகின்றன? பாதமுமுதிக் கியைநததசாதனங்களை இயறறி அப்பநதமுத்திகியை எய்துதறகாகக்கும்? இவைகள் கிஞ்சிதபொருததமாயிருக்கின்றனவா? இல்லையே விரலுக்கு ஆழியென்றாபொருநதும எங்ஙனமெனின், விரலானது ஆழியைகொண்டு தான அலங்காரமாதற் கியைகின்றது. இதுபோல், ஈரறிவுக்கும உபாதிகுணம் தொழிலகளாதலின அவவவ்வுபாதியாதிகளால் சிற்றறிவு பநதமுத்திகளை எய்துதற்கும் பேரறிவு அப்பந்தமுத்திகளை நாதற்கும பொருந்துகின்றன. அன்றியும், ஆழியென்பது விரலுக்காயினும, இவவாழி விரலெனப்படாவாறுபோல, ஷை இருவித உபாதிகுணம் தொழில்கள் ஈரறிவுகட்காயினும அவவுபாதியாதிகள் ஈரறிவெனப்ப

டாவன்றோ? இவற்றால் அறிவுவேறும் அறியப்படும் உபாதியாதிகள் வேறுமாகின்றன.

ஆகவே, இருவித உபாதிகுணம் தொழில்களையும் நீக்குழி, அறிவு இரண்டெனனும் பேதமிருக்கக் காட்டுதற்கியையுமோ? ஈரறிவெனக்கொண்டது உபாதிகுணம் தொழில்நோக்கத்திலேயா? அன்றி அறிவு நோக்கத்திலேயா? அறிவு நோக்கத்திலேயேயெனின், ஆகாயதிருட்டியில ஆகாயமிரண்டுபட்டிருக்குமாயின் அறிவுதிருட்டியில் அறிவு இரண்டெனபதற்குமுரணின்று கடோபாதிமேகோபாதிகள்திருட்டியில் ஆகாயம் இரணடுபட்டதுபோலிருப்பினும இரண்டெனப்படுமோ? படாதன்றோ? அதுபோல, வியட்டி சமட்டி உபாதிகுணம் தொழில் திருட்டிகளில் இரண்டுபட்டது போலிருப்பதால் இரண்டாயிற்றா? இல்லையே! இஃதிங்ஙனம் நிற்க.

இஃது உயிர் பலவன்றெனல்

உயிர் ஒன்றென்பதா? அன்றிப்பலவென்பதா? பலவென்பதுதானெனின், யாதினாலேற்றறபாலது? உயிர்களினாலேயே ஏறறதெனின, உயிரைககண்டுழி ஏற்றற்பாலதா? அன்றிக்காணுதுழி ஏற்றற்பாலதா? கண்டுழியே ஏற்றதெனின், சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணமாகிய இவ்வஞ்ஞானவத்தைகள் ஐகுளுள எந்த அவத்தையிற்கண்டேற்றது? அன்றியும், ஞானவத்தைகளாகிய துரியம் துரியாதீதம் இரண்டில் எந்த அவததையிற்கண்டேற்றது? ஷை அஞ்ஞானவத்தையிற்கண்டது தூலமுதலிய உபாதிதிரயங்களையன்றியில்லையே! ஞானவததைகளிலோ காலதேசவத்துபரிச்சேதரகித சுயம்பிரகாசத்தையன்றி இல்லையே! ஆகலின், உயிரைக்கண்டு பலவென்றேற்றதன்று, அன்றியும், உயிரைப்பலவென்றேற்றது ஒவவொன்றாழ் எத்துணை எத்துணையாக ஏற்றது? உடறறுணையாக ஏற்றதெனின், மூவித உடலுள் எந்த உடற்றுணையாக ஏற்றது? தூலவுடற்றுணையாக ஏற்றதெனின், இத்தூலவுடலெத்துணையது? இஃது பருவத்துக்கு ஓரளவாயிருக்கின்றதே? அப்பருவபேதங்களில் இஃதெப்பருவத்துணையது?

திருவாசகம்.

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
ளெல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்

என்று திருவாயமலர்ந்தருளியதை ஏற்கற்பாலதாகலின், இப்பலபிறவிகளுள் எப்பிறவித் துணையென்பது? அவ்வாபிறவியும் ஏனைவோர் பருவத்துணையாயிருக்கின்றதே! அவற்றுள் அவ்வவ்வுடல் எத்துணையெனப்படும்? உடற்றுணை எத்துணை எத்துணைத்தாயினும் உயிர்கள் அணுத்துணைத்தாகலின் அவ்வவ்வுடல்களுள் ஏகதேசமாகநின்று இச்சா ஞானக்கிரியைகளை இயற்றி இயற்றி வருகின்றன. அங்ஙனம் இயற்றிவருகின்றநாள் ஓர் அறை வீட்டின்கண் ஏகதேசமாயிருக்கும் ஓர் சிறிய தீபமானது அவ்வீடுமுழுதும் பொருள்களை விளக்குவது போலாமெனின், அவ்வுடலிடத்தே இயமதனக்கணிமை :கலை ஒளிமிருதியாயும் சேயமடக்கண மழுக்கமாயும் இடைக்கண் சமமாயும் விளங்குகின்றது

அதுபோல் உபாதிகள்தோறும் ஏகதேசமேகதேசமாக நிறகும உயிர்களின் உணர்வு தத்தமக்கு அணிமைக்கண் மிகுயொயுய சேய்மைக்கண் மழுக்கமாயும் இடைக்கண் சமமாயுமிருந்து விளங்கவேண்டுமே! அங்ஙனமல்லையே! பரிசவுணர்வில்லாதுடமும் உண்டோ! தேகமுழுதும் வியாபித்துநின்றுணர்வது ஒருபடித்தாயிருக்கின்றதே! உடலிருப்பப் பரிசவுணர்வினகண்ணேஎங்கெங்கேபரிசவுணர்ச்சியினறோ அங்கங்கே அவ்வத்தேகமிருக்கட்டும். அன்றியும் உயிர்கள் அணுத்தன்மையென்பது இயற்கையெனப்படுவதா? அன்றிச்செயற்கையெனப்படுவதா? செயற்கையெனப்படுவதெனின், உயிர்கட்கியற்கையது யாதெனப்படும்? வியாபகத்துவமெனின், அவ்வியாபகம் இடையில்அணுத்தனமையாகவேண்டுவதின்று. அன்றியும், அவ்வியாபகம் அணுத்தன்மையானதாகவே வைத்துக்கொள்வம். அணுத்தன்மைக்

கு முன்ஞான்றிருந்த வியாபகங்கெட்டு அணுத்தன்மையாயி ற்றா? அன்றிககெடாதாயிற்றா? கெட்டேயாயிற்றெனின், மீண் டும வியாபகமாகாதிருக்கவேணடும்? மீண்டும வியாபகமாகாதா யின், பரத்தோடு கலந்தேகமாதறகுக் கூடாதே! வியாபகங் கெடாமலே அணுத்தனமை யாயிற்றெனின், வியாபகமிருந் தவாறிருக்கின் அஃதெங்ஙனம அணுத்தன்மையெறும்? கயி றானது அரவுத் தன்மை பெற்றதுபோலாகும்! இடைக்கண் அணுததன்மை வந்ததெனறேற்கின், அவ்விடைக்கண் வியாபக தது வம இன்றென்பதாகிப் பின்ஞானறு பரத்தோடு கலகக்ாத தோடமம வாயகுமெனக்கருதி அவ்வணுரதன்மை இயறகையா தெனறேறகினும, பரிபாகமுறாதிவரத பினஞானறு பரத்தோ டுகலத்தலையேயாத துடன இருக்கருத்துமும இயறகையதெ னப்படும. அங்ஙனியற்கையாயினை, நிரிகாலஞானயாசிற ரவ்வஞ் ததுமம இடைககண வாராதிருக்கவேணடுமே! அநத ஞானம தவத்தால்வருகினறமெனினை, தவத்தாலேனும் இடைக்கணவரு கின்றதால கூறிய வநத்துவம இயம்கையெனபானேன்? இது நிறக.

உயிரென்பது அரூபமாயிருளா? அருவி உருவப்பொருளா? அருவபபொருளெனின், அருவம் உருவ உபாதிகுட்கட்டுப்படு வதுமுண்டா? படுவதுமுண்டெனின், அருவமாகிய இவ்வெளியான து எந்த உருவ உபாதிக்குட் கட்டுப்பட்டது? இவ்வெளி சட அரு வமாதலின் கட்டுபபடுதறகியையாது உயிர் சிதரூபமாகலிறகட டுப்படுதற்கியைபுடையதெனின், அவ்வுதாரணதிரயம உபாதிதிரயம அ பிமானதிரயம மூலியவைகள எதனபால மாறி மாறிகககாண ப்படுகின்றனவோ அவைகளாலாகி வருகின்றனவ? எங்ஙனமெனின், தூலபாவந் தோன்றிய ஞானறு விசுவனென்கிற அபிமானியும் சாக்கிரவத் தையும்தோனறுகின்றன. அவ்வாறும் தோன்று ஞான்றும ஏனைய சூக்குமோபாதியும் தைசசுனென்னும் அபிமானியும்சொ ப்பனவுதததையும காரணோபாதியும பிராஞ்ஞனென்னும் அபிமா னியும் சுழுத்தியவத்தையும் இன்று. அச்சூக்குமோபாதிமுதலி யவைகள்தோன்றும் ஞானறும் ஷை தூலம் விசுவன் சாக்கிரம் இம்மூன்றும் இன்று. இவையனைத்தும் எங்கே உளதாயுமில

தாயும் தோன்றிமறைகின்றன ? இங்ஙனம் தோன்றிமறையும் ஊனத்தும் சங்கற்பமாகிற நினைவெழுச்சிகளன்றோ ? இவ்வெழுச்சிகள் நானென்பதிலன்றோ? அந்த நானென்பது ஷை தோன்றி மறைபவைகட்குச் சாட்சிசைதன்னியமன்றோ ? இங்கே ஓர் வியட்டி உபாதிகுணம்தொழில்களுக்காதாரம் நானென்னனும் சாட்சிசைதன்னியம் ஒன்றிருப்பதுபோல ஆங்காங்கும் எண்ணரிய வியட்டி உபாதிகுணம் தொழில்களுக்கும் ஆதாரசாட்சிசைதன்னியங்களும் எண்ணரிதாயிருக்குமன்றோ ? அவ்வவ்வாதாரசாட்சி சைதன்னியமனைத்தும் ஒன்றெனப்பட்டதா? அன்றிப்பலவெனப்பட்டதா? பலவெனப்பட்டதெனின், ஒருநானென்னும் போதாதாரத்திற்கு எல்லை எதுணையென்று ஏற்கப்பட்டது? கடோபாதிகளனைத்தும் அகன்றுழி, அவ்வக்கடவுகளோறும் துண்டு துண்டாக முன்னாறான காணப்பட்ட வெளியெனபது பலவாயிருக்கட்டுமே. நானென்பது பலவாயிருக்க ஆங்காங்கும் அவ்வதாதாரிய முதலியனவாகத்தோன்றும் விகாரதிருட்டிகளகன்றுழி, அவ்வவ்வவ்வதாதாரியங்களதோறும் தனித்தனி வெவ்வேறாக முன்னாறான காணப்பட்ட நானென்னும் ஆதாரமென்பது பலவாயிருக்கின்றதா? ஓர் வகுப்பாகிய அலையாதிகட்கு எந்தசலப்பொருள் ஆதாரத்துவமாயிருக்கின்றதோ அந்த சலப்பொருள் ஒன்றேயன்றோ பலவகுப்பாகிய அலையாதிகட்கும் ஆதாரமாகியது? பலவகுப்பு அலையாதிகள் எழுச்சியினாற் சலாதாரம் பலவாகுமா? ஆகாதன்றோ? அலையாதிகளாகிய ஆதேயங்களோடு சலாதாரமும் ஒருங்கேவிளங்குவதால் இச்சலாதாரமானது ஏகத்துவமென்பதற்கு இழுக்கின்று. ஆவகாங்கும் சலப்பொருள் விளங்காமலும் அதனைப் பாராமலும் நின்று அலையாதிகளையே திருட்டித்துகொண்டிருக்கில் இச்சலாதாரம் பலவாகத்தானே மயங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டியது? மயங்கினும் மயங்காவிடினும் இச்சலாதாரம் எஞ்ஞான்றேனும் பலவென்பதற்கியையுமா ?

இதுபோல், ஓர் வகுப்பாகிய அவந்தாத்திரியமுதலிய கற்பனைகட்கு, எந்த நானென்னும்போதம் ஆதாரத்துவமாயிருக்கின்றதோ அந்தப்போதாதாரமொன்றேயன்றோ பலவகுப்பா

கிய அவத்தாத்திரய முதலியவைகட்கும் ஆதாரமாகியது? பல வகுப்பாகிய அவததாத்திரய முதலியவைகளின்எழுச்சியினால்அ ந்தப்போதாதாரம் பலவாகுமா? ஆகாதன்றோ! அவத்தாத்திரய முதலிய ஆதேயங்களோடு அநதப்போதாதாரம் சற்றும் விளங காமையினால் அவவாதாரம பலவாயிருப்பதுபோல் இழுக்குற்ற து ஆகுகாங்கும அந்தப்போதாதானது விளங்கவும் அதைக்கா ணவும் நின்று இவவவதாத்திரயமுதலியவைகளைத் திருட்டி க்காதிருந்திடில் அந்தப்போதாதாரம பலவெனமயங்கவேண்டி வருமோ? மயங்கினும மயங்காவிடினும அந்தப்போதாதாரம பலவெனப்படுமா? படாதன்றோ! அந்தப்போதாதாரம ஏகமெ னப்படுவது கற்பனைகளாகிய அவத்தாத்திரயமுதலியவற்றாலா கலின், ஆரோபமுமாமென்க. இங்ஙனமிருப்பதால் பலவென் பது எஞ்ஞான்றும இனறெனபதாயிற்று.

அன்றியும நானென்னும் போதப்பொருள் பலவாயின் இரு விதசமாதிகளை ஏகமாயிருப்பானென? அதனால்அந்த நானை ன்னும் போதப்பொருள ஏகமானால் எங்குப் பலவாயிருப்பானெ ன்? ஆங்கு ஏகமாயும் எங்கு அனேகமாயும் இருப்பது யாதுகா ரணம பற்றி? நிருபாதிகமான ஞானது ஏகமாயும சோபாதி கமான ஞான அ அனேகமாயும் இருக்கின்றதெனின், சோபாதி கமாகிய அஞ்ஞான திசைக்கண் போதம அனேகமெனபது அறு மான அளவையினாலாமே போதமானது தனனைப பிரத்திய ட்சமாகக்கணடு அனுபவிக்கப்படுவது சமாதிகளாகிய ஞானதி சையிலன்றோ? அநத ஞான திசைக்கண் அப்போதம பலவா யிருக்கடுமே! இதனால் அஞ்ஞான திசைக்கண் ஏகமாயிருக்க ட்டுமே! அங்ஙனமிலலையே பலவென்பது அஞ்ஞான திசைக்க ண்ணும் ஏகமென்பது ஞான திசைக் கணணுமாகின்றன. இத் திசைகளை பலவென்பது அவத்தாத்திரயமுதலிய கற்பனைகளா லாகலின் இக்கற்பனைகளைக்கொண்டுபோத ஆதாரம் பலவென க்கணிப்பது தோற்ற அறுமானமனறோ? ஆகலின், போதம பல ஆதார பேதங்களாக நிற்றல் ஆதேயமாகிய ஆரோபமும், அப்போதம் ஏகமாக நிற்றல ஆதாரமாகிய அதிட்டானமுமாயி ற்று. ஆகவே, தனித்தனி ஆதாரச்சாட்சி சைதன்னியங்கட்கு மேல் சாவாதாரச்சாட்சி சைதன்னியமே போதமெனப்பட்டிரு

த்தலின் வியாபி சமட்டி அவத்தாத்திரயசகித ஆரோபச்சிற்ற றிவு பேரறிவெனபவை எஞ்ஞானனும் இனறெனபதாயிற்றெ னக இவறறிற்குதாரணம்

கைவல்லியநவநீதம்.

அறிவுக்கு மறிவுசெயயு மறிவுவே றுன்டெனறெண்ணு
மறிவற்ற குருக்களுடாக களுவத்தை பலமாத்திரும். என்
[றும்.

வேதாந்தசூளாமணி

சீவனொடு சன்கூடத தனபிரம மெனனச
சிதசுதநான கானகடநீர்க் கதுவறுபவெண மீனவனை
மாவுபனி மீரவிம்ப வனுமிதா காசஞ்
சொறகடா விசசின ஞாசமிறடு மாவான்
மேவுபிலை யவறறினுக்குந் திட்டாந்த முரையார.
என்றுங்க தியவாறறிற்காகைக்.

ஆறவது.

துவைத சிராரோப விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

பழுவூரு.

துவைத இன்பாரோப ஆராய்ச்சி விளக்கம்

வெண்பா

இந்தவா ராய்ச்சி யினின்ப மிரணடெனல்மை
சந்தமுமை போலிகளாத் தானாகு—மந்தமிலா
தானாக தப்பிப்பாருடனான நைகடுமே தினைணமதா
யேருகு மீங்கிதனைக் கேச்க.

எங்ஙனமெனின், போதமென்றொன்றாயின், அப்போதத்தை மற்றோரபோதம் அணைந்துழி அபபோதம் ஆனாதபடி எங்ஙனம் வெளிப்பட்டுமணமுறும்? ஓர் பெண்பால் தனக்கியையாதிருக்கும் நாயகனினறித் தனனைத்தானே தழுவியணைந்து சுகிக்கக்கூடுமோ? கூடாவழி, அவளது ஆனந்தம் எங்ஙனம் வெளிப்பட்டுமணமுறும். இகத்திலேனும் பரத்திலேனும் இரண்டுபடாவழி இன்பவெழுச்சி என்பது கிஞ்சித்தேனும் உண்டாகுமா? உண்டாகாதாகலின், போதமென்பது இரண்டுபட்டேயிருக்கவேண்டுமெனின், தவமென்பது இரண்டெனப்படும். அவை காமியத்தவமெனவும் நிட்காமியத்தவமெனவுமாம். இவ

விரண்டுள் காமியத்தவமாவது தனக்கெனப்பொருள் இஞ்சித்துமின்றி, அத்தியாசமாய்வரு வருதடுக்கும் தத்தம் உடல்களை நான நானெனவும் அவவவவுடலைச்சார்நது வாறபாலனவாகிய பெண்டிரமுதலிய உயிர்ச்சாரபு பொருட்சாரபுகள் அனைததையும் எனதெனவும் ஐயமுறாது சதியியாகவே சுர்தத்துவம போகதத்துவமுறறு நிகழ்நதுவரும். இயற்றுல் உண்டாம இராகாதி துற்குணங்களையும் மதுமாமசாதிகளை அருநதும துராசாரநகளையும் தநிதது இறைவனபோக விரதநிலைக விரதம் நோனபு தவம் மகாமுதலிய அனேகசுறகருத்தியங்களையும் இடைவிடாதொழுகிவருதலாமெனக.

நிட்காமியத்தவமாவது ஷை சற்கிருத்தியங்களை நாதத்தம் உடலுக்கும் வறியகுடுமபத்தாகுர செய்துகொண்டுவருவது பயனறறெனை நமது பிறவிகளெலாம் நமமைவிட்டகலாது நின்றுகொடுத்தற கிடைதனவாகிய இந்நறுகாண புவனபோகங்களை நாம பற்றிக்கொண்டு வாளாநிற்குமகாலுமிடைவிடாது பாதுகாத்துக்கொண்டு வருவது முடியாத அவவினபலவருகலின், அவனையன்றி நாக்கெனறு எனன உரிமையிருகின்றது? எல்லா உரிமையும அவனுடையதாகவின, அவன் ஆண்டானெனவும நாம உரிமையாற்றிருகலின் நாம அடிமையெனவும, உள்ளபடியேகொண்டு சூழ்ந்தி தலை நிற்கதக மூனறினையும அவவீசுராற்பணமாகவேசெய்து செயது அகமமனதைகள்குன்றியிருத்தலாமெனக. இவவிரணடிடங்களும் உதாரணம.

வேதாந்தசூளாமணி.

உடம்பினையும் வருகுடும்பத் தலையுமயா னெனவிதன்
றுளன்கரும காண்டி யெலாக் கிரியையுமீ சறகே
கிடமபெறநின ருகுமவ னேபத்தி காண்டி.
எனகூறியிருக்கின்றதையுணர்க.

தற்சுதந்தரமுற்றும தற்சுதந்தரமற்றும் நிகழ்த்தும் ஷை இருகிருத்தியங்களாலும் வரற்பாலதுயாது? இன்பமெனின், அவ்வின்பம் இருமையுற்றதா? அன்றி ஒருமையுற்றதா? இருமையுற்றதெனின், அவவின்பம் இருமையுறுவானேன்? கிருத்தியம்

சுர்த்தத்துவமாயும் அசுர்த்தத்துவமாயும் இருமையுற்றதாலெனின், அவவிரண்டினபமும் எவற்றின்பாலது? இகபரத்தின் பாலதெனின், இகபரமாவது செகமும் சிவமுமாகின்றன. செகத்தின்பாலது சிற்றின்பமும் சிவத்தின்பாலது பேரின்பமுமாம் ஆயினும், சிற்றினபம் செகத்திறகியற்கையதும் பேரின்பம் சிவத்திற்கியற்கையதுமாம். உயிர்கள் தமது காமியததவத்தாற் செகத்தின் சிற்றின்பரதையும் நிட்காமியததவதால் பரத்தின பேரின்பதையும் பெறுகின்றன. அத்தவதனைப் புரியாவழி அவவவ்வினபதிற் செலலவேணடுவதின்று, செலலாவழி அவவிரண்டினபமும் அநாதனாதன .ஆதாரததில் நினறும் பயனுறுது. அவவிரணடின்பமும் செகததினபாலதும் அச்செகததிற்கியறகையதும் பரததினபாலதும் அபபரததிறகியற்கையதுமாயின, அவவிரணடிலொன்றிலேனும் உயிர்களுக்கு எனனசுதநதரமிருக்கின்றது? அதுவாவது யாதுமிலலாமை. இவற்றால் அவவிரண்டின்பமும் உயிர்க்கியறகையானறு செயறகையே! அன்றியும், உயிர்கள் உலகப்பொருளானன உலகச்சிற்றினபம் உயிர்களுக்கியற்கையெனபபடும். அகவனமனறி உயிர்கள் பரம்பொருளாயின் அப்பரபபோனபம் உயிர்களுககியறகையெனப்படும் இவவுலகும் அப்பரமும் உயிர்களன்றாகலின் இச்சிற்றின்பததிற்கும் அப்பேரின்பததிறகும் உயிர்களாகிய தாம் வேறெனப்படுவதேதினனமெனக.

இரண்டினபததிற்கும் தாம் வேறாகில் இவவுயிர்கள் எந்த இன்பததில் ஆறுதலுறாது நிலைததிருகுகும்? பேரின்பததில் நிலைததிருகுகுமெனின், அவவினபமும் இச்சிற்றினபததைப்போல உயிர்களுக்கு இரவலுறறிருத்தலால் எகுணனம் அதில் நிலைத்திருக்கும்? சிற்றின்பம் நிலைக்காது மாறுவது இழிந்தோர்க்குங்கண்கூடாகிறதின்றது. பேரின்பம் இதுபோலின்றி என்றும் மாறாதாவிருககுனறாதேயெனின், அவவின்பம் மாறுதிருப்பதிறகு யாதினால் ஏற்கம்பாலது? அணுமான அளவையாலும் ஆகம அளவையாலுமெனின், அனுமான அளவையாலேற்றது, இகமென்பது ஒனறிருத்தலைப்பறறி மேலே பரமென்பது ஒன்றிருக்கவேண்டுமெனவும், இவவிகததின்கண் சிற்றின்பமோ

ன்றிருப்பதுபற்றி அப்பரதத்தின்கண் பேரின்பமொன்றிருக்கவே ண்டுமெனவும், இச்சிற்றின்பம் கணத்தில் மாறுததகுவதாயிருப் பதுபற்றி அப்பேரின்பம் அங்ஙனமின்றி நீடித்து மாறுதிருக் கவேண்டுமெனவும், நம்பிக்கையுற்றிருக்கும் பட்சமாய் முடிகின் றன. இதனால, அனுமான அளவைபயனுறுதெனக.

ஆகம அளவையாற் பயனுறுதோவெனின், அவவாகம அள வை யுத்திக்கொத்ததா ? அன்றி ஒவ்வாததா ? யுத்திககொத்த தெனின், இதுகாறும் யுத்தியாலாராய்ந்து வருகின்றமையால் இஃது முடிவு பெறுமளவும் ஆகமவளவை இனிவேணடுவதின் று. இச்சிற்றினபம் காமியத்தவததால் வாய்ககற்பாலதால், உயி ரகளுக்கு இரவல்சுகமா ? அனநிச்சொந்தசசுகமா? சொந்தச்சுக மெனின், இச்சிற்றின்பம உலகுக்குஇரவல் சுகமாகுமா! இவவன ணமே, அப்பேரின்பமும் உயிரகளுக்குச் சொநதசசுகமாயும பரத் திற்கு இரவல் சுகமாயுமாகின்றதே! உலகானநதமுலகுக்கும் ப ரமானநதம் பரத்துக்கும் இயறகையென முன்னமே சித்தாந்த மாயிற்று. எங்ஙனம இரணடின்பமும உயிரகளுக்குச் சொந்த மெனப்படும? படுமெனின, உயிரகள உலகததிலும பரததிலுஞ் சென்று கலநத இருதவததிலும முடிவுவானேன்? தத்தம் இன பதததை உலகின்கணணும பரத்தின்கணணும முன்ஞானறே ஏறறியிருக்கின்றதாக்கும்! பினஞான்று அவவினபதததையனுப விக்க இருதவத்தையும வேணடுவது இது விநதையினும் விந் தை! இது நிற்க.

உலகவின்பம் உலகத்தைவிட்டும் பரத்தினினபம் பரத்தை விட்டும மாறுந்தகையனவா ? அல்லவே! இங்ஙனமிருக்க, உயி ரகளுக்கு முன்ஞானறிலலாத இருவித இன்பமும இருவகைத்த வத்தால் பின்ஞான்று வாய்க்குமாயின், அவவினபங்கள் எங்ஙன ம் உயிர்களுக்கு மாறாது நிலைததிருக்கும்? இயற்கையின்பம்எஞ் ஞானறும் மாறுதற்கிடனினறு பெருநதவததால்வரினும் செயற் கைஇன்பம்மாறுந்தகுதியதே! அஃது அயலினபமாகலினென்க. உயிரகளுக்கு இன்பம இயற்கையதெனின், இடைக்கண மாறவே ண்டுவதின்று. அங்ஙனமின்றிச் செயற்கையதெனின், எஞ்ஞா ன்றும் மாறுதிருக்கின்றதெனக்கூறவேண்டுவதின்றுசிறறின்

பம் [illegible]கநிலையதென்றும் பேரின்பம் முத்திநிலையதென்றும் சத்[illegible]ணங்கள் கோட்டிக்கின்றதேயெனின், யுத்தியினால் முடி[illegible]றுங்காறும் ஆகம அளவைவேண்டுவதின்றென முன்னமே [illegible]பட்டிருக்கின்றோமாகலின், இஞ்ஞான்று அஃது வேண்[illegible]டுவதின்று. அப்பேரின்பத்தை ஒவ்வோருயிரும் பெறுவது மு[illegible]ழுதுமா? அனறித்தந்தமக்கும் கூடுமானதா? முழுதுமேயெ[illegible]னின், ஒருயிர் அவவின்பத்தைக்கொண்டுழி மற்றோருயிருக்[illegible] இல்லாமறபோகின்றது. அங்ஙனம் இலலாமற்போகுமாயின், இ[illegible]ன்னும் எண்ணரிய உயிர்களும் பின்ஞான்று எனசெய்யும்? அ[illegible]வவின்பத்தை ஒருயிர் முழுதும கிரகிப்பதெனபது—அகண்ட[illegible]மானகடல்நீரமுழுவதுமு ஓர் கருமியானது குடித்ததுபோலா[illegible]மென்ச.

[illegible]வவின்பத்[illegible] அளவுக்குத்தக்கவாறு பெற்றுக[illegible] கொள்ளுகின்றனவெனின், இதுவாறும் நிட்காமியத்தவ உயிர்கள் தத்தம் [illegible]க்கவாறு அ[illegible]விக்க அவவின்பத்தைபப[illegible]விப்[illegible]கவ[illegible]ல் அவ்வின்பம் எத்துணை குறைந[illegible]திருக்கவேண்டும். இனியும நிட்காமியசுதவம் இயற்றி இயற[illegible]றி அ[illegible]விக்கப் பகிடுகொள்வாகளாயின், இதுகாறும் கு[illegible]றைந்தபோனதுபோக நினைற வினபம முற்றுமஇலலாமற்போய் விடுமே? போகுமாயின், இனிவரப்போகிற உயிர்களுக்கென்செ[illegible]ய்வது? இங்ஙனம் அபபரத்திற்கு இன்பமென்பது இல்லாமற் போயின், பரமென்பது துககவடிவமாகிறதாய் முடியும் முடிய வே, உயிர்கள் தத்தம் அளவுக்குத்தக்கவாறு பங்கிட்டுக்கொள்ள ப்பட்ட இன்பங்கள் இரவவின்பமாயும்முடிகின்றன. முடியவே, முத்தியென்பது இங்ஙனந்தானிருக்குமாக்கும்! கடல் நீரை முகிழ்களாலும் ஏனையவைகளாலும் எத்துணைகிரகித்தாலும் கு[illegible]றையாதிருப்பால் அவவின்பம் குறையாமலேயிருக்குமெனின், அந்நீர் எவற்றாற்கிரகிக்கப்படுகின்றதோ? அவற்றாற்சிறுகச் சிறுகவெளிப்பட்ட பின்ஞான்று மீண்டும் அக்கடலின்பால் வந் [illegible]தவ[illegible]சேராமல். வெளிப்பட்டவை வெளிப்பட்டுக்கொண்டே [illegible]கின்றன, முடிவில் கடலென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் நீரென்பது ஓர் [illegible]லையேனுமிருக்குமா? இராததுபோல், அப்பேரின்பம் உ-

யிர்களால் தத்சம் அளவின்படியே சிறிது சிறிதாக வெளி[illegible]
டுவிட்டது மீண்டும் அப்பரத்திறசேராமல் உயிர்களிட[illegible]
தங்கிவிடுமாயின், அப்பரத்துககென்று என்ன இன்பம் கி[illegible]
தேனு மிருககினறது? இனறுகுமாயின், பரமென்பது மு[illegible]
இனபமற்றதாகினறது.

ஆகவே, அப்பரம் துக்கவடிவமெனப்படும் ஷை [illegible]
கண்வர்துசேராதுழி, முனஞானறு அரீர சிறுகச்சிறுக[illegible]
ருலெடுককவெளிபபட்டதோ அவறறிறகுப் பின்ஞானறு [illegible]
ரீரபனினறிப்போகுமனறோ? அதுபோல,பரத்தினச[illegible]
வெளிபபட்ட இன்பமானது மீண்டும் அப்பரத்தின்கண் [illegible]
சேராதுழி முன்ஞானறு அவவினபம எவயிர்களால் [illegible]
சிறுக எடுককவெளிபபட்டதோ அவவுயிர்களுடைய பின்[illegible]
று அவ்வினபம் யனின்றிபபோம் போகவே, உயிர்களு[illegible]
சிறிதுஞ்சுককமென்பதினறி முனபோலவே துককமவாகி[illegible]
இதனுல உயிர்கள முறபொழுதுப் பிறபொழுதும் இனபமற்ற[illegible]
வாயும இடைப்பொழுது துককமுறறனவாயு முடிகின்ற[illegible]
துபோல பரமானது முறபொழுதும பிற்பொழுதும் துக[illegible]
ககாயும இடைப்பொழுது இனபமுற்றதாயுமாகின்றது.

இதனுல பரமானது ஒருபோது துককமுறறதாயும [illegible]
ள அவ்வொருபோது இனபமுற்றனவாயுமாகின்றன. [illegible]
தால், உயிர்களுককுததோடமவருதாலும அது ஓர பெரி[illegible]
பரத்திறகுததோடம வரலாமா? இதற்கென்செயதும? மு[illegible]
ழுதும பிறபொழுதும் துককவடிவாயுள்ள உயிர்கள காமி[illegible]
முதிர்ச்சியால பெரிதும் துককமயமாகிய சிற்றினபத்திற்[illegible]
தாককுவனவும, நிட்காமியததவ முதிர்ச்சியால் ஷை முறபொ[illegible]
ம பிறபொழுதும பெரிதும இன்பவடிவாயுளள பரமா[illegible]
பத்திற்சென்று தாককுவனவுமாய் முடியும முடி[illegible]
எவவினபவசத்தன? சிற்றின்பவசததனவெனின் [illegible]
வம இவவுயிர்கட்குவேண்டுவதினறு, பேரினபவசத[illegible]
ன, அப்பேரின்பம்உயிர்களுக்கு முற்பொழுதும பிற்பொ[illegible]
உளதாயும் இடைப்பொழுது தவத்துணையாய் வாராமலு[illegible]
கட்டும். உயிர்கள் எவவின்பவசத்தனவோ அவவின்பம் அ[illegible]

ர்க்கு இயற்கையதாயிருக்கவேண்டுமன்றோ? இயற்கையாகிய [illegible]ம் முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமில்லாதிருக்குமா? அன்றியும், ஓர் அரியதவத்தாலேனும் அவவின்பம் அன்னியமாய் நின்றுபெறப்படுமோ? அங்ஙனம் பெறப்படுவதாகில் அவவின்பம் அன்னியமென்பதற்கு மூலமின்று. அன்றியும், இச்சிற்றின்பத்தை [illegible]தாலகாலுகநின்று அனுபவிப்பதுபோல்அப்பேரின்பத்தை [illegible]நாலுக நின்றனுபவிப்பது? சிவாகாரமாய் நின்று அனுபவிப்[illegible]ளின், அச்சிவாகாரப்படுங்காறும் அவவின்பம் அன்னியமன்றோ? இவ்வாகாரப்பட்டிழி அதுதன்னியமாயும் அவ்வாகாரப்பட்டிழி இதுதன்னியமாயுமாகின்றன.

[illegible]ஆதலால், இவவிரண்டாகாரங்களும் தாமன்றென்பதாயிற்று. ஆகவே, அவவவற்றாலுண்டாகும் இரண்டின்பமும் அன்னியமென்பதற்குமுரணின்று. இன்னுங்கலின், உயிர்கள் என்ன ஆகாரவடிவினவெனப்படும்? சடசித்தாகாரவடிவினவெனின், அவைகளின்றால் தாம் அறியப்படுந்தகையனவாகலின் சடமெனவும், ஒன்றைத்தாம் அறியுந்தகையனவாகலின் சித்தெனவுமாகின்றனவாகின்றதால், சடசித்தாகிற இவ்விருகுணங்களும் எந்தக்குணியிடையதெனப்படும்? அன்றியும், இவ்வுயிர்கள் பாசத்தை [illegible]ச சத்தும் பாசத்தைநோக்க அசத்துமெனக்கோடலும் அ[illegible]மே, அதாவது ஓர் குணியின் குணங்களாகலினெனக. [illegible]குணங்கட்கும் குணிப்பொருள் யாதெனப்படுமெ.

[illegible]துநிற்க, மணியின்கண் வைசப்பட்ட ஓர் அயக்கோலானது [illegible] அசைவ[illegible]மணியின் ஓர் பாரிசத்திலே [illegible]லக்காது இ[illegible]திலும் மொத்துண்ணுவதுபோல், [illegible]ட உயிர்களானவை ஷை இருவகைத்தவத்தாற [illegible]பரிதென இரண்டாகவரற்பாலனவாகிய அவ்வின்பங்க[illegible]று தாம் ஓரின்பத்திலேனும் நிலைக்காது இரண்டின்பத்[illegible]நோத்துண்டுகொண்டிருக்கின்றனவாயின், உயிர்கள் எந்[illegible]பவசமுற்றன? இரண்டின்பமும் தவத்துணையாக வாதலி[illegible]ன்க.

உயிர்கள் இருதவத்திலும் செல்லாது நிற்கின்ற, இருண்டி னபரத்திலும் மொத்துணுதலின்றி நடுவு நிலைத்தாய வாளா இருத்தறநியையுமன்றோ? அங்ஙனம் இயைந்திருத்தலே சாலுமான சுகப்பேறெனின், ஃதை இருவகைத்தவத்தையும் புரியாது வாளா இருத்தலெனபது—இருதவத்திலுஞ்செல்லாது நிற்பது மாத்திரமா? அன்றித் தேகபோகத்தை நுகராது நீங்கியிருப்பது மா? போகத்தை நுகராது நீங்கியிருப்பதுந்தானெனின், இத் தேகபோகமெனபது இருப்புணடெனச சமமதித்துத் தாம் நீங்கியிருப்பதா? அன்றி இருப்பனறெனசசமமதித்து நீங்கியிருப்பதா? அவை இருப்புணடெனச சமமதித்து நீங்கியிருப்பதெனின், அது இருவகைத்தவத்துள் ளனறாகுமனறது. அது இருதவமெனின் நிட்காமியத்தவமெனக

இபோகம் இனறெனசசமமதித்து நீங்குவது யாதெனப் படுமெனின், அதுதான் இவவிருவகைத்தவமுங்கடாத விவேகத்துடனிருக்க. அது விவேகத்துவமாயன இரைகள் அறிவே ரதுவமாமேயெனின், க தோ சசமையடைந்திருக்கமேல் ருமக்காணடமயாதுக்கருகல்லாது? இவவிருதவமுமபொருளல்லவறறைப்பொருளெனறுணருமமருள கமெனின்க.

இதுநிற்க, காமியத்தவத்துணை சிறறினபத்தினும் நிட்காமியத்தவத்துணை பேரின்பத்தசிறபுடமாகவுணருங்கொணடிருக்கின்றதாயின், எவ்வினபத்தில் நிலைத்திருக்கன்றது? இவ்விரண்டினபமும் அயலினபமாகலின் இரவல் சுகமெனபபடுமன்றோ? இரவல் சுகம் எதுகாறுமபயனுறும்? தவத்தின் வலித்துணை காறுமன்றோ? சிறறினபம் காமியத்தவத்தின் வலித்துணையாயினும், பேரின்பம் சிவாகாரமான ஞானமன்றோ? அங்ஙனமிருக்க, அஃதும் தவத்தின் வலித்துணையெனபதென்னையெனின், சிறறினபம் எவவாகாரமானஞானமாகிய வாய்ககறபானதுவிடயாகாரமான ஞான்றனறோ? அதாவது, துல சூக்குமமாம். இத்துலசூக்கும விடயவடிவம் உயிர்களாகிய நமது இயலைகச் சொரூபமா? அனறாகலின், விடய சிறறினபம் நமக்கு வந்து வந்து மாறுகின்றது. இங்ஙனமே, சிவவடிவமாமனறாகலின், நாம அச்சிவாகாரமானஞான்று அப்பேரின்பம்

நமக்கு இடைக்கண்வந்துவந்துமாறுமன்றோ? விடயாகாரம் நாமாயின், விஷயாகாரமும் நாமாகலாம், இவ்விரண்டில் ஒன்று நாமாயின், மற்றொன்று யார்வடிவமெனப்படும்? அஃதும் தவத்தினை நாமன்றோ? இங்ஙனம் இவ்விருவடிவமும் நாமன்றாயின், இவ்விருவடிவம் காரணமாக வரற்பாலனவாகிய இவ்விரண்டின் பயனும் நமக்குச்சொந்தமா? சொந்தமானலுமன்றோ நிலைத்திருக்கும்? அதிலும் இருசுகமும் எங்ஙனம் நிலைத்திருக்கும்? இவ்விரண்டும் அயலின்பமாகலின், தத்தம் கட்டம் எந்துணையோ அந்துணைக்கு இரவலாக வந்தமைகின்றன. அன்னியசுகத்தை இரவலாகப்பெற்றுப் பின்னொன்றுகைவிடுப்போவானேனென்று இவ்விருதவத்திலுஞ் செல்லாது விட்டுவிடின் சுகதாகம் நசிப்புறுதற்கு மார்க்கமெங்ஙனம்? அதுதாமானது இன்பம் முன்னொன்றில்லாதது இடைஞானறு வாய்ப்பதுமு, வாய்த்த இடைஞான்றுள்ளது பிளைஞான்று மாறுதலுமாகிய இவ்வேறுபாடின்றி இயற்கையாயிருக்கவேண்டுமென்பது தமக்கு இயற்கையின்பத்தைத் தாம அபேட்சிப்பது ஏனெனின், ஆங்காங்குமுள்ளனவாகிய உயிர்களுக்கும் கபற்றரவுபோல் நானென்பது வேறுபட்டதுபோலதிதற்று தோற்றரவு ஒறிதுமின்றி.

சோநுபசாரம்.

எல்லாரு நானு யிருந்துரைப்பா ராகிறமை
யலலாமலீச னளவுமலா—சொலலாலே
பெறமகன றம்பி பிநாப்பே ருரைத்தொருவர்க்
குற்றவுடல் வேறாகு மோ.

என்றருளிய ஆன்றோர் தெளிவைத்தாம்கைப்பற்றி நானுகநிற்கில், அவ்வபேட்சையினறுமெனக.

அயல் நானுய் மருளுவானேனெனின், கயிற்றரவு திட்டாந்தம் ஏதினதுயாதுகுகு? இங்ஙனம கேட்பதற்கல்லவே? மருளிடதுபோல் தோற்றினதாலெனக. மருண்டதுபோலும பின்னொன்று தெருண்டதுபோலுமே யன்றித் தம்மை நோக்குழி அவ்வுண்மையில் இல்லவேயில்லை. ஐயவெழுச்சிக்கு என்செய்வதெனின், தன்னை நோக்காக்காறும் இவ்வையம் அகலாதென்பதே திண்ணமெனக. இதற்குதாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

பேதமுறு புந்தியே மாயை யாகும்
பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் போக்கல் வேண்டும்
போதமுறு பேற்றினு லன்றி மாயைப்
பொருந்தியின கரைதோன்றாப் புகலத் தோன்றி
லேதமறு மப்பதமே யிறவா வீடா
மிமமாயைப் பிறப்பிடமே தென்னல் வேணடாஞ்
சேதமுறக் கொல்வழியே தென்று தேர்வாய்
சிதைவுற்ற லிதனியல்ப தெரியு மன்றே. எனகூறிய
தனுறகாண்க.

இ°திகுனமிருக்க, முனஞான்று இருவகைத்தவத்தாலு ம் வாய்க்கற்பாலனவாகிய இருவகை இன்பமும நிலையறனவா கலின் இகநிலையாமைகு விடாது பாடுபடுதற்கனறோ காமோ பாசனு இருகாண்டமும வந்திருககின்றன? வர்திருககினும் அ வை இன்பம் மாறுதிருக்கவேண்டுமென அபேடகித்திருக்கும் இ வவிடாத அபேட்சையைத் தடுத்ததற்கியைந்ததன்று ஆகலின், தடுத்தற்கியைந்தது மூனறாவது ஞானகாண்டமெனப தொன் றே! எங்ஙனமெனின், இக்காணடம முனஞான்று மனமென் பதலையாமையை , பினஞானறு சுருசுலமெனபதனுகாமை யையும, அதன பினஞானறு உள்ளதில நிலைதிலகுகியுகளிப் பு மாறுமையையும கடைஞான்று தானேதானுக நிற்றலையும செயவித்தற்கியைந்தது, இதற்குதாரணம.

சோருபசாரம்.

எசசாத் திரமவேண்டு மெச்சா தலைவேண்டும
பிசசாட்டல லோகெடுவாய் பேதையர்க்குப்—புச்சாண்டி
காடடுவார் டோலவறுய கறபனைய தாகியுல
காடடுவார தம்லமக்கா ணுர். என்றும்,

உத்தமவாதநூல்

ஆரா வியற்கை யவாநீககக் கொன்றுகேள்
நீரச சகமுழுதுஞ் சிகதாகுகிற்—சாராதே
சிதது சடத்துவிதந் தீருவதான் மாட்புலவீ
ரிததையொத்த முதிதிநிலை யில. எனறும,

கைவல்லியநவநீதம்.

சித்துநா னிறைந்தோ னென்ற திடமற வாதி ருந்தா
லெத்தனை யெண்ணி னாலு மேதுசெய் தாலு மெனன
நித்திரை தெளிந்த பினனர் நிற்கினற கனவைப் போல
வத்தனை யும்பொய் தானே யானந்த வடிவா நானே எனறும்,

நந்துவாராயர் பாடுதுறை

அனனிய மில்லையென் றூதேடா காள
மானந்த மானேமென றூதேடா காளந்
துனனு சுடரேயென றூதேடா காளஞ்
சோதியுட சோதியென றூதேடா காளம். என்றும்.

எனனுளே யாவையுங் கணடிட லாவதும்
யாவையு ளென்னையுங் கணடிட் லாவது
மனனியங் கைடிடோ மெனறிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னலலவோ. எனறும்.

குறள்

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னநகிலையே
பேரா வியறகை தரும். என்றும் கூறியவாற்றாற்காண்க

இவ்விளக்கநூலில் இதுகாறும் கூறிப்போந்ததில் துவைதா னந்தமெனபது ஐஞ்சிதமும் பொருள்படாது முற்றுங்கறபனைக ளாயுள, அயலிறந்து தானே தானாகநிற்கும் நிரதிசயானந்தமே எஞ்ஞான்றும் இருப்பாயுந்தேர்ந்ததென்க.

துவைத இன்பாரோப ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இவ்விரண்டாராய்ச்சியில்

இஃது

புறத்து ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இவ்வாராய்ச்சிக்கண்.

முதலாவது

தேகமென்னும் சத்தாயந்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியின்க ணிவ்வடிவ மாந்தனச்கு
வந்துநிகழ் தேகமெனு மன்பெயாதா—னெந்தவிதத்
தும்மனாந்த மாகியே தோன்றுமுறுப் பாகுமனைத்
தும்மிருப்ப தாகுமே தோய்ந்து.

எங்ஙனமெனின், இத்தூலதேகம் தோற்றும் நிலைமையை யுடையதா? அன்றி அறியும் நிலைமையையுடையதா? தோற்றும் நிலைமையையேயுடையதெனின், முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றுமிருந்து தோற்றுகின்றதா? அங்ஙனமின்றி இடைஞான்று மாத்திரம் தோற்றுகின்றதா? முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றும் இருந்தே இஞ்ஞான்றும தோற்றுகின்றதெனின், இங்ஙனம் தோற்றுகின்றது ஓர் முதலாக இருந்தா? அன்றிக்கற்பனையாகவா? ஓர் முதலாகவேயிருந்து தோற்றுகின்றதெனின், இதனு

ல் இத்தேகத்தைத் தேகமென்றுணர்வது அறிவெனப்படுமோ? அன்றி அறியாமையெனப்படுமோ! அறிவெனவேபடுமெனின், ஒன்று கூறுதும். அஃதென்னெனின், தேகம் தேகம் என வழங்கப்பட்டுவரும் இப்பெயரானது அர்த்தப்பெயரெனப்படுமோ? அன்றி அனர்த்தப்பெயரெனப்படுமோ? அர்த்தப்பெயரெனப்படுமேனின், பொருட்பெயர் இடப்பெயர் காலப்பெயர் சினைப்பெயர் குணப்பெயர் தொழிற்பெயரென்று வழங்கப்படும் இவ்வறுவகைப்பெயர்களுள் தேகமென வழங்கப்பட்டுவரும் இப்பெயரானது பொருட்பெயரென்றாகின்றது. ஆகவே, இஃது ஒரு பொருள் குறித்த பலபெயர்களுள் ஒன்றெனபதா? அன்றிப்பலபொருள் குறித்த ஒரு பெயரெனபதா? பலபொருள குறித்த ஒரு பெயரென்பது நாகமெனனும்பெயர் அது ஆகாயம் குரங்கு பனைமரம் தூசு மலை பாம்பு யானை முதலியனவாகிய பலபொருளை விளக்கும் ஒரு பெயராகின்றது. தேகமெனனும் பெயர் ஆககை சரீரம் உடம்பு மெய்முதலியனவாக வழங்கப்படும் பெயர்களோடு தொடர்த்துறறு வழங்கபடுகின்றது. இப்பல பெயரும் ஒருபொருளைவிளககும பலபெயர்களுள் ஒன்றெனபதாயிறறு.

ஆகவே, தேகமென்னும இப்பெயர் எந்தப்பொருளைவிளக்கமுறுது? வடிவமாயுள்ள ரூபததையெனின், வடிவங்களாயுள்ள எவ்வெவ்ரூபங்களும் தேகமுதலியனவாக வழங்கப்பட்டுவரும தொடர்ப்பெயர்களையே ஏறறு வேறே எப்பெயரையும் ஏலாதிருக்கவேண்டுமே? அங்ஙனம ஏற்கவில்லையெனின், வடிவாயுள்ள ரூபமெனனற்க. தேகமென்னும பெயரையேற்கும் பொருள் யாதோ அதனை இஃதெனச்சுட்டியுணாத்தவேண்டுமனறோ? ஏனெனின், சுட்டியுணர்த்துதற்கியையாதது சூனியமும சுட்டியுணர்த்தற்கியையது நாமரூபமுமாகலினென்க. என்னை,

சுசிவர்னபோதம்.

அறியாப் பொருள்கா ரணமா யைகுறித்
தறியும் பொருள்கா ரியமா முலகிக்
கெறியாற் றிகழ்நான் மறையங் தமெலா
நீயன றெனவோ துநிரந் தரமே. என்றருளியதையுணர்க.

பொருட்பெயர்கள் பொருள்களை விளக்கவந்திருக்கின்றமையால், அங்ஙனம் இத்தேகமென்னும் பெயரும் எந்தப்பொருளை விளக்கவந்திருக்கின்றதோ? அவ்வுளவைத்தெரிவதற்கெங்ஙனம் கூடும்? இது தான் தேகமெனவழங்கப்படுமெபெயரை ஏற்றற்பாலதெனின், இதுதான் தேகமெனச்சுட்டிக்காட்டிய இந்தச்சுட்டானது அவயவமாகிய உறுப்பின் மேல்விழுந்ததே? தேகமெனவழங்கப்படுமெ பெயருக்குப்பொருள் யாதெனவினவ, பலவுறுப்புகளுள் ஒன்றைச்சுட்டியுணர்த்தல முறைமையல்லவே? இஞ்ஞான்று சுட்டியதற்கியைந்த உறுப்புக்குப்பெயா மார்பெனகிறதாக வழங்கப்படுகின்றதே! இங்ஙனமே, ஒவ்வோருறுப்புக்கும இயைந்தபெயர்கள வழங்கப்படவேருகின்றனவே! உறுப்புக்களாவன,

திருவாங்கக்கலம்பகம்.

குழல்நுதல புருவம விலாசனங் காது
நாசிகாய் நகைமுகங் கலவடங
குலவுதோள முலைகை யங்கைமெல விரலகள
கூருகா கொங்கைகண வயிறு
விழைதரு முரோமம் வரைவிடை யாதி
விருமபுமல் குலதுடை முழந்தாள
மினிரகணைக் காலகள் புறவடி பரடு
மென்குதி விரல்நகந் தாள். என 32 பேதங்களாருக்கின்றனவென்க.

இவற்றுள், எந்த உறுப்பு தேகமெனும பெயர்கொடுத்தமாலது? அவ்வவ்வுறுப்பும் தத்தமக்கியைந்த பறபல பரியாயபெயாகளை ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றதால் தேகமெனனும் பெயரை ஏற்றிலங்குமபொருள்யாது? அதனை நனகுணரவேண்டுமே! இவ்வகையுறுப்புக்களின சேர்க்கையெழுச்சியே தேகமெனகிற பெயர்க்குப்பொருளாமெனின், அஃது விகாரமெனப்படுமா? அனறிச் சுயம்பெனப்படுமா? சுயமபெனப்படுமெனின, சோககையென்பதற்கியையாதிருககவேண்டுமே சோக்கையுற்றிருத்தலினால் விகாரமெனப்படுமோவெனின், ஒனறன் கூட்டம ப

லவினீட்டம திரிபிறக்கமென்னும் இருதமுத்தர்மமும் யாதெனப்படும்? விகாரமெனப்படுமென்றோ? அவை ஓரினப்பொருள்கள் ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்து ஓர் முதல்போற்காண்டல் ஒன்றனகூட்டவிகாரம். அது நெடுலமபாரமுதலியனபோலாம். — பல இனப்பொருள்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து ஓர் முதலைபோற்காணடல் பலவினீட்டவிகாரம். அது நால்வகைச் சேர்க்கைகள் ஒருங்குறுற சைகனனியமெனபது போலாம. ஒன்று திரிந்து அதாவது ஒன்றுகெட்டு மற்றொன்றாக இருகதல் திரிதலவிகாரம். அது பாலெனபது கெட்டததயிராதலைபோலாம. இவ்வுடலுதனதுள் தேகமென்னும பெயரை எற்கற்பாலது என்ன விகாரமெனபதியது? பலவினீட்டவிகாரமன்றோ? இதனை பலட ருளெனப்பகுதி தெகுகளனகூடுமி?

அனறியும், உறுபபுக்களொன்றோடொனறு சேர்க்கையுற்றனனறும, அச்சேர்கைக்கீழேதத ஒன்றும இருப்பது யாதெனப்படும்? உறுபபுக்களெனபபடுபனறோ? தேகமென்கிற பெயருக்கு பொருளென்பதுகேள் காதேனமே! இருக்கனறது உறுபபுக்களாகின இவவுறுபபுக்களைவிட்டு இவறறின் சேர்க்கையை ஓர் முதலெனனும, தேகமெனகிற பெயருகக்கியைதெதெ ரவும் வடிவுமியமமகக்கூறலை அறியாது முனனாத் தேகக்கைதெ தேகக் வடிவுமியமமகக்கூறலை அறிவெனகக்கூறியது அறியாமையெனபபடுமனறோ? அனறியும், தேகமென்பது ஓர் ஞானமுளனா? ஆம் — இடைஞானமுளன்பது இவவிடைஞானமுளனாயின் முனனைஞானமும பின்ஞானமுமுள்ளதா? இடைஞானமுளனபது உறுபபுக்களை சேர்தலிருக்கும ஞானமெனக. இவவிடைஞானமுளனாயினமெனின், முன்ஞானமும பின்ஞானமுமுள உறுபபுக்களில் நிரதசமித்துமுளனடா? இலலையெனறோ? ஏனெனின், ஓர் பொருளுளளவிடத்தில அஞ்ஞானமே மற்றொரு பொருளை எங்ஙனமிருக்கும்! இராதே! அதுபோல், இஞ்ஞானறுதேக இருப்பில இதற்கு மாறான உறுபபுக்களை இராதிருக்கவேண்டுமெனறோ? இருக்கின்றதால், அவவுறுபபுக்களன்றி தேகமெனபதறகுப்பொருளெனகே? இருக்கின்றதேயெனின், இஞ்ஞானறு

ள்ளது முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றுமுள்ள உறுப்புக்களின் இருபபில் உண்டெனப்பட்டதா? இஞ்ஞான்றுஉண்டென்பதற்கு அங்ஙனமில்லையே! இதற்கென்செய்தும்!

அன்றியும், பொருளென்பது ஓர் ஞான்றுள்ளதாயின், ஏனைய இருஞான்றும் ஏனிருக்கப்படாது? அதுபோல், தேகமெனப்படுவது இஞ்ஞான்றுள்ளதாயின், முன்ஞான்றும் பின்ஞானறும் ஏன் இல்லையெனப்படவேண்டும்? இஞ்ஞான்றே இனமுகவின, முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றும் இல்லையென்பதாயிறறு. ஆகவே, மூப்பொழுதும் இன்மையெனற்கியைந்த தேகமெனபது எப்பொழுதும் எங்ஙனம் இருப்பெனற்கியையும்? இவையாதிருக்கின்றமையின், இத்திண்ணம் நோக்கி இதற்குப் பிராகபாவம் பிரத்தொமசாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம அததியநதாபாவமெனக்கூறியிருக்கின்றனர். இந்நாற்பொழுதும இனமையெனப்படும் தேகமாகிய தோறறத்தை உண்டெனவுணர்வது அறிவெனப்படுமோ? படாமையின், அறியாமையென்பதறகு முரணினறெனக. இததேக ஆராய்ச்சியிற்றோந்தது யாதெனின், இபபுறதது ஆராய்ச்சிக்கண முதலடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைபபேதமும இவறறிறகுமேல் உறுதிபபொருளகளாக நின்ற அவயவககுழாங்களுமாமென்க

முதலாவது

தேகமென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

இரண்டாவது.

அவயவமென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியின்க ணேய்ந்த வவயவப்பே
ரெந்தவிதத் தும்மனர்த்த மெய்தியே—தொந்தமுறத
தோன்றியமாம் சாதிகளே தோயு மிருப்புளதா
வூன்றி யுணர்வோர்க் குறும்.

எங்ஙனமெனின், தேக ஆராய்ச்சியுழைப்பில் இருப்பாக நினறது அவயவங்கள். இங்ஙனம் நிற்கும் அவயவங்களை இருப்பென்றுணராது இருப்பின்றித்தோற்றன்மாத்திரமாகக்காணும் தேகமென்பதை ஓர் முதலெனக்கண்டுணர்ந்து வருகின்றது மிக்க அறியாமையன்றோ? இஃதறியாமையாயினும், அவயவங்களையேனும் இஞ்ஞான்று இருப்பென்றுணர்வது அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமோ? அறிவெனப்படுமெனின், இவ்வுறுப்புக்கள் ஒன்றுமற்றொன்றெனப்படாது, வெவ்வேறு பேத முற்றிருக்கின்றனவா? அன்றி ஓரினப்பொருள்களாகவே அபேதமுற்றிருக்கின்றனவா? வெவ்வேறாகவே பேதமுற்றி

ருக்கின்றனவெனின், தோற்றத்தாறபேதமுற்றிருகின்றனவா? அன்றி அரதத்தாற்பேதமுற்றிருக்கின்றனவா? ஆரத்தத்தாறபேதமுற்றிருக்கின்றனவெனின், சிரமென்ற உறுப்புக்கும் பதமென்கிற உறுப்புகுகும் எனன அரதமம பேதெனிறு கூறனறதுப் பேதமாகத்தானே இருாதுதோறறுகின்றனவெனின், எது இவ்வளவு பேதங்களாக்கித்தோற்றுகின்றது? இவ்வளவு தோற்றங்களும் வடிவினபேதங்களா? அன்றிவேறுபேதங்களா? வடிவினபேதங்களெல்லாம் தோறறபேதங்களாக முடியுமாகலின், வடிவின பேதங்களன்று பொருட்பேதங்களாமெனின், ஒரேபொருளுக்கு ஓர் பொருளும் பதமெனபதுமம்மிருவேறு நாமங்களானவாக் கூறினிலிலைப்பா இவ்வுலகுறுப்பு மாமிசப்பொருள்களாக இருகின்றனவாம்! வெங்கண்டு இவ்பிரண்டுறுப்புப் பொருளுக்கு பேதித்திருக்கின்றன

இங்ஙனமே சீவனை ஒவ்வொரு உறுப்பும் மாமிசாதிப்பொருள்களாக்கவே இருகின்றனவாயின், அவ்வவுறுப்புக்களனைத்தும் பொருளாறுபேதித்ததனறோ. பொருளாறுபேதித்ததனறாயின் பினனாயாதிருறுபேதிக்கிருக்கின்றதா? சொருபங்களாலெனின், சொருபங்களெலலாம் பல்வகை வடிவுபெற்றபொருள்களாகவின, தோற்றன்மாத்திர மென்பதற இயைந்திருக்கின்றன இயையவே, எலலா உறுப்புக்களும் மாமிசாதிகளாகிய ஓரினப பொருள்களாகின்றன. ஒருறுப்பினபொருள மறறொருறுபபின பொருடகியையாது பேதித்திருப்பதுமுண்டா? இல்லையே! அன்றியும், இவ்வுறுப்புக்கள் விகற்பமுறுதற்கு முன்ஞான்றும் இற்விகற்பமகள் மாறிவிடிய பின்ஞான்றும் உள்ளதுயாது? மாமிசாதிகளெனின், அமமாமிசாதிகளிருப்பில் இவ்வுறுப்புக்களுண்டா? இன்றெனின், அஞ்ஞானறிருப்பதுயாது? மாமிசாதிகளேயெனின், உறுப்புக்கள் எஞ்ஞானறுள்ளது? இடைஞானறுள்ளதெனின், அதாவது, இஞ்ஞான்றெனப்படுவது. முனஞானறும் பின்ஞான்றும் உறுப்புக்களிலலாமைபோல் இஞ்ஞான்றுளள உறுப்புக்களில் மாமிசாதிகளுளன

டெனப்படுகின்றனவா? அன்றி இனறெனப்படுகின்றனவா? இனறெனப்படுகின்றனவெனின், அவைகள ஏன் இனறெனப்படும்? ஓர் பொருள் உள்ளவிடத்தில அஞ்ஞானறே மற்றோர் பொருள் எங்ஙனமிருக்கும்? "இராதன்றோ? அதுபோல், மாமிசாதிகளிருப்பில் மற்றோர்பொருள்களாகிய உறுப்புக்ள் இருத்தறகியையுமா? இயையுமாயின், இஞ்ஞான்றுள்ள உறுப்புகளிருக்குமிடத்தில் மாமிசாதிப்பொருளைகளிருக்கலாம். ஆங்கு, உறுப்புக்கள இன்மையால் ஈங்கு மாமிசாதிகள் இன்றெனபதே துணிபாமெனின, உறுப்புக்ளாகிற வடிவம் மாறியவிடத்துளள மாமிசாதிகள் முன்னிருந்தவைகளா? அதுவது—இவ்வுறுப்புகக்ள் விகற்பமுறுதற்கு முனஞான்றெனப்படுவது அன்றி, நூதனமாக உண்டானவைகளா? நூதனமாகவே உணடானவைகளெனின், முனஞான்றிலலாதது பின்ஞான்று நூதனமாக உணடாகுமாயின, இறுதஞான்றுளளது பின்ஞானறிலலாமறறோ ஆகுமனறோ? போகுமாயின, உறுகிபபொருளெனபதின் றிப்போதுமே! இஃது விந்தையினும விந்தையாகும்!

இவ்வுறுப்பகக்ள் மாறிவிடும் பினஞான்றுளள மாமிசாதிகள் முனஞானறுளளவைகளேயன்றிவேறானது. முனஞான்றும் பின்ஞானறுமுளள மாமிசாதிகள் இஞ்ஞான்றெங்கேபோயின? அவைகள் இருந்தபடியிருக்கின்றனவே! அங்ஙனமிருக்கும் மாமிசாதிகள் உறுப்புகளாகிய வடிவபேதங்களால் மறைபட்டதுபோற் காணப்படுகின்றனவேயனறி இல்லாமற்போயிற்றோ? உறுப்புகளாகிய வடிவங்களை ஒவவோர் முதலென்றுணரும நாட்டமோடதத்தால் மாமிசாதிகளிருந்தும தோனறாதேயனறி, அவை இல்லாமற்போயினவன்று இஞ்ஞான்றே உறுப்புகளைநாடும திருட்டி நீங்கின, மாமிசாதிகள் உண்டென்பதற்கு முரணின்றும். இன்றாகவே, உறுப்புக்களனைத்தும் தோற்றபேதங்களாயிற்று ஒவ்வோர் தோற்றத்தின்கண்ணும் இருக்கும் இருப்புக்களைவிட்டு இத்தோற்றங்களை ஒவவோர் முதலென உணாந்துவருவது அறியாமையெனப்படுவதா? அன்றி அறிவெ

னப்படுவதா? சற்றும் அறிவென்பதற்கிடனின்று. அறியாமை யாகலின், இவ்வறியாமையே இவ்வாராய்ச்சியில் பொருளல்ல வாகப் பூரவபட்சமாயிற்று. ஆகவே, இவ்வவயவ ஆராய்ச்சிக் கண தோந்தது யாதெனின், இரண்டாவது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைப்பேதமும், இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருளக ளாக நின்ற மாயிதாதிகளுமாமென்க.

இரண்டாவது

அவயவமென்னும் சத்தாரித்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

மூன்றாவது.

மாமிசாதியென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணிம்மாமி சாதிகட்பேர்
தந்தமக் கான பொருள் சற்றுமிலா—தெந்த
விதத்தினுமண் ணென்பதே மெய்மையிருப் பாகு
மதித்திடுதற் கென்னோ மனம்.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் அவயவ ஆராய்ச்சியிற்றேர்ந்த மாமிசாதிகளைவிட்டு அவயவங்களுள் ஒவவொன்றையும் ஒவவோர்முதலெனக்கொண்டுவருகிறதுமிக்க அறியாமையாயினும, இஞ்ஞான்றிருப்பெனத்தேரப்பெற்ற மாமிசாதிகளை ஒவ்வோர் முதலெனக்கண்டுணர்வது அறிவெனப்படுமோ? அன்றி அறியாமையெனப்படுமோ? அறிவென்றே ஏற்கப்படுமெனின், இம்மாமிசாதிகள் அந்தத்தை ஏற்கப்படுவனவா? அன்றி ஏற்கப்படாதன்வா? ஏற்கப்படாதனவெனின், ஆதியற்றனவாகவேண்டுமே! இவைகள் அந்தத்தை ஏற்பதாற்றோடமென்னையெனின், அவ்வந்தத்தில் இம்மாமிசாதிகள் யாதுபொருளாகின்றன? மட்பொருளாகின்றனவெனின், அங்ஙனமுடிவானேன்? இம்மாமிசாதிகளுக்குச்சுபாவமெனின், அலைதிவலை நுரைசுமிழிகள் தத்

தம் அந்தத்தில் தாம் கடற்புனலாய்முடிவது சுபாவமெனப்படுமே! படுமெனின், புனலென்பது, விகாரமாயும் ஷை அலையாதிகள் அப்புனலாக விகாரப்படுகிறதற்கு ஒவவோர் முதலாயும் இருக்கவேண்டும். எங்ஙனமெனின், பாலென்பது முன்ஞான்றே இருந்து பின்ஞான்று ததியாகவிகாரப்படுநகைமைபோல், அலையாதிகள் ஷை புனலாகிய சலத்திற்கு முன்ஞான்றே இருந்து பின்ஞான்று சலமாகவிகாரப்படுவதாக்கும். இவவாறே மாமிசாதிகள் மட்பொருளுக்கு முன்ஞானறே இருநது பின்ஞானறு மட்பொருளாக விகாரப்படுவதாக்கும்! இஃது விநதையினும்விந்தை! ஏனெனின், முன்ஞானறு மாமிசாதிகள் தத்தம அந்தத்தில் மட்பொருளாய் முடிவது சுபாவமென்றதனாலென்க.

சலமே அலையாகௌரக விகாரப்பட்டமையாலன்றோ மீண்டும் அவைசலமாகின்றன? அதுபோல், மட்பொருளானது மாமிசாதிகளாக விகாரப்பட்டமையால் மீண்டும் அவைகள் மட்பொருளாதற்கியைகின்றன. அன்றியும், மாமிசாதிகளாகிற இவவுடல் மட்பொருள் வசப்பட்டுழி நீடித்தும், அங்ஙனமின்றி அக்கினிவசப்பட்டுழி விரைந்தும், மட்பொருளாய விளங்குவது பழைய மட்பொருளா? அன்றிப்புதியமட்பொருளா? புதிய மட்பொருளெனின், முன்ஞானறில்லாத மட்பொருள் பின்ஞான்று நூதனமாய் உண்டானதாகின்றது. ஆகவே, இல்லது வாராது உள்ளது போகாதென நீடித்தது வழங்கப்பட்டவரும் இப்பழிமொழிக்கு இல்லது உண்டாகுமென்கிற இப்புதுமொழி முரணாகின்றதே! இம்மொழி எவ்வுகிடைத்ததோ? எளிதிற்கிடைத்ததாக்கும். இஃது மிக்கவியிநதை! அன்றியும், இல்லது நூதனமாய் உண்டாகுமாயின் உள்ளதென்றுவழங்கப்படுவது போகவேண்டுமன்றோ? அதாவது-அழிவை ஏற்கற்பாலது. மாமிசாதிகள் இஞ்ஞான்றுள்ள பொருள்களாகவேஇருநது, பின்ஞான்று அழிவை ஏறகும் அனுபவம கண்கூடாயிருக்கின்றமையால், முனஞானறில்லாதபொருள் நூதனமாயுண்டாகுமெனபதற்கு முரணுண்டோவெனின், உள்ளதுபோகுமாயின் உறுதிப்பொருளெனபது எஞ்ஞானறு மில்லாமற்போமே!

எங்ஙனமெனின். உள்ளதென்பது-நாற்பொழுதுமுற்றதா? அன்றி ஓர் பொழுதுற்றதா? நாற்பொழுதுமுற்றதெனின், இல்லதென்பது எத்தனைபொழுதுறறதாக ஏறகவேணடுட? அஃதும் நாற்பொழுதுமறறதாகஏற்கவேணடுமென்றேல் நாறபொழுதுமில்லாததுஓர் பொழுதிலஎங்ஙனம் நூதனமாய் உண்டாதறகியையும்? இயையாதாயின், அநநாறபொழுதும மாறாதது ஓர் பொழுதிலேனும் எங்ஙனம அழிவை ஏற்குமா? இவற்றாலனறோ உள்ளதுபோகாது இலலது வாராதெனனும ஆணறோ மொழிவழங்கப்பட்டுவருகின்றது? இஃது ஏற்றபாலதா? அன்றித் தள்ளறபாலதா? தள்ளறபாலதெனின், யாதினால கள்ளற்பாலது? மாமிசாதிகள உணமைபபடபொருள்களாயிருந்தழிகின்றதால முனனாநான்றிலலாதது பின்னாநான்றுணடாவதறகு ஐயமின்றாதலினாலெனின், இவங்ஙனகூறியதால உள்ளது அழியுமென்றாகின்றது. அங்ஙனமாயின, மாமிசாதிகள் குணபேதங்களாயிருந்தழிகின்றனவா? அன்றிப்பொருட் பேதங்களாயிருந்தழிகின்றனவா? பொருட்பேதங்களாய் இருந்தே அழிகின்றனவெனின், இம்மாமிசாதிகள் இடைநாறனறாளளனவா? அன்றி, முன்னாநான்றும பின்னாநான்றுமுள்ளனவா? முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமின்றாயினும் இடைபபொழுதேனு முண்டன்றேவெனின், ஓர் பொழுதுளளது பொருளாயிருக்குமா? இராதே! இருககின்றதேயெனின, இம்மாமிசாதியுடல் அக்கினிவசப்பட்டழி அவவக்கினி இதனை மட்பொருளாக்குகின்றதெனக் கூறுவது நுலபுத்தியினாற் கணிக்கற்பாலது. அக்கினி கிட்டினநூனறு இம்மாமிசாதிகள நாறறம் தைலம் புகைமுதலியனவாகப்பிரிகின்றன. அங்ஙனம் பிரிந்த அக்கணமே சாம்பரென்னும் மட்பொருள் விளங்குகின்றது. அங்ஙனம விளங்கும் மட்பொருளானது, ஷை நாற்றம் தைலம் புகைமுதலிய வடிவாயுள்ள இம்மாமிசாதி தர்மங்களால் மறைபபட்டதுபோலிருந்தநூன்று இத்தர்மங்கள் வேறுபொருள்கள்போற்றோற்றுகின்றன. இத்தோற்றங்களைத் தோற்றமெனகிருஷ்ணித்துமூணராது ஒவ்வோர் முதலெனமயங்கினதால், இத்தர்மங்கள் பிரிந்தழி இயற்கையாயிருந்த மட்பொருள் வெளிப்பட்டது. நூதனமாக உண்

டானதுபோலிருக்கின்றது மாத்திரமேயன்றி வாஸ்தவத்தில் நூதனமாக உண்டானதா? அல்லவே! இம்மாமிசாதிகள் விகற்பமுறுதற்கு முற்பொழுதும் இவவிகற்பவகள் மாறியபிற்பொழுதும் இவைகள் உள்ளனபோற் காணப்படும் இடைப்பொழுதுமின்றி இமமுப்பொழுதும் மட்பொருள் உண்டெனபதாயிற்றென்க.

இம்மாமிசாதி+ள் முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் இன்றெனினும் இடைப்பொழுதேனும் உள்ளனவன்றோவெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுளள மட்பொருளிருக்குமிருப்பில் இல்லாமைபோல் இடைப்பொழுது மாமிசாதியிருப்பில் மட்பொருள் இன்றெனப்படுமோ? அன்றி உண்டெனப்படுமோ? முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் நின்ற முஸறமைபோல் இன்றெனப்படுமெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமிருந்த மட்பொருள் இடைஞான்றெங்கே போயிற்றெனப்படும்? முற்பொழுதிருந்த மட்பொருளானது மாமிசாதிகளாகக் காரியப்பட்டுழி எந்தப் பொரு ளிருக்க வேண்டியது? காரியப்பட்ட மாமிசாதிகள்தானே இருக்கவேண்டியது? ஆகலின், மாமிசாதிகளே இருந்து விளங்குகின்றமையால் விளங்குமிந்த இடைஞான்றில் மட்பொருளெவனமிருக்குமெனின், இம்மாமிசாதிகள் நசித்த பின்ஞான்று நூதனமாக மட்பொருள் உண்டாகவேண்டுமே! இதனுலன்றோ உள்ளதுபோகாது இல்லது வாராதென்னும் இப்பழமொழி வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. அன்றியும், மாமிசாதிகள்கெட்டு மட்பொருளாயிற்றெனின், அது பரிணமபட்சம்-அதாவது-பாலென்பதுகெட்டுத் தயிராவதுபோலாம். இதனுல் மாமிசாதிகள் முற்பொருளும், மண்ணென்பது பிற்பொருளுமாகின்றன. இஃது வியப்பினும் வியப்பு! அன்றியும், இடைஞான்று மட்பொருளென்பதில்லையேல் மாமிசாதிகளாகத்தோற்றுவது முற்பொழுதிருந்த மட்பொருள் கெட்டுவிட்டதனுலென முன்னமே தீர்ப்பாயினமையின், பிற்பொழுது மாமிசாதிகள் கெட்டுழி மட்பொருளன்றி மற்றொன்றாகவன்றோ ஆகவேண்டியது? அங்ஙனமின்றி மட்பொருளாவானேன்? இதனுல் மட்பொருள் கெட்டு மாமிசாதிகளாகின்றதன்று, கெடாமலே

குணபேதங்களாய்த் தோற்றுகின்றதன்றோ? தோற்றுவதால், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் மாமிசாதிகளில்லாமைபோல், இடைஞான்றும் மாமிசாதிகளிருப்பில் மட்பொருளில்லாமற் போயினவன்று, உள்ளவாறிருக்கின்றதே! இருக்கின்றதால் இவ்விருப்பில் மாமிசாதிகளென்பது இன்றாமென்க.

இடைஞான்றும், மாமிசாதிகளின்றென்பதாயின், முற்பொழுதும பிற்பொழுதுமுள்ளமண்ணிருப்பில் இவைகள் தோன்றாததுபோல், இப்பொழுதும் இவைகள் தோன்றாதிருக்கவேணடுமென்றோ? அங்ஙனமின்றித் தோன்றுகின்றதேயெனின், தோன்றுகின்றதால் ஒவ்வொன்றையும பொருளாக மயங்குகின்றதா? இல்லாதது தோன்றுமாவெனின், கயிற்றின்கண் அரவு தோன்றாதிருக்கட்டும், தோன்றுகின்றதேயெனின், தோன்றுகின்றதால் பொருளெனக்கோடற்பாலதா? கோடற்பாலதெனின், யாதினாற்கோடற்பாலது? அரவை நிதானித்துழி அஃது தோன்றவில்லை, இம்மாமிசாதிகள் அங்ஙனமல்லவே, முப்பொழுதும இல்லையெனத்தெளிந்தஞான்றும் தோன்றுகின்றனவே! எங்ஙனம் இவைகள் பொய்ப்பொருளெனப்படுமெனின், இதனால் நிதானித்தஞான்றும் தோற்றுமாயின், அஃது எதார்த்தமெனப்படுமாக்கும்! அங்ஙனமாயின் கானல் நீர் இல்லாததெனத்தெளிந்தஞான்றும் தோற்றுகின்றதால் உண்மைப்பொருளெனற்பாலதா? அதுபோல் இம்மாமிசாதிகள் இல்லாததெனதெளிந்தஞான்றும் தோற்றுகின்றதால் உண்மைப்பொருளென்றேற்கின்றதாக்கும்! அக்கானல் நீர் அங்ஙனம் தோற்றினும், அருந்துதற்குப்பயனின்று. இம்மாமிசாதிகள் அங்ஙனமல்லவே, அனுபவித்தற்கியையின்றதே! எங்ஙனம் பொய்ப்பொருளென்பதெனின், இதனால் தோற்றுகின்றன வெல்லாம அநுபவத்துக்கியையுமாயின் எதார்த்தமென்பதாக்கும்! அங்ஙனமாயின் சன்னிதோடம் வந்த ஞான்று நூதனமான விகாரவடிவங்கள்தோன்றிமிக்க இடுக்கண்கள் செய்ததாய் அவற்றிற்குத்தான் சலிக்காது கூக்குரலிட்டுக் களைத்துப்போவதனாலும், கனவின்கண் நான் நீ அவன் அவள் அதுவாக நாமரூபங்கள்

தோன்ற அவற்றால்மிக்க இன்பதுன்பங்களை அனுபவிப்பதனாலும் அவ்விரிடத்தோற்றங்களும் எதார்த்தமென்றாலாதா? அவ்வாறே! அங்ஙனம் இம்மாமிசாதிகள் கமது மயக்கங்காரணமாக அனுபவப்படின் உண்மையாகும்' அன்றியும்

அந்த சன்னிதானத்திலும் கனவுதோடத்திலும் வாய்க்கும் நாமரூபானுபவங்கள் உயிர் உபாதிசகித ஞானமன்றோ? அவைபோல இம்மாமிசாதியுடல் எந்தவுபாதி சகிதங்காரணமாக அனுபவப்படுவது? சூக்குமோபாதி சகிதங்காரணமாக வெனின், அஃது கரணேந்திரியமன்றியுண்டா? இல்லையே! அக்கரணேந்திரியமாகிய சூக்குமோபாதி இச்சாகிராவத்தையில் மாத்திரந்தானோ இருக்கின்றன? கனவினகனனுமிருக்கின்றனவே! அங்கும் இருக்கின்றமையால், அக்கனவில இம்மாமிசாதிகள் அனுபவப்படவில்லையே' அக்கனவிற்றோன்றும் நாமரூபங்கள் அனுபவப்படுவதற்கு நாம எந்த உபாதிசகிதமாக நிற்கின்றோம்? அக்கனவிற்றோற்றும் தோற்றங்களுள் ஒன்றாயிருக்கின்றனம். அதுபோல, இச்சாகிராவத்தாக காட்சிகளாகிய தூலநாமரூபங்கள் அனுபவப்படுவதற்கு நாம எந்த உபாதிசகிதமாக நிற்கின்றோம்? இவ்வவத்தைக்கண் தோன்றுகின்ற தூலதோற்றங்களுள் ஒன்றாய இருக்கின்றனமன்றோ? அக்கனவின் தோற்றங்கள் அனுபவப்படுதற்கியைந்த சூக்குமோபாதியினைமுதலாக நினைப்பதுபோல, இக்கனவின் தோற்றங்கள் அனுபவப்படுதற்கியைந்த இத்தூலோபாதி வினைமுதலாக நிற்கின்றது. அவ்வுபாதிக்கு அனுபவப்பட்டு வருவது அத்தோற்றங்கள். அதுபோல, இவ்வுபாதிக்கு அனுபவப்பட்டுவருகின்றது இத்தோற்றங்கள் இங்ஙனமே, அக்கனவின்சூக்குமோபாதி எதற்கு அனுபவப்பட்டு வருகின்றது? நானென்பதற்கெனின், நானென்பது சூழ்தலிக்கண்ணும் உண்டாயிருத்தலால், அச்சூக்குமோபாதி நானென்பதற்கு அனுபவப்பட்டிடும், கரணேந்திரியமாகிய சூக்குமோபாதியே நானென்பதற்கு அனுபவப்படாதாயி,இத்தூலோபாதியா? நானென்பதற்கு அனுபவப்படுகின்றது? இங்ஙனமிருக்க.

மாமிசாதிகள் அனுபவப்படும் பொருளென்பது மிகவும் விநோதையாக்கும். மாமிசாதிவடிவம் நானென்பதற்கு அனுப

வப்பட்டதன்றாயினும், கரணேந்திரியமாகிய சூக்குமோபாதிக் தேகம் அனுபவப்பட்டு வருவதில்லையாவெனின்? அவவுபாதி யுடைய நமக்கனுபவப்பட்டதன்றென முன்னாண்டே சுழுத்தியவத்தையைக்குறிப்பித்தாயிற்றே! அதையே மீண்டும்மீண்டும் சொல்வதிற்பயனின்று அக்கரணேந்திரிய சூக்குமோபாதியானது முன்னாண்டே ஐம்பொறி ஆராய்ச்சியுழைப்பினும் அந்தக்கரண ஆராய்ச்சியுழைப்பினும் தமகதெனப்பொருள் சற்றுமில்லையென்றும், முற்றும் அறியாமைமயமென்றும் முடிந்தாயிற்று ஆகவே, மாமிசாதிமயமாகிய இத்தேகம் எதற்கனுபவப்பட்டுவருகின்றது? அன்றியும், இம்மாமிசாதிதேகம் அனுபவப்பட்டுவருகின்றது நானென்பதற்காயின், நானென்பது இருக்கும் சுழுத்திக்கண நானுக்கு அனுபவப்படாவிடினும் நானென்பதுள்ள இருவகைச்சமாதிகண்ணேனும் அனுபவப்படுவதுண்டா? அங்ஙனமுமிலலையே! எங்ஙனந்தான ஐயமகன்றிருக்கின்றது! இத்தேகானுபவம் சமாதிக்கண் நானெனபதற்கன்றாயினும், அவதாதிரயசுத்த சீவனென்கிற நானுக்கேனும் அனுபவப்படுகின்றதலலவாவெனின், அச்சீவனாகிய நானெனபது தொழிற்குணமாயும் அறியாமையாயும் அவ்வறியாமை ஆரோபமாயும் முன்னாண்டே முடிந்தாயிற்றே! இதனால் எங்கே அனுபவப்பட்டுவருகிறதாகசம்மதிப்பது? அன்றியும், வோந்தக்கரணேந்திரியங்கள் அருவத்தன்மையா? அன்றி உருவத்தன்மையா? அருவத்தன்மையாயெனின், அருவத்திற்கு உருவானுபவம் எங்ஙனம் கூடும்? அருவத்தை உருவம் பரிசிப்பதுமுண்டா? உண்டெனின், பரிசிப்பதுபோலனறி உண்மையாயல்லவே! மேலும், முன்னாண்டுள்ளதாயிருந்த தேகானுபவம் அவயவங்களையன்றியும் பின்னாண்டுள்ளதாயிருந்த அவயவானுபவம் மாமிசாதிகளையன்றியும் உண்டாயிருந்திருக்குமாயின், இம்மாமிசாதிகளனுபவம் மட்பொருளையன்றி உண்டாயிருக்கலாமென்க.

மாமிசாதிகள் மட்பொருளையன்றி இன்றெனப்படுமோவெனின், அவயவங்களையன்றித் தேகமெனவழங்கும் சொரூபமும் மாமிசாதிகளையன்றி அவயவமெனவழங்கும் சொரூபங்

களும் உண்டாயிருக்குமாயின், மட்பொருளையன்றி இம்மாமிசாதிசொரூபம் உண்டாயிருக்குமென்ச. மாமிசாதிகள் மட்பொருளையன்றி இன்றென்பதாயின், இவைகளை மட்பொருளென்றுகோடற்கு இழுக்கென்னையெனின், மட்பொருளென்பது மாமிசாதி சொரூபமாகத்தானே இருக்கும்? ஆகாதென்பதற்கு மட்பொருளையன்றி இன்றென்பானேனெனின், மாமிசாதிசொரூபம் மாறிவிடுஞான்று மட்பொருளென்ப தில்லாதிருக்கட்டுமே! அங்ஙனமில்லாமையாலதோடமெனனையெனின், அவைகளில்லாஞான்றிருப்பதுயாது ' மட்பொருளையனறி வேறுசொரூபமில்லையே! இன்றாகலின், எங்ஙனம இவைகள மட்பொருளெனபபடும்? படாதுழி நாம் எவண்ணமாகத் துணிந்திருக்கன்றது அன்றியும், மாமிசாதிகள தோற்றுங்காறும இவற்றைவிடாதுணர்ந்துகொண்டிருப்பமேயெனின, அதுகாறும இவைகள் மட்பரிசமின்றித்தனி ஒவவோர்முதலாயிருக்கட்டுமே! மட்பொருள் பரிசங்காரணமாகத்தோற்றுந்தகைமையகிறுகான லமுதலியவற்றுள் அரவு நீர்முதலியவைதோற்றுந்தகைமையோலாகலின், அரவு நீர் முதலிய திட்டாந்தங்களை ஏறபதற்குமுரணென்னை? இன்றாகலின், இதுகாறும ஆராய்ந்து தோன்றுததால இம்மாமிசாதி சொரூபங்களில் சததாயிருப்பது மட்பொருளெனபதாயிற்று. ஆகவே, மட்பொருளைவிட்டுத் தோற்றன்மாத்திரமாயுள்ள மாமிசாதிகளை ஒவவோர்முதலெனறுணாவது அறியாமையென்பதா? அன்றி அறிவென்பதா? மிகக அறியாமையாகலின, இவ்வறியாமை பூரவபட்சமாயிறறெனக

அன்றியும், மட்கடத்தை மட்பொருளாகவும் பொற்குடத்தைப் பொற்பொருளாகவும் நூற்படத்தை நூற்பொருளாகவு முணர்வதுபோல், மண்ணுடலை மட்பொருளெனப்பாராது யாதாகப்பாத்தின்புறுதற்கு நமமை நாம உயாதினையெனக்கொணடிருக்கின்றனம்? மாமிசாதிகளை ஒவவோர் முதலெனக்கொணடிருத்தற்கோ?

விலைக்கொடு மக்க ளனைய ரிலைக்கு நூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

எனக்குறள் மகாவாக்கியம் வந்திருக்கின்றது. மண்ணுட லை மண்ணுகப்பார்த்து இன்புறுத அவிவேகிகட்கன்றோ?

கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். என இவவாக்கியமும் வந்திருக்கின்றது நாம் அவவாக்கியப்படி நில்லாதுழி எங்ஙனம் அவவாக்கியங்கள் மணம்பெறும்? மட்பொருளையன்றி மாமிசாதிகள் உண்டாயும் மாமிசாதிகளையன்றி மட்பொருள் இன்றாயும் இருக்குமாயின், மண்ணுடலை மாமிசாதிகளாகவே பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம். மட்பொருளையன்றி இம்மாமிசாதிகள் முப்பொழுதும் இன்றாகலின் அவற்றை மட்பொருளாகப் பார்ப்பதற்கு முரணென்னை? அன்றியும், சடமாகிற அக்கினியானது தன்பாலடுத்த இவவுடலாகிற மாமிசாதி தர்மங்களைப்பிரித்து உள்ளமட்பொருளை விளக்கிவைப்பதுபோல், அவவக்கினி வசப்படுங்காறும் நமமையடுத்திருக்கின்றமையால், நமதறிவாகக்கினியினால் இத்தர்மங்களைப் பிரித்துக்கொண்டேயிருப்பமாயின், மட்பொருளென்பது விளங்கிக்கொண்டேயிருக்குமன்றோ? சடமான அக்கினிக்கு இருக்கின்ற யோக்கியதை நமதறிவாகக்கினிக்கு இல்லையே! நமதறிவு அறிவெனப்பட்டாலன்றோ இச்சிறியவுழைப்பையெனுமெய்ஞ்ஞானம்? அவவறிவு அறியாமையாகலின் இச்சிறியவுழைப்பையும் எய்தாதிருக்கின்றனம். அவ்வக்கினியானது இம்மாமிசாதிகளைப் பிரிக்கவுங்கூடும் அதனால் இவை பிரியவுங்கூடும். இவ்வாறே நாம் பிரிக்கவும் இவை பிரியவுங்கூடுமோவெனின், அக்கினி பிரிக்கப்பிரிபடுவது தூலலட்சியபாவமும், நாம் பிரிக்கப்பிரிபடுவது சூக்குமலட்சிய பாவமுமாம். இவை இங்ஙனமிருக்க,

நாம் சூக்குமலட்சிய பாவமாகப்பிரித்து உணர்தற்குக் குறுக்கே யாது கெடுதியிருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லையே! அங்ஙனம் பிரிந்தல் அக்கினிக்குச்சுபாவம் நாம் பிரித்தல் நமக்குச்சுபாவமல்லவேயெனின், மட்பொருளை மாமிசாதிகளாகப்பார்ப்பது மாத்திரம் நமக்குசுபாவமாகும்! நமது சுபாவம் மாமிசாதிகளாகப்பார்க்கின்றதாயின்,

குறள்.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு என்னாது அக்குறள் செய்
தவர்க்கு இவ்வளவு தெரியாததால,

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள காண்ப தறிவு. எனக்கூறினர்.

இங்ஙனங்கூறிவிட்டமையால், அவவாக்கியம் மருள்வாக்கியமாக்கும்! நாம் ஒன்றை மற்றொன்றாகவுணரவது சுபாவமாயின், உள்ளதை உள்ளதாக உணரவது எஞ்ஞானமோ? ஒன்றைமற்றொன்றாக உணர்வது எதுவோ அதுவன்றோ பிற்பொழுது உள்ளதை உள்ளதாக உணரவேண்டியகடமை? அங்ஙனம் உணராவிடின், பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் விபரீதபுத்தி எங்ஙனம் அகலும்? இம்மாமிசாதிகளைப்பிரித்து உணருகிறதற்கே கூடாதுழி நானெனபதல்லாதவற்றை நானெனபதாக உணரும் மயக்கம் எங்ஙனம் அகன்று நாணுகநிற்பது? எனதல்லாததை எனதென்கிற மயக்கமே இத்துணைவலுவுற்றிருக்கின, நானென்பதலலாததை நானென்பதாககொண்டிருக்கும் மயக்கம் எதுணைவலுவுற்றிருக்கலாம!

அன்றியும், நமக்கு எவவெப்பொருள் எனது எனதெனப் பகுத்தற்கு இயைந்தனவோ, அவவக்கற்பனைகளா நாம புரியுங்காமியத்தவத்திற்குச் சிற்றின்பத்தையும் நிட்காமியத்தவத்திற்குப்பேரின்பத்தையும் தரற்பாலன?

யாதெனின் யாதெனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன். என ஷை குறள் மகாவாக்கியங் கூறியிருப்பதன்னே? அகத்தின்கண் முடிவுகாறும் புறத்தின்கண் முடிவுகாறும் சுத்தாசுத்தமாயும் அதிட்டானரோபமாயுமுள்ளனவற்றுள், ஒவ்வொன்றையும் யானெனெதெனமயங்குவதில் நின்றகன்றுழி, அச்சுத்தாசுத்தங்களால் வரற்பாலனவாகிய இறப்புப்பிறப்புக்கற்பனைகளின்றி இருப்பானென்பதன்றோ அம்மகாவாக்கியத்தின் அபிப்பிராயம்!

யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். என்று கூறியிருக்கின்ற இம்மகாவாக்கியமும் பொருளைப் பொருளென்று உணர்ந்து இன்புறுதற்கனறோ? அங்ஙனம் நாம் உணர்ந்து இன்புறு விடின், ஷை மகாவாக்கியம் எங்ஙனம் மணம்பெறும்? பெருதே! மட்பொருளை மட்பொருளாகப்பாராதுழி, இம்மாமிசாதியுடலால்வரும் எண்ணரிய மயக்கபேதங்களனைத்தும் எங்ஙனம் அகனறு நாம் வதையற்றிருகதற்கு இயையும?

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவினாவிடை.

மறந்திடின் மண்ணை மறப்பே யுடலாம்
மறக்கி னறிவை மறப்பே-பிறிதாகத் [யன்
தோற்று மனர்த்தமதாஞ் சொல்வழக்கா லென்னப
தோறறளவும வேண்டுந் துணிவு' என்பதில், அறிவை யறிவாக நாடாக்காறும் அங்ஙனம் நாடாதமறதியே அவவறிவுக்கு அயலாகச்சீவேசுரசகத் கற்பனைகளாகவிடாது தோற்றிக் கொண்டிருக்குமென்பதற்கு மட்பொருளை மறந்த மறதியே மாமிசாதியுடற் கற்பனாபேதங்களாகத் திருட்டியை விட்டகலாது தோற்றிக் கொண்டிருக்கின்றஇவவிபரீதத்தை உவமானமாகக்கூறியிருக்கின்றதெனக இம்மாமிசாதியுடற்பேதம் மறையாக்காறும், மட்பொருளாகப்பார்ப்பது எத்திறத்தாராலும் கூடாதெனின், இவவுலகின்கண் யாரேனும் கடவடிவைத் தமது அறிவினால மட்பொருளென்று உணர்வாராயின், அவர் அவிவேகியாக்கும்! இதனால் ஷை மகாவாக்கியங்களும் மருள்வாக்கியங்களாக்கும்! அவ்வாக்கியமும் அவ்வாக்கியானுபவிகளும் அங்ஙனம் இருந்தாலிருக்கட்டும். ஓர் சிறிய திருட்டாந்தம் சற்றாதிக்குதும்.

எங்ஙனமெனின், சிலகருவண்டுகளால் உருண்டுசெல்லும் மலவுருட்சிக்கண், நமது திருட்டிபட்ட அக்கணமே அருவருப்புண்டாதற்கு ஏதுவென்னை? அவவுருட்சி மட்கவசம் உற்றிருகின்றதே! அம்மட்கவசத்தில் யாருக்கும் அருவருப்பு உண்டா

காதே ! அவவருவருப்பு உண்டாதற்கு நமது திருட்டி அம்மட் கவசமட்டில் நிற்கின்றதா ? அன்றி ஊடுருவிச் செல்கின்றதா? அத்திருட்டி ஊடுருவிச்செல்கின்றதால, உள்ளிருக்குமலத்தில் திருட்டிதாச்குகின்றது. தாக்குகின்றதால், அம் மலம் திருட் டிக்குத்தோற்றுகின்றது தோன்றவே அருவருப்பு உண்டா கின்றது கவசத்தைத்திருட்டிக்காது உள்மலத்தைத்திருட் டிப்பதுபோல, அவனவளதுவாகததோற்றும் மாமிசாதி சே ாக்கைக்கு, மேலே கவசமாயிருக்கின்ற சருமத்தைத்திருட் டிக்குந்திருட்டியை நீக்கி, மூடப்பட்டிருக்கின்ற உள்மாமிசாதி களைநாடுமி, அருவருப்புத்தோனறுமல்லவா? அங்ஙனம், அவை தோன்றுந்தோறும் மோகாதிகட்கிடம் உண்டாகுமா ? ஆகா தன்றோ ? இவ்விரண்டு திருட்டார்தங்களைப்போல், மாமிசாதித் தோற்றங்களை நாடுந்திருட்டிநீங்கி, இம்மாமிசாதியில் அவவியத் தமாயிருககும் மட்பொருளைத்திருட்டிககின, அமமட்பொருள் நமது திருட்டிக்குக்கண்கூடாகாதோ ? ஆகுமே ! நாம திருட் டிக்காதகுற்றமன்றி வேறுகுற்றம என்ன இருக்கின்றது ? ஷை திருட்டார்ததில மலவுருட்சிககும மாமிசாதி சோக்கைக்கும் நிரையே மட்பொருளும் சருமப்பொருளும் புறக்கவசமாகமாத் திரம் இருக்கின்றன. இங்கே மட்பொருளை மறைத்திருக்கின் ற மாமிசாதிகளாகிய உடலானது அம்மட்பொருளுக்கு அகப்பு றக்கவசமாயிருக்கின்றது. இருக்கும் இக்கவசதிருட்டியை நீக் கி, இவற்றுள் அவவியத்தமாயிருக்கும மட்பொருளைத்திருட்டிக் கின் அஃதன்றியாதுவிளங்கும் ? அம்மட்பொருளே விளங்கு மன்றோ ? ஆகலின், இவ்வரிய உழைப்பை உழைப்பினர்பால் பல்ஞான்றும் பழகிப் பின்பு பிட்சையாகப்பெற்று எய்தாதுழி, இதற்குமேல் ஆராயவேண்டியவற்றை யாராய்ந்து தெளிந்து இன்புறுதல் எங்ஙனங்கூடும் ? இவவுழைப்பைப்போன்ற அனந் த உழைப்புகள் இருக்கின்றதனுலன்றோ.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்

செயற்கரிய செய்கலா தார். எனக்குறள் மகாவாக் கியம் வந்திருக்கின்றது. ஷை திருட்டார்தங்களில் மட்கவசத் துள் மறைந்திருக்கும் மலமும் சருமக்கவசத்துள் மறைந்திருக்

கும் மாமிசாதிகளும் அவ்வக்கவசமெனப்படாமல் விலட்சண மாக இருக்கின்றமையால், அம்மட்கவச திருட்டியும் சருமதிருட் டியுமாறிய அக்கணமே வெளிப்படுகின்றன. அங்ஙனம் வெ ளிப்பட்டவற்றை உணர்தற்கும் இயைகின்றன.

தாட்டாந்தத்தில் மாமிசாதிகள் அங்ஙனமல்லவே! இம் மாமிசாதிகளுள் மட்பொருள் அவயியத்தமாயிருக்கினும் கவச மாகிய மாமிசாதிப்பொருள்கள் மாறிய ஞான்றல்லவோ வெளி ப்படுதற்கு இயையும்? பின்ஞான்று நாம் உணர்தற்கும் இயை வன. இங்ஙனமிருக்க, மாமிசாதி உடலிருக்கு ஞான்றே எங்ங னம் மட்பொருளை உணர்வதெனின், ஷை திருட்டாந்தத்தில் மட்கவசமட்டிலும் சருமமட்டிலும் நின்று அவவப்பொருளாக உணர்வதுஎன்னமதியெனப்படும்? தூலமதியெனப்படுமன்றோ? எனின் அவவிருவிக கவசதிருட்டிகளையும் நீக்கி மலவுருட்சி யை மலவுருட்சியாகவும் மாமிசாதிகளை மாமிசாதிகளாகவும் உ ணர்வது என்னமதியெனப்படும்? சூக்குமமதியெனப்படுமன் றோ? இவ்வண்ணமே தாட்டாந்தத்தில்மாமிசாதியுடற் கற்பனைத் திருட்டியைநீக்கி, மட்பொருளை மட்பொருளெனக்கண்டு உணர் வது என்னமதியெனப்படும்? இது ஷை சூக்குமமதிக்குமிக்கசூக் குமமதியெனப்படுமன்றோ? ஒவ்வோரொருளும் இவவண்ண மே புறக்கவசங்களையும் உட்புறக்கவசங்களையும் பெற்றிலங்குவ தால் அவவக்கவசங்களையும் ஆங்காங்கும் நமதறிவினால் நீக்கி நீக்கி அவவியத்தப்பொருள்களையே உணரும் உணர்வையன்றோ ஆன்றோர்கள் மெய்யுணர்வெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அங்ங னம் உணரவேண்டுவதென்னை? எவவெப்பொருள் எவ்வெவ் வகையணமிருக்கின்றதோ அவவப்பொருளை அவ்வவ்வண்ணம் உ ணருவது அறிவுக்கியற்கையன்றோவெனின்,

குறள்.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு—என்னது

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்

[illegible] திரையம்

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்பானேன் மகா வாக்கியம்? அன்றியும்,

உலகெது நாமாரென்ன வுற்றுநின் றுணருமட்டுங்
கலகமார் பிறவிமோகங் கங்குல்போன் மூடிநிற்கும்.

என ஞானவாசிட்டமுதலிய பெருநூல்களுங் கூறியிருப்பானேன்? எந்த உயிர் உலகையுணராதது? எவ்வுயிருமாகலின், உலகை உற்றுணர வேண்டுவதென்னவெனின்? உயிர்கள் எவ்வாறுணருகின்றனர்? பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகவனறோ? அங்ஙனம் உணாவது கயிற்றை அரவாகவும் கானலை நீராகவும் கிளிஞ்சிலை வெள்ளியாகவும் உணாவதுபோலாம். அன்றியும், கயிற்றை அரவாகவுணர்வது அறிவாயினும் அங்ஙனம் உணரும் அவசரததில் அவ்வறிவு என்னவெனப்படும்? அறிவெனப்படுமெனின், அங்ஙனம் உணாவதில் எய்ப்புததோன்றிக் கயிற்றைக் கயிறென்றுணரும் அவசரத்தில் அவ்வறிவு என்னவெனப்படும்? அஃதும் அறிவென்பாமெனின், கயிற்றை அரவெனவும் கயிற்றைக்கயிறெனவும் உணர்தலிரண்டும் அறிவாயின் அறியாமையென்பது எவ்வாறிருக்கின்றது? ஒனறை மற்றொன்றாக உணர்தல் அறியாமையும் உள்ளதை உள்ளதாக உணாதல் அறிவுமாகின்றதன்றோ? அன்றெனின், பொருளல் லவற்றைப்பொருளென் றுணரு மருளென்பானேன்?

ஆகலின், எவ்வெப்பொருள் எவ்வெவ்வண்ணமிருக்கினும் அதாவது மேற்கூறிய புறக்கவசம் உட்புறக்கவசங்களையுற்றிருக்கினும் அவவக்கவசதிருட்டியைநீக்கி அவவப்பொருளை உணர்வதன்றோ மெய்யுணர்வெனற்பாலது? இவ்வறிவுடைமையுடையவரன்றோ நல்லாரெனப்படுவர். இங்ஙனமல்லாதார் யாரெனப்பட்டவரோ அறிகிலம். இம்மட்டொருளைவிட்டு இதனிடத்தில்தோற்றன் மாத்திரமாக நிகழக்காணும் மாமிசாதி

களையுணரும் மயக்கந்தை மூன்ஞான்றறிவென்றது இஞ்ஞான்றறியாமையென்றே சித்தாந்தமாயிற்றென்க. இந்த மாமிசாதி ஆராய்ச்சிக்கண் தோந்தது யாதெனின், மூன்றுவது அடுக்காயுளள உறிவறியாமைப்பேதமும் இவற்றிறகுமேல் உறுதிப்பொருளாய் நின்ற மட்பொருளுமாமென்க.

மூன்றுவது

மாமிசாதியென்னும் சத்தார்த்த

ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

நான்காவது

மண்ணின் மகத்தென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணிம்மண் மகத்தெனவே
வந்துதிக ழுமபெயர்தான் வாய்ப்பின்றிச்—சந்ததமுந
தூலவணு வேயிருப்பாத் தோன்றுமே மாலின்றிச
சீலமதி யோருவப்பர் சென்று.

எவையனமெனின், இதுகாறும் மாதிசாதிகளை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சிக்கண் தோந்தது மட்பொருளாகலின், இமமட்பொருளை ஓர் முதலெனக்கொண்டுணர்ந்துவரும உணரவு அறிவெனப்படுகின்றதா? அன்றி அறியாமையெனப்படுகின்றதா? மக்கள் முதலிய அறுவகைப்பவுதிகங்களுக்கும் அதிட்டானமாகலின் இவவதிட்டானத்தை முதலென்றுணர்வது அறிவெனப்படாது, அறியாமையெனப்படுமோவெனின், இம்மட்பொருளாகிய உருவம எவவளவாயிருக்கின்றது. மகத்தளவா யிருக்கின்றதெனின், மகத்தளவென்பது ஆசியாமுதலிய ஐந்துகண்டமாகப்பெற்றுள்ள பிருதிவு அண்டமாயிற்று! ஆகவே, இப்பெரியமகத்துருவம் பொருளா குணமா தொழிலா? பொருள்தானெனின், சுயம்

புப்பொருளா விகாரப்பொருளா ? சுயம்புப்பொருள்தானெனின், விகாரப்பொருளென்பது எத்தகையதாயிருக்கின்றது ? ஒன்றன் கூட்டமாகவும் பலவின் ஈட்டமாகவும் திரிபின் ஆக்கமாகவு மிருக்கின்றதாமெனின், இம்மகத் துருவம் பொருளாக இருக்கின ஏனஞான்றும் சிதைவு அற்றிருக்கவேண்டுமே! சிதைகின்றதால் இம்மகத துருவம் இன்றாமோவெனின், இருப்பு இன்மைகளைப்பற்றிச்சற்றாராய்க்குதும். எங்ஙனமெனின், இம்மகத்துருவம் கலைதலேயேற்பது எத்துணையெத்துணையாக எனப்படும் ? அணுத துணையணுத்துணையாக எனப்படுமெனின், அவ்வவ்வணுவும் எத்துணையத் துணையெனப்படும் ? சிறுசாளரத்தில விழுகதிலங்குகதிரின கிரணத்தில் தோற்றுவதாகிய ஆதிநுட்ப உருவமெனின், அத்துணையாகிய பலநுடபங்கள் ஒன்றோடொன்று சோந்த சேர்க்கையன்றோ இப்பெரிய மகத்துருவமாகக்காணப்படுகின்றது? இங்ஙனம் காணப்படுவதுகற்பிதமெனப்படுமா ? எதாராத்தமெனப்படுமா? எதாராத்தமெனப்படின்மெனின், இவ்வெதாராத்தம் ஷை அணுக்களின் சோகைக்கு முனஞானறுற்றதா பின்ஞானறுற்றதா? பின்ஞானறேயுற்றதெனின், பின்னஞான்றிருத்தல் எதுகாறும்? அவ்வணுக்களலையுங்காறுமெனின், முறபொழுதும் பிறபொழுதுமினறி இடைப்பொழுதுமாத்திரமிருக்க வேண்டியதாகின்றது. அதாவது—அணுக்கள் சோந்திருக்குங்காறுமெனக.

இதனால், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமில்லாத இம்மகத் துருவம் என்னவெனப்படும் ? பொய்ப்பொருளெனப் படுகின்றதன்றோ ? சுயமபுப்பொருளென்பதற்குப் பொருத்தமெங்கே ? அவ்வணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சோர்க்கையுற்றிருக்குங்காறேனும் மகத்துருவம் பொருளாயிருக்கின்றதென உலகில் அறிவுடையோரும்கண்கூடாக அனுபவித்துக்கொண்டுவர, எங்ஙனம் இப்பூமியை இன்மைப்பொருளென்பதெனின் ? மட்பொருளென்கிற இப்பெரியவுருவம் ஷை மூவிதவிகாரங்களுள் ஒன்றன் கூட்டவிகாரத்திற்கு இயையாதிருக்கட்டுமே! அன்றியும் அவ்வணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சோர்ந்திருக்குங்காறும் எவையிருக்கின்றன? சோர்ந்திருக்கும் அணுக்களன்றோ? அவ்வணுக்கள் கலைந்த

ஞான்றும் எவையிருக்கின்றன ? அவ்வணுக்களேயன்றோ ? அவைகள், ஒன்றோடொன்று சேர்க்கையுறுஞான்று இருப்பாக உள்ளவை அவ்வணுக்களேயன்றி வேறுபொருளுண்டோ ? இன்மையால், அவ்வணுக்களன்றோ பொருளெனப்படுபவை ? படுவதால், மகத்தென்பதற்குப் பொருளெங்கே ? தொழிற்குணமும் தோற்றக்குணமும் அன்றோ பொருள்போலிருக்கின்றன ? திருட்டாந்தத்தில் நெல்லமபாரமென்புழி ஓரினங்கள் சேர்க்கையுற்று மகத்துருவாகக்கூடும் ஒன்றன் கூட்டவிகாரம். இவ்விகாரம் தோற்றல்மாத்திரமன்றோ ? உண்மையன்றே ! உண்மையெனின், சுயம்பாயிருப்பதெல்லாம் விகாரங்களாயும் பொருளல்லவையெல்லாம் சுயம்புகளாயு மிருக்கின்றதாகுமா ! இஃது விந்தை!

மூப்பொழுதும் இருப்பாயுள்ளது நெற்கள், ஒரு ஞான்றிருப்பது அம்பாரம், அவ்வம்பாரம் ஒன்றன் கூட்டவிகாரமன்றோ ? அவ்விகாரம்தொழிலும் பண்பமாகின்றதே ! அவற்றால் அஃது பொருளெனப்படுமா ? தொழிலென்பது நெற்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருத்தல். பண்பென்பது அச்சேர்க்கை பெரிதாகக் காணப்படுந் தாமம் ஆகலின், தொழிற்குணமும் தோற்றக்குணமும் ஆயிற்று. அதுபோல், இம்மகத்தாகிறமணலுருவம் அணுக்களின் சேர்க்கைக்கு முற்பொழுதும் அவை வேறுதபிற்பொழுதுமின்றிச் சேர்க்கையுற்றிருக்குங்காலுமதோற்றுவது தோற்றன்மாத்திரமேயன்றி வேறுபொருள் இன்றாகலின், இஃது தொழிலும் பண்புமெனபதற்கு முரணின்றாமென்க. அன்றியும், இம்மகத்துருவம் விகற்புறுதற்கு முன்ஞான்றும் இவ்விகற்பமாறிய பின்ஞான்றும் உள்ளவை எப்பொருள்கள் ? அணுக்களன்றோ? அவ்வணுக்களிருப்பில் இவ்விகற்பமாகிய மகத்துருவமுண்டா ? இல்லையே ! இம்மகத்துருவம் எஞ்ஞான்றிருக்கின்றது ? இடைஞான்றிருக்கின்றதெனின், அதாவது—இஞ்ஞான்றெனப்பட்டது. முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றுமுள்ள அணுக்களிருப்பில் இம்மகத்துருவம் இல்லாவகைபோல், இடைஞான்றுள்ள இம்மகத்துருவ இருப்பில் அவ்வணுக்களுண்டாயிருக்குமா ? கண்கூடாயிருக்கின்றதேயெனின், முன்ஞான்றும்

பின்ஞான்றுமுள்ள அணுக்களிருப்பில் இம்மகத்துருவம் இருக்கவேண்டும். இல்லையே! இங்ஙனமிருக்க, அணுக்கள் இடைஞானறி லெங்ஙனமிருக்கும்? இருக்கின்றதாலன்றோ தோற்றுகின்றதெனின், ஓர் பொருளிருக்குஞான்றில் அப்பொருட்சன்னவினைய பொருளெங்ஙனமிருக்கும்? இருந்தால் அப்பொருட்கியையாத தசபுறங்களுள் ஓர் புறத்திலிருக்குமல்லவா? அதுபோல, எந்தமுதலுக்கியையாத தசபுறங்களுள் எந்தப்புறத்தில இம்மகத்துருவம் இருப்பதாக ஏற்பது? இருக்கின்றவை அணுக்கள்தாமே அவ்வணுக்களுள் எந்த அணுவினது எந்தப்புறத்தில மகத்துருவமிருக்கின்றது? அணுவினது ஓர் புறத்திலேனுந் தசபுறத்திலேனுமிருக்குமா? மகத்துருவம் ஓர் பொருளாக இலலையே! முழுமொழுதுமிருக்கின்றவை அணுக்களாயின, அம்முழுபொழுதுமிலல; கூடு மகத்துருவமென்பதற்கு முரணென்னை?

அன்றியும், முழுபொழுதும் பிறபொழுதும் அணுக்களாகப் பார்ப்பதுபோல இடைப்பொழுதும் அவ்வணுக்களையன்றி வேறிலலையாயின, அணுக்களாலேவிருடடிவிடாதிருக்கின, மகத்துருவம் மீதாறறலெனபது எங்கே? அணுக்களை யணுக்களென்னாமலிருப்பது மீதாறறலெனபது தவிர்மாயுள்ள மகத்தெதனனும் கற்பனையலலது முழுமுதலெனக்கொள்ளாமல் உணர்வதுதானோ தெளிவெனறாலது? இவ்வவிவேகத்தையனறோ பொருளுலலவற்றைப் பொருளென்றுணரு மருளெனக்கூறியிருக்கின்றது? இவ்வரிய வாசகியாசிரியரது வாக்கு நம்மை உயர்திணையென மயங்கிமகிழ்கிறது நகைப்பினதன்றோ? இனனை நன்குறுமுணர்க. முனஞான்றுமட்பொருளினகண உண்மையாயுள்ள அணுக்களைவிட்டு மகத்துருவமாகிய முதலெனறுணர்வதை அறிவென்பது பூர்வபட்சமாகி இஞ்ஞான்று அஃதறியாமை யென்பதே சித்தாந்தமாமறறென்க. இம்மட்பொருளாராய்ச்சியில் தோந்தவை வையெனிறின், நாலகாவது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைப்பேதமும இவற்றிற்குமேல உறுதிப்பொருளாய் நின்ற நூல அணுக்குழாங்களுமாமெனக,

நான்காவது

மண்ணின் மகத்தென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

ஐந்தாவது

மண்ணின் தூலவணுவென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா

ஒப்பரவா ராய்ச்சி யென்க ணிதுதூல மென்னுமுறு
வந்த பொருளர்த்தம் வாய்மையினறிவு - சாந்தமுடன்
தேர்ந்ததுதான் சூக்குமமாச் செல்லு மறுவிருபா
மோர்நாவாக்கே யிவைவுறுதி யுன்

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் மட்பொருளாராயவகையில இருப்பாகத்தோற்றப்பட்டவை அதிநுட்பங்களாயினும், அவைகளென்ன நுட்பங்களெனப்படும்? தூலவணு நுட்பங்களெனின், ஆவைகளுள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வோர் முதலென்றுணரும உணர்வு அறிவெனப்படுமோ? அன்றி அறியாமையெனப்படுமோ? அறிவெனப்படுமெனின், அவவணுக்கள் ஒவ்வொன்றும பொருளெனப்படுமோ? அன்றி வேறெனப்படுமோ? பொருளெனபபடுமெனின், இதனால் சுயம்பெனப்படுமோ? அன்றி விகாரமெனப்படுமோ? சுயமபெனப்படுமெனின், அவவொவவொன்றும் ஷை மகத்துருவம்போல் ஒன்றன் கூட்டமன்றி இருக்கட்டுமே? எங்ஙனமெனின், அவ்வணுக்களுள் ஒவ்வொன்றையும் பூதக்கண்ணாடியைக்

கொண்டு உணரும் ஞான்று சற்றேறக்குறைய அவவணுக்கள் ஆ பிரஞ்சோகத பருமன் எத்துணைத்தோ அத்துணைத்தாத்தோன் றுமலலவா? அங்ஙனந்தோன்றும் அவற்றுள், ஒன்றை பூகிகுகு தும். சடுங்+ாரமாயுள்ள ஓர் வேதியைப் பரிசிக்கச்செய்யின், அவவோரணுவும் கணக்கின்றிய அதி நுட்பங்களாய்ப்பிரிந்து விடுகின்றது.

அங்ஙனம் பிரியுங்+ாறும், அம்முதலணு என்ன அணுவெ னப்படும்? பூதக்கணணுடியைப் பெறுதகட்புலனுக்கு நுட்பத் திறகுரு அதிநுட்பமாயட்டுவதாகலின் தூலவணு வெனப்படு மன்றோ? அனாதியாய்ப் பிரிதற்கியைந்த இயல்பு தூலவணுவா மன, இத்தூலவணுவின் நின்றும் பிரிந்தருளான்றுதோன்றும் ஏனையணுக்களுமன்றோ, எனன அணுவெனப்படும்? இவைகள் பூதக கணணாடியாலுணடு உணரகூடுமே அதி நொய்தாயிருக்கும் விபரமுள்ளனவாயின், அகககணணாடியின்றி உணருங்கட்புலனுக்கு மண்டலமாகுமாறு? மாகாகலின், அவவொவ்வொன்றும் நொய்ய அணுவெனப்படுதலாகு மெனனை? அத்தநொய்ய அணுக கள் அனைகங்கள் சேர்ந்த சேரகைகளன்றோ ஷை ஒவ்வோர் தூல அணுவா? இங்ஙனமிருக்க அது அநத நொய்ய அணுக்க ளின் சேரகைகளுகு முற்பொழுதுணடா? அன்றி அச்சேர்க் கைக்கலைந்துபின் பிற்பொழுதேனுமுணடா? இன்றெனின், இ வைகள் எஞ்ஞான்று உள்ளவை? இடைஞான்று உள்ளவையெ னின், அதாவது-இஞ்ஞான்று என்பது-இவவிடைஞான்று உள் ள இதுதூலவணு முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் ஏன் இன்று? ஷை நொய்ய அணுக்களின சேர்க்கை இன்றாகலினெனின், அச் சேர்க்கையென்பது தொழிலல்லவா? அவ்வத்தொழில்களன் றோ தூல அணுகளென்பது? அன்றெனின், அவவச்சோக் கைச்சமபநதமின்றி அவவத்தூல அணுவும் ஒவ்வோர் முதலாக இருக்கட்டுமே? இருக்கின்றதேயெனின், அங்ஙனஞ் சேர்ந்தி ருக்கின்ற அவவவ நொய்ய அணுக்களைப்பிரித்துக் காட்டலாமே! அங்ஙனங்காட்டக்கூடாதெனின், இருப்பவை நொய்ய அணுக்க ளன்றோ? அவவணுக்களுள் ஒவ்வொன்றும் இத்தூல அணு வெனப்படுமா? படாதெனின், ஏன்படாது? இத்தூல அணு

பூதக்கண்ணாடியின்றிய கட்புலனுக்குத்தோன்றும் ஆரோப அணுவாயும், அவ்வணு பூதக்கண்ணாடிகொண்ட கட்புலனுக்குத் தோன்றும அதிட்டான அணுவாயும,மகத்தணுப்போல பேதித்திருக்கின்றதாலெனின், அவ்வதிட்டான அணுக்கள் அனாதஞ்சோர்ந்திருக்கும ஞான்றன்றோ தூல அணுவெனப்படுவது? ஒவ்வோர் தூல அணுவும் சேர்க்கையினால் தொழிற்குணமும், அத்தொழில் பலவகை வடிவுபேதங்களுள் ஒன்றாகத்தோன்றுவதால் தோற்றக்குணமுமாகின்றது.

அன்றியும், இத்தூல அணுக்களாக விகற்புறுதற்கு முற்பொழுதும் இஃது மாறியபிறபொழுதும் உளளம் யாதுபோருள்? ஷை அதிட்டான நொய்ய அணுக்களன்றோ? அந்நொய்ய அணுக்கள் இருப்பில் இவ்விகற்பமாகிய தூல அணுக்களுண்டா? இல்லையோ இத்தூல அணுக்கள் எஞ்ஞான்றிருக்கின்றனவா? இடைஞான்றிருக்கின்றனவன்றோ? முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுள்ள அவ்வதிட்டான நொய்ய அணுக்களிருப்பில் இத்தூல அணுவிலலாவகைபோல இடைப்பொழுதுக்கண்ணதாகச் சம்பந்திக்கப்பட்ட தூல அணுவில் அந்த நொய்ய அணுவிருக்குமா? இருக்கின்றதேயெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுளள அந்த நொய்ய அணுக்களிருப்பில் இத்தூல அணுக்கள் இருக்கவேண்டுமே! ஓர் பொருளிருக்கும் ஞான்று அப்பொருளில மற்றோர்பொருள் எங்ஙனமிருக்கும்? அதுபோல, நொய்ய அணுக்களிருப்பில் அதற்கு மாறான தூல அணு எங்ஙனமிருக்கும்? இராதே! இருப்பது தோற்றனமாத்திரமாகவன்றோ? இத்தோற்றன்மாத்திரமான கற்பனைத்தூல அணுக்களைத்தொழிலும் பணபுமெனக்கழித்தி, முப்பொழுதுமுள்ள அந்த நொய்ய அணுக்களைவிடாது திருட்டித்திருக்கில், தூல அணுவென்பது தோன்றுமா? ஓர் ஞான்று தோன்றினும, ஓர் முதலாக இருக்குமா? இராதன்றோ? ஆகலின்,

எப்பொரு ளெத்தனமைத் தாயினு மப்பொருள
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு, என மகாவாக்கியம

வெளிவந்திருக்கின்றது. இதனை நன்கு உறறுணர்க. முப்பொழுதும் மாறாதிருக்கும் இருப்பாகிய நொய்ய அதிட்டான அ

ணுக்களைவிட்டு வெறுந்தோற்றல் மாத்திரமாகிய தூல அணுக்களை ஒவவோர் முதலெனமயங்கி உணரும உணாவை முன்ஞான்று அறிவெனறது பூர்வபட்சமாகி இஞ்ஞான்று அஃதறியாமை யென்பதே சித்தாந்தமாயிற்றெனக. இத்தூல அணுவாராய்ச்சியில் தேர்ந்தவை எவையெனின், ஐந்தாவது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைப்பேதமும இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருள்களாய நின்ற அதிட்டான நொய்ய அணுக்களுமாமென்க.

ஐந்தாவது

மண்ணின் தூலவணுவென்னும் சத்தார்த்த

ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இது

அறிவது

மண்ணின் சூக்குமம் அணுவென்னும் சத்தார்க்க ஆராய்ச்சி விளக்கம்

வெண்பா

இரதவா ராயசசியனி [illegible]
[illegible]
கென்றெனறுங காரனொரு [illegible]
லொனறு மிருப்பெனவே யோரு

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் மண்ணினது [illegible]
ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியினால் பொருளாகத்தேரப்பட்டவை [illegible]
ய அணுக்களாயிலும், அவ்வணுக்களுள் ஒவ்வொன்றும் [illegible]
ணுவெனப்படும்? கண்ணுடியைப்பொருத்த கட்புலனாகத் தான்
றாத அதி நொய்மையாகலின், சூக்குமம் அணுவென்றுபடுமெனின்,
அச்சூக்குமம் அணுக்களுள் ஒவ்வொன்றையும் பொருளாக உணர்
ரும் உணர்வு அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்
படுமோ? அறிவெனப்படுமெனின், அவ்வணுக்களை ஒவ்வொன்றும்
இருப்பெனப்பட்டதா? அன்றி இன்றெனப்பட்டதா? இருப்பெ
னப்பட்டதெனின், பொருளாக இருப்பெனப்பட்டதா? தேரும்

மூமாக இருப்பெனப்பட்டதா? பொருளாகவே இருப்பெனப்பட்டதெனின், அவ்விருப்பு சுயம்பாகவா? அன்றி விகாரமாகவா? சுயம்பாகவேயெனின், ஷை தூல அணுக்களைப்போல் மூவித விகாரங்களுள் ஒன்றாகிய ஒன்றன் கூட்டவிகாரமென்பதற்கு இயையாதிருக்கட்டும்.

இவ்வொவ்வொன்றும் கணணாடியினறிய கட்புலனுக்குத் தோன்றாத துட்பங்களாகயின், விகாரமெனப்படுமோவெனின், ஷை கண்ணாடியாகக்கொண்டு உணரத்தகுந்தோன்றாது செல்லத்தக்கனவா? அன்றி நிலைத்திருக்கத்தகுனவா? நிலைத்திருக்கத்தக்கனவெனின், கண்ணாடியைக்கொண்டு உணரும் கட்புலனுக்குத்தோன்றாத அணுக்களென்பவை எங்குஞான்றும் எங்கணுமிலவெனப்படுமோ? இலவெனப்படுமெனின், இச்சூக்கும அணுவுக்கு மேல இத்தகையதொரு சக்தி கணித்தற்கரிய இன்னும் சூட்சும அணுக்கள் உண்டெனப்பகுத்துணரவேண்டுமோ! கட்புலனுக்குத் தோன்றாத தூல அணுக்கள் நிலவேதிகளால் ஷை கட்புலனுக்குத் தோன்றாது உலைந்து விடுதல்போல, அக்கட்புலனுக்குத் தோன்றாத இச்சூக்கும அணுக்கள் வெவ்வொன்றும் நிலைதரு இயைபுநிலைகள் பரிசுகளின் அனாதியாய்க்கலைந்து, ஷை கருவியாகக்கொண்ட கட்புலனுக்குத் தோன்றாதுபோகுமன்றே அங்ஙனமாயின் அவ்வணுக்களையும் உடைத்து விடுதற்கு இயைபுக்கேதிகள் பரிசுக்கின் பிறபொழுது எவ்விதக்கருவிகளைக்கொண்டு உணரியும் எட்டுதற்கு இயையுமா? அங்ஙனமாயின் அத்தகுதோன்றாத அணுக்களையேதான் திமமான இருப்பெனப்படுவனவை? அத்திரமான அணுக்கள் பலவாகயின், அப்படி அணுக்களுக்கு ஒன்றோடொன்று சேர்தற் எழுச்சியே கருவியைக்கொண்ட கட்புலனுக்குத்தோன்றும் சூக்கும அணுக்களென்பன அவ்வொவ்வொரு சூக்கும அணுவும் கணித்தற்கரிய அணுக்களின் மிச்சக்கையாகயின், ஓர் முதல்போற்றோன்றாமை தொழிற்குணமும் தோற்றக்குணமுமாகின்றன. எங்ஙனம் இச்சூக்கும அணு சுயம்பெனவும் ஓர் முதலெனவும்படும்? படாதாயின், ஷை தோன்றாத அணுக்களனறோ முப்பொழுதும் உள்ளனசத்தெனவும், இச்சூக்கும அணுக்கள் ஓர் ஞான்றுதோற்றும்

தோற்றமாகலின் அசத்தெனவும் படுகின்றன. இங்ஙனம் படுவதால், சூக்கும அணுக்களாகத் தோன்றுந்தோறும் ஒவ்வொன்றையும நாட்டமானது கணித்தறகரிய அணுக்களாக ஏன் நாடவில்லை? அங்ஙனம தோனறாத அணுக்கள் ஒன்றோடொனறு சேர்ந்த ஞான்றும இருப்பவை அவவணுக்களனறோ? அவவணுக்களைவிடாது திருட்டிககின இச்சூக்கும அணுத் தோனறுமா? ஓர் ஞான்று தோன்றினும. முதலெனப்படுமோ? படாதனறோ?

அன்றியும், இச்சூககும அணுக்களாக விகற்புறுதற்கு முற்பொழுதும் இவவிகற்பங்கள் மாறிவிடும பிறபொழுதுக உள்ளனயாவை? கருவியைககொண்ட கட்புலனுக்கு இத்துணைததெனத்தோனறாத அணுக்களன்றோ? அவவணுக்களிருப்பில இச்சூககும அணுக்களுண்டா? இலலையே? இலலையெனின இவைகள்எஞ்ஞான்றிருக்கின்றன? இடைஞான்றிருகின்றனவெனின, மும்பொழுதும பிறபொழுதுமுள்ள அத்தோனறாவணுககளிருப்பில இசசுக்கும அணுக்களிலலாத தனகையமபோல், இவ்விடைஞானறுள்ள சூककும அணுக்களிருப்பில அத்தோனறா அணுக்களிருககுமா? இருகின்றதேயெனின, மும்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுள்ள அவவணுக்களிருப்பில இவவணுककளுண்டாமிருக்கவேண்டும அங்ஙனமுண்டா? இலலையே! இங்ஙனமிருக்க, அவவணுக்கள் இவவணுककளில எங்ஙனமிருக்கும? ஓர் பொருளிருककும ஞானறு அபபொருட்கண் ஏனைய பொருள எங்ஙனமிருककும? இருப்பதானால், அப்பொருடகியைந்த தசபுறமककளுள் ஓர் புறததிலிருककும. அத்தோன்றா அணுக்கள் இசசூककும அணுக்களுककு இயைந்த தசபுறத்துள எநததப்புறததில் இருக்கின்றன? இவவணுக்கள் ஓர் பொருளானாலன்றோ, அங்ஙனமிருककும முன்பினிடையென்கிற முப்பொழுதில் ஓர் ஞானறேனும இசசுककும அணுककள முதலாகவுண்டா? இல்லையே! இருப்பது பேறறோற்றும் தோற்றன மாததிரமேயன்றிவேறன்றே! இஞ்ஞானறிருக்கும் சூக்கும அணுக்கள் ஒவவோர்முதலாயின், இவைகள் மாறுவானேன்? மாறிய பின்ஞான்று அவ்வணுக்களிருப்பாயிருப்பானேன்? அவவணுக்கள் இஞ்ஞான்றேது? முன்ஞான்றும் இடைஞான்றும் இருந்தவைகளா? அன்றி நூதனமாக உண்டானவைகளா? நூதனமாக ஓர்

பொருளும் உண்டாகாதே? உண்டாகுமெனின், இல்லது வாராதெனலும் ஆட்சேபம் இருக்கின்றதே! முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் இல்லாதது இடைப்பொழுதில் உண்டாகுமாயின், அம்முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுள்ளது இடைப்பொழுதில் ஒழிந்துவிடவேண்டுமன்றோ? இவை பொருந்தாமின்று.

இங்ஙனமிருத்தலின், அவ்வணுக்கள் எஞ்ஞான்றும் மாறாத நித்தியத்துவமும் இவ்வணுக்களை அநித்தியத்துவமும் உடையவை ஆகின்றன. இங்ஙனமாக நிச்சயித்திருக்கும் விவேகத்தையன்றோ நித்தியாநித்தியவத்து விவேகமெனப்படுவது? இவ்விவேகம் பொருளெனறகியையாத சூக்கும அணுக்களைப்பொருளென்றுணரலாமா? பொருளென்று உணர்வதால விவேகமெனப்படுமா? விவேகமென்பது சூக்கும திறகுஞ் சூக்குமமாகப்பொருளை உணர்வதாகுமின், இச்சூக்கும அணுக்களின் ஆதி முதலென்னுமுண்மை உலகோரை முன்னொன்று அறிவுவன்றது தூவபடசமாகி இவ்வாறான அறியாமையெனச் சிந்தாகதமாயிறுதலினக இத்துறையில் அணு ஆராய்ச்சியில்லாதாரை எனவெனின், ஆறாவது அந்தக்காரணம் அறிவறியாமையேயாகும் இவ்வறிவிலாமை உறுதிப்பொருளாகியுள்ள அதிட்டானமாகிய மூன்றாம் அணுக்களாயினவாம்.

ஆறாவது

மண்ணின் சூக்கும அணுவென்னும் சத்தார்த்த ஆராயச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

ஏழாவது.

மண்ணின் பரமாணுவென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா

இர்தவா ராயசியின்க ணேயாதபர மாணுவென
லொதவிர்த துயமனைத்த மெய்இயே—யிர்தவெளி
பாவமதா நினறிலங்கப் பகருவிகட் மாகுமே
பாவித்தற் கேதுருகள் பாழ.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் மட்பொருளினது ஆகுகும அணுவை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியிலதேரப்பட்டவை கருவியைப் பெற்ற கட்புலனால் இத்துணையதெனக்கணிதற்கரிய அணுக்களாதலின், அவ்வணுக்கள் என்ன அணுக்களெனப்படும்? அவ்வரிய அணுக்கள் எவற்றினுக்கும் அதிட்டானகாரணத்துவமாகின், பரமாணுவுக்கும பரமாணுக்களென்பாமெனின், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றையும் பொருளென்று உணரும் உணர்வு அதிட்டான அறிவெனப்படுமோ? அன்றிக்கற்பித அறிவெனப்படுமா? கற்பிதமாவது பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்று உணரும் ஆரோப அறிவென்க. அப்பரமாணுக்களை உணர்வது அ

திட்டான அறிவினபடுமெனின், இதனால் அப்பரமாணுக்கள் ஒவ்வொன்றும் சுதந்திரப்பொருளென்று ஆகின்றன

ஆகின்றதால், அவ்வணுக்கள் திரிசியப்பொருள்களா? அன்றி அதிரிசியப்பொருள்களா? அவைகள் இரிசியப்பொருளுகளாயின அதிருக்கு சுமமாகிய கருவிகளைக்கொண்டு உணருங்கால் ஒலனுக்கு எட்டுமலைவா? எட்டாமையால அவைகள அதிரிசியப்பொருள்களெனின், அவ்வதிரிசியப்பொருளுகளென்னை அளவையால் ஏற்கப்படுவன? அனுமான அளவையால் ஏற்கப்படுவனவெனின், அவைகள் மேற்ற அனுமான அளவையா? அன்றி எதாரத்த அனுமான அளவையா? எதாரத்த அனுமான அளவையால் எனின், அனுமானமென்பது இலக்கணமாவது பிரத்தியட்சமாயுள்ள சுதந்திரப்பொருளைக்கண்டால் அபிரத்தியட்சமாயிருக்குஞ் சுதந்திரப்பொருள் ஒன்று உண்டெனக்கூறுவனரோ? அங்ஙனமல்லாமல் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டால் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டபொருள் உண்மையாயுள்ள புகையைக்கொண்டு அபிரத்தியட்சமாயிருக்கும் அக்கினியானது உண்டெனக்கோடல் அனுமானமாகும் இது எதாரத்த அனுமானமாதலின், ஷை மலையின்கண் நின்று நிறமுடைத்தெனக் கூறுகின்றபடி, அவ்வெழுச்சியைப் புகையினமையாகி அமைவுமில்லை அதனால் உண்டாகக்கூடாது என்னை அனுமானமெனபபடுமோ? இஃது தேர்ச்சியாகிய அனுமானமன்றோ?

இவ்வாற்றால் ஷை பரமாணுக்களென்பவை மேலே அதிரிசியமாயிருக்கின்றனவல்லவென இயம்பக் கூறுதற்பொருட்டுச் உணர்வைப் பொருளாகக்கொண்டு கணிக்கப்பட்டது? மண்ணினது ஷை மக்கத்துருவ முதல் அதாவது இப்பூமிமுதல் சூக்கும அணுக்கள்காறுமுள்ள பெரிது சிறிதாகிய பேதங்களைக்கொண்டு கணிக்கப்பட்டதெனின், இங்ஙனமாகிய பெரிது சிறிதானபேதங்கள் சொல்மாத்திரமெனவும் ஆரோபமெனவும் முன்னாள்தேமுடிந்திருக்கின்றனவே! இவற்றைக்கொண்டு மேலே முடிவாகிய பரமாணுக்குழாங்கள் உண்டெனக்கோடல் தேர்ற்ற அனுமான அளவை யெனப்படுமன்றோ? பிரத்தியட்சமாகிய மகத்தணுப்பேதங்கள் அதிட்டானப்பரமாணுக்களின் சேர்க்கையாயிருக்கின்றமையின், இச்சேர்க்

கையைக்கொண்டு அனுமானிப்பதால் தோடமென்னையெனி ன்,இம்மகத்தனுச்சோகைகள் பொருளின்றித் தோற்றல்மாத் திரமென த்தெளிந்துழி இவற்றை நாடுக்கிருட்டியானது நீங்கு யல்லவா? இது நீங்கிய ஞான்று இவ்வனுமகத்துத்தோற்றங்கள் உண்டாயிருக்குமா? இராதன்றோ? இங்ஙனம் இந்நிலையில நிற் கில் மேலே அதிட்டான அணுக்கள் உண்டெனப்படுமா? படா தன்றோ? உண்டெனகோடல் நமபாவனையேயன்றிக் கிஞ்சித் தும எதார்த்தம அன்றாமென்க.

இதனால் பரமாணுக்கள் இன்றெனனலாமேயெனின், அ சற்குக்கற்பனை+ளைக்வகாணடு கணிபபானேன? அங்ஙனம கு ணிப்பதனால் முதலினறேயெனின, பொய்யைக்கொணடு கணி க்கப்படுவதும பொய்யாகுமனறோ? அங்ஙனமாயின பொய்யா கிய உலகைக்கொண்டு மெய்யாகிய ஆன்மா ஒன்று உண்டெனக கோடலும பொய்யாகக்வணடுமேயெனின, ஆனமாவாகிய நா னெனனுமபொருள அனுமானிககப்படுவதுதானறோ? அநுமானி ககும பொருளின் இருவகை நிட்டை எய்துவதுயாதுகு? பி ரதியட்சமாதறகனறோ? அன்றியும, அவ்வதாகதிரயம உபா தித்திரயம முதலியனவாக விளங்குவதுயாது? நானெனபதல் யாது? அங்ஙனமே ஷை சபாதிகளில சுயமபிரகாசமாக விள ங்குவது யாது? அஃதும நானென்பதனறோ? சரீரத்தும நா னென்பது விளங்குகின்றதே? அஃது விளங்காத காலமுமுண டோ? இல்லையே? பரமாணுக்கள் உண்டெனபது எஞ்ஞான் றேனும விளங்கின துண்டா? கஞ்சிதஞான்றும இல்லையே? மு ற்றும அனுமானிகக்படும கற்பனைகளாயிறறே? நானெனபது அங்ஙனம அலலவே? எஞ்ஞான்றும் அதிட்டானமாயும ஆ ரோபமாயும் விளங்குகின்றதே? அவை சமாதிகண் வியாபக விளகக உணாவாயும் அச்சமாதிகலைந்த ஞான்று அவத்தாத்திர ய விகாரமாயுமெனக நானெனபது ஞான அஞ்ஞானமாக விளங்குகின்றதாயின், இப்பொய்யுலகைக்கொண்டு ஆத்ம நிசச யம செய்வானேனெனின, தேகமே ஆத்மா போகமே முதலு கண்டதேகாட்சி கொண்டதேகோலம எனக்கிடக்கும நாத்

நிக அனுபவத்தை அகற்றுதற்கு அங்ஙனம் கூறியதே அன்றி அஃது எதார்த்தம் அன்றெனக.

இனி, மெ பரமாணுக்கள் இல்லையெனப்படுமோவெனின், சேர்க்கையாயுள்ள மகத்தணுப்பேதங்கள் திருமேயில் தாக்காது நிற்றலுக்குச்சற்றும் திறமையின்றி வெறுஞ்சொ மாத்திரமாக இவற்றைக்கற்பனைகள் எனக்கூறி அகத்துள மெய்ப்பொருளைக் கொண்டிருப்பதே முதல் மயக்கமாயின், இம்மயக்கம் காரணமாக மேலே அறுதானித்துப் பொருள்கோடல் இரட்டித்த மயக்கமன்றோ? முதல் மயக்கைக் களைந்துவிட்டால் இதைப் பற்றிவந்த இரட்டிக்கு மயக்கம் எங்ஙனந்தலைகாட்டும்? ஆதலின் இதனை நன்கு உற்றுணர்க. மரத்தினது சாகை தளிர் இலை முதலியவைகளை அசைப்பிக்கும் காற்றானது கட்பொறிக்கு எட்டாமையின் அஃது இன்னதென்னலாமோ? இதுபோல் சேர்க்கையாயுள்ள மகத்தணுப்பேதங்கள் தோற்றலமாசதிரமாகவேனும் இருக்க இவற்றிற்கு மேல் அப்பிரசதியடச உபாதான காரணமான பரமாணுக்கள் என இன்றாகுமெனின்? காற்றென்பது கட்பொறிக்கு அப்பிரத்திய சமாயினும் மரத்தினது இலைமுதலியவைகள் அசைதலும் அசையாவிடினும் பரிசாணுவம காரணமாகவற்று அனுபவிக்கும் அனுபவங்களால் இருக்க ஏறகற்பாலதே.

இதுபோல, சேர்கைகளாயுள்ள மகத்தணுப்பேதங்கள் இலவாகாநின்று பரமாணுக்கள் உளவெனபதறகு என்ன அனுபவம் இருக்கின்றது? யாதொன்றும் இல்லையே? இல்லாதிருக்க, உளவெனக்கோடல்சேர்கைகளாகிய கற்பனைகள் காரணமாகவன்றோ? இவற்றால பரமாணுக்கள் உளவாகவழங்குவது விவர்த்தவாதமே அன்றி வேறனறென்க இதுநிற்க, சேர்க்கைகளாகிய மகத்தணுப்பேதங்கள் தோற்றல்மாத்திரமென்று ஏற்புழி இத்தோற்றங்களை நாடுந்திருட்டியை மாற்றவேண்டுமோ? அன்றி விடாது உணர்ந்துகொண்டிருக்கவேண்டுமோ? ஏனெனின், இக்கற்பனைகட்குமேல் அதிட்டான பரமாணுக்கள் இருக்கின்றதாகக்கொண்டதனாலென்க. அங்ஙனம் அப்பரமாணுக்கள் இருப்பெனக்கொண்டுழி, அவற்றைநாடாது இக்கற்பனைகளை முதலெ

ன நாடிக்கொண்டிருப்பதுதானே விவேகமெனற்பாலது? இக் கற்பனைகளை ஒவ்வோர்முதலாக நாடிக்கொண்டிருத்தற்கு மேல் முடிவாகப் பரமாணுக்கள் உளவெனவழங்குவானேன்? அங்ஙனம் வழங்குவது விவேகமாயின், இம்மகத்தணுக்கற்பனைகளை நாடுவது அவிவேகமெனப்படுமே! அன்றி, இவற்றை நாடுவது விவேகமாயின், மேல் பரமாணுவாதஞ்செய்தல் அவிவேகமெனப்படுமே! விவேகமென்பது பொருளைப்பொருளென்று உணர்வதன்றோ? இத்தோற்றங்களைக் கிஞ்சித்தும் நாடாது மேல் இருக்கின்றதாக நிச்சயித்துக்கொண்ட அப்பரமாணுக்களை விடாது திருட்டிக்கவேண்டுமே!

அன்றியும், மகத்தணுப்பேதங்களை ஆராய்ச்சிசெய்த திடத்தால் இவற்றைக் கற்பனைகளெனக்கண்ணுற்றுவந்தாலும், தேகபோகதாகஞ்சிறிதும் அறுதுழி, ஷை திடபாவம நாளுக்குநாள் தளர்ச்சியுற்று முன்போலவே இவற்றை ஒவ்வோர்முதலாக நாடவேண்டிவருமே! வரின, நமது கருத்தினவண்ணம கொண்ட ஷை பரமாணுக்களை அப்பொழுதேனும் எட்டவேண்டுமன்றோ? எட்டாதுழி, கற்பனைகளாகிய இவ்விபரீததோற்றங்கள் எங்ஙனம நமது திருட்டியைவிட்டகலும்? அகலாதாகலின,

> எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள
> மெய்ப்பொருள காண்ப தறிவு

எனகுறள்மகாவாகியங கூறியிருக்கின்றதே! இவ்வாக்கியத்தையேனும கண்ணுறவேண்டுவது அவசியமன்றோ? எட்டப்படுவதை எவ்வித்தத்தாலேனுங கட்டமுற்று எட்டலாய, எட்டப்படாததை எட்டப்புகுவது வ்வர்த்தமன்றோ? இதுபோல, ஷை பரமாணுக்களை எட்டப்படுவனவனறே எனின், அவ்வணுக்கள் தமக்குத்தாமே உளளவெனப்பட்டனவா? அன்றி வேறொன்றினுக்கு உள்ளவெனப்பட்டனவா? தமக்குத்தாமே உள்ளவெனப்பட்டனவெனின், அவ்வொவ்வோரணுவும் தன்னைத்தானே அறிந்து கொண்டிருக்கவேண்டும்! அங்ஙனமில்லாமையின், வேறொன்றுக்கே உள்ளதெனப்பட்டன. மேலும், கட்பொறிக்கு உளளவெனப்பட்டனவா? அன்றிககருத்தினுக்கு உள்ள

வெனப்பட்டனவா? கருத்தினுக்கே உள்ளவெனப்பட்டன எனின் திரிசியமெனப்பட்டனவா? அன்றி அதிரிசியமெனப்பட்டனவா? திரிசியமென்பது நாமரூபமும் அதிரிசியமென்பது சூனியமும ஆகின்றன. அவ்வணுக்கள் சூனியப்பொருளாகுமா? சூனியமெனபது ஒன்றுமிலலாமையன்றோ? அதாவது—மனம் வாக்கு காயம் இம்மூன்றினுக்கும் படாததென்க.

அணுக்கள் இங்கனம் கூறியதுபோலன்று, ஷை மனம் முதலிய திரிகரணங்களுக்கும் எட்டும் பொருள்களாயிருக்கின்றனவே! காயத்திறகு எங்ஙனம் எட்டும் பொருள்களெனின், மகத்தணுபபேதங்களாகச் சோக்கையுறறுக் காயத்திற்கு அனுபவபடுவன யாவை? அவ்வணுக்களன்றோ? அவைகள் சோக்கையுறறஞான்று காயத்திறகும் சோக்கையுறறஞான்று கருத்திறகுமவாகக்கும் அனுபவப்படுகின்றன. அன்றியும், புறக்காட்சியெனவும அகக்காட்சியெனவும இருவகையின. இவற்றுள், புறக்காட்சியெனபது இததூலவடிவம், அகக்காட்சியென்பது சூக்குமம சாயை பாவனைமுதலியன. இவவிதக்காட்சிப்பேதங்களுள் அவ்வணுக்கள் எவையெனபடும்? தூல வடிவங்களெனின், கட்புலன் மூதககண்ணுடியைப்பெற்றுணரும் ஞான்றும் பெருதுணரும் ஞான்றும் தோற்றுந்திரிசியங்களெனப்படும். சூக்கும வடிவங்களெனின், கருத்திற்கு அதிநுட்பங்களாக மதிக்கப்பட்டனவெனப்படும். சாயைகளெனின், அவை ஒன்றினதெனப்படும். அன்றியும், அவை தோற்றன்மாததிரமெனவும் படும், பாவனைகளெனின, பாவிப்பானையன்றி இனறெனப்படும். இததனமைததெனக் கணிக்கப்படாதவையெனின, சூனியப்பொருளெனப்படும். படுவதுமனறி, அச்சூனியம் பல நுட்பங்களெனப்படுமா? அது சோக்கையுற்று மகத்தணுவாகி உருவபேதங்களாகுமா? இங்ஙனமிருக்க, பரமாணுக்கள் என வழங்குவானேன்? அதி நுட்டப்பொருள்களெனக கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றதே! அங்ஙனம் பொருள்படாமலா அவற்றை நுட்பப்பொருள்களெனக்கருதினது? அங்ஙனம் கருதினது கருத்தன்றோ? எதனால் அவை நுட்பப்பொருள்களென மதிக்

கப்பட்டனவோ அதனால் அந்த நுட்பப்பொருள்களை எட்டுதற்கு முரணென்னை? இங்ஙனமிருக்க.

அவைகள் எட்டப்படாவென்றது என்னை? கட்புலனுக்கு எட்டும் பொருள்களை அக்கட்புலனாலும் அதன் காரணமாகிய கருத்தினாலும் எட்டப்படும். கருத்தினுக்கு எட்டுவது கட்புலனாலெட்டப்படாமல்கருதுதினுகேகூடும முற்பொழுதுகாணப்பட்ட நாமரூபங்களைப்போல் இப்பொழுது உளனாந்தோறும அவைகளாக அகத்தில தோற்றும் நாமரூபங்களைக்கண்டுணர்வது கட்பொறியல்லவே! கருத்தன்றோ? அங்ஙனமே, ஷை பரமாணுக்களை உணர்தற்கு இயைந்தது கட்புலனா? அல்லவே! கருத்தாகலின் இனியேனும் கருத்தறிதற்கு முரணென்னை? அப்பரமாணுக்கள் எத்துணை எத்துணையெனப்பொருள படடனவோ அத்துணை அத்துணையென உணரவேண்டுமே! ஏனெனின், அவைகள அதிநுட்பமாக இருக்கின்றவெனக கருதுமிடத்து ஞாலென்க. ஆகலின், இப்போது அத்துணையதெனக கண்ணுறுதற்கு முரணென்னை? முற்பொழுதே கருத்தினால மதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதாகலின், இப்பொழுது அத்துணை அத்துணையாக இக்கருதது நிற்றற்குமாறில்லையே? கருத்தானது எத்துணை எத்துணையதென மதித்ததோ அத்துணை அத்துணையாகப் பல்ஞான்றும் பழகப்பழக அத்துணை அத்துணையாக நின்றுவிடுமன்றோ? அங்ஙனம் நிற்குங்காறும, இச்சாஞானக்கிரியை எழுதற்கு இடமுண்டாமோ? அவற்றால இன்பதுனபத்தாக்குகள் சிறிதேனும் உண்டாமோ? அன்றியும் சுகாகாரமாயும் நிற்றற்கு இயையுமன்றோ? அச்சுகம்போன்ற சுகம் மகத்தனுப்பேதங்களிலுண்டோ? இதனை எந்த அறிஞர்கள் ஏலார்? பொருளைப்பொருளென்று உணரவேண்டுமென விதித்திருக்கின்றதே! இதனையேனும் நாடவேண்டுவதிலலையா? இப்பரமாணுவுக்கு மேலுறும் ஆராய்ச்சிக்கண் செல்லாவிடினும், இக்நெறியிலேனும் நிற்கின் கரணேந்திரியங்கள் சேட்டைகளற்றிருத்தற்கு முரணின்றெனக.

கருத்தானது தான்சித்துப்பொருள் ஷை பரமாணுக்கள் சடப்பொருள், இங்ஙனமிருக்க, கருத்துப்பரமாணுத்துணையாக நிற்குமோவெனின்.

உத்தமவாததூல்.

சிந்தைசக மொன்றல்ல சிந்தை சகமானீர்
சிந்தவடி வாககரைக்கந் தோகிலீர்—சிந்தை
சுயஞ்சோதி லேசமன்றோ தோலாப் புலவீர்
வயப்படுமி னல்லார்பால் வந்து.

என்றருளிபிருக்கின்றதில், நமது ஒவ்வொருசிந்தையும் சுழுத்தியவத்தை நீங்கலாக ஏனைய ஈரவத்தைக்கண்ணும் நான் நீ அவன அவள் அதுவாகிய நாமரூப ஆகாரமாயிருக்கின்றதா? அன்றிச் சுழுத்திக்கண் உள்ள சூனியவாகாரமாகவேனும், அஃதுமின்றிச் சமாதிக்கண் உள்ள சின்மாத்திராகாரமாகவேனும் இருக்கின்றதா? நாமரூப ஆகாரமாகவே இருக்கின்றதெனின், ஒவ்வொரு நாமரூபமும் அணுக்கள் சேர்க்கையா? அன்றிச்சுயம்பா சேர்க்கைகளாமெனின், சேர்க்கையுற்றுக காணப்படும ஒவ்வொரு நாமரூபமும மகததெனப்படுமென்றோ? இம்மகததாகாரமாக இல்லாத சிந்தையெனபது இவவீரவத்தைக்கண்ணும் உண்டோ? இல்லையே! ஒவ்வொருசிந்தையும் சாக்கிராவத்தைக்கண உள்ள நாமரூபங்களை அறிந்துகொண்டிருக்கின்றது மாத்திரமேயன்றி, எங்ஙனம் அதன் அதன் ஆகாரமாக இருக்கின்றதெனின், சொப்பனத்தின்கண் சாக்கிராவத்தா நாமரூபங்களைப்போல் தோற்றுவதுயாது? இவ்வவத்தா நாமரூபங்கள் அச்சொப்பனத்தின்கண் வருவதுண்டா? இல்லையே! சாக்கிராவத்தைக்கண எவ்வெச்சிந்தை நாமரூப ஆகாரப்பட்டு அழுந்தினதோ அவ்வச்சிந்தையும் சொப்பனததின்கண் அவ்வவநாமரூபங்களாகத்தோற்றுகின்றது.

ஈங்கு இவற்றின் ஆகாரம் ஆகாதழி, ஆங்கு இவற்றைப்போல் எங்ஙனம் தோன்றும்? இவ்வவத்தையில் ஒருயிருக்கு நான் எனதாகத்தோன்றும் நாமரூபங்கள் மற்றோர் அவத்தையில் மற்றோருயிருக்கு நான் எனதாக ஏன்தோன்றவில்லை? எவ

வெவவுயிருக்கு எவவெத்தேகபோகங்கள் நான் எனதாகத்தோறறுகின்றனவோ அவ்வவவயிருக்கும் அவவத்தேகபோகங்களே நான் எனதாகத்தோற்றுகின்றன. ஒவவோருயிரும் சாக்கிராவத்தைக்கியைந்த அவ்வவநாமரூபமாக ஆகின்றதும், சொப்பனத்தின்கண் அவவவநாமரூபங்களாகத் தோற்றுகின்றதும், மகத்தாகாரமாக நின்றவிடத்தா? அன்றி வேறுகாரமாக நின்றவிடத்தா? மகத்தாகாரமாக நின்றவிடத்தெனின், சிந்தையானது மகத்தாகாரமாகவே நிற்பதற்குத்தானே அடிமைப்பட்டிருக்கின்றது? இம்மகத்தாகாரமாக நிறபதற்கு அடிமைபபட்டிருப்பதுபோல் ஷை பரமாணுக்களின் ஆகாரப்பட அடிமைப்பட்டிருக்கக்கூடாதோ? யாவும பழக்கங்காரணநதானே? அன்றியும்.

ஒவவொருவரும் எவற்றின் காரணமாக எஞ்ஞான்றும் சுகித்துக்கொண்டு வருகின்றனர்? ஷை பரமாணுக்களானவை சேராக்கையுற்றிருக்கின்ற மகத்தணுப்பேதங்களின் காரணமாகவன்றோ? அங்ஙனம் நாம் சுகித்ததற்கு இயைந்தெழும்பிரியமானது சுகபிரியமா? அன்றி அவவமகத்தணுப்பேதங்களின்பிரியமா? அவவவணு மகத்பேதங்களின் பிரியமெனின், அணுமகத்தாகிற ஒவவோர நாமரூபமும் அப்போதைக்கப்போது அப்பிரியமாகததோன்றுவானேன? அவைகள் அப்பிரியவடிவங்கள் அல்லவே! நாம் இவைகள்மேல் வெறுப்புற்றதனால் இவைகள் அப்பிரியமாகத் தோற்றுகின்றனவெனின், இவைகளையன்றி நமக்குப்பிரியமென்பது வேறுகக் கிஞ்சித்தும இல்லாதிருக்க, இப்பிரியவடிவங்களில் நாம் வெறுப்புறுவானேன்? நாம சற்றேனும் விருப்பு அற்றவர்களா? அல்லவே! இஃதன்றியும், எவவெந்நாமரூபம பிரியவடிவாகத்தோற்றுகின்றதோ அவவந்நாமரூபமும் மீண்டும் அப்பிரியவடிவாகத்தோற்றுவானேன்? ஏனையர்கள் அவற்றை வெறுப்புற்றதாலெனின், நாம் விருப்புற்றதனால் பிரியவடிவாகத் தோற்றுகின்றதாக்கும்! நமக்கு அப்பிரியவடிவாகத்தோற்றும் ஞான்றில் ஏனையர்க்குப் பிரியவடிவாகத் தோ

ற்றுவானேன்? அவவேனையர்கள் அவற்றின்மேல் விருப்புற்ற தால் அங்ஙனம் தோற்றுகின்றதெனின், நாம் வெறுப்புற்றோ மாயின் அப்பிரியமாகத் தோற்றுகின்றதாக்கும்!

இங்ஙனமே எதெதன்மேல் எவவெவ்வுயிர் பிரியம் வைக் கின்றதோ அதுவும் அவ்வவ்வுயிர்க்குப் பிரியவடிவாயும் எதெ தன்மேல் எவவெவ்வுயிர் பிரியம வைக்கின்றது இல்லையோ அ தவும் அப்பிரியவடிவாயும் தோற்றுகின்றதல்லவா? ஆகலின், நமது பிரியததை எதெதன்மேல் ஏற்றி ஏற்றிப்பிரியமாகப் பார்க்கின்றோமோ அதுவும பிரியமாகக காணப்படுகின்றன. அங்ஙனம நமது பிரியத்தை ஏற்றாது பார்க்கும் ஞான்று அப் பிரியவடிவாகக் காணப்படுகின்றன கற்பனைகளாயுள்ள மகத் தணுப்பேகங்களை ஒவவோர் முகலெனமயங்கி அவற்றின்மேல் தற்பிரியததை ஏறறி ஏற்றிச்சுகிப்பதுபோல் எதார்த்தமென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற பரமாணுக்களின்மேல நமது தற்பிரியததை ஏற்றி ஏறறிசசுகிக்கலாகாதா? கற்பனைகளின மேல் ஏறறி அனுபவித்ததலே மிக்க சுகமாக இருகின், எதார்த் தங்களின்மேல ஏறறி அனுபவித்தல் எத்துணைச்சுகமெனப்ப டும்? கற்பனைகளை ஒவவோர் முதலெனக்கொணடு உணர்தல் மயக்கமென்பதா? அனறிதெளிவென்பதா? மயக்கமென்ப துதானெனின், அக்கற்பனைகளினமேல் தற்பிரியத்தை ஏற்றி ஏறறிச் சுகித்தல் இரட்டிததுமயககமன்றோ? பொருளல்லாத மகததணுக்களின்மேல் ஏறறி ஏற்றிச் சுகித்துக்கொண்டு வருவ தைப்பார்க்கிலும், பொருளாகச் சம்மதிக்கப்படிருக்கின்ற பரமா ணுக்களின்மேல் ஏற்றி ஏற்றிச்சுகித்துக்கொண்டுவருவது எத்து ணைச்சுகமும் விவேகமுமெனப்படும்? இம்மட்டிலேனும் பொரு ளைப்பொருளென்று உணர்ந்து சுகிக்காவிடில், இதற்குமேல் பர மாணுக்களைக் கற்பனைகளாக்கும் ஆராய்ச்சியிற் செல்லுதற்கு ஏதுவனம் வழிவிடும்? பரமாணுக்களுங் கற்பனைகளாகுமோ எனின், அப்பரமாணுகளுள் ஒன்றை நன்கு ஊகிக்குதும். எங் ஙனம் எனின்.

அவ்வணு பொருளென்பதா? அன்றித்தொழிலும் குண மும் என்பதா? பொருளென்பதுதானெனின், சுயம்புப்பொரு ளென்பதா? அன்றி விகாரப்பொருளென்பதா? சுயம்புப்பொ

ருள்தானெனின், ஏகதேசப்பட்டிருக்கும் பொருளா? அஃதா வது கண்டப்பட்டிருத்தலெனபது—அன்றி நிறைந்திருக் கும் பொருளா? ஏகதேசப்பட்டிருக்கும் பொருள்தானெனின் அஃது புறம் உற்றிருக்கும்பொருளா? அன்றிப்புறம் அற்றிருக் கும்பொருள்ளா? புறம் உற்றிருக்கும் பொருளெனின், தசபுறமும் உறறிருக்கும் பொருளா? அன்றி இரண்டொருபுறம் உற்றிருக் கும்பொருளா? தசபுறமும் உற்றிருக்கின்ற பொருளெனின், அந்தசபுறமும் யாது சூழ்ந்திருக்கின்றது? ஒன்றும் இல்லையெ னின், யாதொன்றும் இல்லாமையனறோ சூனியமாகிய வெ ளிப்பொருள் என்பது?—அங்ஙனம் சூழ்ந்து விளங்கும்வெளி எனபது வியாபகமுறறிருககின்றதா? அன்றி ஏகதேசம் உற்றி ருககின்றதா? வியாபகமுற்றே யிருகின்றதெனின், அவ் வியாபகம் நிறைவு உறறதெனபொருள படுகின்றது. அன்றி யும் அவ்வியாபகம் உட்புறம அறறிருககின்றதா? அன்றி உட் புறம உறறிருக்கின்றதா? அவ்வியாபகம் மேல கீழ் முச்லியன வாகவழங்கும் டத்துச்திகெகுகள எனனும் பேதங்கள இறாதிருக் கின்றதால புறமுமநீகைம எனபது இல்லாமை நிறைவதாய உற்றிருக் கின்றதால உளளும் அறறிருகங்கறைதெனன உட்புறம அறறி ருககும வெளியினகண உளள பரமாணுவாகிய நுட்பப்பொ ருள் புறம் உறறிருப்பதுபோல உளளும் இடையும் உறறிருக் கவேணடுமே!

அவ்வணுநுட்பம் சுயம்புப்பொருளாக இருகின்றமை யால், உள் என்பதும் இடை எனபதும் எங்ஙனம் உறறிருகக் மெனின், இவாறால் வெளியெனபது நிறைவு அறறதாக இருக் கவேண்டுமே! வெளியெனபது ஓர் பொருளானறோ, அவ் வெளியைப்பற்றி நாம் விவகரிககலாமெனின், ஷி அணுவெனன் பது நிகழுந்தன்மையதா? அன்றி நிகழாததன்மையதா? நிக்கு நந்தன்மையதெனின், அஃது எங்கிருநது நிகழப்படுகின்றது? தா னே நிகழப்படுவது எனின், எதனால் நிகழுவது எனககேட்கின் அன்றோ தானே நிகழுவது எனக்கூறவேண்டும்? அதற்குமே லே வருகின்ற ஆட்சேபத்தை விளக்கலாம். இஞ்ஞான்றெ

மூக்தகேள்வி அங்ஙனம் அல்லவே? அவ்வணு எங்கிருந்து நிக
ழுகின்றது என்பது தானே அக்கேள்வி, அங்ஙனம நிகழுவதற்
கு ஓர் இடம் வேண்டுவது இன்றேயெனின், இடம அற்றிருக்
கின்றது ஏகதேசப்பொருள அன்று, உள்புறம இடையென்ப
வை அற்றிருக்கும நிறைந்த பொருளெனப்படும். வெளியான
து ஓர் பொருள அல்லவே! அதனை இடப்பொருளாகக கோ
டற்கெனின், அதனை அன்றி வேறு எதனை இடமாகக்கொண்ட
து நிகழுகின்றது? வேறே இடமென்பது இன்றென்றுணாக.
இதுநிற்க, ஷை அணு உள்ளும் இடையும் அற்றிருப்பதாயின்,
அதைச்சூழ்ந்த வெளிப்பொருள நிறைவு அற்றிருக்கவேண்டு
மே என்பதற்கு என செய்வது? உள்ளும் இடையும அற்றிருக்
கும் சுயம்பு அணுப்பொருளாகலால் அதைச்சூழ்ந்திருக்கும
நிறைவு அற்றிருக்கவேண்டுமென்பது என்னையெனின்.

உள்புறம இடை ஏ[illegible] நிறைவில புறம
உற்றிருக்கின்ற மற்றொரு பொருள இருக்கின்றமையாயின, அப்பொ
ருளென்பது தொழிலுங்குணமுமாக இருக்குமா? அன்றிச்சுயம்
புப்பொருளாக இருக்குமா? சுயம்பாகவே இருக்குமெனின்,
உள்ளும் புறமும இடையும அற்றிருக்கும நிறைவு தனக்கு எ
திர்மறையாக இருக்கும வேறு பொருட்டுணைக்கு எங்ஙனம இ
டந்தரும்? அவ்வணு நுட்பத்திற்கு இயைந்த அணு நுட்ப நீர்ப்
பொருள் வந்து தனனைப்பரிசித்தின, அந்நீரானது அதன்கண்
சென்று முழுதும வியாபிக்குமன்றோ? அந்நீர் வியாபித்தற்குத்
தான இடங்கொடுக்குமன்றோ? அங்ஙனம தான் இடங்கொ
டுத்தற்குத்தனபால் யாதிருக்கின்றது? தனபால் வேறொன்று
மின்றித்தானே இருக்கின்றதெனின், தத்தம் பால் வேறொன்
றிருப்பதனாலன்றோ மகத்தணுமுதலியபேதங்களுள் ஒவ்வொன்
றும் தன்பால் தன்பால் என வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. அ
வைகளுள் உள்ளிலும் இடையிலும் இடம இருப்பதனாலன்றோ?
நீர்ப்பொருளை ஒவ்வொன்றுந்தன்பால் ஏற்கப்படுகின்றது. எங்ங
னமெனின்,

நீர்ப்பொருளானது மட்பொருளைப்போல் பரமாணுத்துணை
யாயினும் இவ்விரண்டு அணுவுக்கும் மிக்க பேதமிருக்கின்றன. அ

வற்றுள் மட்பொருள் கடினத்துவமாகிய அணு நீர்ப்பொருள் நெகிழ்ச்சித்துவமாகிய அணு. கடின அணுத்துவம் தன்னினத் தோடும்தான் சேர்ந்திருக்கு ஞான்று இரண்டணுவும் ஒன்றுப டாது வேறுபட்டே இருக்கும். இங்ஙனமிருக்கு மிவ்விரண்ட ணுக்களும் ஒன்றோடொன்று சேர்தல் பிறவினையானன்றித் தத் தம் வினையினாலன்று. ஷெ நெகிழ்ச்சி அணு தன்னினத்தோடும் தான் சேர்ந்த அஞ்ஞான்றே இரண்டென்பதின்றி ஏகமாகிவி டும். இவ்விரண்டும் சேர்ந்து ஏகமாதல் பிறவினையாலின்றித்தத் தம் வினையினாலாகின்றன. இவ்வணு இகர அணுவோடுசேரின் அதாவது மட்பொருளணுவோடுசேரின் அஞ்ஞான்று ஒன்றுக் கொன்று விருத்தமான இவ்விரண்டணுவுமெவ்வாறிருக்கும்? இரண்டுமண்ணணுக்கள் சேர்ந்திருப்பதுபோலவா? அன்றி இதற் குமாறாகவா? மாறாக அன்றெனின், நீர்ப்பொருளணுவுக்கு நெகிழ் ச்சித்துவமிருப்பது யாதுகுறித்து நெகிழ்ச்சித்துவம் மற்றொ ன்றில் வியாபிப்பதற்கன்றோ தனக்கியற்கையாயிருக்கின்றது? அன்றியும் மட்பொருள் நீர்ப்பொருளால் கலைகின்றதா? அன்றி நீர்ப்பொருள் மட்பொருளால் கலைகின்றதா? மட்பொருள் நீர்ப் பொருளால் கலைகின்றதாயினும் மட்பொருளும் நீர்ப்பொருளும் தத்தம் அம்சங்கள் ஒன்றோடொன்று சோரதலுண்டு அவவச் சேர்க்கைகளுக்கு இடையிடையே வெளிப்பொருளிருக்கின்ற மையால் அவவவ்விடைகள் தோறும நீர்ப்பொருளானது அணு அணுவாகச்சென்று சென்று வியாபிக்கின்றதேயன்றி முடிவா ன பரமாணுவில்சென்று வியாபிக்கின்றதன்றெனின், கடினத் துவமென்பது செயற்கையுற்றதா? அன்றி இயற்கையாக வே உற்றிருக்கின்றதா? இயற்கையாகவே உற்றிருக்கின்ற கடின மெனின், இயற்கைக்கடினத்துணை வெளிப்பொருள் பிளவுபட்டி ருக்கவேண்டுமே! வெளிப்பொருள் நிரந்தரத்துவமென முன்ன மே தீர்ப்பாயிற்றே! வெளியுள்ள இடமெல்லாம் இதரவத்துக் கள் சென்று வியாபித்தற்கு விருத்தமென்னை? எவ்வித்தக்கடின மாயினும் அருவத்தன்மைபெற்று நிகழும் காற்றென்பது செல் லாததுமுண்டோ? அஃது செல்லுழி அதுகாரணமாக நெருப் பென்பதும் அவ்விரண்டின் காரணமாக நீரென்பதும் செல்ல

மல்லவா? அவைகள் அங்ஙனம் செல்லுதற்கு இடந்தராத அணுவுமுண்டோ? இதனால் இயற்கைக்கடினத்துவமாயினும் சேர்க்கையுறாத அணுவுமின்றாகலின் அவ்வச்சேர்க்கைக்கட்கு இடைஇடையே வெளிப்பொருளிருக்கின்றது இருக்கின்ற அவவவ்விடைகள்தோறும் சலப்பொருளானது அவவவிடங்கட்குத்தக்க சொரூபமுற்றுச் செல்லுகின்றதற்கு விருத்தமென்னை? அன்றியும் நீர்ப்பொருளின் குளிர்மை அந்நீர்த்துணையேயன்றிக் கிஞ்சித்துமபுறமுற்றதன்று, இங்ஙனமாகிய நீர்ப்பொருளை எவ்விதமான கடினப்பொருளையுங் குழித்த அக்குழியினகண் பரிசிக்கச்செய்யின் அந்நீர்ப்பரிசம் அக்குழியில் தாக்கிப்புறம்புகுவானேன்? தான் நெகிழ்ச்சிப்பொருளாகலின் அக்கடினத்தின்கண் வியாபிக்கின்றது. இந்நீர்ப்பொருளை உட்கொண்டிருந்த ஓர் கடத்தை நப்புடைத்துப்பார்க்கு ஞான்று உடைந்த அவவோட்டின முழுதும் நாமிருப்பானேன்? இருக்கின்றதால் அவவோடுமுழுதும் யாது பொருளிருக்கின்றது? வெளிப்பொருளன்றோ? அவ்வெளியானது நிறைவுற்றில்லாத இந்நவவத்துக்களுமுண்டோ? இல்லையே! இங்ஙனமிருக்க, ஓவவோர் மட்பொருளணுவையும் சுயம்பாகிய கெட்டிப்பொருளென மயங்கிக்கூறுவதென்னை? அன்றியும், ஓவவோரணுவையும் அக்கினி பரிசிக்குமாயின், அவவவறிவின்கண்ணும் உட்டணசத்தி செல்லாதாக்கும்! இஃது மிக்கவியலதை!

உட்டணசத்தியையேலாத அணுக்களும் உண்டோ? அச்சத்தி அருவமாயிற்றே! அருவசத்தி செல்லுதற்கேனும் இடந்தரத்தக்கவையன்றோ? அச்சத்தி அருவமாகலின் அவவணுக்களிற்செல்லுதற்குக்கூடும். உருவமாகிய நீர்ப்பொருளானது சென்று வியாபிப்பதற்குக்கூடாதேயெனின், அருவசத்தியேனுஞ்சென்று வியாபிப்பதற்கு இடங்கொடுத்திருக்கின்றதன்றோ? இதனால் ஓவவோரணுக்கண்ணும் முற்றும் இடம் இருக்கின்றதே! ஓவவோரணுவினாலும் வெளியானது கண்டப்படுதற்கு இயையுமா? இயையாதே! இயையுமாயின், இதனால் அவ்வணுக்கள் முதல்களெனப்படும். வெளி இங்ஙனம் இயை

யாமையின் அவவணுக்கள் முதலன்றெனக. இங்ஙனமிருக்க, ஒவ்வொருவரும் பூரணமாக இருக்கும் வெளியை லட்சியத்தமாக நாடவேண்டுமன்றோ? அங்ஙனம் நாடுழி, அணுக்களென்பது இல்லையெனப்படுமா? அன்றி உண்டெனப்படுமா? உண்டெனப்படுமெனின், வெளிப்பொருள் இல்லாத இடத்தில் இருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனம் இன்றெனின், தோற்றல் மாத்திரமாக இருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனமும் இன்றெனின், வெளியானது அவவவணுக்களின் பரிமாணத்தினை இடைஇடையே இன்றாகவேண்டுமே! அங்ஙனமும் இன்றெனின், அவவவணுப்பரிமாணமுழுதும் வெளியன்றோ இருக்கின்றது? அணுக்கள் தோற்றுகின்றதேயெனின், அவவவணுவும் தத்தம் இடத்தை விட்டகன்றுழி, அந்தந்த இடத்தும் வெளிப்பொருள் உண்டெனபதா? அன்றி இன்றெனபதா? உண்டெனபதாமெனின், அந்தந்த இடத்தும் முனஞான்று இல்லாத வெளிப்பொருள் இஞ்ஞான்று எங்கிருந்து வந்தது?

முன்ஞானே இருந்ததானெனின், அணுப்பொருள்கள் என்பதேது? இருக்கின்றதே எனின், வெளிப்பொருள் முன்ஞான்று இருந்தது அன்றெனவருமே! ஆகலின், வெளிப்பொருள் முன்ஞானில்லாததுமன்று, பின்ஞானறு வந்ததுமன்று, எஞ்ஞான்றும் இருந்தபடி இருக்கின்றதே! இங்ஙனமிருக்கும் வெளிநிறைவில் அணுத்துப்பகைகள் எங்ஙனம் இருந்து நிகழும்? இருந்ததுதானே நிகழுகின்றனவெனின், அவை பொருளாக நிகழுகின்றதன்று, ஏனெனின், வெளிப்பொருள் இல்லாத இடமென்பது கிஞ்சித்தும் இன்றாகலினெனக. வெளிப்பொருள் இல்லாத இடமெனபது இன்றாயினும், அணுக்கள் இன்றாமோ வெனின், அகம்புறம் அற்றிருக்கும் இவ்வெளிக்கண் தோற்றல் மாத்திரமாகவா? அன்றிப்பொருளாகவா? பொருளாக அன்று; முன்ஞான்றே வெளிப்பொருளைத்தத்தம் பால் நிறைவாக ஏவாத ஓர்பொருளும் இன்றென்பதாயிற்றே! ஆகவே. மெய்ப்பொருள் தோற்றும் அணுக்கள் தொழிற்குணங்களா? அன்றித் தோற்றக்குணங்களா? தொழிற்குணங்களாமெனின், ஒன்றன் கண்

டத்தடிப்புக்களாகவேனும் அன்றிப்பலவின் கூட்டத்தடிப்புக்களாகவேனும் அஃதுமன்றித் திரிபினாலத் தடிப்புக்களாகவேனும் இருக்கவேண்டுமே! ஒன்றான கூட்டத்தடிப்புக்களாமெனின், ஒவ்வோர் பரமாணுவுக்கும் மேல் மிக்க நொய்தாகிய அணுக்கள் அனந்தம் இருக்கவேண்டியவரும். இவ்வாறே மிக்க நொய்தாகிய அவ்வணுக்களும் சுபமடைதலாகாது. சேர்க்கைகளாகச் சென்றுகொண்டே அவ்வவற்றாற்றோடமெய்திப்போம். அங்ஙனம் அவ்வவற்றாற்றோடமெய்தினும், முடிவில் தனக்கெனச் சாரூபம் இல்லாதிருக்குமோவெனின், முற்றும் அவ்வவற்றாற்றோடமெனபது இன்றாகுமாயின், அங்ஙனமே ஏற்றுக்கொள்ளும் இஃதும் ஒன்றான கூட்டத்தடிப்புக்களன்று. பலவின் கூட்டத்தடிப்புக்களாமெனின், நீர் மெருபடி காற்றாகிய முப்பொருளடங்கிய, இப்பரமாணுத்துணையாகவே இருந்து, ஒன்றோடொன்றாய்ச் சேர்ந்து விகாரமாகமுடியும்.

அன்றியும், மண்பொருளாகிய இப்பரமாணுக்களே வழக்கும்யமாயிருக்க, ஏனைய நீர் முதலிய முப்பொருளணுக்களும் வழக்கத்தினவைகளாயிருக்குமோ? ஆகவின், பலவின் கூட்டத்தடிப்பாகவும் அன்று. திரிபினைக்கதத்தடிப்பாமெனின், இப்பரமாணுக்களுக்குமேல் ஓர் முதலிருக்கு திரிந்திருக்கவேண்டும். அம்முதல் அதிகாது திரிந்ததுபோல் இவ்வணுக்களுந்திரிந்து வேறு விகாரங்களாகுமன்றோ! அவ்விகாரங்களும் திரிந்து வேறு விகாரங்களாயும் அவைகளும் திரிந்து வேறுவிகாரங்களாயும் இங்ஙனம் இருக்குமாயின், இப்பரமாணுக்கள் என்னவென்பதும்? ஷை மூவிறுதொழிற்குணமும் அன்றெனின், தோற்றகுணங்களெனவருமே! வரின், அவ்வணுத்தோற்றங்கள் எந்த முதலினது எனவருமே! வருமாயின், அம்முதல் ஆரம்பப்பட்சமாகத்தோற்றுகின்றதா? அன்றி விவர்ததப் பட்சமாகத்தோற்றுகின்றதா? எனவருமே! வரின், ஆரம்பப்பட்சமாகவே தோற்றுகின்றதெனின், அது மட்கடம் பொற்பணி நூற்படம் நீர்த்தரங்கம் என்பவைபோலாம். ஆயினும், நீர்த்தரங்கம் போன்றதாகக் கொள்வோமெனின், அதாவது சலப்பொருளொன்றே அலை திவலை நுரை குமிழிகளாகவிகற்புறல்,விகற்பும்

றது மீண்டும் அவ்வலையாதிகளினுருவழிந்து நீர்ப்பொருளாவதை போல்.அப்பரமாணுக்களழிந்து மேலே ஒருபாதானகாரணமாய் முடியவேண்டுமே! இதனால், இருப்பது குணியாகிய காரணமெனவும், இருப்பில்லாதவை அறியாமையால் சுயம்பெனத்தெரப்பட்ட பரமாணுக்களெனவும் வருமே! நீரானது அலையாதிகளாகக் காரியப்படுதற்குத் துணைக்காரணம் காற்றென்றிருப்பதுபோல் முற்பொழுது எந்த முதல் அணுக்களாகக் காரியப்பட்டதற்கு எது துணைக்காரணமெனப்படுவது? ஏனைய நீர் முதலிய மூப்பூதங்களே துணையாமெனின், அம்மூப்பூதங்களையும் தனித்தனியாக ஆராய்வுழி, இமமட்பொருள்போலவே முறறும் வழக்குமயமாயிருக்கின்றனவே' அவைகள் பொருள்களானாலன்றோ அங்ஙனம் ஏற்றற்கியையும்? அன்றியும், அணுக்களாககாரியப்பட்டது எந்த முதலோ அந்த முதல் இதுகாறும் இன்னதெனப் பொருள்படவுமில்லையே! எங்ஙனம் ஓர் முதல் காரியப்பட்டதென்றேற்பது? மட்கடம் முதலியவை போல விவாதத்திற்பட்சமாகததோற்றுகின்றதெனின், கயிற்றின்கண் அரவுபோல் ஆகின்றதெனவரும். வரவே, கயிற்றைப் போல் இருக்கின்றமுதலெது? அந்தமுதல் தான் காரியப்படுவதால் தனபாலெங்ஙனம் அணுக்களாகத்தோற்றும்? ஓர் முதலிருந்ததானே அதன்பாற் கயிற்றரவுபோலேனும் தோற்றவேண்டும். இதுநிற்க, அப்பரமாணுக்களுள், ஒவ்வோர் அணுவும்,

"பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ணம்
அறுசுவை யூறெட் டியிரல் பொருட்குணம்"

என நன்னூலார் கூறியிருக்கின்றபடி, ஒவ்வோரணுவும் பல்வகைவடிவுகட்கு இயைந்ததனவா? அன்றி இயையாதனவா? வடிவங்கட்கு இயைந்ததன்றெனவெனின், வடிவற்றது சூனியமாகவேண்டுமே! சூனியமெனக்கொள்வோமெனின், அணுநாட்பமென வழங்கப்படாதிருக்கவேண்டும். தோன்றுகின்றதாதல், அவ்வவ்வணுவுக்குமியைந்த உருட்சி நீட்சி குட்டை தட்டை முதலியனவாகிய வடிவப்பொருள்களென்றாகின்றன. அவ்

னமாகின்ற அவவொவவோரணுவுட், பிருதிவி அம்சங்களாக லின், அவவவவடிவங்கட்கு இயைந்த கந்தபேதங்களும் சுவைப் பேதங்களும் பரிசபேதங்களும் வர்ணபேதங்களும் சத்தபேதங் களும் இயல்பாயிருக்குமன்றோ? இவ்வறுவகைப்பேதங்களும்கு ணபேதங்களென்பவையன்றோ? இக்குணபேதங்களுக்குக்குணி ப்பொருளாகிய ஓர் முதல் இருக்கின்றதன்றோ? இருக்கும் அம் முதலன்றோ மண்ணெனப்பட்டு வழங்கிவருகின்றது? அம்மு தலாகிய மண்ணின் காரியநெறித்தாகச்செல்லுழி. மகத்துக்கு மகத்தாகவும், அவையாவன-இதுகாறுங்கூறிப்போந்த முதல் விகாரப்பரமாணுக்களும், அதன் பின்னர் அப்பரமாணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து காணப்படும் இரண்டாம் விகாரச் சூக்கும அணுக்களும் அதன் பின்னர் அச்சூக்கும அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து காணப்படும் மூன்றாம் விகாரத்தூ ல அணுக்களும், அதன் பின்னர் அத்தூல அணுக்கள் ஒன்றோ டொன்று சேர்ந்து காணப்படும் நான்காம் விகாரப்பிருதிவி யண்டமுமாயிருக்கின்றன.

மீண்டும் இம்மகத்பரிமாணத்திலிருந்து காரணநெறித்தா கச்செல்லுழி, ஒவ்வொவோரு காரியபேதங்களும் கலைந்து கலைந்து மேல் மேல் காரணங்காரணமாகச்சென்றுசென்று ஈற்றில் கா ரிய காரணபேதங்கள் கடந்து தானாயிருக்கின்றது ஷை மட் பொருளென்பதன்றோ? மண்ணென வழங்கப்படும் பெயர்க்குப் பொருள்-காரணங்களுக்கெல்லாம் காரணமாகத்தோற்றும் ஷை முதல் விகாரப்பரமாணுக்களா? அன்றிக்காரியங்களுக்கெல்லா ம் காரியமாகத்தோற்றும் நான்காம் விகார இம்மகத்வடிவமா? மேலும், இவ்விரண்டில் ஒன்றெனப்படாமல் இவ்விரண்டுமாக இருக்கின்றதா? இரண்டில் ஒன்றெனப்படுகின்றதெனின், அ தாவது—காரணங்களுக்கெல்லாம் முடிவான காரணப்பரமா ணுக்களாயிருப்பது. அங்ஙனமாயின், காரியங்களுக்கெல்லாம் முடிவான காரியமாகிய இம்மகத்தாயிருப்பதுயாது? மட்பொ ருளன்றி வேறு பொருளெனப்படும். அங்ஙனமின்றி முடிவா ன காரியமாகிய இம்மகத்திருவும் என்பாமெனின், முடிவான காரணமாகிய ஷை அணுக்களாயிருப்பதுயாது? காரணகாரிய

மென்னும் இவ்விரண்டுமாகவே இருக்கின்றதென்பாமெனின், காரணமாகிய மட்பொருளொன்றும் காரியமாகிய மட்பொருளொன்றுமாக இரண்டு மண்ணிருக்கவேண்டுமே! அன்றியும், ஷை முடிவாகிய காரண அணுக்களுக்கும் முடிவாகிய காரிய இம்மகத்திற்கும் இடைக்கண் பெரிது சிறிது பேதங்களாகத் தோற்றுவன அனைத்தும் யாவை?

அவைகளும் மட்பொருளென்பாமெனின், எத்தனை மட்பொருளெனப்படுமோ தெரிகிலம்! எஞ்ஞானறும் எங்கணுமிருக்கும் மட்பொருளென்பது ஒன்றன்றோ? அணுமகத்தாயப் பல குணபேதங்கள காரணமாகப் பலமணணெனபதா? அனறிக் குணிகாரணமாகப் பலமண்ணெனபதா? குணியாகிய மட்பொருள் பலவாயிராவிடில குணபேதம பலவாயிருக்குமாவெனின், மகத்தணுவாகிய குணபேதங்களை நீக்கி இரணடாகவேனும பலவாகவேனும் இருக்கக்காட்டும. அங்ஙனங்காட்டக் கூடாதெனின், அணுமகத்தாகிற குணபேதங்கள் மட்பொருளெனப்படுமா? படாதே! இதற்கு யாது செய்கின்றது? இவ்விருதாமத்தையும் நீக்கிக்காட்டக்கூடாதாயின், முறபொழுது குணிப்பொருள் உண்டென்பதென்னை? அணுமகத்தைக்குணிபபொருளாக மயங்கினதினாலாக்கும்! இவ்விருகுணங்களுள் ஒன்று பிறிதின்கிழமையாயும மற்றொன்று தற்கிழமையாயுமிருக்கின்றமையால், பிறிதின்கிழமையாகிய சேர்க்கையுற்றிருக்கும மகத்தணுப்பேதங்களைப் பிரித்தாலும் பிரிக்கலாம, தற்கிழமையாயுள்ள பரமாணுத்தன்மையைப் பிரித்துக் குணியைக் காட்டக்கூடாதேயெனின், பிரித்துணர்ந்து காட்டவேண்டுமென்பது-அக்குணபேதங்களை நாடும காட்டத்தைப்பிரித்து, முதலைக்கண்டுணாத்துகின்றதேயனறி, அக்குணங்களைப்பிரிக்கின்றதன்று.

குணபேதங்களைப்பிரித்து முதலைக்காண்பது, குணபேதமாகிய கடோபாதிகள் பிரியுமாறு அவற்றையழித்து மட்பொருளைப்பார்ப்பது தூலமதியும், அங்ஙனம் குணபேதங்களாகிய கடோபாதிகளை நீக்காது அவவுபாதிகளை நாடுந்திருட்டியை நீக்

கி முதலை நாடுவது சூக்குமமதியும் ஆகின்றன. இதுபோல் அபரமாணுக்களாகிய குணபேதங்களை நீக்கியுணர்வதன்று, அக்குணபேதங்களை நாடுந்திருட்டியை நீக்கி உணருகின்றதெ ன்க. முதலை எட்டும் முறைமை இங்ஙனமிருப்பதால், மகத் தணு நாட்டம் விட்டு நிட்டை கூடவேண்டுமென்றோ? நிட்டை யாவது பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணாதலாகிய உன் னுதலும், அவ்வுன்னுதலொடுகூடுதலுமாகிய இவ்விரண்டு மினாறி நிலைதிருத்தல். அங்ஙனம் நிலைத்திருந்தாலன்றோ குணியாகிய மட்பொருளைப் பின்னான்றேனும் எட்டுதற்கியை யுமென்க. இதுகாறும் இங்ஙனமிருந்து அம்முதலை எட்டின தில்லையேயெனின், எட்டுங்காறும் மகத்தணுவாகிய குணபேத கள் ஒவ்வோர் முதலெனப்பட்டிருக்கவேண்டுமோ? அவைகள் முத லெனப்படாவெனின், முதலை எட்டுவதுதானென்றோ? எங் ஙனம் மகத்தணுவும் அம்முதலை எட்டவில்லையேயெனின், அ து எளிதில் எட்டுவதோ? எளிதில் எட்டுவது தொழிலும் பண்புமாகிய அணுமகத்தேகங்களன்றோ? முன்னான்று மகத் துருவத்திருட்டியால் தூல அணுக்கள் எளிதில் எட்டினவோ? அங்ஙனமே தூல அணுக்கள் திருட்டியில் சூக்கும அணுகக ளும் சூக்கும அணுக்கள் திருட்டியில் பரமாணுக்களும் எளிதில் எட்டினவோ? சூக்கும அணுக்களும் தூல அணுக்களும் ஒருவா று எளிதில் எட்டினவாயினும் இப்பரமாணுக்களை எட்டுவதற்கு எதுதுணைகக்கட்டமைந்தியது? இதற்கு நீடித்த ஞான்று அகன் றதன்றோ? இங்ஙனமிருக்க

மண்ணாகிய குணிப்பொருள் எளிதில் எட்டுவதுமுண்டோ? ஒவ்வோரணுவுங்கடகும் பொருள் மகத்துருவமெனறுணர்ந்துவ ருங்கால் தூலமதியினாலாகலின், எவ்வுயிர்க்கும் எளிதாயிருக் கின்றது. அவ்வமகத்துருவமும் கலையாஞான்றே, அவ்வம் மகத்துருவத்திற்கு நோக்காரணமாகிய தூல அணுக்களை எட்டு வது தூலமதியாலல்லவே! தூலமதியெனபது— அபுத்தி பூர் வகமாயிற்றே? அதாவது—வாலமதியென்க. சூக்குமமதியாலு ணாவதாகலின், தூல அணுவுக்குமேல் சூக்கும அணுக்களை எ ட்டுவதும், அதற்குமேல் காரணமாகிய பரமாணுக்களை எட்டுவ

தும் சூக்கும மதியினாலாகலின் இதற்கு எத்துணைக்கட்டந்தரும்? அவவப்பூதத்தின் அணுக்களையே எட்டுதல் மிகவுங்கட்டமாயிருக்க அவவப்பூதமாகிய குணியை எட்டுதற்கு எத்துணைக்கட்டமென்பம்! இத்துணைக்கட்டங்களும் வாலமதியில் கிஞ்சித்தேனுமில்லையே! எத்துணைக்கட்டமும் ஊகமதியிலாகலின், வாலமதி அகன்றுழி மண்ணாகிய குணிப்பொருளை எட்டியுணர்வது எளிதன்றென்க. இங்ஙனமிருக்க, எத்துணைக்கட்டமுற்றேனும் அவவப்பூதக்குணிகளை எட்டவேண்டுவதை விட்டுத் தோற்றல்மாதிரக் கற்பனைகளாக விளங்கும் அவவமகத்துருவங்களை ஒவ்வோர் முதலாக உணர்ந்தின்புறுதற்கோ மக்களியாக்கையைப் பெற்றுவந்தது? தெய்வதன்மை பொருந்திய திருவள்ளுவரும் இந்த மக்களியாக்கையை நம்பியன்றோ,

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளாகு மாணாப் பிறப்பு. என்றும்,
எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்றும்,
இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. என்றும்,
கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவா
மற்றீண்டு வாரா நெறி. என்றும், இவைபோல்வன பிறவு மரியதாய்க் கூறியிருக்கின்றனர்.

இங்ஙனம் கூறியநெறிக்கணில்லாது, இவற்றிற்கு மாறாக நிற்றலோ விவேகமென்றாலது? ஒன்றை மற்றொன்றாக உணர்ந்துவரும் அவிவேகமன்றோ அனந்த அரியவித்தைகட்கும் விளைநிலமாயிருக்கின்றது? இதனால், அறிவுடைமை யென்பதெங்கே? இன்றாகலின், அறியாமையுடைமையே பயனாமென்க. "இதுகாறும் நாம் வாளாபோயினும் இனியேனும் குணியைக்குணியென நாடாதுழி அதற்கு மேலுறும் லட்சியாத்தானுபவப் பிரிவுகள் எங்ஙனம் வாய்க்கும்? இந்த ஓர் பூதத்தை ஆராய்ந்து குணியை எட்டுதற்கே இத்துணைக்கட்டமிருக்கின் ஏனைய முப்

பூதப்பொருள்களையும் ஆராய்ந்து குணிகளை எட்டுதற்கு எத்துணைக்கட்டமிருக்கலாம்! அதன் பின்னர், இந்நாற்பூதக்குணிகளையுமொன்றுபடுத்தற்கு எத்துணைக்கட்டமிருக்கலாம்! நமக்கு நம்மாலும் பிறராலும் அறிவுடையோரென்கிற நற்சிறப்புவந்திருக்கின்றமையால், இவ்வுழைப்பை எய்தவேண்டுமே! அன்றியும்,

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். என்றருளிய ஷை குறள் மகாவாக்கியத்திற்கு நாம் சம்மதித்திருக்கின்றனமே! இச்சம்மதத்தை நோக்கியேனும், நாம் உழைக்கவேண்டுமே! நாம் இங்ஙனம் உழைக்கவேண்டிய உழைப்பை விட்டு முற்றும் அயலேடுப்பராக்கில் இறுமாந்து வாளாகழித்துவரின் மனமெண்ணியது அலையாதிருத்தற்கும் சஞ்சலமெனபது அணுகாதிருத்தற்கும் அகத்துவப்பு மாறாதிருத்தற்கும் தானேதானாயிருத்தற்கும் எங்ஙனம் கூடும்? இந்நான்கு அருஞ்செல்வம் வாய்த்தற்கன்றோ உழைக்கவேண்டியது? பொருளல்லவற்றைப் பொருளென மயங்கினதே முதல் பராக்காயின், இதை அகலாத இருப்பாகக்கொண்டு கிஞ்சித்தும் இதற்கு விருத்தமின்றி முற்றும் உறவாயிருக்கின் கிஞ்சித்தும் பயனுறாதெனக. இப்பரமாணு ஆராய்ச்சிக்கண் தேர்ந்தவை எவையெனின், ஏழாவது அடிக்காயுள்ள அறிவறியாமைப்பேதமும் இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருளாயுள்ள அதிட்டானமாகிய மண்ணென்கிற குணிப்பொருளுமாமெனக.

ஏழாவது.

மண்ணின் பரமாணுவென்னும் சத்தார்த்த

ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

எட்டாவது.

அருவபாவ ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராயச்சியின்க ணிலவருவ பாவமெனல
சந்ததமு மீதுமுண்மை தானன்று—மெய்சவித்த
துஞ்சதுர்ப்பூ தங்களுக்கும் சொல்லுங் குணிகளையே
யெஞ்சலின்றி நோக்கமுறு மே.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் பரமாணு ஆராய்ச்சியில இருப்பாகத்தேரப்பட்டது மட்குணியாகிய அருவப்பொருளாயினும், அவ்வருவப்பொருளை உணரும் உணர்வு அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், அம்மட்குணியாகிய அருவம் ஷை பரமாணுக்களுக்கு இடமாயிருக்கும் இப்பூத அருவமா? அன்றி வேறு அருவமா? பூத அருவந்தானெனின், இஃது மட்பொருளெனப்படுமா? படாதே! மண்முதலிய சதுர்ப்பூத அணு மகத்துக்களுக்கும் இடப்பொருளாயிற்றே! ஆகலின், இஃதன்று அக்குணிப்பொருள். இப்பூத அருவப்பொருளையன்றி வேறு பொருள் ஒன்றுளதெனப்படவில்லையே! இருந்தாலன்றோ அதனை எட்டலாமெனின்,

எட்டப்படாமையால் அம்மூதல் இல்லையென்னலாமோ? ஷை பரமாணுவென்பது உருவபேதங்களுக்கெல்லாம் அதி சூக்கும உருவமாயிருப்பதுபோல், மண்ணுகிய குணிப்பொருளானது அருவத்திற்கும் அதி சூக்கும அருவமாகலின், அதனை எட்டும் சிந்தையானது எந்த பாவம் உற்றிருந்தால் அதை எட்டுதற்கியையும்? உருவமாகிய மகததனுப்பாவம் அற்றிருக்கவேண்டுமன்றோ? அதாவது-இப்பூதமாகிய அருவபாவமாக நிலைதிருத்தல்.

நாம் அருவபாவமாயிருக்கவேண்டுமெனபது இதிகாறும் கேட்டதில்லையே! எங்ஙனம் அருவபாவபபட்டிருததலெனின், சதுர்ப்பூதாணுககளும தோற்றல்மாததிரமாயும சொல்மாததிரமாயுமிருக்கின்றனவே! நாம் எந்த பாவமாயிருக்கின்றது? சதுர்ப்பூதாமசங்களின சேர்ககையாகிய இஷ்தேகபாவமாயிருக்கின்றதா? அன்றி இஷ்தேகக்கப்போன்றதாக நினைவின்கண்ணுடகனவின்கண்ணும தோற்றுகின்ற சாயாவடிவபாவமாயிருக்கின்றதா? பரமாணுபாவமாயிருக்கினும் அக்குணிப்பொருளை எட்டுதறகியையாதாயின், அப்பரமாணுகளின சேர்க்கைகளாகிக் கறபனஉருவபாவமாக நினறவிடததா அதை எட்டுதற்கியையும? அகுணிபொருளுக்கு மேர் அடுத்த விகாரம் யாது? சதுர்ப்பூதப்பரமாணுககளா? அல்லவே! அல்லாதுழி, அப்பரமாணுக்கள் சேர்க்கைகளாகிற சூக்கும அணுவிகாரங்களா அடுத்தவிகாரங்கள்? அவைகளுமலலவே! அல்லாதுழி,ஏனைய தூல அணுக்களும அவற்றின் சேர்க்கையுமாகிய இம்மகத்துருவமா அடுததவிகாரம்? இவைகளுமலலவே! அல்லாதுழி, அப்பரமாணுககளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கும இப்பூத அருவமன்றோ? இப்பூத அருவத்தைக்கடந்த ஞானறன்றோ ஷை குணிப்பொருளை எட்டுதற்கியையும்? இப்பூத அருவத்தைக் கடக்கின்றதாயின், இவ்வருவபாவமாய்நின்று நிலைத்தாலன்றோ பின்ஞான்று இவவருவபாவத்தில் தனக்கெப்பும் கைப்பும் விளைந்து கடந்திருக்கக்கூடும்? அருவமென்பது குணியத்துவமாயிற்றே! அச்குணியபாவம் நாமாகிவிட்டால் குணியம் ஒன்றுமில்லாமையன்றோ? ஒன்றுமில்லாததாகிற நாமென்பது அக்குணியை எங்

வனம் எட்டுவது? எட்டுதற்கு எட்டும் ஆள் இல்லாமற்போகு மேயெனின்.

இஞ்ஞான்று நாம் எந்த பாவமாயிருக்கின்றோம்? தூலபாவமாயிருக்கின்றோமல்லவா? இத்தூல சரீரம் சதுர்ப்பூதாம்சசையோக எழுச்சியன்றோ? இவ்வெழுச்சிக்கு முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றும் அச்சதுர்ப்பூதாம்சங்க ளிருக்கின்றனபோல் இஞ்ஞான்றிருப்பது யாதெனப்படும்? அப்பூதாம்சங்களை அன்றி வேறு பொருளுண்டோ? இலலையே! இல்லாதுழி, நாம் இவ்வெழுச்சி பாவமாயிருக்கின்றனமா? அன்றி அப்பூதாம்சபாவமாயிருக்கின்றனமா? இவ்வெழுச்சி பாவமாயிருக்கின்றோமெனின், இவ்வெழுச்சி தோறறல்மாத்திரமேயன்றி வேறல்லவே! இப்பாவமாயிருக்கின்ற நானென்பது இதனுல கற்பனையென்பதற்கு முரணெனனை? இனறுகலின், ஷை குணிப்பொருளை எட்டுதற்கு இக்கற்பனுபாவமுற்றிருப்பதனுல கற்பனையாகி விட்டோமா? ஆய்விட்டோமெனின், சொப்பனுவத்தைக்கண் சாயாவடிவ பாவமாகுவது யாது? அதும் நாமன்றோ? அதனுல், நாம் அப்பாவமாகி விட்டோமா? ஆயவி ட்டோ மாயின், எங்கு இப்பாவமாய்விட்டோமெனபது உண்மையன்று. ஏனெனின், எப்பாவமுறறு இருக்கின்றோமோ அப்பாவமாகவே நில்லாது மீண்டும் மற்றோர் பாவமாகின்றனம் அந்தந்த அவசரத்தில் அந்தந்த பாவமாக இருக்கின்றனமே அன்றி, மீண்டும் மீளாத அவவப்பாவமாகி விட்டோமன்று. உருவபேதங்களை அறியவேண்டுமாயின், அஞ்ஞான்று நாம் எந்தபாவம் உற்றிருக்க வேண்டுவது? உருவபாவம் உற்றிருக்கவேண்டுவது அவசியமன்றோ? ஆகலின், இஞ்ஞான்று உருவாகாரமாக நின்று உருவபேதங்களை அறிந்து சுகிக்கின்றனம். இவவாறே, சொப்பனுவத்தைக்கண் உருவாருவபேதங்களை அறிகின்றதற்கு உருவாருவ பாவமாக இருக்கின்றனம். நாம் உருவாருவ பாவமாகநிற்கின் தூலமாகிய உருவபேதங்கள் தோற்றுமா? நாம் உருவபாவமாக நிற்கின் உருவாருவபேதங்கள் தோற்றுமா? அன்றியும், சுழுத்திக்கண்தோற்றுகின்றது உருவமா? அன்றி உருவாருவமா? இரண்டுமெல்லவே! குணியமல்லவோ? அச்குணியத்தையறிகின்

றது நாமாகலின், அங்கே நாம் எந்த பாவமாயிருக்கின்றனம்? சூனியபாவமாயிருக்கின்றனமன்றோ? அங்கே, நாம சூனியபாவமாக இல்லாது உருவமாகவேனும் உருவாருவமாகவேனும் பாவமுற்றிருக்கின், அச்சூனியத்துவம் தோற்றுமா? நாம் எவ்வெவ வண்ணம் பொருளை அறியவேண்டுமோ அவ்வவ்வண்ணமாகப் பாவமுற்றிருந்தாலன்றோ அவ்வப்பொருளும் தோன்றும்? இவற்றைப்போல், அருவமாகிய ஷை குணிப்பொருள் விளங்குதற்கு நாம் அருவபாவமுற்றிருககவேண்டுவதனன்றோ? ஆகவின், உருவபாவமாக நிற்குஞான்றும் அப்பொருள் சற்றும எட்டாதெனக.

ஷை குணிப்பொருளாகிய அருவத்திற்கும் இப்பூதஅருவத்திற்கும் பேதம இருக்கின்றன. அவையாவன—இப்பூத அருவம பொருளினமையும் அக்குணி அருவம பொருளுண்மையுமாயிருப்பது. பொருளினறிய அருவபாவமுற்றிருக்கின, பொருளாகிய அருவமானது எங்ஙனம விளங்குமெனின, உருவபாவத்தில் உருவாருவம் எட்டாததாயினும எட்டுவதுமுண்டு. எங்ஙனமெனின, நனவு நினைவு கனவு சுழுத்தி என்னும் இந்நான்கவத்தையுள் நனவாகிய இச்சாக்கிராவத்தைக்கண் நாம உருவபாவமாயிருக்குமஞான்று கனவினகணுள்ள உருவாருவ பேதம் தோற்றுதாயினும், இந்நனவைவிடாத ஷை நினைவின்கணுளள உருவாருவபேதம் தோற்றுதல்போல், நாம் பொருளினறிய அருவபாவம உற்றுழிப் பொருளாகிய அருவ நிலை தோன்றுமென்பதற்கு முரணின்றெனக.

சுழுத்திக்கண் நாம் அருவபாவமாகவேண்டுமென்னுங் கருத்தும் அக்கருத்திற்கியைந்த முயற்சியுமின்றி உருவபாவமாக நின்று முக்கிய ஒழுக்கத்திலிருக்குஞான்றும் அச்சுழுத்திபாவம் தானேவருகின்றது. இந்நனவின்கண் அருவபாவம் ஆதற்கியைந்த அபேட்சையும் அவ்வபேட்சைக்கியைந்த முயற்சியுமில்லாதுழி, எங்ஙனம் அருவபாவம் வாய்க்கும்? ஒவ்வோருயிரும் உருவபாவத்தனர்ச்சிக்கு உடன்படவில்லையெனின், ஷை குணிப்பொருளை எஞ்ஞான்றெட்டுகின்றது? இப்பிறப்பின்கண்

ணேயன்றோ ஆகவேண்டும்? மும்பிறப்பின்கண் எட்டியிருந்தால் இப்பிறப்பின்கண் ஏமாந்திருக்கவேண்டுவதின்று. இங்ஙனமே, மேற்பிறப்பின்கண் ஏமாந்து போகாததற்கு இப்பிறப்பின்கண்ணே எட்டவேண்டுமே! எட்டுதற்கு இவவுருவபாவம் நாளுக்குநாள் சிறுகச்சிறுகத்தளரவேண்டுமே! தளருகிறதற்கு எந்தபாவம் நாளுக்கு நாள் முதிரவேண்டும்? அருவபாவமன்றோ? இவவுருவபாவத்தில் ஒருவருக்கும் அபேட்சையிலலாமையாதுக்கு? உருவபோகம் தளராதிருக்க வேண்டுமென்பதற்கன்றோ? உருவபாவமும் இப்பாவத்தாலுறும்போகமும் முறறும்கற்பனைகளாயிருக்கின்றனவேனி கற்பனையாகிய உருவபாவத்தில் நின்று சுகிப்பதைப்பார்க்கினும் அருவபாவத்தில் நின்று சுகிப்பது மிக்க அரியசுகமன்றோ? அவவுருவபாவத்தில் நின்று சுகிப்பதினும் ஷை குணிப்பொருளைக்கண்டு சுகிப்பது எத்துணை அரியசுகமென்பதும்? இத்துணை யாயமிருக்க, எங்ஙனம் அருவபாவத்தைவிட்டு ஏமாந்திருக்கின்றது? பேரு, நாம் உருவபாவமாயிருப்பதற்குத்தானே மாறாது அடிமைப்பட்டிருக்கின்றனம்? இங்ஙனம் ஏமாந்திருப்பானால் அருவபாவமாய் நிறிருப்பதற்கு அடிமைப்பட இல்லையாகும்! உருவம் நசித்துப்போயினஞான்றன்றோ நாம் அருவபாவ உறறிருத்தறகியையுமெனின், முனஞான்று பிருதிவி அண்ட ஆராய்ச்சிக்கண், இவ்வண்டமாகிய மகத்தாருவம் அழிந்துபோயினபின் தூல அணுக்கூட்டங்களையும், அதன் பின்னான்று அத்தூல அணுவாராய்ச்சிக்கண், அத்தூல அணுக்களை அழிந்துபோயின பின்சூக்கும அணுக்களையும், அதன பின்ஞானறு சூக்கும அணுவாராய்ச்சிகண் அச்சூக்கும அணுக்கள் அழிந்துபோயினபின் பரமாணுக்களையும் அறிந்தோமாக்கும்! எதனை ஆராய்கின்றோமோ அது அழிந்துபோயினபின்ஞானறு தான அதன் உபாதானத்தை நாடுவதாக்கும்! மட்பொருளை நாடுவதற்குக் கடவுருவம் அழிந்துபோகுங்காறும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுவதாக்கும்! பொற்பொருளை நாடுவதற்குப் பணியுருவம் அழிந்துபோகுங்காறும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுவதாக்கும்! இங்ஙனமே நாம் அருவபாவமாதற்கு

உருவமாகிற அண்டாண்டசராசர உருவங்களனைத்தும் அழிந்துபோகுங்காறும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாக்கும்! பாபாவமே இருளென்றாற்போல உருவபாவ அபாவமே அருவபாவமாகின்றது இயல்பன்றோ? அடையவேண்டிய பயனனைத்தையும் அடைந்தாகவேண்டியது பிறவி மாறுதற்கு முன்ஞான்றேபாயிருக்க உருவமாறிய பினஞானறு அருவபாவமாதற்கு முயலுவது? இஃது விநதையினும் விநதை! ஆகலின், இது முடியேன்றெனக.

நாம உருவபாவத்தில் நின்றே யிகவும் வருநதி முயன்று அருவபாவமாய நிற்கின் பிராரதது வேகததை எங்ஙனம அனுபவித்துக்கழிதகின்றது? கூடாதேயெனின், உருவ பாவத்தினுள்ள சிசுதன்மையில் நாம எநத பாவமுறறு ஷை பிராரத்துவ வேகத்தை அனுபவித்துக்கழிததனம? உருவபாவமுற்றே கழிதது கொண்டு வநதோமெனின், அச்சிசுவை உயிரப்போடு ஒரு பாழுள்ள மேடைக்கண் கிடத்திக் கீழே விழுநது விடுதற்கு ஆயுதமெனறு புரட்டிவிட்டனனெனறு மன நடுக்கமும் அதனோடு தேக நடுகமும் கிஞ்சிதமேனு முணடெனப்படுமா? உணடெனப்படுமெனின், அச்சிசுதனமையாகிய ஞானமேயனறிகஞ்சிதமேனும் அத்தன்மை மாறுஞான்றன்று. அச்சிசுத்தன்மை நாளுக்குநாள் சிறுகச்சிறுக மாறிவருந்தோறும் இத்தேகத்தோடு இது நான இது நானெனப்பழகப்பழக இவவுருவபாவம நாளுக்கு நாள் சிறுகச்சிறுகப் பெருகிவருமன்றோ? பெருகியவாறு புந்திபூரவகமாகக் குறைந்துகொண்டேவரின், ஷை அருவபாவம் சிறுகச்சிறுக வளர்ந்துகொண்டேவரும். அங்ஙனம் வருந்தோறும பிராரத்துவப்புசிப்பு அவ்வவவளாச் சிகுததக்கவாறு நடவாதோ? இங்ஙனம் வளர்ந்து நிலைத்த ஞான்றும் நடவாதென்பதற்கையமென்னை? அருவபாவத்தில் உருவதிருட்டியும் அது அதுவா உன்னுதலுமிராதே! எங்ஙனம் போக்குவரத்துப் புடையெயர்ச்சிகளியங்குமெனின், நனவிற்சுழுத்தியென்னும் ஓரனுபவ நிலையாதுக்கிருக்கின்றது? அதாவது, சாக்கிரசுழுத்தியென்க. அச்சுழுத்தி இருமையுடையன. அவை தனதகத்தும் புறத்தும் கயிற்றரவுமுதலியனபோற்

காணப்படுவனவாகிய சீவேசுரசகத் கற்பனைகளைச் சின்மாத்திர மாக, அதாவது, தற்பிரகாசமாக ஆகுமாறு கரைத்துக்கொண் டே, இறத்தல் பிறத்தல் முதலிய பிராரத்துவ கன்மத்தைப் புசிக்கும்ஞான்று, இவ்வுலகானுபவம் முழுவதும் சாகிர அவத் தையாயிருக்குமா? அன்றிச சுழுத்தி அவத்தையாயிருக்குமா? அவ்வனுபூதியில் முழுதும் சாக்கிர அவத்தையாகவே இருக்கு மெனின், அஃது மனோவிகற்பமெனப்படுமே! முழுதும் சுழுத் தி அவத்தையாயிருக்குமெனின், அஃது ஒன்றுந்தோன்றாத மக்கினமெனப்படுமே! இங்ஙனமிருப்பதால், அது எந்த நிலை யதெனப்படுமெனின், சகலகற்பனைகளுந்தோற்றியுந் தோற்றா துமாயிருக்கும் நிலையதெனப்படுமெனக. என்னை"

கைவல்லியநவநீதம்.

கற்பனை வந்த வாறு காட்டி னோங் காணப் வெல்லாரு
சொற்பனம் போல வெண்ணித் துணிந்தவன் ஞானி
யாவன். என்றும்,

தத்துவராயர் பாடுதுறை.

போதத்தை யுணராதே பொலலாத மாயையால
பேதத்தை யுணர்ந்தோமென றுந்தீபற
பேதமும பிரமமென றுந்தீபற என்றும்,
தோற்றா வாகத் துணிந்தவு ரெங்கணோ
சோகமோ கங்க றொந்தவு ரெங்கணோ
ராற்ற லுடையாக் கடைந்தவு ரெங்கணோ
ரானந்த மாயே யிருக்குமு ரெங்கணோர். என்றும், இ
ருப்பதனுற்காண்க. ஷை மற்றொரு நனவிறசுழுத்தியாவது, எந்த நிலை நானெனப்படுகின்றதோ அந்த நிலையை இது நான் இது நானெனப் பலகற்பமுங்கண்டு கண்டின்புறுதற்கு, அவத் தாத்திரய கற்பனாபாவங்கள் கடந்து, எது நான் எது நானென மேலே தன்னை நோக்கிக்கொண்டிருக்கும் அப்பியாசத்தில், மு ன்ஞான்று தான் களையப்பட்ட அவத்தாத்திரய பாவங்கள் நான்எனது நான்எனது என முன்போலவே வந்துவந்து தாக்

குந்தோறும், அவைகள் நான் எனது அன்றெனத்தடுத்துக்கொண்டே அகநோக்கிற்பழகுஞான்றுள்ள அவவவசர நிலை முழுவதும் சுழுத்தியெனப்படுமோ? அன்றிச் சாக்கிரமெனப்படுமோ? சுழுத்தியெனப்படுமெனின், சாக்கிரசொப்பனக் கற்பனைகள் தோன்றாதிருக்கவேண்டுமே! சாக்கிரமெனப்படுமெனின், அகநோக்கமில்லாதிருக்கவேண்டுமே! இரண்டுமாயிருக்கின்றதெனின், அது தான் சாக்கிரசுழுத்தியெனப்படுவது. ஷை சுழுத்தி ஞானனுபவத்திலுள்ளதும் இச்சுழுத்தி அஞ்ஞானனுபவத்திலுள்ளதுமாமெனக. இச்சுழுத்திக்குதாரணம்.

சகிவர்னபோதம்.

வினவிற் பரத்தையறி வுறுதற் கவத்தைபுலன்
வினைமாறியே
நனவிற சுழுத்திநிலை வரினப் பொருட்டிகழு
நலனாகுமே. எனக்கூறியவாற்றாற்காண்க.

இஃதிங்ஙனமிருக்க, நாம அருவபாவமாகப்பழகிக்கொண்டுமொருதல் சுழுத்தியெனப்படுமோ? அன்றிச்சாக்கிரமெனப்படுமோ? இரண்டுமன்றெனின், இவ்விரணடையுமன்றி வேறு எந்த நிலையதெனப்படும்? வேறின்றாகவின், சாக்கிரசுழுத்தியெனப்படுமனறோ? படுவதால், நாம அருவபாவமாதற்குப் பழகவேண்டுமே! ஆங்காகும நான் நானென்பதற்குச் சொந்த நிலை உருவமா? அன்றி அருவமா? உருவமும் நம்மாலறியப்படுவது அருவமும நம்மாலறியப்படுவது. இதனால், இவ்விரண்டும் சடப்பொருளென்பதமகு விருத்ததமென்னை? அன்றியும், இவ்விரண்டும் இங்ஙனமாயினும், இவற்றுள் எதுமெய்ம்மையெனப்படுவது? எது பொய்ம்மையெனப்படுவது? உருவம் மெய்ம்மையெனப்படுவதெனின், அருவமாகிய இப்பூதவெளிக்கு வேறிடத்தீதாயும், இவவெளியைத்தன்பால் தான் ஏலாததாயும் இருக்கட்டுமே! ஏற்பதனால் விருத்தமென்னையெனின், அகம்புறமேலாத ஓர் நிறைவில் இருப்பது பொருளாகுமா? ஆகாதன்றோ? ஆகாததால், அது தோறறல்மாத்திரக்கற்பனையென்பதற்கு முரணென்னை? இன்றாகவின், அருவப்பொருள் இவ்வுருவத்திற்

கு எதார்த்தமன்றோ? இங்ஙனம் எதார்த்தமாயினும், நானென்பதற்குப்பொருளா? அல்லவே! இரண்டும் நானென்பதல்லாதுழி, இவ்விரண்டிற்கும் நாம் வேறுபட்டிருக்கவேண்டுமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க, நாம் உருவபாவமாயிருப்பானேன்? இருப்பதால், அருவபாவமாயும் நாமிருக்கின் இடுக்கணென்னை? தாபத்திரயாக்கினிதகித்தல் உருவபாவத்திலேயா? அன்றி அருவபாவத்திலேயா? அருவபாவதில யாதோரிடுக்கணும் இலலேயே! இங்ஙனமிருக்க, நாம் யோசிக்காதிருப்பதென்னை? நாம் அருவப்படுவானேன? உருவபாவமாகவே நின்று கேசரி பூசரி முதலிய முத்திரை நெறிக்கண்சென்று அநுகூல்ய இன்பத்தை நுகர்ந்து நுகர்ந்து பதைப்பாறிருக்கலாமேயென்னின், அம்முத்திரைகளிற்சென்று பதைப்பறவிருக்கினும், அந்நிலைகலையுஞான்று, கிரைக்கறி சமைத்தாயிற்று பெண்ணே? என அக்கிரைக்கறிபாவம் வந்துற்றாற்போல, நானென்பதற்குப் பாவம் யாதெனப்படும்? இவ்வுருவபாவமறித்த தறபாவமென்பது கிஞ்சித்தேனுமுண்டா? இலலேயே! தற்பாவமாவது,

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

போகாத மாயையைப் போக்கிட லாவதும
புண்ணிய பாவம புறத்திட லாவது
மாகாதழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ, என்றருளிய

போதமாமென்க.

ஷை முத்திரை நெறிகளிற்சென்று பதைப்பற்றிருப்பது தற்பாவமென்பது கிஞ்சித்துமின்றி முனபோலவே மீண்டும் உருவபாவமாகவருவதற்கா? அவை தக்க நெறிகளல்லவே! அவ்வனுபூதி நிடத்தால், இவ்வுருவபாவமாதற்குங்கூடுமோவெனின், அந்நிலைகலைந்து வந்துழி எந்தபாவமுற்றிருக்கின்றது? அவ்வனுபூதிபாவ முற்றிருக்கின்றதெனின, தற்பாவமென்பது அந்தச்சகானுபூதியா? அன்றி இந்த உருவானுபூதியா? அச்சகானுபூதிதானெனின், அச்சகானுபூதி தன்னைத்தவிர இன்றெனவருமே! வருவதால் இவ்வுருவானுபூதி தன்னைத்தவிர

உண்டெனவருமே! தானென்பது மெய்யுணர்வன்றோ? மெய்யுணர்வாயின்,

சசிவர்னபோதம்.

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந்
தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே. என்றிருக்கின்றதால், தனக்கு அகப்புறமுளதுபோ லிருப்பவற்றுள், காணப்படுவன அனைத்தும் கற்பனைகளாகவேண்டுமே! அங்ஙனமானாலன்றோ? தான் மெய்யுணர்வென்றதற்கும் தற்போதமென்றதற்குமியையும்! இங்ஙனமியையவதால், ஷை சுகபாவ அனுபூதியென்றதும், இவ்வுருவபாவ அனுபூதியென்றதும் கற்பனைகளெனப்படுமே! படாதெனின், இவ்வுருவபாவத்தையன்றி அகம்புறமிருக்கட்டும். இவ்வுருவபாவமே முழுக்கற்பனையாயின், இவற்றால் வந்திருக்கும் அகம்புறமிரண்டும் கற்பனைகளெனப்படாவோ? இவ்வகம்புறக்கற்பனைகளிற் காணப்படுவனவாகிய சர்வமும் கற்பனைகளன்றோ? ஆகவின், நாமரூபங்களையேயும கற்பனைகளென ஞாயம் சோதனை பொருத்த முகத்தாலாராய்கது தெளிந்த அத்தெளிவினால், அகமுகநெறிக்கண் சென்று அனுபூதிப்பட்டு, பின்ஞான்று அவ்வனுபூதிகலைந்து புறமுகநெறிக்கண் வந்துழி, இவ்வுருவபாவமாதற்கியையுமோ? அங்ஙனம் கற்பனைகளெனத்தெளியாது சத்தெனக்கொண்டிருக்கின், ஷை அனுபூதிகலைந்த ஞான்று, தான எந்தபாவமாயிருத்தற்கியையும? முன்போல உருவபாவமாயிருத்தற்கியையுமன்றோ? உருவபாவத்தில் பழகி வந்ததுபோல் அருவபாவத்தில் பலஞான்றும்பழகிப் பின்ஞான்று அனுபூதிப்படின், அவ்வனுபூதிகலைந்தஞானறு தான் எப்பாவ முற்றிருத்தற்கியையும்? அவ்வருவபாவமாகவன்றோ இருத்தற்கியையும்? அவ்வருவபாவமும் கற்பனையென நன்கு ஆராய்ந்து தெளிந்து அகநெறிக்கண் அனுபூதிப்படின், மீண்டும் அஃது கலைந்த ஞான்று எப்பாவ முற்றிருத்தற்கியையும்? உருவபாவமும் உருவாருவபாவமும் அருவபாவமும் யாவுங்கற்பனைகளெனத் தெளிந்திருக்கின்றதால், தற்பாவமாயிருத்தற்கியையுமே! முன்ஞான்று இவ்வுருவபாவம்,

வைராக்கியசதகம்.

பொன்னை யுந்துகி லையும்பிரித் திடின்வெறும்
புழுமலக் கூடல்லாற்
பின்னை யுண்டுகொல் கண்டுநீ மயங்குதல்
பிராந்தி, என்றருளியபடி இதன்கண் முற்றும்
விரக்தியுற்று ஷை முத்திரைகளில் நீடித்தமுந்தியிருக்கினும்
அந்த முத்திரை அனுபவமானது.

தத்துவராயர் பாடுதுறை.

அறிவிட் டறியாமைப் போக்குமூ லெங்களூ
ரனனிய மொன்றுமி லாதவூ ரெங்களூர்
குறிபட்டி தெனனவொண ணுதவு ரெங்களூ
சோசுகு ளோதுங் குலைந்தவு ரெங்களூர் என்றருளி
யபடி தெளிந்திருக்கு அனுபவமா? அல்லவே! மீனைப்ப, இ
ப்புறமுகநெறிகளைவந்தும அவைக முகநெறிகளுள்ளு ஈகபோ
தை வ ப்பட்டிருப்பதனுல, இவ்வுருவபாவம குன்றியிருப்பது
மாத்திரமேயனறி, உருவபாவம போயினதனறு. எங்ஙனமெ
னின், சாவமும்—அதாவது--சீவேசுரசகத்தனைத்தும, தன்
பால் ஆரோபிதமாயெழுந்த விஸ்மரணையாகிய சங்கறபதனை
ச் சதுர்ஞானறும மிதுவையென ஆராயாது தேர்ந்ததன
டா? இலலையே! தேர்ந்திருந்தாலனறோ இடமித்தைச் சொ
ருபங்களனைத்தும எதிர்ககுகளைபடுகின்றனவென அமமுதலை
ஆராயவேண்டிவரும்! வரின, பின்ஞான்று நானெனனனு. அ
கம்பொருளையனறி இனறெனவரும. அதன பின்ஞானறு,
எது நான் எது நானென எட்டப்பழகும பிரோட்சக்கியானம
நானுக்கு நான் முதிர்ந்து வருமனறோ? அது முதிர முதிர மு
டிவில் அவ்வகம்பொருள் அபரோட்சானுபவப்படுமன்றோ? அ
ங்ஙனந்தெளிந்த பின்ஞான்று,

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

அன்னிய மில்லையென் றூதேடா காள
மானந்த மானேமென் றூதேடா காளந்

துன்னுசுட ரேயென் றூதேடா காளஞ்
சோதியுட் சோதியென் றூதேடா காளம். என்கி
ற இதிடபாவம் அவவனுபூதியில் எழுமன்றோ? இங்ஙனமி
ருக்க, ஷை முத்திரையாகிய அனுபவத்திற் குன்றியிருந்தால்
அகமுறமிறந்து தானே தானாக நிலைக்கச்செய்யுமோ? எச்சாத்
திரக்கற்கினும் எத்தவம் புரியினும் எய்தவேண்டியபயன யா
தெனின், மனமென்பது அயல் இன்றெனத் தான் அலைவற்றி
ருத்தலும், பின ஞானறு சகலகேவல சஞ்சலமணுகாதிருத்த
லும். அதன் பின்ஞான்று உளளககளிட்புக் கணமுமாறாதிருத
தலும், ஈற்றில அயலாகாது தானேதானாயிருத்தலுமாமெனக.
இச்சதுர்விதாநுபவங்களும் மனநாசத்துக்கு ஏதுக்களெனப்படு
ம. அந்த நாசம் இருமையன - அவை-முன்ஞான்று சொருபநாச
மும் பின்ஞான்று அருவநாசமுமாம-சொருபநாசமாவது-கேவ
சுரசத்த கற்பனைகளைத் தன்பிரகாசமாக்கக் காரத்தல. அருவநா
சமாவது அவை கரைந்து எனதிற வாசனையும் அவவனுபூதி
யில் கிறுகிறுவெனக் தான்னருவிவிடுதலெனக.

இதுகாற்க, ஷை முத்திரைகளாகிய அனுபவங்களானவை, ம
னமெனபது நிலைபுறாது பின்னும் பின்னும் விடயாகாரமாதற்கு,
ஆங்கு ஒன்றாகியிருந்த கியைந்தனவேயன்றி, ஷை மன நாச
முதலியனவாகிய சதுர்விதாநுபவங்களுக்கியைந்தன அல்ல
வே! ஆதலினாலே சதுர்விதாநுபவங்களும் வியத்தநிலையைந்த அத்திபா
ரம்ய மாதலினால், வெளிப்பாகிய அருவபாவமென்க. இவவ
ருவபாவமானது நாருக்குளள முதிர முதிர ஷை குணி
ருனையெட்டிப்பிடித்துப் பின்ஞான்று அதுவாதற்கியையுமாக
லின், தானலலாத உருவத்தைத் தானெனப் பாவிப்பட்டிருத
தல்போல், தானல்லாத இவவருவத்தைத் தானெனப்பாவி
பட்டிருந்ததற்குக்கைப்பென்னை? இனறாகலின, அருவபாவமா
தற்கு நாமரூபபேதங்களைக் கணமுமாறாது கலைக்குங்காறும் க
லைத்தலையும் முடிவில் கரைக்கு ஞான்று கரைத்தலையும் செய்
யவேண்டியது அவசியமாமெனக. உருவபாவத்தைக்கலைத்த
லாவது-சதுர்ப்பூத கற்பனாபாவங்களுள் ஒவவொன்றும் ஒன்
றன் கூட்டமாகவும் பலவின் ஈட்டமாகவும் சேர்ந்திருக்கும்
சேர்க்கை எதுகாறுமோ அதுகாறும் கலைத்துக்கொண்டே யி

ருத்தலும், கரைந்தாலாவது கலைவுக்கிடமின்றித் தோற்றல் மாத்திரபாவமா நிகழுஞானறு ஆ தோற்றங்கட்கு உபாதான காரணமாயாக்குதலுமென்க, எனினை,

பிரத்தியட்சானுபூதி விளக்கம்.

உழைப்பின் வகையறி யாரய லெனப ருலகதனை
உழைப்ப தனறி யாமை கெடுதிடற் குற்றசெயல்
உழைப்பெது வென்னி லுலகனறு வாக்கி யுலைவதறல்
உழைப்பெது காதெனிற ருஞகு மடடென றுணருமினே.

என்றும்,

உருவள வாததனைக காணு மளவு முலகுருவாம
உருவள வாத தனைக காணு மளவு முலகுண்மையாம
உருவள வாததனைக் காணு மளவு முறவுளவாம
உருவள வலலவென றுன்ன வெவையு மொழிந்திடுமே.

என்றும்,

அருவாத தனையுனள வங்குட ணேன்று மடிக்கடிககு
அருவாத தனையுனனி யாரு ரெவரக மலலலறறுரா
அருவாத தனையனு மவலலா ரிலையெங்கு மாயாதிடுங்கால
அருவோ சடமசத தாகா தனதுரு வறபமுமே. என்றும்,

உபநிடதம்

ஐயமின்றித் தெய்வவுருத் தியானித்தா லதுவா
மருவுருவைத் தியானித்தா லட்டமூர்த் தியுமாம
பொய்யையிரண டையுநதவிநது தானுகி யிருநதாற
பூரணமாஞ் சீவனெதிற பெருந்துமது வாமான
மையலுறு மனமவிடயத் தாசையுற்றே யதுவாய்
மரணசன னமுமவினைந்த வாறதென்றே யுணாந்து
மெய்யறிவே தானுகப் பாவித்தா லதுவா
விளங்குவாயா வருஞசெனியா வீட்டையுமெய் துவரே.

என்றும்,

கைவல்லியநவநீதம்,

சடம தாகிய தியானமெய் யாகிய
சாவமுத தியைகல்குர்

திடம தானதெப் படியெனி லவரவர்
தியானமே பிறப்பாகு
மூடல மாசையாற் றியானிக்கிற் றியானித்த
வுடல்களா குவா மைந்தா
தொடாப வங்கெடச் சொருபமே தியானிக்கிற்
சொருபமா குவர் மெய்யே. என்றுங்கூறியவாற்
றுகாண்க. இதுகாறும கூறிடபோநததனுல, எவரெவா எ
னதைவிடாது சிநதிக்கின்றார்களோ அவரவர் அது அது பா
ருப்பிருப்பார்களெனபதாம். இவற்றில் ஐயம உளதேல், நனவி
லுள்ள நாம எது எதுவாகச சிநதனையால பாவபபட்டுவருகின்
றனமோ அது அதுவாக நினைவின்கணணும கனவின கணணும
தோறறிக்கொணடுவருவதே போ நுமான சான்றென்க. அன்
றியும் எஞ்ஞான றுய உருவபாவதிதிலுள்ள மாறுத அல்லலை
யும் அருவபாவதிதிலுள்ள மாறுத அமைதியையும குறிடபித
து மிருகினறதெனக

எட்டாவது

அநுவபாவ ஆராயச்சி விளக்கம்,

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

ஒன்பதாவது

மண்முதலிய சதுர்ப்பூத குணிப்பொருள் ஆராய்ச்சி விளக்கம்

வெண்பா

இரதவா ராடி சசியனக ணிசசதுர்பூ தசகுணிதா
னகதமிலாச கிறபொருளென நகியே—யொருவிதத
துமமுரைத்துக காணிகது சொலலற வெனிதனறே
நமபிகைக யலலதது நான

பிரமாணத்துவத்தை நுகாந்து கழித்து வருகிறதற்கு உருவ
பாவம் எயதியிருப்பதுபோல ஷை பரமாணு ஆராயசசிக்கண்
தேர்ந்த மட்குணியை எட்டுவதற்கு, இவ்வுருவபாவம் சாமா
னியம் ஆகுமாறுசெய்து அருவபாவம் விசேடமுற்றிருக்கினு
ஷை குணிப்பொருள இஞ்சித்துய எட்டுதறகியையாது முற
குணியமாக இலட்சியப்படுகின்றதே? இங்ஙனம் விளங்கும
னியத்துவந்தானே ஷை குணிப்பொருளெனபதெனின்,
ளங்குமிச் குணியமானது—முனஞான்று மகத்தணுப்பேதைக
ஆராய்ந்து வகத முடிவினகண்ணு? அன்றி ஆராய்தறகு முத
கணணு? ஆராய்ந்த முடிவினகண்ணேயெனின், அம்முடிவி
கண் குணியமாகத்தோற்றுவது ஆராயப்பட்ட மகத்தணுப்பே

ளாகிய உருவங்களா ? அன்றி மற்றொன்றென்பதா உருவ
ன்று மற்றொன்றாகிய இச்சூனியந்தானெனின், இச்சூனிய
கிய அருவம் முன்ஞான்றிருந்தே அம்முடிவின்கண் தோற்
வதா ? அன்றி நூதனமாக உண்டாகித்தோற்றுவதா ? நூத
மாக உண்டாகியதன்று, முன்ஞான்றிருந்தே தோற்றிய
தனின், அது ஆராய்ச்சிக்கு முன்னாள்று தோற்றாதென
? உருவபேதங்களால் மறைந்திருந்ததெனின், ஆராய்தற்
முன்ஞான்று உருவமாகத்தோற்றியது யாது? இவ்வுரு வ
னெனின், இவவுருவம் முன்ஞான்றிருந்து தோற்றியதா ?
ன்றி நூதனமாக உண்டாகிததோற்றியதா ? முன்ஞான்றிரு
தே தோற்றியதெனின், இவவுருவம ஆராய்ச்சிமுடி வின்கண
தாற்றாததெனனை ? அருவநிலால் மறைந்திருந்ததெனின், இ
ற்றால் அருவமும உருவமும இருப்பாயிற்று.

அங்ஙனம இருப்பின், ஆராய்ச்சிக்கண் காரணகாரிய
டுக்குப்பேதங்களாகப் சிதைந்துபோவது யாது ? உருவம் சி
தைந்துபோகாவிடின, அருவமாய்த்தோற்றுமா ? தீபாபாவமே
ருளென்றாறபோல, உருவபாவமே அருவமாகிய தோற்ற
ன்றோ ? அன்றெனின, உருவமானது காரணகாரியபேதங்க
ாய்ச சிதைந்துபோவானேன ? அங்ஙனம் சிதைந்த சிதை
வ அருவ இலட்சிய மெனபதற்கு முரணென்னையெனக.
ராயசிக்கண, உருவநாசமே அருவ இலட்சியமாயின, அவ
ராயசசி இன்மைக்கண, அருவநாசமே உருவ இலட்சியமாக
வண்டுமேயெனின், ஆராயச்சிக்கண அருவமாயும் அவவாறா
ச்சிஇன்மைக்கண் உருவமாயும் தோற்றுவதுயாதெனப்படும்?
ராய்ச்சிக்கண் உருவத்தேய்வே அருவமாவதால், அருவதிரி
ப உருவமென்பதாயிற்று அருவம் உருவமாகத்திரிந்து கா
பது எங்ஙனமெனின், உருவம் அருவமாய்த்தேய்வானேன்?
ருவமாகிய அக்கினியானது—உபாதிசகிதத்தால் சிவப்பு உட்
னம் பிரகாசமாக உருவப்பட்டதனாலன்றோ ? மீண்டும், அப்
பதங்கள்மாறி அருவமாகின்றன. அதுபோல், ஆராய்ச்சிக்
ண் தேரப்பட்ட அருவமே தன்பாலுள்ள ஓர் விந்த்தியினாலே
ருவபேதங்களாய்த் திரிந்தமையால், மீண்டும் இவ்வுருவபே

தங்கள் அருவமாகத்தேய்கின்றன. இவற்றால் அருவமே உ
வமாயும் உருவமே அருவமாயும் இருக்கின்றதென்றாயிற்று.
கவே, ஆராய்தலினாலும் ஆராய்தலின்மையினாலும் மாறி மா
த்தோற்றுவது அருவமும் உருவமுமா ? அன்றி வேறொன்
அருவமும் உருவமுமேயெனின், ஆராய்ந்தவர்க்கு உருவம்
ருவமாய்த்தோன்றியஞான்று அவ்வுருவம் இல்லாததுபோ
ஆராயாதார்க்கும் அவ்வுருவம் இல்லாதிருககவேண்டுமென்றோ
இருக்கின்றதே ! ஆகலின், ஆராய்ந்தவர்க்கு முடிவில் அருவ
கத்தோற்றுவது யாது ? உருவமென்பதலலவே ! இங்ஙனமே
ஆராயாதார்க்கு அருவம் உருவமாய்த்தோன்றிய ஞானறு அ
வருவம் இல்லாததுபோல், ஆராய்ந்தவர்க்கும் அவ்வுருவம் இ
லாதிருக்கவேண்டுமன்றோ ? இருக்கின்றதே ! ஆகலின், ஆ
யாதார்க்கு முதலில் உருவமாகததோற்றுவது யாது ? அரு
மென்பதல்லவே ? ஆராய்ந்தவர்க்கு உருவமும் ஆராயாதார்
அருவமுமின்றெனினும், அவ்வுருவாருவமாக மாறிமாறித்தோ
ற்றுவது யாது ? அன்றியும், உருவமென்பதும் அருவமென்
றும் சடபேதங்களா ? அன்றிச்சிந்துப்பேதங்களா ? இரண்டு
திரிசியங்களாகவில், சடமென்பதாமெனின, இவவிருசடமு
தம்மையும மற்றொன்றையும் அறியாதே ! மற்றொன்றுவது
இவவிருசடங்களையும் இடைவிடாதறிந்துகொண்டிருக்கும் ந
மாகிற அறிவெனப்படுவது. ஷை ஆராய்சசிக்கண்ணும அ
இன்மைக்கண்ணும் உருவாருவமாக மாறிமாறித்தோற்றுவ
நாமென்பதா? அன்றி வேறென்பதா? வேறென்பது ஷை
சடமாகிய உருவாருவபேதங்களெனப்படுவன.ஆகலின், மாறி
தோற்றுவது இவைகளன்று. நாமென்பாமெனின், நாம் உ
வ பேதங்களாகமாறினமாயின், அவ்வுருவபேதம் யாருக்கு
தோற்றுகின்றது? அன்றி நாம் அருவமாக மாறினமாயி
அவ்வருவம் யாருக்குத்தோற்றுகின்றது? இவவிருதோற்ற
களையும் இருந்தபடி இருந்தறிகின்றது நாமாயிருக்க, இ
வனம் மாறிமாறித்தோற்றுவது நாமெனப்படுமா ? படாதே
ஷை பரமாணுக்களுக்கு முதலாகிய குணிப்பொருளைஎட்
விடினும், இங்ஙனம் மாறிமாறித்தோற்றுகின்ற இந்த ரகசிய

தையேனும் எட்டித்தெளியவேண்டுமென்றோ? நாம் முற்பொழுது அக்குணியாகிய பொருள் எது எது என்றெட்டும் அப்பியாசத்தைக் கணமும் விடாதிருக்கின், அவவப்பியாசமானது முகிரமுதிரப் பிற்பொழுது அந்நினைவெழுச்சியும் அஃது ஒடுங்குதலு மாகிற இருபுடைபெயர்ச்சிகளும் தலைகாட்டுமா? அவைகள் தலைகாட்டாதொழிய நிலைதிருக்கும் நிலைமையனறோ உண்மை வெளிப்படுதற்கியைந்த நிட்டையெனப்படுவது. அங்ஙனமாகிய நிட்டை முகிருமுதிர்ச்சியினுலன்றோ மாறிமாறித் தோற்றுவது யாதென்கிற இவவரிய சந்தேகமகனறு பின்னுனறு அயலின்றித் தானுயிருத்தற்கியையும. இச்சந்தேகத்தைப் போன்ற வேறு சந்தேகமும உண்டா? இச்சந்தேகம் ஒப்புயர்வறற நாகினறதே? இவவரிய சந்தேகமிருப்பதுபற்றியும் நாம் உயாதினையுற நிருப்பதுபற்றியுமன்றோ.

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானநணிய துடைத்து. எனத்திருக்குறள் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. இச்சந்தேகம் தெளிதற்கியையாவிடின, இவவாக்கியப்பெரும்பயனை இழந்துவிடவேண்டுவதுமன்றி இவவாக்கியமும் எங்ஙனம மணம்பெறும்? நிராசையின்றேல தெய்வமுண்டோ—எறைருளிய தாயுமானவரது கருத்து யாதெனின், அகமபுறமீரிடத்மம அயலென்பது முற்றுங்கற்பனைகளென ஆராய்நது தெளிந்ததெளிவே நிராசையெனவும், அந்நிராசையே தெய்வமெனக்கூறியது அந்நிராசைக்குத்தெய்வம அணிமைக்கெல்லாம் மிகக அணிமையுற்றிருத்தலெனவுமாம். எனவே, அயலின்றென்னும் நிராசையே சிவானுபூதி விளககமென்பதாம.

இதுவன்றி, மனோநிக்கிரகமே உபசாந்த நிலையெனக்கூறிய வாசிட்டக்கவியின் அபிப்பிராயம்போல, சந்தேக நிக்கிரகத்தெளிவே மெய்யுணர்வென்பதாமென்க. அன்றியும் அக்குறள் மகாவாக்கியமே,

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. எனவும் பிறந்திருக்

கின்றது. மக்களியாக்கையைப்பெற்றும் அயலைப்பொருளென் றுணர்ந்து வாளாபோகாது இவவுழைப்புக்கு இயையவேண்டு மன்றோ! நம்மாலும் பிறராலும் நாம் உயர்வு உறுதிருக்கின் இவவரிய உழைப்பு நாம் எய்தவேண்டுவதின்று. அங்ஙனம் உயர்வுற்றிருக்கின்றதால்,

தூக்கப் படுவோன் றுயரம்போற் றுணிருந்து
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க. என்றருளிய உத் தமவாததூலின்படி நின்று உழைக்கவேண்டுமே! அன்றியும்,

வாசிட்டம்.

உலகெது நாமாரென்ன வுற்றுநின் றுணரு மட்டுங்
கலகமார் பிறவிமோகங் கங்குல்போன் மூடிநிற்கு
மலகிலா வுலகும்யாமு மழிவில்சிற் சோதியன்றோ
சலனமில் கண்ணுற்கண்டோர் தத்துவ நிலைமைகண்டோர்.

என்றருளியதில், உலகென்பது திரிசியம் நாமென்பது ருக்கு. இத்திரிசியம் மூவகையின—அவை—உருவமென வும் அருவமெனவும் உருவாருவமெனவு மாம். இம்மூன்றும் நி லையாது மாறிமாறித்தோன்றும் அனுபவமுடையவைபோலிரு க்கின்றன. திருக்கு இங்ஙனந்தோன்றும் அம்மூன்றினையும் அவவப்பாவமாக நின்றுணர்ந்துகொண்டிருப்பது. இத்திருக் குத்திரிசியமிரண்டும், ஏகமேவாத்வைதநிலைமையாகிய சொப் பிரகாசத்தின் பிரதிபலனமாகின்றன. என்னை? அத்துவித வத்துவைச்சொப்பிரகாசதனியை. என்றார் தாயுமானவர். இவ்வளவு தெரியாது ஷை திரிசியங்களில் சதுர்ப்பூதாம்ச பர மாணுக்களைமாத்திரம் பொருளெனக்கொண்டனர் நாத்திகர். அந்த சதுட்டயத்தோடு அவைகளுக் காதாரத்துவமாகிய அரு வத்தையும் ஷை திருக்கையும் பொருளாகக்கொண்டனர் ஆத் திகர். அங்ஙனம் இவ்வாறினையும் ஒப்புக்கொண்டதிலும் தி ருக்கு இரண்டெனவும், அவவிரண்டில் ஒன்று ஏகமெனவும்,ம றறொன்று கோடிக்கணக்கென்பதின்றிப் பலகோடிக்கணக்குக் கும் மிஞ்சியதெனவும் கொண்டனர். ஷை உளவுதெரிந்து பகி ரமுகநோக்கால் திருக்குத்திரிசியமிரண்டெனவும்,பின் ஞான்று

அந்தர்முகநோக்கால் இரண்டென்பதின்றி, அத்திருக்கை ஏக மேவாத்வைதமென்றும் கொண்டனர் அத்துவிதிகள். இவர்கள் இங்ஙனமிருக்க, நாம் ஷை சந்தேகத்தைப்பற்றி இன்னும் சற்றுரைக்குதும். எங்ஙனமெனின், இந்த நாமரூபங்களை முன்னர் ஆராய்ந்தஞான்று முடிவிற் சூனியமாகத்தோற்றுவானேன்? சூனியமென்பது ஓர் முதலல்லவே! நாமரூபங்களே முதலல்லவெனின், சூனியமா ஓர் முதலெனப்படுவது? இஃதிங்ஙனம் நிற்க, ஷை ஆராய்ச்சியின்மையில் நாமரூபங்களாகத் தோற்றிக்கொண்டிருப்பது யாது? தோற்றுவதிலும் இவைகள் இருந்து தோற்றுவதா? அன்றி இல்லாதிருந்தே தோற்றல்மாத்திரமாகத் தோற்றுவதா? இருந்தேதோற்றுகின்றனவெனின், ஆராய்தலில் காரணகாரியம் காரணகாரியங்களாய்ப்போகவேண்டுவதின்று? பொருளில்லாமலே தோற்றல்மாத்திரமாகத் தோற்றுகின்றனவெனின், அருந்தல் பொருந்தல் முதலிய அனுபவங்களுக்கியையவேண்டுவதின்று, அனுபவத்துக்கியைந்திருப்பதால் உண்மையென்னலாமேயெனின், இத்தோற்றங்களாலுண்டாகும் அனுபவங்கள் விபரீதானுபவமின்றி இருக்கவேண்டும்! ஏதாத்த அனுபவமாகவே இருக்கின்றனவெனின், தூலமதி கிஞ்சித்துமில்லாதவர்க்கும் இருக்கவேண்டும்! அம்மதி இல்லாதவர்கள் யாரெனின், ஆராய்ந்து தெளிந்த தெளிவுமயமாயிருக்கும் சூக்குமமதியையுடையோர். இவை எவர்க்கு அனுபவப்பட்டுவருகின்றனவோ அவர்கள் தூலமதியுடையாரென்றும், அத்தூலமதியாரால் அனுபவப்படுமனைத்தும் இல்லையென்றுங் கொள்ளலாமோவெனின், சொல்மாத்திரமாயும் தோற்றல்மாத்திரமாயு மிருப்பானேன்? இங்ஙனமிருப்பதால், இந்த நாமரூபங்களை என்னவென்கிறதெனின், துவைதசத்துப் பொருளென்கிறதென்க. எங்ஙனமெனின், ப்ராதிபாலிக சத்தெனவும் விவகாரிக சத்தெனவுமாமென்க. ப்ராதிபாலிக சத்தென்பது—ககனாரவிந்தம்போல் சொல்மாத்திரமாகவும், கயிற்றரவுபோல் தோற்றல்மாத்திரமாகவு மிருப்பதாமென்க. விவகாரிகசத்தென்பது-இங்ஙனம் பிராதிபலித்துத்தோற்றும்தோற்றங்களை, இருப்பது மட்பொருளும் நூற்பொருளுமா

யிருக்க, கடபேதங்களும் படபேதங்களும் தத்தம் உபாதானங்களல்லது, தாமே சகலாணுபவங்களுக்கும் உடன் பட்டிருப்பனபோல் ஆராயவேண்டியவாறு ஆராயாது,

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காணு மறிவுடைய நூலமதிகள், இச்சாஞூனக்கிரியைகளியற்றி இன்புறுதற்கியைந்திருப்பதாமென்க. பாரமார்த்திகசத்தென்பதோ—ஷி அரவாகிய ப்ராதிபாலிகம கயிற்றினகண்ணும் கடபடமாகிய விவகாரிகம் மண் நூலின் கண்ணும் நிகழ்வனபோல், தோற்றல்மாத்திரமாகிய நாமரூப ப்ராதிபாலிகமும், இவை அனுபவபடுமெ விவகாரிகமும் நிகழுகின்றது எதன்பாலதோ அந்த அறிவாமென்க. இன்பதுன்பானுபவத்திற்கியைந்த இந்நாமரூபங்களைப் பாரமார்த்திகசத்தென்னாது, கயிற்றரவு கடபடங்களைக்காட்டிக் கற்பனையென்னலாமோவெனின், சன்னிதோடமும் சொப்பனவுதாத்தோடமும் நேரிட்டஞானறு தோனறுந்தோற்றங்கள், பாரமார்த்திகசத்துப்பொருள்களாயின், துவிதப்போலிசந்தாகிய இந்நாமரூபமனைதும பாரமார்தாதிகச் சத்தெனப்படும். அவவீரிடத்தும தோற்றும தோற்றங்களைப்போல் இவற்றை எனனலாமோவெனின், அவவீரிடத்துத் தோற்றங்களும அனுபவதுக்கியையாதுண்டா? அனுபவத்துக்கியைந்தனால் இந்த நாமரூபங்கள அவைபோனறதென்னலாமோவெனின், அவவீரிடத்துததோற்றங்களைப் பார்கனினும் இவற்றில் என்ன விசேடமிருக்கின்றது? பந்தமுத்திசாதனங்கள் நிகழ்ந்துவருகின்றதே மிக்கவிசேடமெனின், சொப்பனவுததைக்கண்ணும் பந்தமுத்தி சாதனங்கள் நிகழ்ந்துவருவதால் அக்காட்சிகள் மெய்ப்பொருளாகுமோ? ஆகாதே! ஆகாததால், அப்பந்தமுத்திகள் அவவவத்தைக்கண் மருண்டதுபோலும் தெளிந்ததுபோலுமே அன்றி, இச்சாக்கிராவத்தையைப்போல் அவைகள் எதார்த்தமல்லவென்பதாயிற்றேயெனின், இவ்வவத்தைக்கண்ணும் மருண்டதுபோலும் மீண்டுந்தெருண்டதுபோலுமேயன்றி இவற்றால் எதார்த்தமென்பதென்னை? இவற்றால், நிகழும் பந்தமுத்திசாதனங்களுக்குப்பயன்போலிகளாயின், இச்சாதனங்களை நிகழ்த்துமாறு

உணாத்துவானேனெனின், தேகமே ஆன்மா போகமே முத்தி கண்டதேகாட்சி கொண்டதேகோல மென்றிருத்தலினுலே ன்க. இந்த நாத்திகானுபவம் வருவானேனெனின், நாமரூப எழுச்சியினுலன்றி வேறன்றென்க. நாமரூப எழுச்சிவருவா னேனெனின், கயிற்றின்கண் அரவுவந்தது உண்மையாயின், இவ்வெழுச்சியும் உண்மையெனப்படுமென்க. பந்தமென்பது கயிற்றரவுபோலெனின்,இதுகாரணமாகவரும் முத்தியென்பது ம் பொய்யாகுமே! இவ்விரண்டுமிங்ஙனமிருக்கின், நாம் எங் ஙனமிருப்பதெனின், அவத்தாத்திரயங்களுக்கு விலட்சணமு ற்றிருக்கின்றதென்க. அங்ஙனந்தான் இருப்பானேனெனின், முன்னுன்று பந்தம் கற்பிதமென்றதனுல் இக்கற்பிதத்தைக்க டந்திருக்கவேண்டுவது அவசியமாமெனக. பந்தமுத்திகற்பித மென்றதற்கு உதாரணம்,

சோநுபசாரம்.

என்னையே யல்லாமல் யான்பெற்ற தேதுமிலை
யென்னைநான பெற்றிருந்த தெப்போது-மென்னையன்றிப்
பந்தமிலை வீடுமிலை பாக்குளிவை யாராயிற்
சிந்தனையு மில்லாத தே. என்றும்,

வாசிட்டம்.

அந்தமற் றொன்றாய் விகற்பமற் றறிவா
யழிவிலாப் பரபொரு ளிருக்கப்
பந்தமுற் றவரா வீடுபெற் றவரார்
பாவனை விகற்பமே யனைத துஞ்
சிந்தனை விரிவே பந்தமா மதனைத்
தீர்ந்திடன் முத்தியா மனக்தின்
றொந்தலீ லையினுற் றூரமா மணித்துந்
தூரமு மண்ணிதாய்த் தோன்றும். என்றுங்கூறி

யவாற்றுற்காண்க. காரியபேதங்களில் முடிவாயுள்ள காரிய மாகிய மகத்துருவமெனப்படாமலும், காரணபேதங்களில் மு டிவாயுள்ள காரணமாகிய பரமாணுக்களெனப்படாமலும் நி ன்றுள்ள மண்ணென்கிற பெயாக்கியைந்த குணிப்பொருள்யா தென இதுகாறும் ஆராய்ந்துவந்ததில், ஓரறிவென்பதாயிற்று.

அவவறிவின்பால் எழுமெழுச்சியாகிய சங்கற்பமே சோபாதிக சங்கற்பமென்றும், நிருபாதிக சங்கற்பமென்றும் இருமையின—அவற்றுள், சோபாதிக சங்கற்பமாவது—சதுர்ப்பூத அணுமகத்து முதலிய அனேக பேதங்களாயிருக்கின்றது—நிருபாதிக சங்கற்பமாவது-இம்மகத்தணுப் பேதங்களுக்கு ஆதாரம் நிரந்தரம்போலிருக்கின்றது—நிரந்தரமாவது—இடையின்மை. அதாவது—நிறைவு—ஷை மகத்தணுப்பேதங்களாயிருக்கும் சதுர்ப்பூத சோபாதிக சங்கற்பமானது—ஆராய்ச்சிக்கண் காரணகாரிய பேதங்களாகத் தேயுந்தேய்வே நிருபாதிக சங்கற்ப சூனியமும், ஷை ஆராய்ச்சியின்மைக்கண் இந்நிருபாதிக சூனியமே சோபாதிக சங்கற்ப அணுமகத்துக்களுமாக மாறிமாறிக் காண்பதேயன்றி,சங்கற்பத்தையின்றிச்சோபாதிகமாகிய அணுமகத்துக்களும், நிருபாதிகமாகிய சூனியமும் இல்லவேயில்லை. உண்டெனின், ஒவவொருபூதமும் மகத்துமுதல் பரமாணுக்காறும் கலைந்து கலைந்துபோய் முடிவில் கலைதற்கிடமின்றித் தோற்றன்மாத்திரமாகநின்று, பின்ஞான்று கரைந்துபோனது யாது? சதுர்ப்பூதங்களா? அல்லவே! ஏனெனின், ஆராயாதார்க்கு இச்சதுர்ப்பூதங்களும் தேய்ந்ததன்றென முன்ஞான்றே சம்மதித்தாயிற்றே! ஆகலின், ஆராய்பவர்க்குக் காரணகாரியமாய்த்தேய்வது யாது? தத்தம் சங்கற்பமாகிற பாவமன்றோ? எங்கெங்கே ஆராய்ச்சியினால் தத்தம் சங்கற்பமாகிய பாவமானது கலைதலையும்கரைதலையும்எய்துதலுண்டோ அங்கங்கும் சதுர்ப்பூத கற்பனைகளின்றாயும், எங்கெங்கே ஆராய்ச்சியினமையினால் தத்தம் சங்கற்பமாகிய பாவமானது கலைதலையுங் கரைதலையும் எய்துதலில்லையோ அங்கங்கும் அச்சதுர்ப்பூத கற்பனைகளுண்டாயுமிருக்கின்றன. இவற்றை இனிது நிதானிக்கும் சூக்கும மதிகளுக்குத் தத்தம் பாவம் தேய்வது நன்கு விளங்கும். அங்ஙனம் நிதானித்தற்குக் கிஞ்சித்தும் நேரமில்லாது முற்றும் கல்வி கேள்வி வருண ஆச்சிரம மதவாத முதலியவைகளால், நான் இன்னான் நான் இன்னான் என்றும், நான் இன்னாள் நான் இன்னாள் என்றும், நாம் இன்னார் நாம் இன்னார் என்றும் முப்பாற்சொருபிகளாகத்தத்தமையும் கௌணமாய்க்கொள்ளாது,

சத்தியமாக மயங்கிப் போகத்துக்கே அங்காந்துகொண்டு நிகழும் தூலமதிகளுக்குத் தோன்றவேதோன்ருது. கிஞ்சித்தேனும் நிதானிக்க நேரமில்லாமைக்கு ஏதுவென்னையெனின், கிர்த்தியங்கள்தோறும் நான் நான் என முந்துதற்கியையந்தபோதமானது ஓர் முதலாயின், அது எப்பொருள் எக்காலத்தது எவவிடத்தது எக்குணத்தது எச்சினையது எத்தொழிலுற்றது? அசேதனமும் அவயவமுமில்லாத அது எக்கிர்த்தியங்களையும் தான் எவவாறு நின்றியற்றுதற் கியைந்ததெனவும், பொருளன்ருயின் குணந்தொழிலாகுமெனவும். அக்குணந்தொழிலுக்கு அதிஷ்டானுதார விளக்கமென்பது யாதெனவும், கலங்கும் கலக்கமானது கிஞ்சித்துமின்றி முற்றும் நாமரூபங்களிலேயே திருத்தியுற்றிருத்தலாமென்க.

இவவிபரீத திருத்தியால் ஷை ஆராய்ச்சிக்கண் காரணகாரியங்களாகததேய்வது இத்தன்மைத்தெனத் தோன்ருதிருக்கின், அதை அபரோட்சமாகவேனும் பலஞான்றும் பழகித் தெளிந்து அதுவாதற்கு எங்ஙனங்கூடும்? கூடாமையின், படிப்பாலும் குதர்க்க தர்க்கமொழிகளாலும் அஃது எட்டுதற்கியையுமா? இயையாதாகவின், நிதானிததே தீரவேண்டுமென்க. அங்ஙனம் நிதானித்தஞான்று மட்பூதக்குணிக்குப்பொருள் ஒப்பற்ற ஓரறிவையன்றி வேறுகுணிப்பொருள் இல்லையென்ருகின்றது. ஏனெனின், சங்கற்பபாவமே அணுமகத்துப் பேதங்களாகிற மட்பூதமாயிருக்கின்றதால், இம்மட்பூதமானது பாவத்தையன்றியும் அப்பாவமானது சங்கற்பததையன்றியும் அச்சங்கற்பமானது அறிவானையன்றியும் இன்ருகலினுலென்க. இம்மட்பூத குணிக்குப்பொருள் ஷை அறிவானையன்றி வேறில்லாததுபோல, ஏனையநீர்முதலிய மூப்பூதகுணிகளுக்கும் பொருள் அவவறிவானே அல்லாமல் வேறின்றென்பதாயிற்றென்க. ஏனெனின், அம்மூப்பூதங்களையும் அததன்மகத்துருவில் நின்று காரணநெறித்தாக ஆராய்ந்துசெல்லுழி, அணுவுக்குள் அணுவும் அணுவுக்குள் அணுவுமாய்க்கலையப்பட்டு ஈற்றில் ஒவ்வொன்றுக்கும் பொருள்படாது நிருபாதிக சங்கற்பமாய்முடிந்து, பின்

ஞான்று நிதானித்துழி, ஷை அறிவானுகவே முடிகின்றது தியமாகலின்,

பிரத்தியட்சானுபூதி விளக்கம்.

காலம் பொருளிட மேமய மாமூல கத்தியல்பு
காலம் பொருளிட மன்றி யுலகினைக் காட்டறியோங்
காலம் பொருளிட மெய்மமை யுணர்ந்தவர் கண்டறிந்தார்
காலம் பொருளிடத் தன்மை மயக்கறக் காட்டுதுமே. எ
[ன்றும்.

அணுமகத் தன்றி யவைமூன்று மில்லை யயலுருவா
யணுமகத் தெல்றே யறிஞர் கணித்ததற் கையமில்லை
யணுமகத தெங்ங னகமபாவ மாகு மறிவிலர்க்கே
யணுமகத் தென்றறி யாதந் ஞலங்ங ஞயதுவே.என்றும்,

உத்தமவாதநூல்.

அணுசையோ கதத லகண்டமாக் கண்டிங
கணுவாக மீணடுமே யாகு—மணுவுந்தா
ஞயுங்கா ஞட்பதுடப மாகியெடடா தாகுமெனின்
மாயுஞ் செயறகையெனல் வந்து. என்றும்,
தனக்கென றொருவுருவஞ் சற்றுமிலை யுண்டா
வெனக்குரீ காட்டுதியே லேற்ப—னனைத்தினுமே
யாக்கப் படுபொருளென் றூரேற்பர் நின்கொள்கை
வாக்கடங்கிக் கேட்டுய்க வந்து. என்றும்,
இல்லை யெதார்த்தமொன்று மெங்கெங்கு மாய்ந்திடினு
மெல்லாம் விகாரவுரு விவவுருவால்—வல்ல
படைப்பா னுளனென்னிற் பாமரரின் மேலோ
அடைக்குங்கல் லிவ்வுத்தி யாம். என்றும,

சொருபசாரம்.

பூதாதி யைந்தும் பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேதாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித்—தோதரிய
கற்பனையுஞ் சித்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பமும்வே றில்லாமை யால். என்றும்,

குறள்.

சுவையொளியூ றோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. என்றும்,

தத்துவராயர் பாடுதுறை.

உள்ளது போதமென் றூதேடா காள
முலைகமோக் காளமென் றூதேடா காளம்
வெள்ள வெளியிதென் றூதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம். என்றும்
உறுத்திக்கூறியிருக்கின்றன.

அன்றியும் உருவாருவமாகிய இப்பூதமைந்தையும் உயிராகிய அறிவையன்றிக் கிஞ்சித்துமின்றென அவ்வறிவிலொடுக்கி, அவ்வறிவாகிய உயிரை அறிவானாகிய ஷை ஆதாரபோதத்தை அன்றியின்றென அவவாதாரபோதத்திலொடுக்கி,

அகர முதல வெழுத்தெலா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு எனக்குறள் மகாவாக்கிய மாமிறந்திருக்கின்றதெனக.

இவவாராய்சியில் சதுர்ப்பூதமாகிய குணங்களுக்குக குணிப்பொருள் சங்கற்ப எழுசியையனறி இனறெனவும், அச்சங்கற்பமும் போதமாகிய என்னையனறி இன்றெனவுமாயிறறென்க.

ஒன்பதாவது

மண்முதலிய சதுர்ப்பூத குணிப்பொருள் ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

பத்தாவது.

பிரமசைதன்னிய இலட்சியார்த்த விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியினி லிப்பூத மைந்துமே
சந்தமசத் தாதிகளாய்த் தாமிருக்கிற்—சந்ததமுஞ்
சத்தா திகளாகச் சார்ந்தசகு ணத்தினுகே
யொத்திலகும் பிர்மமக மோர்.

முன்னாள்ராய்ச்சிக்கண் நானென்னும் போதமானது பிரமசொரூபமென்றதெங்ஙனமெனின், ஆங்காங்கும் தனித்தனியாக நின்றிலங்கும் ஆதாரசாட்சி சைதன்னியங்களனைத்தும் ஒன்றுபட்டு வியாபித்துவிளங்கும் அனுபூதி நிலையாமென்க. தனித்தனி ஆதாரசாட்சி சைதன்னியமென்றதெங்ஙனமெனின், தனித்தனிச் சீவபோதமும் அவவச்சீவபோதங்கட்கும் தனித்தனி அவத்தாத்திரய முதலியவைகளுமதங்கியிருத்தற்கு இடமாகிய வியாபக விளக்கமாமென்க. சீவன் முதலியவைகளைத் தனித்தனி வியட்டிகளாகக் கூறுகின்றதென்னையெனின், சீவபோதமென்பது உண்டெனப்பட்டதன்றோ? அச்சீவபோதம்பலவென்பதா? அன்றிஒன்றென்பதா?

ஒன்றென்பதுதானெனின், தேகம் அபிமானம் கன்மம்போகம் ஆகிய இந்நான்குள் ஒவ்வொன்றும் பலவாக அனுபவப்படாதிருக்கவேண்டுமே! இருக்கின்றதால், எங்ஙனம் சீவபோதம் ஒன்றெனப்படும்? ஷை தேகாதிகள் நான்கும் பலவெனப்படுதலால் சீவபோதம் பலவெனப்படுமோவெனின், தேகங்களனைத்தும் நானென்று அபிமானிக்கப்படினும் அங்ஙனம அபிமானிக்கும் வினைமுதல் சீவபோதமன்றோ? அச்சீவபோதம் ஒன்றாயின், ஓர் தேகத்தை நானென்று அபிமானித்திருத்தலபோல் ஆங்காங்குமுள்ள சர்வதேகங்களையும் அவ்வொன்றே நானென்றபிமானிப்பதுண்டா? உண்டெனின், ஓர் தேகங்காணமாகவந்து அத்தேகாபிமானியைத் தாக்கும் இன்பதுன்பப்போகமானது ஏனைய தேகாபிமானிகளையும் தாக்குகின்றதுண்டா? இன்பதுன்பங்கள் வாய்ப்பதை ஏற்றற்கு ஏதுவின்றியமேகமுமுண்டாவெனின், சர்வதேகங்களும் இன்பதுனபப்போகம் வாய்த்தற்கு ஏதுக்களாயிருக்கினும் அவ்வப்போகங்களையும ஏற்பது அவ்வதேகாபிமானிகளன்றோ? அவ்வதேகாபிமானிகள் சீவபோதங்களாகலின் பலவென்பதற்கு முரணெனனை?

அன்றியும் ஓர்தேகம் ஏதுவாக இன்பமவாய்க்கும் ஞான்று மற்றோர்தேகம் ஏதுவாகத் துன்பம் வாய்க்கின்றது, ஓர்தேகம் ஏதுவாகத்துன்பம் வாய்க்கும் ஞான்று மற்றோர்தேகம் ஏதுவாக இன்பம வாய்க்கின்றது. ஓர் தேகம் ஏதுவாகவாய்க்கும் இன்பத்தை அத்தேகாபிமானி அனுபவிக்கும் ஞான்று மற்றோர் தேகாபிமானி அவ்வின்பத்தை அனுபவித்தலின்று. ஓர்தேகம் ஏதுவாகவாய்க்கும் துன்பத்தை அத்தேகாபிமானி அனுபவிக்கும் ஞான்று மற்றோர் தேகாபிமானி அத்துன்பத்தை அனுபவித்தலின்று, ஓர் அபிமானியை அடுத்திருக்கும தேகம் அவ்வபிமானியை விட்டகலும் ஞான்று மற்றோர் அபிமானியை அடுத்திருக்கும் தேகம் அவ்வபிமானியை விட்டகலுதலின்று, ஓர் தேகாபிமானி பின்ஞான்று அதாவது மறுமைக்கண் எவ்வெவற்றை அனுபவித்தற்கு அவற்றிற்கியைந்த ஆகாமியம் சஞ்சிதமிரண்டும் அவ்வபிமானிக்குக் கட்டுப்பட்டுவருகின்றனவோ அவ்வாகாமியம் சஞ்சிதமிரண்டும் மற்றோர் தேகாபிமா

னிக்கும் கட்டுப்படுகின்றதின்று. ஓர் தேகாபிமானிக்கு எது எ னதென்று பந்திக்கப்படுகின்றதோ அது மற்றோர் தேகாபிமா னிகளுக்கு பந்திக்கப்படுகின்றதினறு. ஓர் அபிமானி கர்மகாண் டியாயிருந்து யாகாதிகிருதியங்களை இயற்றின் மற்றோர் அபி மானி உபாசனாகாண்டியாகவேனும் அனறி ஞானகாண்டியாக வேனுமிருந்து அதறகியைந்த உழைப்புக்களை எய்துதலும், ஓர் அபிமானி உபாசனாகாண்டியாயிருககின், மற்றோர் அபிமானி மற்றிரண்டிலொன்றாயிருந்தொழுகுதலும். ஓர் அபிமானி ஞானகாண்டியாயிருககின் மற்றோர் அபிமானி மற்றிரண் டிலொன்றாயிருந்தொழுகுதலும், இங்ஙனம ஒவவோர் அபி மானியும ஒவ்வோர் நிலைமைததாயிருக்கின்றதாயின், அபிமானி யாகிய சிவபோதம ஒன்றெனபதா? அல்லவே! தேகம அபிமா னம கன்மம போகம் ஆகிய இநநான்கும் ஓர் வகுபபாயிராமல் கணிததற்கரிய பலவகுப்புகளாயிருப்பது கண்கூடாகவின, அ வ்வொவவோர் வகுப்புக்கு ம ஒவ்வோர் அபிமானி இருககினற தென்பதறகுக் கிஞ்சிததும முரணின்றாமென்க.

இங்ஙனமிருக்கும அபிமானிகளாகிய சிவபோதங்களுள் ஒவவொன்றுக்கும தூலமுதலிய சரீரததிரயமும், விசுவன் முதலிய அபிமானததிரயமும், சாகிரமுதலிய அவததாததிரய மும் உணடாயிருக்கின்றது அனுபவமன்றோ? ஓர் சிவபோதமு ம அதறகியைந்த சரீரததிரயமும அபிமானததிரயமும அவ ததாததிரயமும ஆகிய இந்நான்கும ஓர் வகுபபாயிருபபதுபோ ல் ஆங்காகும பலவகுப்புகளா யிருககின்றதன்றோ? ஓர் வகுப் பாகிய சிவபோதமுதலிய நான்கும் தோ உருளையைப்போல் மாறி மாறி வருகின்றதன்றோ? இங்ஙனமே ஒவவோர் வகுப்பா கிய சிவபோதமுதலிய நான்கும் ஆங்காங்கும ஷை உருளையை ப்போல் மாறிமாறி வருகின்றதனறோ? இங்ஙனம் இவவகுப்பு ககுள் மாறிக்கொண்டுவருகின்றது யாதின் பாலெனப்படும்? ஓர் வகுப்பாகிய சிவபோதமுதலிய நான்கும் தோன்றும ஞான்று ம தோன்றாஞான்றும் இவவகுப்போடு தான தோன்றுதலும் தோனறாதிருத்தலுமின்றி இதற்கு விலட்சணமாக நின்றுண ர்ந்து வருகின்ற ஓர் மாறுப்போதமுண்டன்றோ?

இங்ஙனமே ஆங்காங்கும் அவவவ்வகுப்புகளோடு தோன்றுதலும் தோன்றாதிருத்தலுமின்றி அவவவற்றிற்கும் விலட்சணமாக நின்று நின்றுணாந்து வருகின்ற ஒவவோர் போதமுமுண்டன்றோ? அவ்வப்போதமும் அவவவகுப்புகளுக்கும் சாட்சி சைதன்னியமென்பதன்றோ? அவவச்சாட்சி சைதனனியமும் ஷை சீவபோதங்களுள் எதற்குண்டெனப்படும்? எதற்கின்றெனப்படும்? பிரமன் முதலாக நிகழும் ஒவவோர் உயிராகிய போதத்துக்கும் சாட்சிசைதன்னியம் சதோதயமாக விளங்கிக் கொண்டிருககின்றதன்றோ? அவவச்சாட்சிகளனைத்தும் ஒன்றெனப்படுமா? அன்றிப் பலவெனப்படுமா? பலவெனப்படுமெனின், யாதினால் பலவெனப்படும்? அனுபவங்களாலெனின், அவ்வனுபவம் ஷை சீவபோதமுதலாகிய பலவகுப்புகளாக நிகழ்கின்றனவன்றோ? இப்பலவகுப்புகளுள் ஒவவொன்றும் வியட்டி வகுப்பன்றோ? இப்பல வியட்டி வகுப்புகளால் அவவாதாரசாட்சிசைதனனியபோதம் பலவாகின்றதானால், வியட்டிகளாகிய இப்பல வகுப்பெனபதின்றி ஓர் வகுப்பாகிய சமட்டி மாத்திரமாயிருககின, அஞ்ஞான்று அதனால அவவாதாரசாட்சி சைதனனியபோதமானது பலவெனப்படுமா? படுமெனின், வியட்டியுபாதி திரயமுதலிய பலவகுப்பாகிய இவவேதுக்களையன்றி அவவாதாரசாட்சிபோதம பலவெனப்படட்டும்.

வியட்டிகளாகிய இப்பலவகுப்புகளின்றி அவவாதாரபோதம பலவெனப்படாதோவெனின், வியட்டிகளாகிய இப்பலவகுப்புகளிருக்கும் ஞான்றும் அப்போதம் ஒன்றெனப்படாதோ? படாதெனின், பலவென்பதும் படாதென்பமே! அங்ஙனமாயின், பலவகுப்பாகிய உபாதித்திரயமுதலியவைகள் இல்லாதிருககட்டுமேயெனின், இவவியட்டி உபாதித்திரயங்களுள் ஓர் பாகமாகிய ஒவவோர் தூலோபாதியும் சமட்டி பஞ்சீகிரத அலபஞ்சபூதங்களையன்றிக் குணம் தொழிலெனப்படாது ஒவவோர் பொருளெனப்படட்டும்! இங்ஙனமே, ஷை வியட்டி உபாதித்திரயங்களுள்மற்றோர்பாகமாகிய ஒவ்வோர் சூக்குமோபாதியும் அபஞ்சீகிரத சூக்கும பஞ்சபூதங்களையன்றிக் குணந்தொழிலெனப்படாமல் ஒவவோர் பொருளாயிருக்கட்டும்! இங்ஙனமே,

ஷை வியட்டி உபாதித்திரயங்களுள் ஓர் பாகமாகிய ஒவ்வோர் காரணோபாதியும், அவையாவன-அவிததையோபாதிகள்—அவ வவிததையோபாதிகளும் சமட்டி காரணோபாதியையன்றி அ தாவது-மாயோபாதியை அன்றிக் குணம்தொழிலெனபடபாம ல் ஒவ்வோர் பொருளாயிருக்கட்டும்! அங்ஙனமிலலையே!

அன்றியும், அங்காகரும் அவவவ்வியட்டி தூலோபாதிசகித மின்றி விசுவனென்னும் அபிமானியும் அவவவவியட்டி சூக்கு மோபாதிசகிதமின்றி தைசதனென்னும அபிமானியும அவவவ வியட்டி காரணோபாதி சகிதமினறிப பிராசுஞனெனனும அபி மானியுமிருக்கட்டுமே! அனறியும, வியட்டி தூலவிசுவாபிமானி யையன்றி வியட்டி சாகலிராவதத்தையும், வியட்டி சூக்குமதை ஏதாபிமானியையனறி வியட்டி கொப்பனுவதத்தையும, வியட் டி காரணப்பிராசுஞாபிமானியையனறி வியட்டி சுழுத்தியவத் தையுமிருக்கட்டுமே! அன்றியும், ஷை வியட்டி தூலமுதலிய உ பாதித்திரயங்களும் வியட்டி விசுவனமுதலிய அபிமானத்திர யங்களும வியட்டி சாகலிரமுதலிய அவததாதத்திரயங்களும ஆ கிய இம்மூபபாகங்களின் சகிதமினறி ஷை வியட்டி சீவபோத மெனபது தனித்தனி ஒவ்வோர் முதலாயிருகக்டடுமே! இன்மு கலின், இவ்வியட்டிகளாகிய எணணரிய பேதங்களும சொலமா தத்திரமுமதோற்றன்மாத்திரமுமாயிருகின்றனவனறோ! இங்ங னமிருக்கும இக்கறபனைகள் அனுபவப்படுவது யதாரத்த அனு பவமா? யதார்த்த அனுபவமெனபது பழுதைபழுதையாகவும கிளிஞ்சல் கிளிஞ்சலாகவும் கடடைகட்டையாகவும சமபந்தப படுவதுபோல் ஷை உபாதித்திரய முதலியவைகள் பொருளக ளாயிருந்து சமபந்தப்படுவனவன்றோ?

அங்ஙனமின்றி, அரவும வெள்ளியும கள்ளனும் சம்பந்தப்ப டுவதுபோல்-சம்பந்தப்பட்டுவருவது விபரீதானுபவமன்றோ? இ ங்ஙனம் சம்பந்தப்படுமனுபவமே விபரீதானுபவமாயின், இவ்வி பரீதஅவத்தாதத்திரயமுதலியவைகள் மாறிமாறி வருகின்றதுபோ லிருப்பதும் விபரீதமனறோ? இவவிபரீதாநுபவமு ஏதுவாகஇதற் காதாரசாட்சிசைதன்னியபோதம்பலவெனப்படுவதுஎன்னவெ னப்படும்? அஃதும் விபரீதமெனப்படுமன்றோ? அவ்வாதாரம்

பலவெனபது போற்காணும் விபரீதத்தால் அஃது கற்பிதமென ப்படுமே ? கற்பிதமெனக் கொள்வோமேயெனின், அரவு வெள் ளி கள்ளன என்கிற இக்கறபனைகளால் இவற்றிற்கு ஆதாரமா கிய கயிறு கிளிஞ்சல் கட்டை இவைகளும் கற்பனைகளாகட்டு மே! ஆகவில்லையே ! ஆகவின், அவவாதார சைதன்னியபோ தம் ஏகமென்பதற்கு முரணென்னை? பலவாயிருக்கின்ற கடங் களதோறும நிறைவுற்றிருக்கின்ற ஆகாயமானது அக்கடபேதங் களால் பலவாகுமா ? பலவாகக்கோடல் மயக்கமா ? அன்றித் தெளியா ? மயக்கமாகல்போல், ஷை எண்ணரிய வகுப்புகளா கிய வியட்டியுபாதித்திரய முதலியவைகளுக்கு ஏக ஆதாரமா யிருக்கின்ற சாட்சிசைதன்னியபோதம பலவெனகோடல் ம யக்கமென்பதற்கு முரணென்னை ?

சமுத்திர வியாபகத்தில் அலை திவலை நுரை குமிழிகள த னித்தனி அனந்த வியட்டி பேதங்களாயெழுவதால் அச்சமுத் திரமானது பலவெனபடுமோ ? அஃது படுமாயின், ஆதாரசை தன்னியம்பாதமும் அனந்தமெனப்படும். ஆதாரநாட்டம் வா ய்ந்தகாலத்தும் அவவாதாரபோதம ஏகமென்பதைப்பற்றிஐயம் ய ாகாந்தானிருக்கும் கறபனைகளாகத்தோற்றும் எண்ணரிய கடபேதங்களையும் அவற்றிற்கு உபாதானகாரணத்திலொடுக்கி ப்பார்க்கும் ஞானறு மட்பொருள் ஒன்றெனப்பொருளபடுமன் றோ? இங்ஙனமே, தனித்தனி எண்ணரிய வியட்டியுபாதித்திரய முதலியவைகளும் அவவவற்றிற்கும் ஞாதுருவாயிருக்கும் சிவ போதங்களுமாய்நிகழவன எவவெவ்விருத்திகளோ அவவவ்விரு த்திகளையும் அவைகளுக்கு உபாதானகாரணத்தில் ஒடுக்கிப்பார் க்கும் ஞானறு அம்முதற்காரணமாகிய ஆதாரபோதம் ஒன்றாக விளங்குகற்கு முரணென்னை? அங்ஙனம நாடாத தோடமேய ன்றிப் பலவென்பதற்குக் கிஞ்சித்தும் பொருளேது? முனஞான் று ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சிக்கண் மட்பொருள் முதலிய சதுர்ப்பூ த கற்பனாதோற்றங்களும் அவைகளுக்கு ஆதாரம்போல் நிரந் தரமாகததோற்றும் ஞானியமும் எவவகைப்பொருள்களாய் மு டிந்தன ? ஷை சதுர்ப்பூதங்களும் சோபாதிக சங்கற்பமும் ஞானி யம் நிருபாதிக சங்கற்பமுமாகவன்றோ? இஞ்ஞான்றே அச்சதுர்

ப்பூதங்களையும் ஆராயின் முடிவில் நிருபாதிக சங்கற்பமாயும் அவவாராய்ச்சியில் நின்றகன்றுழி ஷை சூனியம் சோபாதிக சங்கற்பமாயும் முடிகின்றதே! முடிகினறதால், சோபாதிகத்தில் நிருபாதிகமும் நிருபாதிகத்தில் சோபாதிகமும் அபாவமெய்துகின்றன. இதனையன்றோ அறிஞர்கள் அன்னியோன்னியாபாவமென்றனர்!

எங்ஙனமெனின், எவவுருவமேனும் காரணகாரியமயமாயில்லாதிருக்கட்டும்! அங்ஙனமின்றெனின, ஒவவொரு நாமரூபங்களிடத்தும் அக்காரணகாரிய நெறித்தாக நாம் செல்லவேண்டுமன்றோ? செல்லவேண்டுவதின்றெனின், அவ்வவநாமரூபத்தையும் நாம்யாது பொருளெனச்சமமதித்துக்கொண்டிருக்கினறது? மெய்ப்பொருளாகச் சமமதித்துகொண்டிருகின்றதெனின், ஒவவொனறும்காரணகாரியமயமாயில்லாதிருக்கட்டும்! மேலும்,

ஞானவாசிட்டம்.

உலகெது நாமாரென்ன வுற்றுநின் றுணருமட்டுக்
கலகமார் பிறவிமோகங் கங்குல்போல் மூடிநிற்கு
மலகிலா வுலகும்யாமு மழிவிலசிற் சோதியனறோ
சலனமில்கண்ணுற்கண்டோர் தத்துவநிலைமைகண்டோர்.

என்றருளியிருப்பானேன்? அனறியும்,

குறள்.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணாப் பிறப்பு. என்றும்,
எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு—என்னாது,
எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்றருளியுமிருப்பானேன்? ஆகலின், நாம் ஒவ்வொன்றினையும ஷை காரணகாரிய நெறித்தாகச்சென்றுதானேதெளியவேண்டும். அங்ஙனம் சென்ற முடிவில் ஆராயப்பட்ட நாமரூபங்களுண்டா? இல்லையன்றோ? இல்லையாயின், அஞ்ஞான்றிருப்பது யாது? சூனிய

மன்றோ! அதாவது—அருவப்பொருளெனப்படுவது—அவ்வரு வபாவமன்றோ நிருபாதிக சங்கற்பமென்பது? நாம் ஷை ஆரா ய்ச்சிமுடிவில் நிலவாதகன் றுழி, நிருபாதிக சங்கற்பமாகிய அ ருவபாவமென்பதுண்டா? இல்லையன்றோ? இல்லையாயின், அ ஞ்ஞான்றிருப்பது யாது? உருவப்பொருளன்றோ? அவ்வுருவ பாவமன்றோ சோபாதிக சங்கற்பமென்பது? சோபாதிக சங் கற்பத்தையன்றி உருவபேதங்களென்பதும், நிருபாதிக சங்கற் பத்தையன்றி அருவமென்பதுமுண்டா? இன்றாகலின், இருப்ப தியாதெனப்படும்? இவ்விருவித சங்கற்பமுமன்றோ! இவ்விரு விதமும் புடைபெயர்ச்சிகளாகலின், இப்புடைபெயர்ச்சிகள் மாறுவது எதனபாலெனப்படும்? ஓர் அகண்டபரிபூரண வியா பக விளக்கமாகிய உணர்வினன்றோ? அவ்வுணர்வன்றோ சர்வா தாரசாட்சி சைதன்னிய போதமெனப்படுவது? அவ்வகண்ட பரிபூரண போதமொருபத்தையன்றி அயலென்பதெங்கே? மூன்ஞான்று வியட்டியுபாதித்திரய முதலியவைகளை ஆராய்ந் துவந்த முடிவில், ஐந்தாவது அதியாயத்தில் தேரப்பட்டு வி ளங்கிய சொப்பிரகாச சைதனனியமே சிவசாட்சிபோதமென வும், பிரத்தியேகாத்மபோதமெனவும், கூடத்தபோதமெனவும் பொருள்பட்டதுபோல், இஞ்ஞான்றுராய்ச்சியில் சர்வவியட் டிதூல சரீரகற்பனைகளையும் ஓர் சமட்டி தூல சரீரகற்பனையா கவும்,சர்வவியட்டிசூக்கும சரீரகற்பனைகளையும் ஓர் சமட்டி சூக் கும சரீரகற்பனையாகவும், சர்வவியட்டி காரணசரீரகற்பனைக ளையும் ஓர் சமட்டி காரணசரீர கற்பனையாகவும் தேர்ந்து, பின் ஞான்று இச்சமட்டி யுபாதித்திரயங்கள் ஷை சோபாதிக நிரு பாதிக சங்கற்பத்தையன்றி இன்றெனவும், இச்சங்கற்பமிரண் டும் தன்னையன்றி இன்றெனவும் தேரப்பட்டு, இஞ்ஞான்று விளங்கிய சொப்பிரகாசமே ஈசுரசாட்சிபோதமெனவும் பரமா த்மபோதமெனவும் பிரமபோதமெனவும் பொருள்படுகின்றத ன்றோ?

தனித்தனி வியட்டி தூல சரீரமும் தனித்தனி வியட்டி சூ க்கும சரீரமும் தனித்தனி வியட்டி காரண சரீரமுமாகிய இம் மூன்றும் தனித்தனிச் சிவபோதத்துக்கும் காரியோபாதி சொரு

பமாயிருப்பதுபோல, இம்மூவித வியட்டி உபாதிகளனைத்து ம் முறையே ஒன்றெனப்படும். சமட்டி தூல சரீரமும் சமட் டிசூக்குமசரீரமும் சமட்டிகாரணசரீரமும் ஆகிய இம்மூன்றும் ஈசுரபோதத்துக்குக் காரணோபாதி சொரூபமாயிருக்கின்றதன் றோ? அகண்ட பரிபூரண வியாபக சொரூபிரகாசமொன்றே, ஷை ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில வியட்டிகாரணோபாதி சொரு பியாகிய சீவபோதத்துக்குச்சாட்சி சைதன்னியமாயும், இவவத் தியாயத்தில் சமட்டி காரணோபாதி சொரூபியாகிய ஈசுரபோத தத்துக்குச்சாட்சி சைதன்னியமாயும் விளங்குகின்றதாயின், இவ ற்றால் சாட்சிபோத மிரண்டெனப்படுமோ? படாதே! சமட்டி உபாதித்திரயக் கற்பனைகளாகிய சர்வத்துக்கும் ஆதாரமாயிருப் பதால இச்சர்வாதாரப் பொருளொன்றே தனித்தனிச் சமட்டி யுபாதித்திரயக்கற்பனைகளுக்குத் தனித்தனி ஆதாரம்போலிருக கின்றதாகக்காண்டலை நிதானிக்காமல இவ்வாதார போதத்தை ப் பலவாகக்கோடலால் பலவெனப்படுமோ? ஷை ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் கூடத்தைசைதன்னியபோதமானது பிரமன்மு தலாக நிகழும ஒவ்வோர் உயிரினது சிந்தைவடிவென ஐயந்திரி பினறித தேரப்பட்டிருக்கின்றதே!

ஒருவரது சிந்தைவடிவான சிதாகாசம் இத்துணைத்தென ககணிக்கப்பட்டதா? கணிக்கப்படவில்லையே! ஒருவரது சிந் தைவடிவம் அகண்டபரிபூரண வியாபக விளக்கமயமாயிருக்கி ன்றதாயின், அவவியாபக விளக்கததை அன்றி ஏனைய ஒவ் வொருவரது சிந்தைவடிவுடலவென்பதற்குப்பொருள் எங்ஙன மிருக்கின்றது? அங்ஙனமில்லையே! ஷை பிரமன் முதலிய எ ண்ணரிய உயிர்களுள் எவரெவர் தத்தமது சிந்தைவடிவை எட் டினர்களோ அவரவர்களுமன்றோ மக்களெனப்படுவர்? அமமக்க ளன்றோசீவன்முத்தரென்பவர்? அங்ஙனம் தமது இதயாம்பரத் தை எட்டாதவர்கள் பிறவெனப்படுவரன்றோ அங்ஙனம் எ ட்டினவரது சிந்தையும் எட்டாதவரது சிந்தையும் ஓர் அகண் டபரிபூரண வியாபக விளக்கமாயினும், உள்ளவாறுமழத்து எட்டினவர்க்குச் சதோதயமாகப் பிரகாசிக்கின்றதன்றோ? அ வர்களுக்கு அங்ஙனம் பிரகாசிக்கின்றதிலும் அயலெனபது

கிஞ்சித்தும் உண்டாயிருக்கப் பிரகாசிக்கின்றதா? ஒவவோர் ஞான்று உண்டாயிருக்கப் பிரகாசிக்கினும் அவவயலனைத்தும் அவ வியாபகத்தின் சங்கற்ப சத்திகளாகவின், அவை கயிற்றரவு மு தலியவைபோல் தோன்றவன்றோ பிரகாசிக்கின்றது? அங்ஙன மாகிய அயலனைத்தும் தமது சிந்தை வியாபகத்திலும், தமதுசி ந்தை வியாபகம் அவ்வயலனைத்திலுமாகவன்றோ பிரகாசிக்கின் றது? அங்ஙனம்சதோதயமாகப் பிரகாசிக்கின்றதனுலன்றோ,

பகவற்கீதை.

யாவ னொருவ னெனையெல்லா
 வுயிர்க ளிடையு மென்னிடையே
மேவ வெல்லா வுயிர்களையும்
 வேறு காமை மெய்காண்பான்
றேவர் பகைமுன் செயிதோனே
 யவன்யா தேனுஞ் செய்திடினு
மாவ வவனு கின்றேனு
 னதினி யாது மையுறலேன். என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

முழுதுசத் தியுமாய்ப் புராணமா யென்று
 முடிவ லு பிரமமா வதுதானு
பழுதின்ஞா னிகடம மனமலா தில்லைப
 பரமமா மிதிலிலா தில்லை
யெழுதருஞ் சத்தி யாவுமா யிலயரு
 மிவைகளோர் காலமொன் றுளதாம்
வழுவிலாப் பிரம முடையசிற் சத்தி
 மறிதரு முடல்களிற் றோன்றும். என்றுமருளியிரு க்கின்றது.

இதனுல் ஞானவான்களது தெளிந்தமனமே பிர்மசொரூப மென்றாயிற்று. அஞ்ஞானிகளது உள்ளமும் பிர்மசொரூபமாயி ருக்கினும் அவ்வுள்ளம் அறியாமையினுல் மூடப்பட்டதுபோ லி ருக்கின்றமையின், அவர்களுக்கு அப்பிர்மசொரூபம் வேறுபோ

லிருக்கின்றதென்க. இருவரது உள்ளமும் ஒப்பற்ற பிர்மசொரூபமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றமையின்இஃது எட்டாதவர்க்குப் பயனற்றதுபோலும்,எட்டினவர்க்குப்பயனுற்றதாயுமிருக்கின்றது. இங்ஙனம் பயனுற்றிருக்கினும் அப்பயன் வியட்டியுபாதித்திரயங்கள் நானன்றென்றகன்ற அகத்தாராய்ச்சிமுடிவில் இதுநான் இதுநானென்றெட்டப்பட்டுச் சீவசாட்சியாயிலகும் பயனுகியும், சமட்டி உபாதித்திரயங்கள் நானன்றென்றகன்ற புறத்தாராய்ச்சி முடிவில் இதுநான் இதுநானென்றெட்டப்பட்டு ஈசுரசாட்சியாயிலகும் பயனுகியுமாமென்க. இப்பால், சமாதியென்பதுஇருவகையின. அவற்றுள் ஒன்றுமருட்சமாதியும் மற்றொன்றுதெருட்சமாதியுமாம். மருட்சமாதியென்பதுகிரியாசமாதியும் தெருட்சமாதியென்பது ஞானசமாதியுமாம். மருளாகிய கிரியாசமாதியென்பது மூலாதார முதலியனவாகிய ஆறுதார தரிசனம். பிராணபந்தனம், அதாவது-இரேசகபூரகம் முறையாய்ச் செய்தலும் பின்ஞான்றவற்றைக்கும்பித்தலும் கேசரி பூசரிமத்திம சண்முகி சாமபவி இவை முதலியவற்றால் மனோவிருத்தியை ஒடுங்கச்செய்தலுமாமென்க.

தெருளாகிய ஞானசமாதியென்பது சொரூபசமாதியெனவும் சகசசமாதியெனவுமாம். (க-வது சொரூபசமாதியென்பது ஷை சீவபோதமுதலிய கற்பனைகளுக்குச் சாட்சிமாத்திரமாய்ப் பிரகாசிப்பது. அன்றியும் இச்சமாதிவிளக்கம் வத்துநிலை அணுவுக்கு மணுவாயிருக்கின்றதென்னும் சுருதிவாக்கியத்திற்கிணங்க ஷை வியட்டி கற்பனைகளுள் அணுவுக்குள் அணுவாயிருக்கும் தன்னை, அக்கற்பனைகளை ஒன்றிலொன்றொடுக்கிக்கொண்டுபோய்ச் சிற்பிரகாசமாகத் தெரிசித்தலாமென்க. இதனாலன்றோ முன்ஞான்று தான் தனிச்சாட்சியெனப்பட்டது. உ-வது சகசசமாதியென்பது, ஈசுரபோதமுதலிய கற்பனைகருக்குச் சாட்சிமாத்திரமாய்ப்பிரகாசிப்பது. அன்றியும், இச்சமாதிவிளக்கம் வத்துநிலை மகத்துக்கும் மகத்தாயிருக்கின்றதென்னும் ஷை சுருதிவாக்கியத்திற்கிணங்க ஷை சமட்டிகற்பனை மகத்துக்குமேல் மகத்தாயிருக்கும். அதாவது வியாபகமாயிரு

க்கும் தன்னை, ஷை சமட்டி கற்பனைகளைத் தற்பிரகாசமாகக் கரைத்துத் ததாகாரமாய் விளங்குவதாமென்க.

அன்றியும், அவ்வனுபூதி தொம்பதவாச்சியார்த்தமாகிய விசுவன் முதலியவாக நிகழும் சீவபோதமகன்று, அத்தொம்பத இலட்சியார்த்தமாகிய கூடத்தானுபவமும், இவ்வனுபூதி தற்பதவாச்சியார்த்தமாகியவிராட்டுமுதலியவாக நிகழும்ஈசுரபோதமகன்று, அத்தற்பதஇலட்சியார்த்தமாகிய பிரமானுபவமுமென்க.

அன்றியும், அக்கூடத்தானுபவம் அயலனைத்தும் கயிற்றரவு முதலியனபோலாகலின், அவைகளுக்குத்தான்லிலட்சணமாயும் அறிவேவடிவாயும் அதாவது-உணர்வொளியே சொரூபமாயும் விளங்குவதாமென்க. இப்பிரமானுபவம் ஷை கயிற்றரவுமுதலியவைபோற்றோன்றும் அயலனைத்தையும்தகித்து அன்னியமென்பது சற்றுமின்றி ஆனந்தமே வடிவாய், அதாவது-இன்பமயமாகவே விளங்குவதாமென்க. எனவே, அவ்வனுபவம் அனைத்தும் தானல்லவாய் விளங்கலும், இவ்வனுபவம் எல்லாமாய் விளங்கலுமாமென்க. இவைகளுக்குத்தாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா லுண்டாம்
வீசொளியும் பகற்பொழுதும விரையும் போலத்
துளக்கமில்சித துண்டாகி லுண்டா ஞாலந்
தோற்றரவு மாத்திரமே சொரூப மாகுங்
கிளத்தபா மார்த்தத்தா லில்லை யென்னக்
கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பீ ரத்தா
லளக்கரிதாய்ச் சீதளமா யமல மாகி
யற்புதமா நின்மொழியென் றண்ணல் சொல்வான்.

என்றும்,

உன்னுறு மனத்தினாலே யுலகமா மிந்திரஞாலந் [ன்றி
துன்னுறு பணிகளென்னுஞ் சொற்பொருள் பொன்னையயன்னிய மில்லைபொன்னாற் பணியென வறையவேண்டாம்
பன்னிய வுலகாஞ்சொற்குப் பரமன்றிப் பொருள் வேறில்லை.

என்றும்,

கைவல்லியநவநீதம்.

களங்கமற்ற கண்ணாடி தன்முன் வேறோர்
களங்கமற்ற கண்ணாடி காட்டும் போது
விளங்கியதன் மயமாகி யபேத மாகி
விகற்பமினறி நிருவிகற்ப மானாற் போல
வளர்ந்தறியப் படாலிபுவாய்ச் சததாய்ச் சித்தா
யானந்த மாம்பிரமத் தயிக்க மான
வுளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலக மெங்கே
யுலவெங்கே யென்றுசங்கை யொழித்தி டாயே.

என்றும்,

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

அனனிய மிலலையென் றூதேடா காள
மானந்த மானோமென் றூதேடா காளங்
துன்னு சுடரேயென றூதேடா காளஞ்
சோதியுட சோதியென றூதேடா காளம் என்றும்,

சாதி கழிந்ததென் றூதேடா காளஞ்
சங்கை தவிர்ந்ததென் றூதேடா காளஞ்
சோதி சுகமேயென் றூதேடா காளஞ்
சொல்லவொண் ணாததென் றூதேடா காளம். என்றும்,

தோற்றாத வாகத் துணிந்தவு ரெங்களூர்
சோக மோகங்க டீரந்தவு ரெங்களூ
ராற்ற லுடையார்க் கடைந்தவு ரெங்களூ
ரானந்த மாயே யிருக்குமூ ரெங்களூர். என்றுங் கூறிய

வாற்றாற் காண்க.

இதுகாறும் கூறிப்போந்த பிர்மசாட்சி சைதன்னிய லட்சியயார்த்த விளக்கமென்னும் இவ்வத்தியாயத்தில் சோபாதிக நிருபாதிகமாகியசகமாதிதிரிபதார்த்தங்களும்அசத்துசடம்துக்கமுதலிய இலக்கணங்களுக்கிலக்கியங்களென்றும்,இக்குணங்களுக்குஎதிர்மறையாகிய சத்துசித்துஆனந்தம் முதலியவிலக்கணங்

ளுக்கு ஷை சாட்சிபோதம் இலக்கியமென்றுங் கூறியிருப்பதை இன்னும் யூகிக்குதும் எவ்வாறெனினின், இச்சகத்து ஏதுவாக சீவேசுரத்துவம் வழங்கப்படுவனவா? அன்றிச்சீவேசுர ஏதுவாக ச்சகத்து வழங்கப்படுவதா? சீவேசுரத்துவம் ஏதுவாகச்சகத்து வழங்கப்படுவதெனின், எண்ணலளவையில் அனுமான அளவை யாதுங்கிருக்கின்றது? அவவிரண்டுமே தொம்பத தத்பத வாச்சி யார்த்தப் பொருள்களாகலின், அவற்றைநிச்சயித்தற்கு ஓர் அள வை வேண்டுமன்றோ? ஆகலின், அவற்றிற்கியைந்தநாகிய அனு மான அளவை வேண்டுமேனதாமெனின், அவவிருபொருளு ம இலட்சியார்த்தத்திற கியைந்தனவாயின், இவ்வளவை வே ண்டுவதின்றனன்றோ? அவவிலட்சியார்த்தத்திற்கு இணங்காதவ ற்றை இவ்வளவையால் நிச்சயிப்பானென் காமோபாசனா கா ண்டிகட்கு அவியம் வேண்டுவதாலென்க, ஞானகாண்டிகட் கு வேண்டுவது ஷை தொம்பத தத்பத இலட்சியார்த்தப்பொ ருள்களாகின்றன!

ஆகவே, அவ்விருகாண்டிகட்கும் வாச்சியார்த்தமிரண்டுமே வழிபடுநற்கியைந்தன. இவையிரும், வாச்சியார்த்த இலட்சி யார்த்த இவ்விருவகுப்பில் எது யதார்த்தமெனப்படுவது? எ து கற்பிதமெனப்படுவது? இவ்விருவகுப்புமே எதார்த்தமென ப்படுவதாமெனின், இவற்றை வாச்சியார்த்தமெனவும் இலட்சி யார்த்தமெனவும் பிரிப்பானேன்? ஞானகாண்டிகளென்றும் உ பாசனா காமகாண்டிகளென்றும் பிரிவுற்றிருப்பதாலெனின், இ வற்றால் ஞானகாண்டிகளுக்கு வாச்சியார்த்தப்பொருள்களும் உபாசனா கர்மகாண்டிகளுக்கு இலட்சியார்த்தப்பொருள்களும பயனுறுதிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்கினும், இலட்சியார்த்த ப்பொருள்கள் யதார்த்தமும் வாச்சியார்த்தப்பொருள்கள் கற்ப னைகளுமாகலின் அனுமானஅளவை வேண்டுவது அவசியமாமெ ன்க. அனுமான அளவைக் கியைந்தவையெலாம் கற்பனைக ளாயின், நமக்கு எஞ்ஞான்றும் காணப்படாத பிறதேசவத்துக் கள் அனுமானிக்கப்படுவதால அவைகள் இன்றெனப்படுமோ? ஏன் இன்றெனப்படாது! அவவத்துக்களுக்குச் சேய்மையுற்றி ருக்கும் நமக்குத்தோன்றாது ஷை அளவைக்கியைந்திருக்கினும்,

அவ்வத்துக்களுக்கு அணிமையுற்றிருப்பவர்க்கேனும் அவை தோன்றுகின்றனவல்லவா? அதனால் அவவத்துக்கள் அனுமான அளவைப்பொருள்களென்ப தென்னையெனின், எஞ்ஞான்றும் அவத்தாத்திரயங்களுள் எவ்வவத்தைக்கண்ணும் எத்திறத்தருக்கும் காண்டலளவைக்கியையாதவைகளெவைகளோ. அவைகளன்றோ கருதலளவையாகிய அனுமான அளவைக்கியைந்தவைகளெனப்படும்!

அங்ஙனமாயின், மலையின்கணுள்ள அக்கினியானது அம்மலைக்குச் சேய்மையுற்றிருப்பவர்க்குக் கண்கூடன்றியிருக்கினும், அம்மலையின்கணுள்ளார்க்கு அஃது கண்கூடன்றோ? அங்ஙனம் கண்கூடாகிய அவ்வக்கினியை அனுமான அளவையாயேற்பானேனெனின், இவ்வனுமானமானது ஏகதேசானுமானமும்ஷை சீவேசுரானுமானம் சம்[illegible]னுமானமுமாம். ஆயினும், சீவானுமானம் விபரீதானுமானமும் ஈசுரானுமானம் அங்ஙனமின்றி வெறும்தோற்றானுமானமுமாம். விபரீத அனுபவானுமானமென்பது கற்பனைகளாகிய உபாதித்திரயங்களை நானெனதாக மயங்கிமயங்க மேதுவாகக்கருதுதல். தோற்றானுமானமென்பது சமட்டி வியட்டிகளாகத்தோற்றும் உபாதித்திரய முதலிய கற்பனைகளைக்கொண்டு கருதுதல். இஃது மலையின்கணின்றெழும முகில்களைப்புகைபெனமயங்கி அம்மலைக்கண் அக்கினியுளதெனக் கருதுதல் போலாமென்க.

மாயாப்பிரதிபிம்பம் ஈசுரனெனவும், அவித்யாப்பிரதிபிம்பம் சீவனெனவும் சத்பிரமாணங்கள் கோட்டித்திருக்கின்றனவே! ஈசுரபோதம் இன்றாமோவெனின், தனித்தனி மரங்களின் சேர்க்கையன்றிச் சமட்டியென்னும் தோப்பென்பது உளதாயிருக்கின், தனித்தனி அவத்தாத்திரயங்களுக்குக் காரணமாகிய தனித்தனி அவித்தைகளின் சேர்க்கையன்றிச் சமட்டியென்னும் மாயையென்பது ஒன்றுளதாயிருக்கலாம். வியட்டி உபாதித்திரயங்களைப்பற்றிச் சமட்டி உபாதித்திரயங்களும் வியட்டி அவித்தையைப்பற்றிச் சமட்டிமாயையும் வியட்டி சீவபோதத்தைப்பற்றிச் சமட்டி ஈசுரபோதமும் இருப்பாகக்கொண்டதேயன்றி இவ்வியட்டியாகிய உபாதித்திரய முதலியவை

களை நீக்குழிச் சமட்டியாகிய உபாதித்திரயமுதலியவகைளே து? இருக்குமாயின், ஈசுரபோதமும் மிருக்கலாமென்க, அங்ங னமாயின்,

ஒழிவிலொடுக்கம்.

பெண்ணு ணவியாய்ப் பிறந்துளாந் தேயழியு
மெண்ணுத பேத மியல்பின்றிப்—பண்ணுங்காற்
காரணகர்த் தாவொருவ னுண்டவனைக் காட்டுநூ
லாரணமு மாகமு மாம்.

எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கின்றதென்னை? பதிப சுபாசம் ஆகிய இம்மூன்றும் அனாதி நித்தியசததாயில்லாமலும் இவற்றி ல சீவனெனபது பாசமாகிய மாயைக்கண் அனாதியி லேயே இன்பதுனபமின்றி வாளா மழுங்கியில்லாமலும் இவை மூல பிதிபபாருளானது தனது கருணையால் இச்சீவாகளைமி ழுந்து வெளிப்படுத்தித் தனுவாதிகளைக்கொடுத்து வழிப்படுத்த சீவதாகளையும் கபிதிலலாமலும் அங்ஙனம திருவாய ம லர்ந்திருக்கின்றனரெனின், இம்மும்பொருளையும் இருபபா னககொளடனமோ? அங்ஙனம் அவவறிஞா திருவாய்மலர்ந்தரு ளினர்? அங்ஙனமாயின்,

சோநுபசாரம்

ஆணபெண் ணவியென றனேக விதமாகக
காண்பனவு மொனறாகக் காண்பனவு—மாண்புடைய
சித்தினிடைத் தோறறமல்லா லுண்டோ விவைதெளியா
ரெத்தனைசா தித்தாலு மென்.

எனத்திருவாய்மலர்ந்தருளி யிருப்பானேன்? பாசமாகிய இட்பிரபஞ்சப்பொருளகளானவை கற்பனையாயில்லாமலும இ வற்றைக்கொண்டு கருதுதற்கியைந்ததும் கற்பனையாயில்லாம லும் அங்ஙனம் திருவாய் மலர்ந்திருக்கின்றனா? கருதல அ ளவை மட்டில் நின்றினபுறும் ஷி பட்சமானது ஐயந்திரிபக ன்றதா? அகன்றதெனின்.

உத்தமவாதநூல்.

உலகின் மதநிறுத்து முததமரே கேண்மி
னுலகமு நாமு மொருங்கே—நிலையின்றி

யெங்கே வெளிப்படுத லெங்கே மறைதனித
மங்கிருந்து காணுதெ ணுய்ந்து.

என்றருளியிருக்கின்றனரே? ஆங்காங்கும் நான் நானென நின்கியைந்த தேகோகமும் எனது எனதெனற்கியைந்த இப்பிரபஞ்சமும ஒத்துத்தோற்றுகின்ற சகலாவத்தையும் ஒத்துமறைகினறு கேவலாவத்தையும் எல்வாதாரத்தி லெனப்படும? இவை திணுனுபவமென்பதற்கு மூரணினறு! அன்றியும், ஷை யானெனதென்பவற்றை ஆராய்வுழி முடிவில் சூனியமாயும் அவவியக்கம விட்டுழி மீண்டும் பழமையாயும் தோன்றுகின்றது எவவாதாரத்திலெனப்படும்? அவவாதாரம் வெளிப்பட்ட பின்ஞான்றன்றே சீவேசுரசகத்தென்பதற்குப் பொருள் சித்திக்கும்? மூனஞான்று பெண்ணுணலியென் றெடுத்தோதியதைச் சற்றூகிப்பம. இப்புறத்தாராய்ச்சி விளக்கத்தில் மூனறுவது அத்தியாபமளவும், ஷை ஆண் பெண் அலி ஆகிய அறுவகைப் பிறப்பாயள்ள வடிவங்கள் யாதாய்முடிந்தன? மட்பொருளாய் முடிந்தனவனறே? அம்மட்பொருள ஒன்றெனப்பட்டதனறே? அமமட்பொருளமட்டில் நில்லாது அதனையும் ஆராய்வுழி வெளியாகினறதன்றே? அவவெளி ஒன்றெனபதன்றே? அவவெளிமட்டில் நில்லாது அதனையும் ஆராயவுழி அவவெளியானது எதற்குங காணப்படுதலும் மறைதலும முடிவில் எதுவாதலுமோ அதுவன்றே ஏகசைதனனியமெனப்படுவது? திரவறிவென்பது அதையன்றிச் சிறசடபேதங்களென வழங்குவது அணுத்துணையுமுண்டோ? உளதாக வழங்குகின்றதேயெனின், தோற்றலமாததிரமாகவனறே, அங்ஙனம் வழங்குதற்கியைந்தன? இங்ஙனமிருப்பதனுலன்றே,

ஆண்பெண் ணலியென் றனேக விதமாகக்
காண்பனவு மொன்றுகக் காண்பனவு—மாண்புடைய
சித்தினிடைத் தோற்றமல்லா லுணடோ விவைதெளியா
ரெத்தனைசா தித்தாலு மென்.

என்றருளியிருக்கின்றனர்? அன்றியும்,

எதார்த்தவாதக்கட்டளை.

தேகாதி தோற்றத்தாற் சீவே சுரரென்பாய்
தேகாதி தோற்றமன்றிச் செப்புவையோ—தேகாதி

தோன்று மிடமெங்கே தோன்ரு விடமெங்கே
நூன்றிப்பார்த் தங்கேநீ யோது.

எனவும் கூறியிருக்கின்றனர். இதனையேனும் நன்குணர வேண்டுமன்ரே? அன்றியும்,

வேதாந்தசூளாமணி.

சிவனெடு சன்கூடத் தன்பிரம மென்னச்
சித்துநான் காங்கடநீர் கதுவுறுவெண் மீன்வான
நூவபனி நீர்விம்ப வனுமிதா காசஞ்
சொற்கடா விச்சின்னு காயமொடு மாவான்.
மேவுமிவை யனைத்தினுகசுந் திட்டாந்த முறையாம்
விடயமொடு பிரமவா சனைமுக்கி யம்பி
னேவுநிச மானமாவோ டத்துவிதம் வித்தை
யெனுமிவற்றின்பெயராலெண்வகைப்படுமானநதம்.

எனறருளியதில் கடோபாதியிலும் மேகோபாதியிலும் வெளியானது நிறைவுறறுத் துவித வெளியாகததோறறுதல்போல், அவிதயோபாதியிலும மாயோபாதியிலும இந்நூல் முகவுரையில விளக்கிய தற்போதமானது நிறைவுற்று இருவகைச்சமாதிக் கணணும கூடத்தபிரமமாயும, ஷை கடோபாதி மேகோபாதிசலததில் வெளியானது பிரதிபலனங்களாகத் தோற்றுதல் போல், ஷை அவித்யாநதக்காரணத்திலும் மாயாந்தச்காரணத்திலும் ஷை போதமானது சீவேசுரராகப் பிரதிபலித்துத் தோற்றுகின்றதென்ருகின்றன. ஆகவே, ஷை தொம்பத தத்பத வாச்சியார்த்தமாயும் கருதலளவைக் கியைந்ததாயும் ஆகின்றன. இதுகாறும் கூறிப்போந்த இத்தனைக்கும் ஏது யாதெனின், வியட்டி சமட்டியாகிய இவ்வுலகமன்ரே? இவ்வுலகை நன்காராய்ந்து மித்தையானுபவம் வாய்த்திருந்தால் சிற்றறிவு பேரறிவென்றபேதம் எங்கிருந்துவரும்? பொருளல்லவற்றைப்பொருளென மயங்குழியன்ரே இவ்விபரீதத்துவைதம் மேற்கொண்டுவிட்டது? இவ்வுலகம் ஆராய்வுழி இன்மையாயும் அஃதில்லாவுழி உண்மையாயும் ஆகிய இவ்விருவித ஜாலமும் எதனுமாட்டு நடக்கின்றதோ அவவாதாரத்தை,

நோக்கா நோக்கை நோக்க நோக்க
நோக்கா நோக்க நோக்கு மன்றே,

எனச்சிவஞானவள்ளல் அருளியவண்ணம் விடாது கிருட்டிக்கொண்டிருக்கின்,இச்சீவேசுரசகத்தெனபவை முறறும் இலலாமறபோகுமன்றோ? ஒவவோ ஞானறு தோனறினும் கயிற்றரவு முதலியவைபோல இருக்குமனறோ? இஙஙனம் இருப்பதனாலனறோ இவை அசத்து சடம துக்கம் முதலியவறறிறகியைநத இலகக்கியப்பொருளகளாகினறன? இருக்கவே, இவ்வசத்தாதியிலக்கணங்களுக்கு எதிரமறறிலக்கணங்கள இருகககவேண்டுமன்றோ? இருக்கவேண்டுமெனின், அவ்விலகசுணமசதது சித்து ஆனந்தம்முதலியனவாயிருகின்றதனறோ? இருக்கின்றதால், இவ்விலக்கணங்களுக்கு இலக்கியப்பொருளியாதெனப்படும்?

முன்னான்று மனமானது விடாதுநோக்குதலுக்கியைநதிலகும ஆதாரபோதமன்றோ? அபபோதம இச்சத்தாதிகளாகிற சகுணப்பொருளெனப்படுமோ? அனறி நிறகுணப்பொருளெனப்படுமோ? சகுணப்பொருளெனப்படுமெனின், அபபிரமபோதத்துக்கு இச்சகுணத்துவம இயற்கையா? அனறிச்செயற்கையா? இயற்கையேயெனின், அப்போதத்துக்கு இசசகுணத்துவம் எதன் ஏதுவாகவந்தது? இயற்கைக்கு ஏது வினவுவது விவாதமொழியாமெனின, சகுணமாகிற இச்சத்தாதி குணங்களுக்கு எதிரமறையாகிய அசத்தாதிகுணங்கள் இருக்கலாமா? இருக்கின்றதால் தோடமெனனையெனின், தனதனுபூதிவிளக்கத்தில் ஷை சீவேசுரசகத்து தோன்றுங்காறும் இவை எப்பொருள்களெனப்படும்? அசத்தாதிகளெனப்படுமன்றோ? படுந்தோறும் இவற்றிற் கெதிர்மறையாகிய சதத்தாதிகள் எவையெனப்படும்? இச்சீவேசுர சகத்துக்களுக்கு ஆதாரபோதமெனப்படுமன்றோ? அவவாதாரபோதம் அச்சத்தாதி குணங்களையேற்பது யாதினாலெனப்படும்? இவ்வசத்தாதிகளினாலெனின், எதுகாறுமேற்கப்படும்? எஞ்ஞான்றுமே ஏற்கப்படுகின்றதெனின், ஷை தனது சுவானுபவத்தில் இச்சீவேசுரசகத்து எஞ்ஞான

றுமே தோற்றுகின்றனவா? எஞ்ஞான்றுமே தோற்றுகின்ற னவெனின்,

கைவல்லியநவநீதம்.

அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டுமெ
பராமுக மாகினு யமமட்டு
நிசத்தி லுள்விழிப் பாவையா யிப்படி
நிரந்தரப் பழக்கத் தால்
வசத்தி லுனமன நின்றுகின மாதிர
வடிவமா கிடின மைந்தா
கசத்த தேகத்தி லிருக்கினு மானந்தக
கடல் வடி வாவாயே. என்றருளியிருப்பானேன்?

அங்ஙனம் அருளிய ஞானாப்பியாசம பலகற்பமும் டமு ஐக் கிருதகிருத்தியமானுலனறே அகமபுறக்கற்பனைகளாகிய சீவேசுரசகதேனனுமறியாமை முற்றும் ழிந்துவிடும்! இங் ஙனமருகச் சீவேசுரசகத் கற்பனைகள் எஞ்ஞானறும தோற்றி கலைகாணமருகுமென்பதென்னை? ஷை அப்பியாச முதிர்சசி யிலசீவேசுர சகதகபனைகளிலலானாண்று அசத்தாதி இலக கணமெனடேது? இலலாதழி ஷை பிரமசைதன்னியம எவ றறிறகுத்தான் சதாதி இலக்கணங்களுடையதெனப்படும்? எதுகாறும சீவேசுர சகற்கற்பனைகள தோற்றுகின றனவோ அதுகாறும தான் சத்துமுதலிய சகுணத்துவமேற்குமன்றே? பொய்ம்மையெனப தொனறிருந்தாலன்றே மறறொன்று மெய் ம்மையென்னு நிலைமையையேறகும? என்னை,

கைவல்லியநவநீதம்.

குளிரிளகல் வெண்மையென்ற பதங்களினு னீர்மூன்று
கூறு யிற்றே
வொளிதவனஞ் செம்மையென்ற பதங்களா லக்கினியு
மொருமூன் றுமோ
வெளிமுதலாஞ் சகமசத்து மூடமிட ரெனப்பிரித்து
விலக்கி வேத
மெளிதறிய முரண்மொழிந்த சத்தாதி யெனும்பிரம
மேகந் தானே. எனக்கூறியிருக்கின்றதே,

சலமும் அசுகினியும் இனையதென விளக்குவித்தற்காகக் குளிர் முதலியவற்றையும் ஒளிமுதலியவற்றையும் பிரித்துரைக் கவந்த சொல்வேறுபாடென்பதன்றிப பொருள் மும்மூன்றாகப் பிரிந்திருக்கினறதா? இல்லையன்றோ? அவவாறே சீவேசுரசக தருகளும் பிரமபோதமும இனையதெனப் பரிபாகிகளுக்கு வி ளசதுவித்தற்காக அசுததமுதலியவற்றையும் சத்துமுதலியவற றையம் பிரித்துரைக்கவந்த சொல்வேறுபாடென்பதன்றிப் பொருள் மும்மூன்றாகட பிரிந்திருக்கினறதன்று. சீவேசுரசக த்து எத்திறதத்தாக்கும எஞ்ஞானறும எங்கணும் சகிதானந் தமுதலியவாகத்தோற்றுகினறனவா? அன்றி வேறாகத்தோற றுகினறனவா? சகிதானநதமுதலியவாகவே தோற்றுகின்ற தெனின், அங்ஙனநதோறறுவானேன்? அங்ஙனம பாரப்பத ஞலெனின், அங்ஙனம் பார்ப்பதைத் தடுக்கவேண்டுமன்றோ? தடுத்தற்கு யாது செய்யவேண்டியது? அசுத்துமுதலியவாகக் கறவேணடுமனறோ? அங்ஙனம் சொல்லுழி, இவவசத்துமுத லியவற்றிற் கெதிர்மறை யாதென நாடுவார்களன்றோ? எதிர்ம றையாவது சத்துமுதலியவைகளாமென்க.

அங்ஙனம் நாடுபவர்ககு ஷை பிரமபோதம் சத்துமுதலிய சகுணப்பொருளென்றுணர்த்தவேணடுமன்றோ? அங்ஙனமுண ராதுவதால் அப்போதம் சகுணப்பொருளெனப்படுமோ? படு மெனின், ஷை அசததாதியிலகணங்களை நோக்காதுழி இருக் கட்டும்? நோக்கிய ஞான்றாகலின், சகுணத்துவம் செயற்கை யென்பதற்கு முரணின்று. இன்றாகலின், வஸ்துவெனபது நிர்க்குணப்பொருளாமென்க. எனனை,

கைவல்லியநவநீதம்.

நிர்க்குணவைந் துவின்குணங்க ளுரைப்பதுதாய் மலடியென
னிகரென ஞதே
சற்குணனே வத்துநிலை யுரையாம லறியவல்ல
சதுர ருண்டோ
நற்குணவே தங்களிந்தச் சீவன்முத்தி பெறப்பிரம
ஞானந் தோன்றச்

சொறகுணங்கள பிரமத்தின் குணங்களலல பிரமமாஞ்
சொருபந் தானே.

நமக்குச்சூரியன விளங்குவதியாதினுலெனப்படும்? பிரகாசத்தாலனறே? அச்சூரியன் நமக்கு வேறுயினும பிரகாசத்திற்குவேறெனபபடுமோ? அல்லவே! பிரகாசவடிவமே சூரியனெனபதற்கு முரணென்னை? இங்ஙனமே பிரமபோதமும சததாதிகளின ஒருமைப்பொருளென்பதறகு முரணினறுமென்க.

ஆகலின, இவவாராயசியில் தேர்ந்தது சுவகததாதி பேதம இறநதொளிரும் பிரமசைதனியமாமென்க.

ததாவது

பிரமசைதன்னிய இலட்சியார்த்த விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இது

பதினொன்றாவது.

அறிவானந்த ஐக்கானுபவ விளக்கம்.

வெண்பா.

இருதவா ராய்ச்சியினி லெய்தியஞா னானந்தமு
ஞானதமைக் கானுபவந் தான்விளங்கிப்—பந்தமுச்தி
தீரணடு மின்றெனவே யேறகு முழைப்பினாகட்
கேதமென லுண்டோ விசை.

அறிவானந்த ஐக்கானுபவமென்பது அறிவே ஆனந்தமும் ஆனந்தமே அறிவும் என்றாகின்றன. இவற்றுள், அறிவே ஆனந்தமெனப்படுமாயின், அறிவு அயலின்பத்தைத் தாவவேண்டுவதின்று. தாவுகின்றதால் அங்ஙனம் கூறுவது, இனிப்பாகிய கன்னற்கட்டி மற்றோர் இனிப்பைத்தேடுற்றாற்போலாம். ஆனந்தமே அறிவெனப்படுமாயின், அவ்வானந்தம் அறிவினால் அறியப்படவேண்டுவதின்று. அறியப்படுகின்றதால், அங்ஙனம் கூறுவது-உருவத்தை அறியும் விழி தான் உருவமென்பதுபோலாம். அவற்றால் அறிவானந்தம் ஈரிடத்தும் ஆபத்தாகின்றது. ஆகவே, எங்ஙனம் ஐக்கானுபவமெய்துமெனின், அறிவானது தான் இயற்கை இன்பவடிவமாயினும், தன்பால் தான் நாமரூ

பவிடயாகாரமாய் ஆரோபிதப்பட்டமையால், அவவவவாரோபிதங்களும் யானெனதாகக் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனம காணப்படுபவை இன்பமபோலத் தோற்றுகின்றனவேயன்றி வேறனறு. தான் தன்பால் அயலாக விகற்புறுது தானுக நிறகின்றனனையன்றி அயலெனபதும் அயறசுகமெனபதும் ஏது? திஞனுபவ சொப்பனத்தில் அறிவானுக்குச் சுகம் அயற்போலவிருக்கின்றதா? அன்றித்தற்சுகமாகவே விளங்குகின்றதா? ஆங்குக்காணப்படும் அயலனைத்தும் அறிவானையன்றி இன்ருகலின், அயலென்பதும் அயற்சுகமென்பதும் ஏது? இதஞல அறிவே ஆனந்தமும் ஆனந்தமே அறிவுமென்பதாயிற்றென்க.

அன்றியும், விழிப்பாகிய சகலாவத்தைமுழுவதும் அல்லல் மயமா? அன்றி அமைதிமயமா? மயமெனபது வேறுகலப்பின்றித் தான்மாத்திரமாயிருத்தல். அது சலமயம் சமுத்திரமென்ருற்போலும மண்மயம பூமியென்ருற்போலுமாம. இச்சகலாவத்தைமுழுவதும சுககலப்பின்றிய துககமயந்தானேவெனின், துக்கமாகாத சுகமென்பது இருக்கின்றதா? இருகின்றதெனின், நாம எவ்வாறிருந்தல சுகமென்பப்படும்? மண் பெண் பொன ஆகிய மிகக இலாபத்தைக்கருதினேன் விரைவாகச்செல்லுதல், சுகமெனப்படுமோ? அன்றித்துக்கமெனப்படுமோ? சுகமெனப்படுமெனின, அங்ஙனம் செல்லுதல நீடித்துழி அச்செல்லுதலாகிய சுகம் யாதாய் முடிகின்றது? பெருந்துக்கமாய்முடிகின்றதன்றே? முனஞான்றின்பமாயிருந்த அந்நடையானது பின்ஞான்று துக்கமயமாயின், இன்பமென்பது எதுவெனப்படுமோ? விரைந்து நடப்பதனறே! ஆகலின், பொறுமையாகச்செல்லுதல் சுகமெனப்படுமோ? அன்றித்துக்கமெனப்படுமோ? சுகமெனப்படுமெனின், பொறுமையாகச்செல்லும அந்நடையானது நீடித்துழி அஃது பின்ஞான்றியாதாய் முடிகின்றது? துககமாய் முடிகின்றதன்றே? இதுதுக்கம் முற்பொழுது இன்பமாயும் பிற்பொழுது இயல்பாயு முடிகின்றது. அதன் பின்னர் உட்கார்ந்திருத்தல் சுகமாயும்,அஃதும் நீடித்துழித்துக்கமாயும், அதன் பின்னர் சயனித்திருத்தல் சுகமாயும், அச்சயனம் எவவெவவாறிருக்கினும் அவவந்நிலைமையும் பின்னர் துக்கமாயுமு

டிகின்றது. நாம் எவ்வெவ்வாறிருக்கினும் அவ்வவ்விருப்பும் முன் ஞான்று சுகம்போலிருந்து பின்ஞான்று துக்கமாய் முடிகின்ற தாயின், நாம் எவ்வாறாக இருப்பது சுகோதயமெனப்படும் ?

அன்றியும், ஷை மண் பெண் பொன் முதலியவற்றை அனுபவித்தல் சுகமென்போமெனின், அவ்வவனுபவமும் நீடித் திழித்துக்கமின்றியிருக்கட்டும். சத்தம் பரிசம் முதலியவற்றைத் தனித்தனி அனுபவிப்பதனால் ஈற்றில் துக்கமாகின்றதெனக்கருதி, இவ்வைந்தையும் தக்க சாதனக்கருவிகளோடு ஒருங்கே அனுபவிக்கினும் அவ்வனுபவமும் நீடித்துழித் துக்கமாகாதிருக்கட்டும். தனித்தனுபவிக்கு மனுபவமும் ஒருங்கே அனுபவிக்கு மனுபவமும் முன்ஞான்று சுகம்போலும் அவ்வனுபவம் நீடித்த பின்ஞான்று துக்கமாயும் முடிகின்றதாயின், இங்ஙனம் மாறாது எத்துணைஞானறு நீடித்திருக்கினும் அத்துணைஞான்றும் இன்பமுற்றிருத்தலன்றோ துக்கக்கலப்பின்றிய சுகமயமென்பதற்குப்பொருள் ? இதுகாறு மாராய்ந்துழியுள்ள அனுபவங்களனைத்தும் இக்கதியாயிருக்கின்றமையின், உறக்கமாகிய கேவலாவத்தையேனும் அமைதியெனப்படுமா ? அன்றி அல்லலெனப்படுமா ? எனச்சற்றாலிக்குதும்.

அவ்வுறக்கமாகிய கேவலாவத்தையானது அமைதிமயமன்றென்போமெனின், எவ்வுயிரும் உறக்கத்தை விரும்புவானேன்?இச்சகலாவத்தையின் அல்லல் தணிந்திருத்தற்கன்றோ? உட்டினம் தணிதற்குச் சீதளம் ஏதுவாயிருத்தல்போல இவ்வல்லல் தணிதற்கு ஏது யாதெனப்படும் ? அமைதியன்றோ ? அவ்வமைதி உறக்கமுழுவதுமன்றோ ? அவ்வுறக்கத்தையன்றி உயிர்களுக்குச் சுகமென்பது ஏது ? இன்றாகலின், அவ்வுறக்கமுழுவதும் சுகமயமாமென்க. ஆங்குச்சுகமயமாயிருத்தற் கேதுவென்னை ? அறிவு சோபாதிகமாய் நில்லாது அதாவது—உருவபாவமாய் நில்லாது—நிருபாதிகமாய் நிற்கின்றதால் அதாவது-அருவபாவமாய்த் தனித்து நிற்பதால் அஃதே சுகப்பேறெனின், அவ்வனம் தனித்து நில்லாது பிரவிர்த்தியுற்று நிகழுதல் அல்லலெனப்படினும், இவ்விழிப்பு முழுவதும் இச்சா ஞானக்கிரி

யைகள் அற்றதன்றாகலின், இஃது அறிவுமயமெனப்படுமோ? அன்றி அறியாமை மயமெனப்படுமோ? அறியாமை மயமெனப் படுமெனின், ஷை உறக்கமாகிய கேவலாவத்தை முழுவதும் அறிவு மயமாயிருக்கவேண்டுமே! அஃதறிவுமயந்தானெனின், ஆங்கு இச்சா ஞானச்கிரியை இயங்கவேண்டுமே! அவைகள் இயங்காமையால் அறிவின்றாவெனின், இருந்தும் மக்கினப்பட்டிருக்கின்றதன்றோ? மக்கினமாவது பிரவிர்த்தியினறியிருத்தலென்க. பிரவிர்ததியின்றியிருத்தலும் யாது? அறிவன்றோ? அவவிர்த்தி உற்றிருததலும் அற்றிருத்தலு மறிவின்பாலாயின, அவவறிவாகியபோதம் சகலகேவலமென்னுமீரிடத்தும் உணடென்பதற்கு முரணெனனே? இன்றாகலின், இச்சகலாவத்தையைமாத்திரம் அறிவுமயமென்பானேனெனின், இவ்வவத்தை முழுவதும் விர்த்திமயமாயிருத்தலால் பந்தமுத்தி சாதனங்கள இயங்குகின்றனவாகலின், அறிவுமயமென்பதற்கு முரணின்றாமென்க.

முன்ஞானறு அறிவே ஆனநதமும் ஆனந்தமே அறிவுமென்றதுணமையாயின், இவவீரவத்தைக்கணணும் அறிவிருக்கின்றதுபோல் ஆனந்தமும் அவ்வவத்தைகளனைவிடாதிருககவேண்டுமன்றோ? அங்ஙனமின்றி இச்சகலாவத்தைக்கண இனபமற்றிருப்பானேனெனின்,இவ்வவததைமுழுவதினும்அறிவு எதனைக் கணஞான்றும் மாறாது நாடிக்கொண்டிருக்கின்றது? சுகத்தையன்றோ? அதாவது—நித்தியதிருப்தியை-அந்த நித்திய சுகத்தை விடாது நாடுவானேன்? இவ்வவத்தைக்கண் பிரமசாலோகமுதலிய நவவிதப்பதவிப்பேறெய்தினும்,திருப்தியுறாது மேலுமேலும் நித்தியதிருப்திக்கே அங்காந்திருப்பானேன்? மேலாகிய அப்பதவிசுகங்களே சாலுமானதன்றெனின், இவ்விகசுகககளாசாலுமானதற்கியைந்தது? அல்லவே! எவ்வெச்சுகத்தையும் அவவவவீற்றில் அதிருப்தியாகக்கொண்டு, சதோதயமாகிய நித்தியதிருப்தியைத்தாவிக்கொண்டிருப்பானேன்?சுபாவமெனின், முடிவின்றிப்போமே! போகவே, ஞானசாதனங்கள் எற்றுக்கு?

அன்றியும், அறிவாகிய நாம் திருப்தியைவிடாது நாடுவது போல் அதிருப்தியையும் விடாது நாடவேண்டுமன்றோ?இஞ்சி

த்தும நாடவில்லையே! சுகத்தையே நாடுவானேன்? நாம இடையறாது நாடுவது சுகத்தையும இடையறாது அனுபவிப்பது துக்கத்தையுமா? சுகத்தை நாடுவது அகன்றாலன்றோ துக்கமென்பவை அஞ்ஞான்றே ஒருங்கே அகன்றுவிடும் துக்கமென்பவை அகலவேண்டுமாயின், சுகநாக முனஞான்றே ஒழிந்துவிடவேண்டுமே! அத்தாகம மாறாகிருத்தறகு ஏதுவெனனை? இதனால், வேண்டுகோளாகிய சுகமெனபது அறிவைவிட்டுக்கணஞான்றேனு முணடெனபகற்கிபைந்தா? இல்லையனறோ? ஏன் இனறு? அனறியும், இவவின்பம் அறிவைவிடாததுபோல் அறிவும் சுகத்தை விடாதிருக்கின்றதன்றோ? அறிவெனபதை சுசுகமும் சுகமென்பதை அறிவும் கணஞான்றும விடாதிருக்கின்றதே! இஃதென்னவியப்பெனபம்! இச்சகலாவதனதககணநினறு நிகழுமறிவு கேவலாவத்தாச்சுகமன்றோ? அககேவலாவதத்தைககண நின்றிலைகுமசுகம இச்சகலாவசுகத அறியன்றோ? இவற்றால் அசசுகததையனறி இவவறிவும் இவவறிவையனறி அசசுகமும வேறன்று. ஏனஞான்றும இவ்விரண்டும ஒன்றுக்கொன்று அபேதமுற்றிருகக, மாறுகின்றதாக அனுபவபடுகின்றதேயெனின, சகல கேவல அவததையின் தாமதகளாலனறிவேறன்று.

எங்ஙனமெனின, இவவிரவதைகளும ஒன்றுள்ளாரானறொனறின்றாம் மாறியாறித்தோறறுகின்றன தோறறவே, சகலமெனபது பிரவிர்த்தியும் கேவலமென்பது நிவிர்த்தியுமாயிருக்கின்றதால், சகலாவத்தையில் ஆனந்தம் குன்றியதுபோலும கேவலாவத்தையில் அறிவுகுன்றியதுபோலுமன்றி, அவையிரண்டும் குன்றினவனறு. எங்ஙனமெனின், நிவிர்த்தியாகிய கேவலாவத்தையில் அறிவென்பது குன்றினதாயின், அக்கேவலத்தில் இலட்சியார்த்தம் யாது? ஒன்றும் தோன்றாமையுன்றோ? அத்தோன்றாமையில சுகோதயமன்றோ? அத்தோன்றாமையும் சுகோதயமும் யாருக்கு? தமக்குத்தாமேயென்பமா? அன்றி வேறொன்றிற்கென்பமா? தமக்குத்தாமே யென்போமெனின், அவவிரண்டும் தம்மைத்தாமே உணர்ந்ததும் சுகித்ததுமாயாகின்றன. ஆகவே, அத்தோன்றாமையும், அச்சுகமு

மாகிய விரண்டும் திருக்குத்திரிசியமாகின்றன. ஆகவே, அக் கேவலாவத்தையிலும் அறிவுண்டென்பதற்குக் கிஞ்சித்தும் ஐயமின்றுமென்க. இன்றுகலின், ஆனந்தமுமறிவும் ஏகமாகின்றன. ஆகவே, இச்சகலாவத்தை அறிவுமயமென முன்ஞான்றே ஒப்புக்கொண்டதால், இவ்வவத்தையிலும ஆனந்தம் அறிவைவிட்டிருத்தற்கெங்ஙனமியையும?

அன்றியும், ஷை கேவலாவத்தையில் நின்று விழித்துழி அக்கேவலத்தில் யாதும் தோன்றவில்லையென்றும், தோன்றுவிடினும் மிக்க சுகமாயிருந்தேனென்றும கருதிப் பிறர்கருரைத்தலும் எது? அறிவன்றோ? அவ்வறிவு ஆங்குள்ளதோன்றுமையையும் சுகப்பேற்றையும் ஆங்கு உணர்ந்ததை ஈங்கு வந்துணர்த்துகின்றதன்றோ? அன்றியும், ஒருவன் உறங்கும ஞான்று அவன் இயலபாக விழித்துக்கொள்ளுதற்கு முன்ஞான்றே மற்றொருவன் அவ்வுறக்கத்தைக் கலைத்துழி, உறங்கினவன் சிங்கமபோற் சீறியெழுந்து மிகவும் வெறுத்துக்கொள்ளுதல் யாதுக்கு? ஆங்கனுபவித்ததற்கியைந்திருந்த சுகம் பின்னமாயிற்றென்றன்றோ? ஆனந்தம் அறிவைவிட்டதன்றென முன்ஞான்றொப்புக்கொண்டு, இஞ்ஞான்று அவ்வானநதம் பின்னமாயிற்றெனக்கூறலாமோவெனின், அவ்வானந்தம் சகலாவத்தையாகிற பிரவிர்த்தியினற் குன்றினதுபோலும் அறிவு கேவலாவத்தையாகிற நிவிர்ததியினற் குன்றினதுபோலு மிருக்கின்றதென முன்ஞானறே ஒப்புக்கொண்டு, இஞ்ஞான்று அவ்வானந்தம் அறிவுக்குப் பின்னமாகலாமோ வெனக்கூறலாமா? அறிவுக்கு ஆனந்தமும் ஆனந்தத்திற்கு அறிவும் எஞ்ஞான்றேனும பேதிததுண்டா? சகலாவத்தைக்கண் ஏகதேசமேனும் சுகதாகம் விட்டதுண்டா? கேவலாவத்தைக்கண் ஏகதேசமேனும் சுகவாழ்வை விட்டதுண்டா? இல்லையே! நீரின்கண் ஒருவன் தனது சிரம் மறைய முழுகியிருந்தும் தனது சலதாகமாறாது உற்றிருந்ததால் அந்நீரப்பொருள் சேய்மையுற்றதா? அதுபோல் சகலாவத்தையில் அறிவானது சுகாகாரமாயிருந்தும் தனது பிரவிர்த்திப்பராக்கினற் சுகம் சேய்மையுற்றிருக்கின்றதாக மயங்

கியது குறித்துச் சுகமானது தனக்கயலாயிருக்கின்றதென்ன லாமா?

அன்றியும், அங்காங்கும் பெண்பாற்குழாங்கள் வககணை யோடு துக்கிக்கும் ஞான்று அவவவவாராமைகள எங்கிருந்தெ ழுகின்றன? அறிவிலிருந்தெழுகின்றனவெனின், அங்ஙனமெ ழுவானேன்? தம்மால அபிமானிக்கப்பட்டவாகளுக்கு ஆனி யுற்றதனாலெனின், அவவானியுறுககாறும் அம்மாதர்களுககியா திருநதது? சுகமிருநததனறோ? அவவச்சுகதையும அவவவ ரும கருதாதுழி, ஷை அவவவவாராமையும் ஏது? முன்ஞான் றிருந்த அவவச்சுகத்தையும் உன்ன உனனது துக்கவெழுச்சியா யின, அவ்வுனனல் சுகத்தையன்றியும், அச்சுகம சுகிப்பானுகிய அறிவையன்றியும், அவவறிவும சுகதையன்றியு முண்டென ப்படுமோ? படாதாகலின், எஞ்ஞான்றுமிருப்பது ஒப்பிப்பிரி யமென்றுயிற்று. ஆகவே, அறிவானந்த ஐக்காறுபவமென முன்ஞான்று கூறியதற்கு முரணென்னை? அஞ்ஞானமாகிய இவவசுத்தசகலகேவலங்களமுழுவதிலும அறிவைவிடாத ஆன ந்தமும ஆனந்தத்தை விடாத அறிவுமின்றுயின், ஞானமாகிய சுத்த சகல கேவலங்களிலேயா இவவறிவானந்தம பேதித்திருக கும்? அறிவுகு ஆனநதம வேறெனின், அறிவு என்ன அறிவா ய்முடியும்? இனபங்கெட்டதாய் முடியுமன்றோ? இன்பங்கெ ட்டதாயின, துக்கமுற்றதெனப்படுமன்றோ? துககமுற்றது சடமெனப்படுமன்றோ? துக்கசடமென்பது அசததெனப்படு மன்றோ? துககம சடம் அசத்து எனப்படுவது யாதெனப்படும்? அறியாமையெனப்படுமன்றோ? இவற்றால், அறிவென்பதற்கு பொருளெங்கே! இதுநிற்க.

ஆனந்தத்திற்கு அறிவுவேறெனின், ஆனந்தம் என்ன ஆனந்தமாய்முடியும்? அறிவு கெட்டதாய் முடியுமன்றோ? அ றிவுகெட்டதாயின், சடமெனப்படுமன்றோ? சடமெனப்படு வது அசத்தெனப்படுமன்றோ? சடம சத்தென்பது துக்கமெ னப்படுமன்றோ? சடம் அசத்து துக்கம் எனப்படுவது யாதெ னப்படும்? அஃதும் அறியாமையெனப்படுமன்றோ? அறிவா

னந்தம் தனித்தனிப்பொருளென எங்ஙனம் ஏற்கின்றது? ஞானமாகிய சுத்த சகல கேவலமென்பதியாதெனின், ஷை அஞ்ஞான சகலாவத்தை அசுத்தத்திரிபுடியாக இருக்குமாறுபோல், ஞான சகலாவத்தையென்பது சுத்தத்திரிபுடியாக இருக்கின்றதென்க. திரிபுடியாவது-ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் எனப்படுவனவாம். ஞாதுருவென்பது முதற்பொருளாகியும், ஞானமென்பது அம்முதலினது சத்தியாகியும், ஞேயமென்பது அச்சத்தியின் காரியமாகியுமிருப்பது. அசுத்தத்திரிபுடியாவது-அவிக்யாப்பிரதிபிம்பஜனை சிதாபாசாந்தக்கரணேந்திரியோபாதிகளனைத்துமாமென்க. இத்திரிபுடி மூவிதமாயுள்ளன. அவை பாகியத்திரிபுடியெனவும், ஆந்தரத்திரிபுடியெனவும் (அதாவது உள்திரிபுடியெனப்படுவது) மத்தியத்திரிபுடியெனவுமாம்.

(க)வது-பாகியத்திரிபுடியெனபது-ஏத்துணைக் கலவிகேள்விகளிற்சிறந்தும தூலசரீரம வினை முதலாகத் தோனறுகினறதால், இந்தூலமே ஞாதுருவெனவும, இதனூலததிற்கு ஐம்பொறிகளில பரிசேசுதிரியம் ஆதாரமாயிருநதும் இதனூலத்துள் மற்றவிரு திரியங்களோடு நின்றுணர்வதுபோலிருந்ததலால் இவவைந்திந்திரியமும ஞானமெனவும், சத்தமுதலிய ஐநது விடயங்களும் ஞேயமெனவுமாம்.

(உ)வது-மத்தியத்திரிபுடியென்பது-மனமுதலிய அந்தக்கரணம் ஞாதுருவெனவும், ஷை தேகேந்திரியங்கள் ஞானமெனவும, ஏனைய சத்த முதலியவிடயங்கள் ஞேயமெனவுமாம்.

(ரு)வது-ஆந்தரத்திரிபுடியென்பது-சிதாபாசன் ஞாதுருவெனவும், ஷை மனமாதிகள் ஞானமெனவும், ஏனைய தேகேந்திரியாதியனைத்தும் ஞேயமெனவுமாமென்க.

இத்திரிபுடிகள், பொருளல்லாததைப் பொருளென்றுணர்தலும், பொருளல்லாதது பொருள்போற்றோற்றுதலுமாகலின், இஃது அசுத்தத்திரிபுடியெனப்பட்டதென்க.

சுத்தத்திரிபுடியென்பது "இருளிற்சுடரென்னவிந்திரவின்னு" என்றறிஞர் அருளியவாறு சொருபசமாதிக்கண் மின்மினியொளிபோல் தற்பிரகாசம்வெளிப்பட்டதுமுதல்வயோ

திகப்பருவம்போன்ற அந்தச்சொப்பிரகாசானுபவ மூதிர்ச் சிகாறுமுள்ள இலட்சியார்த்தமே ஞேயமெனவும், அந்த ஞேயமாகிய விளக்கக்குறியைக் குறியாதுகுறித்துணரும் நெறியாகிய மெய்யுணர்வே ஞானமெனவும், அம்மெய்யுணர்வுக்கு வினைமுதலாகிய சிவமே ஞாதுருவெனவுமாமென்க. அவ்வினைமுதலைச் சிவமென்பானேனெனின், சிவமென்பது காந்திமான் என்பதனாலென்க. காந்திமான் என்பானேனெனின், பிரகாசமென்றும் பிரகாசியென்றுமிருவகையின. அவற்றுள், பிரகாசமென்பது காந்தியெனவும், பிரகாசியென்பது காந்திமானெனவுமாகின்றதால், சிவப்பிரகாசமெனறுயிற்று. அதாவது— வியாபகவிளக்கமென்க. வியாபகம் ஞாதுருவெனவும், விளக்கம் ஞேயமெனவும், இந்தஞாதுரு ஞேயமாகிய இவ்விரண்டின்மத்தியில், இவ்விரண்டினையும் தழுவி நிகழும் ஸ்புரணவடிவமே ஞானமெனவுமாமென்க. இவ்வனமிலவ்கும் திரிபுடியானுபவமானது-தானென்னும் ஓர் உபசாந்த நிலையையன்றியினறுயினும், இவவனுபவமுள்ளஞான்றும் இஃது சித்துத்திரிபுடியென்பதா? அன்றிச்சடத்திரிபுடியென்பதா? சித்துத்திரிபுடியாகலின் இத்திரிபுடிரகித அகம்பொருளே வேதாந்தமென்னும் சுவானுபவாதீதப் பிர்மோகமென்பதாமென்க. இதற்குதாரணம்,

ஞானவாசிட்டம்.

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யலைவன்றி
யியல்பொன் றின்றிப்
பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றிநிறை
புரண மாகி
யுருவன்றி யருவன்றி யுளதன்றி யுண்டில்லை
யென்று மொன்றாய்
வருகின்ற திரிபுடியி னடுத்தோன்று மறவாது
மதித்துக் கொள்வாய்.

எனக்கூறியவாற்றாற்காண்க. ஷை சொருபசமாதிக்கணுள்ள திரிபுடியானுபவம் அறிவெனப்படுமோ? அன்றி ஆனந்தமெனப்படுமோ? ஆனந்தமெனப்படுமெனின், திரிபுடிரகிதம் யாதெ

னப்படும்? அஃது அறிவுமயமென்பதாக்கும்! ஆகவே, அந்தரகிதம் சகலாவத்தையெனப்படவேண்டுமே! ஷை அஞ்ஞானதிசைக்கணுள்ள சுழுக்தியவத்தை சகலாவத்தையென்பதாயின், இத்திரிபுடிரகிதானுபவமும் சகலாவத்தையெனப்படும். அஃது அங்ஙனமில்லையே! இஃது இங்ஙனமிருக்க அச்சுழுத்தியவத்தை திரிபுடிரகிதமாகலின், அஃது கேவலாவத்தையெனப்பட்டது. அங்ஙனமே, இஞ்ஞானதிசைக்கண் இத்திரிபுடிரகிதமானது கேவலாவத்தையெனப்படாது சகலாவத்தையெனப்படுமோ? அன்றியும், திரிபுடிசகிதானுபவம் சகலமென்பதால் இச்சுத்த சகலமே துரியாவத்தையெனவும், இத்திரிபுடிரகிதானுபவம் கேவலமென்பதால் இச்சுத்தகேவலமே துரியாதீதாவத்தையெனவுமாமென்க. துரியாவத்தை அறிவுவிளக்கமும், துரியாதீதாவத்தை ஆனந்தோதயமுமாமென்க.

அன்றியும், சங்கற்பமென்பது மூன்றுவகையின. அவை-மனவிகற்பசங்கற்பமெனவும் நிர்விகற்பசங்கறபமெனவும் சவவிகற்பசங்கற்பமெனவுமாம் மனவிகற்பசங்கற்பமென்பது-அஞ்ஞானதிசைக்கண்ஷை பாகியத்திரிபுடிமுதல் மூவித்தத்திரிபுடிகளும், நிர்விகற்பசங்கற்பமென்பது-ஞானதிசைக்கண் தன்னைச் சொப்பிரகாசவடிவமெனக் கண்டுகண்டானுபவிக்கும் ஷை திரிபுடிசகிதானுபவமும், சவவிகற்பசங்கற்பமென்பது-தன்னை ஆனந்தவடிவமெனக் கண்டுகண்டின்புறும் திரிபுடிரகிதானுபவமுமாம். அறிவு வடிவாய்விளங்கும் நிர்விகற்பமும்ஆனந்தவடிவாய் நிற்கும் சவவிகற்பமும் சங்கற்பமெனப்படுமோவெனின், தானென்பது சுசாதிமுதலிய மூன்றுமயக்கமுமின்றி, அறிவேவடிவாய்விளங்கினும் அவவிளக்கம் ஓர்ஞான்றுகலின், (அதாவது சொருபசமாதிமட்டுமென்பது) அவ்வோர்ஞான்றும் மூடவிருத்தி கோரவிருத்தியெனப்படாது சாந்தவிருத்தியாயினும் அது விவேகவிருத்தியெனப்படுதலினாலும்,தானென்பது ஷை சுசாதிமுதலிய மூன்றுள் சுகதபேதகற்பனா மயக்கங்களுக்காதாரம் போலிருதகுமின்பமே வடிவாய்நிற்கினும் அவ்வின்பநிலை ஓர்ஞான்றுகலின். (அதாவது சகசசமாதிமட்டுமென்பது) அவவோர்ஞான்றும் மூடவிருத்தி கோரவிருத்தியிறந்த சாந்தவிருத்தியா

யினும் அது அகண்டாகாரவிருத்தியெனப்படுதலினாலும், சங்கற்பமென்பதற்கையமின்றென்க. ஷை மனவிருத்தியின் சேட்டையும் அச்சேட்டையினமையுமாகிய அசுத்த சகல கேவலாவத்தையிலேயே ஷை அறிவானந்தம் பிரிவற்றிருக்கின்றதாயின், ஷை வியாபகவிளக்க வுணர்வாகிய சுத்தத்திரிபுடியென்னும் விவேகவிருத்தியே சுத்தசகலமும்-இத்திரிபுடியாகிய விவேகவிருத்தியின் அயர்வே சுத்தகேவலமுமாகலின், இச்சகலகேவலத்திலேயா அவ்வறிவானந்தம் பிரிவுற்றிருக்கின்றது? அக்கினியினது உட்டினமும பிரகாசமும பிரிவுற்றிருக்கின்றதா? இன்றனறோ? அவவபேதமானது விளக்கினகண் ஒளிமிகுதியாயும கடடையின்கண் உட்டினம மிகுதியாயுமிருக்கினும, அவவிளக்கினகணை உட்டினமும கட்டையினகண் ஒளியுமின்றோ? இருக்கினும,அவவவறறில் அத்துவும் குன்றியிருக்கின்றது. அதுபோல, தானேதானாகிய அறிவானந்த ஒருமை ஷை சுத்தாசுத்த சகலாவதைகளில் அறிவுமிகுந்திருக்கினும, ஆனந்தமினறோ? இனறெனின்,அவவிரண்டினும அறிவு ஆனந்தாநுபவமினறாயினும, ஆனந்தாகாரமாகவேனும இருக்கின்றதன்றோ? அங்ஙனமிருத்தல ஆனந்தம் குன்றினதுபோலும். ஷை சுத்தாசுத்த கேவலாவதைகளில் ஆனந்தம் மிகுந்திருக்கினும் அறிவின்றோ? இனறெனின், அவ்விரண்டினும ஆனந்தம் பிரவாததியாநுபவமின்றாயினும, நிவிர்த்தியாகவேனுமிருக்கின்றதன்றோ? அங்ஙனமிருத்தல் அறிவுகுன்றினதுபோலுமாமென்க.

இவற்றால் அறிவானந்தம பிரிவற்றதாயிற்று. ஆகினறதால், ஒவவொருபோதமும் இருவகைச்சமாதிகளிலும் பலகற்பமும பழகிப்பழகி இவ்வறிவானந்த ஒருமையானுபவம், அதாவது-தானுனந்தாநுபவம் எய்தவேண்டுமன்றோ? இங்ஙனமெய்தியிருத்தலே தானறிவானந்தமாயிற்று. இத்தானெனபதையன்றி விடயானந்தம் வேறாகவிருக்குமாயின் ஷை அறிவானந்தமும் வேறாகவிருக்கலாம், இருக்கின்றதேயெனின், ஒவவோர்விடயமும் சோதனையில் தானாக முடியாதிருக்கட்டும். முடிகின்றதால், அவவறிவானந்தமும் தானென்பதையன்றி இன்றென்பதாயிற்று. ஆகலின்,

திருக்தத்திரிசியவிவேகம்.

தானறிவா னந்தமதாற் றான்விடயா னந்தமதாந்
தானவத்தை யாதியெனல் சாற்றவோ—யானிதனை
யொவவோர் விடயத்து மொவவொன்றாக் காட்டிடுவன்
செவவிதாக் காண்பவர்க்குச் சென்று என்றருளியிருக்கின்றதைக்காண்க. அன்றியும் இவவறிவானந்த ஒருமையினை,

நத்துவராயர்பாடுதுறை.

சாதி கழிந்ததென றூதேடா காளஞ்
சங்கை தவிர்ந்ததென் றூதேடா காளஞ்
சோதி சுகமேயென றூதேடா காளஞ் [றும்
சொல்லலவொண் ணாததென்றூதேடா காளம். என்
அதிவேகா ணீதுவென்றென. றாரிய னருளசெய்ய
விதுவது வாகுமென் றுந்தீபற
விலக்கணைப் புகுந்ததென் றுந்தீபற. என்றும கூறியவாறுறகாண்க.

ஓவவோர் போதமும எத்தகையதாகிய பக்குவமுற்றிருக்க வேண்டியது? பின்னான்று எதிறத்தாபாற்சென்று தஞ்சமென்றடையவேண்டியது? அதன பின்னான்று அத்திறத்தாபாற் சென்றுஎவவாறுழைதது எவவாறுதெளிந்திருக்கின்றதெனின், அகத்தும் புறத்தும் காணப்படுவனவாகிய,

முதலாவது

சர்வமும் தமக்கெனச் சாறறும் பொருளின்றிய ஆரோபமெனக்கண்டு இவற்றின்மீது முற்றும் விரக்தியுற்று,

உத்தமவாதநூல்.

அல்லவற்றை நசனெனலி லற்பரினு மென்சிறந்தோ
மல்லவற்றைக் கோனெனினு மங்ஙனமே—சொல்லளவா
வாதிக்கக் கற்றணர்ந்தீர் வாயடங்கிக் கேட்டுய்மின்
போதிக்கத் தக்கவர்பாற் புக்கு. என்றும்,
தன்னைத்தான் காணிற் றலைவன் றொவவல்ல
தன்னுருவ மல்லவெலாந் தானன்று—தன்னை

யறியாத் தகையதனு லாய்திமுன் வல்லீ
ரெறியன்மி னென்சொல்லை யீங்கு. என்றும்,

அருளிய இவ்வாக்கியங்களுமன்றி இவைபோன்ற அரிய வாக்கியங்களையும் நன்குன்னி ஷை நானென்னும் அப்பேதமானது தன்னை எது நான் எது நானெனப் பலகற்பமும் தேடியும் காணேனென்னுமாராமையும் அதி தீவிரதர முற்றிருத்தலும்,

இரண்டாவது

குறள்.

இழுக்க லுடையுழி யூன்றுகோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

எனக்கூறிய இவவரியவாக்கியத்திற் குறிக்கப்பட்ட அகம்புறமென்பதிறந்து தானேதானுகிய ஞானசற்குருவின்பாலடைந்திருத்தலும்.

மூன்றுவது

தாயுமானவர்.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறு வற்பகநோய் மாறுமோ—நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்புப் போம்.

என்றருளிய இவவாக்கியமுமன்றி இதுபோன்ற வாக்கியங்களையும் நன்குன்னிச் சிரவணம் மனனம் நிதித்தியாசனமட்டில் நில்லாது, மேலே பலகற்பம் சமாதிகூடி ஈற்றில் ஷை அறிவானந்த ஒருமையாகிய சாட்சாத்காரமாதலாமென்க.

அன்றியும், இப்பரிபாகிகட்கு அப்பரமாசிரியர்கள் நேரிடுதலையும் அங்ஙனம் நேரிட்ட பின்ஞான்று அவர்கள் இவர்களைப் பாதுகாத்தலையும் அங்ஙனம் பாதுகாத்தலுக்கு இவர்கள் ஒத்திருத்தலையும் திருட்டாந்த பூர்வகமாக உணர்த்துதல். இவ்வதி தீவிரதரபரிபாகிகள், கப்பலைச்செலுத்தும் மாலுமிகள் தமக்குக் கிஞ்சித்தும் எல்லை கரைகாணுது அவ்வகண்ட சமுத்திரத்திற்கிடையில் திசைதப்பித் திகைதிகைத்து அலையும் ஞான்று அவர்களுக்குத் தெய்வகதியாக ஓர் தீவு கண்கூடானுற்போல்,

இவாகட்குப் பொருளல்லாதவை பொருள்களாக ஆரோபிதமாய்த்தோற்றினும், அவற்றினுக்கும் தற்போதமெட்டாமைக்கும் கிஞ்சித்தும் சகியாமல் திகைத்து அலையும் ஞானறு அவவாசிரியாகள் நேரிட்டு,

கைவல்லியநவநீதம்.

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்தி றந்து
தீராத சுழல்காற் றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப்
பேராத கால நேமிப் பிரமையிற் றிரிவன் போத
மாராயுந் தன்னைத் தானென றறியுமவ் வளவுந் தானே.

என்றும்,

வேதாந்த இலக்கணம்.

பூர்வசித் தாந்த வடுககு நெறியால்
வலித்திழுத துப்போய் மாறு வாழுந்
தெரிக்கவல் லவனுற் றேர்தன் ஞானம. என்றும்,

அருளியிருக்கின்றபடி அவவாசிரியாகள் தாம் மார்ச்சாலநியாயம்போல, அதாவது பூனைகள் தாம் செல்லுமிடமெல்லாம் தமது குட்டிகளைக் கவவிக்கொண்டுபோய் வைத்துவைத்துப் பாதுகாத்து அவற்றை வளர்த்து விடுவதுபோல், இவவாசிரியர்கள் தம்மைவந்தடுத்த பரிபாகிகளைத் தாம் முன்ஞான்று அகமுகநெறிக்கண் வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தமாகத் தெளிந்த ஆங்காங்கும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் வைத்துவைத்துத் தானே தானுக்குவிக்க, அங்ஙனமே இப்பரிபாகிகள் மர்க்கட நியாயம்போல், அதாவது குரங்கின் குட்டிக்குழாங்கள் தத்தம் தாய் செல்லுமிடங்கடோறும் அத்தாயைக் கணமும் விடாது சென்றுசென்று வளர்ந்து நிகழுவதுபோல், ஆசிரியர்களது திருநோக்கின்படியே இப்பரிபாகிகளும் அகமுகநெறிக்கண் கூடவேசென்றுசென்றுஷை வாச்சியாத்த லட்சியார்த்தமாகத் தெளிந்து தானே தானுக இருத்தலுமாமென்க.

இஃது இங்ஙனமிருக்க, முன்ஞான்று ஞான சற்குருவென இரண்டாகக்கூறியது எற்றுக்கெனின், ஞானுனுபவமெனவும், தானுனுபவமெனவுமிரண்டாக விருக்கின்றதனுலென்க.

இவவிரண்டனுபவத்துக்குமியைந்தவர் ஒருவராயிருக்கினும், இலவொருவரையே ஞானகுருவெனவும் சற்குருவெனவும் இரண்டாகப்பிரித்துக் கூறியிருக்கின்றது. ஞானகுருவெனப்பிரித்தியாதுக்கெனின், ஞானமென்பது இருவகையின. அவை—போலிஞானமெனவும உண்மைஞானமெனவுமாம். அவவிரணடுள் போலிஞானமென்பது இஃதெனதெரியாத தம்மைத் தாம் ஞானிகளென நடிப்பது-அவவாறு நடிப்பவாகள் விடயக தப்பிரத்தியட்சதுதிறகியைநத சரியை கிரியை யோகம் எனனும இம்மூன்றின்மாதுதிரம் நன்கமுந்தி முறைபிறழாதொழுகி, இமமட்டிலே தமமைத் தீர்ந்த ஞானிகளாக மதித்து நாமரூபங்களைக்கரைத்தற்கிணங்காது, அவற்றை வினைமுதலாக மயங்கிய சரித்திரககளையன்றி முடிவென்பது வேறேயினறெனத்துணிபுற்று, மேல் நிகழும ஞானமொன்றுண்டென்பவரைத் துடித்துக்கொண்டிருப்பவரும, இச்சரியையாதிகளில் நன்கமுநதினவர்போல் தம்மைக்காட்டிக்கொண்டு வேடத்தாலும் சொலலாலுமநடித்துப் பிறபோதகனிடத்துய கைம்பெணகளிடத்தும் நன்கமுந்தி ஞானநூலகளையும மிககற்றுததிரிபவருமாம். இங்ஙனமிருப்பவரைக் கள்ளஞானிகளெனப் பிரித்ததற்கு அங்ஙனம ஞானகுருவெனக் கூறினதேயன்றி வேறனறெனக.

எனவே, முதற்கண் கூறப்பட்டவர்கள் தீரப்பென்பதியாதோ அதை வறிய சொல்லாற்றலினாலும், இரண்டாவது கூறப்பட்டவர்கள் வறியசொல்லோடு வேடத்தாலும மயக்குபவருமாமென்க. அங்ஙனம்கூறியது இவர்களைநிக்கிரகித்தற்கேனும்,அவவகையானஞானகுருவினது ஞானுனுபவமென்பதியாதெனின்,

ஞானதருவிலக்கணம்.

முன்னர் அனைத்தும் சதுர்ஞான்றும் தமக்கெனச் சற்றும் இருப்பென்பதின்றிய மித்தையெனத்தேர்ந்திருக்கினும், மீண்டுமீண்டும் அவைகள் தோற்றிக்கொண்டேதானிருக்கும். ஆயினும், அவ்வத்தோற்றங்கள் முன்னாள்போலின்றிக் கயிற்றரவுமுதலியவைபோல் தோற்றுமாகலின்; கன்னற்கட்டியையூட்டிச் செய்யப்பட்ட பணியாரங்கள் இனிப்புமயமாவதுபோல்,

ஷை தோற்றல்மாத்திரமாகிய சீவேசுரசகத்துக்கள் ஒவவொன்றினும் சமாதிக்கண் விளங்கிய தனது ஞானப்பிரகாசத்தைக்கொடுத்துக்கொடுத்துத் திருட்டியழுந்துந்தோறும், அத்தோற்றங்கள் ஒவவொன்றும் கரைந்து கரைந்து பின்ஞான்று அனைத்தும்ஷை தனது ஞானப்பிரகாசமாகத தோன்றுமன்றோ? அங்ஙனமிலங்கும் சுயமபிரகாசத்தையறி அன்னியமாக அணுத்துவமேனு முண்டெனப்படுமோ? இல்லாவுழி, எது அகமெனபதற்குப் பொருள்படும்? வேறின்றாகலின், அச்சுயம்பிரகாசதசையே இது நான் இது நானெனப் பலகற்பமும் கணடு கணடிடனபாகாரமாய்ப் பழகிகுகொண்டிருக்கவேண்டிவருமன்றோ? இங்ஙனம் பழகுவது ஞானுனுட்டானமாகலின், இந்த ஞானுனுட்டானிகளைததான் ஷை ஞானகுருவென்றுரைத்திருக்கின்றதெனக.

இங்ஙனம விடாது அப்பியாசிக்குமனுபவம் ஞானமாயினும், இஃது ஐந்துவித அனுபவமாயிருக்கின்றன. அவை (க)வது- தனக்கெனப் பொருளின்றித் தோற்றல்மாத்திரமாக சிகழும சீவேசுரகற்பனைகள் சின்மாத்திரமாகக் கரையப்பட்டுகொண்டிருக்கினும் இவை அநாதியகககமாகலின், ஷை ஞானுனுட்டானம் நன்கு சிலைக்குங்காறும் இடையிடையே கரைந்து கரைந்து தோற்றுவது இயல்பாகுமன்றோ? இயல்பாயினும எது இங்ஙனம் தோற்றுவது? தற்பிரகாசத்தையனறியுண்டெனப்படுமோ? படாமையால், இவையனைத்திற்கும் உபாதானகாரணம் யாதெனப்படும்? தானுகலின் தானே முதறகாரணமாயும், (உ)-வது அவவாறாயினும், இத்தோற்றங்கள் தானெனனப்படுமோ? படாததால் இவற்றிற்குத் தான் விலட்சணமாயும், (ங)-வது இத்தோற்றங்கள் மாறிக்கொண்டேயிருப்பது எதன் பாலெனப்படும்? தனபாலெனப்படுமென்றோ? ஆகலின் தான் வியாபகமாயும், (ச)-வது இத்தோற்றங்கள் காணப்படுவது எதற்கு? தனக்காகலின் தான் சாட்சியாயும், (ரு) வது இத்தோற்றங்கள், விளங்குவது யாதினுலெனப்படும்? தன்னுலாகலின் தான் விளக்கவடிவாயும் ஆகின்றன. எனவே, தானென்பது சர்வோபாதானமெனவும் சர்வவிலட்சணமெனவும் சர்வாதார

மெனவும் சர்வசாட்சியெனவும் சர்வப்பிரகாசமெனவும் ஆயிற்று. ஆகவே, இச்சீவேசுரசகத்தனைத்தும் தனது சாயைகளாகலின், சர்வமும் நானெனவும், இச்சாயைகளுக்கு ஆனி விருத்தி எத்துணை மீக்குறினும் கிஞ்சித்தும் தனக்கின்றாகலின் சர்வாதீதமெனவும்,இச்சாயைகளுக்குத் தான் இடமாயிருத்தலின் சர்வாதாரமெனவும், இவற்றைச் சர்வக்ஞத்துவமாக நின்றுணர்தலின் சர்வசாட்சியெனவும, இவையனைத்தையும் விளக்கிக்கொண்டிருத்தலின் சாவப்பிரகாசமெனவுமாயிருத்தலே, ஷை முக்கியானுபவமாமென்க.

அங்ஙனமாயின், ஞானகுருவென்னாது சற்குருவெனப்பிரித்தியாதுக்கெனின்,

இஃதுபோலிஞானம்.

சிலர் அஞ்ஞானமென்பது மூழுதும் நசித்தற்கியைந்த அபரஞானமெனவும் பரஞானமெனவும் திரஞானமெனவம மூன்றுண்டெனக்கூறி, அவற்றுள் திரஞானத்தைக் கேட்டுமறியாமலும்,ஷை பரஞானுனுபவ மின்றியும், அப்பரஞானுனுபவத்திற்கு எதிர்மறையான ஓர்விதஞானுனுபவத்தையெய்தி (அதாவது கிஞ்சித்தும் அஞ்ஞானமென்பது நசிப்புறாது நீங்கியதுபோலிருக்கும் ஞானம்) இந்த ஞானத்தினால், மோட்சானுபவிகளைப்போல், (அதாவது ஞானுஞ்ஞானரகித நிரதிசயானந்தானுபவிகள்போலிருந்து) அடுத்தவரது அஞ்ஞானுதிகளையகற்றற்கு இவவஞ்ஞானுதிகளலாத வேதபாகிய அந்த ஞானுனுபவத்தாலும், அவவனுபவத்திற்கியைந்த வேதபாகிய சுருதிகளாலும், (அச்சுருதிகளாவது சதுர்த்தசவித்தைகளாகிய சத்பிரமாணங்களுக்குமிணங்காதவைகள்) அஞ்ஞானுதிகளை மறையச்செய்பவர்களும், இங்ஙனமாகிய ஞானுனுபவ ஆதாவு சற்றுமின்றி வேதபாகியமான ஷை சுருதிகள் மாத்திரத்தாற் பிறரைமயக்கி வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமாகிய இவ்விருபட்சத்தாரும் தீர்ந்தாரனுபவிகளன்றெனக்கனைதற்கு ஷை சற்குருவெனக்கூறினதேயன்றி வேறன்றென்க.

அஞ்ஞானமென்பது சற்றும் நசிப்புறாது அகன்றதுபோலிருக்கும் ஞானுனுபவமென்பதியாதெனின்,

ஒழிவிலொடுக்கம்.

காணு மறிவுநீ காட்டறிவு காமவற்றைக்
காணக் கழலுங் கழற்றியிலே—நாணி
நமைத்திருமபிப் பாராதே நான்றானென் றுதே
யமிழ்த்துகர கம்போனிற பாய். என்றும்,

வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாக் கொண்ட
புதுமைச் சிவானந்தம் போதும்—பதையா
விளக்கொளியி லெண்ணெய் வியாபியா னாற்போற்
கொளக்கொடுத்தல சத்தியமாக் கொள. என்றும்

கூறியிருக்கின்றது.

தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஆத்மாவானது நானன்று நானன்றென நியதிகளைநதுகளை நீங்கிச்சென்று தனிப்பட்டிருக்கும் முடிவில், ஏழுநான்றும் அறிவுகறிவாய நின்றிலங்கும் திருவருளானது வெளிப்பட்டு, மூன்றான்று தனிப்பட்டிடும்த ஆத்மாவை அயந்தத்தை இழக்கும் காந்தமபோல இழுத்து, தனக்கார குணியாகிய சிவவியாபகத்தில கடலின்கண கடமானது அமிழந்துவிடுவதுபோல் அமிழசசெய்து, பினனர் விளக்கொளியில எண்ணெயானது வியாபித்து அவ்விளக்கொளிக்குத் தான உணவாய்விடுவதுபோல, ஷை சிவத்திலழுந்திய இவ்வாத்மா அச்சிவத்திறகு உணவாகுமாறு செய்விக்கின்றது ஷை திருவருளெனக் கூறுகின்றதன்றோ? இவ்விருகவிகளும் சித்தாந்தபட்சம் (க)—வது ஷை முதற்கவியில் சலவியாபகத்துளொடுங்கிய கடப்பொருளானது அச்சலத்துக்குத் தான வேறு பொருளாயிருக்கின்றதுபோல், சிவத்துளொடுவகிய சீவப்பொருளானது அச்சிவதுக்குத் தான் வேறு பொருளாயிருக்கின்றது. இதனால், முத்தியென்பது இரண்டறக்கலத்தலென்பதெங்க? இன்றாகலின, அதுவிதமென்பது விருத்தமாகின்றதே! சிவமும் ஆன்மாவும் பிரிவறறிருக்கும் ஐக்கானுபவமே ஒன்றெனவும் இரண்டெனவும்படாத அத்துவிதமுத்தியென்பதெனின், சிவமுமான்மாவும் அனாதி இரண்டாகலின், முத்தியில் ஒன்றல்லவென்பதுஉண்மையே! அதனோடுஇரண்டுமெல்லவென

பது எங்ஙனம்கூடும்? பிரிவற்றிருத்தலே இரண்டென்பதல்ல வெனின், கதிரொளியில் விளக்கொளி இரண்டுபடாதிருக்குமாயின், சிவவொளியில் சீவனுகிற சிற்றொளி இரண்டுபடாதிருக்கும். கதிரொளிமிகுதியில் விளக்கொளி தோன்றாதிருக்கில் அவ்விளக்கொளி வேறன்றெனப்படுமோ? இதுபோல, சிவப் பிரகாசத்தில் சீவசிற்றொளியானது தோன்றாதாயின், சீவன வேறனறெனப்படுமோ? சிவமும் ஆனமாவும அனாதி இரண்டாகலின் அவ்விரண்டும கலந்தறானறும கலக்காஞானறும இரண்டென்பதற்கு முரணெனனை? இனறாகலின, அத்துவிதமென்பது அடாதென்பதாயிற்றெனக.

ஷை இரண்டாவது கவியில் விளக்கொளியில வியாபித்த எண்ணெயானது அவ்விளக்கொளிக்குத் தான் உணவாகியபினனர், எண்ணெயென்பது அணுவணுப் புகைவடிவாயெழுசசியுற்றுச் சூனியமாகிப் போகுமனறோ? அதுபோல், சிவத்திலொடுங்கிய ஆனமாவானது அசசிவத்தில் வியாபித்துப் பினனா அதற்குத் தான் உணவாகிய ஞான்று, ஆன்மாவென்பது உளதெனப்படுமோ? படாதாகையால, இவ்வானமா அநித்தியவிலக்கண மேற்பதுமன்றி அனாதிநித்தியமெனக கூறியிருப்பதும பொய்ப்பட்டுப்போகின்றதென்க. அன்றியும, சிவத்தோடு ஏக மாதற்கியைந்த ஆனமப்பொருளானது தான் அனாதியாயுள்ள பாசத்தை நோக்குங்கால் சத்தெனவும, பதியை நோக்குங்கால அசத்தெனவுமாகின்றது. இவ்வானமா பாசநோக்கிற் சத்தாயிருக்குங்காறும் அசத்தெனப்படாமலும், பதிநோக்கில் அசத்தாயிருக்குங்காறும சத்தெனப்படாமலு மாகின்றதாயின, இதற்கு இவ்விரண்டுள் எதுவாயிருக்குமிருப்பு மாறாத நிலையெனப்படும்? பதியின்கண் அசத்தாயிருக்குமிருப்பே நிலையெனப்படுமெனின், முன்னான்று பாசத்துள் சத்தாயிருந்த இருப்பு நிலையாயிற்றா? பின்னான்று பதியுள் அசத்தாயிருக்கு மிருப்பு நிலையெனப்பட? அனாதியாயுள்ள பாசவசமே நிலையாவழி, இடைஞான்று வாய்க்கும் அருள்வசமோ நிலைத்திருக்கும்? அன்றியும, ஆன்மா சதசதத்துப்பொருளாயின், இவ்விரண்டு எதிர்மறை நிலைமையும் எங்ஙனம் அபேதமாயிருக்கும்? சத்துள்ள ஞான்று

அசத்தும் அசத்துள்ள ஞான்றுசத்துமின்றி அன்னியோன்னியாபாவமாகின்றன. ஆகவே, ஆன்மாவென்பதற்குப் பொருளெங்கே? ஓர்பொருள சதுதாயும் அசதுதாயுமிருப்பதுண்டா? இராதே! ஓர்முதல் ஓரவசரத்தில் சத்தைப்போலும் மற்றோர் அவசரததில் அசத்தைப்போலு மிருப்பதுதான் முறையெனப்படும. எங்ஙனமெனின, அனுபவத்தை நோசகச்சத்தாயும் ஆராய்ச்சியைநோக்க அசததாயுமிருப்பது. அங்ஙனமிருப்பது அநிர்வசனீயமென்பரறிஞர. அஃது யாதெனின், கயிற்றரவு கானல்நீர கனுக்காட்சிபோன்ற, அசுத்தும் புறத்தும் விடாது காணப்பட்டுகொண்டிருக்கும் நாமரூபங்களாமென்க.

அவற்றுள், ஒன்றை யூகிக்குமம. ஆடையானது உடுத்தல் முதலிய அனுபவததை நோக்குழி உளதாயும, அதனையாராய்நது நூறபொருளை நோக்குழி இலதாயும முடிகின்றது. இங்ஙனமே சாவமுமு ஆகின்றன. ஆன்மாவென்பது இவறறைப்போலாயின், அநிர்வசனீயமாகுமே! அன்றியும், ஆன்மா சதசத்துபபொருளாயின், சத்தும் அசத்தும் சேர்ந்திருக்கும் சோகதையாம் அகசேர்க்கை விகாரமெனப்படும். அவவிகாரம் ஒன்றனகூட்டவிகாரமும திரிபினுகக விகாரமுமன்று, பலவினீட்ட விகாரமாகின்றது. ஆகவே, அது தோற்றல்மாத்திரமும சொல்மாத்திரமுமா? அல்லவே! ஏனெனின், ஓர் முதலன்றுகலினென்க. இங்ஙனமிருக்க, முன்ஞான்று திருவருளானது ததுவங்களையெல்லாம ஈது ஈதென அறிவித்தவாறு இவவான்மா அததத்துவங்களுள் ஒவவொன்றையும் தனதுருவமன்றெனச்செவலுழி, இங்கே அன்றெனபதற்கு எதிாமறையென்பது எது வெனப்படுமம? ஆம் எனபதன்றோ? அவவாமெனபதற்கியைந்திருப்பதியாது? மேலிருந்து இவான்மாவை இழுத்துச்சிவத்தோடு கலக்கச்செய்யும் திருவருட் பிரகாசமெனின், ஷை தத்துவங்களைக் களைந்து செல்வது எது? ஆன்மாவன்றோ? அவவான்மா நானல்ல நானலல வென்றன்றோசெல்வது? நான் அல்லவெனச்செல்லும் ஈற்றில் நான் ஆமெனப்பதற்கியையவேண்டுமென்றோ? இத்தத்துவங்களை நானல்ல

நானல்லவென்று ஏகாது திருவருளல்ல திருவருளலலவென்று ஏகியிருக்கின் ஈற்றில நானும நானுமெனபதற்கியையாது திருவருள் ஆம திருவருள் ஆம எனபதற்கியையும. அங்ஙனமின்றி, இவறறை நானலல நானலல வெனறேகுவகால, ஈற்றில நானும நானுமெனப பொருளபடுதறகு முரணெனனை ?

ஆராய்ச்சியில தத்துவங்கள் நானல்லவென்பதனால அநுகத்தில விளங்கிய அசித்பிரகாசம நானெனபதாகின்றதே! அனறியும், ஷை தத்துவகுமாங்களை நீ அன்று ? அனறெனச்சொனனாலன்றோ ஈறறில நீ ஆட நீ ஆமெனபதறகு அத்திருவருள இயையும அங்ஙனமிலலையே! கருதுகுகும்மாங்களை நானனறு நானனறென நியதிகளைவகியாதகுகு ? நானெனபதறகு உளளீடாயிருக்கும் திருவருளை ஆமெனக்கணடுணரதறகெனனை, நானெனபதலலாகுகை நானனறெனக்களைந்துழி ஈறறில நானெனபதற்கு எப்பொருள் இலடசியமாயிறறு ? வெறும சொல்மாத்திரமாயிருக்கும பொருளாயகினறதனறோ? சொல மாத்திரப்பொருளன்றெனின், கற்பனைகளாகிய கயிற்றரவு கானலநீர முதலியவைகள் அனாதிதமாக இருகுகுது தோறறுகினறதாகலின, ஷை திருவருளைப்போல நானெனபது இருபபாயிருக்கின்றமையால ஏன தோனறுமறபோகும் ? எனகுநான தோனறுதுழி, அயலாகிய திருவருளிலட்சியததை ஏற்கவேணடுவதென்ன ? எனனை நான கணடனனறோ அங்ஙனம் கண்ட என்னைக்கொண்டு யான் மேலேயிருகுகினறதைக்காணவேணடும் ? முனஞான்று என்னை நான் காணாது மேலேயிருக்கின்றதைக்காணவேண்டுமென்பது மிக்க அறியாமையெனறுலென்னை ? மேலேயிருக்கும் அயல் இலட்சியம் வேணடுவதினறெனக்கூறின், இதுகாறும் அயலாகிய நாமரூப இலட்சியத்தை ஏன ஏற்கவேணடுவதெனின், அறியாமையினால் அங்ஙனம ஏற்றுமையினாலன்றோ இஞ்ஞான்று விவேகத்தால் நானன்றெனக் களைந்து செல்லவேண்டுவதாயிற்று.

ஆகவே, பின்ஞான்று அயலை நானெனமயங்கிய நானெனபதியார் ? நானென்பதியார் ? எனப்பன்ஞானறும் பழகிப்

பழகி இலட்சியப்படக் கண்டுணரவேண்டுமென்றோ? அங்ஙனம் நானென்பதைக் கண்டுதெளியாது, ஒன்றை நானன்றெனக்களைந்து மற்றொன்றை நீ ஆமெனக்காண்கிறதற்கா? அல்லவே! நானன்று நானன்றென அவ்வப் பாவத்தைவிட்டுச் செல்வது எத்துணைக்கட்டமெனப்படும்? இத்துணைக்கட்டமுற்றுச்சென்றதனால் ஈற்றில் தன்னை விட்டுவிட்டு அருளென்றும் பரையென்றும் ஆனந்தமென்றும் அதீதமென்றும் மோசமபோய் விடலாமோ? இம்மோசம் ஒருவன் குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொண்டதுபோலன்றோ இருக்கின்றது? தன்னாற்களையப்படும் தத்துவக்குழாங்கள் தன்னையன்றி இன்றெனத்தெளிந்துசெல்லின், ஈறில தன்னாற் பற்றப்படும அருளென்பது தன்னையன்றியுண்டெனப்படுமோ? முன்னான்று தத்துவக்குழாங்களையும் தன்னையும உண்டென ஏமாந்துவிட்டதனாலன்றோ, பின்னானறு ஈற்றில விளங்கிய தன்னை அயலென நன்கு ஏமாந்து மோசமபோய்விட நேர்ந்தது? தன்னை உழைப்பின்றிய மூடதிசைக்கண்ணும அவவுழைப்பு முதிர்ந்த விவேகதிசைக்கண்ணும் ஏமாந்துவிட்ட கொடுமையினாலன்றோ இனனும் நன்கு ஏமாநது மோசமபோய் விடுதறகுக்காரணமாகத் தன்னை வாச்சியாராத்த இலட்சியாரததமாய் விளகுகிவைத்தற்கு மிக்க ஆப்தமாயிருக்கின்ற அனுதியாகிய வேதமாதாவை, விபசாரியென்றும அவிசாரியெனறும மயக்கியென்றும் மோகியென்றும் பிரேதமென்றும் பசுவென்றும் வறுமையென்றும் இவவாறே அனேகமாக வைதுகொண்டுவருகிறதற்கிடனாயிற்று. அன்றியும், தன்னால் தானன்றெனக் களையப்படும் அபலனைத்தையும்,

சொரூபசாரம்.

நாமா யிருந்தோமு நாமேநா மல்லவாப்
போமாறு போகும் பொருளுநாம்—யாமத்துத்
தானே யுறங்கிச் சகத்திருவாய்த் தோற்றிவிழித்
தானே யவன்போலத் தான்.

என்றருளியபடி காரணகாரியமுதலிய அபேதவாதம் ஐந்தாலும் ஆராய்வுழிக் காரியப்பொருளாய் முடிகின்றதன்றோ?

முடியவே, இக்காரியங்களுக்கு உபாதானகாரணம் யாதாய்முடிகின்றது ? ஆராய்ந்து நின்ற நானென்பதன்றோ ! அங்ஙனமாயின், ஆராயப்பட்ட அனைத்தும் எதனது காரியமாகின்றன ? ஆராய்ந்து நின்ற தனது காரியங்களன்றோ ? தனது காரியங்கள் தன்னைத்தவிர உண்டா ? இன்றெனின், தான்மாதத்திரமன்றோ இருப்பாயிருக்கின்றது? இருக்கவே, ஷை ஆராய்ச்சிமுடிவில், பூதவிருளைக்கெடுத்தெழுகின்ற அருணனுதயம்போல், இவ்வாணவாதி அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுத்தெழும் ஒப்பற்ற சொப்பிரகாசம் யாதெனப்படும் ? தற்பிரகாசமெனப்படுமன்றோ ? அதனோடு எழுகின்ற ஆனந்தம் என்ன ஆனந்தமெனப்படும் ? தானானந்தமெனப்படுமன்றோ ? ஆங்கு நானென்றிலங்கும் போதமானது என்னபோதமெனப்படும் ? தற்போதமெனப்படுமன்றோ ? ஆங்கு இதராகாரமென்பது கிஞ்சித்துமின்றியிருக்கின்றமையின் (அதாவது விடயாகாரமெனப்படுவது) அஃது என்ன ஆகாரமெனப்படும்? ததாகாரமெனப்படுமன்றோ? (அதாவது தத்பாவமெனப்படுவது) இத்ததாகாரம் ஞானானுபவமாகலின், என்ன ஞானமெனப்படும் ? ததஞானமெனப்படுமன்றோ ? அத்தத்ஞானத்தையன்றி அயலென்பது தோன்றுமோ? ஒவவோர்ஞான்று தோன்றினும் பொருளுண்டா ? இன்றாகலின், சர்வமும் என்னமயமெனப்படும் ? தன்மயமெனப் பொருள்படுமன்றோ ? ஒன்றையொன்றாக உணர்தலும் ஒன்று ஒன்றாகத்தோன்றுதலும் உள்ளதை உள்ளதாக உணாதலும் உள்ளது உள்ளதாகத்தோன்றுதலுமாகிய பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தியென்னும் இப்புடைபெயர்ச்சிகள் எதன்பாலது ? தன்பாலதாகலின், தற்செயலெனப்படுமன்றோ ? இங்ஙனம் யாவும் தானாயிருக்கின்றதால் ஷை தற்காரியமெனவும், தற்பிரகாசமெனவும், தானானந்தமெனவும், தற்போதமெனவும், ததாகாரமெனவும், தத்ஞானமெனவும், தன்மயமெனவும், தற்செயலெனவுமாகிய இந்நிலைகள் விளங்க, ஷை வேதமாதா உணர்த்தியிருக்கின்றது. இங்ஙனமிருக்குமிலக்கணங்கள் தன்னுடையதென்றுழைத்துத்தெளிதற்கியையாததால், பதின்மர்கதைக்கிணங்க முழுதும் தன்னைவிட்டுவிட்டுத் தற்காரியத்தை மாயாகாரியமெனவும்,

தற்பிரகாசத்தை அருட்பிரகாசமெனவும், தானுனந்தத்தை அருளானந்தமெனவும், தற்போதத்தை அருட்போதமெனவும், ததாகாரத்தை அருளாகாரமெனவும், தத்ஞானத்தை அருண்ஞானமெனவும், தன்மயத்தை அருண்மயமெனவும், தற்செயலை அருட்செயலெனவும் முழுநும் முன்னிலை படர்க்கைப் பராக்காயிற்று. இத்துணைப்பராக்கும் தன்னைவிட்டு ஏமாந்து விடுதற்காயிற்று. இதனுல் அறிஞர்கள்,

சோதுபசாரம்.

ஏதுசிவா னந்தமோ வேதுசிவா காரமோ
வேது சிவனசெயலென் றெண்ணுதே—யேதும்
பிறிவாகா வொன்றுகாப் பேதமா காத
வறிவா நிறைவே யது எனக்கூறியிருக்கின்றனர்.

இங்ஙனம் கூறிய வேதமாதாவைக் கிஞ்சித்தும் முகராது, இந்துக்களை முழுதும் அஞ்ஞானிகளென்றும் தாம் முழுதும் ஞானிகளென்றும் மயங்கிய கிறிஸ்தவாகளபோலும், இவவிந்துககளது ஆசாரங்களுக்கு நேர் எதிர்மறையாக மயங்கியிருக்கும மகமதியாபோலும், காலதேசவஸ்து பரிச்சேதமின்றி விளங்கும அத்வைத பரமஞானிகளை மாயாவாதிகளெனவும, மூத்தியிலும் அம்மாயையை அனுபவித்துகொண்டிருககின்ற தாம் அருண்ஞானவாதிகளெனவும், இன்னும் பிறவுமாகத தூடித்துவருவது என்னகொடுமையெனப்படும ? மாயாவாதிகளென் பவர்கள,

சோதுபசாரம்.

சிற்சொருபந் தானே செகசொருப மானவெலாந்
தற்சொருப சாரமாய்ச் சாற்றவே—பொற்சொருப
மச்சுருவாம் போல வதுவதுவாத் தோற்றுமொரு
சொற்சொருபந் தானே துணை. என்றும,

பூதாதி யைந்தும் பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேதாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித்—தோதரிய
கற்பனையுஞ் சித்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பமும்வே றில்லாமை யால். என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

பொருகடலிற் றிரைமுதலாப் பிறந்த வெல்லாம்
புனலாகி விளங்காமற் புழுதி யாமோ
வொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமே யல்லா
லுபயமெனுங் கற்பிதப்பே ரொன்று மில்லை
யெரியிடத்திற் சூடுமாத் திரமே யல்லா
லிரண்டுணேடோ வவவகைபோ லென்று மொன்றுஞ்
சரியைகிரி யாயோக பதததின் முற்றிச்
சாதனங்க ணிறைந்தவாக்கே சாற்றல் வேண்டும்.

எனதெளிநதவாகள்தானு? அல்லவே! அன்றியும், இஙஙனம தெளிந்திலஙகும் தானுனுபவிகள் மாயாவாதிகளன்றென்று அனந்த உபநிஷத்துக்களும் கீதைகளும் புராணேதிகாசமுதலிய சதுாத்தசவித்தைகளும் கோஷ்டித்திருப்பதைப் பலரும கண்டுபிடிக்து உணர்தற்கு மிக்க அரிதாயிருக்கின்றதால, அப்பலரும இமமுடிவாகிய சித்தாநதத்தை நுகருகிறதற்கும் சிலா ஷை பராக்காகிய கள்ளநெறிகளிற்சென்று துடுக்காகப் பேசுகிறதை இனிப்பேசாவண்ணம் அநேகர் தமது மிகககருணேயினுல் ஷை சதுாத்தசவித்தைகளிற் பூரித்திருக்கின்ற தானுனுபவரசத்தை நவநீதமாகத் திரட்டி அநேக அனுபந்தமாக அரிய நூற்களை அனேகயுத்தியனுபவங்களோடு விளக்கியிருக்கின்றனர். இவற்றையேனும் உணரவேண்டுமன்றோ? இஙஙனமுணராது பிடிவாதமும் அபிமானமு முற்றிருக்கின, ஆரம்பத்தில் சர்வமும தற்காரியமெனப்படுமோ? படாவுழி, ஏனைய தற்பிரகாசம தானுனந்த முதலிய அனுபவங்கள் எங்ஙனம் வாய்க்கும்? வாய்க்காதாகலின், அறிஞர்கள் வேதபாகியமான நெறிகளனைத்தும் குறுக்குவழிகளெனப் பலரும் நன்குகருதுமாறு,

தந்துவராயர் அடங்கன்முறை.

கூழ்வார்ப்பு.

ஞானம்போலச் சிலசொல்லி
காடத்கரிய முத்தியினுக்

தானுஞ்சிவமும் பாசமுமாஞ்
சைவப்பேய்க்கும் வாரீரே—என்றும்,

வேதாகமங்கள் சொன்னபொருண்
மெய்யேயறிவார் போன்றிருந்து
பேதாபேதஞ் சாதிக்கும்
பெரும்பேய்தனக்கும் வாரீரே. என்றும்,

படித்துமறைகள் பொருள்படுத்திப்
பயனினைட்டிப் பாராதே
வடித்தகிளிபோல வருமாயா
வாதப்பேய்க்கும் வாரீரே. என்றும்,

சிவஞானவள்ளலார்.

ஒன்று யுலகனைத்து மானாரென் றட்பமுனி
பொன்று மொழியாற் புகன்றிருக்கக்—குன்றாத
முத்தியினு முயமுதலு முண்டென் றுரைத்தலெவன்
பித்தமுறுஞ் சைவரீ பேசு. என்றும்,
ஓசை யொலியெல்லா மானாய்நீ யென்றபினர்ப்
பேச விரண்டுண்டோ பேய்ச்சைவா—வாசையெல்லா
மறறவிட முத்தி நிலையோ வஃதெல்லா
மூறறவிட முத்திநிலை யோ என்றும,

ரிபுகீதைமகாவாக்கியம்.

அற்பமுமே யறியாத சிலமா மூட
ரத்துவித மேதறியார் வெறும்பொய் யான
கற்பிதமாந் துவிதமதே யுண்மை யென்று
கழறுவரம் மாமூட ருடனே யென்று
மற்பமுமே பேசவொணா தன்னோ ருக்கோ
ரணுவேனு மளிக்கவொணா தவரைக் கண்டாற்
சொற்பமுமே வணங்கவொணா தவரெந் நாளுஞ்
சுத்தமகாமூடரென்றே யுரைத்தல் வேண்டுமெ.என்றும்,

இங்ஙனம் அனேகரும் கன்கு உறுதியிருக்கின்றார்
இவற்றால் மாயாவாதமென்பது யாதெனப்புலனாகின்றது?

பொருளல்லாததைப் பொருளாக உணரும் அனுபவமன்றோ ? அதாவது,

குறள்.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்னும் அனுபவத்துக்கு எதிர்மறையாயிருக்கின்றது அவவனுடவம்,

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு. என்னும தகையது.

இங்ஙனம் கூறிய அனுபவதையன்றி மாயாவாத மென்பது வேறிருக்கின்றதா ? இல்லையே ! அன்றியும்,

உத்தமவாதநூல்.

கிளைவழி போகிற் கிடைக்குமுள் கள்ளர்
களைந்து பெருவழி காணி—னுளைவுறுமோ
வில்லையுண் டெனனனன்மி னெல்லா மவசரமே
யல்லவிது வத்துநிலை யாம்.

என்று கூறியிருப்பது யாதுக்கு ? முன்னிலைபடர்க்கையாகிற பராக்கிற் செல்லா திருந்தற்கன்றோ ? முன்னிலைபடர்க்கையாகச் செல்லவேண்டாவோவெனின், காமோபாசனைகாண்டமிருப்பது யாதுக்கு ? இதுகாறும் கூறிப்போந்த கிளைமார்க்கப்போலியானுபவிகள் மீக்கூர்ந்திருக்கின்றமையால், இவர்களைக்களைதற்காக முன்னூன்று சற்குருவெனத் தானனுபவிகளைப் பிறித்துக்கூறவந்ததென்க. அத்தானனுபவமாவதியாதெனின், சர்வம் என்கிற ஆரோபிதமிருப்பதனால் நானென்கிறபோதம் சர்வம் சர்வாதாரம் சர்வாதிட்டானம் சர்வசாட்சி என்னும் இவை முதலியவைகளாகத் தன்னையனுபவித்தின்புறுதல். அங்ஙனமின்புறுதல் ஞானனுபவமென்பதாயிற்று. அவ்வாரோபிதம் இல்லாவுழி,அஞ்ஞான்று நானென்கிறபோதம் எங்ஙனமிருக்கின்றது ? நிராதாரமாகியும் நிரந்தரமாகியும் குணரீதமாகியும் சுவானுபவரீதமாகியும் தானே தானாகியுமிருந்திலங்குகின்

றதன்றோ? இங்ஙனமிருக்குமிருப்பே ஷை சற்குருவின் அனுபவமாமெனக.

ஞானுனுபவம் தானுனுபவமிரண்டனையு முள்ள அனுபவிகளையடுத்த சாதகாதிகாரி, இவர்கள் திருச்சந்நிதானத்திற்கேட்டுக்கொள்ளும் விண்ணப்பமாவதியாதெனின், ஐயனே! முன்ஞானறு கிரியாகாண்டத்திற் கட்டுண்டு, இததேக போகங்களை யானெனதென்னும் அகங்காரமமகாரங்கள் கிஞ்சித்துங்குன்றாதொழுகிவந்ததும், பின்ஞானறு உபாசனாகாண்டத்திற் கட்டுண்டு ஷை தேகபோக அகங்காரமமகாரங்கள் இறக்காது, அவை குன்றுமாறு செய்யவேண்டிய கருமமனைத்தும் ஈசுராரப்பணமாக முடிந்துவந்ததும் நானெனபதாவின், அந்த நானெனப்படுவதியாதுபொருளெனக் கண்டுகண்டின்புறுகின்றது? அந்நான் அவததாத்திரயங்களுள் சாக்கிராவத்தை நானு? அனாதிசொப்பனுவத்தை நானு? அஃது மனறிச் சுழுத்தியவத்தை நானு? சாக்கிராவததை நானென்பது பஞ்சகூதாம்ச இந்தூலசரீரமும், சொப்பனுவத்தை நானெனபது மனுவிற்பமாகிற சூக்குமசரீரமும், சுழுத்தி அவததை நானெனபது அந்தகாரமாகிய சூனியசரீரமும் ஆகின்றன. ஆகவே, நானெனபதற்குப்பொருள் யாதெனத்தெளிவுற்றிருக்கின்றது? நான் கல்வி கேள்விகளில் எத்துணைவல்லவனுயிருந்தும், தேவரீர்போல்வார் நீயாரெனவும் இதுகாறும நீ எய்தியது எதையெனவும் வினவில் அதற்கு நான் என்னவெனறுரைப்பேன்? அகத்தும் புறத்தும ஆராய்வுழி அனைத்தும் கற்பனைகளாக இருக்கின்றனவே! இதுகாறும், எய்தியது யாதுமில்லையே! என்னை நான் கண்டவிடத்தனறோ யான் எய்தியது இஃதென நன்கு விளங்கும்?

உபாதித்திரயங்களையன்றி நானென்பதற்குப்பொருள் இனையதெனப் பரோட்சமாகவேனும் இதுகாறும் கிஞ்சித்தும் முகர்ந்ததில்லையே! நான் நானென்று விடாது குளறிக்கொண்டிருக்கின்றேனே! இக்குளறல் சற்றும் வெட்கமில்லாமையாயினும், இதற்குமேல ஒவவொரு கற்பனையிலும் தலையிட்டுக்கொண்டு நான் இன்னுன் நான் இன்னுனெனக் குளறிக்கொண்டி

ருத்தல் எத்துணை வெட்கமில்லாமையென்பன்? இத்துணைவெட்கமில்லாமையை உள்ளதிற் சற்றும் கருதாது ஏமாப்புற்றிருத்தல் எனனவெனப்படுகின்றது? அடியேன்பால் கல்வி கேளிவிகளிருத்தலில் அடியேன்போல்வாரால் வல்லவனெனவும், நல்லவனெனவும் மதிப்புற்று மதிப்புற்று முற்றுங்கெடுதியுற்றேனேயன்றி, அறிஞர்களால் கிஞ்சித்து மதிப்புற்றேன் அல்லவே! அவர்களுக்கு அடியேன் முற்றும் இழிந்தோனாயிருப்பதுபோலும், அடியேனுக்குப் பிறர் இழிந்தோராயிருப்பதுபோலும், அடியேன் முற்றும் இழிந்தோனாயிருக்கின்றது அடியேனுக்கே நன்குபட்டாலன்றோ அதுமுதல் அழுகுகாறு புறங்கூறல் முதலிய கெடுதிகள் சிறுகச்சிறுகக்குன்றி, விடயக் கைப்புந்தோன்றி, அகமுகநெறிக்கட் செல்லுதற்கியையும்? ஒவ்வொரு கற்பனையையும் பொருளாகவே மயங்கிமயங்கி அவ்வவற்றின் கண்ணும் நான் நானெனமுந்தும் இவ்வகுதையானது எதிசைக்கண்ணும் தலைகாட்டாதொழியுமாறு அடியேனைத்திருத்த வேண்டுவது எவராலோ அவ்வாறுதிருத்தல்செய்து, மகாவாக்கியமென்பது யாதோ அதனை அறுக்கிரகித்து, அடியேனைத்தெளிவிக்கவேண்டுமென வினவிப்பணிகின்றதாமென்க. அங்ஙனம் பணிந்துநிற்கும் மாணாகனுக்கு அம்மகாவாக்கியமேதங்களைக்கூறுதல்,

இஃது மகாவாக்கிய நிரூபணம்.

இம்மகாவாக்கியானுபவம் யாதெனின், விதிவாக்கியம் நிடேதவாக்கியம் அவாந்தரவாக்கியம் ஆப்தவாக்கியம் என நான்காம். இந்நான்கும் வாக்கியமாயினும், இறுதியிற்கூறிய ஆப்தவாக்கியமே மகாவாக்கியமெனப்படுவதாம். அஃது ஞானஞ்ஞானரகித அகம்பொருளென்னும் சுத்தசைதன்னியம் உள்ளகை நெல்லிக்கனிபோற்றோன்ற விளக்குவதால் மகாவாக்கியமெனப்பட்டது. இஃதே சித்தார்த்தபோதகவாக்கியமெனவும் பொருள்பட்டிருக்கின்றதென்க. சித்தார்த்தபோதகமென்பரேனெனின், சத்தாசாமான்யமென்னும் உறுதிப்பொருளாகவினென்க. உறுதிப்பொருளென்பது கூடஸ்த பிரமமக்கியமெனற்பாலது. ஞானகாண்டத்தில், இவ்வாக்கியப்பொரு

பிரமானபிற நான்கு வேதங்களினின்றுதிக்கண் நான்கு விதமாய் பிரிவுகளுண்டாயிற்று. எவ்வியல்பினர்க்கும் சிரவணவியல்பாக்கியம் கிடைத்துவிடினின், இருக்குவேத ஸ்ருதியிய உபநிஷத்து கூறு, பிரமமுதலிய பிரமமென்னவும், எசுர்வேத ஸ்ருதியிய உபநிஷத்தில் அகம்பிரமாஸ்மியென்னவும், சாமவேத ஸ்ருதோக்கிய உபநிஷத்தில் தத்தொமஸியென்னவும், அதர்வணவேத மான்றோதிய உபநிஷத்தில் அயமாத்மாபிரமமென்னவுமுண்டாயினமென்க. [illegible] நான்கு வாக்கியங்களுள் [illegible] நான்கும் சிவபதமாகிய பொருபதம் இரண்டும் ஆகிய பதினொரு பதங்களுக்கு [illegible]

[illegible] நான்கும், முதல் வாக்கியத்தின் கடைசியில் பிரமபதமொன்றும், இரண்டாவது வாக்கியத்தின் இடைக்கண் பிரமபதமொன்றுமாக, மூன்றாவது வாக்கியத்தின் முதற்கண் பிரமபதமொன்றும், நான்காவது வாக்கியத்தின் கடைசியில் பிரமபதமொன்றுமாக இருக்கின்றன. சிவபதம் நான்கு, முதலாவது வாக்கியத்தின் முதற்கண் பிரஞ்ஞானபதமொன்றும், இரண்டாவது வாக்கியத்தின் முதற்கண் அகம்பதமொன்றும். மூன்றாவது வாக்கியத்தின் இடைக்கண் தொம்பதமொன்றும், நான்காவது வாக்கியத்தின் முதற்கண் இடைக்கண் அயம் ஆன பதங்களுமாகிய பதங்களாகி இருக்கின்றன.

சொருபபதம் இரண்டும், இரண்டாவது வாக்கியத்தின் கடைக்கண் அஸ்மிபதமொன்றும், மூன்றாவது வாக்கியத்தின் கடைக்கண் அஸிபதமொன்றுமாக இருக்கின்றனவென்க. ஷை கடவுளுக்கு பிரம ஒக்காதலைபவத்தை விளக்குதற்கு இந்நான்கில் ஒன்று முதியிருக்கலாகாதா? நான்கும் வேண்டியவெதற்குக்கெனின், முன்னர் ஆதேசவாக்கியமகன்று அதிட்டான நாட்டம் வாய்த்தற்கும், பின்னர் அவ்வதிட்டானானுபவமும் தன்மையானுபவமாய் முடிதற்கும், அதன் பின்னர் இவ்விரண்டானுபவமும் பரிபாகுகருவுக்கு வாய்த்தற்கும், சுற்றில் கிருதகிருத்தியானுபவமாதற்கும், இந்நான்கு வாக்கியங்களும் வேண்டியிருக்கென்க. அவ்வாக்கியங்களின் இலக்கணமாவன—பிரஞ்ஞானம் பிரமமென்கிற மூ

தல்வாக்கியம் இலட்சணவாக்கியமும், அகம்பிரமாஸ்மியென்
கிற இரண்டாம் வாக்கியம் அனுபவவாக்கியமும், தற்றொடர்
யென்கிற மூன்றாம் வாக்கியம் உபதேசவாக்கியமும், அயமா
ன்மா மென்கிற நான்காம் வாக்கியம் சாட்சாத்கார வாக்கி
யமு கின்றதென்க.

ஷை நானல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரு மருளானு
பவமொழிந்து, "வப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொ
ருள்" மெய்ப்பொருளானுபவம் வாய்க்குமாறு செய்வித்தருளு
வதனது முதலாவது லட்சணவாக்கியமும், இவ்வனுபவம் முன்
னிலையுற்றுத் துலைவதாக இருத்தலை மறுத்துத் தன்மையா
னுபவம் வாய்க்குமாறு செய்வித்தருளுவதனது இரண்டாவது
அனுபவவாக்கியமும், பரியாங்கள் இவ்விரண்டாம் வாக்கியமு
ள அகம்பொருளையன்றி முதல்வாக்கியானுபவம் பிரகிருதியை
யொன்றின்றெனுமாறுபோல் வாய்க்கும்மூன்றாவதுமுதற்கு முன்
னுள்ளன, முதல்வாக்கியானுபவம்பொருளாகிய பிரகிருதியை
யன்றி இரண்டாவது வாக்கியானுபவம்பொருளாகிய அக
ம்பொருளின்றெனவும், பின்னார் இரண்டாவது வாக்கியானு
பவம்பொருளாகிய அகம்பொருளையன்றி முதல்வாக்கியானுபவ
பொருளாகிய பிரகிருதியின்றெனவும் அறுதியிடுவர்; மூன்றாவது
முதலு மூன்றாவது உபதேசவாக்கியமும், இம்முதல்வாக்கியமு
ம் இரண்டாம் வாக்கியானுபவமும் பேதியாது அபேதமா
யமையுமாறுதானே தாருகுமாறு செய்வித்தருளுவதனது நான்கா
வது சாட்சாத்கார வாக்கியமுமாமென்க. அன்றியும், (மேலு
ளது) இலட்சணவாக்கியானுபவமாவது—அகத்தினும் புறத்தி
லு காணப்படுவனவாகிய சீவேசுர சகத்காரோபாதியங்கள், தாங்கள்
மெய்யாதலவாகிய சச்சிதானந்த ஸ்வரூபக்கணங்களை இயைந்தா
லாகத்தோன்றுவதுபோல், திருக்குவாகிய ஞானமானது—தி
ருக்கியையுற்றுவாகிய சச்சிதானந்தவிலக்கணங்கள் இயையா
னபோலிருக்கினும் இயற்கையில் அச்சச்சிதானந்த வொருபு
மாற்றிருப்பதாலும், அச்சொருபமாகவே கடாதிகள் பிரதியட்ச
படுவதுபோல், இருவகை நிட்டையிலும் அபரோட்சமாகின்
றது. இதனால் அறிவே ஆனந்தமாயிற்றென்க.

இரண்டாவது

அனுபவவாக்கியமென்பது—அவவிருவகை நிட்டையிலும் சச்சிதானந்த சொரூபமாக விளங்கியதியாது? அகமென்பதன்றோ! அநாவது—நானென்னும்பொருளது. எங்ஙனமெனின், பகிர்முகந்தரங்கிய மருள்நிலைகளில், சீவேசுவரகதியாக விளங்குவது நானென்பதன்றாயின், அகநாட்டு முகத்ததாகிய ஷை-இருவகை நிட்டைகளிலும் சச்சிதானந்த சொரூபமாக விளங்குவது நானென்பதனானென்பதும். ஸ்ஸ்மாலையாக விளங்குவது நானென்பதாகுமின், தன்மாலையாக விளங்குவதியாதெனப்படும்? அஃதும் நானெனப்படுமென்றோ? நானென்பது இங்ஙனமாயும் அங்ஙனமாயும் விளங்குவதாகவின், நானெனபது பிரமமாயிற்றென்க. இதனால் நானென்னும்போதமே ஆனந்தமாயிற்று.

மூன்றாவது

உபதேசவாக்கியமென்பது ஒரு இரண்டாவது வாக்கியானுபவம் திரிபுடியிறந்து அதீதமாகிய அந்நானெனல்பதை,

ஞானவாசிட்டம்.

ஆன்மாஸவ யுறிந்தலைவற் றிருந்த வெனனை
யயன்பார்த்து நாமேகின் னதிலை வாற்றி
பூனமாயப் பின்பொழித்தோ முலகெ லாகின்
னுபதேசம் பெற்றுய்ய வுபாயஞ் செய்தோ
மேன்மாயும் வினைநிறைந்த சம்புத் தீவின்
மேவியபா ரதவருடம் விரைவின் மேவித்
தான்மாளாக் கிரியையர்க்குக் கிரியை சாற்றிச்
சாதனமுள் ளோர்க்குணர்வைச் சாற்று கென்றான்.

என்றுகூறியவாறு, நானஸ்தை நானெனவும் ஏனதலதை யெனதெனவும் மயங்கிய காமோபாசனா சற்கிருத்தியங்களாகிய பரம்பராசாதனங்களை வழுவியொழுகுபவர்க்கும், வழுவாதொழுகுபவர்க்கு முணர்த்தாமல், சாதன சதுட்டயத்தைப்பெற்ற அதிதீவிரதரபக்குவர்க்கே எடுத்துரைக்கவேண்டுவது அவ

கியமாகலின். ஷை அநுபவத்தைச் சுத்தாசுத்த இலட்சியார்த்த வாக்கியார்த்த முதலியர்ப்பதங்களையெல்லாமுள்ளடக்கி, முடிவுதமாகமுடிந்து நகளுணர்த்துவதாமென்க, இதனால் ஆதுவே நான் நானே அதுவென்னும ஐக்கானுபவமாயிற்றென்க.

நான்காவது

சாட்சாத்கார வாக்கியாநுபவமென்பது-முன்றான்று சுயப்பிரகாசமாய் விளக்கிய அகம்பொருளானுபவம் நிலைத்த பின்னர்க்காலதேசவஸ்து பரிச்சேதமின்றித் தானே தானாக இருந்தலாமென்க.

ஷை முதலியவாக்கியமாகிய பிரக்ஞானம் பிரமமென்பதற்கர்த்தமென்னையெனின், சடவடிவாகநின்று காணப்படுவனவாகிய விடயங்களாலும், இவ்விடயங்களைப் பொதுவாயுணரும் வினைகருக்கு மூலமாகியபொறிகளாலும், இப்பொறிகளையும் விடயங்களையும் இன்னதின்னதெனச் சுட்டியுணரும் வினைகருக்கு முதலாகிய அந்தக்கரணங்களாலும், இவ்வந்தக்கரணேந்திரிய விடயங்களை இன்னதின்னதெனச் சுட்டியுணரும் வினைகளுக்கு முதலாகிய சீவனும், இச்சீவாந்தக்கரணேந்திரிய விடயங்களனைத்தையும் ஆதாரமாக ஒருங்கேயுணர்ந்திலையாந் சாட்சிமாத்திரமாயும் ஆதாரமாயும் அதிட்டானஞ்சுயநானமாயும் விளக்கவடிவாயுமிலங்குவது யாதோ அதுவே பிரக்ஞானமெனப்படுவதாம். இவற்றால், இப்பிரக்ஞானம்போலிஞானமன்றெனவும், சீவனையசீவாந்தக்கரணேந்திரியங்கள் உண்மைஞானமன்றெனவுமாயிற்று. ஆகவே, பிரமன் முதல் பிபீலிகமீறாக நிகழும் ஒவ்வோர் வகுப்பாயுள்ள இச்சீவாந்தக் கரணேந்திரியங்களையும் ஒவ்வோர் பிரக்ஞானமும் சாட்சியாயறிந்துகொண்டிருக்கின்றமையால், அவ்வப் பிரக்ஞானமும் அவ்வவ்வகுப்பாகிய சீவாந்தக்கரணேந்திரியத்திற்குத் தனித்தனி சாட்சிசைதன்னியமாகிருத்தலின் பிரக்ஞானமென்றுதாயிற்றென்க.

ஷை அம்முதல் வாக்கியத்தில் இரண்டாவதுபதம் பிரமமென்பது, அது ஷை பிரமன் முதலியனவாகிய உபாதிகுணங்

தொழில்களையும், அவைவற்றின் ஆகாரமாயிருந்து நிகழும் சீவாந்தக்கரணேந்திரியங்களையும் ஒருங்கே பிறித்துப்பார்க்கும் ஞானன்று, அவைச் சீவாந்தக்கரணேந்திரியப் போலிஞானங்களுக்குத் தனித்தனிச் சாட்சியாயிலங்கும் ஷை பிரக்ஞானம் பலவென்பதின்றி ஏகமென்பதற்கியைந்து, சர்வசாட்சியெனப்படுமென்றோ? இவற்றால் பிரக்ஞானமென்பது பன்மைப்பொருள்களாயும், பிரமமென்பது ஒருமைப்பொருளாய முடிகின்றன. முடியவே, இப்பன்மையகன்ற ஒருமையாகிய சுயம்பிரகாசமே முதல்வாக்கியானுபவப் பொருளாமென்க.

இரண்டாம் வாக்கியத்தில் முதற்பதம் அகமென்பதற்குப் பொருள் ஷை தனித்தனி யவத்தாந்திரிய விலட்சணசாட்சியாயுள்ள சுயம்பிரகாசசொரூப நானுமென்க. அஃதெங்ஙனமெனின், வியட்டி தேகேந்திரியாந்தக்கரண சிதாபாசவிருத்திகள் மருட்டிசைக்கண் நான் நானென்று நிகழுமவற்றை ஆராயின், ஒவ்வொன்றும் நானன்று நானன்றென அகன்றுழி இருப்பது ஷை தனிச்சாட்சியாகிய சுயம்பிரகாசமாகலின், அதுவன்றோ எது நான் எது நானெனத் தேடுதற்குப்பொருள்? இத்திண்ணம் நோக்கி, அம்மூற்றற்பதம் அகமெனக்கூறியதென்க. இவ்வகமே ஷை வாக்கியத்தில் இரண்டாம் பதப்பொருள். பிரமமென்பது எங்ஙனமெனின், சர்வ உபாதிருணந் தொழிலகளாகிய சமட்டிக்கு ஷை தனித்தனிச்சாட்சிகளின் ஒருமையாகிய பெரும்போதமே உபாதானமாயும், ஏகமாயும், உள்ளும் புறமும் இடையும் பூரணச்சிதானந்த சொரூபமாய் நிலங்குவதேயாமென்க. ஷை இரண்டாம் வாக்கியத்தில் மூன்றாம் பதப்பொருள் அஸ்மியென்பது. எங்ஙனமெனின், முன்னர் வியட்டி பேதங்களாற்பலவாயும், பின்னர்ச் சமட்டியினால் ஏகமாயும் விளங்கியது. அகாரண அநுவிதாகண்ட அஸ்திபாதியிரிய ரூபிதமாகிய தானேதானாகும் பொருளென்பதாமென்க.

முன்னாள்று தத்தொமசிவாக்கியமானது வாக்கியார்த்த லட்சியார்த்தமுதலிய அனேக கூறுபாடுகளாலடக்கப்பட்டு வழங்கிவருகின்றதெனக் கூறியதெங்ஙனமெனின், இஃது நான்

குவானமும் மூன்றுபதமும் மூன்றுபதார்த்தமும் மூன்றுலக்க ணையுமாகிய இவ்வரியபேதங்களையெல்லாமுட்கொண்டு நிகழு கின்றது. நான்கு வர்ணங்களாவன—சத்தியம் ஞானம் அனந் தம் ஆனந்தமென்பவைகளாம். இவற்றுள், சத்தியமென்பது பரமெனவும், ஞானமென்பது சிவனெனவும், அனந்தமென்ப து சுதாசாரபேதங்களெனவும், ஆனந்தமென்பது சகலபுவனபே தங்களெனவுமாமென்க. மூன்று பதங்களாவன—தத்பதமெ னவும் தொம்பதமெனவும் அசிபதமெனவுமாமென்க. இவற் றுள், தத்பதமென்பது அதுவெனவும் தொம்பதமென்பது நீ யெனவும் அசிபதமென்பது ஆனாயெனவுமாமென்க.

எனவே, அதுவென்பது பிரமமெனவும், நீயென்பது கூ டஸ்தனெனவும், ஆனாயென்பது ஐக்கியானுபவமெனவுமாமெ னக. மூன்றுலக்கணையாவன—விட்டலக்கணையெனவும் வி ட்டுவிடாதலக்கணையெனவும் விட்டுவிடாதலக்கணையெனவுமாமெனக. விட்டலக்கணையென்பது—தத்தித்தற்கு வினைமுதல் குச்க ட்டன்றென அக்குச்சுவிட்டைவிட்டு அவ்வீட்டில் ஓர் புருடனி ருந்து சத்திக்கின்றான் என்றாற்போல், இச்சாஞானமெழுதற்கு வினைமுதல் உபாதிகளன்றென இவ்வுபாதிகளைவிட்டு, இவவு பாதிகளோடாகிய ஓர் உணர்வான் இருந்தெழுதுகின்றானெனக்கோட லென்க. விடாதலக்கணையென்பது ஒருவரவும் கறுப்பெனபது மாயையினின்றும் தெகிலினறதெனக்கேட்ட அக்கணமே, அக் கறுப்புநிவப்பாதியகுணங்களைவிடாது அக்குணங்களுருக்குருக்குணி யாகிய குதிரைகளென்னும் உடலைவிடாது லட்சியிப்பதுபோல, வெடி உபாதிகளிற்றோறும் நான் நரனென்னும் போதுதுன்ப சு தாதிகுணங்கள் விடாமற் றுறுதலாமென்க. விட்டுவிடாத லக்கணையென்பது—ஓர் புருடன் சிலஞான்றுகுடும்பியாயும் சி லஞான்று சுதியாகியாய் மிருந்தானெனபுழி, அக்குடும்பவேட மும் அக்காலமும் அத்தேசமும் அக்கிருத்தியமும் இச்சுதியாக வேடமும் இக்காலமும் இத்தேசமும் இக்கிருத்தியமும் அவ் வொரு புருடனையன்றி இன்றென்பதாயினும், அவ்வேடமுதலி யனவாகிய நான்குவகுப்பும் இவ்வேடமுதலியனவாகிய நான்கு

வகுப்பும் ஒன்றிலொன்றில்லாமல், அக்குடும்பப்புருடனே இப்புருடனாயும் இச்சந்நியாசப்புருடனே அப்புருடனாயும் ஏகத்துவமாய்துழி, இவ்வேசத்துவ புருடனையன்றி அக்குடும்பியும் அக்குடும்பியைச் சார்ந்தவர்களும் இச்சந்நியாசியும் இச்சந்நியாசியைச் சார்ந்தவைகளும் இன்றாகலின், விடாதலக்கணையும்-இவைகளுள், ஒன்றேனும் அப்புருடன் அல்லனாகலின், விட்டலக்கணையுமாம். அதுபோல், ஷை குணங்கள் காரணமாக லட்சியிக்கப்பட்ட அட்பேதமான து—பிரமன்முதலிய சீவ உபாதி குணங்கெதுழில்களுள் எதற்கியைந்தது? யாதுக்கு லியைந்தது என்றெனின், அட்பேதத்தையன்றி யாதிருக்கின்றது? ஒன்றேனுமின்றென்றெனின், யாவும் தான் அன்றென்பதனால் அவைகளைத் தான் விட்டதாயும், தன்னையன்றி அவைகளுள் ஒன்றேனுமின்றென்பதனால் அவைகளைத் தான் விடாததாயுமிருக்கின்றது. இங்ஙனமிருப்பதே விட்டுவிடாதலக்கணையென்க.

ஷை தத்வமஸி என்கிற முதலிடத்தும் அத்தமென்கூறியது ஸ்வச்சியார்த்தமும், சுத்தமென்கூறியது இலட்சியார்த்தமுமாம். இவ்வாக்கியார்த்தத்திற்குப்பொருள், சாமானியமில் விசேஷணியமாகும்படியான ஆதி மூன்று உருவமாக நிகழும் ஷை சுத்தசைதன்னியமாகிய ஆதிமூன்று உருவமாக நிகழும் ஷை சுத்தசைதன்னியமாகிய ஆதிமூன்று உருவமாக நிகழும் ஷை சுத்தசைதன்னியமும், ஷை லட்சியார்த்தத்திற்குப்பொருள் ஷை விசுவன் முதலியனவாக நிகழும் மூன்று உருவமான அவைவித்யாசகித சீவபோதமுதலியவைகளுக்கு விலட்சணமாயும், ஆதாரமாயும், அதிட்டானமாயும், சாட்சியாயுமிலங்கும் கூடஸ்தசைதன்னியமுமாமென்க.

ஷை தெரம் என்கிற இவ்வாக்கியத்தும் அத்தமென்கூறியது வாச்சியார்த்தமும் சுத்தமென்கூறியது இலட்சியார்த்தமுமாம். இவ்வாக்கியார்த்தத்திற்குப்பொருள் விராட்டிலில் விசுவன் தைசதன் பிராஜ்ஞன் ஆகிய மூன்று உருவமாக நிகழும் அவித்யாசாந்தக்கரணப்பிரதிபிம்ப சைதன்னியமும், ஷை லட்சியார்த்தத்திற்குப்பொருள் ஷை விசுவன் முதலியனவாக நிகழும் மூன்று உருவமான அவைவித்யாசகித சீவபோதமுதலியவைகளுக்கு விலட்சணமாயும், ஆதாரமாயும், அதிட்டானமாயும், சாட்சியாயுமிலங்கும் கூடஸ்தசைதன்னியமுமாமென்க.

அன்றியும், ஷை இருவகை வாச்சியார்த்தங்களான ஜீவ கூரரிருவரும் கற்பனுத்துவைதமாயும், இருவகை லட்சியார்த்தங்களான கூடஸ்த பிரமரிருவரும் சாட்சித்துவைதமாயுமிருக்கின்றனரென்க.

அசி என்கிறமூன்றும்பதம் அசுத்தமெனக்கூறியதுவாசியார்த்தமும், சுத்தமெனக்கூறியது லட்சியார்த்தமுமாம். இவ்வாச்சியார்த்தத்திற்குப்பொருள்-கூடஸ்தபிரமமாகிய சாட்சித்துவைதமும் லட்சியார்த்தத்திற்குப்பொருள் இச்சாட்சித்துவைதங்களின் ஒருமையான அத்வைதசொரூப சாட்சாத்கார அகம்பொருளுமாமென்க. இங்ஙனம் நிலைத்து நின்றிலங்கும் அகம்பொருளே தீர்ந்த அதிட்டானான சொரூபமாயும், இவ்வதிட்டானத்திற்கு ஷை சாட்சித்துவைதம் ஆரோபமாயும், இவ்வாரோபத்திற்குச் சீவவாத்துவைதம் ஆரோபமாயுமிருக்கின்றனவென்க.

அன்றியும், ஷை சாமானிய மகாவாக்கியமானது—ஸுப்பிரமுனைத்தாயினும், அம்மூன்றுபதங்களும் மூவிதசம்பந்தமுள்ளனவாம். அனையமான—சமாநாதிகரண சம்பந்தமும், விசேஷண விசேஷ்ய சம்பந்தமும் இலக்ஷணை இலக்ஷிய சம்பந்தமுமாமென்க.

முதலாவது சமாநாதிகரண சம்பந்தமென்பது—தத் தொம் என்கிற அத்துவைதபதம் அர்த்தத்திற்பிரியாது ஒத்திருத்தலால் சமானமும், இப்பதங்களிரண்டும் அர்த்தப்பொருளாகிய சுகினறமையால் அதிகரணமும், இம்மூப்பதமும் அர்த்தத்தில் ஒக்கவிருத்தலால் சமபந்தமுமாமென்க.

இரண்டாவது விசேஷண விசேஷ்ய சம்பந்தமென்பது—கூடஸ்த பிரமரிருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் பேதமுறு துறந்து ஒருமையே மீக்கூர்ந்திருத்தல் விசேஷணமும், அவ்விசேஷணத்தினது ஒருமையான ஆனுயென்னும் பொருளாய்க்காண்பது விசேஷ்யமும், இத்தத் தொம் அசி என்கிற பொருள் மூன்றும் ஒன்றாகவே ஒத்திருப்பதனால் சம்பந்தமுமாமென்க.

ஆன்றாவது இலக்கண இலக்கிய சம்பந்தமென்பது—இம்மூப்பொருளாய் நிற்குந்தானெனபது அதிவானந்த ஏகபாவிருத்தலால், அவிவேகமானது இலக்கணமும், இவிவேகமென்பதின் நிச்சயமாயிருத்தலால் அச்சயமானது இலக்கியமும், ஷை ஏக மென்பதும், சுயமென்பதும், பிரிவின்றி ஒத்திருத்தலால் அவ வொருமையே முடிவாகிய சம்பந்தமுமாமென்க.

எனவே, ஷை தத் தொம் அசி என்கிறபதங்களுக்குச் சயாமுதிகரண சம்பந்தமும் அது நீ ஆனாய் என்னும் பதார்த்தங்களுக்கு விசேடண விசேடிய சம்பந்தமும் இப்பதார்த்தமுளள வாக்கியார்த்தங்களுக்கு இலக்கண இலக்கிய சம்பந்தமுமாமென்க.

இந்த வகையே நமகாலாக்கியத்தினது பதங்களும் பதார்த்தங்களும் வாக்கியார்த்தங்களுமான இம்மூன்றிற்கு முறையாகிய சம்பந்தங்கள், இம்மூன்றிலுமுண்டாகிய கூடஸ்தமாகிய பரமஞானியமான அந்நானாதேகரூப சாட்சாத்தாகிய அவனொருவனென்கிற பிரியா சலமாமென்க.

இவ்வரிய அனுபவ ரசங்களையுடைய இம்மூன்றும் வாக்கியத்தை பிரகடனமாக அனுக்கிரகித்துக்கொள்ளுதல் யாவரா லெனின்,

ஓ°து—முதலாவது கேட்டலென்பது.

தூவள்.

இழுக்கு இலடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்கு முடையார்வாய்ச் சொல்.

என முன்னொன்றே எடுத்துக்காட்டியனானசற்குருநாதன் பாலென்க. அவன்பால் எவ்வாறு கேட்கின்றதெனின், தனது கணவன் இறந்தானெனக் கேட்ட அக்கணமே, தானும் மாந்த முதுதாரமான கற்புடை மகளிர்போல், பரிபாகி தனது தேகோகமானது வாக்கிய சிந்தனை உழைப்பில்லாமலே கணத்திற்றானே இறக்குமாறும்,

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

தனது கணவனிறந்தானென்பதைக்கண்டும் அக்கணமே தான் இறவாது சிலகடிகைசென்ற பின்னர் இறந்த அக்கணவனோடு தீப்புகுந்திறந்த இரண்டாந்தாமான கற்புடைமகளிர் போல், ஷை தேகோகமானது தனது வாக்கிய சிந்தனை உழைப்பு முதிர்ந்த சிலநாளானுஞ்சென்ற பின்னாள் இறக்குமாறும்,

தனது கணவன் இறந்தானென்பதைக்கண்டும் அவனோடு தாமெயிறவாமலும், சிலநாள்சென்றேனும் அக்கணவனோடு தீப்புகாமலும் தனது தேகந்தழுவுங்காறும் போகத்தை முற்றும் மறந்து மனம் ஒருவழிப்பட்டு துவ்வெறிக்கண்ணேவிடாமல் நிற்கும் மூன்றாந்தரமான கற்புடைமகளிர்போல், ஷை தேகோகமானது தனது ஷை வாக்கிய சிந்தனை உழைப்பு முதிர்ந்த பிறகானாலுஞ்சென்ற பின்னரேனுமிறவாவிடினும், அவ்வுழைப்பு முதிர்ந்த இறுதியிலேனுமிறக்குமாறும், அவ்வாக்கிய [illegible] கேட்டவன்பு [illegible]

இஃது இரண்டாவது சிந்தித்தலென்பது.

பரம சற்குருநாதன்பால் இவ்வனங்கேட்டுக்கிரகித்த அவ்வரிய வாக்கிய உபதேசத்தை நிலத்தில் நாட்டப்பட்ட தம்பமானது அசைவற்றிருக்க தக்கபடிசெய்வார்போல், தனது சிந்தனையிற்படிந்த இவ்வாக்கிய உபதேச அர்த்தமானது இலட்சியப்பிறழ்வாறும், விடயப்பராக்குகளால் கிஞ்சித்தும் பேதியாதிருத்தற்கு மனன உழைப்புக்களினால் இறுகச்செய்தலும்,

பசுக்குழாங்கள் பயிர்களை விரைவில் ஒன்றுபாதியாகக் கறித்துக்கறித்து விழுங்கியவற்றை மீண்டும் ஒவ்வொன்றாக வியத்தப்படுத்தி யென்றுமென்று ருசித்து விழுங்குவதுபோல், ஆசிரியாபால் இவ்வாக்கியாதியவரசங்களைப் பல்லாண்டும் கேட்டு உட்கொண்டவற்றையெல்லாம், தனித்திருந்து ஒவ்வொருரசத்தையும் தனது நினைவிற் கொண்டுவந்துகொண்டுவந்து அதனிலுழன்டாம் ஐயம்திரிபதுமாறு, ஒருவன் தாறுண்ட கள் முத்தியவைகள் தமதுபோதையாகிற வெறிவசத்திலிழுக்குமாறு போல், மனனமென்னும் வெறிவசத்திலிழுக்க அவ்வெறியில் விடாதழுந்தியிருத்தலாமென்க.

இஃது முன்றாவது தெளிதலெள்ளது.

இப்பரிபாகங்களப்பேதும் மாறாது மனனித்துமனனித்தித் தற்போதையாகிற வெறிவசப்பட்டுவருகின்ற நெடுநாள்று முதிர்ச்சியினால், ஒருவன் இரவு பொழுதுக்குக் கிஞ்சித்தும் சங்கிக்கப்படாது அருணன் உதயமாதற்கு முன்னர் விழியறகாலம் வந்துழித் தனது மனத்தெளிவும் அம்மனத்திட்பமும் வாய்க்குமாறுபோலும்,

ஆற்றின்கண் நீரெருகிவரும்ஞான்று ஓர்கடிகை அன்றி அரைக்கடிகைக்கு முன்ஞான்றே அவ்வாற்றின்மணல்சுளுக்குள் சலம் விரைவிற்செல்லுழி, அதனால் அம்மேல்மணல்கள் கொதளிக்குமாறுபோலும்,

ஞானப்பிரகாசமானது பூரித்துவருகிறதற்குச் சின்னாள் முன்னாகிய, இப்பரிபாகத்தின் மலமானது தனதெதார்த்தவடிவமாகவுமாகிய நிறமும் விளங்கவில்லையே என்னும் ஆராமையேயிட்டுருத்தலினால், தனது மெய்முழுதும் வாடியிருத்தலும், என்புகளானவை தத்தம் கட்டுகெல்லாம் நளாவுற்றிருந்தலும், இருவிழிகளிலும் மணற்றுகணிப்பல் மேலழுந்தி வெளிப்படுமாறு மேல் தாரைதாரையாக ஆனந்தநீர்பெருகுதலும், காந்தர்ப்பிலை முன் ஊருப்பூரியானது அத்னோடணைவதற்குச் சேட்டிக்குமாறுபோல் இன்னிவெளிப்படும் தனதெதார்த்தவடிவில் அணைந்துகலந்து விடுதற்குக் ஷை அம்மனமானது கொளிந்துகொளிந்து பலோட்சமாக உறைந்துகொண்டிருந்தலும், இப்பிரமாதத்துவ காரியம் அகன்றிடில் மீண்டும் எப்பிறவி வாய்த்துவிடுமோவெனப் பயகம்பனமுதலியவைகளுற்றிருத்தலும், ஓர் ஞான்று ஆரவாரித்தலும், இடையிடையே தனக்குக் கிஞ்சித்தும் தோன்றுதகளிப்புற்றிருத்தலும் அதாவது உன்னுங் களிப்பென்பது தான் இதுகாறும் மறக்கப்பட்ட தனது எதார்த்தத்தீர்ப்பையன்றி ஏனைய தீர்ப்பனைத்தும் முடிந்த தீர்ப்பன்றெனக்கனைந்து தன்னை அத்துவிதானுபவமாகத்தெளிந்து அத்தெளிவின்படியே நிற்றற்கு முன்னர்த் துவிதானுபவமாகவும் பின்னர் விசிட்டாத்துவைதானுபவமாகவும் தெளியவேண்டுவதும் அவசியமாகலின், இதுகாறும் பரிபாகப்பட்டுவந்த முதிர்ச்சியினால் முன்னர்த்தெளி

[illegible] ஷை கேட்டல் சிறந்ததல் இரண்டிற்கும் மேலாகியதாமென்க.

வழிபடுதற் கியைந்த துவிதம்.

துவிதமென்பது இருமையுடையன. அவை உயிர்கள் வழிபடுதற்கியைந்த அருஞானமகலாத துவிதமெனவும். அஃதகலும் அவிதமென்றுமாம். அருஞானமகலாத துவிதமென்பது சிருட்டிகளவும் திரிபியமென்றும் [illegible] டிருக்கு அதிட்டானமெனவும் திரிபியம் ஆதாரபூதமெனவும் வாச்சியார்த்தமாகவும் லட்சியார்த்தமாகவும் தெளிந்திலதாயினும், ஒர்வர்க்கு அறிவாக அறிவையாய் உளதெனவும் அவைக்கு அவர்க்கு [illegible] மகளாகிய பிரகிருதியும் அதனிற் சத்தமாகிய [illegible] மென்றும் உயர்ந்த மகன்மையுடையவாமென்க.

[illegible] ரூபனாகிய அருவுருவினனாகிய [illegible] மறுத்தல் [illegible] யாது? [illegible] ? மாகாயமுமாகப்பின்னர் [illegible] தல். [illegible] ரணம் [illegible] பரமாணுவுக்கும் உபாதானகாரணங்கள் [illegible] கொள்ளுமிடமே! அங்ஙனமாயின் [illegible] ? [illegible] ? [illegible] ?

பின்றி இவ்வுலகு எதார்த்தப் பொருளாயிருக்கின்றமையால், இதற்கு மேலே காரணப்பொருள் வேண்டுவதின்று. இருக்கின்றவதனால், இவ்வுலகு ஓர் சுதந்திரப்பொருளாகும் இச்சுதந்திரத்துக்கு மேல் நுண்ணும் ஓர் சுதந்திரப்பொருளுமாகிய இறைவனிச்சுதந்திரனை இவனிடத்தாகி உயிர்ச்சுதந்திரன் ஒன்றும் பரச்சுதந்திரன் ஒன்றும் ஆக நான்கு சுதந்திரப்பொருள்களாகின்றன. உயிர் பரமென்னு மிவை யனாதிச்சுதந்திரங்களுக்கு மேல் காரணங்களினால் ஏவப்பட்டாயினும் தமக்கு விருப்பத்து இருக்கின்றதற்கும் சுதந்திரம் விருத்தமின்று. இவ்வுலகம் பிரகிருதியினாலாகிய கிரியமாகிறதாகிய பிரபஞ்சமாகிய பொருளாகிறது. இது நிலைக்க உலகென்பது தனிப்பொருளா? அன்றி, முன்னின்ற காரியப்பொருளா? தனிப்பொருளானது, முன்னின்ற காரியப்பொருளினாலா, காரியப்படுவது முன்னிலை யாமையாலா? முன்னிலையாமையை காரியப்படுதல், அது எதுவுமின்றி யிருக்கின்றதா? காரணமாகையால் முன்னிருந்து பின்னாகுதலை யாமென்றதன்றோ? முன்னொன்றில்லாதது பின்னொன்றாகுதலின்றி வேறாகவேறு காரியமெனப்படுமது? முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமாகிய காரியமானால், அக்காரியம் தோற்றமாகாது நிலைக்கின்றதா? அன்றியிப்பொருளாக இருக்கின்றதா? வேறாகவே இருக்கின்றதெனின், பொருளாகவுமாக இருக்கின்றது முன்னொன்றும் பின்னொன்றும் இரு பொருளாகவுமாகாது ஒருபடி நிற்கவியாதிருப்பதாக்கும்! இஃது விந்தையினும் விந்தையாகிய விந்தை! காரியப்படுவதெல்லாம் முன்னொன்றாகவும் பின்னொன்றாகவுமில்லாமையாயின், அஃது இடைவிடாது மாத்திரமாகவே இருப்பெனப்படுகின்றது? ஓர் பொருளாகிறது பொருளாகவும், மற்றோர் பொருளாகிறது பொருளாகவுமிருக்கின்றதாக்கும்! அன்றியும், உலகமென்பது காரியப்பட்டபொருளாயின், உலகம் என்கிற இப்பெயர் அநித்தப்பெயரா? அன்றி அனித்தப்பெயரா? அநித்தப்பெயரெனின், எந்த அநித்தத்திற்கு உலகமென்கிற பெயர்? காணப்படுதலுக்கெனின், அஃது தோற்றுதலுக்கென்றாகின்றது. அத்தோற்றம் தொழிற்குணமாகின்றது. அத்தொழிற்குணமா உலகமென்று வழங்குகிறதற்குப்

பொருள் ? அல்லவே! இப்பெயர் அனர்த்தப்பெயரென்பதற்கு முரணென்னை ? ஆகலின், இருக்கின்றது மண்முதலிய பஞ்ச பூதங்களும் அண்டபிண்டங்களுமன்றோ? இவற்றுள் எது உலகெனப்படுவது ? எதுவுமல்லவே ! பஞ்சபூதமுதலியவைகளின் சேர்க்கையாகிய பலவின் சட்டவிகாரமன்றோ விருக்கின்றது? இச்சேர்க்கைக்கன்றோ உலகெனப்பெயர் வழங்குவது ? உலகென்கிறபெயரே அனர்த்தமாயின், சேர்க்கையுறாநிருக்கின்ற பலநாமரூபங்களுமா பொருளெனப்படும் ? படுமெனின், ஆராய்தலில்லாத மூடத்திற்கின்றி ஆராய்ச்சியாகிற விவேகத்திற்கு இலவை அன்மை இன்மை என்பதற்கியையாதிருக்கட்டுமே ! அற்றேல், இத்தூணென்பது இன்றாவெளிரை, தூணென்பது என்ன நிலைமையது? மேலேயிருக்கும் பரப்புமுதலியவைகளைச் சேர்க்கும்நிலைமையதெனின், சமக்குறுதொழிலுக்குத் தூணென்பதா ? அன்றிப்பொருளுக்குத் தூணென்பதா ? பொருளுக்கேயெனின், இஃது எப்பொருளெனப்படுவது ? உருட்சி நீட்டியாயிருத்தலெனின், அவை குணங்களாயிற்றே ! பொருளென்பதெங்கே ? ஆகலின், இக்குணங்களையுடையது யாதெனப்படும்? கற்பொருளெனின், கற்பொருளுக்குத் தூணென்கிறபெயருண்டா ? இன்றெனின், மற்றொன்றையைந்தது ? ஷை உருட்சி நீட்டிமுதலியவைகட்கெனின், பண்புப்பெயராகின்றமரீத ! பண்புத்தொழிலுமாயிருக்கின்ற இத்தூண் சுமந்திருத்தல்முதலிய அனுபவத்தால் உண்டெனவும், சொரூபத்தால் அறியவாவும் படுகின்றதேயன்றி, பொருளாகிறபது கல்லையன்றியில்லையே !

அன்றியும், இது தூணெனச் சுட்டிப்பரிசிக்கின், இச்சுட்டைப்பயப்பது ஷை கற்பொருளையன்றி வேறாயிருக்கட்டுமே ! இவ்வாறே எவ்வெந்நாமரூபமும் நமது அறியாமைக்குப் பொருளாகக்காணப்படுகின்றதே ! அதனையும் சுட்டிப்பரிசிக்கின் அதுவும் அவ்வச்சுட்டையும் கிருஷ்ணனும் ஏமாறப்போகின்றதே ! போகின்றதால் ஈற்றில் இருப்பு யாதெனப்படும்? அதனதன் உபாதானகாரணமன்றோ? இதுபோல், உலகென்கிற அனர்த்தப் பெயரை ஏற்றி நிகழ்கின்ற பண்புக்கும் தொழிலுக்கும் எது முதலெனப்படும் ? மாயையெனப்படுமெனின், அம்மாயை மயக்

கமெனப்படாதிருக்கட்டும்! எங்ஙனமெனின், அனைத்தும் பண்புந்தொழிலுமாகிய தோற்றலியாதகிரமாயிருக்கச் சத்தாகத் தோன்றுவானேன்? சத்தாகப் பார்ப்பதனாலெனின், அங்ஙனமுணரவது பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றன்றோ? அஃதன்றோ மயக்கமெனற்பாலது? இம்மயக்கந்தையன்றி மாயையென்பது ஏது? அதனை இத்தகையதென,

குறள்.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணப் பிறப்பு. என்றும்,

பிரபுலிங்கலீலை.

விருப்பு வெறுப்பாரு வாம்விட யங்கேசா
மருக்கு மயக்கமென் பதிலாமை
பரப்பிர மத்தியல் பார்ப்பதெமக்குத்
தெரிந்தருளென வுரை செய்து கதித்தான். என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

பேதமுறு புருவிய மாயை யாகும்
பெரிதுவருந் தியுமிரண்டுப் போகல் வேண்டுந்
தோதமுறு மேயறிவு மன்றி மாயைப்
பொருளதுவின் கணாரேனுப் புகலத் தோன்றி
லேதமறு மப்பதமே யிறவா வீடா
மம்மாயைப் பிறப்பிடமே தென்னால் வேண்டாரு
சேதமுறக் கொல்வழியே தென்று தேர்வாய்
சிதைவற்றா விதனியல்பு தெரியு மன்றே. என்றும்

கூறியிருக்கின்றன.

இவற்றால், மாயையென்பது மயக்கமென்பதற்கு மூலமெனின்? இங்ஙனமிருக்கும் மாயையை வேறாகக்கொள்ளில் அஃது பொருளெனப்படுமா? படுமெனின், இவ்வுலகம் என்னவெனப்படும்? இஃதும் பொருளெனப்படுமெனின், காரணமாகிறமாயையும் காரியமாகிற இவ்வுலகமும் ஓர் முதலென்பதா? காரியமென்பது முன்னாரன்றும் பின்னாரன்றுமின்மையையும்

காரணமென்பது அம்முன்பின்றொடு இடைஞான்று முண்மை யாயுமிருக்கின்றதன்றோ? இவ்வுலகம் காரியசத்துப் பொருளாயிருந்தாலிருக்கட்டும்! மாயையென்பது இவ்வுலகமாகக் காரியப்பட்டது பரிணாம பட்சமாகவா? அன்றி ஆரம்ப பட்சமாகவா? அதுமன்றி விவர்த்தபட்சமாகவா?

(க)-வது பரிணாமபட்சமென்பது ஓர்முதல் திரிந்து பற்றுமுதலாக இருப்பது, அது பாலென்பதுகெட்டுத் தயிராக இருப்பது,

(உ)-வது ஆரம்ப பட்சமென்பது—ஓர்முதல் மற்றொர் முதலின் ஆற்றலினால் குணவேறுபாடாகக் காரியப்பட்டிருப்பது. அது மட்பொருளானது கடமாகக் காரியப்பட்டிருப்பது,

(ங)-வது விவர்த்தபட்சமென்பது—ஓர்முதல் மற்றொன்றாகத் திரியாமலும் மற்றொன்றாற் றடுக்கப்படாமலும் தன்னாலே பற்றொன்றாய் முதல்போலத் தோற்றுவிக்கப்படுவது அதுக்கு மற்றொன்றின்றாலை அவ்வுபாதி வேறுபடாமலிருக்கத் தோன்றுவது. ஒருகுதிரை திரியாளாய் வினவிய இரவுப்பாகத்துக்குள் மாயையை வருவிக்கின்றோம்படியே? பாலென்பது திரிந்து தயிராவதுபோல் ஏற்றிடாமெனின், அந்தப்பால் தயிராகத் திரிந்தபின் மற்றொன்று பாலென்பதுவிலாமற்கெட்டுச் சாறுமென்றுமில்லாமைபோல் அம்மாயை உலகாகத் திரிந்தபின் மற்றொன்று அதுகெடப்பிச்சற்றும் பொருளின்றிப்போகுமோ? போகுமாயின், காரியப்பட்ட இவ்வுலகு காலவையையைப்படி மாறுகின்றது, எதனிடத்தே ஒடுங்கி எதுவாய்விடுகின்றது? மாயையின்கண்ணொடுங்கி அதுவாய்விடுகின்றதெனின், இங்ஙனங்கொள்வதனால், மாயையென்பது கெட்டு உலகாகக் காரியப்பட்டதன்று. அன்றாகவே, இவ்வுலகுக்கு மாயை பரிணாமோபாதானமுமன்று, மட்பொருள் குணவேறுபாடாகக் காரியப்படுகின்றதுபோல், அம்மாயை குணவேறுபாடாகக் காரியப்பட்டதெனின், அம்மட்பொருள் கடவடிவாகக் காரியப்பட்டதொன்று, அக்காரியமாகிய கடம் முன்னும் பின்னுமின்றித் தோற்றமன்மாத்திரமாகவும் சொன்மாத்திரமாகவுமே நிகழும் விவகாரிக சத்துக்கற்பனை யெனப்படுவது

போல், அம்மாயை உலகாகக் காரியப்பட்டிருக்கும் ஞானது, காரியமாகிய உலகு மூன்றும் பின்னுமின்றித் தோற்றுன்பாத திரமாகவும் சொன்மாத்திரமாகவுமு நிகழுய விவகாரிக சதுக்க கற்பனை யெனப்படுமே!

இதனுல், மாயையென்பது உலகாகக்காரியப்பட்டதன்று. அன்றாகவே, இவ்வுலகுக்குந் தான் ஏகம்போபாதானமுமல்லது கலிம்தின்கண் அரவு தோற்றுதல்போல், மாயையின்கண் இவ்வுலகு தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றதெனின், மாயையானது கெடாமலும் குணபேதப்படாமலும் இருந்தபடியிருக்கும் தன்மை இவ்வுலகு பிராதிபாலிக சத்தியிய கற்பனைத் தோற்றமமனப்படுமே! இதனுல், இவ்வுலகு மாயையின்கண் ஓர் முதலை போதமோற்றிக்கொண்டிருப்பதன்று. அன்றாயின், இவ்வுலகுக்கு அம்மாயை விவர்த்தோபாதானமு மன்றேயாம்.

இங்ஙனமிருக்க, இவ்வுலகம் அம்மாயையின் காரியமென்றெங்ஙனமேற்கின்றதது? உலகைக்கண்டு அதுமாயையின்றியமையாதது தெளியாய், வெறும் உபாதிகமாத்திரத்தால் மாயையின் காரியமென்று கொள்ளடகேயமாறி வேறன்று. இங்ஙனம் உபாதிக மாத்திரமாகவெண்ண, தருமு, முறைறுமாறுக வேயிருக்கின்றது. ஒரு மாயையைப்பொருளாகக்கொள்ளாது குணமெனக்கொள்ளக்கூடாதுமோ? மெய்யாயின், குணமென்பது ஓர் முதலினது தர்மமென்பர். அத்தர்மம் குணமாகவின், ஓர் முதலினது குணம் மற்றோர் பொருளாகக் காரியப்படுமோ? அங்ஙனம் காரியப்படுவதுமுமி, உண்மைப்பொருளாகவும் காரியப்படுமோ? ஒருண்மைப்பொருளே மற்றொருண்மைப்பொருளாகக் காரியப்படாதுமுமி, ஓர் முதலின்குணமா மற்றொருண்மைப் பொருளாகக் காரியப்பட்டு விடுமோ? மட்பொருளின் கணுள்ள கடசத்தியாகிய குணமானது கடகலசாதி பேதங்களாகக் காரியப்படுதல்போல், குணமாகிய மாயை காரியப்பட்டிருக்கின்றதெனின், மண்ணினபாலுள்ள சத்தியே கடமாகக் காரியப்படுவதாயின், அம்மண்ணுனது கடமாதிகட்கு உபாதான காரணமெனப்படாதிருக்கட்டும்! கடமாதிகளாகக்

காரியப்படுதற்கு அச்சத்தி சகாயகாரணமா யிருக்கின்றதே யன்றி முதற்காரணமாக நின்று தான் காரியப்பட்டதன்று.

அன்றியும், அயமானது அக்கினியின் சகாயத்தால் வளைதல் சுவிதல் முதலியனவாகக் குணபேதமாய்க் காரியப்படுகின்றதேயன்றி, டை அக்கினியானது வளைதல் சுவிதல் முதலியனவாகக் குணபேதமாய்க் காரியப்படவின்று. இவைகளைப்போல் மாயையானது சகாயமாய் நிற்க, இப்பஞ்சபூதபவுதிக முதலியனவாகக் குணமாய் ஏதோ ஓர் முதலிருந்து காரியப்பட்டிருக்க வேண்டுமே! இதுதுல், உலகுக்கு மாயைமுதற்காரண மன்றென்பதாகின்றது. இதறகென்செய்தும்! இதுதுல் மாயையை ஓர் பொருளெனக்கோடற்கும் குணமெனக்கோடற்கும் இயையாமல் இவளிரிபத்தும் மிக்க ஆபத்தாயிருக்கின்றதே! இவவாபத்து இருதலைக்கொள்ளியின் அகப்பட்ட எறும்புபோலிருக்கின்றதே! இதனுணை ஆபத்தில் நின்று திரிபதார்த்த நிச்சயம் காதிப்பது எவனெனியப்பெனின்றது! இம்மருட்சிக்குக் காரணம் யாதெனின்,

குறள்

அசர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. என்றும்,

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமெனை நைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. என்றும்,

பிறந்திருக்கின்ற மகாவாக்கியங்களைவேதபாகியர்களைவிட்டு, அவவேதமுதலிய சதுர்த்தசவித்தைகளாகிய சத்பிரமாணங்களையும் அனேகயுத்திகளாலும் இலட்சியார்த்த அனுபவங்களாலும் பலமுறையுமெடுத்தெடுத்து உணர்த்திக்கொண்டுவரும் அறிஞர்களாகிய ஆப்தர்கள்பால், நன்கு உன்னியுன்னித் தேராத தேயாமென்க.

அன்றியும், பொருளெனவும் குணமெனவும் இயையாத டை அநாதி சத்தாகிறமாயையும் அதன் அபேதகாரியமாகிற பாரமார்த்திக சத்துப்பொருளாகிய இவ்வுலகும் இவற்றோடு

அநாதிசத்துப்பொருளாகிய உயிரும பரமும ஆகிய இச்சதுர்ப் பொருளும கூறுபாடுடைததாகலின, ஒனறுளளவிடத்தில மற்றொனறு உண்டாயிருக்குமா? இராசுனரோ? இங்ஙனமிருக்கும இகநாறபொருள்களும எங்கிருக்கின்றன? ஓர் ஆதாரத்திலிருக்கின்றனவா? நானகாதாரத்திலிருக்கின்றனவா? நானகாதாரத்திலிருக்கின்றனவெனின, அங்ஙனாகு ஆதாரமும நானகு என்கிற கூறுபாடுபடாதிருக்கின்றனவாகலின, அங்ஙனாகும எந்த ஆதாரத்தில் விருக்கின்றமெனவருமே! ஆகலின, அங்ஙனமன்று ஷை ராரவொருளும ஓர் ஆதாரத்திலாமரூனே இருக்கவேணடிய நியமமானறது அவ்வாதாரத்தில ஆதேயங்களாகிய இச்சதுர்விதபொருளுகளுள ஆதியமுதலிய பஞ்சகோசமயமாகியும இருபபாகியுமுளள இவ்வுலகுகளு, எல்லையனறது இத்துணைத்தெனறேரவபபடிருக்கின்றதா? துல்லையனறோ? அங்ஙனமெல்லையினிய இவ்வுலகமும வியாபகநாயகமாயையும உயிரும பரமும ஆகிய ஓர் ஒவ்வொனறும எங்ஙனர கூறுபடாதிருக்கும? கூறுபடாதிருக்கின்ற இநநானகும எங்ஙனம வியாபகமுமிருக்கும? வியாபகமாயும கூறுபடுகையதாயுமிருக்கலாறு அவ்வியல்பவபடாதினை, கணடதுமாமிருக்கும வியாபகமுமுண்டா உண்டாருக்கின்றமாகுவிகாளவ, இக்கானகு ஒரு சரிக்கும அவ்வாறிடமானது யாதெனபபடும்? அத்தாறபடாருளாளுள பரிமெனகிறபொருளில ஏனைய மூனறுமிருக்கின்றனவெனின், இதுமுல இவைகள வியாபக வியாபபிய மெனபடுகின்றன இவ்வியாபக வியாபபிய சித்தாந்தம வேறேயிருக்கின்றதோ? அவ்வலலையில் தலையிட்டுக்கொளளுவானேன்? ஓர் பட்சதனகை சாதிகக்கப்போநதால மறறோர் பட்சதனதைத் தொடுகக்கொளளலாமா? துவைதம சாதிகக்கபோநதால, அப்பட்சத்திறபொருளுகள எதுதுணைபாயிருக்கினும அவைகள வெவ்வேறு கண்டதுவமாயிருககவன்றோ சாதிக்கவேணடும்.

துவைதமென்பதறகு வியாபக வியாப்பியம் சொல்லுமபட்சதில சீவாகள் மாயை உலகு ஆகிய இமமூன்றும அபபரதத்தில கறபனைகளாக வியாப்பியமா? அன்றிப் பொருள்களாகவியாப்பியமா? பொருளுகளாகவே வியாப்பியமெனின், இத

னால் பரமென்பது புரையுடைமையேற்கின்றதே! எங்ஙனமெனின், சீவர்கள் முதலிய ஒவ்வொருபொருளின் பரிமாணம் எத்துணை எத்துணையோ அத்துணை அத்துணைக்கும் அப்பரம்பொருளின்றாகலினென்க.

இதனாற் பரத்துக்கெனப்பொருள் கிடந்தித்துயின்றி அப்பரமானது புரையமயமாகிவிடுமே! அதாவது-சூனியமெனப்படுவது. அச்சூனியநிறைவில் இருந்தென்று சீவர்களுமுதலிய மூன்றும் என்னபொருள்களெனப்படும்? சூனியப்பொருள்களெனப்படுமன்றோ? இதற்கென்செய்தும்! இச்சீவர்கள்முதலிய மும்பொருள்களும் அப்பரத்தில் வியாபியமுற்றிருக்கினும் அதற்குத் தோடுபின்றாய் என் இன்று? இடமாயிருப்பதோடு இம்மூன்றுக்கும் உள்ளும் இடையும் வியாபித்திருக்கின்றதாலெனின், ஒவ்வொருபொருளுக்கும் இம்புறமும் பற்றோர்பொருள் நிறைவுறாமலிருக்கினை, அநந்தரவையன்றி அநந்தரவைக்கு தனபால் எஞ்சும் பொருள் தோற்றமாயிருக்குமா? அன்றி ஓர்வுருவமாயிருக்குமா? முதலாயினாரே! அஃதுமெனில், அப்பரம்பொருளை மூன்றிற்கும் நீங்காமல் வியாபியாநின்றிருக்குமாயின், ஒருவியாபகத்தையேற்கும் இம்மூன்றுமே கற்பனைகளெனப்படுமென்றி மும்பொருளெனப்படுமா? படாதாகுமி, துவைதமென்பது இல்லாததாகி இயல்கின்றதோ? துவைதமென்பது எவ்வாறாகிலும் இல்லையெனப்படுதலே யாகுக்கெனக்கூடே! அங்ஙனமின்றித் துவைதாதுவைதமென்பனவுங் கடந்து சதுர்ப்பிரமாணங்களாயிருக்கின்றதே! இவைகள், துவைதாதுவைதமாகுமோ? சதுர்ப்பொருள்களெனும் இருக்கின்றன்றோ! அவைகள் பேதித்திருக்கின்றனவெனக்கொண்டு, துவைதமெனக்கூறலாம். அங்ஙனமும் பொருளாகாவிலையே! இவற்றுள், மும்பொருள்களுள் சுகமென்கிற ஓர்பொருள் விபரீதப் பிரத்தியட்சமாயும், சீவர்களென்கிற ஓர்வகுப்புப்பொருள்கள் விபரீதாநுமான அனுமானமாயும், மாயையெனுமபொருளும் விபரீதத்தோற்ற அனுமானங்களாயு மிருக்கின்றனவே! இதனால், எங்ஙனம் துவைதமெனப்படும்? ஆகலின், துவைதமென்பது இஃதென்றென்க. அறிஞர்களால் புராதனமாயேற்கப்பட்டு வருகின்றதேயெனின், இத்துவைதம்

சுத்திசானுபவத்தை மறுத்து வழிப்படுத்தற்குக் சுற்றிக்கப்பட்டதேயன்றி, மனமானது அயல்போதமின்றித் தற்போதமாதற்காக முன்னானதே தெளிந்திருத்தற்கேயைத்தத்துவைதம் வேறேயிருக்கின்றது. அஃதென்றே இணைக்கமாகியது? இதுகாறுங் கூறிய இத்துவைதம் இணக்கமன்றென்பதற்கு உதாரணம்,

பிரபுலிங்கலீலை.

ஆய்சா கியகெஞ் சுடையார்க் குத்
தாமே சிவமாந் தோன்று மால
ஐதா கியபொஞ் சுடையாக குத்
தெளிய வபேத மிக வினறி
வேதா கமங்கள் விளம் பிடினும்
விளங்கா தெனமும் வேறென் றுமு
வாதா லறிவ ரவர் மாயை
மயக்க மயங்கு மறிவி னார். என்றும்,

அந்தாவிதக்கலிவெண்பா.

ஈசன்மேனி யானவேறென் றெண்ணுகின்ற வாகலை
சீவிக் கனவு சினையெனறு—ரைகையொடு
வேத முடிவறிந்த வேதியனைக் கூடெனறுன்
பேதநிலை யெல்லாம் பிரியென்றுன். என்றும்.

வைராக்கியசதகம்.

புகலரும் பரப் பிரமமாய் கடறவிற்
புணர்பரை இறை யீசன்
சுகமொ டாருயி ரெனுநுரை யாதிக
டந்துமாற் றிடுமென் றே
பகரு நான்மறை யெவிலதி லெதையெதைப்
பற்றுவாம் விடுகிற் பாரு
சுகசொ ரூபமே யனைத்துமென் றகற்றுதி
துவிதபா வனைகெஞ் சே. என்றும் கூறியிருப்பதனுற்காண்க,

இஃது

வழிபடுதற்கியைந்த விசிட்டாத்துவைதம்.

இவ்விசிட்டாத் துவைதமானது ஷை மசாவாக்கிய சதுட்டயத்தில் எந்த வாக்கியத்துக்கியைந்ததெனின், தத்துவமசி வாக்கியத்துக்கியைந்தது. அது தத் என்பது அதுவெனவும் துவம் என்பது குணமெனவும் அசியென்பது ஆனாயெனவும் பிரிக்கப்பட்டு வழங்குகின்றது. அவற்றுள், அது எனபது பரமெனவும் அதாவது பரமாத்மாவினதுவெனவும், குணமென்பது தர்மமெனவும் அதாவது பரத்தினது தன்மையாகவெனவும், அசி என்பது ஆனாயெனவும் அதாவது நீ அவனாகிறாயெனவுமாம். அங்ஙனமிருத்தல், பரத்தினது தாமமாக இருக்கின்றாயெனக் கொள்ளப்பட்டது. அவ்வாக்கியம் தனது நடுப்பதத்துள் இடைப்பதமாகிய துவமென்பதற்குத் துவைதிகள்போல் நீ வேறாய பொருள் கொள்ளாது, தர்மமெனப் பொருள்கொள்ளாது முன்னாயிருக்கின்றதாகவெனின், தஸ்யாபாவ சதுவம் எனறுரைக்கின்றனர். அவை தஸ்யா எனபது பரமாத்மாவின் பாவ என்பது தாமமாக இருக்கின்றாயென ஆகின்றன. ஷை துவைதப் சதுதிலமதிழுகம் பவனவாயெனப் பழி நிலவிருப்பதாகவின் இடையில் போல்வனவாகிற உயிரை உருப்பு குணறியிருக்குமாறுபோல், இங்கு தத்துவம் என்கிறபதத்தில் ந் எனகிற எழுவாயாகுனறி துவமென்கிறது தர்மமெனப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றதெனக. அங்ஙனமெனின், பிராமணத்துவம சங்யாசத்துவமென்றாழி, துவமென்பது தாமமென்றாயதுபோலெனக. ஆகவே, சேதனாசேதனமிரண்டும் பரமாத்மாவினது தர்மமெனப்பொருள்பட்டன. இதனை நன்கு விசாரித்துணர்பவர்க்கே வெளியாகுமென்க.

எவ்வாறெனினின், விசிட்டாத் துவைதமென்பதற்குப் பொருள் கூடியிருக்கிற அத்துவைதமா? அன்றி மேன்மையாரன அத்துவைதமா? மேன்மையாகிய அத்துவைதமெனின் தாழ்மையாகிய அத்துவைதமொன்றிருக்கவேண்டுமே! இவற்றால் அத்துவை

தமெனபது இரண்டாகின்றன இரண்டு அத்துவைதமிருக்கும் கால,இரண்டு துவைதமிருக்கவேண்டுமே! அவை என்ன துவை தங்களெனப்படுமெ? ஒன்று கூடாத் துவைதமும் மற்றொன்று கூடுந்துவைதமுமாகுமன்றோ? ஆகவே, மேனமையாகிய அத்து விதமெனபதற்கு பொருளென்னை? அத்துவிதம் அத்துவிதமெ னனின, அஃது இரண்டற்றிருக்கின்றதெனபபொருள படு கின்றது! இரண்டற்றது எனபதில் இரண்டெனபது எவை? பரமாகமாவும் சேதனசேதனப பிரபஞ்சமுமெனின, இவவி ரண்டுமற்றதே அத்துவிதமெனப பொருளபடுகின்றது. இத ஞல பரமாத்மாவாகிய குணியும பிரபஞ்சமாகிய குணங்களு மற்று கைகளுமில்லாதது அத்துவிதமெனறாலது? இது மேலான அத்துவிதமா? அல்லவே! அங்ஙனமன்று, குணியாகிய பரமா த்மாவைவிடுக்கு குணங்களுமற்றுமாகான சேதனசேதனங்களை பிரபஞ்சமெனகின்றபடி அத்துவிதமெனின, இதனால, குணிகுண மெனறுக துவைதமாகுமன்றோ? இல்லையே! குணிகுணமாகியது வைதம சத்தியமாயிருக்க, இவறறை அத்துவிதமெனபது கருவி காரணகைகளை உபவணகாரணகையெனபது போலாம. அத்துவிதமெ னபது நான்குவிதமாயிருக்கின்றதே! அந்நான்கு விதத்துள, இ வவத்துவிதம் நான்கேயல்லவே! அந்த நான்குள, மூன்றிருக் கால முன்னும் ஏகாத்துவிதமெனப்படுமெ? முடிவில, பிரகாத்துவிதமாயுள, அதுகாறும நான்குவித அத்துவிதமு முணமேடாகலின, துவைதமானாலுவிதமாயில்லாதிருக்கட் டுமெ? அந்நான்குவித மெனபதெங்ஙனமெனின, காரணகாரி யமகுணிகுணமபிரபபபிரதிபிமபய அபசாமசிகமெனபனவாம. அவறறுள காரணகாரியமெனபது மடகடம தூறபடம எனப னவ,குணிகுணமெனபது நீலோறபலமாகருவகுகுயில என்பன பிரப பபிரதிபிமபமெனபது வானகதிர நீர்க்கதிர முகம முகச்சா யை என்பன, அபசாமசிகமெனபது நீரத்தரகம ஆலாங்கட டி என்பன.

ஷை (க)-வது காரணங்களாகிய மடபொருளும் நூற்பொ ருளும் காரியங்களாகிய கடப்பொருளெனவும நூற்பொருளெ னவும் படுமோ? படாதனறோ?

இங்ஙனமே (உ)-வது குணிகளாகிய உற்பலப்பொருளுக்குபிறிதொருளும் குணங்களாகிய நீலநிறமெனவும் கருநிறமெனவும்,

(ங) வது பிம்பகைளாகிய சூரியப்பொருளும் முகமாகிய பொருளும் சலசூரியப் பொருளெனவும் ஆடிமுகப் பொருளெனவும்,

(ச)-வது அங்கமாகிய கிரியாப்பொருள் அங்கிகளாகிய ஆலயாதி பொருளெனவும், ஆலயக்கட்டிடம் பொருளெனவும் யிருமா ? படாதன்றே ? இங்ஙனமிருப்பதால், காரணகாரியமுதலிய இந்நான்கு வகுப்புக்களுள் ஒவ்வொன்றும் நுவைதமானப்பாலியா ? அன்றி அத்துவிதமெனப்படுமெனப் பன்னாமற்றிருமென்பபடாதிருக்கின்றதால், இவைவதுக்கு மூன்றெனலாமோ ? ஆகலின், இத்தனைவகையிலும் சாதாரணமான காரணம் குணி பிம்பம் அங்கம் ஆகிய இந்நான்கையுமன்றி காரியம் குணம் பிரதிபிம்பம் அமைவிடம் ஆகிய இந்நான்கு மின்றெனவும், காரியமுதலிய இந்நான்கும் ஷை காரணமுதலிய அந்நான்கு மன்றெனவுமாகத் தெளியுமியல்பினவே விட்டுவிடாலக்கணையாம். இந்நுலகச்சணையே அத்துவிதமென்பதற்கு முரணின்றது ? இன்னாகவே, ஷை காரணமுதலிய மன்றும் காரியமுதலியனவாகிய எல்லாமாயும், அவைகளாகிய அல்லவாயுமாயிருக்கின்றன. அத்துவிதமென்பது எல்லாமாயும் அல்லவாயுமாயிருக்கிறதெனிற்றுஸ்லக்கணை விட்டுவிடாதலக்கணையாயிருக்கவிருக்கிறதாத் துவிதமெனப்படுவது என்னவெனப்பிறிதும் ? விடாதலக்கணையெனப்படுமன்றோ ? இவ்விரண்டும் விட்டுவிடாதலக்கணையும் விடாதலக்கணையுமாயின், ஷை துவிதமென்பது என்னவெனப்படுமோ ? விட்டலக்கணை யெனப்படுமன்றோ? இவ்வத்தியாயத்திற்குமுன் அத்தியாயத்தில் துவிதமென வழங்குவதும் இவ்வத்தியாயத்தில் விசிட்டாத்துவிதமென வழங்குவதும் பொருந்தாதிருக்கின்றனவா ? இல்லையே ! இல்லவாநிற்க.

விசிட்டமென்பதற்குப் பொருள் கூடியிருக்கின்றதென்பதா ? அன்றிக்கூடாதிருக்கின்றதென்பதா ? இவ்விருபகத்துள்

கடைப்பதும் அத்துவிதமென்றாகின்றதால், எங்ஙனம் முதற்பதம் கூடியிருக்கின்றதெனப்படுமெனின், அக்கடைப்பதம் துவிதமாயிருப்பதை அத்துவிதமாகக் கொண்டதலையன்றோ, கூடியிருக்கின்றதென்னு முதற்பதம் மேன்மையைக் கருற்பாலதெனக்கொண்டு மேன்மையாகிய அத்துவிதமென வழங்கப்படுகின்றது? இதனால், விசிட்டத் துவிதமெனப்படாது விசிட்டாத்துவிதமெனப்பட்டதாகும்! அங்ஙனமாயின், பரமாத்மாவை வியாபகப்பொருளென்பானேன்? ஓர் பொருள் வியாபகமாயிருக்கின்றதாயின், அவ்வியாபகம் எதற்கென விளைவுறுமன்றோ? அதுபோல, பரமாத்மா எதற்கு வியாபகமெனப்படும்? சிற்சடமாயுள்ள பிரபஞ்ச பொருள்களுக்கெனின், இதனால் பிரபஞ்சப்பொருள் வியாப்பியமாகின்றன. ஆகவே, பிரபஞ்சம் பரமாத்மப்பொருளென்றாமே! கூடாதெனின், பரமாத்மாவுக்கு இப்பிரபஞ்சம் வேறுபொருளன்றாமே! அங்ஙனமும் கூடாதெனின், ஏனகூடாது? இவை பரமாத்மாவின் தன்மைகளாமெனின், அவையவை குணமென்றுமைகளாயிருத்தல். இக்குணங்களுக்குக் குணிப்பொருள் பரமாத்மாவன்றோ? பரமாத்மாவுணியர் சிற்சடப்பிரபஞ்சம் குணங்களுமாகின்றன. இச்சிற்சடப்பிரபஞ்சம் பரமாத்மாவிற் கூடியிருக்கின்றனவா? அன்றிக் கூடாதிருக்கின்றனவா? அறிவது—பரமாத்மாவைவிட்டு அஃதலாவிடத்திருக்கின்றனவைகளா வென்பது. பரமாத்மாவிற் கூடியே இருக்கின்றனவெனின், அதனால் துவிதமென்றாலதா? அன்றி அத்துவிதமென்றாலதா? அத்துவிதமென்றாலதெனின், ஷை காரணகாரியமுதலிய ஐந்து விதங்களில் இஃதென்ன அத்துவிதமெனப்படும்? மேல் அத்தியாயத்தில் சுசாதிகம் விசாதிகமுள்ள துவிதமும், இவ்வத்தியாயத்தில் இஃது அச்சுசாதிக விசாதிகமின்றிய சுகதபேதமென்னும் கூடியிருக்குந்துவிதமுமாகின்றன.

அங்ஙனமன்று, இஃது அத்துவிதமேயெனின், பரமாத்மாவோடு சிற்சடங்கள் பிரிவற்றிருத்தலால் அத்துவிதமாகின்றது. இவைகள், வியாப்பிய மூற்றிருத்தலால் என்னவெனப்படும்? வியாபக வியாப்பியம் ஏற்குங்காலும் கூடுந்துவி

தமும், அங்ஙனமின்றி ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி வெவ்வேறிடத்தது என்றேற்றுங்காலும் கூடாத்துவிதமுமாகுமன்றே?

அன்றியும், வியாபக வியாப்பியமென்பது இருவகைத்தாயது-அவை ஓர் பொருளின்கண் நின்று நிகழும் சினை குணம் தொழில் இடமென்றும் வியாப்பியமும், அவற்றால் அவ்வொருள் வியாபகமுமாகின்றன. அவை சாத்தனது உறுப்பும் நிறமும் தொழிலும் போல்வன. ஷை பொருளின்கண்ணே நின்று நிகழும் மற்றொரு பொருள் இடம் காலம இம்மூன்றும் வியாப்பியமும் அதனால் அவ்வொருள் வியாபகமுமாகின்றது அமைசாத்தனது ஆண்டையும் சினையும் ஆயுளும் போலவன. மூன்றானது கூறிய சினை குணம் தொழில் என்றும் நிகழ்மையாகிய வியாப்பியமும், பின்னானது கூறிய பொருள் இடம் காலம் மூன்றும் நிகழ்மையாகிய வியாப்பியமுமாய இவ்விருவகை வியாப்பியங்களில் எது கூடுமாறுவிதமென்பதும்? எது கூடாத்துவிதமென்பதும்? தற்நிகழ்மையாகிய வியாப்பியம் கூடுத்துவிதமாம் பிறிதினிகழ்மையாகிய வியாப்பியம் கூடாத்துவிதமுமாகின்றன இவ்வுண்மைப்போல், பரமாணுவும் அற்சடமாகவுள்ளது என்னாதுவிதமென்பதும்? பரிமாணுவிலமென்பதனாலோ? மேனமையான அத்துவிதமென்பதனாலோ? பொருளென்னுகே? அத்துவிதமென்பதுஷை காரணகாரியம் குணிகுணமுதலிய துவிதம்பகுபட்டிருத்தலன்றோ? கூடியிருக்கின்ற துவிதம் எல்லாம் இருபுதவகளின் இடைக்கண் ஆகாததை வருவித்து இதுமடமொழிச்சாதிகளில் ஒன்றென மயங்கி விடுதலாகாத்துவிதமென்னலாமா?

இன்னுமன்றியும், சேதனாசேதன உலகம் பரமாத்மாவின் குணபேதங்களாயிருக்கின்றமையின், இக்குணபேதங்கள் விகாரமென்பதுமா? அன்றிச் சுயம்பேதம்பெறுமா? சுயம்பேதம் பெறுமெனின், சமஷ்டி வியஷ்டிகளாகக் காணப்படுவனவைகளுள் ஒன்றேனுமுண்டா? இல்லையே! இருக்கின், காரணகாரியங்கடத்தாயிருக்கட்டுமே! ஒவ்வொன்று காரியமாயினும் ஒவ்வொன்று காரணமாகவேனு மிருக்கின்றதன்றோ? அவைகள்

சுயம்பென்பதற்கு முரணென்னையெனின், எதெதுகாரணப்படுகின்றதோ அதுவும் மேலொன்றுக்குக் காரியமெனப்படாதிருக்கட்டும்! அங்ஙனமில்லையே! முற்றும் காரியமயமாயிருக்கின்றதே! எங்ஙனமெனின், பிருதிவிக்கு வித்து காரியமாயும், அவ்வித்துக்கு அங்குரம் காரியமாயும், அவ்வங்குரச்சிற்கு இதழ் காரியமாயும் அவ்விதழுக்குச் சாகை காரியமாயும், அச்சாகைக்குத் தளிர் காரியமாயும், அத்தளிருக்கு அரும்பு காரியமாயும், அவ்வரும்புக்குப் பிஞ்சு காரியமாயும், அப்பிஞ்சுக்குக் காய் காரியமாயும், அக்காய்க்குக் கனி காரியமாயும், அக்கனிக்குப் பழஞ்சு காரியமாயும், அப்பழஞ்சுக்கு நூல் காரியமாயும், அந்நூலுக்கு ஆடை காரியமாயும், அவ்வாடைக்கு அலங்காரம் காரியமாயும், அவ்வலங்காரத்திற்கு திருப்தி காரியமாயுமிருக்கையினால் இங்ஙனமே ஏனைய மூலவிகாரங்களும் அபாவத்தை மேற்கொண்டு உதித்து மூலவிகாரம் முதலாகத் தோன்றுகின்றன. இவற்றால், சர்வமும் காரியமயமேயன்றிக் காரணமென்பது எதுஎன்றும் எவ்விடத்தும் இல்லையேயில்லை! இங்ஙனமிருக்க, யம்பெனப்படுவது ஏது? இனிமேலின், சர்வமும் விகாரமென்பதற்கு முரணின்றென்க.

அன்றியும், இவ்விகாரங்களனைத்தும் அசுத்தமெனப்படுமா? அன்றிச் சுத்தமெனப்படுமா? சுத்தமென்பதற்குத் தோடமெனனையெனின், காரியமாகிய விகாரமென்பது சுத்தத்துவமாகுங்கால் தோடமாகி, நிர்விகாரமென்பது அசுத்தத்துவமாக்கும்! ஆங்காங்கும் தொழிலும் பண்புமாயுள்ள அனைத்தும் விகாரமாயும், அசுத்தமாயுமிருப்பதன்றோ? இங்ஙனமிருக்கு மனைத்தும், மாறுந்தகையதன்றோ? ஆகலின், அநித்தியமென்பதற்கு முரணென்னை? மாறத்தகையவை கண்டிதப்பொருள்களா? அன்றோ? கண்டிதப்பொருள்களாகின்றவே! கண்டிதமாகிய இவ்விகாரங்களனைத்தும் அதிருப்தியைத் தரற்பாலனவா! அன்றித் திருப்தியைத் தரற்பாலனவா? திருப்தியைத் தரற்பாலனவெனின், இதுகாறும் பிரமன் முதலிய சர்வ உயிர்களில் எவ்வுயிர் திருப்தியடைந்தது? சிற்றின்பமென்னும் திருப்தியையேனும் பெற்றிருக்கின்றதேயெனின், அஃது நிலையற்றதாக

லின் போலியின்பமாகின்றன ஆகின்றதால், அவவவவின்ப மும் ஈற்றில் துக்கமாய்முடிகின்றது முடிவதால், ஷை தொ ழிலும் பணபுமாகிய குணபேதங்கள் விகாரம் அசுத்தம் அநித தியம் கண்டம் துக்கம் ஆகிய இவைவகுதுவித விபரீதமும் உற் றிருக்கின்றன, உற்றிருக்கு மிவைகள் எந்த முதலை உடைய ன? பரமாத்மாவாகிய முதலையுடையனவனரோ? நீலோற்பலம் செந்தாமரை யென்புழி, நீலநிறமும் செம்மைநிறமும் எவ்வமுத லையுடையன? எந்தமுதலையும் உடையனவனறெனனலாமோ? அவவவர்றிறகு முதல் புடபமனறோ? அனைவபோல, ஷை குண பேதங்களாகிய விகாரமுதலியவைகள் பரமாத்மாவை உடை யனவாயின, இவற்றையுடைய பரமாத்மா எனனவொனப்படும்? கற்பனையுடைய மனப்பிரனறோ? அப்பரமாத்மா நிர்விகார மாயும், சுதந்தரமாயும், நித்தியமாயும், அகண்டகுணமாயும், இனனவுள அனந்த இலகணங்களையுடையதாயுமிருப்பதால் விகாரமுத லியவைகளை புறகாதெனனின், இவவிகாரமுதலிய அசுத்தகுணங் களை ஏற்குமுதல் எது? பிரகிருதி எனகிற மாயையியலினை, அம்மாயையானது பரமாத்மாவுககு வேறுபடாருளாகும்! ஆ கவே, கூடாத்துவிதமொனறு இருக்கின்றதாகும்!

அனறியும், மாயை எனகிற ஓரபொருள் தனிர பறவற் றிறகு அபரமவியாபகமாகும்! இஃதுறல அவைப்பாகக கூ டும் துவிறமும் அவைப்பாகக் கூடாத துவிதமுமாகின்றனவே! ஷை சேதுரு சேதன விகாரமுதலியகுணங்களோடு அபரிமிதுதி யும் குலைப்பகுதியனறோ? யாவும் தமமுலைக் குணபேதங்க ளாகலின, அப்பரம் சாவயியாபக மெனப்படுகின்றது. இசசர் வமாகிய விகாரம் அசுத்தமுதலியவைகளையுடையது பரமாத் மா ஆகலின, அப்பரம் விகார முதலியவை யென்பதற்கு முர னின்றுமிமனக அவகுணமன்று,

திருமழிசைப்பிரான்பிரபந்தம்.

தன்னுளே திரைத்தெழுந் தரங்கவெண் டடைந்தட்ல்
தலையுளே திரைத்தெழுந் தடங்குகின்ற தன்மைபோல்

நின்னுளே பிறந்திறந்து நிம்பவுஞ் சரிப்பவு
நின்னுளே யடங்குகின்ற நீமைநின்க ணின்றதே

எனக்கூறியிருக்கின்றதால் அப்பரத்திற்கு மென்னதோட மிருக்கின்றது? சலவியாபகத்தில் நின்றெழுகின்ற அலையாதி களால் அச்சலம் விகாரமுதலியபவைகளாயிற்று? அதுபோல், பரமாத்மா இருக்கின்றதாமெனின், அலையாதி விகாரங்களாற் சலப்பொருள் விகாரமெனபதற்கிபைந்ததன்று? எனெனின், அவ்வலையாதிகள் ஓர் முதலன்றாகுமெனின்க. எங்ஙனமெனின், பிராதிபாலிக சத்தெனவும் விவகாரிக சத்தெனவுமிரண்டாம். அவற்றுள், பிராதிபாலிக சத்தெனபது தனக்கெனக் கிஞ்சித் தும் பொருளின்றிக சொல்மாத்திரமாயும், தோற்றல்மாத்திர மாயுமிருக்கின்றது. அது கயிறாரவுபோல்வது விவகாரிக சத தென்பது ஐம்புலனுடனம அனுபவித்தற் கியைந்ததுபோலிருக் கின்றது அது சலனாதிவிகாரம களவின் விகாரமுதலியனபோல வது அலையாதிகள் சலப்பொருளேயன்றி ஓர் முதலெனப்படுமோ? படுமெனின், சலத்தையன்றி வேறுற்றிருக்கவேண்டும்! வேறு ற்றிராவிடினும், அச்சலத்தின்கண்ணே நின்று நிகழுகின்றன வெனின், ஒருவன் அலையால் மோதப்பட்டு நிழல்சலப்பினறி அலைபடாரிக மாத்திரங்காணிருக்கின்றதாக்கும்! அலை மோதும ருங்னனது, சலம் எங்ஙனப்பாயிற்று? இருப்பது சல இருப்பின்றித் தோற்றன்மாத்திரமாய் நிற்பது அலையுமாகின்றதே! இருக கின்றதால் இவ்வலையாதிகள் எனனை சத்தெனப்படும்? இருப் பின்றித்தோற்றலவதால் பிராதிபாலிகசத்தும், இத்தோற்றம் ஐம்புலனுடனபவதற்கியைந்ததுபோலிருத்தலால விவகாரிகசத் துமாகின்றன. இங்ஙனமே, பரமாத்மா யதார்த்தமாயும் ஷை பிரகிருதிமுதலிய சர்வவியாப்பியங்களும் சொல்மாத்திரமும் தோற்றன்மாத்திரமுமாயுமாகின்றதே! ஷை திருமழிசைப்பி ரான திருவாக்கு அத்துவிதிகளுக்கு இணக்கமாயிருக்கின்றதே! அஸத நாம ஏன் எடுத்தாளவேண்டும்? நாம் ஆளவேண்டியது பரமாத்மாவைச் சர்வவியாபகமெனவும், அவ்வியாபகத்தில் வி யாப்பியமாய் நிகழும் பிரகிருதிமுதலிய சேதனாசேதன மனைத் தும் குணபேதங்களெனவும், அன்றியும் அவை எதார்த்தமென

வுமன்றோ? இங்ஙனமிருக்க, அவியாதி திட்டாந்தம் வருவித்த தென்னை? பரமாத்மா சொரூபம் கற்பனைகளுக்கு வியாபகமெ னச்சொன்னால், அவ்வியாபகம் இன்னிதேனும் இழுக்குறுமா? எதார்த்தங்களுக்கு வியாபகமெனச்சொன்னால் அவ்வியாபகம் புலையுடைமையாய் முடியுமே! குணபேதங்களுக்கு வியாபக மெனச்சொன்னால், அவ்வியாபகம் அக்குணபேதங்களுக்கு வரும் இன்பதுன்பம் இறத்தல் பிறத்தல் முதலியவை அப்பர மாத்மாவுக்கே வாய்க்குமே! ஏனெனின், குணங்கள் ஒருமேனி முத்லாகாமையினாலென்க.

குறள்

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

என்பதற்கு விருத்தமாக உணர்ந்து, அதாவது-'எப்பொரு ளெத்தன்மைத்தாயினு மப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவெனக் கொள்ளாமல் எங்குமுள்ளனமுணர்ந்து அப்பரமாத்மா இழிவுறுமாறு செய்தம்மாயையாம் புலைமகன்றோல் இல்லாப்பழியை உள்ளதாகச் சாதிக்கிறதிக்கொடியிப்புலையதுபோலாம். அன்றியும்,

நாலடியார்.

தெளிவிலார் நட்பில் பகைகொள்ளு சாதல்
விளியா வருநோய் ஞானாறு—லளிய
விகழ்தலிற் கோற விளிந்தே மற்றில்ல
புகழ்தலின் வைதலில் நன்று.

என அறிஞர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். என்னை! சுசாதிகம் விசாதிகம் சுகதபேதமெனனும் வஸ்து பரிச்சேதமின்றிய சுயம்பிரகாச வஸ்துவுக்கு, அறிஞர்கள் முனிவுறச்சாதிகமும் விசாதிகமும் இருப்பதாகக் கற்பித்துத் துவிதபட்சம் சாதிப்பதுபோல், நாம் ஜெ சாதிகம் விசாதிகமிரண்டும் அவ்வஸ்துவினது குணபேதங்களென்றச் சுவகதபேதம் சாதிக்கின்றதும் அவ்வஸ்துவுக்கு இழுக்கென்பதற்கு முரணென்னை? வஸ்துவென்பது எங்ஙனமிருக்கவேண்டுமெனின், ஒப்பு உயர்வு தாழ்வு என்னுமிம்மூன்றுமின்றியதாயிருக்கவேண்டுமென்க.

அங்ஙனந்தெளிதற்கன்றோ ஷை காரணகாரியமுதலிய அபேதவாத மிருக்கின்றன? அக்காரணகாரிய முதலியவைகள் இறந்து தானேதானாய்த் தெளிந்திருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனம் தெளிதற்கு முன்னாள்று துவிதாநுபவ சோபானமும் விசிட்டாத்துவிதாநுபவசோபானமும் வந்திருக்கின்றன! இதுகாறும் கூறிப்போந்த இந்துவித விசிட்டாத்துவித மிரண்டும் உயிர்கள் வழிபடுதற்கியைந்த சோபானங்களேயன்றி, இவைகள் சித்தாந்தமன்று. சோபானங்களாமோவெனின், தானேதானாகத்தெளிவிதற்கியைந்து துவிதம் விசிட்டாத்துவித மிரண்டுமே நீர்ந்தவுடையவும் அன்றென்பதாயின், பரதத்திற்குப் பரிணாமத்தோடமும் விகாரமுதலிய தோடங்களும் செய்விக்கும் இத்துவித விசிட்டாத்துவித மிரண்டுமா சித்தாந்தமெனப்படும்? பரமென்பது எங்ஙனமிருக்கச் சம்பந்திக்கின்றவாறென. ஜாதி விசாதி சுகதுபேதமென்னும் மூன்றும் கலிற்றினகண அரவு போலிருக்கச் சம்பந்திப்பதாமென்க. தானேதானாகத் தெளிவிதற்கியைந்த ஷை துவித விசிட்டாத்துவித மென்றெங்ஙனமெனின்,

அவிவிரண்டில் (இஃது எதார்த்தநுவிதம்).

பதி பசு பாசம் என்னும் மூன்றில், பதியும் பசுவும் சித்துப் பொருளும் பாசம் சடப்பொருளுமாயினும், இவை அறியப்படும் பொருள்களா? அன்றி அறியப்படாப்பொருள்களா? பாசம் சடமாகலின், அறியப்படும் பொருளாகும். பதியும் பசுவும் அறிவுப் பொருளாகலின் எங்ஙனம் இவை அறியப்படுகின்றதெனின், பதி ஒன்றுளதென எங்ஙனம் ஏற்கப்படுகின்றது? பாசமாகிய பிரபஞ்சத்தாலெனின், அங்ஙனம ஏற்பது அணுமான அளவையெனப்படும். படினும், அவ்வளவையால் அறிந்து ஏற்பது எது? உயிரெனின், அவ்வுயிரால் அறியப்படுகின்றதன்றோ? பாசமாகிய பிரபஞ்சம் இந்திரியப்பிரத்தியட்சமும் பரமாகிய வஸ்துமானதப் பிரத்தியட்சமுமாகின்றன. ஆகவே, இவ்விரண்டும் திரிசியப்பொருள்களென்பதற்கு முரணில்லையே! இல்லையாயினும், உயிரேனும் அறியப்படாத பொருளன்றோவெனின், உயி

ராகியபொருள் அறிவாயினும் பரமாகிய அறிவு அறியப்படுதற்கியைந்திருப்பதுபோல, இவ்வுயிரும் அறியப்படுதற்கியைந்திருச்கின்றதன்றோ? யாவும் உயிருக்குக்காணப்படுகின்றமையின், உயிர் எதற்குக்காணப்படுதகையதென்னின், உயிரென்பது அறிவாயினுப் இந்த அவத்தாத்திரயங்களிலுள்ள காட்சிகளை உணருகின்றதனாலே? அவற்றையுணரு மிவ்வுயிர் நானென்றறிகின்றதா? அங்ஙனமின்றி அறிகின்றதா? நானென்றறிகின்றதெனின், எதனாலே நானென நின்று அறிகின்றது? உடற்றுணையாகவெனின், அவ்வவ்வவத்தா உடற்றுணையாகவா? அன்றி இச்சாகிரா வத்தையுடற்றுணை மாத்திரமாகவா? அவ்வவ்வவத்தா உடற்றுணையாகவெனின், அவ்வத்தாத்துணையாக நின்றுணர்வாலுகனமே உயிர் எனவழங்குகின்றது? அங்ஙனம் உயிரெனவழங்கப்படினும் அஃது எதற்கு வழங்கப்படுகின்றது?

மெய் அவத்தாத்திரய அகமபொருளாகவன்றோ? அஃதன்றி எதனாலவன்றோ? அங்ஙனம் வழங்கப்படுகிறது எனவேகம் எனனிரிபம் என அந்தகரணம் என இவ்வை இயைமைகளாக வழங்கப்படுமென்பீரால், எனதுயிர் என உயிரெனவும் கிழமையாகவழங்கப்படுகின்றது. அந்தரணம் எனறுயிர் என வழங்கப்படுவதால், உயிர் அறியப்படுமபொருளாய் விடுமாவலின், நானென்னனும் அகமபொருள் இல்லியாகாதபொருளா? அங்ஙனம் அல்லாபபொருளா? அல்லாபபொருளெனின், விடாநிட்டைகூடுமெது யாதுகுகு? நானென்னகின்ற அகமபொருளுவெளிபடுதற்கனன்றோ? நான் எனக்கு வெளிபடுமிடி நான் ஆதமா என வழங்கப்படுகின்றதனாலே? அஞ்ஞானறு நான உயிரன்றெனபபிரமனன்றோ? அவத்தாத்திரய திசைக்கண நானென்பதற்கு உயிரெனவும், சமாதி திசைக்கண் ஆதமா எனவுமாயின், இச்சுதந்தாசுத்த இரண்டுதாமமும் நானென்பதற்குக் கிழமைகளன்றோ? இக்கிழமைகளில எது தற்கிழமை எது பிறிதின்கிழமை யெனப்படும்? ஆதமா தற்கிழமையும் உயிர் பிறிதின்கிழமையுமன்றோ? இதனால், இவ்வுயிர் அறியபடுமபொருளென்பதற்கு முரணெனனே? இவ்வுயிரென்பதே அறியப்படுமபொருளாயின் எனையிரணடுமே இவ்வுயிராகிய கணசுடாகவும் அணுமா

னமாகவும் அறியப்படும் பொருள்களென்பதற்கு முரணென்னை? இங்ஙனம் ஆராய்ந்ததால் தேர்ந்தது பதிபசு பாசமென்னும் மூன்றும் திரிசியங்களாயும், நானென்கிற போதம் திருக்காயும் முடிந்தன. முடியவே, உயிரென்பது அனுபவ அலமான அளவைப்பொருளாயிருக்கும், தனக்கெனக் கிஞ்சித்தும் பொருளுண்டா? ஏனெனின், அறிபாமையாய் முடிவதாலென்க.

எங்ஙனமெனின், இத்நூலமுதலிய உபநிஷத்திரயங்கள் தமக்கெனப்பொருளின்றித் தோற்றல்மாத்திரமாக இருப்பதைப்பொருளாகக்கொண்டது மயக்கமா? அன்றித்தெளிவா? மயக்கந்தானெனின், இம்மயக்கத்தால் அவ்வவ்வாநிக்குணை நானெனமருவியது யாதெனப்படும்? அதும் மயக்கமன்றோ? இங்ஙனம் இரட்டித்த இம்மயக்கம் யாதெனப்படும்? அறியாமையெனப்படுமன்றோ? இவ்வறியாமை வடிவாயிருக்கின்றதன்றோ சீவனெனப்படுவது? ஊரட்டித்த அறியாமையாயுள்ள சீவன் தனது உபாதான அதிஷ்டானமாகிய எற்றான்றேனும் இஞ்சித்தும் நாடுவதுண்டா? அங்ஙனம் நாடாமையாலும் அறியாமையென்பதற்கு மறுணியறு. நின்றாகவே, சொல்மாத்திரமாக வழங்கப்படுகின்றதன்றோ? இச்சொல்மாத்திரமாக உபநிஷத்திரய விபரீதானுபவ அனுபவமானக்கால், ஓர் சீவப்பொருளுண்டென வழங்கப்படுகின்றதால், கற்பனையன்றி பாவனைத் தோற்றமாகின்றது. ஓர்பரம் உண்டென வழங்குவதும் சீவப்பொருளுண்டெனபதைப் பற்றியன்றோ? சீவன் என்பது இக்கதியாயிருக்கின், மேலே ஓர்பரம் உண்டென்பதும் எக்கதியெனப்படும்? அதும் பாவனைத்தடிப்பன்றோ? ஆகலின், இவ்விரண்டும் பாவனைத்திரிசியமென்பதாயிற்று. ஆகவே, பிரபஞ்சம் மூலதிரிசியமென்பதாயுமாயிற்றென்க.

"இம்மூன்றும் திரிசியமாயின், இவற்றிற்குத்திருக்கென்பது யாது? அதிஷ்டானமாகிய அகம்பொருளன்றோ? சீவேசுரசாக்கத்தென்பது முப்பொருளாயினும், திரிசியமென்பதில் ஒன்றன்றோ? இதனால், திரிசியம் ஒன்றும் திருக்கென்பது ஒன்றும் ஆக இரண்டாயிற்று. இவற்றையன்றித் துவிதமென்பது ஏது?

இங்ஙனமிருக்க, பதி பசு பாசம் இம்மூன்றும் வெவ்வேறு சத்துப்பொருளெனவும், இவற்றுள் ஓர் கூறாகிய மாயையினது காரியம் பிரபஞ்சமெனவும், இப்பிரபஞ்சம் அம்மூன்றைப்போல எதாந்த சத்துப்பொருளெனவும், இக்கான்கு கூறுபாடுள் பரமென்பது எவ்வாறிலுட நிறைந்திருக்கின்றதெனவும், அந்நிறைவில் அணுவாகத்தோன்றியிருக்கின்றதெனவும், அங்ஙனம் நிறைவற்றிருத்தல் எள்ளுக்குள் எண்ணெய் பூரித்திருக்கின்றதுபோலிருக்கின்றதெனவும், முதலில் பதிப்பொருளும் பசுப்பொருளும் இரண்டறக்கலந்திருந்ததலை அக்துவிதமெனவும் கூறுவதுதானே துவிதாத்துவிதமெனப்படுமல்லது? ஆண்டான் எனவும் அடிமை எனவுமாகிய பதிபசுவுக்கு துவிதமென்பதேயன்றி வேறு வித்தசாலனமெங்கே? ஏன்? பாசதுவிதபட்சம் ஆண்டான் அடிமை எனப்பாலல்லவோ? அதிற்கூறிய அடிமை இலக்கணமினவிட்டு நீங்காதிலகும் சேர்க்கையுடையும், இதிற்கூறிய அடிமை இலக்கணத்து அறுதியிலுள்ள சத்துப்பொருளாயிருக்கின்றமையினால், அவ்வடிமை இலக்கணமுமாகிய அவ்வாகுபெயரினால் அந்த பாசமுத்திரண்டிலும் கூடியிருக்கும் துவிதமும், இவ்வடிமை வேறு சத்துப்பொருளாயிருக்கின்றமையினால் அவ்பாசத்துவித்திரண்டிலும் கூடாத துவிதமுமாயிருக்கின்றன.

ஆகவின், இவ்விரண்டுபட்சமும் துவிதமெனபதற்கு முரணாவது. இங்ஙனமிருக்க, இவைவிரண்டையுமுணராது அன்றி இரண்டாகிய ஒன்றாகிய, அவ்வோரிறைவனை நிலை உயிர்களினதுதனது சேதனாசேதனங்களாகவும் நிலை உயிர்களினது தனக்கு வேறு சத்துப்பொருள்களாகவும் கொண்டிருப்பதுமுண்டா? இங்ஙனம் எவ்வெவ்வுயிர் எவ்வெப்பட்சத்தை அபிமானிக்கப்பட்டதோ? அவ்வவ்வுயிரும் அத்தன நிலைமைத்தாயிருக்கின்றதெனின், இவ்விரண்டுபட்சத்தையும் அபிமானிக்காதுழி அவ்வுயிர்கள் எவை நிலைமைத்தாயிருக்கின்றன?

ஆகவாங்குமுள்ள பட்சங்களில், எவ்வெப்பட்சங்களில் எவ்வெவ்வுயிர் அபிமானித்ததோ? அவ்வப்பட்சத்தின் நிலைமையதாய் அவ்வவ்வுயிரு மிருக்கின்றனவெனின், அவ்வப்பட்

சதுதில் நின்றும் மாறி ஏனைய எவ்வெப்பட்சத்தை எவ்வெவ்வயி
ர அபிமானிக்கின்றதோ? அவ்வப்பட்சநிலைமையதாய் அவ்
வவுயிருமிருக்கின்றதாக்கும்! அன்றியும், மாயுடயாக்கையை
ப்பெறுமல ரனைய யாக்கைகளைப்பெற்றுளள உயிர்கள் அவ்வி
ரைவனுக்குச் சேதனும்சங்களாயிருக்கின்றனவா? அன்றி வேறு
அனுதிசத்துப்பொருளுகயபிருக்கின்றனவா? வேறு அனு
திசத்துப்பொருள் ளாகவே யிருக்கின்றனவெனின், அவைகள்
இறைவனது சேதனமகளாயிருக்கின்றன வெவ்வாறெனின்
அவ்வுயிர்கள் அனாதமாயும் இறைவன் ஒன்றுதானெனெ
னின், அவ்வோரிறைவனுக்கு உயிர்கள் எவ்வாறிருக்கின்றன?
தனது சேதநமசங்களாயிருக்கின்றனவா? வேறு அனுதிசத்
துப்பொருள்களாயிருக்கின்றனவா? இப்பட்சம்வாதமும்,

உந்நூலவாநூல்

உலகுண மதுநிறுகுது முதுதமே கேண்மின்
உலகமு நாமு மொருமைக — நிமையினரி
எவமிக வெளிப்படுத லெவங்க மவமதனிதம
அகவிருந்துங் காணுவிக ஞுய்ந்து.

என்று கூறியபடி, உலகையும் இவ்வுலகையறியும் நமமை
யும் கறபனையியாம்பிபமாகப் பெற்றிலங்கும் அதிட்டான அகம்
பொருளைப் பரோக்ஷமாகவேனும் எடியுணராமல், இவ்வுல
கை எதாதுதசதுப்பொருளெனமயங்கி இதற்குமேல் ஓரிறை
வனுண்டெனவும் மயக்க பிரட்டிகட்படு, இதுகாரணமாகப்
பலவேறுபாடுகளைக் கம்பித்து அபிமானம் பிடிவாத முற்றி
ருப்பதனுல், இவைகள் எதார்த்தவுரைதமும எதார்த்த விசிட்
டாத்துவிதமுமாகுமோ?

இவற்றுள், எதார்த்துவிதமென்பது-மூன்றான்று அதி
ட்டான அகம்பொருள் திருக்காயும், தேகாதிப்பிரபஞ்சங்கள்
திரிசியமாயுமிருப்பதில், தேகமுதலிய திரிசியம் பஞ்சேந்தி
யாதுபவமாயினும் இவை தோற்றல்மாத்திரத்திரிசியமா? அன்
றி இருப்புள்ளதிரிசியமா? தொழிற்குணம் தோற்றக்குணமய
மாகிய மூவிதவிகாரதிரிசியமே யன்றிப்பொருளின்று, இவவி

தமாயனள கற்பனைகளில் ஒன்றேனும் நானென்னும் அகமடி ரு ஞானகியைந்தனறாகலின், நானென்னும் அகமடொருள் வேறென்பதலலவோ? அஃது வெளிபடாக்காலும் நான நான் என வழங்கு சுசொலமாதிரமனறோ? சொல்மாத்திரமாக வழங்கு லது ஒன்றும் கடபனை யேனும் கண்கூடாகுதோறும் பிரபஞ்சமொன்றுமாக இங்ஙனம் வழங்குவதுதானோ துவித மென்றபாலது அலலவே! அணையமாகிய தேகாதிகள நமக்கு விளங்குவதுபோல நமமும் நமகது விளங்கினலனறோ துவித மென்பதும்? நமது திருவடியை அகமுகத்திற்றிருபபில நமது ஈயபிரகாசமும் புறமுகத்திற்றிருபபில சிவேசுர சகதகறபனையும் விளங்கவேனடுமே? நமது திருவடியைச் சிவேசுர சகதகற் பனையைமாதிரம் நோகக்கொணடிருத்தலாலுதானோ ஏதுக கப்படடிருககின்றது? அதனோ டியை அகமுகமாகத் திருவடி மாறு பாரகிசகொணடுவந்தால ஏதுதேனும் பழுகதிருமபாதோ? அங்ஙனம் மிகவும் சடமுறறும் திருமபியுளளனறோ நமது உணமை எடிமை விளங்கும்? அஃது விளங்காகாறுமடை திரிபதாதத நிசசயம சாதிக்கும் சொலலாற்றல துவிதம் போலனறோ முடியும்! அங்ஙனமுடியின் விடடாத்துவித மென்னும கூடியிருக்கும் அவிதம் வகவலலியமாகாதே! அஃது அக துவிதமாறில அத துவிதமென்னும் ஆகாபாவம் விளங்காமற்? ஆகலின், திருகும் திரிசியமும கணகூடும் அறியவரு மேமடை எதாரதமாமென்க

இஃது எதாரந்த விசிட்டாத்துவிதம்

உருவம் அருவம் உருவாருவமாகிய சிறசடபேத சாவறுமய அவத்தாதாதிரயத்தை விடடதனறு ஆகலின், அவத்தாதாதிரயத்தைபபிடிக்கின் அனைத்துமவேறனறு. இங்ஙனமிருக்க, இவவவத்தாதாதிரயம் சுயிற்றரவு கானலநீர் ஞானகற்பிதமபோலாகலின், இககற்பிதங்கள் மாறிமாறிததோற்றுகின்றனவா? அனறி நிலையாயிருகின்றனவா? மாறிமாறிததோற்றுகின்றன வெனின், எதனபால் மாறுகின்றன? ஓர பரத்தினபாலெனின், அவத்தாத்திரயம் மாறுகின்றதை உணருகின்றது எது? அப்பரத்தானெனின், அங்ஙனம் மாறிமாறிததோற்றுதலாலுண்டாம்

இன்பதுன்பானுபவம் யாருக்கு? நமக்கெனின், இவ்வவத்தை களுக்கு இடமாயிருந்து உணர்தலுக்கு ஓர்பாரமும், இன்பதுன் பம் அனுபவித்தற்குநாமுமா? அங்ஙனமாயின், நாம் உணருகின் றது எதை? அப்பரத்தை உணருகின்றதாச்சும்! நாம் சுகதுக் கங்களை அனுபவித்துக்கொண்டே பரத்தை உணருகின்றதும் அப்பரம் அவத்தாத்திரயங்களுக்கு இடமாயிருந்து அவற்றை உணருகின்றதுமா? இஃது விந்தையினும் மிக்கவிந்தை! நாம நிட்டைகூடுவது யாதுக்கு? பரத்தை உணருகிறதற்கெனின், அதற்கு நிட்டைகூடுவதாலும் நாம் எதை உணருகின்றனம்? அவத்தாத்திரயங்களை அன்றி வேறல்லவே! அங்ஙனம அவத் தாத்திரயங்களை உணர்ந்துகொண்டிருக்கும் நமக்கு அவை எங் கிருந்து காணப்படுகின்றன? வேறொன்றிலெனின், நாம் எங் ஙனம் உணருகின்றனமெனவருமே?

அன்றியும், அவத்தாத்திரயங்கள் மயக்கமா? அனாதிக்கு ளவா? மயக்கமன்றெனின், இவ்வவத்தாத்திரயங்களில் பொரு ளல்லாதது பொருளாகத்தோன்றாது பொருள்பொருளாகத் தோன்றாதுமே! இக்கருவி, இவைகள் மயக்கமென்பதற்கு வி ருத்தமென்னே? இன்றாகவின், இம்மூவிதமயக்கமும் யாருடை யது? பரத்தினுடையதா? அல்லவே! நாமுடையதாகவின், இம்மயக்கங்கள் பிறிதின்றிமுடிவை என்பதாயிற்று. ஆயினும், இம் மயக்கத்திற்கு ஆதாரம் யாது? பரமென்பதா? அல்லவே! அஃ தும் நாமென்பதன்றோ? இதனால், என்ன ஆயிற்றெனின், அவத் தாத்திரயம் முதலியசுகாவகாதனைகளுக்கும் நானென்னும் போ தமானது வியாபகமாயும் சாட்சித்துவமாயுமுடிந்தன.

இவற்றிற்கு ஐயமிருக்கின், அவரவரும் நிட்டைகூடிப்பார் க்கில் நன்குவிளங்கும். அந்நிட்டைகூடுதற்கு ஏதுவென்னவெ னின், ஷை அவத்தாத்திரயம் முதலிய சர்வசராசரமும் கயிற்ற ரவு காணல் நீர் முதலியவைகள் போலெனத் தக்கவாறாராய்ந் தெளிவுற்றிருத்தலாமென்க. இங்ஙனந்தெளியாமலும் பின்னா ன்று அவவத்தாத்திரயம் முதலியவைகள் தத்தமது நிந்தை யிற்படாதிருக்கின்ற நிட்டைகூடி நிலைக்கரமலும், அதன் பின் ஞான்று நானுமும் வியாபகவிளக்கத்தைக் கண்டுகண்டின்புறும்

ஆம், அவ்வியாபக விளக்கததோடு ஷை கற்பனைகளாகிய நாம ரூப வியாப்பியங்களையும் ஒருங்கே கண்டுணராமலுமவாளாப்பா வதென்னை ?

ஞானவாசிட்டம்.

நானெனும பொருள்கா ணாதோர்
ஞானவா காயங் காணா
நானெனும பொருளைக் கண்டோர்
ஞானவா காய மாவர்
நானெனு மகங்கா ரக்கா
ருனவினை மதியை மூடி
ஞானெனுப் பரம வாமப
வனமலா வினியா தனறே என்றும்,

கைவல்லியநவநீதம்

பாலையு ளுணர்வாகு மொழிந்தபடி யவனுடனு
பவமி டாமல்
பலமலரின் மதுபம்போலச் சதசிதா நந்தமொன்றாய
பரமாந்த சுகத்தை
நலமொழுகு சகணமூடிச் சமாதியிலு தானவிழி நதுப்
பார்க்க போகு
பலவடிவாகு சராசரசித் திரங்களெலாம் தோன்றுமொரு
படிமா னுனே. என்றும கூறிய இவ்வனுபவசுக
களை இனியேனுங்கேள்வியுற்று உள் ளோக்கிறசென்று நிலைத
திருக்கலாமே! இதற்கிழுமென்னை? அன்றியும், விசிட்டாத
துவிதமெனபது தானே தானாகததெளிகற்கு முன் ஞானறு நா
னெனபது யாது யாதென ஆராய்சசியிற்செலலும இடைககண
விளங்கிய ஆதார ஆதேய மிரண்டையும் ஒருங்கே கண்டனுப
விக்குநிலையா? அன்றி வாதிட்டுக்கொண்டிருத்தற்குக் கற்பித்
ததா? கற்பிததததன்றெனின, சுர்வமும மிதுதையாமனுபவம
முன்னாான்று வரவேண்டுமே! அவ்வனுபவம் வாராவழி, பின்
ஞான்று வியாபக வியாப்பியானுபவம் வாய்ப்பது எங்ஙனம்
கூடும்? அம்மிதுதையானுபவமும் இவ்வியாபக வியாப்பியானுப

வமும் வாராவழி, ஈற்றில் அகம்பொருள் ஏகமேவாதவைதானுபவமாதற் கெங்ஙன்கூடும்? ஷை துவிதானுபவம் முதலிய இம்மூவிதானுபவமும் வாய்ப்பதற்கே சர்வம் மித்தையென உபநிஷத் கோஷத்திக்கின்றதை உள்ளவாறே ஏற்கற்பாலதென்க. இதுகாறும் கூறிப்போந்த எதார்த்த துவிதானுபவத்திற்கு தாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

செந்நெல்வா லினுஞ்சற்றுநிச் செகங்களுக
சுயலா யெனறு
மன்னுது மெனக் கொள்போத மற்றையாங்
காரமாகும். என்றும்,

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

நோற்றர வாகத் துணிந்தவு ரெங்களுர்
சோகமோ கங்கடு றந்தவு ரெங்களுர்
றாற்ற லுடையார்க் கடைந்தவு ரெங்களுக
ரானந்த மாயே யிருக்கு ரெங்களுர். என்றும், கூறியவாறுற்பண்ண விரிட்டாத துவிதமென்பதற்குதாரணம்.

பகவற்கீதை

யாவகெனுருவ னெனையெல்லா வுயிர்களிடையு மென்னிடையே
மேவவெல்லா வுயிர்களையுமவேறுகாமை மெய்ஞானபாவா
தேவாபகை முன் செயித்தோனேயவன்யாதேனுஞ்செய்திடினு
மாவவவனு கின்றேனு னதின்யாதேனு மையமுறேல்.

என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்

தானுகு மிகுநொய்தா மாகாயத்திற்
சகத்திரனாஞ் சித்திரத்தைத் தானேகோட்டு
மானுத வுலகமெலாந் தனதுசோதி
யாதலினு லதற்குமேல் நயலொன்றில்லை
நீநானுஞ் சமபேத வடிவந்தானு
நிலைநிற்க வதன்பொருளாய் நீங்காதென்று

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

நானுவாம் பொருட்புணர்வா னடந்ததாரு
ஈடக்கவிட மிலாமையிற னடவாதாகும். என்றும்,

எழுதவோனு மெழுதிடமு மெதிர்காண் பொருளு
மிலதாகி
வழுவிலாத விண்ணிடையே வந்துதோன்று
மோவியந்தான்
பழுதின்மேவுந் தனைத்தானே பாராநிறகும்
பலபொறியு
நழுவுதுயிலி னுலின்றி நனவான்யேவுங்
கனவொக்கும். என்றும், கூறியவாற்றாலறிக.

இரேது அத்துவிதம்.

இவ்வத்துவிதம் ஷை யகாவாக்கியங்களில் எந்த வாக்கியத்தக்கியைந்ததெனின், சாமவேத தத்துவமசி வாக்கியத்துக்கியைந்ததெனக. அத்தத்துவமசி வாக்கியம் துவிதம் விஷிட்டாத்துவிதம் என்னுமிரண்டிற்கு மியைந்திருக்க, இவ்வத்துவிதத்துக்கும் எங்ஙனமியையுமெனின், ஷை அவிதமுதலிய மூன்றுபட்சங்களையும் விளக்கும் அத்தத்துவமசி யென்கிற மூப்பதத்தின், அசி என்கிற கடைப்பதத்திற்கு ஆனாய் என்கிறபொருள் இரண்டானதாகாற்றி வாறுவிரோதமாய் போதிருக்கின்றது. எங்ஙனமெனின், துவிதபட்சத்தில் மதிபோல்முகம் பலளாம் போல்வாம் என்னுமிவரிருமொழிகளுள்ளே போல வென்கிற உவமையுருபுகுன்றி மதிமுகம் பலளாய் என வழங்கப்பட்டு வருவனபோல், தத்வா துவம் தத்துவமென வழங்குகின்றது. அவற்றுள், தத் என்பது பரம் இயா என்பது போல என்னும் உருபுகுன்றியதெரத்துக் குன்றித் தத் துவம் என்றாய், அதனுடன் அசி என்பது கூடி வழங்குகின்றது. இதற்குப்பொருள் எங்ஙனமெனின், தத்வா என்பது பரத்தைப்போல துவமென்பது நீ அசியென்பது ஆனாய் என்றாகின்றது. அது முத்தியில் பரவத்துவைப்போல் உயிராகிய நீ ஆனாயென்றாகின்றதெனக.

இவ்வாக்கியத்துள், தத்தில் ஆனாய் என இறந்த ஞான்றதாக இருப்பதில் பேதமிருக்கின்றதாய் முன்னர்க் கூறியதைப்

பற்றி யூகிக்கின், ஆனையென்பதனால் முத்தியெய்வதற்கு முன்னமே நாம பரவத்துவைப்போல் ஆயிருக்கின்றோ மென்றாகின்றது அங்ஙனமாயின், நாம் கர்மோபாசனை ஞானகாண்டிகளாய் முயல்வானேன்? முயன்ற பின்னாண்டனமோ பரவத்துவைப்போல ஆகவேண்டுமே? வாக்கியத்தினால் பரம முக்தரான்மே ஆயிருக்கின்றதாய் நிகழுகின்றதே! அங்ஙனம் நிகழுவானேனெனின், எவ்வெவரும் கர்மகாண்டவிதி விலக்கினாடி சுரிறும் வழுவன்றி வழுக்குகின்றதோ, அவ்வவரிடம் நீடு கர்மோபாசனை உபாசகரு ஸுழுக்கிரதுக் குடன்படுகாதுச் சாமோ ரமுரனுண்டா? அவ்வொழுக்கமும் நமக்கு முதிராதுழி பின்னாளுமானகாண்ட வழுக்கதுக் குடன்படுதற்குச் சாமோ ரமுரனுண்டா? இராமுவித அற்றாயை முழுக்க பின்னாளாகு முத்தியில் ஷை. உயிர்களை பரவத்துவைப்போலாகிறதற்குச் சாமோ ரமுரனுண்டா? பின்னாகவின், இதுகிண்ணம் மீதாகல் ஆவாரெனாரு வருமை என்னும் பரவத்துவிகழுகின்றது. எங்ஙனே, எறுபடு முடைமை யெனவிடு ஸ்ஸம்பிரதாயமாகிய ததுபவமென்னும் சாலாமுதி நூலாலவர்தான முத்தியுங்கொண்டாகாமே வர்மம் கூறியவாறு யாங்கண்டு.

இரண்டாவது விசிட்டாத்துவித பக்சத்தில் உயிர்கள் இயல்பாகவே அணுவாயிருத்தலினால் அமசங்களாயிருக்கவும், முத்தியிலே துவித பக்சத்தைப்போல ஆகாமல் எனையு ஆனாய் என இறைவனாகிய பரமாத்மாவுடன் பொருளொன்றாகி ஸ்ஸாயுஜ்ய ஸ்தானம் என நிகழுகின்றது. அவற்றுள், ஸ்ஸா என்பது பரத்தினது பாவமென்பது தன்மையாயிருக்கின்றா யென்றாகின்றது. அப்பதக்கிரனால், நீயென்பது தோன்றா வாறுவாயினாதெங்க. என்னே, பிராமணத்துவம் பிராமணரின்றனமையெனவும் சூத்திரத்துவம் சூத்திரரின்றனமையெனவுமியோலாமெனக. அவ்வாக்கியம் அத்துவிதத்துக் கியைந்தது எங்ஙனமெனின், இவ்வத்துவிதம் ஷை துவிதம் விசிட்டாத்துவிதங்கள் போல் சூறுகுகு நெறியிற்செல்லாது நேர்நெறித்தாக்கிசென்றது. அதாவது, தந் என்பது பரமெனவும் துவம் என்பது நீயென

வும் அதாவது உயிரெனவும் அசி என்பது ஆனையெனவும் அதா வது ஐக்கியமெனவும் சோராகவே பொருள் கொண்டு, ஷை தற் பத அர்த்தத்துக்கும் துவம்பத அர்த்தத்துக்கு மிடைக்கண் தோற்றேகாரம் சூன்றியிருக்கும். அவ்வேகாரத்தை வருவித்து தத் எனகிற பதப்பொருளாகிய பரமே துவம் என்கிற பதப்பொ ருளாகிய உயிரெனவும், இத்துவம் என்கிற பதப்பொருளாகிய உயிரே அத்தத் என்கிறபதப்பொருளாகிய பரமெனவும், அசி எனகிற லக்கியதரைக்கொடுத்து யத்தி ஆறுபவத்தோடு வழங் குகின்றதென்க என்னை, சோ அயம் தேவதத்தனென்பழி, சோ என்பது அவனை அயம் என்பது இவனெனவும், அயம் சோ தேவதத்தனென்பழி, அயம் என்பது இவனே சோ என் பது அவனெனவுமாம். அவை, தேவதத்தனென்னும் ஓர் புரு டன் கதம் செய்து புண்ணிய பரிபாகத்தால் காசியில் அரசனாக வும் பின்னர் அவனிராஜபோகத்தில் பிரதிநிதியொன்றுழி சிதம் பரத்தில் சக்கியபோகவுமாகுமென்பழி, அங்கு அவனரசனாயி ருந்த தேவதத்தனை ராகு இச்சக்கியபாகியாயிருந்த தேவதத்த னெனவும், ராகு இச்சக்கியபாகியாயிருந்த தேவதத்தனை அங்கு அவனரசனாயிருந்த தேவதத்தனெனவும் ஏகத்துவம் வாய்த்தி ருந்தல் போலாமெனக.

இதுபோல, தாட்டாந்தத்தை இன்னும் நன்கூகிக்குறும். எங்ஙனமெனின், ஷை வாக்கியத்தில் ஆனையென்னு மஜ்ஞத்து வமானது முதற்பதம் இணைமாபதம் அர்த்ததோடு வழங் கும் ஞானறு தோற்றேகாரமாய் விரிந்தும், அவ்விரத்தபின்றி அவ்விருபதமாத்திரம் வழங்கும் ஞானறு அத்தோற்றேகாரம் தொக்கியும் வருகின்றது. அப்பதங்கள் அர்த்தங்களோடு வழ ங்குஞான்றெங்ஙனம் விரிகின்றதெனின், அது என்னும் பிரம மே நீ எனனும் கூடஸ்தனெனவும் நீ என்னும் கூடஸ்தனே அது என்னும் பிரமமெனவும் அத்தோற்றேகாரம் விரிந்து வரு கின்றது அர்த்தமின்றிப் பதமாத்திரமாய் வழங்குஞான்றெங் ஙனம் தொக்கியிருக்கின்றதெனின், அதுநீ ஆனையெனவும் நீ அது ஆனையெனவும் அவ்வேகாரம் தொக்கிவருகின்றது அவை பர மாத்மா பிரத்தியகாத்மாக்கியமெனவும் பிரத்தியகாத்மா பர

ஆத்மாக்கியமெனவும் ஐக்கியபதம் விரிந்து வழங்குகின்றதாம். இவ்வைக்கியத்துவம் இடைக்கண் வரும்போது தேற்றேகாரமாகவும் ஈற்றில் வருமபோது ஆனுயெனவும் வழங்கிவருகின்றது. மேலும். இவ்வசியென்கிறபதம் தேற்றேகாரமாகவும் எதிர்ஞான்றைக் கிஞ்சித்துங்கருதுவாமல் இறந்த ஞான்றையேதழுவி ஆனுயெனவும் வழங்குகின்றதெனக. இவ்வரிய வாக்கியப்பொருள்ள வாச்சியார்த்தமட்டிலிராமல் இலட்சியார்த்த அனுபூதிப்பொருள்களாகலின, இயற்றுள் முதற்பதம் இடைப்பதமிரண்டுள் முதற்கண் தொம் எனவும் இடைக்கண் தத் எனவும், அமைந்துத் தொந்தத்தசியென்றது தத் தொம் அசி யென்பானேன? இவ்விருவகையில் முக்கியமானது தத் தொம் அசி யென்பதா? அன்றித் தொந்தத் தசி யென்பதாவெனின், இரண்டும் முக்கியமேயாயினும், தொம் தத் தசி யென்பதே மிக்க முக்கியமாமென்க. எங்ஙனமெனின. தத் தொம் அசி எனத தெளிந்திலங்கும் தெளிவினுல அவித்தையும் தொம தத அசி எனத்தெளிந்திலங்கும் தெளிவினுல மாயையும் நசித்தறலையந் திருத்தலாலென்க

இம்மாயை அவித்தை யிரண்டில் முன்ஞான்று கெடவேண்டியது யாதெனப்படும்? அவித்தையன்றோ? அவ்வவித்தை எத்தெளிவினுற் கெடவேண்டியது? தத் தொம் அசி எனத்தெளிந்திலங்கும் தெளிவினுலன்றோ? பின்னர் மாயை என்பதுங் கெடவேண்டுமோ? அஃது எத்தெளிவாற் கெடவேண்டியது? தொம் தத் அசி எனத்தெளிந்திலங்கும் தெளிவினுலன்றோ? ஆகலின், ஷை மகாவாக்கியம் தத் தொம் அசி எனப்பிறந்திருகின்றது தத் தொம் அசியால் அவித்தைகெடுவது மிக்க அரியதாயினும், பின்ஞான்று மாயைகெடுவது திரிலோகத்தினுமி- அரிதெனப்படுமென்க. ஆகலின், முதற்றெளிவான நானென்கிற தொம்பதார்த்த சோதனையும், இரண்டாவது தெளிவான அ நானென்கிற தற்பதசோதனையும் செய்து நிலைக்கவேண்டுமென். அன்றியும், முன்ஞான்று தத்துவமசியெனத் தெளிந்தனுபவியாதுழி, அதாவது (அதுவே நானெனத்தெளிதல்) பின்ஞான்று தொந்தத்தசியெனத் தெளிந்தனுபவித்தற்கியையாது. அத

வது (நானே அது வெளத்தெளிதல்). இவற்றுள், அது நானென்பது பிரமமகமெனவும், நான் அதுவென்பது அகம்பிரமமெனவுமாமென்க.

அங்ஙனமாயின், பிரமமென்பது நானெனப்படுமோ? அன்றியும், நானெனவு நிகழுமா? பிரமமென்பது தேகேந்திரியாதிகள் இறந்ததாயிற்றே! அது எங்ஙனம் நான்நானென நிகழும்? அப்பிரமம் நானென்பதற்கே இயையாதிருக்க, அது நானென நிகழுவதெங்ஙனம்? நானென்பதோவெனின், தேகேந்திரியாதிகளைச் சுமந்துசுமந்து இன்பதுன்பங்களில் மொத்துண்டு மொத்துண்டு திரிபவனாயிற்றே! ஆகவின், இந்த நானென்பது எங்ஙனம் அதுப்பிரமமெனப்படும்? அந்தப்பிரமம் நானெனவும்படாது, நானெனவுந் திரிந்துழலாது, இந்த நான் பிரமமெனவுமாடாது, பின்னர் தானேதானாகவுமிராது. இவ்விரண்டும் இவ்வாறாயிருக்க, அது நானெனவும் நான அதுவெனவுந்தெளிதலே ஞானமாமென்றும் மோனமாமென்றும் மயங்கியிருக்கலாமாயினெனின், இவ்விரண்டுமாகிய பட்சமும் ஞானமியாசாதா னெனக்கண்ணேயன்றி முடிக்கசாதாதிய திரைக்கண்ணுறசாதகதிலைசகருமுன்னுமன்று. இச்சாதகநிலையில் முன்னாள் அது நானென்றும் பின்னாள் நான் அதுவென்றுங் கூறுபவை நினையாதிருமாகவும், சொல்லாதிருமாகவுமன்றிக் கண்டறிந்தது ஞானமெனற கைவல்லியகருமித்தக் கவியிற்கூறியபடி, இலட்சியார்த்தமாகப்பண்ணான்றும் பழகாவிடின், நான் நீ வென்கிற இருமையையுமிறந்து தானேதானாகுதலியையாதென்க. பிரமமகம் அகம்பிரமமென்பதற்குதாரணம்.

சிவபுகழ்தை மகாவாக்கியம்.

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ் வண்ணம்
பேதமிலா வகம்பிரம நிச்சயத்தைச்
சரிவறவே சந்ததமும் பழகா நின்றோன்
சத்தியசிற் சுகசுண்மாம் பரமே யாவ
னரிபவனே யந்தவிரு னியைப் போது
மன்புடனே யகம்பிரம நிச்சயத்தைப்

பிரிவறவே பழுதியதாற் பேதந் தீர்ந்து
பின்னமிலா வகண்டபரப் பிரம மாவாய்.என்றும்,

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றகவாத மதிதிடமாய் நிச்ச யித்து
மிகும்பிரம பாவனையே நொடர்பாய்ச் செய்து
மேவியவித் துவிதமெலா மிக மறந்தே
யகம்பிரம ஞானமது நிருவி கற்ப
மானவுட னசஞ்சலமாய்ச் சிலையே போலத்
தகும்பிரம வடிவாகித் தளர்வு தீர்ந்து
தடையற்ற வாநந்த மறுப விப்பாய். என்றும்

பரியவாற்றாற்காண்க.

அது நானெனவும் நானது வெனவுமாகிய முருமையென்பது ஷை சாதகமுதிர்ச்சியில் வாய்க்கின்றதாயின், அச்சாதகமில்லாதான்றில், அவ்வொருமை இல்லையென்றாகின்றது. ஆகவே, ஷை தத்துவமாகி வாக்கியம் மாத்திரம் எதிர்ஞானமாகி தழுவி நிற்கழாது இறந்த ஞான்றைத் தழுவி நிகழ்வனாகின்றமையினால், அவ்வொருமையென்பது சாதகமுதிர்ச்சியில் மாத்திரமன்று, அச்சாதகமில்லாத வெந்நாளும் மாறாதிருக்கின்றதினாக. அவ்வொருமை இந்நாளுண்டிருக்குமாயின், எந்நாளுண்டு மிருக்குமென்பதற்கு முரணின்று. ஆகவின், இந்நாளுண்டிருக்கின்றதாவெனின், அவிர்கதைமாறையென்னது மாரோபத்தால் நீ நான் என்னும் துவிதங்காண்டலேயன்றி, அந்த துவிதாரோபத்தை இஞ்ஞான்றே நீக்கிக்காணுழி அவ்வொருமை இஞ்ஞான்றே விளங்குதற்கு விருத்தமின்றென்க. எங்ஙனமெனின், முன்னர் இருமையிலுண்டாந் தோடத்தை யூகித்துப் பின்னர் அவ்வொருமை இஞ்ஞான்றுமிருப்பதைப்பற்றி நன்கு யூகிக்குதும். என்னை? பிரமமென்பது நானன்றாயின், பிரமத்திற்கு நானென்பது வேறெனப்படும். நானெனபது பிரமமன்றாயின், நானெனற்குப் பிரமமென்பது வேறெனப்படும். படவே, பிரமமென்பது ஓர் பொருளும் நானென்பது ஓர் பொருளுமாகி இரண்டுபட்டேபோம். போகவே, இவ்விரண்டும் கண்டபட்

ஒவிடும். விடவே, பிரமமென்பது பரிபூரணத்துவ மில்லாபற் போம். போகவே, பிரமமென்பது ஓரிடத்ததும், இதனால் நானென்பது பலவென்றேற்படுதலின், ஒவ்வோர் நானும் ஒவ்வோரிடத்ததுமாய் முடியும் முடியவே, அவ்வொவ்வோரிடமும் வேறே ஓரிடத்ததாகவேண்டுமெனவரும். வரவே, அவ்வோரிடமானது யாதெனவருமே! இதற்கென்செய்தும்! நானென்பது எண்ணரியதாயினும், ஒவ்வொரு நானுக்கும் உள்ளும் புறமும் இடையும் நீக்கமின்றி விரிந்திருக்கின்றதால், எங்ஙனம் அப்பிரமம் அபரிபூரணமெனப் படுமெனின், பரமாணுவுக்கும் பரமாணுவுக் நீக்கமினறிய அப்பரமாகிய நிறைவில் மற்றோர் பொருள் அணுத்துணையேனு மிருக்காதாயின், எண்ணரிய நானென்பவைகளும் பாஞ்சபூதமும் அவற்றாலாகிய அண்டநிரைகள் பலகோடிகளும் அவ்வவ்வண்டங்களுக்கியைந்து நிகழும் எண்ணரிய பவுதிகங்களும் எங்ஙனமிருந்து நிகழும்? அனைத்துமிருந்து தானே நிகழுமென்றதெனினை, இதனால் அப்பரவத்து நிறைவெனப்படாதே! பரமென்பது நிறைவற்றுமிருக்குமாவெனின், அகில நிறவில தங்கி நிகழுமென்றவை பொருளகளெனப் படுமோ? படுமெனின், பாஞ்சபூத பௌதிகமயமாயுள்ள இப்பிரபஞ்சத்துணை அப்பரவத்து இல்லையெனப்படாதோ? படாதெனினை, அங்ஙனமவிலிருக்கும் பகுதுதாகிய இப்பிரபஞ்சப்பொருளில்லையெனப்படாதோ? இன்னும் படாதெனின், ஓராயகமானது அகமபுறமிறந்திருக்கும் இவ்வாகாயத்தை விழுங்கியிருக்கின்றதென்றாற்போலாம். இஃது விரிதையினும் பிக்கவிரிதையென்க.

இதுநிற்க, முன்னான்று பிரமமே அகமெனவும் அகமே பிரமமெனவுமாயிருக்கின்ற அவ்வொருமையானது இருளான்றுமிருக்கின்றதென்பதைச் சற்றாராய்வோம்.

எங்ஙனமெனின் (க)-வது பிரமமகமெனபது பிரமன் முதலாக நான் நானென ஏனும் ஒவ்வோருயிரும் நானென்னுதலின்றாகலின், அவ்வவ்வுயிருக்கும் நானென்பது அவ்வவ்வுபாதித்திரயமா? அன்றி வேறா? அவ்வவ்வுபாதித் திரயந்தானெனின், ஒவ்வோருயிருக்கும் மூன்றுமூன்று நான் இருக்கின்றதாகின்

றதே! ஒவ்வோருயிருக்கும் ஒவ்வோர்நானன்றோ இருக்கவே ணடியது? அவவவ்வுபாதித்திரயம் முன்றுள்ள ஞான்று ஒன்றில்லாமற்போகின்றன. போகவே, ஒவ்வோருயிரும் நானென்னுந்த நேரமுமுண்டா? இல்லையன்றோ! இல்லாவுழி, இம்மூன்றில் எது நானென்பதற்கியைந்தது? ஒன்றுமல்லவே! அல்லாவுழி, பின்னர் எது நானெனப்படுவது? ஆகையாலும் அவவவவுயிரேயெனின், அவவவவுயிரும் அறிவு வடிவன்றி வேறானது. அறிவென்பது எந்நிலைமைத்தாயது? நிலைமையாவது இருபகையின. அவை-அவத்தாத்திரயமாகிய அஞ்ஞானதிசையெனவும், இநவிநதசமாதியாகிய ஞானதிசையெனவுமாகின்றன. ஆகவே, இவவிரண்டுதிசைக்கணணும் ஷை அறிவு இருக்கின்றது. இருக்குமவவறிவுக்கு இவ்வஞ்ஞான திசைக்கண் இவவுபாதித்திரயம் நாணுகத் தோறாதுகின்றதால இநத நான் அகவுகின்றதற்கன்றோ,

யானெனன தேனனுஞ் பொருங்கறுப்பான வாறோக்
குயர்நத வுலகம் புகும்.

எனக்குறள் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. இநத உபாதித்திரய நானைக்களையவேண்டுமாயின், மேலே கூறநத நானை நானெனக்கண்டு பிடிக்கின்றது? இர்த நான் ஆரோபித நானுகலின், அநத நான அதிட்டான நானன்றோ? அவவதிட்டான நான ஷை இருவகைச்சமாதியில் வெளிப்படுகின்றதன்றோ? இந்த உபாதித்திரய நான் விகாரமெனப்படுமாயின், அந்த நான் சுயம்பெனப்படுமன்றோ? அச்சுயம்பாகிய வியாபக விளகைத் தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்பதற்கே,

ஞானவாசிட்டம்.

நானெனும் பொருள்கா ணாதோர்
ஞானவா காயங் காணார்
நானெனும பொருளைக் கண்டோர்
ஞானவா காய மாவார்
நானெனு மகங்கா ரக்கார்
ஞானவிண் மதியை மூடி

ஞானெறுப் பரம வாம்ப
ஞன்மலர் விரியா தன்றே.

எனச்கூறியிருக்கின்றது. இதனால் இவ்வியாபக விளக்க உணர்வையன்றிப் பிரமமென்பது வேறெனப்படுமோ? உபாதிக் திரய வியாதனதையன்றி அறியாமையென்பது வேறெனப்படுமோ? பாதனதால் அப்பிரமம நானெனப்படுமோ? இவ்வறியாமையோ நானெனப்படுமெனின், இஃதகல்வதற்கு யானெனதென்றவுள்செருக்கு ஆகலவேண்டுமெனபானேன்? அச்செருக்கு நானல் மாறுறை நானெனவும் எனதல லவற்றை யெனதெனவும் மயங்கியமையாகலானக இமயக்கம எதன்பாலதெனின், இஃது தொழிற்குணமா? அன்றி தோற்றக்குணமா? தோற்றக்குணமெனகூடாவேண்டும்! ஆகலின், தொழிற்குணமென்பதற்கு ஏயமின்மை—இன்றாகலின், இமயக்கம உயிரினது என்போலவனின், உயிரென்பது அறிவனவும், அவ்வறிவு ஷை வியாபக விளக்கதாலதையன்றி ஞானெறாவும், அவ்வியாபக விளக்கமே பிரமமெனவும் முடிவனர்த தீர்மானித்தேமாகலின், மெய்மயக்கமென்பது யாதின்பாலதெனபபா! பிரமதத்தின்பாலதென்போமெனின், அமயக்கம என்றுடையதெனப் பிரிதின்கிழமையாக வழங்குதின்றதே! இதனால் யாதின்பாலதென்பம்! நானென்பதன்பாலதெனின், நானெனபது பிரமமாயிருக்கின்றதே! இதனால், அமயக்கமாகிய அறியாமை நானெனபதையன்றியும், அது நானென்பதனறியு மிருக்கின்றதால், இவ்வறியாமை ஷை பிரமத்தின்கண் கயிற்றரவு போலிருக்கின்றது. இருக்கின்றதால், இஞ்ஞான்றும் நானெனபது பிரமத்தையன்றிவேறன்றாயிருக்கின்றதெனக.

இனபதுன்பானுபவமும் பிறத்தலிறத்தல் முதலியனவும் யார்பாலதெனின், அறியாமையினபாலதேயன்றி வேறன்றெனக. அவவின்பதுன்பமுதலியவைகளை அறியாமை அனுபவிக்குமோவெனின், அறிவென்பது அனுபவிக்குமோ? அறியாமை சடப்பொருளாகலின், எங்ஙனம் அனுபவிக்குமெனின், அறிவு சித்துப்பொருளாகலின் அஃது எங்ஙனம் அனுபவிக்கும்? இரண்டும் அன்றாயின், வேறேயிருந்து அனுபவிப்பது யாதெனப்

படுமெனின், ஒன்றை மற்றொன்றாக உணர்வது அறிவாயினும், அவ்வவசரம் அஃதறியாமை யெனப்படுமா? அன்றி அறிவெனப் படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், உள்ளதையுள்ளதாக உணர்வது அறியாமையாகவேண்டுமே! இஃது விந்தையெனப்படு மன்றோ? உபாதித்திரயம் அவத்தாத்திரயமுதலியவைகள் கற்பனைகளாகலின், இக்கற்பனை எதார்த்தமாக மயங்கின மயக்கங் காரணமாய் ஷை இன்பதுன்பங்களை அனுபவிப்பது யாது? அம் மயக்கந்தயன்றி வேறோ யாதிருக்கின்றது? அறிவாகிய நாம அனுபவிக்கின்றோமேயெனின், அவ்வறிவாகிய நாம இலட்சியப் பொருளா? அஃதுமல்லாப்பொருளா? அஃதெல்லாப்பொருளெனின், நிட்டைகூடுவது யாதுங்கு? நாமென்பது வெளிப்படுதலன்றோ? அங்ஙனம் வெளிப்படுவது யாதுபொருளாகின்றது? ஷை வியாபக விளக்க உணர்வுப் பொருளாகின்றதன்றோ? அவ்வியாபக விளக்க உணர்வையன்றி நாமென்பது ஏது? அவ்வியாபக விளக்க உணர்வாகிய பிரமமே நாமாயின், ஷை இன்பதுன்பமுதலியவைகளை அனுபவிக்கற்றிருப்பது யாது? ஒன்றை யொன்றாக உணருமயக்கமன்றோ? அம்மயக்கம் சீவனெனவும் ஏதாபாசனெனவும், அறியாமையெனவுமாகின்றது. ஆகவே, இவ்வறியாமையுள்ள ஞானமும் பிரமமாகிய நானென்பது ஷை சீவமெனவும், ஏதாபாசனெனவுமாகின்றது. எதுபோலெனின், களிமபுள்ளஞானமும் தங்கமானது செம்பு எனப்படுமாறுபோலன்று. ஏனெனின், செம்பெனபது தோற்றமாத்திரக் கற்பனையாயினும் தங்கமென்பதும் களிம்பென்பதும் ஒவ்வோர் பொருளாயிருப்பதுமுண்டெனக. ஆகலின், ஒளியின் அபாவமேஇருளெனப்பட்டது, அவ்விருளுள் உள்ளஞானமும் பழுதையானது பாம்பாக இருந்தாற்போலாகின்றது. ஆகவே, கற்பனையாகிய பாம்பானது சரித்தல் கடித்தல் முதலிய புடைபெயர்ச்சியையுடையதாகக் காண்டல்போல் கற்பனையாகிய சிதாபாசனானது இச்சாஞானக் கிரியையாதி புடைபெயர்ச்சியுடையதாகக்காண்கின்றதென்க. இதனால் என்ன ஆயிற்றெனின், பழுதையானது யாதோர்செய்கையும் அற்றிருத்தல்போல், பரமாத்மசொரூபமாகிய நானென்பது யாதோர் செய்கையுமற்றிருத்த

லென்றாகின்றது. ஆகவே, இவவப்பியாச அனுபவம் பிரமம மென்பதாயிற்று. அப் பிரமமக மென்பதற்குதாரணம.

தந்துவராயர்பாடுதுறை.

அன்றான காரிய மனைத்து மறவிட்டு
விருப்பான மானோமென் றுந்தீபற
வெளியாகி நின்றோமென் றுந்தீபற. என்றும்,

அதுவேகா ணிதுவென்றென் றுரிய னருள்செய்ய
இதுவது வாகுமென் றுந்தீபற
இலக்கணைப் புகுந்ததென் றுந்தீபற. என்றும,

நீலாநந்த உந்தியார்.

தானாய் நிறை தனித்த பரம்பொரு
ளானாய் நின்றோமென்றுந்தீபற
ஆகுமான நின்றோமென் றுந்தீபற. என்றும.

ஈசுரகீதை.

இந்த ஞானத்தை யெய்திய வினபத்தா
ரந்த நிலையை மதுகுரு வாகுமோ
மாறு மெவிடமா பண்டுமின றுமெனறே
யெங்கை யறிவி லிசை னியமமிலுன். என்றும், வ
ளனவற்றுற்காண்க

(உ)-வது அகம்பிரமமென்பது

இவவுபாதித்திரயம் கயிற்றரவு முதலியவைபோல் சொல் பாதிரமும தோற்றன் மாத்திரமு மாய்ருப்பதால், நானன்றெ னறியுகளையப்பட்டன. படவே, எது நானனறெனன றியுகளையப்பாடாதது? நியதிகளையப்பட்ட இவவுபாதித்திரயம் அவத தாதிரயம அபிமானத்திரய முதலியவைகளுக்கு ஆதாரம யும, சாட்சியாயுமிலங்கும் வியாபக விளக்கமனறே? அவவிய பக விளக்கமே நானெனத்தெளிந்தின்புற்றாற்போல் நான் அத வெனத தெளிந்தின்புறவேண்டுமா? அன்றி வேண்டாவா?

இங்ஙனந்தெளிந்தின்புற்ற கெளிவாநந்தமே நிரதிசயாநந்தமாகலின், நான் அதுவெனத் தெளியவேண்டுவது எற்றுக்கு? அது நானென்பதற்குப் பொருததமிருக்கின்றது, நானதுவெனபதற்குப் பொருததமில்லையே! அது நானெனபதனால் அதுவே நானெனப்படுகின்றது. இதனாலன்றோ தத்துவமசிவாக்கியம பிறந்திருக்கின்றது? நானெனபது, யார் முதலானால் அவவாகக்கியம் அங்ஙனம் பிறக்குமா? ஆகலால், நான் அதுவெனதுதெளிந்தின்புறவேண்டுவதின்றெனின், அவவாக்கியம ஐக்கியானுபவதைவிளக்கவந்ததேன்? அது தத்துவமசியென்பது மாதத்திரமா? தொந் தத் தசியென்பதுமன்றோ? அனறெனின், ஷை. வியாபக விளகக தத்தை நானெனத் தெளிந்தின்புறவேண்டுவதென்னே? இவவுபாதிததிரயத்தை நானன்றெனக் கழிந்ததனாலன்றோ? எதை நானெனப்பிராட்சமுறறு இவ்வுபாதிதிரயததைக்கழிகின்றது? ஷை வியாபக விளகக தத்தையாகவின், அவ்வியாபகவிளக்கததைப் பிராட்சமாகக்கொணடு இவ்வுபாதிகளைக் கழிந்த பின்னரன்றோ, அவ்விளகக தத்தை அபரோட்சமாக தெரிவாரது. இங்ஙனந்தெளிவது நான தவெனத் தெளிந்தறகாகவோ, பிராயக பிரவ தத்தவெனபதுபோல, அயமபோதெவ தத்தவெனனவும வழங்குகின்றது. அயமதோ தேவ தத்தவெனன்பதே ஷை தொந்தரதத்வெனப்பட்டது. இத்தொநதத தசி யெனபதே அகமபிரமமெனப்பட்டது.

அகம்பிரமமெனபதற்குப் பொருளுண்டோவெனின், முன்னாரன்று களையப்பட்டவை உபாதிததிரயமுதலியனவகளன்றோ? இவையனைத்தும் உண்மைப் பொருள்களாகத் தோற்றுகின்றனவா? அன்றிக் கயிற்றரவு முதலியனபோற் றோற்றுகின்றனவா? உண்மையாகவே தோற்றுகின்றனவெனின், இருப்பாயிருந்து உண்மையாய்த் தோற்றுகின்றனவா? அன்றித் தோற்றறன் மாத்திரமாக இருந்து உண்மைபோலத் தோற்றுகின்றனவா? இருப்பாயிருந்தே உண்மையாய்த் தோற்றுகின்றனவெனின், இவ்வனைத்தும் ஆராய்ச்சிக் கியையாதிருக்கட்டும்! இயைந்தாற் றோடமென்னையெனின், அன்மையெனவும் இனமையெனவு முடியாதிருக்கட்டும்! அங்ஙனமுடிவதாற் பொரு

ளின்றோவெனின், ஆம் எனவும் உண்டு எனவுமாயிருப்பதுபொருள் இல்லாததாகும்! பொருளென்பதும் பொருளல்லவென்பதும் இங்ஙனந்தான் யாமுக இருகின்றதோ? இஃது விந்தையினும் மிகவிந்தையாகின்றதே! காணப்பட்ட நாமரூபமனைத்தும் அன்மை இன்மையென்பதனால் இழுக்கென்னவெனின், தோற்றமன்மாந்தரு மென்பவற்றிற்கியைந்ததன்றோ? அன்றியும்இத்தோற்றமனைத்தும் உண்மையாகத் தோற்றுவானேன்? அங்ஙனந்தோற்றுதல் சுபாவமெனின், கயிற்றரவு முதலியவைகளைபோலன்றி உண்மையாகத் தோற்றுமிவைகள் தெளிந்தனவன்றோ? அன்றித்தெளியாதனவன்றோ? தெளியாதனவென்றெனின், அதுபோல் இவ்வனைத்தையும் ஆராய்ந்து தெளிந்தனவன்று உண்மைபோற் றோற்றுகின்றனவா? தோற்றுதெனின், உண்மையாய்த் தோற்றுதல் சுபாவமன்பானேன்? சுபாவமென்பது என்றும் ஒருபடித்தாயிருப்பதன்றோ? இவையனைத்தும் அங்ஙனமில்லையே! தெளியாதுழி உண்மைபோலும், தெளிந்துழி இன்மையாயுமிருக்கின்றதே! தெளியாமை மூடமாகிய அவிவேகமும் தெளிவு அம்மூடமின்றிய விவேகமுமன்றோ? அவிவேகத்தால அனைத்தும் உண்மைபோற் றோற்றுவானேன்? உண்மையாகப் பார்க்கின்றதுமுண்டன்றோ? தெளியாதுழி உண்மையாகப் பார்க்கினும், தெளிந்துழிக் கற்பனைகளாகப் பார்க்கினும், அனைத்தும் கதிரவிந்தம் கயிற்றரவு கானல்நீர் கருவுலகம் ஆகிய இந்நான்கினைப்போன்றதென்பதற்கு முரணென்னை? இன்றாகலின்,

இத்தோற்றமனைத்தும் எதற்குக்காணப்படுகின்றன? ஆங்காணாதும் நானென்பதற்கன்றோ? நானென்பதற்குக் காணப்படும் இவ்வனைத்தும் எவ்விடத்தது? ஷை பிரமமாகிய ஆதாரத்தினின், எது இவற்றாதி தோற்றங்களாகத் தோற்றுகின்றது? ஷை பிரமசொரூபந்தானெனின், இத்தோற்றங்களனைத்தும் உண்மைபோற் றோற்றுதற்கு உண்மையாகப் பார்ப்பதும், கற்பனையாகத் தோற்றுதற்குக் கற்பனையாகப்பார்ப்பதும் எது? ஷை பிரமந்தானோ? அல்லவே! அல்லாவுழி, நானென்ப

தன்றோ? அந்நானென்பது மயங்கியனான்று அனைத்துமென்பது விவகாரிகசத்தாயும், அங்ஙனம் மயங்காதான்று அவ்விவகாரிக சத்தனைத்தும் பிராதிபாலிக சத்தாயுமிருக்கின்றதன்றோ? அங்ஙனம் இருவித சத்தாயுமிருப்பது யாது? ஷை பிரமமெனப்படுமோ? படாதே! படாதாகவின், நானென்பதே?

அன்றியும், இத்தேகமுதலிய ஒவ்வொரு நாமரூபத்தையும் காரணகாரிய முதலியறிந்தாக ஆராய்ந்து செல்லுழி, அந்தத்தில் எது இருக்கின்றது? ஷை பிரமந்தான் இருக்கின்றதெனின், அங்ஙனம் ஆராய்ந்து சென்ற நானென்பது எங்கே போயிற்று? அவ்வந்தத்தில் நசித்து விட்டதாகுமா! அங்ஙனம் நசித்து விட்டதாயின், அவ்வந்தத்தில் யாதுமின்றெனவும் இருப்பது பாழெனவும் அறிகின்றது எது? நானென்பதன்றோ? இதனால், நானென்பது ஆராய்தலுக்கு முற்பொழுதும் ஆராய்ந்து முடிந்த பிற்பொழுதும், ஆராயும் இடைப்பொழுதும் இருந்து ஆங்காங்குமுள்ள நிலைமைகளையுணர்வதன்றோ? அம்முப்பொழுதுமுள்ள நானென்பது எப்பொழுது இன்றெனப்படும்? எப்பொழுதும் உண்டென்பதால் ஆராயப்பட்ட நாமரூபங்களனைத்தும் எப்பொழுதுள்ளது? இருபோது இன்மையும் அநாவது-முன்னும்பின்னுமென்பது இடைப்போது தோற்றன்மாத்திரமுமாகையால், எப்பொழுதும் இன்றென்பதற்கு முரணின்றாமென்க, இதனால், நானென்கிற ஓர் போதத்தையன்றிச் சிற்சடபேதங்களாய்த்தோற்றுவனவாகியவேவுசகத்தென்பவையுள், பரமாணுவுக்கும் பரமாணுவேனுமின்றாகவின், நானென்கிற போதமானது அயலறிந்ததாகின்றது. ஆகவே, அயலுளதாகத் தோற்றுவதும் எதுவெனப்படும்? நானெனப்படுமென்பதற்கு முரணென்னை?

இன்றாகவே, அனைத்திற்கும் நானென்னும்போதமே உபாதானமும் அதிட்டானமுமாகின்றது. ஆகவே, அதிட்டானமும் உபாதானமுமாகிய நானென்பதன் காரியங்களான ஆரோபங்களுக்கு ஆதாரம் யாதெனப்படும்? வேறொன்றெனப்படு

மெனின், ஒன்றினது காரியத்துக்கு மற்றொன்று ஆதாரமா யிருப்பதுமுண்டா? எந்தக்காரியத்திற்கு எது உபாதான காரணமோ? அக்காரணமன்றோ அந்தக்காரியத்திற்கு ஆதாரமெனப்படுவது? சிவேசுர சகத்காரியங்கட்கு நானென்கிறபோதும் உபாதானகாரணமாயிருக்கின்றமையால், இக்காரியங்கட்கு ஆதாரம் நானென்னும்போதத்தையன்றி வேறென்பது எங்ஙனமுண்டெனப்படும்? இக்காரியங்களனைத்தும் நானாகியபோதத்தை உபாதானமாயும், ஆதாரமாயும் பெற்றுவிளங்கினும், எவ்விளக்கத்தால் விளங்குகின்றன? வேறே விளக்கம் உண்டென்பமா? அங்ஙனமுண்டென்பதற்குப் போதவியாபகத்தையன்றிக் கிஞ்சித்தேனும் எல்லையென்பதுண்டாயின், அவ்வெல்லையில் நின்று வேறோர் விளக்கம் விளக்க இக்காரியங்கள் விளங்குமென்றனவாக ஏற்பம். இப்போதவியாபகத்தையன்றி வேறே எல்லையென்பதுண்டா? இல்லையே! ஆதலின், இச்சர்வதோரதங்களும் விளங்க விளக்கிக்கொண்டிருப்பது யாதெனப்படும்? நானாகிய போதவியாபகமன்றி வேறின்றென்க.

இஃதில் ஞாயமுளதேல் நினைவிலும் கனவிலும் சுழுத்தியிலும் அவ்வகாட்சிகள் விளங்க விளக்கிக்கொண்டிருந்தலை எங்கிருந்தாலையலாம். இதனால், நானென்னும் போதமே அதிட்டானமாயும், உபாதானமாயும், ஆதாரமாயுமுடிந்தது. முடிபவே, இச்சிவேசுர சகத்தாகிய சர்வமும் ஆரோபமாயும், காரியமாயும், ஆதேயமாயுமுடிந்தன. முடியவே, நானென்னும் போதத்தையன்றி, ஆரோபமாய் விளங்கும் சர்வமென்பதுண்டா? இன்றெனின், அதிட்டானமாய் விளங்கும் ஷை-வியாபக விளக்கமென்பதும் இன்றென்றுவின்றது. ஆகின்றதால், நானென்கிறபோதமே ஆரோபமாகிய இச்சிவேகாசகத்தும் வியாபகவிளக்கமாகிய அப்பிரமமுமாமென்க. இதுகாறும் கூறிப் போந்ததில் என்ன ஆயிற்றெனின், மூன்றாம்ராராய்ச்சியில் அது நானெனவும் அதாவது பிரமமே அகமெனவும், பின்னாள் ராராய்ச்சியில் நான் அதுவெனவும், அதாவது அகமேபிரமமெனவுமாயிற்றென்க. இதற்குகாரணம்.

ரீபுகீதைமகாவாக்கியம்.

அகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சித்து மில்லை
யகம்பிரம மெனச்கயலாய்ச் சடமு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் சதது மில்லை
யகமபிரம மெனக்கயலாய் மித்தை யில்லை
பகம்பிரம மெனக்கயலா யிருமை யில்லை
யகமபிரம மெனக்கயலா யொருமை யிலலை
யகமபிரமம் பிரமமக மகமெல் லா மென்
றயலறவே யகவரத மறிவாய் மைந்தா என்றும,

அகமபிரம மெனக்கயலாய் மாயை யிலலை
யகமபிரம மெனக்கயலா யீச னிலலை
யசமபிரம மெனக்கயலா யவித்கை யிலலை
யகயபிரம மெனக்கயலாய்ச் சீவ னிலலை
யகமபிரம மெனக்கயலாயச் சதநது மிலலை
யசமபிரம மெனக்கயலா யொனறு மிலலை
யகமபிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென்
றயலறவே யகவரத மறிவாய மைநதா. என்றும,

அகமபிரம மெனக்கயலாய்த தோதத மில்லை
யகமபிரம மெனக்கயலாயத் தான மிலலை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்த தெய்வ மில்லை
யகமபிரம மெனக்கயலாய்ப் பூசை யிலலை
யகம்பிரம மெனக்கயலாய்ச் செயலு மில்லை
யகமபிரம மெனக்கயலாய்ப் பயனு மிலலை
அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென
றயலறவே யகவரத மறிவாய் மைந்தா. என்றும,

திருக்குத்திரீசியவி வேகம்

அதுநானு நானதுவா வாதற்குட் சென்ம
மிதுபோயி னென்செய்வ னெந்தா—யதுகேட்கிற்
றிற்பொருளி னுட்டஞ் சிதையாமை நின்கடமை
யற்பமகத் தாலென்ன வாம். என்றும.

சோதுபசாரம்.

என்னைத் தவிரமற்றிங் கேதுமில்லை யென்னுனை
பொன்னைத் தவிரவிலாப் பூடணம்போற்-பொன்னையுரு
வேறுக்கிப் பேருரைத்த வேற்றுமைபோ னம்மையுமவ
வாறுப் பகுத்துரைத்தோ மால். என்றும் கூறியவாற்
றாம்காண்க.

இதுகாறும் கூறிப்போந்ததால் தனது ஆரோபமாகிய உபாதிசரீரங்களை மூன்றான் றானன்றென நியதிகளைக் கடந்தான்றாய் தனது அதிட்டானமாகிய பிரமமே நானென்னும் அனுபூதிமுதிர்ந்து, அதன் பின்னான்றாய் ஷை ஆரோபமாகிய சீவகாரகத்தினைத்தும் தன்னைத்தவிர எஞ்ஞான்றும் இல்லாவேயிலையென முடிகின்றமையால், ஷை அதிட்டானமாகிய பிரமமானதும் தன்னைத்தவிர இன்றென்பதாகின்றது. ஆகவே, நானே அனைத்துமாயும் அனாதியுமிருக்கின்றதென்க எனவே?

சோதுபசாரம்.

மெய்யெல்லா நாமாய் விளங்கியபின் றுயாய
பொய்யெல்லா மெங்கேனும் போயவோ—மெய்போப்
பிருவகைகரு நாமே யடையாரேனுந் தொகுதித்
திருவகைகரு மெட்டாம் பிலை. எனத்தனுர்காண்க.

வெல்லப்பாகானது இரத ஜ துரகபதாதிகளென்னும் வடிவப்பேதங்களாயிருக்கும் ஞான்று, அவையெவையொரு வடிவமும் மதுரமயமாயிருக்குமன்றோ? அதுபோல், நானென்னும் பேதமானது சர்வவியாபகங்களாயிருக்கின்றமையால், இப்பகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் போதத்தினது துவிதம் விசிட்டாத்துவிதம் அத்துவிதம் ஆகிய இம்மூன்று இலக்கணங்களையும் ஏற்றிருக்கவேண்டுமென்றோ? அங்ஙனம் ஏற்றிருக்கின்றதாயின், இவற்றுள் ஓர் விடயம் ஏற்றிருக்கட்டுமேயெனின், மட்கடம் பொற்பணி நூற்படமுதலியவற்றுள் முன்னர் மட்கடத்துள் ஷை இலக்கணங்கள் இருக்கக்காட்டுதும்.

இரண்டு முதலாவது துவிதம்.

எங்ஙனமெனின், மட்கடமென்புழி இவை இருமையதெனப்படுமோ? அன்றி ஒருமையதெனப்படுமோ? சொல் இருமையதாயினும் பொருள் ஒருமையதேயெனின், மட்பொருளானது தன்பால் பலவடிவாதற்கியைந்த செயல் அமைதற்குத் தானமுதன்மைபொருளாகிநின்றதால், அம்மட்பொருள் காரணமும் அச்செயலால் தான் ஓர்வடிவாக விகற்புறுதலால், அவ்விகற்புருவம் கடமென்னும் காரியமுமாயிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்குமிவற்றுள், மட்பொருள் கடப்பொருளெனப்படுமோ? அன்றி ககடப்பொருள் மட்பொருளெனப்படுமோ? இவை ஒன்றுமறமொன்றெனப்படுமெனின், காரணம் காரியமெனவும் காரியம் காரணமெனவும் படவேண்டுமே! இதற்கென்செய்தும்! இயமட்கடமாகிய காரணகாரியம் வெவ்வேறிடத்ததாயிருந்தாலன்றோ? ஒன்று மற்றொன்றெனப்படாதென்பம். அங்ஙனமில்லையெனின், வெவ்வேறிடத்ததாயிருந்து நிகழ்பவை பேதகாரணகாரியமும், அங்ஙனம் வெவ்வேறிடத்தினின்றி ஒரிடத்திருந்து நிகழ்பவை அபேதகாரணகாரியமுமாகின்றன.

ஆகையே இது அபேதகாரணகாரியமாகின்றதாலை, எங்ஙனம் இரு காரணகாரியம் வேறிடத்ததாகும்? இக்காரணகாரியம் வேறிடத்ததினன்றாயினும், ஒன்று மற்றொன்றெனப் படாதோ வெனின் காரணகாரியபேதமும் அகந்தற்கியைந்த சொரூபபேதமும் இன்றியிருக்கட்டுமே! அங்ஙனமிருக்கின்றதால், வெவ்வேறெனப்படுமோவெனின், மட்பொருள் கடப்பொருளெனப்படுமா? படுமெனின், மட்பொருளின்பால் ஷை செயல் அமைய வேண்டுவதவசியமின்று. ஏனெனின், அச்செயல் அமைவது யாதுக்கு? அழகுவிந்து இடைபருத்து மேல்விரிந்திராகின்ற ஓர் வடிவமாதற்கன்றோ? அங்ஙனம் விகற்புற்ற ஞான்றன்றோ கடப்பொருளெனப்படுவது? அங்ஙனம் கடவடிவாக விகற்புற்றஞான்று, அக்கடவடிவு மட்பொருளெனப்படுமோ? படுமெனின், மட்பொருளுக்குச் சொரூபம் கடமாகிற விகற்பவடிவமாகததாஞே இருக்கின்றது? மட்சொரூபத்திற்குக் கடப்பொருளெ

னவும் கடச்சொருபத்திற்கு மட்பொருளெனவும் பெயர் வழங்கப்படுவதுமுண்டா? அன்றியும், மட்பொருளுக்கியைந்த நிலம் தரை முதலியனவாக வழங்கும் பரியாய நாமங்களோடு, கடமென்கிற நாமமும் அதற்கியைந்ததாய் வழங்குவதுண்டா? இல்லையன்றோ? அங்ஙனமே, கடப்பொருளுக்கியைந்த குடம் பாண்டமுதலியனவாக வழங்கும் பரியாய நாமங்களோடு மட்பொருளெனகிற நாமமும் அதற்கியைந்ததாய் வழங்குவதுண்டா? அங்ஙனமுமில்லையே! இங்ஙனமிருக்க, எங்ஙனம் ஒன்று மற்றொன்றெனப்படும்? படாமையால், இம்மடகடமென்னுங் காரணகாரியம் பேதமெனப்படுமன்றோ? ஆகவின், இப்பேதமே காரணகார்ய துவிதமாமென்க.

இரண்டாவது விசிட்டாத்துவிதம்.

இம்மடகடம் துவிதமென்பதற் கியைந்திருப்பது உண்மையாயிருக்க, விசிட்டாத்துவிதமெனப்படுவது தெங்ஙனமெனின், மடகடமென்னும் காரணகாரியத் துவிதமிரண்டினு, கடமென்னுங் காரியப்பொருள் தோன்றி நிலைநின்றதுமுதன்பாலெனப்படும்? தன்னைத் தசபுறமும் சூழ்ந்திருக்கின்ற வெளியின்பாலெனின், மட்பொருளிற்றோன்றிய இஃது அம்மட்பொருளினின்றுநீங்கி விளங்குவது அணிமைக்கணன்றோ? அன்றிச் சேய்மைக்கண்ணோ? இரண்டுமன்றெனின், மட்பொருளிலுண்டாகிய கடமாகிய காரியப்பொருள், அம்மட்பொருளைவிட்டு வெளியினகன்று எங்ஙனம் தனித்துத்தோன்றும்? அம்மட்பொருளைவிடாமலே தோற்றுகின்றதெனின், அம்மட்பொருளுக்கியைந்த தசபுறத்துள் எந்தப்புறத்தை விடாதுநின்றுதோற்றுகின்றது? மேற்புறத்தில் நின்று தோற்றுகின்றதா? அன்றிக் கீழ்ப்புறத்தில் நின்றுதோற்றுகின்றதா? அங்ஙனமுமின்றி, அட்டபுறத்துள் எந்தப்புறத்திலெனப்படும்? இங்ஙனங்கூறிய எந்தப்புறத்துண்மனறெனின், உட்புறம் இடைப்புறமென்பவற்றுள், உட்புறத்ததா? அன்றி இடைப்புறத்ததா? அவையுமன்றெனின், அம்மட்பொருளைவிடாது எங்ஙனந்தோற்றுகின்றது? அம்மட்பொருளோடு தோற்றுகின்றதே நமக்குச்சாலுமான அனுபவமெனின், அஃது

எங்ஙனமிருந்து தோற்றினுந் தோற்றட்டும், பொருளாகத் தோற்றுகின்றதா? மற்றியாதாகத்தோற்றுகின்றது? பொருளாகவேதோற்றுகின்றதெனின், அப்பொருள் தனித்தாகவேனும் அன்றி ஷை மட்பொருளின் உட்புறம் வெளிப்புறம் இடைப்புறமென்பவற்றுள் ஓர் புறத்திலேனுமிருந்து, ஓர் முதலாகத் தோற்றவேண்டுமே! இதற்கு என்செய்தும்! இருந்து தானே தோற்றுகின்றதெனின், இலலாமற்றோற்றுகின்றதாக ஈங்குக் கூறவில்லையே! இருந்தே தோற்றுகின்றதாலு, எங்கிருந்து எங்ஙனமாகத் தோற்றுகின்றதென்பதனுமோ ஈங்குக் கடாவியது? இங்ஙனமிருக்க, தீவிலகப்பட்ட மாசுணபோலப் புண்டுபுரணடு வினவில் ஐயமென்பது எங்ஙனமகலும்? இக்கடமாகிய யாரியப்பொருள் ஓர் முதலாகநின்று தோற்றுவதாலு, ஓரிடத்து வடிவப்பொருளாக நின்றே தோற்றுகின்றதெனின், வடிவப்பொருளென்பது முளாருன்று அடிருவிக்கது இடைபருத்து மேலவிரிந்திருக்கின்றதாக ஒப்புக்கொண்டதாகின்றது. ஆயினும் அவ்வடிவமானது இருந்து தோற்றுகின்றதெனவு நலல, எங்கிருந்து தோற்றுகின்றதெனவருமே! இதற்கு யாது செய்வது? அவ்ஙனந்தோற்றுதல் ஓரிடத்தன்றாயது, அம்மட பொருளின் தன்புறமுமேயெனின், அம்மட்பொருளைப்போல் ஓர் பொருளாக அன்றிறன்பதாகின்றது.

ஆகவே, பலவகை வடிவங்களுள் ஓர் வடிவமாகின்றதா இவ்வடிவம் குணமெனப்படுவதா? அன்றி வேறெனப்படுவதா குணமெனப்படுவதுதானெனின், இதற்குக்குணியென்பது யாதெனப்படுமோ? மட்பொருளெனப்படுமெனின், இஃது மட்பொருளின் குணமென்றாகின்றது. ஆகவே, மட்பொருளாகிய குணியென்பதில் கடவடிவாகிய குணமெனபது விளங்குகின்றதா? அன்றிக் கடவடிவாகிய குணமென்பதில் மட்பொருளாகிய குணியென்பது விளங்குகின்றதா? மட்பொருளாகிய குணியினகண்ணே கடவடிவாகிய குணம் விலங்குகின்றதெனின், இவ்வாறு குணிப்பொருள் வியாபகமும் குணவடிவம் வியாப்பியமாகின்றன. ஆகவே, கடமாகிய குணவடிவம் மட்பொருளாகிய குணிவியாபகத்தில் கடியிருக்கின்ற வியாப்பியமாகின்றது

ஆகவே, இவ்வியாப்பியம் அக்குணியெனப்படாமலும் அவ்வியாபகம் இக்குணமெனப் படாமலுமிருக்கின்றன.

ஆகலின், இவைகள் இங்ஙனமிருக்கு மிவ்விருப்பு என்னதுவிதமெனப்படும்? கூடியிருக்கும் துவிதமா? அன்றிக் கூடாதிருக்கும் துவிதமா? கூடாதிருக்கும் துவிதமென்பது இதற்கு முன் கணிசகப்பட்டுள்ள காரணகாரியபேதங்களாம் இஃதது போலவுமாகலின், அத்துவிதமெனப்படுமா? படுமெனின், குணிப்பொருள் குணவடிவமெனவும், குணவடிவம் குணிப்பொருளெனவும் படவேண்டும்! அங்ஙனம் படாமையால், வெவ்வேறுப்பொருளென்றாகியெனின், இம்மட்கடம் வெவ்வேறிடத்தது போ இருக்கவேண்டுமா! அங்ஙனமாமென்றாகுமின், இவை துவிதமுமன்று. அத்துவிதமுமன்று. அன்றாகவே, குணிகுணமாகிய இம்மட்கடமென்பது என்னவெனப்படும்? வியாபகவியாப்பியமாகவும், குணிகுணமாகவும் கூடிப்பிரிவின்றிக்கின்றன. இங்ஙனமிருப்பதால், என்னை துவிதமெனின், குணியோடு குணம் கூடியிருப்பதால் விடுத்துவிதமும் கூடியவிடத்தும் பிரிவு நவிருப்பதால் அத்துவிதமுமாகின்றதென்க.

இஃது மூன்றாவது அந்துவிதம்.

கேடி துவிதத்தையும், இவ்விரிடத்துவிதத்தையும், எம்நிலங்கும் இம்மட்கடமானது, அத்துவிதத்தையும் எங்ஙனமேற்குமெனின், மட்கடமென்றுவியம்பலுள், கடமென்பது காரியமாயும் குணமாயுமிருக்கினும், இஃது இல்லதெனப்படுமா? அன்றி உள்ளதெனப்படுமா? இல்லதெனப்படுமெனின், பிடித்தல் எடுத்தல் சமைத்தல் முதலிய அனுபவங்களில்லாதிருக்கட்டும்! உள்ளதெனப்படுமெனின், ஆராய்வழி இருப்பது மட்பொருளன்றாயிருக்கட்டும்! உண்டாயிருக்கின்றமையால் கடானுபவமின்றேயெனின், அக்கடானுபவத்தில் மட்பொருளில்லாமற் போயிற்றோ? அம்மட்பொருள் உண்டாயிருப்பதால் சமைத்தல் முதலிய அனுபவம் மட்பொருள் ஏற்கட்டுமே! அச்சமைத்தல் முதலிய அனுபவங்களாற் கடப்பொருளுண்டெனப்படுவது முன்றாவன்றோ? அன்றிப் பின்றாவன்றோ? அஃதுமன்றி இஞ்

ருவான்றா? முப்பொழுதுந்தானெனின், குவலயனது திரிகை சுழலுதற்கு முன்னொன்று அத்திரிகையில் நின்றிலங்குவது எதுவெனப்படும்? மட்பொருளெனப்படுமெனின், அப்பொழுது கடப்பொருளன்பதுண்டா? இன்றெனின், அக்கடப்பொருள் எப்பொழுதுண்டெனப்படும்? ஷை திரிகையின் சுழலில் நின்று வெளிப்படுட்ட நுமுதல் அஃது மாறுகாறுமெனின், மாறியபின் ருவான்று இலயிலையென்றுகின்றதாது. ஆகவே, இடைருவான்று மாத்திரமுண்டெனப்பதாகின்றது. அவ்வொன்றுண்டெனப்படுவதுதோற்றமாகுமா? அன்றி மிப்பொருளாகுமா? தோற்றமாகுமன்று வேறுபொருளாகுமென்றெனின், பின்னர் யாதாக வெனப்படும்? வடிவு மிப்பொருளாகுமெனின், வடிவு மிப்பொருள் தோற்றமன்பாதுதிரமாகக் காணப்படுவதாவதேமோ? அன்றெனின், இக்கடப்பொருளான் பிடித்தலும் எடுத்தல் சமைத்தல் முதலியவலைகளுக்கியைந்த வடிவுள முமனறுன்றேறுமிருக்கன்றாதலால், அவ்வடிவு மனைகளுள்ளு அவையனைத்தும் தற்பொருளிக்குமாம்.

அவ்வாறாயது, இக்கடப்பொருளைக் கருத்தாறிடிக்கும் ருவான்று, அப்பிடித்தலுக்கு அகப்படுவது எது? கடப்பொருள்தானெனின், அப்பொழுது கடப்பொருளினின்றி அகப்பட்டதா? அன்றி விட்டகலவிட்டதா? விட்டகலவிட்டதெனின், அமமட்பொருளை தான் அணுகாமலாகவிட்டதா? அன்றிக் கிட்டவையாகவிட்டதா? ஒரு விட்டாகவுமனறெனின், இதனால் அம்மட்பொருளை தான் விட்டகலுமுன் கிட்டவுமாகிய விடாமலே அகப்பட்டதெனின், அப்பொழுது எது அகப்பட்டது? கடப்பொருள் தான் அகப்பட்டதெனின், கூறியது கூறலாய் குற்றமென்பது பாவில்லையாகுமே! ஆகவின், மட்பொருள் அகப்பட்டதெனின், கடப்பொருளைப்பிடிக்க மட்பொருள் அகப்படுவானேன்? இருப்பது மட்பொருளெனப்பதன்றோ? எடுத்தல் சமைத்தல் முதலிய அனுபவங்களுக்கு மியைந்தது அம்மட்பொருளையன்றி வேறேயாதிருக்கின்றதா? ஷை அனுபவங்களுக்கு இக்கடப்பொருளையன்றி மட்பொருள் இயைந்திருக்கட்டுமேயெனின், மட்பொருளின்றி இக்கடப்பொருள் இயைந்திருக்கட்டுமே! அன்றியும், கடப்

பொருள் ஏதுவாகவேனும் மட்பொருள் அனுபவப்படுகின்றதன்றோ? இதனால் கடப்பொருள் மட்பொருளனுபவப் படுகிறதற்கு அபேதகருவியாகின்றது. ஆகவே, கடப்பொருள் ஓர் முதலெனப்படுமா? பதிவதாகவேகொண்டால், மட்பொருள் ஷை திரிகையில் அகப்படாதாகின்று, சமைத்தல் முதலிய அனுபவங்களுக்கியையின்றதா?

அன்றியும், சுவர் முதலிய கட்டடங்களாதற்கு அனுபவப்படுதான்று, இக்கடப்பொருள் மட்பொருளுக்குப் பேதகருவியாகவேனும் அபேதகருவியாகவேனுமிருக்கின்றதா? இலையேல்! ஏனின்று? தான் ஓர் முதலாக இல்லாமையாலென்க. இதுவுமல, என்ன ஆயிறுமெனின், மட்பொருளொன்றே காரணகாரியமாயும், குணிகுணமாயுமாகின்றது ஆயினும், இக்காரணகாரியபேதமும் குணிகுணபேதமும், மட்பொருளுக்குச் செயற்கையாய் யியைந்திருக்கின்றனவா? அன்றி இயற்கையாய்யைந்திருக்கின்றனவா? இயற்கையாகவே இலையாய் திருக்கின்றனவெனின், மட்பொருள் ஷை திரிகையில் அகப்பட்டு விகற்புற்றது முதல் அவிகற்பவுருமாறுகாறும், காரியபேதத்தையும், வடிவமாகிய குணபேதத்தையும் ஏற்றியதுபோலாது? கடமென்பதன்றோ? அங்ஙனம் ஏற்றிலெங்கும் கடப்பொருளுள்ளதான்றும், மட்பொருள் என்னவேனாயிடும்? காரணமெனவும், குணியெனவும படுமென்றோ? கடமென்கிற பொருளையேற்கும் விகற்பம் நிலையுற்றதாகலின், அஃது மாறியதான்று மட்பொருள் என்னவேனாயிடும்? காரணமென்பதையும், குணியென்பதையுமேற்குமா? ஏலாதன்றோ? அன்றியும், கடவிகற்பம் மட்பொருளையன்றி இன்றாயினை, அம்மட்பொருள் காரியமெனவும் குணமெனவும் படுமோ? படாதெனின், இவ்விரண்டினாலன்றோ தான் காரணமெனவும் குணியெனவுமாகின்றது? கடவிகற்பம் ஏதுவர்த்தமாயின், அதற்கு வந்து வழங்கப்படும் காரியமென்பதும் குணமென்பது மெதுவர்த்தமெனப்படும்! அவ்விகற்பம் தோற்றன்மாத்திரமாகலின், அதற்குவந்த காரியமென்பதும் குணமென்பதும் சொன்மாத்திரமாகின்றன.

ஆகவே, கடவிகற்பம் மட்பொருளையன்றி யின்றாகலின், ஷடி காரியமென்பதும் குணமென்பதும் அம்மட்பொருளையன்றி ஏது? இதுகாரியமுதலிய கற்பனையினால் வந்த காரணமென்பதும் குணியென்பதும் கற்பனைகளெனப்படுமன்றோ? இங்ஙனமிருக்கின்றமையால், மட்பொருள் காரண காரியபேதமும் குணிகுணபேதாபேதமு மிறந்தவென்றாகின்றது. ஆகவே, மட்பொருளானது துவிதப்பொருளெனப்படுமோ? அன்றி விசிட்டாத்துவிதப் பொருளெனப்படுமோ? அதுமன்றி அத்துவிதமெனப்படுமோ? அத்துவிதமெனப்படுமாகலின், இவ்வத்துவிதமே சித்தாந்தமாயிற்றென்க.

முன்றாவது துவிதமுதலிய மூன்றேதாட்டாந்தங்களை விரிவாக எடுத்துக்காட்டியதை. இந்நூன்று காட்டிய இத்திட்டாந்தங்களைப்பற்றி இன்னும் அத்தாட்டாந்தத்தை வற்புறுத்துவான வேண்டிச் சற்றுதொகுத்து யூகிக்குறும்.

இரண்டு (க)-வது துவிதம்.

எங்ஙனமெனின், ஷடி சிவேகார சகதமென்பவை காணப்படுதலுக்குங்காரணம் யாதெனப்பின்? இதற்கு வேறோர் காரணமும் வேண்டுவதில்லையேயெனின், இவைகள் எதற்குக்காணப்படுகின்றன? தமக்குந்தமே காணப்படுகின்றனவெனின், ஓர் ஞானமு காணப்படுகின்றதும் மற்றோர் ஞானமு காணப்படாததுமாயிருப்பதென்னை? (அவையிருஞான்றாவது) சகலமும் கேவலமுமாமென்க. இவைகள் இருந்தபடியிருந்து தோற்றிக்மாகின்றனவாயிருக்கின்றனத அறிவுசகலாவத்தையாயிருந்து உணரும், கேவலாவத்தையாயிருந்து உணரரமையுமேயன்றி வேறன்றேயெனின், நாம் எங்ஙனம் சொல்லினும் அறிவு உணர்ந்த ஞான்று தானே இவைகள் தோற்றுகின்றதும், இதனால் உளவெனக்கொள்ளுதும் உணராதுழி இவைகளின்றேயெனின், இருக்கின்றும் அறிவை முன்னிட்டுத்தானே தாம் தோற்றுகின்றன. இதனால், அறிவு காரணமும் இம்மூன்றுபொருள் காரியமுமாகின்றன. இவைகள் இருக்கின்றனதைப்பற்றியன்றோ? அறிவு உணரவந்ததெனின், அறிவு உணர்வதைப்பற்றியன்றோ? இவைகள் விளங்குகின்றது?

அன்றியும், அறிதல் முன்னிட்டதா ? அன்றி விளங்குதல் முன்னிட்டதா ? விளங்குதல் பின்னிட்டதாயினும், இஃது காரியப்பொருளெனப்படுமோவெனின், முன்னிட்டதாகிற அறிதல் காரியமெனப்படுமோ ? அன்றியும், விளங்குகின்றதற்கும் காரியத்துவம் சொல்லவந்ததேயன்றிப் பொருள்களுக்குக் காரியத்துவம் சொல்லவந்ததல்லவே ! அங்ஙனமாயின், அறிதல் காரணமும் விளங்குதல் காரியமுமெனப்படுமெனின், இங்ஙனம் எற்கக்கூடிய இவ்வகை, காரணகாரியத் துவிதமென்பதற்குமுமெனன்னே ? இனமுமவே, இவைகள் என்னகாரண காரியத்துவிதமெனப்படும் ? பேருகாரண காரியத்துவிதமெனப்படுமென்றே ? இஃதிங்ஙனமிருக்க, அறிவினால் விளங்குகின்ற தனிரிபதார்த்தமும் பொருள்களா ? அனறிற் றோற்றமன்மா ? ஆகியவைகளா ? ஒன இவ்வனமகாவுவிதுளின், இப்பிரபஞ்சபொருள்களை ,ஆராய்ந வன்னைய ,ஆராய்வுறி, லவிவொன்றுக காரணகாரியம் காரணகாரியமாகச் சொனறுவொன்று, ரற்றில இருப்பின்றித் தேயற்றனமாத்திரமாயும் சொன்னாதற்றேமாய முடிகின்றது. இக்கருத்தினைக்கொண்டு விரிந்த அநுபவமுமனன அளவையாகுமா, தோற்றுமுமன அளவையாகுமா, உளதென்றோற்றமிடு தேயகருத்துவமும் தோற்றுவொன்று சாற்றுமின்றிச் சொனனமாத்திரமாக முடிகின்றன. முடியவே, இவைகளிற்பொருள்களுள, ஒப்பிரபஞ்சமானது கயிற்றரவாகிவன்பால் இல்லாமலே தோற்றுகின்றனவா ? அன்றிக் கயிறுதுகளிடமல் இருந்து தோற்றுகின்றனவா ? இல்லாமலே தோற்றுகின்றன எனனுதெங்குத் தோற்றுகின்றன ? தமக்குத்தாமே தோற்றுகின்றனவெனின், தமமகனனிலொருள் சற்றேனுமிருக்கவேண்டும் ? ஆருமை லாமையால, ஓர் சித்துக்குத் தோற்றுகின்றதுதானெனின், அச்சித்தானது அறிய இஃது தோற்றுகின்றதாகின்றது. ஆகுமெனறாலும், சித்து இருந்தறிகின்றதும் பிரபஞ்சம் இல்லாமலே தோற்றுகின்றதுமாகின்றது. ஆகவே, காரணமென்பது யாது ? காரியமென்பது யாது ? அறிவே காரணமும் அயலனைத்தும் காரியமுமாகின்றன. ஆயினும், காரணமாகிற அறிவு காரியமாகிற முப்பொருளெனப்படுமோ ? அன்றிக் காரியமாகிற முப்பொ

ருளும் காரணமாகிற அறிவெனப்படுமா? இரண்டுபேட்சமும் மாகாதெனின். இவ்விரண்டும் என்ன துவிதமெனப்படும்? அபேதகாரணகாரியக் துவிதமெனப்படுமாகலின், இதுவுந் தூண்டுமானின்றமென்க.

இதுது (உ)-வது விசிஷ்டாத்துவிதம்.

எங்ஙனமெனின், சேதநாசேதநமாகிய சர்வவிதகாரணமும் ஏதனது எனப்படும்? ஷை அறிவினது எனப்படுமாயின், இந்தேதாற்றங்கள் ஒன்றன் கூட்டமுமாகிய விகாரமாகலின், குணபேதங்களென்பதற்கு முரணாமன்றோ? பிரபஞ்சமாகிய குளங்கள் ஒன்றன் கூட்டம் பலவின் கூட்டம் துணிவுறுதலுமாகிய விகாரமாதலான. சீவேசுவரரிருவரும் விகாரங்களாகுமோ? ஆகுமெனின் அஸ்வ வெனை விகாரமெனப்படுமாயின், வியாபகமாகிய ஈசுவரனுக்கு திருணம் வெடிப்பிலுக்கியவளாயின், அவ்விருவிபாருளெனப்படுவது இருவினாருமெனக் கொண்டது இருவுமு உபாதிகுணவிதாழுதிகளின் சேர்க்கைகளினாயினும், வியவிவ்வாறு முதலெனக் கொண்டு அருளுவன். அங்ஙனம் கொண்டு இருமுதலும் ஷை உபாதிகுணம் தொழிலுகளின் சேர்க்கைகளாகலின், சீவேசுவரர்களுவம் பலவினிடத்து விகாரமெனப்படுதற்கு முரணாமன்றோ? இவ்வாறாயினாருமும் தோற்றமாதலினாலாகலின், நிருகுணபேதங்களையுடைய குணவிசிஷ்டமாகிய வெனப்படும்? இருப்பது ஷை அறிவாகலின், அதனையன்றி வேறில்லையேயாம்! அறிவென்பது குணவிசிஷ்டமாகியும், அவ்வறிவினது முப்பொருளும் குணபேதங்களாயுமாகின்றன.

ஆகவே, குணபேதங்கள் குணியிடங்கண் நிகழுகின்றதால், குணியென்பது வியாபகமும் குணங்களென்பது வியாப்பியமுமாகின்றன. ஆகின்றதால், இவ்வியாப்பியாமாகின்ற குணபேதங்கள் அவ்வியாபகமாகின்ற குணியில் கூடியிருக்கின்றனவாகலின், இஃது என்ன துவிதமெனப்படும்? கூடியிருக்கும் துவிதமெனப்படுமன்றோ? இத்துவிதத்திற்கு விசிஷ்டாத்துவிதமென்பானேனெனின், இத்திரிபதார்த்தத்தோற்றவழங்கள் வியாபக விளக்கமாகிய அறிவெனப்படாமலும், அவ்வறிவின்கண்ணே

நிகழுகின்றமையால் கூடியிருக்கின்றதெனவும், இங்ஙனம் கூடியிருக்கும் இம்மூப்பொருளாகிய தோற்றங்களும் அவறறி வினது அச்சங்களையும், அவ்வறிவை விட்டுப் பிரியாதனாய மிருக்கின்றமையால், அத்துவிதமெனவுமாகின்றன. ஆகவே, இத்திண்ணம் நோக்கி விசிட்டாத்துவிதமெனப் பட்டதென்க. இங்ஙனமின்றி நானென்னும் பேரறிவுக்குப் பரமாத்மா வேறு பொருளெனவும் அப்பரமாத்மம் வியாபகத்தில் நிகழும் உயிருமுலகமும் அவனது அச்சங்களெனவும், அச்சங்களாயிருப்பதிலும் இவைகள் தொடர்ந்து கடலும்பொருள்களெனவும், அவனவைகளுக்குத்தில் சின்னங்களோடு திருவுருக்கொண்டு பரவுவதாளோடு இருக்கின்றனவெனவும், பரிபாகமுற்ற உயிர்கள் விஜ்ஞானகிக்கண் மூடுகி இம்பிறவிக்கு மூலமாகிய வினையை விட்டு, அபிராகிருத சரீரமடைந்து அவனவைகுண்ठத்தை யடைந்து, தெ. திருவுருக கொண்டிருக்கும் பகவானுக்கு நித்தியக் கிங்கரனாய் சின்னங்களைப்பெறுகின்ற சின்னங்களான அபிராகிருத சரீரமும் தரிக்கப்பெற்று, சதா அவனது திருமேனியை நோக்கிக்கொண்டிருக்கின்றதே முத்தியெனக்கூறுவது விசிட்டாத்துவித மதமென்பதாமென்க.

(இதுவரை) வது அத்துவிதம்.

காரணன்றிய அறிவாகிய வியாபகத்தில், வியாபியாகிய பொருளும், வியாப்பிய குணம்பேதங்களையும் நேரறிந்து நிகழுகின்றனவோ? பேரறிவுக்கு. வியாபகமாகிய அவனறிவுதான் இருக்கவேண்டும்? காரணனெனவும் குணியெனவும் பொருளெனவேறு? தான் இவ்விரண்டு நிலைமையையுமேற்பது இயற்கையே, கவா? அன்றிச் செயற்கையாகவா? இயற்கையாகவேயெனின், இவ்வியற்கையாகவே யாதோர் எதுவையுமேயாகாதா? அன்றி ஏற்றதா? ஏலாதெனின், நிலைகுசகற்பனைகள் காரியபேதத்தையும் குணபேதத்தையும் ஏற்றிலவாகுவது இயற்கையாகவா? அன்றிச் செயற்கையாகவா? இயற்கையாகவேயெனின், இவ்வியற்கையையேற்கும் நிலைகுசகத்கற்பனைகள் அறிவாகிய வியாபகத்தில் நிகழுவதாயினும், இக்கற்பனைகள் ஏது? அவ்வியாபகத்திலெழும் சங்கற்பமென்னும் நினைவெழுச்சிகளன்றோ? அந்நினை

வெழுச்சியையன்றி ஷை மூன்றொருளென்றும் பேதங்களுளது? உளதெனின், விபரீத அனுபவாநுபவமான அளவையாலும் தோற்ற அனுமான அளவையாலும் கருதுகின்றகருதுதலையன்றி யுளதெனப்படுகின்றதா? இல்லையன்றோ? ஆகலின், ஷை நினைவெழுச்சியே சீவேசுரத்துவமாமென்க.

அங்ஙனம் கருதுதற்கேதுவாகிய இப்பிரபஞ்சத்தடிப்பும் நினைவெழுச்சியா? அன்றோ? அன்றெனின், ஒவ்வொவோர் காமரூபமும் ஆராய்வுழி, அன்னமயமெனவும் இன்னமையெனவுமாகி, முடிவில ஆராய்வுவரும் அறிவாய் முடிவானேன்? தனது நினைவே சகமாறிகளாகத் தோற்றுகின்றமுகன்றிவேறன்று. இதனால், தன்னையன்றி நினைவென்பதும், அந்நினைவெனப்பகையனறிச் சகமாறிகளென்பதும் இன்றாகலின், இருப்பியாதெனப்படும்? அறியாகிய போதமன்றோ? இப்போதமையன்றி அயலெனவேறாகிய வேறுமுண்டோ? இல்லாமையின், அயலிலாத தானாகியபோதமானது காமனமெனவும் குணியெனவும் எங்ஙனம் பொருள் படும்? இக்காரணமானபதார்த்தமும் குணியெனப்பதார்த்தமும் எதுர்மறையெனப்படுவது? காரியமும் குணமுமல்லவோ? எந்தக்காரியத்திற்கும் குணத்திற்கும் நிமித்தோபாதான காரணம் குணியெனப்படுவது? காரியத்துவத்தையும் குணத்துவத்தையும் ஏறிய குணியிருள் யாது? ஷை சகமாகுங்கால்தானெனின், இச்சகமாகலின், அந்நினையன்றி வேறொன்றை முன்னுள்ளதாகக் முடிந்தாயிற்றே? ஆயும், அறிவில்லாத சகமாறிகளானமையே தனக்குக் காரணமாகுமன்றோ? குணத்துவமும்வந்தன? இங்ஙனமிருக்க, இவ்விலிலைமையும் தான இயற்கையாகவே ஏற்றிருக்கின்றமாகாகோடல் மயக்கமென்றதாகுமே! ஆகலின், தானாகியபோதம் காரணமும் குணியுமெனப்படுமோ? அன்றிக்காரியமும் குணமுமெனப்படுமோ? காரணமும் குணியுமெனப்படுமெனின், காரியமும் குணமும் யாதெனப்படும்? அவையும் தன்னையன்றியுண்டோ? இவ்விருவகுப்பும் தன்னையன்றி யின்றாயிருக்க, தான் காரணமெனவும் குணியெனவும் படுவானேன்? தனது ஆசார பரமாகிய இச்சக்முதலிய காரியகுணபேதத்தைப் பற்றியன்றோ தான் அதிட்டானமெனவும் காரணகுணியெனவுமாயிற்று.

ஆகவே, தான் காரணகுணியென்பவற்றை எற்றிருத்தல் இயற்கையெனப்படுமா? படாதன்றோ? படாதாகவே, செயற்கையாக வந்ததென்பதாயிற்று. செயற்கையாகவந்தது ரசுமுசுவியபொய்களைப்பற்றியாகலின், பொய்களைப்பற்றிவந்த காரணப்பொருளென்பதும், குணிப்பொருளென்பதும், என்னவெனப்படும்? இவையும் பொய்யெனப்படுமன்றோ? படவே, தாருகவியாபக விளக்கம் என்னவெனப்படும்? காரணகாரிய ரூபமும் குணிகுணரூபிதமு மாகின்றதன்றோ? அதத தாவெனவது அத்துவிதப்பொருளென்பதற்கு முரணென்னை? இவைக்கு அத்துவிதம் என்ன அத்துவிதமெனப்படும்? விசிட்டாத்துவிதமே வாத்துவிதமுமெனவகுரிமெனறெனப்படுமா? படாதுகாண், இது ஏகமேவாத்வைதம் பிரிமோக மென்பதற்குக் கருத்துமாம் ஞாயமென்பதினறெனக்கொள்க.

இவவத்துவிதம் பொருளையன்றோ ஆன்றோரனைவரும் சிலரின்னுள்ளோர் கட்டிப்பட்டு முடிபிடுவதற்கு ஆயுதமாக எடுத்தாளுகுன்றார்களைத்தழுவி முனனிலையாகவும், படாசலையாகவுங்கொண்டு தழுவித்தும் பிறர் தன்னமையாகத் தாபிதமுறுகின்றனர். என்னை?

இவ்வாறு முன்னிலை யெனப்படுவது.

தாயுமானவர்.

அத்துவித வத்துவைச் சொப்பிலாத சுத்தனிலை
யாருமறையவ் முரசறை யாவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியை யனாதி யேக
சத்துவ சொரூபத்தை மதசம் மதம்பெறுச்
சாலம்ப ரூபித மான
சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
சாந்தபத வியோம நிலையை
நித்தநிர் மலசுகித நிட்பிரபஞ் சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்த மான
நிர்விகா ரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராம யத்தைச்

சித்தபறி யாதபடி சித்தத்தி லின்றிலகு
திவியதே ஜோம யத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள்ளார் தற்பரம தானபர
தேவதையை யர்ச்சலி செய்வாம. என்றும்,

இஃது படர்க்கை யெனப்படுவது.

ஞானவாசிட்டம்.

அயனொடுமால் சங்கரனுந் சதாசிவனு மிந்திரனு
மருக்கன் முதலும்
வியனிலுப சாந்தராம் வேலையினி லுபாதியெலாம்
விட்டு நீங்கி
பயனிலதக் பிரமனென்ற பற்றதனு றுசின்மயமாம
பரம னாய
முயர்விகற்ப மிலாமடவா மெங்குநிறை சிவமாகி
யொன்றாய் நிற்பாம். என்றும்,

இஃது தன்மை யெனப்படுவது.

ரிபுகீதையகாவைக்கியம்.

சுத்தியதா னாகுதற் பிரம நானே
சுமுசாய சங்கமிலாப் பிரம நானே
[illegible] னமான பிரம நானே
[illegible] நிராமா மானபரப் பிரம நானே
[illegible] துவமாய்த் துனித்தபரப் பிரம நானே
[illegible] தான்றானுய் நின்றபரப் பிரம நானே
[illegible] வித மானபரப் பிரம நானே
[illegible] யகண்டபரி பூரணமாம் பிரம நானே என்றும்,

[illegible] றியவாற்றாற்காண்க.

இதுகாறும் துவிசமுதலியனவாகக் கூறிப்போந்ததனுல் மன்ன ஆயிற்றெனின் அபுத்தி பூர்வகமாகத் தோற்றும் சீவேசுரசீகத்தாரோபிதங்கள் ஒருங்கேயொழிதற்கு, இவற்றைச் சிரவணுதிகளுழைப்பென்னும் புத்திபூர்வகத்தால், முன்றான்று அபேதகாரியக் கற்பனுத்தோற்றங்களாகவும், பின்றான்று அத்தோற்றங்களைக் குணபேதங்களாகவும், அதன் பின்றான்று முடிவில் அக்குணபேதங்களைத் தன்மயமாகவுமர்ருமாறு (க)-வது

துவிதமாகவும், (உ)-வது விசிட்டாத்துவிதமாகவும், (ங)-வது அத்துவிதமாகவும், தெளிந்து அகமபொருளாகவே இருப்பனவாம். இவ்வகமபொருள் ஷை துவிதமுதலிய மூன்றுமாயிட, அம்மூன்றும் அல்லவாயிருக்கின்றதே இயல்பாமென்க என்னை!

நிடுக்கைமகாவாக்கியம்.

எனக்கியல்லாயச சதானான பொருளுமில்லை
யெனக்கியல்லாயச சிதானான பொருளுமில்லை
யெனக்கியல்லாயச சுபமான பொருளுமில்லை
யெனக்கியல்லாயச சுத்த பூரண பொருளுமில்லை
யெனக்கியல்லாத்துவிதமெனும பொருளுமில்லை
யெனக்கியல்லாயத்துவிதப் பொருளுமில்லை
யெனக்கியல்லா பெலை புமிலை யெல்லா நானென
றித்திறமா முறுதிபிறப் சித்தம வெல்லவாய். என

க்கூறியவாறுற்காண்க

இஃது இவ்வனநிடுக முன்றானறு ஞானகுப் பிரதிய ட்சமாகிய பலையாத சரினைய விரினைய யோகமெனனும மூன்றுமிருக்கின்றனவென்னக் கூறியவாறாம், உ ஈ ஊ நானைச் சரினிரினை யோகமூன்றும் வடியசதபிரதியக்கதுத் தான மெனறுமென்றாம்! ஆகவே, இவ்விண்டான மிரசனமாக்கதுத எவ்வனமெனினை, உபாசனு நிப்படி வழுவறுசவசம்துவரும சரினையாதி மூன்றினு தும பயன், மறுமைக்கணனறு? அன்றி இயமைக்கணனு றுமைக்கண எனின், அமமறுமைக்கண எய்தும் பயன் யாது சாலோகாதி பதவிப்பேறெனின, அப்பதவிகளில் நாம் என்ன பாவமாயிருக்கின்றது? நாம் ஒவ்வொருவரும் நானல்லாத நானாக இருக்கின்றதா? அன்றி நானேநானாக இருக்கின்றதா? நானல்லாத ஏதோ ஓர் நானாகத்தானே இருக்கவேண்டியது.

அகவனம் நானல்லாத நானாக நிற்கும் ஞான்றும் பொருளல்லாப்பொருளை நாடவேண்டியதுதானே! அவ்வனம் நாடுகாலும், வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன்

வினையினேன் என்னும் இவை முதலிய இழிந்தோனாகத்தானே பிறந்து வேண்டும்! இன்னமிருக்கு பிழிந்தோன் என்ன இன்பதுக்கு அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது? இவ்விகத்திலுள்ள இன்பதுன்பமும் சற்றுமேதுக்திருக்கின்றதாயினே! நிரதிசயாநந்தவாழ்வல்லவே? அப்பாவவினையமாகாமுடிந்ததால் பேரின்பமெனப்பட்டது. அப்பேரின்பம் எங்கு பாலுள்ளதாக அநுபவிக்கின்றது? அநுபவிப்பான நாமரூபமாக நிறைகின்றதால் இந்த உருபாவம் புருடனுக்கு இன்பம் உருவாகப் பாகத்தானே பிறக்கின்றது? தான் அருபாவமாக நிலவாதாயின், அருவ இலட்சியார்த்தமும் அருவ இன்பமும் வாபகமாகும். அவ்வாறாமின்மையால், அரூபு உருவ லக்ஷியார்த்தமும் உருவாகாதமு மென்பதற்கு முரணெனவிர்! இன்னுமாகவின், தான் விடயகத்த பிரத்தியட்சமாகாது அவனின்பமும் விடயகத்பிரத்தியட்சமொருமாகலின் இரண்டுபேறுகளையுந்த சரியையாதிமூன்றும் யாதெனப்பிர? மேற்கூறியவாறு விடயகத்பிரத்தியட்சத்திற்கியைந்தனவன்க. ஞானகத்பிரத்தியட்சத்திற்கியைந்த சரியை கிரியை யோகமென்னும் மூன்றினையும் கூறுகின்றகுதும்.

அரிய (ஆழ்ந்தறிதல் ஒரு (க) வது சரியையெனப்படுவது.

முழுமையகக்கிரனமெனின், தேகமாகமென்பதிருத்தலினால் இதை தியட்சத்திற்கு மெனவும், புறமெனவும், வரதிருக்கின்றமை. அகவே! அதனுள்ளிடமும் புறமென்பது வெளியிடமுமாகின்றன. சுழற்சியை, அகத்துள் சேவாநதக்கரணேந்திரியமும் புறத்துள சகமுமாகின்றன. பரமெனபதைப் புறத்தது என்பாரேனெனின், அணுமான அளவையால் கணிக்கின்றதாகலினென்க அகத்துச்சேட்டைக்கியைந்த ஷை சேவாந்தக்கரணேந்திரியங்களும், புறத்துச்சேட்டைக்கியைந்த பரமும் சகமும் என்னுமிவையனைத்தும் கற்பிதப்பொருள்களா? அன்றி எதார்த்தப்பொருள்களா? எதார்த்தபொருள்களெனின், இவைகள் எதார்த்தமெனப்படுவது சுத்தாகத் தோற்றுவதனாலன்றோ? நாம் சத்தாகப்பார்ப்பதனால் அங்ஙனம் தோற்றுகின்றனவா? அன்றி அவை

களின் இயல்பே அங்ஙனமா? அவற்றின் இயல்பே அங்ஙனந்தானெனின், அவற்றின் இயல்பே அங்ஙனந்தானென யாதினாலேற்கின்றது? துய்த்தல் திருசல் முதலிய அனுபவங்கள் விடாதிருக்கின்றதாலெனின், எதார்த்தானுபவமெனவும், விபரீதானுபவமெனவு மிரண்டிருக்கின்றதால், இவை எனன அனுபவத்தையுடையன? எதார்த்தானுபவ முடையவையெனின், விபரீதானுபவத்திற் கியைந்தவையென்பதேம்! கூடாதெனின், இஃதுங்கூடாதென்பதே! இதற்கென்செய்குவம்! இஃது ஊமையமன்றோ? இவ்வையமகற்கு என்னசெய்வேனுவது? ஆராய்ச்சி வேண்டுவதன்றோ? இவைகளை ஆராயுமாறு யாதாய்முடிகின்றது? சுவிற்றுமாதிரிபோல் பிராணிபரமிசத்தாயும் கருக்கட்டிகள்போல வியகாரிக சத்தாயுமுடிகின்றதால் இவைகள் மத்காதத்தோற்றமாமென்? சத்தாயிப்பாய்ப்பாலைனன்றோ? சத்தாகப்பாய்ப்பதுமாகுமாறுபோல் ஆனாலுமது சாதுப்போலவே தோற்றுகின்றதால், நாம் பெருநீரிலிருளாகக் கண்டுணர்வது எவ்வாறன்றோ? இவைகளினதுமை மெய்ம்மாத்திரமாயுமே தோற்றமாதுதிரமாயும் காணப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாலன்றோ இவ்வினை நாடுமே கருதுநாட்டம் வேறுபடும்? இவையினை கதும் தோற்றமுங்காதும் தோற்றமாதுதிரமாகத் தோற்றுதற்கும், இவைமலைகளிடை மழைநாட்டம் வேறுபடுமென்றதற்கு சரியானவை சரியுமுள்ளன்றிமுகுகின்றது? காரணமாரியமுறுத்தாகக் கணவுரான்றும் மாறாது ஆராய்ந்துகொள்ளவேண்டுமன்றோ? இஃதெல்லாவா பரிபாகிகளுக்கு காகவெனப்படுவது? இங்ஙனம் விடாதுழைக்கும் உழைப்பு ஞானகதியிற்றியட்சமாதற்கியைந்ததாகவின், இஃது சரியெனப்படுவதற்குக் கிளர்ந்து முரணின்றாமென்க.

இஃது (உ)-வது கிரியையெனப்படுவது.

எங்ஙனமெனின், சரியையெனுமிற இவ்வுழைப்பானது பன்னூறாண்டும் சிறுகச்சிறுக முதிர்ந்துவந்த முதிர்ச்சியினால், இச்சீவகாசாசத்துக்கள் மித்தையானுபவப்படுமென்றோ? இம்மித்தையாத்தோற்றமும் மித்தையானுபவமும் யாதுக்கெனப்படும்?

ஆங்காங்கு நிரும்பதுநானென்பதாகவின் அந்நானென்பதற்கன்றோ? அந்நானென்பதற்குப் பரிபாகம்வாய்துழி இம்மபித்தையறுபவம் வேண்டுவதன்றோ? அன்றாயின், வேண்டுவதுயாதெனப்படும்? சத்தானுபவமன்றோ? அச்சத்தானுபவம் யாதெனப்படும்? நானெனுகிற ஸ்புரிப்பபயன்றி அயலென்பது அணுத்துவுமுமில்லையே? இல்லாதுழி, நானென்னும் பேர்நமன்றோ சக்தெனப்படுவது? அச்சத்தானுபவமன்றோ சுகாநுபவமெனபது? நானென்பதற்குச் சுகாநுபவம் வேண்டுதலின் தனக்குத்தானெட்டவேண்டுமன்றோ? அங்ஙனமெட்டுதற்குத்தான்னானசெய்யவேண்டியது? நானென்பதல்லாதவைகள நாளுகுங் கற்பனைகளாகவேனும் தோற்றுந்தோறும் நானன்று நானன்றெனநியதிகளோந்துகொண்டிருக்கவேண்டுமன்றோ! இவ்வுறைபடவேண்டுவ இன்றெனின், நானல்லாத உபாதித்திரயம் அவத்தைகடோறும் நான் நானெனத்தோனறாதிருக்கட்டும்!

அன்றியும், அவற்றை நானென்ன மருவாதிருக்கட்டும்! மேலும் நானென்பது என்ன நிலைமை கதாயிருக்கின்றதென்னக்கிருதியங்களிலும் நான் நானெனத் திடங்கொண்டிருக்கின்றனமா? அஃதுதோன்றாமல் நான் நானெனக்குளறுகிலெனாயம் வெட்கமில்லாமையாகும்! இவ்வெட்கமில்லாமையை அநுள் ஞானறு மேர்கொண்டிருக்கினும், தனக்குச் சுகவாழ்வு முழுமையகக்கிடையாகவின், நானென்னும் பேர்தரப்பெறாருள சுமாதியட்சத்திற் கியாரந்தானுபவமாகுங்காலமு.

வே! அதற்கோகக்கா நோகக்கை நோக்க நோக்க
சுழுந்தி நோக்கா நோக்க நோக்கு மன்றே.

என அறிஞர் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு, நாம் ஷெ கற்பனைகளைக் களைந்து களைந்து, எது நான் எது நானென இடையறாது நோக்கும் நோக்கமாகிய இவ்வரிய உழைப்பே ஞானகநப்பிரத்தியட்சமாதற் கியைந்ததாகவின், இஃது கிரியையென்பதற்குக் கிஞ்சித்து முயணுமுமென்க.

(இஃது ௩-வது யோகமெனப்படுவது).

எங்ஙனமெனின், தனதெதார்த்தவடிவை இது நான் இது நானெனக்கண்டு சுவத்தற்குஎது நான் எது நானென மிக்கவெ

நிகொண்டு நோக்கினும், அந்நிலை விரைவில் எய்திவிடுமா? அங்ஙனம் பன்னூன்றும் பழகவேண்டுமோ? சின்னூன்று போதுமோ? அதி தீவிரதாமேலிட்டிருக்கின்றதால், இது காறுமுமைமுத்தும் வெளிப்படவில்லையென்னும் ஆராயைமேலிட்டிவருமன்றோ? அஃது மேலிட்டால் ஷை நோக்கா அயர்வுறுமன்றோ? அவையர்வால் தனது நாட்டம் பகிர்முகப்படுமன்றோ? படுங்கால், முன்னூன்று இது காலன் நிதுநுனன் றெனக்கழுக்கப்பட்ட உருவாருவ முதலிய சுறுபினைகள் முன்போற்றோன்றுமன்றோ? தோற்றினம் அவைப் பயவுங்களாதற்கியையுமோ? இயையாதுறு, மீண்டும் எதுநான் எது நானென எட்டவேண்டிவருமன்றோ? அங்ஙன நோக்கினும் நெடுங்காம் பழக்கமுதிர்ச்சியிலவானாயின, அப்பொதுவாகியநிலை விரைவில் வெளிப்படாதன்றோ? அஃதும் வெளிப்படாமலும், பகிர்முகத்ததாகிய ஷை காமரூபபாவமாதற்குங்கூடாமலும், இருதுலைக்கொள்ளிலைகப்பட்ட எறும்பு போன்று மிகுதியான இருக்கலுறுறவேண்டிவருமன்றோ? அவ்விடுக்கலுறு சான மீடித்தயர்வுறுவிடினும், மேலை நோக்குக்கு இடையினடையேனும் அயர்வுற வேண்டிவருமன்றோ? அவையர்வு சாக்கிரமெனப்படுமோ? சுழுத்தியெனப்படுமோ? சுழுத்தியெனப்படுமெனின், சுருதியாகிய மக்களுநம்தமெனப்படும். சாக்கிரமெனப்படுமெனின், அதுரூப பாவமெனப்படும், இந்நிலை மனவோடு நினைவுற்ற சுருதி தமேன, மேலதுறுய துரியாவத்தையாகிய சதுபாவமுறு அவத்தாத்திய முதலியனவாகிய அவர்பாவமும், கீழ்ன்றிக தம்பிரத்தியட்சானுபவம் வாய்தலற்குச் சமீப்பினதாகலின், இஃதென்ன நிலையெனப்படும்? நனவிற்கு நிலையெனப்படுமன்றோ?

அன்றியும் ஜூஸ்து மத்தியகதநிலைமையுமாகலின், ஷை ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்திற்கியைநக யோகமென்பதற்குக் கிஞ்சித்து முரணின்றுமெனக். உபாசனு காண்டமுதிர்ச்சியாகிய யோகமானது, கரணேந்திரிய விடயப்பகுதிகளனைத்துமொடுங்கியவிடத்து உதயமான சுகமயமாகிய பிரமானுபவதெரிசனத்

இவ் உணர்வின்றாகாமிருக்க, அவ்வறிவு நிலைக்கு இருக்கிலேமேவிட்டு வேறுகவுளவாமோ வென்னில், அஃதுமெய்யாகுமாயினும் தற்பாவமா அதாவது தானென்னும் பேதமுடையதாமா? அன்றி எதார்த்தமா? எதார்த்தமானெனின், அஃதும் புறத்தும் காணப்படுவனவாகிய பேதங்களுக்கு காரணமாகவுமாம், மெய்ப்பேதமுடையதின் பாவமன்றி யிருக்கலாம், ஆங்கு விளக்கு பிரமசுவரூபமும் வேறாக இருக்கலாம். எங்கு புறப்பேதங்களுக்கு காரணம்தையும் போலிச்சத்தியத்தை வெளிப்படுத்து, வாக்குக்கு சந்தேகமாகிய மாயக்கயமானது, அத்தியோன்யாபாவத்தையுடையிலேயும் அந்நாதியிலேயும் இடைக்கணமேனுமுண்டா? மூன்றிடத்தும் விட்டதன்றே! இறுதிக்கண் விளங்கும் மெய் அனுபவம் இம்மயக்காணுபவமன்றோ? ஆங்கு அவ்வனுபவ விளங்குவதும் நானென்பது தானே! ஆங்கு சகலகயமாகிய களங்கள் விளங்குவதும் நானென்பது தானே! இம்மயக்கமாகிய சுகானுபவம்தானு மெய் மனவிற்சுழுத்தியில் நின்று துரியாவத்தை சுத்தபாவமாய்த் தெளிகின்றது? அச்சுத்தபாவத்தை தெளியுக்குச் சுசாதி விசாதி சுத்தபேதமென்றும் வத்துபரிச்சேதமென்பதுண்டா? அதுவனறோ ஞானகத்பிரத்தியட்சவனுபவமென்பது? முன் ஞானமுகுறிய அருள் ஞானமாகிய துரியமேமேலாகி ஞானமாய் முடிந்திருக்க, முழுமையக்கமாகிய மெய்யனுபவம்தானு மெய் ஞானகத்பிரத்தியட்சத்திற் கிடையூறு அடுத்த சோபானமெனப்படுமோ? அல்லவே! அதற்கிடையூறு அடுத்த சோபானமென்பது மெய் மனவிற் சுழுத்தியாகுமின்,

சசிவர்னபோதம்.

வினவிற் பரத்தையறி யுறுதற் கவதுதைபுலன
வினைமாறியே
நனவிற் சுழுத்திநிலை வரிலாப் பொருட்டிகழு
கலனுக்கே.

எனக்கூறியிருக்கின்றதறிக. உபாசனைகாண்டச்சரியை கிரியையோகமுமன்றும் ஞானத்துக்கிசைந்த சாதனங்களாயிருக்க. இவற்றைப்பிரிந்து வேறு சரியையாதிகளிராகின்றனவா

சகுகர்பித்துக் கூறுவது முறைமையாவெனின், சாதனத்துட் டயம் மெய்யாகாத நூற்றுக்கு மேற் அடுத்த சாதனமாகிய, அச் சரிமையாகிய ஆதியாகிய கடவுளாவானை? அச்சாதனை சாதுடயம் சரியையாகி மூன்றிறுக்கு மேற் அடுத்த சாதனமும், நுட்டிரியையாகிய மெய்யாகாத நூற்றுக்கு மேற் அடுத்த சாதனமுமாகிய இரண்டுக்கும் வேறுபாடு எவ்வாறு?

(க) வாது நித்தியம் நித்தியம் என்று விவேகத்தைச் சற்றாக்கும். எங்ஙனமெனின், நித்தியமென்பது சதாகாலமுமாகுமாறிருக்கலா? அன்றி பாவிப்பதுமாகுமா? பாவாறிருக்கின்றதாயினின், அவ்வாறாகுமாறிருக்கலாகாவிடினோ? அன்றி அவாவாகிய வேட்கையா? சலிக்கிறதாகிய வேட்கையாயினின், அவாவுதியாகக் கருதி எதிர்கலையை அநித்தியமென்பது கருதுதலினிருக்கவேண்டியதாகும்? மெய் சதுரோனாறுமாறு நிலை பற்றியிருக்கவேண்டியதன்றோ? அமையாது மெய்யாறிருத்தல் மெய் அவாவுகின்றிருப்பதாயின்? அன்றி கவிறுதி வேட்பதாகுமா? அதுவாகிக்கொள்ளப்பெறுவெனின், இரண்டுமே நித்தியமென்பது என்றும் சித்துடனாகுமாயிய, அநித்தியமென்பது என்றும் அசத்துடனாகுமாயடிக்கு. மேலும்வேறு, சதுகாரிய நித்தியப் பொருள் யாது? அசுகாரிய அநித்தியப்பொருள் யாது? ஒவ்வொரு சரியை அசதாதிரியமுதலியவைகட்கு ஆதாரமின்மையும், சாட்சியாயிருக்கும் பொருளே நித்தியமும், அவ்வாறு தாதிரியமுதலியவாகியும் அநித்தியமுமாகின்றன. ஆகிய இவ்விருவகுண்ணமையையும் வேறுமுகமிய சதுர்க்கத சரியாவாணவகளாலும் தோற்றுதலிற்கொள்ளன்றோ நித்தியா நித்தியவத்துவிவேகமெனப்படுவது? இவ்விவேகமன்றோ மெய் அநித்தியவகளாயுளவற்றின் காரணமாக வாய்க்கும், இக்கவர்க்காரிதவி பேறுகளிலும் கான்றுசொற்றைத் திருட்டிப்பதுபோல் திருட்டியுற்றிருக்கும். இக்கருத்தினாற்க பலபோகவிராகமெனவும் இரண்டாவது சாதனமெனற்பாலது? இவ்விரண்டுசாதனமும் வாய்த்த பின்னரன்றோ சமாதி சட்க சம்பத்தெனனும் மூன்றும் சாதனமாய்க்கின்றது? அதாவது சமம் தமம் திதிக்ஷை உபரதி சமாதானம் சிரத்தை என ஆறும் அவற்றுள்.

(க)-வது சமமென்பது இமை மறுவைக்கண் எனவிவை விடயத்தில் புறக்க வாசனையால ஏகதேசமாக அலைவுறாமல் நிலைத்தா அவிநிதிதாக மனம செல்லாதிருக்கக் காத்தலும,

(உ)-வது தமமென்பது புறக்கரணங்கள் புறக்க வெளியிற் செல்லாதிருக்க காத்தலும,

(ங)-வது திக்கிகையென்பது மனதி ஏவலாய் மனமுறாதிருத்தலும்,

(ச) வது உபரதியென்பது இரவாரிரவாமலேனும் அறவாசனையாலாகிய மனமுறாமையும், அதற்கு விலையாக விஷயங்களை வருந்தி இறுக்கெனக் கருங்கிறாது விசாரணை செய்தலும,

(ரு) வது சமாதானமென்பது ஆரிய ஆசிரியர்பால் வேதாந்த வாக்கியங்களை விசாரணை செய்து தெளிதலும், அதனாலே மேலைத் தாக்கங்களை விலக்கி மனவிருத்தியைக் கொண்டிருத்தலும்,

(ரு) வது சிரத்தையென்பது ஆசிரியர் முதலான சாதிப் பாவனைகளினிடத்தும் அகலாத அன்புடனிருப்பதும் அவர்களை ஸ்வரூபமாக மனதிருத்தலுமாமென்க. இச்சாதனமாறுக்கு பின்னாலுண்டாய்ப்பது, ஒருவன் தனது சிரத்தினிற்கும் ஆறு லேயைத் தணிப்பான்வேண்டிச் சலத்தை அதிக விலைகொடுத்தேனு வான்போலும், இதற்கு கோகத்தால் வரும்பாவனையாகிய தாபத்தி யாகிய சிக்கும் தகிப்பைத் தணிப்பான்வேண்டி அதிகவிரை வில் தனது பேரத சொரூபமாகிய நீர்த்த நிலைவிளக்கி வைக்குங் கண்ணாடியான் எங்குளன் எங்குளனென்று, கடவிலை திசை தப்பிந் திகைத்தலையு மாலுமிப்போல துடி துடித்துத் திகைதி கைத்து அலையு மதிதிவிரதரமாகிய முமுட்சுத்துவமென்னும் சாதனகாவது சாதனமாமென்க. இம்யகத்தாகிய நான்குசாத னங்களுமா ஷை உபாசனைகாண்டவொழுக்கமாகிய சரியை கிரியை யோகமுமானுக்கும் நேர்அடுத்தசாதனங்களென்பதெம்? இந்த விஷயமினும் மிக்கவிரையாக்கும்! ஏனெனின், பொ ருளல்லவற்றைப்பொருளென மயங்காதுழி, இச்சரியையாதி

மூன்றும் நிகழுமா? அவை நானல்லாததை நானெனவும் என நல்லாததை என்னெனவும் கொண்டிருத்தல். சரியையாதி மூன்றினையும் மயக்கமென்னாமோ வெனின், மூர்த்தி தலம் தீர்த்தங்களில் முறையாயவழிபாடு எவற்றை? பாஞ்சபூத விகாரங்களை யெனின், இக்கருத்தியங்களனைவரே சரியையெனப் படுவது? பின்னர் [illegible] உபாசனை மூர்த்தங்களனைகொண்டு பிறவுமுண்டு [illegible] உபாசிப்பதுவாதல்? பாஞ்சபூதத்தின் விகாரம் சேர்ந்த உடலத்தின் விகாரங்களையுமெனின், அதன்பின்னர் யோகமென்பது அரிய சாதனமாயினும், அதில் விளங்கிய ஞானமும் அறிவாரறையையாவினையாகின்றதே! அப்பாவினைகள்பின்னையென்பதல்லவோ? இவ்வரியையாதியான [illegible] கர்மங்களை மெய்ப்பிறவுளவெனக் கொண்டெழுப்பிய [illegible] மெய்ஞ்ஞானமுள்ளவனாக்கொண்டெழுப்பிய [illegible] சாதனசதுட்டயமுன் பூர்வேணடியதுவோ? [illegible] யாதுகருவேணடியது? உயிர்கள் தேகத்தினின்றும் அகலாதிருத்தல் இயல்பையாகவின் தத்தம் [illegible] திரிந்துறுவது தவிர்ந்து விதிவிலக்கின்றபடி கட்டுண்டொழுகுதற்குக் கர்மசாதனமும், அதில் முதிர்ந்த பின் ஞானமுமே. ஷே தேகப்பிராகத்தால் நிகழும் யாவினைகளெனவும் அகமாகிய சன்னிதி திரிபாவனைகளும் கட்டுண்டிருத்தற்குச் சரியையும், ஞானமு முதிர்ந்த பின்னுமன்று, அங்ஙனம் கட்டுண்ட திரிபாவனைகளும் ஒருங்குபடு நிற்குகளினியையும், அங்ஙனமொருங்குபட்ட திரிகரணங்களுள் மனமானது ஒடுங்கியிருத்தற்கு யோகமும், கழிந்திருக்கின்றன. இவை முதிர்ந்த பின்னுமன்றோ நிகழியாநிற்கியவாதலினிவை முதலியமகத்தான சாதனங்கள் வேண்டியது? இவை முதிர்ந்த பின்னுமன்று என்னசெய்யவேண்டியது? நிட்டைகூட வேண்டுவதன்றோ? அதாவது சுவாநுபவம் தோற்றமாத்திரமாக விளங்கச்செய்வதும், பின்னர் ஏது நான் ஏது நானென நோக்குதலும், அதன்பின்னர் நவவிற்சுழுதி இயல்பு தலையமாமெனக. இதுகாறுமகூறிப்போந்தவாறு எங்ஙனமாயிற்றெனின், சாதனசதுட்டயம் சரியையாதிகள் வாய்த்தற்குச் சாதனமன்றெனவும், அச்சாதன சதுட்டயம் வாய்த்தற்குச் சரியை கிரியையாதி

களை சாதனமெனவும், சாதன சதுட்டயம் ஞானத்துக்கே இயைந்த சாதனமெனவுமாயிற்றென்க. இதுநிற்க.

சர்வமும் மித்தையாக்குதன் முதலிய வற்றைச் சரியை கிரியையோகமெனக் கற்பித்துக்கூறலாமாயினும், அங்ஙனம் மித்தையாக்குதன் முதலிய சாதனமுயன்மனத்தினதாயினும், மித்தையாகத் தோன்றுமாறுவிசாரிப்பதுஞ் சுதுலவிருத்தியுமாயும், அமுமுகமாகத்தன்னை இடைவிடாது நோக்கமுற்றிருத்தல் சூக்குமவிருத்தி யுமாயும், சூக்குமவிருத்தியுமினறி மனவிருத்தியுற்றிருத்தல் கிரியாவிருத்தியுமாயுமிருத்தலினால், முடிவிலாத அங்ஙனங்கலந்தநிலைமைக இவை எதுபோலெனின், எலுமிச்சையும் அவ்வலவாயுமிருக்கும் சாமை தன்னிடமே மோதகமெனத்தோன்றாது, சந்தர்ப்பவசமாகவிளைவிக்கும் வினைக்கேற்ப காரியாகாரணங்களாகிய வழங்குவனவாகிய நித்தம் ஸ்நானம் மாதாபிதாப்பணம் ஓமம் முதலியனவுகளெனக் கூறியதுபோலாமென்க. என்னை?

சிவபுகழ்தமதாவாக்கியம்.

அகம்பிரம நிச்சயமே சாதனமற்று
மகம்பிரம நிச்சயமே மந்திரமகா
ணகம்பிரம நிச்சயமே தருப்பணமற்
றமகம்பிரம நிச்சயமே யோமமெனக்கா
வகம்பிரம நிச்சயமே மற்றமுளன
வறங்களெலா மாகவிருள் முழுதுஞ் சுவாலேறு
ரகம்பிரம நிச்சயமே யிலடைவிடாது
லரவரத மாதரவாய்ப் பழகல்வேண்டும். என்றும்,

இவ்விதமே பரமமெனி னிசைச் சவன்ன
மீனமிலாத் தானமுத லேமமீறாய்ச்
செவ்விய நாம் பொருளெனவுஞ் செப்பினோனுன்
செப்பியநி லையமிலை சதுரியர்தானை
நிவ்வியமாய் நிறைந்தொருகுங் கின்றவீசன்
நிருப்பாதந் தன்னுணை யுளாத்துணிமை

யவவிதமா மிப்பொருளை யொருக்சாலேனு
மனபுடனே கேட்டுணர்வோனை பிரமமாவன் என
றும் கூறியவாறுறுகாண்க

இதுகாறும் கூறிவிரோதகால காமோபாசனையிரணடும் உள்ளபடியே வழிபடுமுறையாதெனவும், அவைகளாலுதி ஞானச் சரிகையாகிறது, அவை நிலைத்துழி சொருபநிலை யையும், அது நிலைத்துழி சுவசக்தியையும், அது முதிர்ந்துழித் தானே தானாகிய ஏகமேயாகிய பிரமோகமமெனக

வேத வேதாந்த விசாரம்.

ஏகமாவதெனினு, வேதாந்தமென்பதுதி அது வேதமுடிவு அந்தமெனப் பொருள்படுகின்றது அந்தமெனபதுதானறிவாக கின்றதாலு, அவ்வேதாந்தமு ஆதியெனபதொன்றிருக்கவேண் டுமே! ஆகலின், அவ்வாதியெனபதும் ஆதியெனபதுமாயதெ னபபடுமெனின். அந்தமெனபது பொருளெனபதுபொருளாக விளங்குவதுமு, ஆதியெனபது பொருளல்லவை பொருளாகவி ளங்குவதுமாமெனக பொருளெனபது சசிதாநந்தமயமா யுள்ள அகமபொருளு, பொருளல்லவையென்பது அசத்து சடதுக்கமயமாயுள்ள சீவேசுர சக்கதுக்களுமாம். இவற்றாலு, அவ்வகமபொருளு அதி டானமும் இச்சீவேசுர சக்கதுக்களு ஆதிராபிதமுமாம். இவ்விரணடிறகும் வேதமாதா மதுதியகத மாயிருக்கின்றதாகி றது இங்ஙனமிருக்கும் அமமாதா கருணையுடையாளாகலின், அகக்குணை அகக்குவர்கள் வழிபபட வேணடுமெனபதா? அன்றித் தெளிந்திலங்கவேண்டு மெனபதா? தெளிவுதிலங்கவேணடுமெனபதெனின், பரிபாகிகள் அங்ஙனம விளங்கவேணடுமென்பது கூடாதாகும்! அங்ஙனமன்று, ஷை அபகுவிகள் வழிபடுதறகே அகக்குணையுற்றிருக்கின்றதெனின், வழிப்படுதலாவது அவ்வுபாகள் போகதாகம இயற்கையாகவேயுறறிருக்கின்றனவாயினும், இராஜதி துக்க குணமுகவிய தராசசாரவொழுக்கங்களுக்குனற அறநெறியிற கட்டுப்படுதலும், அக்கட்டு நிலைத்த பினஞான்று அபபோகங்களில் மிதப்புற்று, யான எனதென்னும் அகமமதைகள் குன்றிச் சுதந்தர சனநதுவமவாய்க்க, அடிமையுரத நினறொழுகுதலு

மாம். ஆகவின் இவ்விருகெறிகளையும் அவ்வுபாயங்கள்பற்றுதற்குக் காரோபாசனாகாண்டமிரண்டையும் அவவேதமாதா வைட்ட வந்தது, முதற்கண்ணெனப்படுமோ? அன்றி இறுதிக்கணணெனப்படுமோ? முதற்கணணெனப்படுமெனின், இறுதிக்கண் அவவேதமாதா யாது செய்யவேண்டியது? முன்னான்று காரோபாசனைகளால் வழிபட்ட உயிர்கள், சாதன சதுட்டயப்பரிபாகம் வந்துழி, பின்னான்று யானுர் என்னவுள்ளமாய் என்னுனங்களார் என்னை யாரறிவாரெனப் பன்னான்றும் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து தனது அதிட்டானபோதத்தை ஐயந்திரிபற எட்ட வேண்டியது அவசியமாகலின அதற்கு ஞானகாண்டத்தை ஊட்டவேண்டுமன்றுமோ? இங்ஙனமுணர்த்தப் பட்டிலகுகும் ஞானகாண்டம, அவவேதத்தின் அந்தமெனபதா? அன்றி ஆதியெனபதா? அந்தமென்பதாகவின், ஆதியென்பது எவையெனப்படும்? ஷை காரோபாசனைகளன்றுமோ? இதனுல் இவ்விருகாண்டமும் ஆதியெனபதற்கு முரணினறுமென்க.

அன்றியும், இவவேதமாதா முதற்கண் கர்மகாண்டத்தையும் இடைக்கண் உபாசனு காண்டத்தையும் இறுதிக்கண் ஞானகாண்டத்தையும் பயனுக உணர்த்தியிருக்கின்றதென்க. அவவக்காண்டப்பயனும் எதெதுமுதல் எதெதுகாறு நிகழ்கின்றதெனின், கர்மகாண்டப்பயன் வேதமாதாவின நாபித்தானத்திற்குக் கீழுற்றிலகும் சொர்க்கலோக பரியந்தமும், உபாசனுகாண்டப்பயன் அந்நாபித்தானத்திற்குமேலும் கண்டத்தானத்திற்குக் கீழுற்றிலங்கும் பிரமலோகபரியந்தமும், ஞானகாண்டப்பயன் அக்கண்டத்தானத்திற்குமேல் சிரத்தானபரியந்தமுமாமென்க. இம்முக்காண்டங்களுள் உபாசனுகாண்டம் ஞானகாண்டத்தோடுசேர்ந்த உத்தரமீமாம்சையெனப்பட்டதா? அன்றிக்கர்மகாண்டத்தோடுசேர்ந்தபூர்வமீமாம்சையெனப்பட்டதாவெனின், அவ்விரண்டு காண்டங்களில் ஒன்றினேடும் சேராது மத்தியகாண்டமாயிருக்கின்றதாமென்க.

எங்ஙனமெனின், கர்மகாண்டம் இராகாதி துர்க்குணமுதலிய துராச்சாரங்கள் குன்றியதாயினும், நான் எனதல்லாததை

க்கர்த்தத்துவம் போக்கத்துவமாக மயங்கியொழுகுகின்றது போல் இஃது இன்னுகலின் பூர்வ மீமாம்சையும், ஞானகாண்டம் சாமவேதத்தை சாவ பிரமம சர்வம் நான எனத்தெளிந்திலகுகுகின்றதுபோல இன்னுகலின் உத்தரமீமாம்சையுமெனப் படாது? நாமனன்பதுலைவற்றை நாமெனமயங்கி அடிமையெனவும், நீயென்பதுலைவற்றை நீயெனமயங்கி ஆண்டானெனவும் நிகழுகின்றதால், உபாசனுகாண்டம் இவ்விரண்டு பட்சமுமன்றெனபதாமென்க. இங்ஙனமிருக்கினும், இவ்வுபாசனுகாண்டம் ஞானத்துக்குச் சமீபமன்றேவெனின், இவ்விரண்டுக்குமிடைக்கண்ணுள்ள சாதனசதுட்டயமின்றி இஃதிருக்கின் சமீபமென்பதற்கு முரணின்று. ஆகலின், அச்சாதனசதுட்டயம் வாய்த்தற்குச் சமீபமேயன்றி வேறனறென்க. இவ்வுபாசனுகாண்டம் உத்தரமீமாம்சையெனவழங்குவானேனெனின், கர்மகாண்டத்தில் யான் எனதெனக்கொண்ட கற்பனைகளை மித்தையாகவிப் பின்னர்ச்சிவமாக்கி அதன் பின்னர்த் தானுக்கித் தெளியாது, அக்கற்பனைகளைப் பொருளாகக்கொண்டு மயங்கியிருக்கினும், அவைகள் தன்னுலுணரக்கப்படும் உபாசனுமூர்த்தியதெனத்திடமுற்று, அதிடத்தால் சுதந்தர ஈனதத்துவமும் அதனுல் போகதிருட்டி குன்றுதலுமுற்றிருத்தலினுலென்க. இங்ஙனமிருப்பதால் முழுவதும் உத்தரமீமாம்சை யெனப்படாதேதாவெனின்,

குறள் மகாவாக்கியம்.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளான மாணாப் பிறப்பு.

என்னுதிருக்கட்டுமே! ஆகலின், உத்தரமீமாம்சைக்கு முற்றும் ஒத்ததன்றென்க. கிஞ்சித்தேனும் ஒத்திருக்கின்றதால், இஃது வேதாந்தமெனப்படாதோவெனின், இவ்வுபாசனுகாண்டம் அல்லவற்றை ஆண்டான் அடிமையென்னுது தானேதானுகிய உபசாந்த நிலையை எடுத்துணர்த்தவேண்டுமே! அங்ஙனமுணர்த்துவது ஞானகாண்டம் ஒன்றேயன்றி ஏனைய இருகாண்டங்களுமன்றென்க. வேதவேதாந்தத்தீர்ப்பென்றது தான்

யர்தெனின், ஞானகாண்டம் வேதத்தின் அந்தமும் மற்றிரண்டு காண்டங்களும் அவ்வேதத்தின் முதலுமாமென்க. க பாசஞ்ஞானமென்னும் இக்காண்டத்தியாம் பூரணமுக்கொண் பூர்வபட்சமும் சித்தாந்தபட்சமுமாயிருத்தலால், வேதத்தி முற்கண் கூறப்பட்ட இரண்டுகாண்டமும் வழிபடுமார்க்கமும் அவ்வேதத்தின் இறுதிக்கண் கூறப்பட்ட ஞானகாண்டம் தெளிந்திருந்தற்கு மார்க்கமுமாயிருக்கின்றமையால், ன்னை

கைவல்லியநவநீதம்

சீவ பேதங்களளவிலை மைந்தனே
செய்கையு டளவில்லை
யாவ வாமவ ரவாதி சாரங்க
ளறிந் துபக் குவநோக் கிப்
பூவ லாந்துயின் பலன்கள்காட் டுவனபோற்
பூருவஞ் சித்தார் தங்
காவல் வேதங்க ளிரண்டையும் வசனிக்குங்
காண்டமூ வகையா லே. எனக்கூறியிருப்பதை யுணர்க.

இவை அறம்பொருளின்பம் வீடெனப்படுவது.

நூற்றாயினைவழங்கும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னுந் நான்கும் காண்டத்திரயத்துள் எற்றுக்கியைந்ததெனின் அமரூன்றுக்குமே இயைந்ததன அவை முதலாவது கர்மகாண்டத்துள்,

(க)—வது அறமென்பது குடும்பத்தில் நின்று விரக்தி பூண்டு அகன்று தூரிப்பட்டொழுகும் துறந்தாரக்கும் அங்ஙனமாதனிப்படாது வறுமையும்பெருமையும் துறவாதவர்க்கும் இவ்விருவருள் காலவரையறைப்படிநின்றிறந்தார்க்கும் இஞ்சித்தும் பிறழ்ந்னிடாது அவரவர்க்கும் தக்கவாறு ஈன்றமட்டும் உபசரித்தலும்,

(உ)-வது பொருளென்பது இங்ஙனமாகிய நெறிக்கணின்று இஞ்சித்தும் அகலாது இம்மைக்கண் புகழும் மறுமைக்கண் மார்க்கப்பேற்றையும் குறைவறச் சம்பாதித்தலும்,

(ரு)-வது இன்பமென்பது இவ்விருதவமும் வழுவறமுது
மாறு நன்னெறிக்கண் கோடாதொழுகும் மனைவியோடு இ
ணிழிகளும் ஒருபொருளை ஒத்துணர்வதுபோல் இருவாது மன
மாழிமெய்களுமொத்து வழுவற ஒழுகுதலும்,

(ச)-வது வீடென்பது நாம் புரியும் இத்தவமனைத்தும
நகபோகங்கள் விரத்தித்தர்கேயன்றி இவற்றை நமக்கு விளை
—க்கக் கொடுப்பித்துப் புசிப்பிதுக்கொலைப்பிதுக் கொண்
டன்றும் ஒப்பற்ற இறைவனை வேண்டியல்லவே என உள்ளவா
ப் அவ்விறைவனை நாடி இவ்வறமுதலிய மூன்றிலும் மிதந்தி
பதுமாமென்க.

இரண்டாவது உபாசனாகாண்டத்துள்.

(க)-வது அறமென்பது நமக்குத் தொன்றுதொட்டுவந்து
நாதலைப்படுவனவாகிய மாயாகாரியதனுவாதிகள் இறைவனாற்
கொடுப்பிக்கப்படுவதால் அவைகள நானெனது அன்றென்றும,
றற்றும் அவனுடையதென்றும் உள்ளவாறு நாத்திகானுபவத்
தைக் கிஞ்சித்தும் தழுவாது நிடங்கொண்டு அத்தனுவாதிகளை
அவனுக்கே ஒப்பித்து முற்றும் சுதந்தர ரானாயிருத்தலும்.

(உ)வது பொருளென்பது அத்தனுவாதிகளைத் தத்ம
செய்துவிட்ட மிக்கதிட தநினை நாம் சார்பாகப்பற்றியிருத்தற்
கு இறைவனையன்றி வேறில்லையென அவனையே விடாது பற்
றுதலும்.

(ரு)-வது இன்பமென்பது அவனது திருநாமங்களைக் கண
மேனும் விடாது உன்னியுன்னிக் களிப்புற்றிருத்தலும்,

(ச)-வது வீடென்பது தான் எஞ்ஞான்றும் தனித்திருந்
து ஷை அறமுதலிய மூன்றாக நின்ற அந்தக்கரணமானது சிஞ்
சித்துஞ்சலியாது அவனுகாரமாகவே எய்த்திருத்தலாமென்க.

மூன்றாவது ஞானகாண்டத்துள்.

(க) வது அறமென்பது அறிவானுக்கு அகம்புறமாக
—க்கடபேதங்களாகிய சர்வமும் பிராக்கபாவம் பி

தாம்சாபாவம் அன்யோன்யாபாவம் அத்தியந்தாபாவமென்றும் இந்நான்கினையுமெய்திச் சொன்மாத்திரமாயும் சோற்றன்மாத்திரமாயுமிருப்பதனால், அங்ஙனமின்றி அச்சதூரூன்றுறிமாறாதிருப்பது யாதெனப்படும்? அறிவானாகலின், அவ்வறிவன்றிய தனக்குத் தான் எதை அளிக்கின்றது? தனக்கு ஒன்றை அளிப்பானேனெனின், தான் பற்றியிருத்தற்கு ஒன்றுவேண்டுமே? பற்றுதல்தான் எற்றுக்கெனின், தான் எந்நாள்றும் பற்றியிருப்பது எதனை? அயலேயெனின், அயலென்பதற்குக் சித்தும் பொருளில்லையே! இருப்பது தான்மாத்திரந்தானே தனக்கு எதைக்கொடுக்கின்றது? தன்னையன்றோ? தன்னை எவ்வாறுகொடுக்கின்றது? வியாபகசாட்சிவிளக்கமாகவன்றோ அங்ஙனமாகிய தன்னை அங்ஙனமாகவே தனக்களித்தலும்,

(உ)-வது பொருளென்பது, தன்னை அபரோட்சாநுபவமாகத் தன்னால் தன்னில் தனக்களித்தனான்று தான் எதைப் பொருளாகப் பற்றவேண்டியது? தானன்றி வேறொன்றுமில்லாத பூரணச்சச்சிதானந்தசிவம் தானாகலின், தன்னையே பற்றவேண்டியதன்றோ! அதாவது தனது இலட்சியார்த்தானுபூதியைக் கணமேனும் விடாது பற்றியிருத்தலும்,

(ங)-வது இன்பமென்பது அங்ஙனம் தன்னைப் பொருளாகப்பற்றியநான்று தனக்கயலாகக் கபிறரவு முதலியனபோறறோற்றிக்கொண்டிருக்கும் சீவேசுரகத்கற்பனைகளாகிய ஒவ்வொன்றிலும் மாவெவற்றிலும் வெல்லப்பாகை யூட்டில் தனது இனிப்புமயமாக்கி விடுவதுபோல், தனது சொப்பிரகாச திருட்டியைக் கொடுத்துக்கொடுத்துக் காணில் சர்வமும் யாதாய்முடியும் "சொப்பிரகாசமாய் முடியுமன்றோ? முடியவே, துக்கமென்பது கிஞ்சித்தேனுமுண்டெனப்படுமோ? இல்லாவழி, தன்னை தான் இன்புருவாக நாடவேண்டுமன்றோ? அங்ஙனம் நாடுவதற்குத் தான் யாதெனப்படும்? இன்பமெனப்படுமன்றோ? ஆகலின், தன்னைத்தானே சுகித்தலும்,

(ச)வது வீடென்பது ஷை முதலாவது தன்னைத்தனக்கறிந்தலாகிய அறமும், இரண்டாவது அங்ஙனம் அளிக்கப்படும்

கன்னைத் தான் இருப்பாகப் பற்றுதலாகியபொருளும், அவ்வ
ணம் பொருளாகப்பற்றிய தன்னைச்சுகித்தலாகிய இன்பமுமெ
னும் இம்மூவித சுத்தக்கரணங்களும் ஆகாயமே காறறென்
றாற்போலாகலின், இக்கரணமே மனோவிருத்தி அகண்டாகா
விருத்தியென்று பிரண்டிற்குந் தலைமையாகிய விவேகவிருத்
தியெனப்பட்டது. இவ்விவேகவிருத்தியானது அயர்ந்துதானே
னாய்விடுதலேயாமென்க.

மேலும் இவற்றுள் மனோவிருத்தியென்பது, சீவேசுரசகத்தாகச்
சாயிதியம்போற்றடித்து, இவற்றுள் சகத்தாகிற நாமரூபங்களில
ன்றை நானெனவும் அதைச்சார்ந்த சார்புகள் எனதெனவு
மாய் நிழ்தல்,

அகண்டாகார விருத்தியென்பது,

இச்சீவேசுரசகத்துக்களைத் தக்கவாறு ஆராய்வுழி தமக்
கெனச் சொரூபமின்றி ஈற்றில் சோபாதிகமென்பதின்றி நிரு
பாதிகமாய்க் கிஞ்சித்தும் நாமரூபதாகின்றி அருவபாவமுற
நிருத்தலாமென்க.

விவேகவிருத்தியென்பது,

அவ்வருவபாவத்தில் நின்று மின்மினியொளிபோலும்,
சுடரொளிபோலும், பகல்வத்தியொளிபோலும், நட்சத்திரகை
ளிரொளிபோலும், மூன்றாம் பிறையொளிபோலும், வளர்பி
லையமுக்குகளின் ஒளிபோலும், பூரணச்சந்திரனொளிபோலும்,
சூரியப்பிரகாசம்போலும், அநேக சூரியப்பிரகாசம்போலும் நா
ளுக்குநாள் முதிர்ந்து ஈற்றில் அகண்டபரிபூரண வியாபகசாட்
சிவிளக்கமயமாய நிற்றலேயாமென்க. அன்றியும் இவ்வியாபக
சாட்சி விளக்கமே, ஏகமேவாத்வைதமெனவும், சுத்தத்திரிபுடி
யெனவும், சுவானுபவமெனவுமாம். இச்சுவானுபவ விவேகவி
ருத்தியே, ஈற்றில் திரிபுடிரகிதமெனவும், பாவாபாவாதீதமென
வும், சுவானுபவாதீதமெனவும் தானேதானாகிய தெனவுமாமெ
ன்க. இத்தானேதானாகியபோதமே வீடெனப்பட்டதென்க
ஷை அறமுதலிய நானகினுக்கும் உதாரணம்,

சொநுபசாரம்.

என்னைபே யல்லாமல் யான்பெற்ற தேதுமிலை [நிப்
பென்னைநான் பெற்றிருந்த தெப்பே ரதுமெனையன
பந்தமிலை வீடுமிலை பார்த்தலிலை வாராமின
சிந்தனையு மிலாத தே. என்றும,

திருநந்திசிய விவேகம்.

அறம்பெரு ளின்பமீ டாயவோர் நான்மன்
றிறம்தெரிந்தெ கொன்றுக்கிச் சிந்தை—கறங்கென்ன
வாடாது நிற்றற் கருகெறியெல லாமுறையிற்
கோடா துளிப்பேன குரு. என்றும கூறியவாறுமுங்
காண்க.

சிவன்முத்தர்களது பேதங்களினையவென்பது.

இவ்விதமாகிய சுகானுபவிகளின் பேதங்களெங்ஙனமெனி ஷ்; தேகோகானுபவமானது உருக்கொண்டுவெளிப்பட்டுவளரும் வளர்ச்சியில் சிசுத்துவம் குமாரத்துவம் வவ்வனத்துவம் வயோ திகத்துவமாகிய இச்சதுர்விதப்பருவபேதங்களாக முதிர்ந்து ஈறில் சாகக்காடுகிடனுனினறதுபோல, சமாதிக்கண் உதய ஸன இச்சிவோகானுபவமும் இது நா னெனவிளங்கியதுமுதல் சதுர்விதப்பருவபேதங்களையு முற்றிருத்தலாமெனக. எங்ஙன மெனின், பிரமவித்தெனவும், பிரமவரனெனவும், பிரமவரிய னெனவும், பிரமவரிட்டனெனவும் சதுர்விதக் ருானுபியாசிக ளாமெனக. இவ்வப்பியாசிகளது நற்பிரகாச இலட்சியார்த ஞானுபவமானது (க) வது பிரமவித்துக்களுக்கு மூதன அனு பவமும, (உ)-வது பிரமவரர்களுக்குச் சற்று நீடித்த அனுபவ மும, (ங) வது பிரமவரியர்களுக்கு முன்னையதினும் சற்று நீடித்த அனுபவமும, (ச)-வது பிரமவரிட்டர்களுக்கு பலஜன னப்பழக்கானுபவமுமாமெனக.

இவ்வனுபவ வளர்ச்சியின் பேதங்களாவன-ஷை பிரமவித் துக்களது மூதனுனுபவம், ஷை தேகோகானுபவத்திலுள்ள சிசுத்தனமைபோன்றது. ஷை பிரமவரர்களது சற்று நீடித்த

அனுபவம், ஷை தேகோகாரனுபவத்திலுள்ள குமாரத்தன்மை போன்றது. ஷை பிரமவரியர்களது மிக்க நீடித்த அனுபவம், ஷை தேகோகாரனுபவத்திலுள்ள வெவனத்தன்மைபோன்றது. ஷை பிரமவரிட்டாளது பலஜனனம் படிக்க அனுபவம், ஷை தேகோகாரனுபவத்திலுள்ளவியோதிகத்தன்மைபோன்றதென்க. இந்நாலவரது அரிய தற்பிரகாசானுபவத்தில் சிசுத்தன்மை முதலியனவாகிய இத்தேகோகப் பிரபஞ்சானுபவம் எங்ஙனமிருக்கின்றதெனின்,

(க)-வது ஜாக்ரனுபவத்தில் நனவு நினைவு கனவு சுழுத்தியென்னும் நான்கவுள் நனவாகிய சாகிராவத்தையாகவும்,

(உ)-வது கந்று நீடித்த அனுபவத்தில்ஷை நனவாகிய சாக்கிராவத்தையைவிடாது அகத்துள் நிகழும் நினைவாவத்தையாகவும்,

(ங)-வது மிக்க நீடித்த அனுபவத்தில் தசேந்திரியங்களுந் தன்றி நிகழும் சொப்பனாவத்தையாகவும்,

(ச) வது பலஜனனானுபவத்தில் ஷை நனவு நினைவு கனவு எனனும்மூன்றுங்குன்றிய சுழுத்தியவத்தையாகவுமிருக்கின்றதாமென்க. இங்ஙனமிருக்கும் காலவர்களுக்கும் தமது தேகாசசுகாரனுபவவிடு னைருமனும் பிரமவிரதுகளுக்குப் பிறகிருத சாக்கிராவனுபவமாருப்பதால் இத்தேகோகாரனுபவத்தாக்கிருக்கினுமு இஃது தாக்கும்தோறும் தமதனுபூதியை நாடி நாடி இதுதாக்கு நிலைத்தணிந்து கொண்டு வருகின்றது அவர்களுக்கியல்பெனப்படும். ஏனைய வரன் வரியானெனபவர்கள்வரனுபூதியுடையவராகலின் இத்தேகோகத்தாக்கானது நினைவாவதுதைப்போலும் கனவாவதுதைப்போலும் ஜாலமாகஇருப்பதால் அவர்கள் இத்தாக்கின் காரணமாகத் தமது நிலையை நாடாது இயல்பாக நாடுமநாட்டத்திலேயேநின்று தேகோகப்பிரமாத்துவத்தை அனுபவித்துக் கழித்துக்கொண்டுவருவது அவர்களுக்கு இயல்பெனப்படும். ஏனைய வரிட்ட நிலையுடையவர்கள் தேகோகப்பிரமாத்துவத்தை ஷைபிரமவித்துக்களைப்போல் பு[illegible]ராகவும், வரன் வரியானென்பவர்களைப்போல் அபுத்[illegible]

வகமாகவுமனுபவித்துக் கழிக்காமலே கழித்துவருகின்றது வாகளுக்கிவலபெனப்படுமெங்க.

இவ்வனமிருக்க, வரிட்டர்களைப்போல் பிரமவித்துக்களை தலிய மூவர்களும் தேகோகத்தில் ஷை சுழுத்தியாதுபவம டையவில்லையென்னெண்ணிச் சாமானியரிகளொன்று அவமதித் தல் என்னகொடுமையெனப்படுமே? ஆகுமின்,

கைவல்லியநவநீதம்.

பொறுமையாற் பிராணத் துவசனைப்
புசிக்குநாட் செயத கனவு
நீறுமையிட மெழுடர்நதி டாமன
மாண்டுபோய வழிமிய தென்னிற்
பிறியவ ரிகழ்ந்து ஞானி
செய்நடா வருவதைக் கொள்ள
ரறிபவ ரறிநது பூமித
தறமெலாம பறிதுண் பாரே. எனகூறியி
ருக்கின்றது.

இவ்வனமாகிய சீவனமுத்தி முதிர்ச்சியே விதேசமுத்தி யாகலின, இவ்விதேக முத்தியென்னும் விட்டின்பத்தை விள க்குவான்வேண்டி வேதமாதாகாண்டத்தெரியமாகிகழுகின்றது.

இ து நிட்டையெனப்படுவது.

இந்நூலிற் கூறப்பட்டிருக்கும் அகப்பொருளை எட்டவே ண்டின் கல்விகேள்வியெனனும படிப்பாராய்ச்சியில் முற்றும செல்லாது அகமுக உழைப்பாராய்ச்சியில் முற்றும் செல்லவே ண்டியதாயென்க. அவ்வகமுக உழைப்பாராய்ச்சியாவது-முன் னர் ஆதனங்கட்டி இருகுரத்திலும் சினமுத்திரைகொண்டு தே கத்தைத் தறிபோல் நிறுத்தி, பின்னாஐம்பொறிகளாற்காணப்ப டுவனவாகிய விடயங்களைக் காரணகாரியங்களால் இஞ்சித்தும பொருள்படாது நகிப்புறுமாறுசெய்து, அதன்பின்னர் அவவி டயக்காட்சிகளால் முன்னான்றேறியிருந்தவாசனைவிடயங்கள னைத்தையும் மேலெழும் ஊர்த்தமுக திருட்டியினாற்கெடுத் து, இவ்வாசனைமிறந்த முடிவிற்றோன்றும் மறைப்பாகிய அந்த காரத்தையுங்கெடுத்து, அலையற்ற சமுத்திரத்தைப்போல் நிற்ற

லாமென்க. இங்ஙனமாகிய உழைப்பையும் இவ்வுழைப்பை விளக்கும் ஷை கல்விகேள்விகளென்னும் படிப்பாராய்ச்சியையு மேலாது, ஆசனங்கட்டிச்சின்முத்திரையுங்கையிற்கொண்டு முத்திரை நெறிகளிற் சிந்தையூன்றியிருக்கின் தனதுஎதார்த்த பாவமின்றிக்கற்பிசபாவம் உணமைபோற்றோன்றி நீடித்திருக்கினும் அஃது பின்னர் மறைந்து முன்போலவேதேகோகமென்பது பலப்பட்டுவிடும். ஆகலின், இந்நூலை நன்கு அழுந்திப் பாராப்பவரே சீவன்முத்தராவாரென்பதற்குக் கிஞ்சித்தும் விருத்தமின்றென்க.

தமதாசிரியர் தமக்கீந்த கைம்மாறுகொத்த
கைம்மாறளித்தற்கு வேறின்றென வியந்துதுதித்தல்.

வெண்பா.

இந்நூலனன் காய்ந்துணரு மேய்ந்தபரி பாகிகடா
மன்னியமென் றோன்றின்றி யார்நதொளிர்தற்-கிங்கெறியி
னாள்ன்னயமெற் கன்றளித்த நங்குரவற் கிந்நிலனி
லென்னகைம்மா றீவே னியான்.

இதுவுமது.

கைம்மா றளித்தற்குக் காணோநா மொப்பெங்கு
மயமாவீ தென்ன வதிசயமோ—வெம்மா
லியைந்ததியா ரென்னினோ வெங்குரு மாகத
தியங்குதலற் றேநிற்பேற் தேர்ந்து.

வாழ்த்து.

எந்தைசச்சி தாநந்த னேய்ந்தசர'ணர்வாழி
வந்தஜன காதியரும் வள்ளுவருஞ்—சிந்தையின்றி
யொன்றுஞ் சடகோப னோர்நால்வர் சங்கரரு
மென்றுமற்றோ ரும்வாழி யே.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible] ராமலிங்கோ ராத்தியாய, டாக்டர்
[illegible]பேதங்களையை